

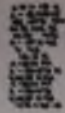
MARQUIS DE SADE

Sodom

SODOM'UN 120 GÜNÜ

1. BASKI
2. BASKI
3. BASKI
4. BASKI
5. BASKI
6. BASKI
7. BASKI
8. BASKI
9. BASKI
10. BASKI
11. BASKI
12. BASKI
13. BASKI
14. BASKI
15. BASKI
16. BASKI
17. BASKI
18. BASKI
19. BASKI
20. BASKI
21. BASKI
22. BASKI
23. BASKI
24. BASKI
25. BASKI
26. BASKI
27. BASKI
28. BASKI
29. BASKI
30. BASKI
31. BASKI
32. BASKI
33. BASKI
34. BASKI
35. BASKI
36. BASKI
37. BASKI
38. BASKI
39. BASKI
40. BASKI
41. BASKI
42. BASKI
43. BASKI
44. BASKI
45. BASKI
46. BASKI
47. BASKI
48. BASKI
49. BASKI
50. BASKI
51. BASKI
52. BASKI
53. BASKI
54. BASKI
55. BASKI
56. BASKI
57. BASKI
58. BASKI
59. BASKI
60. BASKI
61. BASKI
62. BASKI
63. BASKI
64. BASKI
65. BASKI
66. BASKI
67. BASKI
68. BASKI
69. BASKI
70. BASKI
71. BASKI
72. BASKI
73. BASKI
74. BASKI
75. BASKI
76. BASKI
77. BASKI
78. BASKI
79. BASKI
80. BASKI
81. BASKI
82. BASKI
83. BASKI
84. BASKI
85. BASKI
86. BASKI
87. BASKI
88. BASKI
89. BASKI
90. BASKI
91. BASKI
92. BASKI
93. BASKI
94. BASKI
95. BASKI
96. BASKI
97. BASKI
98. BASKI
99. BASKI
100. BASKI
101. BASKI
102. BASKI
103. BASKI
104. BASKI
105. BASKI
106. BASKI
107. BASKI
108. BASKI
109. BASKI
110. BASKI
111. BASKI
112. BASKI
113. BASKI
114. BASKI
115. BASKI
116. BASKI
117. BASKI
118. BASKI
119. BASKI
120. BASKI

Chiviyazıları

Sodom

Sodom'un 120 Günü

D.A.F. Marquis De Sade

Türkçesi

Birsel Uzma

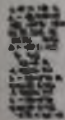
Sodom

Sodom'un 120 Günü

D.A.F. Marquis De Sade

Türkçesi

Birsel Uzma

Chiviyazıları

Sunuş	9
Giriş	11
Birinci Bölüm	75
İkinci Bölüm	311
Üçüncü Bölüm	337
Dördüncü Bölüm	365

1785 yılında Bastille'de uzun süredir kurguladığı eseri yazmaya başlayan Sade, ani bir kararla arzuladığı redaksiyonu yapamadan, notlarını gizlemek zorunda kalacak ve bir daha da ulaşamayacaktı. 1926 yılında Basteille'in restorasyon çalışmaları sırasında sır çözülecek ve Sade'in hemen her eserinde göndermede bulunduğu "*Les 120 Journées de Sodome*" gün ışığına çıkacaktı.

Sodom, Yahudi-Hıristiyan kültüründe, adı sapkınlıkla özdeşleşmiş varlığı tartışmalı bir kentin adıdır. Sodom ile ilgili bilgileri Tevrad (Tekvin, Bab 18-19) ve Kuran (Neml 54-55)'dan ediniyoruz. Kuran'da Lutilik olarak ve kapalı biçimde yer alan olay, Tevrad'da son derece açık biçimde ve ayrıntılı olarak anlatılır. Buna göre geçmişte bugün Lût gölünün bulunduğu yerde Sodom ve Gomorra adlı iki kent bulunuyordu. Bu kentlerin erkekleri, kadınlarla doğal ilişkiyi değil ters ilişkiyi tercih etmekte, bununla da yetinmeyerek, erkeklerle ilişki kuruyorlardı. Tanrı bu "ahlâksızlığa" daha fazla tahammül edemez ve cezalandırmaya karar verir. Her iki kenti de yok edecektir. Ama İbrahim peygamber, Tanrı'ya orada hiç yoksa 50 ahlâklı insanın yaşıyor onlara yazık olacağını söyler. Tanrı, 10 tane ahlâklı insan

yaşasa bile bağışlamayacağını söyler ve iki meleğini durumu saptaması için Sodom'a gönderir.

Melekleri, şehirde yaşayan Lût Peygamber karşılar ve Sodom'un erkeklerinin karakterini bildiğinden son derece güzel görüntülü iki meleğin onları kentte dolaşma istegine rağmen evine kapatır. Ancak Sodom'un sapkınları iki güzel erkeğin geldiğini duyarak Lût'un evini çevirirler. Lût onlara yalvarır ve rüşvet olarak iki kazını teklif eder. Onlara ne isterseniz yapın, konuklarıma dokunmayın der. Ama sapkınların gözü meleklerdedir. Zor kullanmaya kalkarlar. Melekler onları kör eder. Ve Lût'a ailesini alarak hemen kaçmasını söylerler.

Lût, kızı ve damatları önce Tsoara kentine sığınır. Tanrı gökten taş ve ateş yağdırarak iki kenti yok eder. Yok olanlar arasında Lût'un kansı da vardır, çünkü o da "günah" işlemiştir.

Lût iki kızıyla dağa çıkar. Babalarının zürriyeti yok olmasın diye ilk gece büyük kız, ardından da küçük kız babalarıyla yatarlar. Doğan iki çocuğun soyundan İsrailoğullarının ünlü 12 kabilesinden ikisi ürer. Semavi dinlerin hepsinin kabul ettikleri Sodom ve Gomorra öyküsü budur. Öykü, Sodom'u ters ilişkinin, sapkınlığın simgesi yapmış ve sodomizm, anal seksin adı olarak yerleşmiştir. Hristiyanlığın en büyük günahlar arasında saydığı sodomizmin cezası ölümdü. Yüzlerce yıl tabu olarak kalmış ve binlerce insan engizisyon tarafından sodomist olduğu gerekçesiyle öldürülmüştü. Dante'nin "İlahi Komediya"sında da cehennem tasfirinde en önemli yerlerden birini sodomistler oluşturur.

Sade, halk için olum gerektiren uçun soylular tarafından ne kadar yaygın biçimde kullanıldığını, bir fetiş haline getirildiğini bildiğinden, eserine Sodom adını vererek bir ironi yapmıştı. Eseri, neredeyse tüm dillerine çevrilmiş, Pasolini tarafından ise perdeye aktarılmıştır. Sinema tarihinin de en aykırı filmlerden biri olarak tarihe geçmiştir.

Keyifli okumalar diliyoruz...

Özcan Sapan

Giriş

XIV. Louis'in girdiği büyük savaşlar, devletin mali kaynaklarının ve halkın olanaklarının tükenmesine neden olurken, halkın felâketi pahasına zenginleşmenin sırrının peşinde koşan sülüklerin sayısının azalacak yerde inanılmaz ölçüde artmasına neden olmuştur. Oldukça görkemli olan bu hükümdarlığın son dönemi, Fransız İmparatorluğu'nun, katıksız bir lüks ve şehvet düşkünlüğüyle kendini gösteren, kaynağı bilinmeyen servetlerin ortaya çıkışının görüldüğü dönemlerinden biridir. Bu hükümdarlığın son dönemine doğru ve Adalet Odası adıyla anılan şu ünlü mahkemenin bu çok sayıdaki dalavereciyi ortadan kaldırmayı denemesinden kısa zaman önce, aralarından dört tanesi az sonra karşı karşıya kalacağımız benzersiz şehvet oyununu hayal etmişlerdir.

Bu tür gayri meşru işlerle ilgilenen tek sınıfın soylular sınıfı olduğunu hayal etmek yanlış olacaktır... Başlarında büyük senyörler vardır. Her ikisi de inanılmaz bir servet edinmiş Blangis Düku ve kardeşi Piskopos, soylu olmanın bu yola yönelmeyi engelleme-

yişinin tartışılmaz kanıtlarıdır. Ünlü Durcet ve Başkan Curval ile hem şehvete hem de işlerine kalpten bağlı bu iki ünlü kişi, öyküsünü yazdığımız şehvet oyununa ilk hayal edenlerdir ve iki dostlarıyla irtibata geçerek, bu ünlü sefahat oyunlarının aktörleri olan dörtlüyü oluşturmuşlardır.

Zenginlikleri ve zevklerinin uyuşması sayesinde bir araya gelen bu dört şehvet düşkünü, altı yıl kadar önce, aralarındaki bağı, yani şehvet düşkünlüğünü diğer sıradan temellerden daha önemli bir motif oluşturacak biçimde paylaşmayı hayal ettiler. İşte, giriştikleri düzenlemelerden bazıları:

Dul kaldığı üç kadının birinden iki kız çocuğu olan Blangis Dükü, baba olmaktan doğan akrabalıklarının fazlasıyla bilincinde olmasına rağmen büyük kızı ile evlenme isteğinde olan Başkan de Curval ile tanışır tanışmaz, daha önce de sözünü ettiğim üçlü birleşmeyi hayal etmişti. "Julie'yi karınız olarak istiyorsunuz..." dedi Curval'e, "Hiç tereddüt etmeden vereceğim onu size, ama bir şartım var: Bu konuda kiskançlık göstermeyeceksiniz, sizin karınız olarak da bana karşı olan aşkıyı yaşamaya devam edecek ve üstelik, sizin Julie için beslediklerinize yakın duygular beslediğimi itiraf edeceğim. Ayrıca kızı Constance'yi bana vermesi için ortak dostumuz Durcet'i ikna etmeme yardım edeceksiniz." "Ama" dedi Curval, "Durcet'in de en az sizin kadar şehvet düşkünü olduğunu biliyorsunuzdur..." "Bilinmesi gereken her şeyi biliyorum" diye devam etti Dük, "Bu tür olaylar bizim çağımızda ve bizim düşünce biçimimizle mi son bulacak? Bir kadını metresim olsun diye isteyebileceğimi düşünebiliyor musunuz? Onu, kaprislerimi gerçekleştirmek için kullanmak, teca-vüz etmek, evlilik adı altında mükemmel bir şekilde gizlenen bitmek tükenmek bilmez küçük şehvet oyunları ile çevrelemek için istiyorum. Kısacası, sizin benim kızımı istediğiniz biçimde istiyorum: Amacınızı ve arzularınızı bilmediğimi mi sanıyorsunuz? Şehvet düşkünlüğü olan bizler, kadınları kole olarak alırız. Karılık

vasıfları daha da tabi kılar onları bize. Tadına vardığımız bu zevklerin despotizminin bedelini biliyorsunuz."

Tam bu sırada Durcet içeri girer. İki arkadaş ona konuştuklarını anlatır. O da rahatlayarak, Başkan'ın kızı Adelaide için hissettirdiği duyguları itiraf edecek fırsatı bulmaktan memnun, kendisinin de Curval'in damadı olması koşuluyla, Dük'ün teklifini kabul eder. Üç evlilik çok gecikmeden gerçekleşir. Çeyizler inanılmazdır, şartlar da farklı sayılmaz. İki dostu kadar suçlu başkan, Durcet'i kötü karşılamamış, kendi kızı ile arasındaki özel anlaşmayı itiraf etmiş, kendi haklarını saklı tutmak isteyen diğer üç baba ile birlikte, varlık ve isimleriyle kocalarına ait olacak üç genç insanın bedenlerinin üçünden birine diğerinden çok ait olmamasına ve her birinin, öngörülen şartlardan herhangi birini yerine getirmemeleri halinde en ciddi cezaları verme hakkına sahip olmasına ikna olmuştur.

Kardeşinin ve iki arkadaşının zevklerini çoktan benimsemiş olan Piskopos, her üçü de izin verirse ortaklığa bir dördüncü kişi katılmasını önerdiğinde karar arifesindedirler. Bu kişi, Dük'ün ikinci kızına ve dolayısıyla yeğenine, tahmin edilenden daha bağlıdır. Üvey kızkardeşiyle ilişkisi olmuştur ve iki kardeşin, Aline adındaki bu genç kızın varlığını Dük'ten çok Piskopos'a borçlu olduğundan şüpheleri yoktur: Aline ile beşikten beri ilgilenen Piskopos, hayal edilebileceği gibi, kızın çekici hale geldiği çağda ondan haz alma isteğini engelleyememiştir. Bu konuda o da arkadaşlarından farksızdır. Dolayısıyla pazarlıkta aynı cimrilik ya da aşağılık düzeyindedirler; ama çizgileri ve gençliğinin tazeliği onu diğer üç arkadaşının üzerine çıkarmakta, pazarlığı kabul etmekte tereddüt etmemelerini sağlamaktadır. Diğer üçü gibi piskopos da haklarını korumak kaydıyla uzlaşmayı kabul eder ve bu şekilde birbirine bağlanan dört kahramanımızdan her biri kendini dört kadının kocası olarak bulur.

Bu düzenlemeyi takiben, okuyucunun işini kolaylaştırmak için durumu özetlemeyi öneriyoruz: Julie'nin babası olan Dük, Durcet'in kı-

zı olan Constance'nin kocası; Constance'nin babası olan Durcet, başkanın kızı olan Adélaïde'nin kocası; Adélaïde'nin babası olan Başkan, Dük'ün büyük kızı Julie'nin kocası ve Aline'nin amcası ve babası olan Piskopos, Aline'yi üzerindeki hakları saklı kalmak kaydıyla arkadaşlarına teslim ederek diğer üçünün kocası haline geldi.

Bu mutlu günlerini kutlamak üzere, Dük'ün Bourbonais yakınlarındaki muhteşem topraklarına gidildi. Buradaki kutlamaları hayal etmeyi okuyuculara bırakıyorum. Olayları şiddet sırasıyla anlatma zorunluluğumuz bizi, bunları tasvir etme keyfinden men ediyor. Geri döndüklerinde, bu dört arkadaşın birlikteliği daha da sağlamlaşmıştı.

Onları bir an önce daha iyi tanımamız önem arz ettiğinden, bana öyle geliyor ki, her birini ayrı ayrı ele almadan önce, şehvet hedefleyen düzenlemelerine ilişkin küçük bir detay, bu iğrenç adamların karakterini gün yüzüne çıkaracaktır.

Topluluk altı ay süreyle sırayla işlerinden birinin yönettiği bir orak kasaya sahipti. Ama bu kasaya aktarılan ve zevkleri için harcanması zorunlu olan fonlar sonsuzdu. Aşırı servetleri onlara bu kasa ile çok özel şeyler yapma olanağı sağlıyordu. Dolayısıyla okuyucu, güzel bedenlerinin özel hazlarına ve şehvet düşkünlüklerine yılda iki milyon ayırdığını söylediğimizde şaşırmasın.

Dört tecrübeli pezevenk bütün işlerini bırakmış, başkentte ve kırsal kesimde, onların daygılarını en iyi tatmin edecek şu ya da bu cinsiyetten kişiler aramakla uğraşıyordu. Paris'in farklı köşelerinde yer alan dört köy evinde, düzenli olarak haftada dört akşam yemeği yeniyordu. Bunlardan oğlancı zevklere ayrılmış ilkinde, yalnızca erkekler kabul ediliyordu. Her seferinde, kadınsı özellikler konusundaki inanılmaz yetenekleriyle dört kahramanımıza en etkileyici hazları yaşatan, yirmi ile otuz yaşları arasında on altı genç bulunuyordu. Organlarının boyutuna göre seçiliyorlar ve genellikle, bu muhteşem organın herhangi bir kadının içine süzülmesi mümkün olmayacak muhteşem-

likte olması bekleniyordu. Bu temel koşuldu ve bu koşulun çiğnenmesi asla hoş karşılanmadığından, gözetilmediği nadir oluyordu. Tüm hazları aynı anda tatmak için, bu on altı eşe, çok daha genç yaşta ve kadın rolünü üstlenecek aynı sayıda oğlan ekleniyordu. Bunlar on iki ile on sekiz yaşları arasında oluyor ve buraya kabul edilmek için, gençlik, yüz güzelliği, yumuşaklık, bedensel güzellik, masumiyet, herhangi bir firçanın tasvir edebileceğinden daha üstün bir çekicilik gerekiyordu. Sodome ve Gomoranın daha şehvetlisini yaratamayacağı bu eril şehvet oyunlarına kadın kabul edilmiyordu. İkinci akşam yemeği, burada onurlu yapısını yadsımak zorunda kalan ve onlara gösterilen sıradan saygısızlık ile, aldıkları para nedeniyle en sıra dışı kaprislere, hatta şehvet düşkünlerimizin yapmaktan hoşlandığı aşırılıklara teslim olmak zorunda kalan kibar kızlara ayrılıyordu. Kızların toplam on iki tane olması gerekiyordu. Paris'te gereken sıklıkla bu tarz kız bulunmadığından, manastırdakilerden memur sınıfına, istedikleri tarzda ne kadar kadın varsa topluyorlardı. Paris'te, ihtiyaç ya da zevkleri nedeniyle bu tür partilere katılmak zorunda kalan, şu ya da bu sınıftan dört ya da beş bin kadın vardı; iyi hizmet peşinde olmak yeterliydi ve zaten şehvet düşkünlerimiz, alt sınıftan olanlardan daha çok hoşlanıyordu. Ama namuslu bir kadının bile, her istenene boyun eğmesi gerekiyordu ve hiçbir sınır tanımayan şehvet düşkünlüğü, doğal ve sosyal uzlaşmalar sonucu ortaya çıkmış deneyimler gibi görünen korkunçluklar ve iğrençliklere karşı konulması halinde daha da ateşleniyordu. Buraya gelindiğinde her şeyi yapmak gerekiyordu ve dört şehvet düşkünü iğrenç adamımız en rezil ve en iğrenç şehvet oyunlarından zevk aldığından, isteklerine koşulsuz teslim olmak pek de basit bir durum değildi. Üçüncü akşam yemeği, karşılaşılabilecek en aşağılık ve en ahlâksız yaratıklara ayrılmıştı. Şehvet düşkünlerinin sapkınlıklarını bilenler bu seçimi kolay anlayacaklardır; deyim yerinde olursa, bu sınıftan yaratıkların çirkefine gırtlığına kadar batmak çok keyifliydi; burada en korkunç rezillikler, en inanılmaz iğrençlikler bulunuyor ve bu zevkler, bir önceki gün tadılanlarla ya da bunları tatma

olanı sağlayan ayrıcalıklı yaratıklarla karşılaştırıldığında, şu ya da bu aşırılığı ortaya koyuyorlardı. Burada şehvet düşkünlüğü eksiksiz olduğundan, şehvet oyunlarını daha çarpıcı ve daha çeşitli kılmak için hiçbir şey eksik olmuyordu. Altı saat içinde yüz kadar fahişe ortalığa çıkıyor ve çoğunlukla yüzü birden geri dönmüyordu. Ama hiçbir konuyla acele etmeyelim; bu konunun nazikliği henüz gelmediğimiz detaylarda saklı. Dördüncü akşam yemeği bakirelere ayrılıyordu. Yalnızca yedi ve on beş yaş arasındakiler kabul ediliyordu. Koşullar eşitti, sadece yüzlerine bakılıyordu: Sevimli olmaları ve ilk olduğunun garanti edilmesi isteniyordu. El değmemiş olmalıydılar. Şehvet düşkünleri bu konuda inanılmaz seçiciydi! Kesinlikle tüm gülleri toplamak istiyorlardı ve her seferinde yirmi kadar sunulduğundan ve dört şehvet düşkünlüğümüzden yalnızca ikisi bunu gerçekleştirebilecek durumda olduğundan, diğer ikisinden biri herhangi bir şekilde ereksiyona ulaşamadığı ve piskoposun bir bakirenin onurunu kıracağından emin olduğum bir şekilde hazza ulaştığı ve onu el değmemiş halde bıraktığı göz önüne alınırsa bunu nasıl başaracaklarını bilemiyordum. Neyse, bu yirmi bakirenin bozulması gerekiyordu ve bakireliği onlar tarafından bozulmamış olanlar, gözleri önünde, onlardan daha da şehvet düşkününü olmak dışında bir çok nedenden dolayı peşlerinde olan uşaklara av oluyordu. Bu dört akşam yemeği dışında, her cuma bir giz içeriyordu ve özeldi. Bu akşam yemeğine yalnızca, ailelerinden kurnazlıkla ya da para karşılığı alınmış dört özel genç kız kabul ediliyordu. Bu şehvet oyununu neredeyse her seferinde şehvet düşkünlerimizin karıları da paylaşıyor ve somuz teslimiyetleri, özenleri, hizmetleri bu günü daha da etkileyici kılıyordu. Bu akşam yemeklerinde yaşananlar konusunda, lezzet kadar bolluğun da hakim olduğunu söylemek gereksiz olacaktır... On bin franktan daha azına mal olan bir yemek olmamıştır ve Fransa ile yabancı ülkelerde sunulabilecek en az bulunur ve en lezzetli yiyeceklere yer verilmektedir. Şaraplar ve likörler de aynı ölçüde özel ve boldur, kışın bile tüm mevsimlere özgü meyveler bulunur ve tek kelimeyle özetlemek gerekirse, şüphesiz dünyanın en önemli impara-

torunun sofrası bile bu kadar lüks ve göz kamaştırıcı değildir.

Şimdi kahramanlarımıza geri dönelim ve okuyucularımıza dört temel karakterimizi tek tek, iyi gösterecek, sevdirecek ya da büyüleyecek şekilde değil de, tüm düzensizliğine rağmen, en çok zarar verdiği anda bile göz kamaştırıcı olan doğanın fırçasıyla tasvir edelim. Bu arada söyleme cesaretini gösterirsek, suç her zaman erdemde bulunan tarzda bir zerafet içermez, her zaman daha büyüleyici olamazsa da onu daima erdemin monoton ve efemine çekiciliğinin üzerine taşıyan ve taşıyacak olan bir büyüklük ve mükemmellik taşımaz mı? Bunlardan yalnızca birinin gerekli olduğundan mı söz edeceksiniz bize? Doğa kanunlarını yargılamak, kötülüğün erdemden daha gerekli olup olmadığına karar vermek bize mi düşer, bunlara olan ihtiyacı nedeniyle bize eşit eğilimler esinliyor olamaz mı? Her neyse devam edelim.

Dük de Blangis daha on sekiz yaşındayken çok büyük bir servetin sahibi olmuş, ardından kanunsuz işlerle servetini arttırmış genç bir adamın çevresinde oluşabilecek tüm olumsuz koşulları yaşamış, bunları krediye dönüştürmüş ve hiçbir teklifi reddetmemişti: Böyle durumlarda genellikle güç kötülükten gelirdi ve teklifi kabul etmek reddetmekten daha kolaydı. Dük, bazı temel özelliklerini doğadan aldıysa da belki de içinde bulunduğu durumun neden olduğu tehlikeler sonrasında kuşkuya düşmüştü. Erdemden çok farklı davranışlar beklediği bazı varlıklara kötülüklerde bulunmasına olanak sağlayacak servetler veren ve bunu kötülere de ihtiyaç duyduğundan yapan bu garip ana, yani doğa, Blangise inanılmaz bir zenginlik sağlayarak onu tüm alışageldiği hareketlerinden koparmış, bunları yıkıp geçmesi için her türlü esini sağlamıştı. Doğa Düke, kapkara ve kötücül bir düşünce biçimi ve varolabilecek en iğrenç ve en kan ruh yanında, özellikle düşkün olduğu tüyler ürpertici şehvet oyunlarının doğurduğu hazlar ve kaprislerin sıradışılığı vermişti. Kusurlu, katı, zorba, barbar, egoist hazlar söz konusu olduğunda müsrif ve yardım söz konusu olduğunda cimri, yalancı, obur, ayyaş, korkak, oğlanıcı, ensest düşkün, katil, kun-

dakıcı ve hırsızdı; bunca kötülüğü telafi edecek tek bir erdeme sahip değildi. Neler söylüyordum? Herhangi bir erdem göstermediği gibi, hepsinden nefret ediyordu. Sık sık, bir erkeğin bu dünyada gerçekten mutlu olabilmesi için yalnızca her türlü kötülüğe tamamen teslim olması değil, aynı zamanda da asla iyilik yapmaması gerektiğini söylediği duyulurdu. "Tutkuları onları sürüklediğinde" diyordu Duk, "iş kö-tülüğe kadar vardırıran bir dolu insan var; sapkınlıklardan dönen din-ginleşmiş ruhları başı içinde erdem yolunda devam eder ve böylece hayatını haralarla ve hatalardan pişmanlık duyarak mücadele içinde geçirerek, dünyada oynadığı rolü tam olarak söyleme olanağına kavu-şmadan sona ulaşır. Bu tür varlıklar" diye devam eder, "mutsuz olma-lıdır: Her zaman sürüklenen, her zaman kararsız, tüm hayatları sabah akşam yaptıklarından mutsuz olarak geçer. Tadına vardıkları hazlar-dan aslında pişmanlık duymaları gerektiğini düşünerek, bu hazlara boyun eğdiklerinde titrer, aynı anda hem günah içinde erdemli, hem de erdem içinde günahkâr olurlar. Daha sarsılmaz olan karakterim" diye ekler kahramanımız, "asla böyle yadsımayacak kendini. Seçimle-rim konusunda asla tereddüde düşmem ve yaptıklarımın zevk alaca-ğıma emin olduğum için, pişmanlık duymak aklıma bile gelmez. Prensiplerimde ısrarlıyım, çünkü daha çok küçük yaşlarda bunlarla eğittim kendimi, her zaman bunlara göre davranırım. Bu prensipler öğretti bana erdemin boşluğunu ve hiçliğini... Erdemden nefret edi-yorum ve erdem yoluna geri döndüğümü gören asla olmayacak. İnsa-na en büyük şehvetlerin kaynağı olan ahlâki ve fiziksel sarsıntıları an-cak kötülüğün yaratabileceğine ikna ettiler beni. Onlara teslim oldum ben. Bir yaratıcının varlığının çocukların bile inanmayacağına, isyan ettirici bir saçmalık olduğuna tamamen inanıp, çok erken yaşta aştım din sâvasını. Eğilimlerimi bu yaratıcının hoşuna gitmek üzere dü-zenlemek zorunda değildim artık. Bunları doğadan almışım ve karşı-koyarak rahatsız etmeyeceğim onu; bana kötü eğilimler verdiyse, bun-lar gereklidir ona. Onun için kendi rohumundan yarattığı bir araçtan başka bir şey değilim ve tüm suçlarım da sonuç olarak ona hizmet

edecektir: Bana ne kadar suç esinlerse, o kadarına ihtiyacı var demektir: Ona direnme aptallığını göstermeyeceğim asla. Bu yolda karşımda kanunlardan başka bir şey yok, onları da hiçe sayıyorum zaten; servetim ve saygınlığım, beni halktan başkasını ilgilendirmeyecek bu sıradan sıkıcı belâların üzerinde tutuyor.”

Tüm halklarda. hatta uygarlaşmamış olanlarda bile görüldüğüne göre doğanın meyvesinden başka bir şey olamayacak doğru ve yanlış düşüncelerin tüm insanlarda olduğu söylenseydi, bunlara olumlu cevap vererek, bu düşüncelerin ancak göreceli olabileceği, en güçlünün her zaman çok doğru bulunacağı, en zayıfa yanlış olarak bakılacağı ve her ikisinin yeri değiştirildiğinde, aynı anda düşünce biçimlerinin de değişeceği cevabını verirdi; buradan haz veren dışında, doğru ve acı veren dışında yanlış olmadığı sonucuna varırdı; bir adamın cebinden yüz lui alan adam kendisi için doğru bir şey yaparken soyulan adam başka bir gözden bakacaktı. Bütün bu düşünceler kişiden kişiye değişeceğinden, bunları birbirine zincirlemeye çalışmak delilik olurdu. Dük, tüm sapkınlıklarını bu tür düşüncelerle açıklıyordu ve tüm davranışlarını rasyonalize ettiğinden, sunduğu argümanlar da istikrarlı görünüyordu. Davranışlarını felsefesinden hareketle şekillendiren Dük, daha çok genç yaşlarda kendini en utanç verici ve en sıra dışı sapkınlıklara sınırsız teslim etmişti. Genç yaşta ölen ve daha önce de söylediğimiz gibi ona inanılmaz bir servet bırakan babası, annesini hayatı boyunca bu servetten istediği ölçüde yararlandırma koşulu koymuştu. Bu koşul kısa sürede Blangis’in keyfini kaçırdı ve iğrenç adam onu bu olaydan sıyracak çözümün zehir olduğunu görerek, derhal bu yolu kullanmaya karar verdi. Ama kötülük kariyerine daha yeni başlayan kalles adam. kendi kendine harekete geçmeye cesaret edemedi: Ölümcül bir entrikaya ortak ettiği kızkardeşlerinden birini, başarması halinde, bu ölüm sonucu sahibi olacağı servetin bir kısmını paylaşmayı vaat ederek bu işi yapmaya teşvik etti. Ama genç kız yapması gerekenlerden korktu ve Dük, açmakla hata ettiği sırtına ihanet edilebileceğini görerek, bir anda kurbanı ile işbirlikçisi yapmak istedi-

eklemleri sağlam, sinirleri esnekti... Buna bir de eril ve gurur dolu bir yüz ifadesi, çok büyük kara gözler, güzel esmer kirpikler, kartal biçimli burun, güzel dişler, sağlıklı ve genç bir hava, geniş omuzlar, mükemmel hatlı bir yapı, güzel kalçalar, mükemmel uyluklar, dünyanın en güzel bacakları, demir sağlamlığı, ar gücünü ekleyin... Şaşırtıcı bir şekilde kılı ve gerçek bir katırinki kadar büyük olan organı, ulaştığı elli yaşında bile, gün içinde istediği zaman, istediği sıklıkta meni boşaltma yeteneğine sahipti... Neredeyse sürekli ereksiyon halindeki organın kalınlığı sekiz, uzunluğu on iki parmaklı... Dük de Blangis'in portresini kendiniz çizmiş gibi bulabilirsiniz. Ama doğanın başyapıtının istekleri bu kadar vahşiyse ne olacaktı Tanrım! Şehvet sarhoşluğu onu taçlandırdığında ne olacaktı? O artık bir erkek değildi, öfkeli bir kaplandı. Tutkularına hizmet edene yazıktı: Şişmiş göğsünden korkunç çığlıklar, tüyler ürpertici sövgüler fırlıyor, gözlerinden ateşler fışkırır gibi oluyordu, köpükler saçıyor, kişniyordu... "Şehvetin Tanrısı" olarak bile algılanabiliyordu. Haz alma yolu ne olursa olsun, ellerini kullanması gerekiyordu ve iğrenç boşalma anında bir kadını boğazladığı birden çok olmuştu. Kendini teslim ettiği iğrençlikler konusunda hiçbir endişe duymadan kendine geldiğinde, bu umursamazlıktan, bir tür apati halinden hemen sonra, yeni şehvet kıvılcımları doğardı. Dük gençliğinde günde on sekiz kere boşalır ve ilkiyle sonuncusu arasında en ufak bir bitkinlik hali görülmezdi. Yarım asırlık olmasına rağmen, günde yedi ya da sekiz onu korkutmuyordu... Yaklaşık yirmi beş yıldır pasif sodomizme alışmıştı ve aktif olarak yaptığı şiddette saldırıları kaldırabiliyor, sonrasında rol değiştirmek hoşuna gidiyordu. Girdiği bahis sonucu bir gün içinde elli beş ilişkiye kadar dayanmıştı. Daha önce de söylediğimiz gibi hayranlık uyandırıcı bir güçle donatılmış olan dükün tek bir eli bir kızın bekareti için yeterli oluyordu; bunu defalarca kanıtlamıştı. Bir gün bir atı bacaklarının arasında boğabileceğine dair bahse girmişti. İddia gerçekleştiğinde ise, gerçekten hayvanı bir anda yere yığmıştı. Aşırılıklarını masaya, mümkünse yatağa kadar taşıyordu. Oburca tıktığı inanılmaz miktardaki yiyeceklerin ne-

reye gittiği tahmin edilemiyordu. Düzenli olarak üç öğün yerdı ve her üçü de çok uzun sürer ve çok miktarda yemek içerirdi... Sofrasında tek değişmeyen şey her seferinde on şişe Bourgogne şarabı içmesiydi. Otuz şişeye kadar içer ve elliye kadar gitmek isteyen herkesle iddiaya girerdi. Tutkularının perdesini kaldıran sarhoşlukta, likörler ve şaraplarla baştan çıktığında çığına dönerdi, onu bağlamak zorunda kalırlardı. Tüm bunlarla ne denebilir? Ruhun bedensel isteklere genellikle yanıt verdiği doğrudur da, gozupek bir çocuktan bu deve dönüşmekten korkmuş ve düşmanını yenmek için, kurnazlık ya da ihaneti kullanmaktan başka yol bilmeyen dev, ürkekleşmiş, kallesleşmiş ve en tehlikesiz mücadelelerde, güçlerin eşit olduğu durumlarda bile kaçmaya başlamıştı. Düşünceleriyle olduğu kadar yüzüstlüğüyle de iğrençliğini destekliyor, korkaklığının kendini koruma isteği olduğunu ileri sürüyordu, kafası çalışan birinin bunun bir hata olduğunu söylemesi imkansızdı.

Aynı manevi yapıyı tamamen koruyarak ve bunları daha önce tanımladığımızdan çok daha alçak bir fiziksel varoluşa uyarlayarak, Dük de Blangis'in kardeşi, Piskopos'un portresini çizmek mümkündü. Hem kapkara bir ruh, hem suç eğilimi, hem dini aşağılama, hem ateizm, hem dalaverecilik, olabilecek en esnek ve en kurnaz akıl yanında, kurbanlarını mahvetme sanatında ustalık, ama aynı zamanda da nazik ve zayıf bir endam, küçük ve narin bir beden, dengesiz bir sağlık durumu, narin sınırlar, büyük hazlar arayışı, vasat yetenekler, sıradan, hatta küçük ama beceriyle hareket eden bir organ, sürekli olarak areçlenen hayal gücü, onu kardeşi kadar sık haz alabilir kılıyordu; zaten bu hazlar rafine zevkler, sinir sisteminin bu kadar mükemmel uyarılması sonucu boşalma sırasında yığılıp kalıyor ve bu sırada bilincini neredeyse tamamen yitiriyordu. Kırk beş yaşındaydı, çok narin bir fiziki, oldukça güzel gözleri yanında çirkin bir ağız ve çirkin dişleri vardı, bedeni bembeyazdı, kılsızdı, kısı küçükü, aşağı yukarı beş karış eninde, on karış boyunda görünüyordu. Hem aktif hem pasif sodomizme, ama özellikle de pasif sodomizme bayılıyor, hayatı kendini

düzdürmekle geçiyor ve büyük güç sarf etmesini gerektirmeyen bu zevk, araçlarının küçüklüğü nedeniyle diğerinden daha iyi gerçekleşiyordu. Yemek şölenleri ile ilgili zevklere gelince, bunları kardeşinden daha da öteye götürüyor, biraz daha duygusallık katıyordu. Büyük kardeşinden daha da haz düşkünü monsienör, şüphesiz, az önce tanımladığımız kahramanın ünlü etkinliklerine yetişmesini sağlayan özelliklere zaten sahipti. Bunlardan birinden söz etmekten mutluluk duyacağız... Okuyucuya böyle bir adamın neler yapabileceğini, ne yapmayı bildiğini ya da ne yapmasının mümkün olduğunu göstermek için, aşağıdakileri okutmak yeterli olacaktır.

Arkadaşlarından biri, zengin güçlü bir adam, bir zamanlar soylu bir kızla gizli ilişkiye girmişti. Bu ilişkiden biri kız biri erkek iki çocukları olmuştu. Bununla birlikte, asla evlenememişlerdi ve sonunda kız başka birinin karısı olmuştu. Bu bahtsızın sevgilisi genç yaşta öldü, öldüğünde inanılmaz bir serveti vardı. Mirasını bırakacağı hiçbir akrabası olmadığından, her şeyini gizli ilişkisinin meyveleri olan iki zavallıya bırakmayı hayal etmişti. Ölüm döşeginde niyetini Piskopos'a açtı ve mirasını iki eşit parçaya ayırarak, bu iki öksüzün eğitimine harcamasını ve kanunların emrettiği yaşa ulaştıklarında hakları olan mirası onlara teslim etmesini söyleyerek Piskopos'u bu miras konusunda vasi atadı. Din adamından çocuklarının servetlerini kendilerine devredeceği zamana kadar değerlendirecek arttırmasını da istedi. Çocukları için yaptıklarını annelerinin hiçbir zaman bilmemesi ve bu konuda onunla asla konuşulmaması konusunda yemin aldı. Bu düzenlemeler yapıldıktan hemen sonra, can çekişen adam gözlerini kapadı ve monsienör kendini bir milyon nakit ve iki çocukla baş başa buldu. İğrenç adam harekete geçmekte gecikmedi: Ölen arkadaşı bu konuda başka kimseyle konuşmamıştı, anne hiçbir şey bilmiyordu, çocuklar ise henüz dört ya da beş yaşındaydı. Piskopos, arkadaşının ölürken tüm varlığını fakirlere bağışladığını açıkladı ve aynı gün paraya el koydu. Ama bu iki zavallı çocuğu tamamen mahvetmemeliydi; bir suçlu işlerken bir yenisini tasarlamadığı görülmemiş olan Piskopos, arkada-

ının da rızasını almış olduğundan, çocukları yetiştirildikleri karanlık manastırdan aldı ve daha o anda iğrenç şehvet oyunlarına alet etmeye karar vererek adamlarından birinin yanına yerleştirdi. On üç yaşlarına gelmelerini bekledi. Bu yaşa ilk ulaşan büyük oğlan oldu... Oğlanı iğfal etti, tüm şehvet oyunlarına dahil etti... Bu oğlan son derece güzel olduğundan, yaklaşık sekiz gün eğlendirdi onu. Ama küçük kız bu kadar başarılı olamadı. Öngörülen yaşa geldiğinde çok çirkindi, bu nedenle iğrenç adamın kısımlı çılgınlığını hiçbir şey durduramadı. Azdıkları doyurduğunda, çocukları sağ bırakması halinde onları ilgilettiren sır hakkında bir şeyler keşfedebileceklerinden endişe duydu. Onları kardeşinin arazilerinden birine götürdü ve hazla kaybettiği şehvet kıvılcımlarına yeni bir suç sayesinde yeniden kavuşacağından emin, her ikisini birden vahşi tutkularına kurban etti ve öylesine çarpıcı ve korkunç bir şekilde gerçekleştirdi ki ölümlerini, bu yok edici oyunlar sırasında şehvet duygusu yeniden doğdu. Bunun için cinayet-ten daha güvenli bir sır yoktu ve körülüğe biraz bulaşp da, cinayetin duygular üzerindeki imparatorluğunu ve boşalmayı nasıl şehvetli hale getirdiğini bilmeyen hovarda yoktur. Okuyucunun bu sistemin oldukça geliştirilmiş olduğu bir eseri okumadan önce önlem alması gerekeceği bir gerçekliktir.

Bütün bu olaylara rağmen sakinliğini koruyan monsenyör, zalimliklerinin meyvelerinin keyfini çıkarmak için Paris'e dönmüştü. Ne acı ne de hüz uyandıracak durumda olan bir adamın güvenini kötneye kullandığı için en küçük bir pişmanlık duymuyordu.

Başkan Curral topluluğun duyuyordu. Yaklaşık altmış yaşındaydı ve şehvet oyunlarında oldukça yıpranmış olduğundan neredeyse iskelet görünümündeydi. Uzun boylu, kuru, cılız, gözleri içine çökmüş ve zayıf, dudakları morarmış ve sağlıksız, çenesi çıkık, burnu uzun ve tıknaz gibi kıllarla kaplıydı... Sırtı düz, kalçaları gevşek ve sarkık-yordardı... Cildi kamçı darbeleri altında tazeliğini tamamen yitirmişti.

Bütün bunların ortasında, aralama zahmetine girildiğinde, inanılmaz çapta, kokusu ve rengiyle anısten çok kanalizasyon çukuruna benzeyen bir oyuk bulunuyordu. Bu çekiciliği yetmiyormuş gibi, bir de Sodom'e'nin bu zevk düşkününün ufak tefek alışkanlıklarına göre bu bölgeyi, yuvarlağın çevresinde iki parmak kalınlığında bir birikinti olacak şekilde pis bırakıyordu. Oldukça kat kat, soluk ve gevşek bir karnın altında, kıllar ormanının içinde, ereksiyon halinde uzunluğu sekiz kalınlığı yedi parmak olabilen bir alet fark ediliyordu. Ama bu hali çok nadir görülüyor, ortaya çıkabilmesi için bir çok şeyin bir araya gelmesi gerekiyordu. Yine de haftada iki ya da üç kez yaşanan bu durumlarda Başkan ayırım gözetmeden bulduğu tüm deliklere giriyor, bunun bir genç oğlana ait olmasınıysa tercih ediyordu. Başkan, organının başı hiçbir zaman kaplanmayacak şekilde sünnet ettirmişti kendini. Tüm şehvet düşkünlerinin yapması gereken bu seremoni haz almayı kolaylaştırıyordu. Ama amaçlarından biri de bu bölgeyi mümkün olduğunca temiz tutmaktı: Bu durum Curval için çok gerekiydi, zira diğeri kadar pis olan bu bölgenin ortasında, zaten yeterince şişman olan bu üstü açık baş, böylece en az bir parmak daha geniş hale geliyordu. Her yeri aynı ölçüde kirli olan Başkan, buna kendisinden daha pis olanlara duyduğu düşkünlüğü de ekleyerek, kimsenin hoşuna gidemeyecek kadar kötü kokan biri haline dönüşüyordu. Aına arkadaşları bu kadarcık şeyi skandal haline getirecek insanlar değillerdi. Kimse bundan şikayet etmiyordu. Çok az insan Başkan kadar alçak ve onun kadar şehvet düşkünü olabilirdi; ama tüm duyguları körelmiş, tamamen sersemleşmiş haliyle ona şehvet düşkünlerine özgü ah-lâksızlık ve sefahatten başka bir şey kalmıyordu. Şehvet dolması için üç saat boyunca hayal edilebilecek en iğrenç oyunların uygulanması gerekiyordu. Boşalmaya gelince, bu durum ereksiyondan daha nadir, neredeyse günde bir kez olduğundan ulaştırılması oldukça zordu ya da maruz kalanların sık sık söylediği gibi öylesine özel ve sıklıkla öylesine acımasız ya da pis şeyler yaparak meydana geliyordu ki, uygulananların gösterdikleri çabadan çok etkileriyle başarılı oldukları kösnül bir

ofke yaratıyordu. Curval koruluk ve şehvet batağına öylesine saplanmıştı ki, bundan farklı davranması neredeyse imkansız hale gelmişti. Kalbinden olduğu kadar ağzından da en pis ifadeler eksik olmuyor ve bunlara, her bir din yolunda ilerleyen meslektaşlarından farklı olarak içinde taşıdığı gerçek ölkenin doğurduğu sövgüler ve beddualar karışıyordu. Hoşuna giden neredeyse sürekli sarhoşluk halinin arttırdığı bu ruh çalkantısı ona, birkaç yıldan beri, iddiasına göre en değerli zevklerden birini yaşatan bir aptallık ve sersemlik veriyordu. Ayyaşlığı kadar obur da olduğundan, bu konuda Dük'e yalnızca o kafa tutabiliyordu ve hikayemiz boyunca göreceğimiz gibi, bu konuda, en ünlü yemek düşkünlerini bile şaşırtacağına şüphe olmayan hünerler ortaya koyuyordu. Curval, on yıldan beri çalışmaz olmuştu. bunun nedeni çalışamayacak durumda oluşu değildi, zira hali olsaydı da eminim bütün hayatı boyunca işini yapmaktan men edilirdi.

Curval oldukça sefih bir hayat yaşamıştı... Her türlü sapkınlık onun için olağandı. Onu yakından tanıyanlar, keyfini sürdüğü servetin iki ya da üç kişinin korkunç bir şekilde ölümüne neden olduğundan hiç şüphelenmiyordu. Ne olursa olsun, aşağıdaki öyküden de anlaşılabilir gibi, bu tür sapkınlıkların güçlü bir heyecan yaratma gücü olduğu görülmektedir ve maalesef, Saray'dan atılışını da bu mace-rayaya borçludur. Bu öyküyü anlatmamızın nedeni okuyucuya karakteri hakkında biraz da olsa fikir vermektir.

Curval'ın evinin yanında küçük, sevimli bir kızı olan zavallı bir hahmal yaşıyordu. Komik de olsa Curval bu kızdan hoşlanıyordu. Bu zavallıyı ve karısını yoldan çıkarmak için kızları ile ilgili öneriler içeren yirmi ayrı mesaj göndermiş, razı etmeyi başaramamıştı. Bütün o bölgenin sahibi Curval, aldığı red cevaplarının sayısının artmasından rahatsız olunca, genç kızdan haz almak ve onu cinsel oyunlarına maruz bırakmak için nasıl davranması gerektiğini bilemez hale geldiği anda, babaya kızını kendi eliyle onun yatağına getirmesi için işkence etmeye karar verdi. Bunu düşünür düşünmez de uygulamaya koydu. Paraları-

nı ödeyerek iki üç adam buldu. Daha ay sonu gelmeden zavallı hamal kapısının önünde işlediği söylenen hayali bir cinayetten dolayı tutuklanmış, Conciergerie hücrelerine kapatılmıştı. Kolayca tahmin edileceği gibi, çok geçmeden olaya Başkan el koydu ve fazla uzamasını istemediğinden, çevirdiği dolaplar ve parasının yardımıyla, üç gün içinde, kendisinin ve kızının onurunu korumaktan başka suç işlememiş olan zavallı hamalı çark işkencesine mahkûm etti. Bunlar ayarlandıktan sonra, yeniden ısrar başladı. Anne bulundu, kocasının kurtulmasının ona bağlı olduğu söylendi... Başkan'ı tatmin ederse kocasını onu bekleyen korkunç kaderden kurtaracağı açıktı. Artık tereddüt edecek zaman yoktu. Kadın birilerine danıştı: Kime başvuracağı daha önce bilindiğinden, bu kişiler satın alınmıştı bile ve hiç tereddüt etmeden zaman kaybetmemesi gerektiği cevabını verdiler. Bahtsız kadın ağlayarak kızını kendi elleriyle yargıcın ayağına götürdü. Yargıç istedikleri her şeyi yerine getirmeyi vaat etti, ama sözünü tutmak isteği ondan çok uzaktı. Sözünü tutması halinde kurtulan kocanın gelip hayatını ne pahasına kurtardıklarını görerek olay çıkarmasından endişelendiği gibi, hiçbir sözü yerine getirmek zorunda olmamayı daha heyecan verici bir zevk olarak algılıyordu hain. İğrenç şehvet duygusu artan ruhuna daha iğrenç olaylar sunmaktan zevk alıyordu. İşte, mümkün olan en etkileyici ve en iğrenç sahneyi gerçekleştirmek üzereydi. Otel, bazen Paris'teki suçluların idam edildiği bir meydanın tam karşısındaydı. Suç bu mahallede işlendiğinden, cezanın da bu alanda uygulanacağını öğrenmişti. Belirtilen saatte bu zavallının karısını ve kızını çağırttı. Alan tarafı, kurbanların bulundukları yerden hiçbir şey görmemesini sağlayacak şekilde sıkı sıkı kapatılmıştı. İdamın tam saatini bilen iğrenç adam kalan zamanı küçük kıza annesinin kolları arasında tecavüz etmek için kullandı. Her şey öylesine ustalıkla ve dikkatle ayarlanmıştı ki, babası son soluğunu verirken iğrenç adam küçük kızın içine boşalıyordu. Olay sona erdiğinde, "Gelin" dedi bu iki prensese, alana açılan bir pencereyi açarak, "gelin de sözümü nasıl tuttuğumu görün." Zavallılar, biri babasının, diğeri kocasının celladın kılıcı

altında son solugunu verişini gördüler. İkisi de kendisini kaybederek yere yığıldı, ama Curval her şeyi önceden düşünmüştü: Bu kendini kaybetme can çekismeydi, her ikisi de zehirlenmişti ve gözlerini bir daha hiç açmadılar. Bu olayı en derin sırlar gibi gölgelere gizlemek için önlemler almışsa da bazı şeyleri atlamıştı. Kadınların ölümünden haberdar olduğunu reddetmişti, ama koca olayında rüşvet aldığından şüphe edilmişti. Olay tam olarak aydınlatılamadıysa da emekliye atılmak zorunda kaldı. Protokole uymasına gerek kalmadığı bu andan itibaren Curval yeni bir iğrençlikler ve naşlar okyanusuna yelken açtı. Her yerde, iğrenç zevkleriyle kirlileceği kurbanlar arattı. Korkunç ~~ama~~ anlaşılmasa oldukça kolay bir zalimlikle, kirlili coşkularının etkide-
rini en çok bihevuzlar unıtına aktarmayı seviyordu. Bir çok kadına var-
dı, ama o, gece gündüz samanlıklarda ve yoksul evlerinde sefaletin ne-
den olabileceği en büyük terk edilmişliklerde, yardım etme bahane-
siyle kandırdığı yeni kadınlar arıyor, en güzel meşgalelerden biri ola-
rak onları zehirliyor ya da evine çekiyor ve zevklerinin iğrençliğini ya-
şatarak tecavüz ediyordu. Erkekler, kadınlar, çocuklar, iğrenç zevkleri
için hepsi uygundu ve bunlara, onu binlerce kez korumuş olan itibarı
ve altınları olmasa, bin kez darıgacında sallanmasına neden olacak
aşırılıklar ekliyordu. Bu tür bir yaratığın diğer iki arkadaşından da ka-
fir olduğu kolaylıkla tahmin edilebilirdi. Dini, arkadaşları kadar açık
bir biçimde reddediyordu. Ama bir zamanlar kalbinden çıkarıp at-
mak için çok uğraşmıştı, zira karşı çıkmak için oluşturduğu düşünce-
leri sayesinde muhteşem etkileri olan olaylara imza atmıştı ve sürekli
hatırına gelen bu başarılar hâlâ en değerli şehvet kaynaklarıydı.

Haz Nesnelerimizi Daha da Arttırırsak...

Durcer'in portresini buraya yerleştirin, aynı Dosya 18'de olduğu gibi,
gülle çevreleyin, sonra, portreyi dosyadaki şu sözlerle tamamlayın: "—
güçsüz çocukluk yılları, şöyle devam edin:

Durcet elli üç yaşındaydı, tıknaz, kısa boylu, şişman, oldukça göbekliydi. Keyifli ve canlı bir yüzü vardı... Teni çok beyazdı, tüm bedeni ve özellikle de kalçaları ve uylukları tam bir kadın gibiydi... Kalçası körpe, yağlı, sıkı ama tombuldu... Sodomist alışkanlıklara tamamen açıktı... Organı garip bir şekilde küçüktü: Ancak iki parmak genişliğinde dört parmak uzunluğundaydı ve hiç kalkmazdı. Nadiren ve oldukça güç boşalırdı ve her seferinde, önce onu cinayete sürükleyen bir tür öfkenin içine atacak spazmlar yaşırdı... Boynu bir kadın gibiydi, yumuşak ve tatlı bir sesi vardı, topluluğa karşı son derece dürüsttü, onun ruhu da en az diğerleri kadar yozlaşmıştı... Dük okul arkadaşı idi... Hâlâ her gün beraber eğleniyorlardı ve Durcet'in en büyük zevklerinden biri de anüsünü Dük'ün inanılmaz büyüklükteki organıyla doldurmaktı."

Sevgili okuyucu, sana hayatlarının birkaç ayını yansıtacağım dört iğrenç adam kısaca böyle insanlardı. Onları derinliğine tanıman ve değişik aşırılıkları okurken şaşırmaman için elimden geleni yaptım. Zevkleri ile ilgili özel detaylara girmem imkansızdı: Bunları açığa vurarak seni bu eserin özgünlüğünde ve farklılığında boğardım. Olaylar kendiliğinden açığa çıkacağından, dikkatle okumaktan başka yapacak bir şey yok. Alıştığımız küçük günahları ve kişiye özel keyif verici şehvetli coşku türlerini kolayca fark edeceğiz. Burada yüksek sesle söyleyebileceğimiz, dördünün de sodomist zevklere düşkün olduğu, düzenli olarak birbirleriyle ilişkiye girdikleri ve kızları idolleştirdikleridir. Bununla birlikte Dük, organının büyüklüğü ile bağlantılı olarak ve şüphesiz zevkten olduğu kadar da zalimlikten, kadınları da büyük bir zevkle düzüyordu. Başkan da yapıyordu bunu bazen, ama nadiren. Piskopos'a gelince, kadınlardan o kadar iğreniyordu ki, tek görüntü altı ay ürpermesine neden oluyordu. Hayatında yalnız bir kez bir kadınla ilişkiye girmişti, o da üvey kızkardeşiydi. Bunun da tek nedeni, günün birinde enstest zevkleri tatmak üzere bir çocuk sahibi olmaktı. Nasıl başardığını da gördük... Durcet ise, kalçayı en az Piskopos kadar

ateşlilikle idolleştirilebilirdi, ama ancak aksesuar olarak kullanıyordu. Onun asıl sevdiği oyunlar ise üçüncü tapınağa yönelikti. Anlatacaklarını bize sırlarını açıklayacak.

Bu eserin esas kahramanlarını bir kenara bırakalım ve şimdi okuyucuya bu dört kocanın kadın üzerine bir fikir verelim.

Bu ne zıtlık! Dük'ün kızı ve Durcet'in kızı olan Constance uzun boyluydu, zayıftı, tablo kadar güzeldi. Venüs'ün üç tanrıça arkadaşı onu güzelleştirmekten ayrı bir haz almışa benziyordu. Ama endamının zarafeti körpeliliğinden bir şey eksiltmemişti: Hiçbir yerinde tom-bulluk, sarkmalar yoktu. Hayal edilebilecek en güzel hatlara sahipti. Leylaklar kadar beyaz teniyle, Aşk'ın onu yaratırken özen gösterdiği anlaşılıyordu. Yüzü biraz uzundu, çizgileri son derece soyluydu, naziklikten çok görkem, zariflikten çok üstünlük yansıtıyordu. Gözleri büyük, kara ve ısl ıslıdı... Ağzı son derece küçüktü ve gerçekliğine şüphe uyandıracak kadar güzel dişlerle süslenmişti... İnce, geniş, kirazdan daha güzel renkreydi ve soluğu bir gülün kokusundan bile yumuşaktı. Boynu dolgundu, oldukça yuvarlaktı. Abanoz duruluğunda ve sıklığındaydı. Göğüsleri olağanüstü dikti, göz kamaştırıcı bir eğimle doğanın uzun zamandır yarattığı en düzgün ve en sanatsal görünümlü kalçalarına varılıyordu. Yusuvarlaktı, pek şişman sayılmasa da sıkı, beyaz, dolgundu... Olabilecek en temiz, en minyon ve en baştan çıkarcı küçük deliği sunmak için aralanıyordu. Bu kalçalar, şehvet düşkünlüğünün en tatlı zevklerinin bu güzel sığınağı, en taze goncaların rengine boyanmıştı. Ama ne yazık ki bu çekiciliğini çok kısa süre koruyabilecekti! Dük'ün dört beş aralık kısa sürede söndürecek güzelliklerini. Constance, evlendikten kısa bir süre sonra artık güzel bir leylaktan çok patlamak üzere olan fırtınaya benziyordu. Yuvarlak ve bütünüyle porsumuş kalçaları şüphesiz daha az güzel, ama meraklısına kaleme almaya çalışmak boşuna olacak bir çekicilik sunan bir başka tapınağı güziliyordu. Constance, Dük ile evlendiğinde bakire sayılırdı ve babası,

yani tanıdığı tek erkek, daha önce de söylediğimiz gibi onun bu tarafını tamamen el değmemiş olarak bırakmıştı. Omuzlarına buklelerle dökülen dünyanın en güzel siyah saçlarıyla, istendiğinde şehvet uyandıran küçük organını gölgeleyen aynı renkteki güzel kıllarıyla es geçemeyeceğim yeni bir görünüme bürünmüştü. Yaklaşık yirmi iki yaşındaki bu melek benzeri yaratık, doğanın bir kadına verebileceği tüm güzellikleri kendinde toplamıştı. Constance tüm bu hoşluklara dürüst, keyifli ve hatta kaderin onu soktuğu üzücü durumun üstesinden gelecek kadar yüce bir ruh eklemişti. Bu kaderden dehşete düşüyordu. Şüphesiz biraz daha çirkin görünseydi daha mutlu olacaktı. Onu kızından çok fahişe olarak yetiştirmiş ve geleneklerden çok beceri kazandırmaya çalışmış olan Durcet, yine de kalbindeki doğanın kendi zevki için kazımış olduğu dürüstlük ve erdem prensiplerini söküp atmamıştı. Dini bilgisi hiç yoktu, kimse ona dinden söz etmemişti. Herhangi bir ibadeti bilmezdi, ama bu durum masumun içindeki imanı söndürmemişti. Dini safsatalardan uzak bu doğal mütevazılık, dürüst ve duyarlı ruhundan zor silinirdi. Babasının evinden hiç çıkmamıştı. İğrenç adam, on iki yaşına gelir gelmez onu iğrenç zevklerine hizmet ettirmeye başlamıştı. Dük'ün onunla vardıği hazzın farklı olduğunu iyi biliyordu. Bedeni bu korkunç duruma hassasiyetle cevap veriyordu. Dük ona sodomist tarzda tecavüz ettiğinin ertesi günü hasta düştü: Rektumunun tamamen parçalandığı düşünüldü. Ama gençliği, sağlıklı oluşu ve verilen birkaç ilacın etkisiyle kısa sürede Dük'ün bu yasak yolu yeniden kullanabileceği hale gelmesi sağlandı. Yalnızca ona uygulanmayan bu günlük işkenceye alışmaya zorlanan zavallı Constance, sonunda tamamen iyileşti ve her şeye alıştı.

Durcet'in karısı ve Başkan'ın kızı olan Adélaïde belki Constance'den de güzeldi, ama tarzı tamamen farklıydı. Yirmi yaşındaydı. Kısa boylu, zayıf, son derece narin ve zarıftı. Bir tablo kadar güzeldi. Dünyada görülecek en güzel sarı saçlara sahipti. Tüm varlığına ve özellikle de çizgilerine yayılan hoşluk ve hassasiyet ona bir roman kahramanı havası veriyordu. Olağandışı büyüklükte olan mavi gözleri

hem şefkat hem kıbarlık ifadesiyle doluydu. İki ince ama düzgün kaş çizgisi oldukça geniş ama sayılı, utangaçlık tapınağı olduğu söylenecek çekicilikteydi. Dar, yukarıda daha da daralan burnu, kartalimsi bir formda aşağı iniyordu. Dudakları inceydi, çok canlı bir pembe ile cevrelenmişti. Büyükçe olan ağı fizyonomisinin tek kusuruydu. Yalnızca doğanın güller arasında topladığını düşündüren otuz iki inciye göstermek için açılıyordu. Boyunu biraz uzundu ve doğal bir alışkanlıkla başını özellikle de dinlerken hep biraz sağ omzuna eğik tutuyordu. Bu ilginç davranışı onu nasıl da çekici kılıyordu! Memeleri küçüktü. Çok yuvarlak, çok sıkı ve çok diriymi ama bir eli anca dolduruyordu. Aşk'ın annesinin bahçesinden oyun olsun diye getirdiği iki küçük elmya benziyordu. Göğsü biraz basıktı, ama yine de çok narındı. Karnı dümdüz ve saten gibiydi... Pek gür olmayan küçük sarı bir topak. Venüs tapınağının iç avlusu hizmeti görüyordu. Bu tapınak darı. Çılgık attırmadan bir parmak bile sokulamayacak kadar dardı. Bununla birlikte, zavallı kız ne buradan ne de henüz anlatmadığımız öteki muhteşem tarafından bakire değildi. Bu ikinci tapınak inanılmaz çekiciydi. O göğüslerin eğimi, o kalçaların biçimi, beyazlığı ve yaygın pembelik! Ama tamamı çok küçüktü. Her yeriyle muhteşem olan Adélaïde daha çok bir güzellik modeli gibiydi... Doğa Constance'de mükemmel bir şekilde vurguladıklarını Adélaïde üzerinde denemiş gibiydi. Bu muhteşem kalçalar aralandığında, bir gül goncası ve doğanın sunmak istediği en hoş pembelik ve tazelik seriliyordu gözler önüne. Ama o ne darlık, o ne küçüklüktü! Başkaları inanılmaz güçlüklerle ulaşmıştı emeline ve bu saldırılarını iki ya da üç kereden fazla tekrarlayamamıştı. Daha az ısrarcı olan Durcet onu bu nesne üzerinden pek mutsuz etmiyordu, ama karnı olduğundan beri, bir çok başka korkunç oyun, bir çok başka tehlikeli mecburiyetlerle bu küçük lütfu ekleyemeye çalışıyordu. Ve zaten, yapılan düzenlemeler sonucunda, Durcet'in ona merhamet ettiği tarza ve tüm diğerlerine katlanması gerekecekti! Adélaïde yüzünün de yansıdığı ruha sahipti, yani

son derece hayalperestti. Issız yerleri tercih eder ve buralarda istemsiz gözyaşları dökerdi. Aslında üzerine düşünülmemiş, doğadan kopup geldiği sezilen gözyaşlarıydı bunlar. Son zamanlarda taptığı bir arkadaşını kaybetmişti ve bu korkunç kayıp aklından hiç çıkmıyordu. Babasını çok iyi tanığından ve sapkınlığı hangi noktalara taşıyabileceğini bildiğınden, genç arkadaşının Başkan'ın şehvet oyunlarının kurbanı olduğundan emindi. Çünkü onun bazı şeylere dikkat etmesini sağlayamamıştı. Olay konusunda yanılmıyordu. Bunu bir gün ona da yapacaklarını düşünüyordu ve haksız da sayılmazdı. Başkan dinle ilgili olarak, Durcet'in Constance'ye gösterdiği dikkati göstermemiştir, önyargıların doğmasına ve gelişmesine izin vermiş, konuşmalarının ve eserlerinin kolaylıkla yıkılmalarını sağlayacağını düşünmüştü. Yanılmıştı... Din Adélaïde ninki gibi karmaşık bir ruhun tek besiniydi. Başkan çok dil döktüyse, çok kitap okuttuysa da genç kız inancından vazgeçmedi. Hiç paylaşmadığı ve kurbanı olduğu tüm bu olaylardan nefret ediyordu ve hayatına mutluluk getiren safsatalardan vazgeçmekten çok uzaktı. Tanrı ya dua etmek için gizleniyor, Hristiyanlık görevlerini yerine getirmek için gözlerden kaçıyordu ve her seferinde ya babası ya da kocası tarafından ciddi şekilde cezalandırılıyordu. Adélaïde sabırla cezasına katlanıyor. Tanrı'nın, gördüğü zararı bir gün telafi edeceğine içtenlikle inanıyordu. Karakteri de ruhu kadar dingindi, onu oluşturan erdemlerden biri olan sağduyusu, babasına karşı gelmesini engelliyor, hatta bazen aşırıya kaçıyordu. Aşğılık yoksul sınıfından özellikle iğrenen Curval, onları küçük düşürmenin, daha da yoksullaştırmanın ya da içlerinden kurbanlar bulmanın yollarını arıyordu... Aksine, yüce gönüllü kızı, fakirlere yiyecek sağlamak için kendininkilerden vazgeçerdi. Kendisine ayrılmış parayı gizlice onlara götürdüğü sık olurdu. Sonunda Durcet ve Başkan onu azarladılar ve bu saçmalığa son vermezse, tüm kaynaklarını keseceklerini bildirdiler. Bahtsızlara sunacak gözyaşlanndan başka bir şeyi kalmayan Adélaïde, bu kez felaketleri gözyaşlarıyla örtmeye gitti. Güçsüz ama her zaman hassas kalbi erdemli olmaya bir türlü son veremiyordu. Bir gün fakirlikten

çaresiz kalan zavallı bir kadının, karını Başkan'a sunmaya geleceğini öğrendi. Çapkın, çok sevdiği tarzdaki bu hazzı hazırlıyordu kendini... Adelaide gizlice elbiselerini satırarak, parayı anaya verdirdi ve bu küçük yardım ve biraz da öğütü kadını işleyeceği günahıtan vazgeçirdi. Başkan bunu öğrendiğinde (kızı henüz evlenmemişti) ona öylesine acımasız davrandı ki, kız on beş gün yataktan çıkamadı... Yine de bütün bunlar yaptığı şefkat dolu hareketin bu hassas kalpteki etkisini azaltamadı.

Başkan'ın kızı ve Dük'ün büyük kızı olan Julie, bir çok insana göre büyük bir kusura sahip olmasa, daha önce anlattığımız iki kızı geçilirdi... Ama Curval'in yalnızca ona tutkun olmasını da bu kusur sağlıyordu... Tutkularının etkilerinin inanılmaz olduğu doğrudur, iğrençlik ve doyunluğun meyvesi sapkınlıklarıyla karşılaştırılmazdı. Julie uzun boylu, yapılı, çok yağlı ve tombuldu. Varolabilecek en güzel kara gözlere, çok sevimli bir burna sahipti. Çizgileri dikkat çekici ve hoştu. Çok güzel kestane rengi saçları, beyaz bedeni ve çok güzel bir dolgunluğu vardı. Kalçaları Praxitele'nin heykellerine model olabilirdi... Kadınlık organı sıcaktı, dardı ve buranın verebileceği en güzel hazzı veriyordu... Güzel bacakları ve çekici ayakları vardı. Ama olabilecek en çirkin ağıza ve en mikropulu dişlere sahipti... Vücudunun kalan bölümü, özellikle de iki şehvet tapınağı her zaman pisti... Öyle ki, Başkan'dan başka herhangi bir varlık, tekrar ediyorum, aynı kusurlara sahip olan ve şüphesiz bunları seven Başkan'dan başka herhangi bir varlık, tüm çekiciliğine rağmen Julie ile ilişkiye giremezdi. Ama Curval için bunlar çıldırtıcıydı: Bu pis kokan ağızdan en kutsal hazlara ulaşıyor, onu öperken oyskudan kendini kaybediyordu. Bu doğal pislikten rahatsız olmaktan son derece uzaktı. Aksine bundan tahrir oluyor, sonunda mükemmel bir hoşalma yaşıyordu. Julie'nin bu kusurlarına şüphesiz daha az rahatsız edici başkaları da ekleniyordu. Öncelikle çok oburdu. Ayyaşlık eğilimi vardı. Pek erdemli sayılmazdı. Eminim cesaret edebilseydi, fahişelik onu pek de korkutmazdı. Dük tarafından prensipler ve geleneklerden tamamen uzak yetiştirilmiş, bu

felsefeyi de oldukça benimsemişti... Ama şehvet düşkünliğünün garip bir etkisi olarak, bazen bizim kusurlarımıza sahip bir kadın zevklerimizde erdemden başka bir şeyi olmayan bir kadından daha çok hitap eder... Bize benzer, onu incitemeyiz... Bizi korkutur, bu onu daha da çekici kılar. Dük, organının inanılmaz büyüklüğüne rağmen, kızından haz almış, ama bunun için on beş yaşına kadar beklemesi gerekmişti, yine de kızın maceradan fazlasıyla zarar görmesini engelleyememişti. Onu gerçekten evlendirmek istediğinden, haz almayı kesmek ve onunla daha az tehlikeli, en azından daha az yorucu zevkler yaşamak zorunda kalmıştı. Julie, organının pek büyük olmadığı bilinen Başkan'dan pek hoşlanmıyordu. Zaten kendisi de öyle olduğundan dikkate almadığı pislikle, Başkan'ın, sevgili kocasının şehvet oyunlarının pisliği dışındakilere uygun düşmüyordu.

Julie'nin kızkardeşi ve Piskopos'un gerçek kızı olan Aline, kızkardeşinin alışkanlıkları ve karakteri ile ilgili kusurlarından oldukça uzaktı. Dördünün en genciydi: On sekiz yaşında ancak vardı... Fizyonomisi ilgi çekici, körpeydi ve oldukça çarpıcıydı, küçük kalkık burnu, canlılık ve anlam dolu kara gözleri, muhteşem ağzı, pek uzun olmayan tam kıvamında, hafif dolgun endamı, biraz esmer ama pürüzsüz ve güzel teni, biraz büyükçe ama gevşek, bir şehvet düşkününün gözüne sunulabilecek son derece şehvet uyandırıcı kalçaları vardı... Esmer ve güzel tüylerin biraz altındaki kadınlık organı İngiliz tarzı denilen türden ve çok dardı. Toptan bakıldığında, tamamen el değmemiş gibiydi. Anlattığımız ve ilklerini göreceğimiz bu bölümden önce hâlâ bakireydi üstelik. Arka taraftan ise, sekiz yıldan beri Piskopos, şeytansı ve keyifli havasına rağmen kendini boyun eğerek sunan ve her gün kurbanı olduğu iğrençliklerde onunla en küçük bir keyif paylaştığını göstermeyen kızından her gün haz alıyordu. Piskopos onu tamamen cahil bırakmıştı... Az biraz okuma yazma biliyordu, ama dinden tamamen habersizdi. Doğal zekası çocuksuydu... Komik cevaplar veriyor, oyunlar oynuyor, kızkardeşini çok seviyor, Piskopos'tan hiç hoşlanmıyor ve Dük'ten ateşten korkar gibi korkuyordu.

Düğün gününde, kendini dört adamın ortasında bulduğunda ağladı ve ondan istenilen her şeyi herhangi bir zevk ya da öfke duymadan yerine getirdi. Somurtkandı. Çok umizdi ve çok tembel olması dışında hiçbir kusuru yoktu... Gözlerinden fışkıran canlılık havasına rağmen tüm hareketlerine ve kişiliğine bir uyusukluk hakimdi. Başkan'dan amcası kadar nefret ediyordu ve Durcet, artık onu gözetmese de herhangi bir tiksinti duymuyormuş gibi görüldüğü tek adamdı.

Sevgili okuyucum, şu birlikte yaşatacağımız başlıca sekiz kahraman bunlardır. Şimdi size, bize sunulan özel zevkleri anlatmanın tam zamanıdır.

Gerçek şehvet oyunları arasından, kulağımıza çalınan en ilgi çekicilerini ve en etkileyicilerini seçtik. Sonuç olarak, şehvetin kalplerine mümkün olabildiğince erken ve derinlemesine kazınmasını isteyen dört hovardamız, bu amaçla oldukça özel bir şey hayal etmişlerdi. Burada, duyu organlarını şehvede en iyi tatmin edecek herkesi çevrelerine yığdıktan sonra, bu durumu en ince ayrıntılarına, sırasıyla bu şehvet oyununun farklı etkilerine, tüm dallara, tüm geçişlere kadar her şeyi anlatmak, tek kelimeyle tüm tutkuları şehvet dilinde ifade etmek söz konusuydu. İnsanın hayal gücü ateşlendiğinde bunları hangi noktaya kadar çeşitlendirebileceğini bilemiyorlardı. Her biri ayrı çılgınlıklarda, bambaşka zevklerde aşırılığa kaçan bu adamlar arasındaki fark, bu durumda avantaja dönüşüyordu. Bu farklılıkların ayrıntılandırılması, gelenekler üzerine görebileceğimiz en güzel ve belki de en ilginç çalışmalardan birini oluşturabilecekti. Buna göre söz konusu olan bu aşırılıkları uygulayacak kişiler bulmak, onları incelemek, aydınlatmak, ayrıntılandırmak, derecelendirmek ve bir öykünün içine yerleştirmekti. Girişilen partinin sonu bu oldu. Sayısız araştırma ve incelemeden sonra zaten yollu (oniara gereken de buydu, deneyim burada temel unsurdur) dört kişi bulundu... Dedğim gibi, hayatlarını en aşırı şehvet oyunları ile geçirmiş, tüm araştırmalara her şeyleriyle katılabilecek durumda dört kadın. Ve onlardan beklenen belirli va-

sıflar ve temiz ruhlarından vazgeçmişlik olduğundan, bu dört kadın dinlendikten sonra hayatlarının macerasına atılmaya hazır oldular. Bunun için öyle bir düzen oluşturuldu ki, örneğin ilki hayatındaki en basit yüz elli türkuyu, en az aranan ya da en sıradan sapkınlıkları anlatacaktı... Yine aynı düzene göre ikincisi, aynı sayıda daha özel ya da bir çok kadın ve bir çok erkeği kapsayan şehvet oyunlarını aktaracaktı... Üçüncüsü ise öyküsüne en ölümcül ve kanunlar, doğa ve din açısından en çok dışlanan yüz elli çılgınlık katacaktı. Tüm bu aşırılıklar cinayetle sonuçlandığından ve şehvet oyunlarında işlenen bu cinayetler hayal gücünü ateşlediği ölçüde çeşitlendiğinden dördüncü, hayatının olaylarına detaylı yüz elli farklı işkence eklemek zorundaydı. Bu arada şehvet düşkünlerimiz anlatılanları daha önce de söylediğim gibi karıları ve her türden şehvet nesnesiyle birlikte dinleyecek, baştan çıkacak ve sonunda masalcıların neden olduğu sıkışmayı karıları ya da değişik nesnelerle gidereceklerdi. Hiç şüphe yoktu, bu projeye kalkışırken ortaya koydukları sefih tarzdan daha şehvetli bir şey yoktu. Skandal yaratmak istenmediğinde, bu eseri oluşturacak olan bu tarz ve değişik öyküler, bu sunumdan sonra tamamen terk edilmeliydi. Çünkü planın pek temiz olmadığı açıktı. Uygulamaların da pek adilane olduğu söylenemezdi.

Burada sözü edilen dört kadın aktör, anılarda temel rol oynadıklarından, okuyucularımızdan tekrar özür dileyerek, onları tasvir etmemiz gerektiğine inanıyoruz. Onlar anlatacak, onlar etkileyecek: Bu nedenle onları tanımadan geçmek mümkün mü? Bu dört yaratığın fizik olarak olduğu gibi moral olarak da kullanılacağı projeler söz konusu olduğuna şüphe olmadığına göre, güzellik abideleri beklenmemelidir. Bununla birlikte, bu anlamda yalnızca ruhları ve deneyimleriyle, olabilecek en iyi şekilde hizmet ettiklerini söyleyebiliriz.

Yüz elli basit tutku anlatma görevi verilenin adı Madam Duclos idi. Kırk sekiz yaşında, hâlâ genç görünen, hâlâ güzellik kalıntıları çok güzel gözler, oldukça beyaz bir ten ve olabilecek en güzel ve görülebi-

lecek en dolgun kalçaya, mühterem memelere ve çok güzel sarı saçlara sahipti. İrriyandı ama aynı zamanda uzun boyluydu ve genel havası ve ses tonu gencecik bir kız gibiydi. Daha sonra da göreceğimiz gibi, hayatını anlatacakları konusunda tecrübe edinmekle geçirmişti ve bunlara zeka, beceri ve ilgyile sandığı görülüyordu.

Madam Champville yaklaşık elli yaşlarında uzun boylu bir kadındı... Zavıftı, vücudu biçimliydi, bakışlarında ve yürüyüşünde şehvet havası hakındı. Safo'nun sadık takipçisiydi; en küçük hareketinde, en basit mimisinde ve en küçük sözünde onun etkisi vardı. Kadınlarla ilişkisi yarımdan perihan olmuştu. Dünyada varını yoğunu uğruna cömertçe kurban ettiği bu zevk olmasaydı, hali vakti yerinde olurdu. Uzun süre genelevde çalışmıştı. Birkaç yıldan beri, mesleğindeki ustalığını yaşıyor ve müşterilerini yalnızca belirli bir yaşın üzerindeki güvenilir çapkunlarla sınırlıyordu. Gençleri asla almıyordu. Bu ihtiyatlı ve kârlı davranışı işlerini biraz da olsa kolaylaştırıyordu. Eskiden sarışındı, ama artık saçlarını daha ağırbaşlı bir tona boyamaya başlamıştı. Gözleri hâlâ çok güzel bir maviydi. Çok neşeli bir ifadesi vardı. Ağzı hâlâ güzel, körpeydi ve hiç yıpranmamıştı... Gıdığı sarkmamıştı. Karnı yoktu. Kalçası biraz çıkıktı ve klitorisi uyarıldığında üç parmakdan fazla sarkıyordu: Bu bölge okşandığında, kısa süre içinde zevkten kendinden geçmesi garanti edilebilirdi. Özellikle de bu hizmet bir kadın tarafından veriliyorsa... Kalçası çok gevşekti ve çok yıpranmıştı, tamamen porsumuş ve sarkmıştı. Öyküsünde açıklayacağı şehvet oyunu alıkanlıklarından dolayı, hiç hissetmeden istediğini yapabileceğiniz kadar serleşmişti. Oldukça özel ve özellikle de Paris'te çok az görülen bir şey olarak, ön taraftan, manastırdan çıkan bir kız kadar bakireydi. Olağandışı şeyler isteyen ve sonuç olarak bu olağan dışılıktan hoşlanan insanlarla birlikte kullandığı bu lanetli yer olmasa, belki de bu bekarer onunla mezara kadar gidecekti.

Elli iki yaşındaki şifko mama La Martaine oldukça dinç ve sağlıklıydı... Yaşadığı hayata rağmen çok büyük ve çok güzel kalçalara sa-

hipti. Hayatını sodomist şehvet oyunlarında geçirmiş ve bunu öylesine sıradanlaştırmıştı ki, burası dışında zevk alamıyordu. Doğanın nenden olduğu bir biçim bozukluğu (kapalıydı) başka şeyler tanımamasını engellemiş, o da kendini bu tarz zevklere teslim etmişti. Başka bir şey yapına olanağı olmaması ve ilk deneyimleri, çok daha muhteşem olduğu ileri sürülen bu şehvet oyunlarına daha uygun oluşu sonucu her şeyi olumlu karşılıyor, hiçbir konuda tereddüt etmiyordu. En devasa aletler bile onu korkutmuyor, hatta bunları tercih ediyordu... Bu kitabın ilerleyen bölümlerinde Sodome sancakları altında en yılmaz neferler gibi nasıl savaştığını göreceğiz. Oldukça çekici hatları vardı, ama çizgilerinde bir yıpranmışlık ve bozulmuşluk havası belirmeye başlamıştı. Onu ayakta tutan sağlıklı görüntüsü olmasa, çok daha yıpranmış görünebilirdi.

Desgranges'e gelince... Kötülük ve şehvet düşkünlüğünün canlı simgesiydi... Uzun boylu, zayıf, elli altı yaşında, soluk benizli ve kavruktu... Gözleri sönük, dudakları ölüydü. Güçsüzlükten çöküp gitmeye hazır imajı veriyordu. Bir zamanlar esmerdi. Güzel bir vücudu olduğu bile düşünülebilirdi. Ama artık mide bulantısından başka bir duygu yaratamayacak bir iskeletten başka bir şey değildi. Sarkmış, yıpranmış, kırışmış, parçalanmıştı, insan teninden çok mermer tabakasına benziyordu ve deliği en büyük organlar için bile hiç hissettirmeden kupkuru girilebilecek kadar geniş ve kırışık. Bu kadar hoşluk yetmiyormuş gibi, Cythere'nin sayısız mübadelede yaralanmış bu cömert atletin bir memesi eksik ve üç parmağı kesikti... Topallıyordu, ayrıca altı dişi ve bir gözü yoktu. Ne tür oyunlarda bu kadar kötü muamele gördüğünü öğrenip öğrenemeyeceğimizi bilmiyoruz. Kesin olan tek şey, hiçbir olayın onu islah etmediği. Bedeni bir çirkinlik abidesi, ruhu en iğrenç işkenceler ve kötülüklerin mabedi. Kundakçı, anne baba katili, ensest, sodomist, lezbiyen, katil, zehirleyici olan bu kaltağın: hırsızlık, tecavüz, çocuk kaçırma ve kutsal şeylere hakaret yanında, dünyada işlemediği ya da işletmediği bir suç kalmadığı gerçektir. Bugünkü işi mamalıktı... Sosyetenin en aranan satıcıla-

rından biriydi. Saygı denevriminden eğlenceli bir jargon edindiğinden, onu döndüncü masalcı seçmişlerdi, yani en korkunç ve en iğrenç öyküleri o anlatacak. Hepsinin yapmış bir yaratıktan daha iyi kim yansıtabilirdi bu kahramanları?

İstenebilecek her türlü özelliği taşıyan bu kadınlar bulunduğunda, iş ayrıntılarıyla ilgilenmeye gelmişti. Her iki cinsiyetin de çevresini çok sayıda şehvet nesnesi ile çevirmek istiyorlardı ama bu şehvet partisinin rahatsız edilmeden gerçekleştirilebileceği tek yerin Durcet'in içinde küçük bir Elvire inşa ettirdiği İsviçre'deki şatosu olduğu göz önünde bulundurularak, bu şatonun bu kadar çok kişiyi alacak kadar büyük olmadığı ve bu kadar insanı oraya götürmenin gizliliği bozacağı ve tehlikeli olacağı anlaşıldı... Masalcılar da dahil olmak üzere oruz iki kişi ile sınırlı kalmaya karar verildi. Ek bilgi olarak: Dört sınıf halinde, sekiz genç kız, sekiz genç oğlan, pasif sodomist zevkler için devasa organları olan sekiz vurucu ve dört hizmetçi. Ama bütün bunlar için araştırma yapmak gerekiyordu... Bir yıl bu uğraşlarla geçti, inanılmaz paralar döküldü.

Fransa'nın sunabileceği en muhteşemleri bulmak üzere, sekiz genç kız için yapılan hazırlıklar şöyleydi:

On altı ünlü pezevenk, yanlarında iki yardımcı olmak üzere Fransa'nın on altı bölgesine gönderildi. Bu sırada Paris'te aynı iş için on yedi kişi çalışıyordu. Bu kişilerden her birine Paris yakınlarında Duk'e ait bir evde randevu verildi. Yola çıkışlarından tam on ay sonra buraya döneceklerdi. Araştırma için bu kadar süre tanınmıştı. Her biri dokuz aday getirecekti, bu toplam yüz kırk dört yapıyordu, bunlardan yalnız sekizi seçilecekti. Bu pezevenklere yalnızca kızların geldiği sınıfa, namusuna ya da güzel görüntüsüne dikkat etmeleri söylenmişti. Araştırmalarını özellikle de şerefli evlerde sürdürecektlerdi ve ister manastırdan ister soylu bir aileden, ailesinin bollarından alsınlar, namusunu kaçırmamış hiçbir kıyı getirmeyeceklerdi. Burjuvazinin üzerinde, daha üst sınıflarda olanlar pek namuslu, pek el değmemiş ve pek güzel

olmazlardı... Dolayısıyla bunlar doğrudan reddediliyordu. Bu kadınların çalışmaları muhbirler tarafından izleniyor ve yaptıkları derhal topluluğa haber veriliyordu. İstenilene uygun bulunan aday için otuz bin frank ve tüm masraflar ödenecekti. Bu duyulmamış bir paraydı. Yaş konusunda, on iki ile on beş arası belirlenmişti ve üzerinde ve altında olanlar merhametsizce reddediliyordu. Bu arada, aynı koşullar, aynı muameleler ve ödemeler, aynı on iki ile on beş yaş sınırıyla, on yedi oğlanı ajanı hem başkentte hem kırsal kesimde aynı şekilde koşturuyordu ve randevuları kızların seçilmesinden tam bir ay sonrasına belirlenmişti. Daha önce vurucu olarak tanımladığımız genç çocuklara gelince, tek ölçü organlarının boyutuydu: Eni yedi buçuk, boyu ise on ile on iki parmakdan daha aşağı olanlar kesinlikle istenmiyordu. Bu konuda tüm krallıkta sekiz adam çalışıyordu. Bu seçimler ve kabullerin öyküsü konumuz olmasa da dört kahramanımızın dehasını daha iyi anlamanız açısından burada birkaç kelimeyle değinilecektir. Bana öyle geliyor ki, anlatacağımız ölçüsünde olağandışı bir partiyi açıklamaya ve aydınlatmaya yardımcı olacak hiçbir unsur esermizle ilgisiz kabul edilmemelidir.

Genç kızlarla randevu vakti geldiğinde, Dük'ün şehir dışındaki evine gidildi. Dokuz sayısına ancak birkaç satıcı ulaşabilmişti. Diğerleri kimi hastalıktan ölen kimi de kaçmayı başaran adayların bazılarını yollarda kaybetmişti. Randevuya yalnızca yüz otuz kız katılabiliyordu. Ama o ne çekicilikti yüce Tanrım! Eminim bunca güzellik daha önce asla bir arada görülmemiştir. İncelemelere on üç gün ayrılmıştı. Dört arkadaş bir daire oluşturuyor, genç kız kaçırıldığı sırada üzerinde olan kıyafetlerle dairenin ortasına alınıyordu. Onu getiren satıcı öyküsünü anlatıyordu: Soyluluk ya da namusluluk konusunda eksik bir yönü varsa, derinlere inilmeden küçük kız hemen geri gönderiliyordu, evine dönebilmesi için hiçbir yardımda bulunulmuyor, kimseye emanet edilmiyordu ve satıcı onun için yaptığı tüm masrafları kaybediyordu. Satıcıya ayrıntıları verdikten sonra çekilmesi söyleniyor ve söylenenlerin doğru olup olmadığını anlamak üzere küçük kız sorgulanıyordu.

Anlatılanlar tamamen doğruysa, satıcı yeniden içeri alınıyor ve kalçalarını tamamen gözler önüne sermek üzere küçük kıızı soyup arkasını çeviriyordu... Bu, incelemek istedikleri ilk yerdi. Bu bölgedeki en küçük bir kusur onu derhal göndermelerine neden oluyordu... Eğer bu bölgede eksik yoksa, kız çıtı çıplak soyuluyor ve şehvet düşkünlerimi-zin kontrolünden beş ya da altı kez geçiriliyordu. Bir o yana bir bu yana tekrar tekrar çeviriliyor, koklanıyor, bakireliği kontrol ediliyordu, ama tüm bunlar ~~şüphesizlikle~~ yapıyor ve muayeneyi bozacak herhangi bir duygu ifadesi görülmiyordu. Sonra çocuk dışarı gönderiliyor, listedeki adının yanına "kabul" ya da "red" yazılıyor, belgeleri imzalanıyordu... Daha sonra bu belgeler düşünceleri sorulmadan bir kutunun içine konuluyordu. Hepsini incelendiğinde kutu açılıyor ve bir kızın kabul edilmesi için dört arkadaştan da kabul belgesi almış olması gerekiyordu. Sayı eksik çıkarsa, hemen yollanıyordu ve dışarı atılırken yanlarına, daha önce de söylediğim gibi ne para ne de yardımcı veriliyordu. Seçim yapılırken hovardalarımızı eğlendiren ve satıcılarına teslim edilen on iki kız ayrı tutulmuştu. Bu ilk turdan sonra, elli aday elenmişti. Diğer sekseni yeniden ele alındı. Bu kez daha ayrıntılı ve daha ciddi inceleneceklerdi. En küçük bir kusur hemen elenme nedeni oluyordu. Gün kadar güzel biri elenmişti, çünkü bir dişi diğerlerinden biraz daha çıkıktı. Diğerlerinin yirmisinden fazlasının elenme nedeni burjuva kızları olmalarıydı. Bu turda da otuzu elenmiş oldu: Ancak elli kız kalmıştı. Üçüncü incelemeyi, en sakini ve en güvenilir seçime ulaşacak mükemmel duyum dinginliği sağlamak üzere, bu elli adayla ügilenenlerin cinsel ilişkiye girmesi yoluyla yapma kararına varıldı. Arkadaşlardan her biri bu genç kızların on iki ya da on üçünden oluşan bir grubun ortasına geçti. Gruplar birbirinden farklıydı ve pezevenkler tarafından yönlendiriliyordu. Davranışlar öylesine artistik ~~bir şekilde~~ ~~değerlendiriliyor~~, öylesine güzel sunuluyordu ki, bunca şehvetin ortasında spermiler boşalıyor, ruhlar dinginleşiyordu ve sonunda bu turda da otuz kişi elendi. Yalnızca yirmi kız kalmıştı ve hâlâ on iki tanesi fazlaydı. Hoş olmayan yanlar bulunabdeceği umuduyla, yeni

yollar denendi, ama yirmisi hâlâ duruyordu: Tanrı'nın eserleri olduklarını ortaya koyacak ilahî özelliklere sahip bu yaratıkların sayısını nasıl azaltabileceklerdi? Bu nedenle, sekizine diğer on ikisine üstünlük sağlayabilme olanağı verecek güzellik dışında bir şeyler aramaya başladılar. Sonunda Başkan karışıklığı giderecek bir çare önerdi. Öneri hemen kabul edildi: Kızların, onlara sık sık yaptırılacak şeyi tahmin etmeleri isteniyordu. Bu soruya kesin cevaplarını vermeleri için dört gün gerekti. Böylece içlerinden on ikisi seçildi. Bunlarla sekiz gün boyunca ve her yoldan eğlendirildi. Sonunda, kızlar, daha önce de söylediğim gibi, bunlar kadar özel kızları fahişe yaparak kısa sürede zengin olacak satıcılara teslim edildi. Seçilen sekiz kıza gelince: Yola çıkış ânına kadar bir manastıra kapatılarak o âna kadar dokunulmadılar.

Güzelliklerini anlatmaya çalışmayacağım. Hepsi anlatacaklarım ne olursa olsun onların yanında sıradan kalacak kadar güzeldi. Onlara isimler vermekle ve bunca güzellik, çekicilik ve mükemmelliğin bir arada görülmesinin imkansız olduğunu ve doğanın başka başka modeller sunarak insana en yüceyi oluşturabileceği konusunda bir fikir vermek istediğini söylemekle yetineceğim.

İlkinin adı Augustine idi: On beş yaşındaydı, Languedoc Baronu'nun kızıydı ve Montpellier Manastırı'ndan kaçırılmıştı.

İkincisinin adı Fanny idi: Breagneli bir müşavirin kızıydı ve babasının kendi şatosundan kaçırılmıştı.

Üçüncüsünün adı Zelmire idi: On beş yaşındaydı, ona tapan Ter-ville Kontu'nun kızıydı. Beauce'deki arazilerinden birine ava giderken kızını da beraberinde götürmüştü. Ormanda bir an için yalnız kalan kız kaçırılmıştı. Kontun tek kızıydı ve bir yıl sonra, dört yüz bin frank drahoma ile çok büyük bir senyörle evlenecekti. En çok ağlayan ve kaderinin korkunçluğundan en çok hayal kırıklığına uğrayan da bu kız olmuştu.

Dördüncünün adı Sophie idi: On dört yaşındaydı ve Berry'deki

arazisinde yaşayan hali vakti yerinde bir centilmenin kızıydı. Yürüyüşü ve çıkışı bir anda, onu kurumağa çalışan ve nehre düşerek kızının gözleri önünde son nefesini veren annesinin yanından kaçırılmıştı.

Beşincinin adı Colombe idi: Paris'te doğmuştu ve bir parlamento üyesinin kızıydı. On üç yaşındaydı ve beraberinde bir dadiyla akşam vakti, bir çocuk balosunun verildiği manastırdan gelirken kaçırılmıştı. Dadi hıççıklenmişti.

Aminnin adı Hébé idi: On iki yaşındaydı... Bir süvari yüzbaşının, Orléans'ta yaşayan varlıklı bir adamın kızıydı. Genç kız yetiştirildiği manastırda beğenilmiş ve kaçırılmıştı; iki din adamı paranın gücü karşısında yenik düşmüştü. Ondan daha çekici ve daha sevimli bir şey olamazdı.

Yedincinin adı Rosette idi: On üç yaşındaydı... Chalonsur-Saône'den bir tımgeneralin kızıydı. Babası yeni ölmüştü; şehrin hemen dışında bir kasabada annesinin yanındaydı ve bir hırsız gibi girilerek akrabalarının gözleri önünde kaçırılmıştı.

Sonuncusunun adı Mimi ya da Michette idi: On iki yaşındaydı... Senanges Markisi'nin kızıydı. Babasının Bourbonnais'teki topraklarından, şatodan daha sonra öldürülecek olan iki üç kadınla çıkmasına izin verilen bir araba gezintisi sırasında kaçırılmıştı.

Bu şehvet oyunlarının hazırlıklarının çok pahalıya ve hatra cinayetlere mal olduğunu görüyoruz. Bu tarz adamlar için servet pek anlam taşımaz. Cinayetlere gelince, bu yüzden tutuklanmaları ve günümüzde olduğu gibi cezalandırılmaları gereken bir çağda yaşıyorlardı. Her şey başarıyla yapılmıştı ve böylece hovandalarımız ne takip edilmek ne de soruşturmaya uğramak konusunda endişelenmişlerdi.

Genç erkeklerin inceleneceği zaman gelmişti. Koşullar daha basit olduğundan sayıları daha fazlaydı. Yüz elli kişi olarak sunuldu. Mükemmel yüzleri gibi, çocuksu güzellikleri, saflıkları, masumiyetleri ve umulubakları açısından bızlar sınıfından kalır yerleri olmadığını söyle-

mek ahartı olmazdı. Her birine kızlar için olduğu gibi otuz bin frank ödeniyordu. Bu av daha özel ve aşağılık adamlarımızın zevkine daha uygun olduğundan, herhangi bir masraftan kaçınılmamaya, uygun olmadığı için reddedilenler bile kullanılacağından ödeme yapılmasına karar verilmişti. İnceleme kadınlarunki gibi gerçekleşti. On gün boyunca büyük bir titizlikle sürdürüldü. Kızlar söz konusu olduğunda bu özen biraz göz ardı edilmişti. İnceleme yapılmadan önce, sunulacak on oğlan ilgili kişi tarafından hazırlanıyordu. Zevklerinin sapkınlığından tedirgin oldukları Başkan'a hakim olmaya çalışıyorlardı. Kızların seçimi sırasında iğrenç ve sapkın eğilimlerini düşünüyorlardı. Bunlara teslim olmayacağına söz verdi. Hayal gücü bir kez alevlendiğinde ya da yoldan çıktığında, bu tür keyifli aşırılıklara girmeye alışmıştı ve ona asıl zevk veren aşırılıkların doğası nedeniyle, yeniden doğru yola dönmesi zor oluyordu: Zevklerini tatmin etme isteği karar verme yeteneğini kullanmasını engelliyordu. Gerçekten güzel olanı aşağılayıp iğrenç olanı daha da yücelterek, hayallerini ortaya koyuyor ve daha gerçek duygulara dönmek ona uzaklaşmaktan hoşlanmadığı prensiplerine ihanet gibi görünüyordu. İlk seanslar tamamlandığında yüz aday oybirliğiyle kabul edilmişti. Sonuçta ulaşılması gereken az sayıdaki oğlanı ortaya çıkarmak için bu yüz adayı arka arkaya beş kez gözden geçirmek gerekti. Seanslar üç kez tekrarlandığında elli aday kalmıştı, prestijlerini daha da artıran idollere duyulan beğeniyi bir şekilde azaltmak için özel yollar kullanmak zorunda kalındı. Yapacak bir şey yoktu... Herkes kabul edilmesini istediği adayı seçti. Onları kızlar gibi giydirmeyi düşündüler... Bir cinsiyette bıkılmış aracı idoleştiren, onu aşağılayan ve neredeyse tüm düşleri yerle bir eden bu kurnaz oyunda yirmi beş kişi elendi. Ama bu son yirmi beşinin oylamasını hiçbir şey etkilemedi. Organını gizlediler, adını kağıtlar üzerine yazdılar, boşalma anında kızlarla yaptıkları yoldan kullandılar, ama yine de yirmi beşi de duruyordu. Sonunda rasgele bir seçim yapmaya karar verdiler. İşte kalanlara verilen adlar, yaşları, konumları ve macelelerinin özeti. Portrelerini çizmekten vazgeçiyorum, zira Aşk'ın çiz-

göçlerinin bile şüphesiz daha çekici olduğunu sanmıyorum. Albane'nin kutsal meleklerinin çığlıklarını seçeceği modeller bile şüphesiz bunlardan daha az mukemmeldir.

Zelamir on üç yaşındaydı; onu büyük bir özenle yetiştiren Pointoulu arazi sahibi bir cencilmenin tek oğluydu. Yanında bir hizmetçi ile Poitiers'deki bir akrabayı ziyarete gönderildiği sırada onu bekleyen haydutlarımız hizmetçiyi öldürerek çocuğu yakalamışlardı.

Cupidon da aynı yaştaydı ve La Fleche Koleji'nde eğitim görüyordu. Okul çocuklarının pazar gezintilerinden birinde pusu kuruldu ve kaçırdı. Tüm kolejin en güzel çocuğu oydu.

Narsis on iki yaşındaydı ve Malta şövalyesiydi. Babasının ve soyluluğuna yaraşır onurlu bir görevde olduğu Rouen'de Paris'teki Louis-le-Grand Koleji'ne giderken yolda kaçırmıştı.

Zephire, aşırı güzelliği seçilmesi kolaylaştırmış olan sekizinin en zarifi olarak Paris'tendi. Burada ünlü bir yatılı okulunda eğitim görüyordu. Babası bir tümgeneral'di. Onu bulabilmek için her şeyi yapmış, ama başaramamıştı. Altısı daha önce elden geçmiş yedi oğlanı yatılı okulun sahibine para vererek almışlardı. Okul müdürü çocuğu vermek için bir milyon gerekirmiş gibi kafasını sallamış, ama çabucak teslim etmişti. Bakireleri genellikle kendine ayırıyordu. Zavallı körpe güzel çocuk için büyük bir haksızlık söz konusuydu. Korkunç bir kader bekliyordu onu!

Céladon, Nancyli hakimlerden birinin oğluydu. Teyzelerinden birini görmeye geldiği Lunéville'de kaçırmıştı. On dördüne henüz girmişti. Onunla tanıştırmamanın yolunu buldukları bir genç kız aracılığıyla kandırılan yalnızca o olmuştu. Küçük kaltak âşık gibi görünerek oğlanı tuzağa çekmiş, dikkatini dağıtmış ve olay başarılmıştı.

Adonis on dört yaşındaydı. Eğitim gördüğü Plessis Koleji'nden kaçırmıştı. Meclis başkanlarından birinin oğluydu. Başkan şikayette bulunmuş, tüm olanaklarını seferber etmişti, ama o kadar iyi önlem

alınmıştı ki, bu olaydan söz edildiğini duyan bile olmamıştı. İki yıldan beri ona deli olan Curval, çocuğu babasının evinde tanımıştı. Kaçırılması için gerekli yolları gösteren ve bilgileri veren de o olmuştu. Onun kadar iğrenç birinin bu kadar anlaşılabilir bir zevki olması şaşırtıcıydı... Curval, büyük bir gururla, bu olaydan arkadaşlarına, görüldüğü üzere hâlâ güzel bir zevki olduğunu kanıtlamak için faydalandı. Çocuk onu tanıdı ve ağladı ama Başkan ona ilk tecavüz edecek kişinin kendisi olduğunu söyleyerek teselli etmeye çalıştı. Bu büsbütün irkiltici teselliyi verirken, inanılmaz büyüklükteki organını kalçalarına vuruyordu. Topluluğa bu isteğini bildirdi ve hiç itirazla karşılaşmadan onay aldı.

Hyacinthe on dört yaşındaydı... Champagne'ye bağlı küçük bir kentten emekli bir subayın oğluydu. Delice sevdiği ve babasının yalnız gitmesine izin verme ihtiyatsızlığını gösterdiği av sırasında kaçırılmıştı.

Giton on iki yaşındaydı. Versailles'te, soylu delikanlıların katıldığı at yarışlarında kaçırılmıştı. Nivernaisli varlıklı bir adamın oğluydu ve buraya geleli altı ay bile olmamıştı. Saint-Claoud Bulvarı'nda yalnız başına çıktığı bir yürüyüş sırasında kaçırılmıştı. İlk ilişkilerin ayrılmış olduğu Piskopos'un tutkusu haline gelmişti.

Şehvet düşkünlerimizin oyunları için hazırladığı erkek tanrılar da bunlardı. Kullanılacakları zamanı ve yeri daha sonra göreceğiz. Yüz kırk iki aday kalmıştı, ama bu avlarla diğerleri gibi eğlenmiyorlardı. Hiçbiri kullanılmadan gönderilmedi. Yola çıkma arifesinde olduklarından, günlük sıradan işler zaten bırakılmıştı. Dolayısıyla kalanlar yola çıkış ânına kadar sıradan eğlencelerin yerini aldı. Tamamen bıktıkları oğlanlardan kurtulmanın komik bir yolunu düşündüler: Bir Türk korsana satmak. Bu yolla hem tüm izler kaybolacak hem de masrafların bir kısmı da çıkarılmış olacaktı. Türk onları, küçük gruplar halinde getirildikleri Monako yakınlarından köle olarak aldı. Köleliğe doğru atılan bu şüphesiz korkunç bir kaderdi, ama dört şehvet düşkünümüzü fazlasıyla eğlendirmişti.

Vurucuları seçme zamanı gelmişti. Bu sınıfın tecrübelileri hiç sıkıcı olmuyordu. Geri dönmeleri gerekmesi halinde, yolculuklarının, girdikleri zahmetin karşılığını ödemek gerekiyordu. Onları bulan sekiz çöpçatan, ölçüler daha önceden belirlendiğinden ve hepsi koşullara uygun olduğundan pek güçlük çekinmemişlerdi. Sonuçta elli kişi toplanmıştı. En büyük yirmi arasından, en genç ve en güzel sekizi seçildi. Ayrıntıya girmek gerektiğinde, aralarında en kalın dört tanesinin de bulunduğu bu sekize ısırmaktan memnun olacağım.

Gerçekten adını aldığı kadar yapılı olan Herkül, yirmi altı yaşındaydı ve sekiz parmaktan biraz fazla kalınlıkta ve on üç parmak uzunluğunda bir organa sahipti. Neredeyse sürekli olarak havada olan ve günde sekiz kez, tam bir ölçek boşaldığı görülen bu alet kadar güzel, bunun kadar etkileyici bir şey daha görmemişlerdi. Bununla birlikte çok sakindi ve çok çekici bir fizyonomisi vardı.

Adrien'in bir kopyası olduğu için böyle adlandırılan Antinoüs dünyanın en güzel organına, en güzel kucına sahipti ve nadiren görüldüğü üzere de sekiz parmak kalınlığında ve on iki parmak uzunluğunda bir alet taşıyordu. Otuz yaşındaydı ve dünyanın en güzel yüzü ondaydı.

Brise-cul öylesine güçlü bir organa sahipti ki, bırının kalça kırma-dan ilişkiye girmesi neredeyse olanaksızdı ve adını da bundan alıyordu. Organının başı uşır kalbine benliyordu, kalınlığı sekiz parmak-tan fazlaydı. Organı ancak sekiz parmaklı, ama eğriliği öyle bir kıvrım yaratıyordu ki, içine girdiğinde anıvı tamamen parçalıyordu ve bu değerli nitelik onu bizimkiler gibi her şeyden bıkan şehvet düşkünleri için özel kılıyordu.

Bande-au-ciel böyle adlandırılmıştı. Çünkü ereksiyon bir kez olu-rursa süreklilik gösteriyordu. On bir parmak kalınlığında ve on bir parmak uzunluğunda bir organa sahipti. Onu almak için çok daha büyüklerini reddetmişlerdi, çünkü hiçbirinin bunun bir günde dışarı

attığı miktara yaklaşması mümkün değildi.

Diğer dördü aşağı yukarı aynı en ve boydaydılar. Elenen kırk iki aday ile on beş gün eğlenildi. İyice becerildikten sonra, bol para verilerek gönderildiler.

Geriye yalnızca hizmetçilerin seçimi kalmıştı ve bu çok daha ilginçti. Sapkın zevklere sahip tek kişi Başkan değildi... Üç arkadaşı ve özellikle de Durcet, doğanın yarattığı en kutsal, yaşlı, iğrenç ve kirli nesnede çok daha bariz çekicilik bulmalarına neden olan bu lanetli sefahat ve şehvet düşkünlüğüne fazlasıyla eğilimliydi. Bu fanteziyi açıklamak oldukça güç olabilir, ama bir çok insanda görülmektedir. Doğanın kargaşası, sinir sistemi üzerinde, özel güzellikler ölçüsünde ve çok daha güçlü bir biçimde etki eden bir ilginç yan taşır. İnsan gözlerini kapadığında korku, çirkinlik, tüyler ürpertici olayların hoşa gitmediği zaten kanıdanmıştır. Bunlar kirlenmiş bir nesneden daha iyi nerede olabilir? Şehvet eyleminde hoşa gidenin kirli nesne olduğundan, bu nesne ne kadar kirli olursa o kadar hoşa gidecektir ve el değmemiş ya da mükemmel bir nesnenin de daha önce kirlenmiş bir nesneye göre çok daha az kirli olduğu kesindir. Buna en küçük bir şüphe yoktur. Zaten güzellik basit bir şeydir, olağandışı olan çirkinliktir ve tüm ateşli hayal güçleri, şehvet oyunlarında, şüphesiz olağandışı olanı seçerler. Güzellik, tazelik, basit anlamıyla asla çarpıcı olmaz. Çirkinlik, çürümüşlük çok daha sert bir darbe yaratır, çok daha güçlü sarsar, buna göre tahrik de çok daha canlı olur. Bunlardan hareketle, bir çok insanın haz almak için yaşlı, çirkin ve hatta pis kokan bir kadını, körpe ve güzel bir kıza tercih etmesine hiç şaşırmamak gerekir. Ayrıca vürüyüşe çıkmak için dağların kurak ve inişli çıkışlı topraklarını, ovaların monoton patikalarına tercih eden bir adam olmamıza şaşırmamak gerekir. Bütün bunlar yapımıza, organlarımıza, etkilenme şekillerine bağlıdır ve nasıl bedenimizin biçimini değiştiremezsek, zevklerimizi de değiştirme gücüne sahip değilizdir. Ne olursa olsun, daha önce de söylediğimiz gibi, Başkan'ın ve diğer uç arkadaşının en büyük zevki

burdu. zira hizmetçilerin seçiminde görüş birliğine varmışlardı. Bu seçim, göreceğimiz gibi, sıradanlık ve ahlâksızlıkta iyice belirginleşiyordu. Bu nedenle Pariste büyük bir özenle araştırma yaptırıldı... Bu iş için dört yaratık gerekiyordu ve yüzleri ne kadar iğrenç olursa olsun, yapacağım tanımdan dolayı okuyucudan izin istiyorum: Bu eserde yer alan belli başlı varlıkların davranışları kısmen gelenek olduğundan çok önemlidir.

İlkinin adı Marie idi. Yakın zamanlarda ölmüş ünlü bir dalaverecinin hizmetçisiydi. Efendisi tarafından kırbaçlanmış ve damgalanmıştı. Elli sekiz yaşındaydı, neredeyse hiç saçı kalmamıştı. Burnu kemeri-lydi. Gözleri donuk ve çapaklıydı. Ağzı genişti ve değişik tiplerde, ama hepsi kükürt kadar sarı otuz iki dişle doluydu. Uzun boyluydu, bir deri bir kemikti. On dört çocuğu vardı, söylediğine göre on dördünü de kötü insanlar olmaları korkusuyla boğmuştu. Karnı denizdeki dalgalar gibiydi. Kalçaları apseler yüzünden oyulmuştu.

Therese altmış iki yaşındaydı. Uzun boyluydu ve zayıftı. İskelete benziyordu. Başında tek tel saçı, ağzında tek dişi yoktu. Soyunduğunda gövdesinden mideyi alt üsteden bir koku yayıyordu. Kalçası yaralardan sertleşmiş ve öylesine pörsümüştü ki, bir bastonun çevresine sarılabılırdi. Bu güzel kıcın deliği, genişliğiyle bir volkan ağzına benziyordu ve kokusu gerçek bir tuvalet kokusuydu. Söylediğine göre Therese hayatı boyunca kıcını hiç silmemişti. Çocukluğundan kalma boklar bulunduğu görülüyordu. Vajinasına gelince, tüm pislikleri ve tüm iğrençlikleri alabilecek, mide bulandıracak bir mezar gibiydi. Bir koku çarptı, bir bacağı aksıyordu.

Dördüncünün adı Fanchon idi. Altı kez idama mahkum edilmişti. Yeryüzünde işlemediği suç yoktu. Altmış dokuz yaşındaydı. Kısa boylu, tıknaz ve şişmandı. Şaşıydı. Neredeyse hiç alını yoktu. Pis kokan ağzında düşmek üzere olan iki yaşlı diştten başka birey görünmüyordu. Arkasını yilancık kaplıyor, anüsünde yumruk kadar büyük hemoroidler asılı duruyordu. Vajinasında iğrenç bir kara çıban vardı. Uy-

luklarından biri tamamen yanıktı. Yılın dörtte üçünü sarhoş geçiriyordu ve sarhoşken, midesi zayıf olduğundan, her yere kusardı. Kış deliği, onu süsleyen hemoroidler paketine rağmen öylesine genişti ki, kadın gaz kaçırdığında fark etmiyordu bile.

Bu dört kadın, onlara önerilen yatılı hizmetçilik görevinden bağımsız olarak, istenebilecek şehvet oyunlarına ilişkin değişik işler ve hizmetleri de yerine getirmek zorundaydı.

Tüm bu işler ayarlandığında yaz çoktan başlamıştı... Artık yalnızca Durcet'in arazisinde geçirecekleri dört aylık süre boyunca, burayı rahat ve keyifli kılacak değişik nesnelerin nakledilmesiyle ilgileniliyordu. Çok miktarda mobilya ve tabak çanak, yiyecek içecek, şaraplar, her türden likörler taşındı... İşçiler gönderildi ve önden giden Durcet'in karşılayıp yerleştirdiği kişiler yavaş yavaş yola koyuldu.

Okuyucuya önlerindeki dört ay boyunca bunca şehvet kurbanı verilecek olan ünlü tapınağı tasvir etmenin zamanı geldi. İzole olmak ve huzur, şehvetin en güçlü araçları olduğundan ve bu niteliklerinden dolayı duyular üzerinde dini bir etki yapan her şey şehveti biraz daha fazla çağıracağından, uzak ve ıssız bir ev seçildiği görülecektir. Bu evin bir zamanlar nasıl olduğunu değil, dört arkadaşın yaptırdığı onarımdan sonraki durumunu, güzelliğini ve yalnızlığını anlatacağız.

Buraya gelmek için, önce Bale ye ulaşmak gerekiyordu. Ardından Rhin geçiliyor, arabaları terk etmek gerektiği noktada yol daralıyordu. Az ileride Forêt-Noire'ye giriliyor, yaklaşık on beş mil kadar zor, kayalık ve kılavuzsuz kesinlikle gidilemeyecek bir yoldan ilerleniyordu. Bu yükseklikte kömürcüler ve orman bekçilerinin köyü vardı. Durcet'in toprakları da buradan sonra başlıyordu. Köy bütünüyle ona aitti. Bu küçük köyün sakinlerinin neredeyse tümü hırsızlar ya da haydutlardan oluştuğundan, Durcet'in onlarla arkadaşlık kurması zor olmamıştı. Yaptığı ilk iş, topluluğun kapanacağı 1 Kasım'dan sonra kimsenin şatoya bırakılmaması emrini vermek oldu. Sadık yardımcılarını silah-

landındı ve uzun süreden beri istedikleri bazı ayrıcalıklar tanındı. Son-
rasında bariyerler kapatıldı. Aşağıdaki rasvir bu kapının ne kadar sıkı
olduğunu, Durcet'in Silling adlı şatosuna sızmayı nasıl olanaksız kı-
dığını ortaya koyacaktır. Komünükler geçildiğinde, neredeyse Saint-
Bernard Dağı kadar yüksek bir dağa tırmanılmaya başlanıyordu. Zir-
veye ancak yaya olarak ulaşmak mümkündü. Yalnız katırlarla yol alı-
nabilen patikanın her tarafı uçurumlarla çevrili olduğundan, çok fazla
tehlikeyle karşılaşılıyordu. Yiyecek içecek ve diğer malzemeleri taşı-
yan katırlardan altısıyla birlikte iki hamal uçuruma yuvarlanarak öl-
müştü. Dağın eteklerine ulaşmak için yaklaşık beş uzun saat gereki-
yordu. Burası da, alınan önlemler sayesinde, kuşlardan başka kimse-
nin aşamayacağı yeni bir dayanılmaz engel olma özelliğini koruyordu.
Doğanın en özel kaptısı de dağın erekerinde, kuzey ve güney bolum
arasında yer alan altmış metreden yüksek uçurumdu... Düşene yardı-
ma gitmek mümkün değildi... Dağa tırmanmak neyse de geri inmek
imkansızdı. Durcet bu iki yakayı birleştirmek için, aşağı yukarı bin
ayaktan daha derin olan bu uçurumun üzerine, ilk malzemeler ulaşır
ulaşmaz çok güzel bir tahta köprü yaptırmıştı: O andan itibaren her-
hangi birinin Silling Şatosu'na ulaşma olasılığı kalmamıştı. Zira, ku-
zey cephesinden inerken, çevresi zirveleri bulutlara ulaşan sarp kaya-
larla çevrili yaklaşık dört dönümlük küçük bir düzlüğe ulaşılmaktay-
dı. Kayalıklar düzlüğü paravan gibi kaplamakta ve aralarından en kü-
çük bir geçit vermemekteydi. Köprü yolu olarak adlandırdıkları bu
geçit küçük ovaya inilecek ve ulaşım sağlanacak tek yerdi ve yıkılması
halinde, herhangi bir canlının bu küçük düzlüğe tırmanması söz ko-
nusu olamazdı. Durcet'in şatosı böylesine güzel çevrelenmiş, böylesi-
ne sıkı korunan bu küçük düzlüğün tam ortasına kurulmuştu. Üstelik
çevresi yaklaşık otuz ayak yüksekliğinde bir duvarla çevrilmişti. Duva-
rın ardında suyla dolu çok derin bir çukur dairesel bir yapı oluştura-
rak son bir koruma daha sağlıyordu: Çevresine yaşama alanlarının in-
ce edilmiş bir iç avluya, basık ve dar bir gizli kapıdan giriliyordu. Son
derece geniş, son düzenlemelerle oldukça güzel döşenmiş evlerin bi-

rinci katında çok büyük birer salon vardı. Farkedildiği üzere daireleri bir zamanlar olduğu gibi değil, öngörülen plana göre değiştirilmiş ve düzenlenmiş haliyle tasvir ediyorum. Salondan yine çok güzel bir yemek odasına geçiliyordu. Salonun çevresi uşağa ihtiyaç duyulmaksızın yemek servisi yapma olanağı sağlayan pencereci duvarlarla kaplıydı. Halılar, sobalar, Osmanlı sedirleri, muhteşem koltuklar ve rahat olduğu kadar keyifli kılablecek her türlü eşyayla donatılmış bu yemek salonundan, basit, özenilmemiş, ama son derece sıcak ve oldukça kaliteli mobilyalarla döşenmiş salona geçiliyordu. Bu salon masacılar için düşünülmüş küçük bir toplantı odasına açılıyordu: Doğrusunu söylemek gerekirse, planlanan mücadelelerin muharebe alanı, şehvetperestler topluluğunun merkezi olan bu mekan yeniden düzenlendiğinden özel bir tasviri hak ediyordu. Yarım daire biçimindeydi. Kemersi bölümünde çok geniş ve her biri muhteşem Osmanlı sedirleri ile donatılmış dört niş bulunuyordu. Bu dört niş, yapıları itibariyle daireyi kesen çapın tam karşısına geliyordu. Çapı oluşturan duvara, dört ayak yüksekliğinde bir kürsü yaslanmıştı. Bu kürsü öykücü içindi: Bu pozisyon onu dinleyiciler için düşünülmüş dört nişin tam karşısına yerleştirmekle kalmıyor, aynı zamanda, dairenin küçük olması sayesinde çok az mesafede bırakarak, anlattıklarından tek sözcük kaçırılmamasını sağlıyordu. Çünkü öykücü tiyatro sahnesindeki bir oyuncuya benziyordu. Nişlere oturan dinleyicilerse kendilerini anfi tiyatrodaki gibi hissediyordu. Kürsünün altında, anlatılanların neden olduğu duygu tahriklerini gidermek için kullanılacak şehvet araçlarının yerleştirileceği basamaklar vardı: Kürsü gibi basamaklar da altın saçaklarla süslü siyah kadife halıyla kaplıydı. Nişler aynı şekilde süslenmiş koyu mavi örtülerle donatılmıştı. Her nişin dibinde, nişe bitişik bir bölmeye açılan ve istenilen kişinin geçip, istenilen şehvet nesnesini getirebileceği ve şehveti herkesin ortasında yaşamak istemediğinde kullanabileceği kapısı kapatılabilen bir bölme bulunuyordu. Bu bölmeler, kanepler ve her türlü ahlâksızlık için gerekli olabilecek diğer eşyalarla donatılmıştı. Kürsünün iki yanında diğer sütunlardan ayrı duran ve tava-

na kadar uzanan iki sütün vardı. Bunlar herhangi bir hata yapma ceza olarak bağlamaya yönelikti. Ceza için gerekli tüm bu aletler sütuna asılıydı ve bu rahatsız edici görüntü bu türden partilerde mudlak itaatsiz, iskenjecilerin ruhunda şehvet panilerini doğuran itaati sürekli kalmaya yarıyordu. Bu salondan evin diğer ucundaki bir odaya geçiliyordu. Oda, giyinme odasıydı... Son derece sessiz ve gizliydi... Çok sıcaktı... Gündüzleri bile oldukça ısıtılı ve baş başa görüşmeler ya da daha sonra açıklanacak diğer gizli şehvet oyunları içindi. Diğer kanada geçmek için aynı yoldan geri dönmek gerekiyordu. Çok güzel bir şapele bakan en son koridora gelindiğinde, iş avlunun kenarına açılan paralel kanada geçiliyordu. Burada, her birinin giyinme odası bulunan dört çok güzel daireyle bağlantılı çok güzel bir sofa bulunuyordu. Son derece güzel, üç renk damaskoyla Türk döşekleri ve bunlara uygun mobilyalarıyla, giyinme odaları da her türlü şehvet aracıyla süslüydü. Dört arkadaş için hazırlanmış bu dört oda, çok sıcak ve çok güzel oldukları gibi, çok da iyi konumlandırılmıştı. Yapılan düzenlemelere göre, kadınlar da onlarla aynı daireleri paylaşacaktı. Onlara özel odalar hazırlanmıştı. İkinci katta da aynı sayıda, ama farklı bolmelenmiş odalar vardı. Bir yanda her birinde küçük bir yatak bulunan sekiz nişin yer aldığı geniş bir salon bulunuyordu. Bu daire genç kızlara aitti. Yanlarındaki iki küçük oda, iki yaşlı hizmetçi içindi. Öteki taraftaki iki güzel oda iki öykücü için düşünülmüştü. Diğer yanda, sekiz oğlana ait, yataklar için hazırlanmış sekiz nişli dairenin aynısından, onları gözlerecek iki kahya için iki bitişik oda, diğer iki öykücününkinin aynısından iki oda daha bulunuyordu. Anlattıklarımızın üzerinde yer alan sekiz güzel oda, yataklarının yüzünü pek de göremeyecek olan sekiz vuruşunun evini oluşturunuyordu. Zemin katında mutfaklar, bu iş için alınmış, üçü ünlü aşçılar olan altı yaratığın altı hücresi yer alıyordu. Bu iş için erkekler tercih edilmişti ve bence doğru bir karardı. Üç gurbüz genç kız yardım ediyordu aşçılara, ama bunlar haz uyandırmayacak şekilde seçilmişti. Çünkü orada olma nedenleri bu değildi ve konulan kurallar şehvet oyunlarına karışmalarını engelliyordu. İstek

uyandırmanın ya da artırmanın asıl yolu sınırlar koymaktır. Bu üç hizmetçiden biri getirilmiş olan çok sayıda çiftlik hayvanı ile ilgilenmek zorundaydı, zira ev hizmetlerinden sorumlu dört ihtiyar dışında, bu üç aşçı ve yardımcılarından başka hizmetçi yoktu. Ama sapıklık, zalimlik, iğrençlik, öngörülen ya da hissedilen tüm bu tutkular, zaman kaybetmeden yaşayacakları yerin bir taslağını anlatmamızı gerektirdiğinden, öykümüzle ilgili temel kurallar tamamen tasvir etmemizi engellemektedir. Koridorda yer alan küçük Hristiyan tapınağının sunağının dibinde güzel görünüşlü ama ölüm çağrıştıran bir taş yükseliyordu. Çok dar ve dik, üç yüz basamaklık bir burmalı merdiven aracılığıyla yer altındaki, üç demir kapı ile kapalı bir tür kubbeli hücreye iniliyordu. İçinde hem korkutmak hem de işkenceler yapmak üzere daha çok zalimlik çağrıştıran en özel, en korkunç ve en tüyler ürpertici eşyalar bulunuyordu. Ve işte burada huzur vardı! İğrenç adam, bir suçun kurban vermekle sonuçlandığını hangi noktaya kadar yadsıyabiliirdi! O evindeydi, Fransa'nın dışında, güvenli bir ülkede, kimsenin oturmadığı bir ormanın derinliklerinde, alınan önlemler sayesinde yalnızca gökyüzündeki kuşların ulaşabileceği hale getirilmiş evinde ve yerin dibindeydi. Yazık, böylesi bir ıssızlıkta ne kural ne de din tanıyan, suçla eğlenen ve tutkulardan başka kaygısı olmayan iğrenç şehvet oyunları imparatorluğunun yasalarından başka ölçü tanımayan bir şehvet düşkününün insafına kalan bahtsız bin kere yazık! Burada neler olacağını bilmiyorum, ama öyküyü bozmadan tek söyleyebileceğim, Dük için anlatılanları üçle çarpmak gerektiğidir.

Sonunda hazırıldılar... Her şey mükemmel bir şekilde dağıtılmış, ilgili kişiler çoktan gelmiş, Dük, Piskopos, Curval ve kadınları, arkalarında dört ast vurucu yürümeye başlamıştı. (Durcet ile karısı ve tüm diğerleri söylediğimiz gibi önden gitmişti) Bitmek tükenmek bilmez güçlükler sonrası 29 Ekim akşamı şatoya varıldı. Önden giden Durcet, herkes geçtikten sonra dağ köprüsünü yıktırdı. Ama hepsi bu değildi: Bölgeyi inceleyen Dük, tüm yiyecek içecekler içeride olduğuna ve çıkmaları için herhangi bir neden olmadığına göre, pek ihtimal ver-

meseler de dışarıdan gelebilecek saldırıları ve içeriden olabilecek ka-
çışları engellenmek üzere, içeri girilebilecek tüm kapıları duvarla ördür-
meye ve kuşatma altındaki bir kaledeki gibi dışı kapatmaya, ne düş-
mana ne de firariye uzak en küçük bir yer bırakmamaya karar verdi.
Düşünülenler uygulandı... Hatta kapıların nerede olduğunu yeniden
bulmak mümkün olmayacak şekilde barikatlar kuruldu. Bu sırada içe-
ride de okumuş olduğumuz düzenlemeler yapıldı. Kasım ayının biri-
ne kadar olan iki gün, ilgili kişilerin şehvet sahneleri başladığında can-
lı olabilmeleri için dinlenmesine ayrıldı. Dört arkadaş, hazırladıkları
bir kurallar listesini çoğaltarak ilgili kişilere dağıttı. Konuya girmeden
önce, yaptığımız eksiksiz tasvirler sonrasında, sakın ve istekli bir şekil-
de kendini öykünün akışına bırakacak olan okuyucumuza onları iyice
tanıtmalıyız ki, zihinleri kurcalayacak, hafızaları zorlayacak bir şey
kalmasın.

Düzenlemeler

Her gün sabah onda kalkılacaktı. Bu saatte, bir önceki gece hizmet et-
memiş olan dört vurucu, arkadaşlarımızı ziyarette gelecek ve her biri
yanında bir küçük oğlan getirecekti... Art arda bir odadan diğerine ge-
ceceklerdi. Arkadaşların emirlerine ve isteklerine göre hareket edecek-
lerdi. Başlangıçta küçük oğlanlar yalnızca eşlikçi olacaktı, zira sekiz
bakirenin bekareti aralık ayından önce bozulmayacaktı. Bunun ya-
nında, sekiz oğlanın ikisi de ocak ayına kadar korunacaktı. Bunun
amacı, sürekli olarak tahrik edildiği halde asla tatmin edilmeyen bir
istegin git gide artmasıyla şehvetin mümkün olan son noktaya ulaş-
masının sağlanmasıydı. Bu durum, arkadaşların en çıldırtıcı şehvet
durumlarından biri olarak yaratmaya çalıştıkları bir tür şehvi öfke ile
sonuçlanacaktı şüphesiz.

Saat on birde, arkadaşlar genç kızların dairesine geçecekti. İspanyol
şarabıyla hazırlanmış et ya da çıkırlardan veya kanepelerden oluşan sa-

bah kahvaltısı servisi burada yapılacaktı. Bu öğün iki ihtiyarın, Marie ve Louison'un yardım ettiği sekiz çıplak kız tarafından sunulacaktı. Kızların dairesine gidildiğinde, diğer ikisi oğlanlarınkinde kalacaktı. Arkadaşlar bu kahvaltıdan önce veya sonra kızlarla bazı şeyler yapmak isterlerse, kızlar, onlar için zorunlu tutulmuş ve ihlâli halinde sert bir ceza belirlenmiş olduğundan kendilerinden istenilenlere itirazsız itaat edeceklerdi. Ama günün bu saatinde özel ve gizli parti yapılmayacağı bir anlık keyif sürmek istenirse, bunun kahvaltıya katılan herkesin önünde olması konusunda görüş birliğine varıldı. Bu kızlar arkadaşlarla her karşılaşmalarında diz çökecek, onlara kalkmaları söylenene kadar öylece bekleyeceklerdi. Bu kural yalnızca onlar, eşler ve yaşlılar için geçerliydi. Herkes arkadaşlara monsienyör diye seslenecekti.

Kızların odasından çıkılmadan önce, arkadaşlar arasında o ayın sorumluluğunu almış olan (niyetleri, her ay bir arkadaşın detaylardan sorumlu olması ve her birinin bu görevi aşağıdaki sırayla üstlenmesi şeklindeydi: Duret Kasım, Piskopos Aralık, Başkan Ocak ve Dük Şubat ayında sorumlu olacaktı), kızların dairesinden çıkmadan önce, sırasıyla hepsini muayene edecek, şu ya da bu şekilde kullanılmaları için ihtiyaç duyulan durumda olup olmadıklarını kontrol ederek ihtiyarlara rapor verecekti. Bu iş için ayrılmış ve düzenlenmiş şapel dışında bir bölme kullanmak kesinlikle yasak olduğu ve buraya da genellikle verilmeyen özel izin olmadan gidilemediği için, ayın sorumlusu arkadaş, kahvaltıdan hemen sonra, kızlara ait bölmelerin hepsini itina ile kontrol edecek ve yukarıda sözü geçen iki koşuldan birine aykırılık söz konusu olduğunda suçlu ağır şekilde cezalandırılacaktı.

Ardından, aynı ziyareti gerçekleştirmek ve karşı koyanlara büyük acı verecek cezalar uygulamak üzere oğlanların dairesine geçilecekti. Sabahları arkadaşların yanında olmayan dört küçük oğlan odalarına geldiklerinde hemen külotlarını çıkaracaktı. Diğer dördü hiçbir şey yapmadan ayakta duracak ve onlara verilecek emirleri bekleyecekti. Monsienyörler o gün işleri olmayan bu dördüyle ilgilenip ilgilenmeye-

ceklerine o anda karar verecekti ama yine de her şey açık olacaktı. Bu saatlerde baş başa kalınmayacaktı. Saat 1'de kızlar ya da erkekler, acil ihtiyaçlarını, yani büyük ihtiyaçlarını giderme izni alan (bu izin çok zor bir şekilde ve talep edenlerin ancak üçte birine veriliyordu) bu tarz özel şehvet oyunları için sanatsal şekilde düzenlenmiş şapele gideceklerdi. Burada onları saat ikiye kadar bekleyecek olan dört arkadaşı bulacaklardı. Dört arkadaş bu tarz şehvet oyunları için uygun buldular. Onlardan burada uzun zaman geçirmek istiyorlardı. İki ve üç arasında, biri kızların dairesinde diğeri küçük oğlanların dairesinde olmak üzere aynı saatte iki masaya mutfaktaki üç hizmetçi tarafından servis yapılacaktı. Masalardan ilki sekiz küçük kız ve dört ihtiyardan, ikincisi dört eş, sekiz küçük oğlan ve dört öykücüden oluşacaktı. Bu yemek esnasında, erkekler saat üçe kadar çene çalacakları salonda bulunacaktı. Vakit gelmeden az önce, sekiz vurucu en bakımlı ve en gösterişli halleriyle salona gelecekti. Saat üçte efendilerin yemekleri servis edildiğinde yanlarına kabul edilme şerefi yalnızca sekiz vurucuya verilecekti. Bu yemek büyücüler gibi giyinmiş dört ihtiyarın yardım ettiği, çırılçıplak haldeki dört eş tarafından sunulacaktı. Hizmetçilerin kapının dışına kadar getirdiği yemekleri eşler alarak masaya servis edeceklerdi. Sekiz vurucu, yemek sırasında çıplak eşlerin bedenlerine istedikleri gibi dokunabilecek, bu nedenle cezalandırılmayacak, reddedilemeyecek ya da dirençle karşılaşmayacaklardı... Hatta işi sövgüye kadar vardırabilecek ve onlara hoş görünecek tüm küfürleri edebilecek ve hatta organlarını kullanabileceklerdi.

Masadan saat beşte kalkılacaktı. Bundan sonra, yalnızca dört arkadaş (vurucular genel toplantı saatine kadar çekileceklerdi) yalnız başlarına, her gün değişecek iki küçük oğlan ve iki küçük kızın bulunduğu, çırılçıplak kahve ve likör servisi yapacakları salona geçeceklerdi. Onları tahrik edecek şehvet oyunlarına burada da izin yoktu... Basit oyunlarla yetinmeleri gerekiyordu. Saat 6'ya doğru, hizmet eden dört çocuk uygun şekilde giyinmek üzere çekileceklerdi. Saat tam 6'da, baylar öykü anlatımı için düzenlenmiş yukarıda tarif edilen büyük odaya geçecek-

lerdi. Her biri kendi nişine yerleşecek ve geri kalanlar şöyle sıralanacaktı: Sözüünü ettiğimiz kürsünün üzerinde öykücü kadın olacaktı. Kürsünün altındaki basamaklarda, dörder dörder, yani iki kız iki erkek olarak dizilmiş on altı çocuk nişlerin karşısında yerlerini alacaklardı. Ardından, her niş karşısındaki dörtlüyü kabul edecekti. Her dörtlü özellikle karşısındaki nişe tabi olacak, yan niş onlara niyetlenemeyecekti. Bu dörtlüler her gün değişecek, bir niş bir daha asla aynı dörtlüyü alamayacaktı. Dörtlüdeki her çocuk kolunda yapma çiçeklerden nişe kadar uzanan bir zincir taşıyacak, nişin sahibi onu istediğinde zinciri çekmesi yeterli olacak, böylece çocuk ona doğru sürüklenecekti. Dörtlünün başında, dörtlüye bağlı ve bu dörtlünün nişinin şefinin emirlerine tabi bir ihtiyar olacaktı. O ay görevi olmayan üç öykücü, kürsünün dibinde bir banka oturacak, hiçbir şeye karışmayacak, ama verilen emirleri yerine getirecekti. Geceyi arkadaşlarla geçirmesi planlanan dört vurucu, gruba katılmayacaktı. Odalarında tüm hünelerini kullanmaları gereken geceye hazırlanmakla meşgul olacaklardı. Diğer dörtlüyse, nişlerinde, eşlerin yanına yerleştikleri sofanın üzerindeki arkadaşların ayakları dibinde olacaktı. Eş burada her zaman çıplak olacaktı. Vurucu, kızıl renkli bir jile ve tafta iç donu giymiş halde bulunacaktı... Ayın öykücüsü, diğer üç arkadaşı gibi kibar fahişeler tarzı giyinmiş olacak, dörtlülerdeki küçük oğlanlar ve küçük kızlar her zaman farklı ve şık kostümler giyeceklerdi, bir dörtlü Asyalılar, bir dörtlü İspanyollar, bir başka dörtlü Türkler, dördüncü ise Yunanlılar gibi giyinecekti. Her gün değişecek olan kostümlerin tamamı tafta ve tülünden olacaktı. Vücudun alt bölümü asla sıkı sıkı sarılmayacak ve tamamen çıplak kalmaları için tek düşmanın çözülmesi yeterli olacaktı. İhtiyarlara gelince, onlar da sırasıyla rahibeler, periler, büyücüler ve bazen de dullar gibi giyinecekti. Nişlerin kapıları her zaman aralık olacaktı ve değişik şehvet oyunları için gerekli tüm mobilyalarla donatılmış oda, sobalarla fazlasıyla ısıtılacaktı. Bu odalardan her birinde dört ve salonda elli mum yanıyor olacaktı. Öykücü öyküsünü saat tam altıda anlatmaya başlayacak, arkadaşlar istedikleri her an kesebileceklerdi. Anlatım akşam saat

ona kadar sürecekti. Bu süre zarfında, amaç hayal gücünü ateşlendirmek olduğundan, tüm şehvet oyunlarına izin verilse de dokunulmadan korunması gereken bekaret bozma oyunları için yapılmış düzenlemelere zarar vereceklerden uzak durulacaktı. Bunlar dışında tüm istenilenler vurucular, eş, dördü ve fantezi gerektirdiğinde, dördünün ihtiyarı ile yapılacak ve bunun için ister niş ister oda kullanılacaktı. Anlatım, kesmeye ihtiyaç duyan kişinin zevk alıp sürdüğünce durdurulacak ve bitirdiğinde yeniden başlayacaktı.

Saat onda, akşam yemeği servisi yapılacaktı. Eşler, masalcılar ve sekiz küçük kız ayrı yerlerde yemek yemeye gideceklerdi. Erkeklerin akşam yemeğine asla bir kadın kabul edilmeyecekti. Arkadaşlar gece hizmet vermeyecek dört vurucu ve dört küçük oğlan ile yemek yiyecekti. Diğer dördü ihtiyarların yardımıyla hizmet edecekti. Akşam yemeği çıkışında, şölen olarak adlandırdığımız oyunların keyfini çıkarmak üzere toplantı salonuna geçilecekti. Hem ayrı yemek yiyenler hem de arkadaşlarla yemiş olanlar, gece hizmet edecek vurucular dışında herkes burada toplanacaktı. Salon özel olarak ısıtılacak ve aydınlatılacaktı. Burada herkes çıplak olacaktı: Öykücüler, eşler, genç kızlar, genç oğlanlar, ihtiyarlar, vurucular, arkadaşlar... Her şey birbirine karışacak, herkes yere, karoların üzerine serilecek ve hayvanlar gibi, alt alta üst üste yatılacak, enstest ilişkilere girilecek, oğlanlarla birleşilecek ve bekaret bozmak dışında, tüm aşırılıklara ve baştan çıkaracak tüm şehvet oyunlarına teslim olunacaktı. Bekaret bozmak gerektiğinde, bir tören gerçekleştirilecek ve bir çocuğun bekareti bir kez bozulduğunda, istenildiği anda ve zamanda ondan haz alınması mümkün olacaktı. Şölenler sabah saat tam ikide sona erecekti. Gece hizmetinde bulunacak dört vurucu giysilerini çıkarmış bir şekilde gelerek birlikte yatacağı arkadaş bulacaktı. Eşlerden birini ya da varsa bekareti bozulmuşlardan birini, bir öykücüyü ya da bir ihtiyarı da geceyi geçirmek üzere yanına alabilecek, ama tek koşul mantıklı ya da tüm geceleri etkileyecek ya da değiştirebilecek sonuçlar yaratacak düzenlemeler yapmaktı.

Her günkü sıra ve düzenleme böyle olacaktı. Bunlardan bağımsız olarak, şatoda geçirilecek on yedi haftanın her birinde bir şenlik yapılacaktı. nce evlilikler olacaktı. Her evlilik yeri ve zamanı gelince gerçekleştirilecekti. Ama bu evliliklerden ilkleri çok genç çocuklar arasında yapılacağından, bekaret bozma oyunlarında herhangi bir sakınca yaratmayacaklardı. Büyükler arası evlilikler ancak bekaret bozma oyunları sonrasında yapılacak, daha önce bozulmuş kişi söz konusu olduğundan hiçbir şeyi engellemeyecekti.

Dört ocuğın davranışlarından dört ihtiyar sorumlu olacaktı. Hata yapıklarında, ayın sorumlusu arkadaşlara bildirilecek ve cumartesi akşamı, şölenler sırasında toplu ceza uygulanacaktı. O âna kadar hataların eksiksiz bir listesi tutulacaktı. ykcler tarafından yapılacak hatalar ise, çocukların yarısı kadar cezaya tabi olacaktı. Çünkü onların hnerlerinden yararlanmak söz konusuydu ve yeteneğē her zaman saygı duyulmalıydı. Eşler ya da ihtiyarlarınkine gelince, her zaman çocukların iki katı olacaktı. Kendilerinden istenilenleri reddettiklerinde, olanaksızlık durumunda bile, çok ciddi şekilde cezalandırılacaklardı. İstenecekleri öngörmek ve ihtiyatlı davranmak onlara düşüyordu. En ufak bir gülüş ya da dikkatsizlik veya şehvet partilerinde en küçük bir saygısızlık ya da itaatsizlik en ağır ve en korkunç şekilde cezalandırılacak hatalardan birkaçıydı. Bir kadınla ilişkiye girdiğē anlaşılan her erkek, bu kadından haz alma izni olmadığında, bir organını kaybetmekle cezalandırılacaktı. Herhangi birinin en küçük bir dini eylemi, niteliğēne bakılmadan, ölümle cezalandırılacaktı. Topluluk içinde en kösnül, en şehvetli eylemlerde bulunmak, en pis, en sert ifadeleri ve küfürleri kullanmak yalnızca arkadaşlara zgyd. Tanrı'nın adı svgsz ya da kfrsz asla ağıza alınmayacak ve bu sövgüler mümkün olduğunca sık tekrarlanacaktı. Ses tonları kadınlara ve küçük çocuklara karşı her zaman çok kaba, çok sert ve çok buyurgan, ama arkadaşların kadın rolü stlendiğē, kocaları gibi gördüğü erkeklere karşı yumuşak, kaltaka ve baştan çıkarıcı olacaktı. Tüm bunları yerine getirmeyen ya da en ufak bir mantıksız davranışta bulunan, özellikle de sar-

hoş olmadan yatmaya giden her erkek, on bin frank ceza ödeyecekti.

Bir arkadaşın söcmü bir ihtiyacı olduğunda, uygun olduğuna karar verdiği anıtan bir kaidin, bu eylem boyunca ona bildirilecek ihtiyaçları gidermek üzere yanında kalacaktı. İster erkek, ister kadın olsun herkes temizlikle ilgili yukumülüüklerini olabildiğince yerine getirecekti ve özellikle de büyük ihtiyaçları sonra ayın sorumlusundan acil izin alması gerekecekti... İzin reddedilmişse cezası daha da sert olacaktı. Dört eş diğer kadınlara göre herhangi bir ihtiyaza sahip olmayacaktı... Aksi-ne, her zaman çok daha sert ve insanlık dışı bir muamele görecekti ve özellikle en pis ve en zor işlerle, ünegin ortak kullanılan mekanlarla şa-pele dahil bölmelerin temizliğiyle görevlendirileceklerdi. Bu bölmeler her sekiz günde bir temizlenecekti, buna karşı çıkmaları ya da işlerini kötü yapmaları halinde sert bir şekilde cezalandırılacaklardı.

Herhangi biri toplantı sırasında kaçmaya kalkıştırsa, kim olduğuna bakılmadan ölümle cezalandırılacaktı.

Aşçılara ve yardımcılarına saygı gösterilecekti. Baylardan bu kuralı ihlâl eden olursa, bin lui ceza ödeyecekti. Bu cezalar ise, Fransa'ya dö-nüldüğünde, bu tarz ya da başka türlü yeni bir partinin harcamaları için ana sermaye kullanılacaktı.

Tüm hazırlıklar tamamlandı ve 30. günde Dük kuralları resmen açıkladı. Aynı günün sabahını bunları tek tek kontrol ederek, her şeyi tekrar tekrar deneyerek ve özellikle de odaları giriş çıkışlar su basma olasılığı ya da kaçmaya elverişliliği açısından kontrol ederek geçirmiş-ti. Buraya girmek ya da çıkmak için bir kuş ya da şeytan olmak gerek-tiğine kana olduğunda durumu komisyonuna bildirdi ve 31. günün gecesini kadınlara söylev çekerek geçirdi. Emri üzerine hepsi öykü sa-lonunda toplandı. İşte öykücü için hazırlanmış tribün ya da kursu üzerine çıkarak yaptığı konuşmanın aşağı yukarı içeriği:

"Yalnızca hazırlanmış için yaratılmış zayıf ve esir yaratıklar... Komik olduğu kadar da kan olan bu imparatorluğun size sunduklarından do-

layı gururunuz okşanmamıştır umarım. Kölelerin olabileceğinden bin kar daha bağımlı olan sizlere tavsiyem, aşağılanma ve itaatin tek erdeminiz olmasıdır: Bulunduğunuz duruma uygun olan tek erdem. Herhangi bir şekilde çekiciliğinize güvenmeyin. Bu tür tuzaklardan fazlasıyla bezdiğimizden, bu türden yemlerin bize karşı başarılı olamayacağını tahmin edebilirsiniz. Hepinizi birden kullanacağımızı, içinizden herhangi birinizin acıma duygusu uyandıramayacağını unutmayın. Bizden birkaç tütsü tohumu koparmayı başaran tapınaklardan öğrendiğimizden, gururumuz ve hovardalığımız duyu organlarımızı tatmin eder etmez yok ederiz onu ve neredeyse her zaman öfkenin izlediği aşağılama, derhal içimizde hayal gücünün prestijinin yerini alır. Bize ezbere bilmediğimiz ne sunabilirsiniz? Coşku anında bile ayaklar altına almayacağımız ne sunabilirsiniz? Bunu sizden saklamama gerek yok. Hizmetiniz zor ve dayanılmaz olacak ve en küçük bir hata derhal fiziksel ve bedensel acılarla cezalandırılacak. Bu nedenle size dikkatli olmanızı, itaat etmenizi ve kendinizi tamamen teslim ederek, bizim isteklerimiz dışında hiçbir şeye kulak vermemenizi tavsiye etmek durumundayım: Bunlar sizin tek ilkeniz olsun... Önceden hissedin, tahmin edin ve doğmalarını sağlayın. Böyle davranarak çok şey kazanacağınızdan değil, sadece göz önünde bulundurmamanız halinde kaybedeceğiniz çok şey olduğundan... Durumunuzu, yaptıklarınızı, bizim ne olduğumuzu ve size dehşet veren düşüncelerimizi irdeleyin. Artık Fransa dışındasınız, ıssız bir ormanın dibinde, geçitleri sizin ardınızdan yok edilmiş sarp dağların ötesindesiniz. İçine girilmesi imkansız bir kaleye kapatıldınız. Burada olduğunuzu kimse bilmiyor. Arkadaşlarınızdan, ailenizden uzaktasınız. Dünya için çoktan ölüsünüz ve yalnızca bizim haz almamız için hayattasınız. Ve burada tâbi olduğunuz varlıklar kimler? Tanınmış ve saygın, şehvet düşkünlüğünden başka tanrısı, ahlâksızlık dışında ilkesi, şehvet oyunları dışında sınırı olmayan, Tanrısız, prensipsiz, dinsiz, en basit suçları bile sayamayacağınız kadar fazla iğrençlik içeren düzenbazların gözünde, daha önce de söylediğim gibi bir kadının yaşamı ne olabilir? Bir sineğin ölümünü kim-

se fark etmez yeryüzünde. Yaptıklarımız biraz aşırıya kaçıyor şüphesiz. Hiçbir şeyden iğrenmeyin, kılınızı bile kıpırdatmadan teslim olun ve her şeye sabır, itaat ve cesaret gösterin. Şanssızlık eseri aranızdan biri rutkularımız sonucu olursa, kaderi böyle demektir... Bu dünyada sonsuza kadar varolamayız, inselikle bir kadının başına gelebilecek en güzel şey, genç ölmektir. Sizin güzelliğiniz ve bizim zevklerimiz için mantıklı kuralları okuduk size... Bunlara gözünüz kapalı uyun ve bizi kötü davranışlarınızla rahatsız etmediğinizde tarafımızdan ödüllendirilmeyi beklemeyin. Aranızdan hazırlarının bizimle yakın bağları var, buna biliyorum... Bu durum sizi gururlandırıyor ve bağışlanacağını umuyor olabilirsiniz. Buna inanırsanız büyük hata yapmış olursunuz: Bizim gibi insanların gözünde kimse kutsal değildir ve size böyle görününlerin yok edilmesi ruhumuzun iğrenç yanlarını daha çok hoşnut eder. Kızlar, eşler, şu an size sesleniyorum, size herhangi bir ayrıcalık tanınmasını beklemeyin... Hatta diğerlerinden daha katı davranılacağı konusunda uyarıyoruz sizi. Belki de zincirlenmiş olduğumuza inandığınız bağların ne kadar aşağılanabilir olduğunu göstermek için yapacağız bunu. Siz diğerleri, size yaptırmak isteyeceklerimizi her zaman emirlerle bildirmemizi beklemeyin. Bir jest, bir bakış, sıklıkla da bizden gelecek basit bir his anlatacak size bunları ve bunları akıl edememeniz, öngörememeniz halinde, tarafınızdan bir itaatsizlik olduğuna karar verildiğinde derhal cezalandırılacaksınız. Hareketlerimizi, bakışlarımızı, jestlerimizi fark etmek, bunlara anlam vermek ve özellikle de isteklerimiz konusunda yanılgıya düşmemek size düşüyor. Zira, örneğin bu istek vücudunuzun bir bölümünü görmek olduğunda ve siz yanlışlıkla başka bir yerinizi sunduğunuzda... Bu tür bir aşağılanmanın hayal gücümüzü ne kadar rahatsız edeceğini ve rahatlaması için arkası gerekirken, aptalca önü sunmanın bir şehvet düşkününün isteğini köreltme riski doğuracağını tahmin edersiniz. Genel olarak, kendinizi nadiren önden sunun... Doganın bu bölgeyi oluştururken bizi en çok iğrendireni örnek aldığı unutmayın. Kalçalarınızla ilgili olarak da hâlâ almanız gereken önlemler var. Kalçalarınızı sunarken,

yanındaki iğrenç tapınağı. bazı durumlarda, diğerlerinin de isteyeceği bir şekilde göstermekten kaçınmanız gerekiyor. Beni dinlemek zorundasınız. zaten daha sonra dört ihtiyardan her şeyi ayrıntılarıyla açıklayacak öğütler alacaksınız. Tek kelimeyle uyanık olun, tatmin edin, itaat edin, öngörün ve bunlardan hareketle, en azından çok şanssız değilseniz, çok mutsuz olmazsınız. Zaten aramızda entrikalara yer yok. Bağlarımız yok, kalbimizi yumuşatarak kendine katan kadınlara özgü aptal dostluklar yok, huysuzluklar yok, size uygun gördüğümüz tek tip ve basit davranışlardan başka bir şey yok. Artık sizi bir insan olarak görmediğimizi, faydalanmak üzere beslediğimiz ve faydayı sağlamayı reddetdikleri anda öldüreceğimiz hayvanlar olarak algıladığımızı anlayın. Herhangi bir dini eylemde bulunmaya kalkanın bizden neden kaçınması gerektiğini gördünüz... Bundan daha sert cezalandırılacak bir suç olmadığı konusunda sizi uyarırım. Aranızda bu iğrenç Tanrı düşüncesini yadsıyamayacak ve bu dinden nefret edemeyecek birkaç aptal olabilir: Bunların itinayla araştırılacağını sizden saklamıyorum. Onları yakalamamız halinde, üzerinde uygulamayacağımız aşırılık kalmayacak. Bu salak yaratıklar, Tanrı'nın varlığı düşüncesinin, bugün yeryüzünde yirmiden fazla inananı olmayan bir delilik olduğuna ve bunu iddia eden dinin, amaçları bizi kandırmak olduğu bugün çok açık olan düzenbazlar tarafından uydurulmuş komik bir oyun olduğuna inansınlar. Kısacası, karar sizin: Eğer bir Tanrı olsaydı ve bu Tanrı iktidar sahibi olsaydı. onu yücelten ve açıkça övündüğünüz erdemın kötülüğü ve şehvet oyunlarına kurban edilmesine izin verir miydi? Bu her şeye muktedir Tanrı, benim gibi zayıf bir yaratığın, onun karşısında bir solucanın fil karşısındaki hali gibi olması gereken benim, dediğim gibi, bu zayıf yaratığın, günün her saatinde zevkle yaptığım gibi ona sövmesine, alaya almasına, meydan okumasına ve saldırmasına izin verir miydi?"

Bu küçük vaazı bittiğinde Dük kürsüden indi ve burada kurban ya da kurbanların bakıcıları olarak bulunduklarını daha önceden bilen dört ihtiyar ve dört öykücü dışında herkes göz yaşları dökmeye başla-

di ve Dük, pek sıkıntı duymayarak kendi aralarında tahminlerde bulunmalarına, fikir yürütmelerine, yakınmalarına izin verdi. Elbette sevgilisi olarak favorisi haline gelmiş Herkül ile geçirdi... Küçük Zephire ise kalbinde ilk sıraya metres olarak yerleşmişti. Ertesi günkü toplantıdan önce, yani daha sabahın akşamki toplantı için her şey ayarlanmıştı. Sabah saat onu vurduğunda şehvet oyunları sahnesi, ön-görülen 28 Şubat tarihi de dahil olmak üzere hiçbir koşulda ve hiçbir şekilde kapanmamak üzere açıldı.

Artık sevgili oluyucum, kalbini ve ruhunu, dünya varolduğundan beri yazılmamış ölçüde pis bu öyküye, ne eski, ne de modern çağda rastlanmamış tarzda bir kıtaba hazırlaman gerekiyor. Her türlü dürist ve hiç tanımadan sürekli olarak sözünü ettiğin ve doğa olarak adlandırdığın bu aptal tarafından öngörölmüş olan hazları derhal aklından çıkar ve tesadüfen rastlasan da bazı suçlarla birlikte ya da birkaç iğrençlikle renklenmiş halde olacağını bil. Şüphesiz anlatılan bir çok aşırıktan hoşlanmayacaksın, bunu biliyoruz ama aralarında seni baştan çıkacaklar da olacağını göreceksin... İşte, bize gereken de bu. Her şeyi söylemedik henüz, her şeyi açıklamadık. Sana uygun olanı hayal etmemizi nasıl beklersin? İstedigini almak ve gerisini bir kenara bırakmak sana kalıyor. Başkaları da aynı şeyi yapacak ve yavaş yavaş her şey yerli yerine oturacak. Bu, altı yüz değişik lezzetin beğenine sunulduğu muhteşem bir yemeğin öyküsüdür. Hepsini yer misin? Şüphesiz hayır ama bu büyüleyici sayı seçim olasılıklarını genişletir. Bu bolluktan memnun olacağından, sana ziyafet çeken ev sahibini çekiştirmeye kalkışmazsın. Burada da olay aynı: Seç ve gerisini boş ver, geri kalanı yalnızca senin hoşuna gitmediği için karalama. Başkalarının hoşuna gidebileceğini düşün ve filozof ol. Çeşitliliğe gelince, bunun doğru olduğundan emin ol. Birbirinden tamamen farklı görünse de tüm tutkuları iyice incele, ne kadar küçük olursa olsun mutlaka bir fark olduğunu ve burada söz konusu edilen şehvet düşkünlüğü diğerlerinden ayıran ve tarzını belirleyen de bu rafinelik, bu ince nüans olduğunu

göreceksin. Sonuçta, öykücülerin anlattıklarında altı yüz tutku bir araya getirildi: Burada okuyucuyu uyarmamız gereken bir nokta daha var. Bu tutkuları tek tek, öykünün içine katmadan ayrıntılandırmak çok tek düze olacaktı. Ama okuyucu macera içinde geçen ya da öykünün hayatındaki basit olayları birbirine karıştırabilir diye, bu tutkuların her birini bir satır ile ayırdık ve üzerine bu tutkuya verebileceğimiz adı yazdık. Bu çizgi, tutkunun anlatıldığı satırın tam başlangıcında yer alıyor ve bitişinde hep bir satırbaşı var. Bu tür dramalarda çok fazla kişi söz konusu olduğundan, bu giriş bölümünde önemli olanları tasvir etmeye ve tanımlamaya dikkat ettiysek de her kahramanın adını ve yaşını, portresinin basit bir eskizini içeren bir tablo da vereceğiz. Öykü içinde bilinmeyen bir isim ile karşılaşıldığında bu tabloya başvurulabilecek ve daha yukarıda, bu basit eskiz daha önce anlattığımız düzenlemeleri hatırlatmaya yetmediğinde başvurulacak ayrıntılı portreler bulunacak.

Şehvet Düşkünlüğü Okulu Romanının Kahramanları

Blangis Dükü, elli yaşında, devasa bir organla ve inanılmaz bir güçle yaratılmış, satir gibi bir adam. Ona tüm kötülüklerin ve suçların sorumlusu gözüyle bakabiliriz. Annesini, kızkardeşini ve üç karısını öldürmüş.

Piskopos, Dük'ün erkek kardeşi. Elli beş yaşında. Dük'ten daha ince ve nazik. Çok çirkin bir ağza sahip. Dalavereci, becerikli, aktif ve pasif sodomizmin sadık müridi. Diğer hazların hepsini bütünüyle aşağılıyor. Bir arkadaşının önemli miktardaki servetini emanet ettiği iki çocuğu korkunç şekilde öldürmüştü. Boşalırken neredeyse kendinden geçecek kadar hassas bir sinir sistemine sahip.

Başkan Curval, altmış yaşında, uzun boylu, cılız, gözleri içine

çokük ve sönük, ağzı sağlıksız, vefahat ve şehvet oyunlarına fazlasıyla düşkün, inanılmaz pisliğine, şehvet oyunlarındaki iğrençliğini de ekliyor. Sorunlu... Ereksiyona ulaşması zor ve ender... Bununla birlikte arada bir oluyor ve neredeyse her gün bir kez boşalıyor. Haz konusunda erkekleri tercih ediyor... Bununla birlikte, bir kadın organını da aşılamıyor. Yaşlılardan ve müstehcen olan her şeyden zevk alıyor. Neredeyse Dük'ünki kadar büyük bir organa sahip. Birkaç yıldan beri şehvet oyunlarından ayrılmış durumda ve çok içiyor. Servetini cinayetlerine borçlu ve özellikle de detaylı portresinde görebileceğiniz son derece tüyler ürpertici bir cinayetten sorumlu. Boşalırken onu işkencelere kadar götüren şehvi bir öfkeye kapılıyor.

Durcet bankacı, elli üç yaşında, Dük'ün okuldan arkadaşı ve yakın dostu. Ufak tefek, kısa boylu ve göbekli, ama vücudu diri, güzel ve beyaz. Bir kadın ebatlarında ve onlara özgü zevklere sahip... Organının küçüklüğü nedeniyle zevk verme yeteneğinden mahrum olduğundan kadınları taklit ediyor ve günün her saatinde kendini düzdürüyor. Ağızdan haz almayı seviyor... Bu, ona haz verebilecek birincil yol. Tek Tanrısı zevkleri ve bunun için her şeyi feda etmeye her zaman hazır. Nazik, becerikli ve çok suç işlemiş. Servet sahibi olmak için annesini, karısını ve yeğenini zehirlemiş. Ruhu katı ve umursamaz. Merhamet konusunda çok hassas. Artık ürünü serdetmiyor ve çok nadiren boşalıyor. Kriz anlarını tutuklarına hizmet eden ya da edenler için tehlikeli olabilen, onu şehvi bir öfkenin içine atan bir tür spazm izliyor.

Constance, Dük'ün karısı ve Durcet'in kızı. Yirmi iki yaşında. Tablolardan fırlama bir güzellik, zarafetten çok asalet, sağlamlık, bakımlı olduğunca muhteşem bir vücut, özellikle biçimli ve model olarak kullanılacak güzellikte bir kalça, kapkara saçlar ve gözler. Akıllı ve kaderinin korkunçluğunu fazlasıyla hissediyor. Hiçbir şeyin yok edemeyeceği kadar doğal erdemli yapıya sahip.

Adélaïde, Durcet'in karısı ve Başkan'ın kızı. Güzel bir oyuncak bebek. Yirmi yaşında, sarışın, kocaman ve canlı mavi gözleri var. Bir roman kahramanı havasında. Boynu uzun ve güzel. Ağzı biraz büyük. Bu onun tek kusuru. Gerdanı ve organı küçük. Ama bütün bunlar hoş oldukları kadar beyaz ve biçimliler. Ruhu romantik, kalbi şefkat dolu, fazlasıyla erdemli ve inancılı... Hristiyanlık ödevlerini gizlenerek yerine getiriyor.

Julie, Başkan'ın karısı ve Dük'ün büyük kızı. Yirmi dört yaşında, yağlı, tombul. Güzel kara gözleri, güzel bir burnu, belirgin ve hoş çizgileri, ama korkunç bir ağzı var. Pek erdemli sayılmaz, hatta pislik, ayyaşlık, oburluk ve fahişelik gibi önemli eğilimleri bulunuyor. Kocasını onu ağzının kusurundan dolayı seviyor. Bu özellik Başkan'ın özel zevkleri arasında. Ona ne prensipler öğretilmiş ne de din eğitimi verilmiş.

Aline, küçük kızkardeş, Dük'ün güçlü kuvvedli kızı, aslında Piskopos'un kızı ve Dük'ün kadınlarından biri. On sekiz yaşında, çok çarpıcı ve hoş, son derece körpe bir fizyonomisi, kara gözleri, kalkık burnu, tamamen tasasız ve tembel görünse de uyanık bir yapısı var. Ateşli bir havası olmadığı gibi, kurbanı olduğu tüm iğrençliklerden çok ciddi şekilde rahatsız olur gibi görünür. Piskopos onunla on yıl boyunca arkadan ilişkiye girmiş. Kör cahil... Ne okuma ne de yazma biliyor... Piskopos'tan nefret ediyor ve Dük'ten korkuyor, kızkardeşini çok seviyor. Kanaatkar ve temiz. Komik ve çocuksu yanıtlar veriyor. Üstelik kalçası çok çekici.

La Duclos, birinci öykücü. Kırk sekiz yaşında. Eskiden çok güzel olduğu anlaşıyor... Fazlasıyla diri, görülebilecek en güzel kalçalara sahip. Esmer. Enine ve boyuna, oldukça dolgun.

La Champville, elli yaşında. Bedeni ince ve biçimli. Gözleri ateşli... Kadınlardan hoşlanıyor ve her şeyiyle bunu belli ediyor. Bugünkü mesleği mamalık. Sarışın. Çok güzel gözleri var. Klito-

risi uzun ve çabuk etkileniyor... Kalçası fazla kullanılmaktan yıpranmış ve buna rağmen ön taraftan bakire.

La Martaine, elli iki yaşında. Mamalık yapıyor. Diri ve sağlıklı bir büyükanne... Bakire ve özellikle bunun için yaratıldığını düşündürecek kadar, bu yaşında bile çok güzel bir kıça sahip olmasına rağmen Sodomist zevkleri hiç tatmamış. Kalçası fazlasıyla büyük ve en büyük organlarla bile ilişkiye girmek onu endişelendiriyor. Hâlâ çok güzel hatları var, ama bozulmaya başladığı göze çarpıyor.

Desgrandes, elli altı yaşında. Bugüne kadar varolmuş en büyük kadın şehvet düşkün. Uzun boylu, zayıf, solgun, eskiden esmermiş.. Günahın canlı timsali gibi... Yıpranmış kalçası ebrulu kağıda benziyor ve deliği inanılmaz büyük. Hoş bir jargonu var. Akıllı ve sosyetenin şız anki ünlü mamalarından biri.

Marie, ihtiyaçlardan ilki elli sekiz yaşında. Kırbaçlanmış ve damgalanmış, hırsızlara hizmet etmiş. Gözleri donuk ve çapaklı, burnu kemerli, dişleri sarı, kalçaları bir apse sonrasında oyuk kalmış. On dört çocuk yapmış ve hepsini öldürmüş.

Louison, ikinci ihtiyar. Altmış yaşında. Kısa boylu, kambur, tek gözlü ve topal, yine de çok güzel bir kalçası var. Günaha her an hazır ve son derece kötücü. Bu ikisi kızlara ve aşağıdaki ikisi erkeklerle bakıyor.

Thérèse, altmış iki yaşında. İkelere benziyor, ne saçları ne de dişleri var, ağzı pis kokuyor, kalçası yara izleriyle dolu, deliği aşırı geniş. Dayanılmaz, pis ve kötü kokuyor... Bir kolu çolak ve topallıyor.

Fanchon, altmış dokuz yaşında. Altı kız darağacından dönmüş. Akla gelebilecek her türlü suç işlemiş. Kısa boylu, tıknaz, şişman. Neredeyse alınsız bir surat ve en çok iki dişi var. Arka tara-

fı yılanlıkla kaplı... Anüsünden yumruk kadar hemoroitler taşıyor. Vajinasını iğrenç bir kara çıban kaplamış. Bir uyluğu yanık ve bir göğsü kanserle oyulmuş. Her zaman sarhoş ve her an her yere kusuyor, gaz çıkarıyor ve sıçıyor.

Genç Kızların Sarayı

Augustine, Languedoclu bir baronun kızı. On beş yaşında, minyon, narin ve cin gibi.

Fanny, Bretnageli bir müşavirin kızı. On dört yaşında, sakin ve yumuşak bir havası var.

Zelmire, Baeucelu zengin Tourville Kontu'nun kızı. On beş yaşında, soylu bir havası ve çok hassas bir ruhu var.

Sophie, Berryli bir soylunun kızı. On dört yaşında, son derece çekici çizgileri var.

Colombe, Parisli bir parlamento üyesinin kızı. On üç yaşında, çok körpe.

Hebe, Orleanslı bir subayın kızı, çok hovarda bir havası ve sevimli gözleri var: On iki yaşında.

Rosette ve Michette, ikisi de güzel bakire havasında. Biri on üç yaşında ve Chalon-sur-Saône'dan bir yargıcın kızı... Diğeri on iki yaşında ve Senanges Markisi'nin kızı. Bourbonnais'de babasının evinden kaçırılmış.

Endamları, tüm hatları ve özellikle de kalçalarını anlatmaya sözcükler yetmez. Yüz otuz kişinin arasından seçilmişler.

Genç Oğlanların Sarayı

Zélamu, on üç yaşında, Poutoulu bir centilmenin oğlu.

Cupidoca, aynı yaşta, La Flèche dolaylarından bir centilmenin oğlu.

Narsis, on iki yaşında, Rouen'a yerleşmiş Maltalı bir şövalyenin oğlu.

Zéphire, on beş yaşında, Parisli bir tümgeneralin oğlu... Dük'ün isteğiyle seçilmiş.

Céladon, Nancyli hakimlerden birinin oğlu. On dört yaşında.

Adonis, Parisli hakimlerden birinin oğlu. On beş yaşında;
Curval için seçilmiş.

Hyacınthe, on dört yaşında, Champagne'ye bağlı küçük bir kentten emekli bir subayın oğlu.

Giton, on iki yaşında. Kralın hizmetinde bir soylu. Nivernaisli varlıklı bir adamın oğlu.

Bu sekiz çocuğun güzelliklerini, gizemli çekiciliklerini anlatmaya sözcükler yetmezdi, söylenebilecek her şeyin üzerinde olan bu güzellikleriyle ve bilindiği gibi, çok büyük bir kalabalık arasından seçilmişlerdi.

Sekiz Vurucu

Herkül, yirmi altı yaşında, oldukça güzel, ama çok kötü huylu... Dük'ün favorisi... Organı sekiz parmaktan biraz fazla kalınlıkta ve on üç parmak uzunluğunda. Çok sık boşalıyor.

Antinoüs, otuz yaşında, çok güzel bir adam. Organı sekiz parmak kalınlığında ve on iki parmak uzunluğunda.

Brise-cul, yirmi sekiz yaşında, bir satir havasında. Organı eğri, başı inanılmaz büyüklükte. Kalınlığı sekiz parmaktan fazla, ve uzunluğu sekiz parmağa on üç parmak. Bu devasa organ tamamen kemerleniyor.

Bande-au-ciel yirmi beş yaşında, oldukça çirkin, ama sağlıklı ve güçlü kuvvetli. Curval'in baş favorisi, her zaman havada olan organı on bir parmak kalınlığında ve on bir parmak uzunluğunda.

Diğer dördü, dokuz on parmak uzunluk ve yedi buçuk ya da yedi parmak kalınlıkta idi, yirmi beş ila otuz yaşlarında.

Girişin Sonu:

Bu Girişte Es Geçilenler

1. Herkül ve Bande-au-ciel'in, birinin kötü huylu diğerinin ise çirkin olduğunun ve sekizinden herhangi birinin daha önce ne bir kadın ne de bir erkek ile ilişkiye girmiş olduğunun altını çizmek gerekir.
2. Şapelin tuvalet olarak kullanılmakta olduğunu belirtmek ve bu kullanımı daha sonra detaylandırmak gerekir.
3. Kadın ve erkek pezevenklerin, araştırma gezisine emirlerindeki adamlarıyla birlikte çıktığını eklemek gerekir.
4. Hizmetçilerin konuşma tarzları ayrıntılandırılmalı ve Fanchon'un büyük acısından söz edilmelidir. On altı çocuğun yüzlerini biraz daha çok incelemek gerekir.

Birinci Bölüm

[Duclos'un öyküleriyle geçen Kasım ayının otuz günü... Yüz elli basit tutku ile birlikte, bu ay boyunca şatoda yaşanan skandal yaratıcı olaylar.]

Birinci Gün

Kasımın ilk günü, hiçbir koşulda ihlâl etmemeye karşılıklı yemin ettikleri talimatnamelerde yazılı olduğu üzere sabah onda kalkıldı. Arkadaşların yatağını paylaşmamış olan dört vurucu, Zephire'yi Dük'e, Adonis'i Curval'e, Narsis'i Durcet'e ve Zelamir'i Piskopos'a götürdü. Dördü de çekingen, hâlâ tedirgindi, ama rehberleri tarafından cesaretlendirilerek, görevlerini oldukça iyi yerine getirdiler. Sonuçta Dük boşaldı. Diğer üçü, organları daha özel ve daha küçük olduğundan, aynı şeyleri yapmalarına rağmen bir sonuca ulaşamadılar. Saat on birde kadınların dairesine geçildi, sekiz genç sultan çıplak olarak ortaya çıktı ve çikolata ikram etti. Bu sarayı yöneten Marie ve Louison da onlara yardım ediyor ve yönlendiriyordu. Dokunuldu, öpücükler konduruldu... Sekiz garip zavallı küçük, en iğrenç şehvet oyunlarının kurbanları kızarıyor, elleriyle yüzlerini saklıyor, güzelliklerini saklamaya çalışıyor ve az sonra, edepliliklerinin efendilerini tahrik ettiğini ve kızdırdığını gördüklerinde, her yerlerini açıyorlardı. Kısa sürede

yeniden tahrik olan Dük, organının çeperini Michette'nin narin ve zayıf organında ölçüyordu. Uç parmakdan fazla fark yoktu. Ayın efendisi olan Durcet, öngörülen incelemeleri ve ziyaretleri yaptı. Hebe ve Colombe kusurlu bulundu, cezaları belirlendi ve gelecek cumartesi şöenler sırasında uygulanmasına karar verildi. Ağlıyorlardı, ama kimse duymadı onları. Oğlanların dairesine geçildi. Sabah ortaya çıkmamış olan dördü, yani Cupidon, Celadon, Hyancinthe ve Gitya, ton sırtıyla kulotalarını çıkardılar. Bir sürü onları seyrederek eğlenildi, Curval dördünü de ağzından öptü ve Dük ile Durcet başka bir şey yaparken, Piskopos seyretmeyi tercih etti. Ziyaretler yapıldı, hiç kimse kusurlu bulunmadı. Saat birde arkadaşlar, gardroplar bölmesinin hazırlanmış olduğunu bildiğimiz şapele gittiler. Akşamla ilgili öngördükleri ihtiyaçlar yüzünden bir çok izin isteğini reddettiler. Yalnızca Constance, la Duclos, Augustine, Sophie, Zelamir, Cupidon ve Louison ortalıktaydı. Geri kalanlar izinliydi, çünkü onları akşama saklamaya karar vermişlerdi. Dört arkadaş, amacına uygun olarak oluşturulmuş sedire, yedi kurbanı da yanlarına alarak yerleştiler ve gösteriye doyduklarında çekilmelerini söylediler. Kadınlar yemek yerken, onlara servis yapılacak saate kadar kendi aralarında sohbet edecekleri salona indiler. Dört arkadaştan her biri ikişer vurucunun arasına kuruldu. Talimatnameye göre masalarına kadın kabul edemezlerdi. Dört eş çınlıçplak halde, gri rahibe giysileri giymiş ihtiyarların da yardımıyla muhteşem yemekler ve olabilecek en lezzetli meyveleri sundular. Beraberlerinde getirdikleri açılardan daha iyisi ve daha yeteneklisi olamazdı. Üstelik hem iyi para ödeniyor hem de mükemmeli yaratabilecekleri malzemeler sağlanıyordu. Bu yemek, akşam yemegine göre hafifti, on ikişer çeşitten oluşan dört muhteşem servisle yetinildi. Bourgogne şarabı ordövrlerle birlikte geldi, antrelerle bordo, etlerle şampanya, ara sıcaklarla, tatlılarla Tokay likörü ve Madere şarabı ikram edildi. Kafalar yavaş yavaş dumanlanıyordu. Bu zaman zarfında eşler üzerinde her türlü hak tanınmış olan vurucular, onlara biraz kötü muamele ediyordu. Hatta Constance, Herkül'e tabağını

veterince çabuk getirmemiş olduğundan dolayı biraz tarraklandı, dövüldü. Bu sırada Dük'ün hoşgörüsünün arttığını gören Herkül, sövgüyü karısını dövmeye ve canını yakmaya kadar götürebileceğini anladı. Dük bu durum karşısında gülmekle yetindi. Tatlılardan hiç hoşlanmayan Curval karısının yüzüne tabak fırlattı, kadınsa hiç sesini çıkarmadı. Durcet, yanındakilerden birinin organının sertleştiğini görünce, başka seremoniye ihtiyaç duymadı, masada olmalarına rağmen hemen külotunu indirdi ve kışını uzattı. Yanındaki içine girdi ve iş bittiğinde, hiçbir şey olmamış gibi yeniden içmeye koyuldular. Az sonra Dük de Bande-au-ciel ile, aynı küçük iğrençliği tekrarladı ve organ çok büyük olduğundan, düzülürken üç şişe şarabı yuvarladı. Bu tuhaf bir alışkanlık, tuhaf bir sakinlik haliydi. Şehvet içindeyken bile inanılmaz soğukkanlıydı! Bahsi kazandı ve normalde aç karnına içmediğinden, bu üç şişe diğer on beşinin üzerine eklendiğinden, kalkarken biraz başı dönüyordu. Gözüne görünen ilk nesne, Herkül'un kötü muamelesinden dolayı ağlayan karısı oldu. Bu görüntü onu öylesine heyecanlandırdı ki, derhal karısıyla burada anlatılması olanaksız aşırılıklara girişti. Bu başlangıç niteliğindeki olaylardan bile ne kadar rahatsız olduğumuzu gören okuyucu, bazı küçük ayrıntıları saklı tutmamız konusunda bizi affedecektir. Sonunda, şampiyonlarımızı yeni hazlar ve yeni arzuların beklediği salona geçildi. Burada sevimli bir dörtlü tarafından kahve ve likörler ikram edildi: Bu dörtlü, güzel oğlanlar Adonis ve Hyacinthe ile Zelmire ve Fanny adındaki kızlardan oluşuyordu. Kahyalardan Thérèse vardı başlarında, zira iki üç çocuğun bir araya geldiği her yerde bir kahya tarafından yönetilmeleri kuraldı. Yarı sarhoş, ama kuralları uygulamaya kararlı dört şehvet düşkünümüz, öpücükler, okşamalarla yetindi, ama şehvet düşkünü akılları, şehvet oyunları ve kösnüllüğün tüm rafine zevklerine susamıştı. Piskopos'un Zelmire tarafından düzülürken, Hyacinthe'den istediği son derece olağandışı şeylerle kendini koyuvereceğini sandılar, ama o kendini tuttu, duyu organlarını yenilgiye uğratmaya hazırlanan her şeyi uzağına fırlattı, gücünü günün sonuna sakladı.

Altı defşuk nür likör ve üç tür kahve içtiler. Sonunda saat geldiğinde, iki çiri de giyinmeve gitmek üzere odalarına çekildi. Arkadaşlarımız kürsülü salona geçti. Öykülere ayrılmış dairenin adı buydu. Arkadaşlar kanepelerine yerleşirken, Dük sevgili Herkül'unü ayaklarının dibine aldı. Yanında sıplak Adélaide, Durcet'in karısı ve Başkan'ın kızı vardı ve çiçek biçimindeki yapıta nişinin karşısına denk gelen dört-lüde, daha önce açıklandığı üzere, çoban giysileri Zephire, Giton, Augustine ve Sophie, başlarında ise anneleri rolünü oynayan yaşlı kuyulü Louison bulunuyordu. Curval'in ayakları dibinde Bande-auciel vardı; kanepesinin üzerinde Dük'ün karısı ve Durcet'in kızı Coenstance ve dörtlüde, kostüm giymiş ve mümkün olduğunca zarif dört genç İspanyol bulunuyordu: Adonis, Céladon, Fanny ve Zelmi-re... Bunlar da Fanchon'un gözetimindeydi. Piskopos'un ayakları dibinde Antinoüs, kanepesinin üzerinde yeğeni Julie ve dörtlüsünde neredeyse çınlçıplak dört vahşi yaratık bulunuyordu. Bunlar oğlan-lardan Cupidon ve Narsis ile kızlardan Hebe ve Rosette idi; başların-da yaşlı amazon rolünü oynayan Thérèse vardı. Durcet vurucu ola-rak Brise-cul'ü, yanında da Piskopos'un kızı Aline'yi almıştı; karşısın-da dört küçük sultan duruyordu; bu oğlanlar kızlar gibi giyinmişti. Bu giysiler Zelamir, Hyancinthe, Colombe ve Michette'nin büyü-le-yici yüzlerini tamamen ortaya çıkarıyordu. Bu dörtlüyü Marie'nin temsil ettiği yaşlı Arap köle yönetiyordu. Parisli soylu kızlar gibi gi-yinmiş üç öykücü, kürsünün altına, onlar için yerleştirilmiş kanep-e-nin üzerine oturmuştu ve ayın öykücüsü, Madam Duclos, hafif ve şık giysisiyle, kırmızılar ve elmaslar içinde, kerevetine yerleşmiş, basit tutkular adıyla tanımladıkları, hazırlık niteliğindeki yüz elli basit tutkunun ayrıntılarına gireceği hayat hikayesine başlamıştı:

"Sizinki gibi bir dairenin ortasında kendini anlatmak hiç de basit bir olay değil baylar. Yazarların zarif ve büyüleyici etkilerine alışkın olan sizler, şehvet düşkünlüğünden edindikleri dışında herhangi bir eğitim almamış olan benim gibi zarafetli bir yaratığın özelliksiz ve ami-yane öyküsüne nasıl tahammül edeceksiniz? Ama hoşgörünüz beni

rahatlatıyor... Yalnızca doğal ve gerçeği istiyorsunuz ve bu anlamda şüphesiz övgü bekleme cesaretini bile gösterebilirim. Annem beni dünyaya getirdiğinde yirmi beş yaşındaymış ve ben ikinci çocuğuyum... İlki benden altı yaş büyük bir kız. Annemin doğum kaydı yok. Hem öksüz hem yetim... Anne babasını çok genç yaşta kaybetmiş ve Paris yakınlarında Recollets'te oturduklarından, hiçbir varlığı olmadan yalnız başına kaldığında, kiliseden yardım istemeye gitmiş. Ama çok genç ve körpe oluşu nedeniyle kısa sürede göze çarpmış, özel hizmete geçmiş, buradan da kısa sürede hamile dönmüş. Kızkardeşimin varoluş öyküsü de aşağı yukarı aynıydı ve benim doğumum da farksız görünüyordu. Bununla birlikte, annemin itaatkarlığından memnun kalan ve cemaat için ne kadar faydalı olduğunu fark eden pederler, kilisenin sandalyelerini kiralamasına izin vererek ödüllendirmişlerdi onu. Annem çok geçmeden, üstlerinin de izniyle, manastırın, kızkardeşimi ve beni hiç tereddütsüz kabul eden sucusuyla evlenmişti. Kilisede doğmuştum. Evimizden çok kilisede zaman geçiriyordum. Daha beş yaşına gelmeden, anneme sandalyeleri düzenlemekte, ayin eşyalarına bakan rahibelere bir çok işinde yardım ediyor, gerektiğinde ayinlerde hizmet ediyordum. Bir gün kutsal işlerimden geri döndüğümde kızkardeşim, Peder Laurent ile karşılaşp karşılaşmadığımı sordu... 'Hayır...' dedim. 'İyi peki' dedi bana, 'seni gözetliyor biliyorum. Sana da bana gösterdiğini göstermek istiyor. Kaçma, korkmadan iyice bak. Sana dokunmayacak, ama komik bir şey gösterecek, bunu yapmasına izin ver, ödülün iyi olacak. Artık büyüdük. Zaten bu çevrelerde herkese göstermiş. Onun bütün zevki bu. Bize bir tür hediye verdiğini düşünüyor."

"Tahmin edebileceğiniz gibi beyler, bırakın Peder Laurent'ten kaçmayı, peşinden koşmak gerekiyordu. O yaşta insan fazla utangaç olmuyor. Bu da bu suni duygunun, eğitimden çok ilk deneyime dayandığını kanıtlayan bir davranış tarzı. Derhal kiliseye koştum ve kilisenin girişi ile manastır arasında küçük bir avlu geçmem gerekiyordu. Manastırda Peder Laurent ile burun buruna geldim. Yaklaşık

kırk yaşlarında, çok güzel fiziklî bir din adamıydı. Beni durdurdu: 'Nereye gidiyorsun Françon?' diye sordu bana. 'Sandalyeleri düzenlemeye Sayın peder...' 'Güzel, güzel, annen düzenler onları. Gel, sen şu odaya gel!' dedi bana. Beni oradaki küçük bir odaya çekerek, 'Sana daha önce görmediğin bir şey göstereceğim.' Onu izledim... Arkamızdan kapıyı kapattı ve beni karşısına oturtarak: 'İşte Françon...' dedi bana külotunun içinden devasa organını çıkararak. Korkudan yere yığılacığımı sandım. 'İşte çocuğum' diye devam etti titreyerek, 'hiç böyle bir şey gördün mü? Buna penis denir küçüğüm, evet pe-nis... Cinsel ilişkide bulunmaya yarar ve göreceğin gibi, az sonra içinden akacak olan da, senin yaratılmış olduğun menidir. Daha önce kuzkardeşine de gösterdim. Senin yaşındaki tüm küçük kızlara gösteririm. Ablan bana yirmiden fazla kız getirdi. Sen de onun izinden git... Ben onlara organımı gösteririm ve yüzlerine boşaltırım... Benim ruhum da bu çocuğum, ötesi yok... Sen de göreceksin.' Aynı anda her yanıma lekeleyen beyaz damlalarla kaplandığımı ve küçük başım külotunun düğmelerinin hizasında olduğundan birkaç tanesinin gözlerime kadar sıçradığını hissettim. Bu arada Laurent eliyle hareketler yapıyordu. 'Ah! Güzel meni... Kaybettiğim güzel meni...' diye haykırıyordu: 'İşte meniye bulandın!' Yavaş yavaş sakinleşti, organını ağır ağır yerine yerleştirdi ve bana küçük arkadaşlarımı kendisine getirmemi öğütledi. Kolayca tahmin edebileceğiniz gibi daha önce hiç bu kadar utanmamıştım. Hemen olanları anlatmak için ablama koş-tum: kimse bir şey anlamasın diye her yerimi itinayla sildi ve küçük servetimi buldu, kazancının yarısını elinden almaktan da geri kalmadı. Bu deneyimi yaşadktan sonra, böyle bir paylaşım hayaliyle, Peder Laurent'e götürebileceğim küçük kızlar aramaya başladım. Ama ona daha önce tanıştığı bir kız götürdüğümünden geri çevrildim, yine de cesaretlendirilmek üzere üç metelik aldım: 'Hiçbirini iki kez görmem çocuğum...' dedi bana, 'bana tanımadığım kızlar getir... Benimle daha önce deneyimi olanları asla getirme.' Daha dikkatli oldum: Peder Laurent'e üç ay içinde yirmi yeni kız tanıştırdım; onları

da benimle aynı yöntemleri kullanarak zevkleri için kullandı. Tanımadıklarından seçmek koşuluyla, bana tavsiye edilenleri yaşlarıyla ilgili olarak eliyordum: Dört yaşı altında ve yedi yaşı üzerinde olmaları gerekiyordu. Küçük servetim günden güne artıyordu ki, kızkardeşim onun izinden gittiğimi fark ederek, bu güzel ticarete son vermezsem anneme her şeyi anlatmakla tehdit edince Peder Laurent'i bu noktada bırakmak zorunda kaldım."

"Bununla birlikte, işlerim nedeniyle sürekli manastır çevresinde dolanıyordum. Yedi yaşıma bastığım gün, yeni bir âşık edinmiştim. Coşkusu çocuksu olmakla birlikte oldukça ciddi idi. Bunun adı da Peder Louis idi. Laurent'ten daha yaşlıydı ve davranış olarak sanırım daha şehvet düşkünü idi. Beni kilisenin kapısından içeri sürükledi ve odasına çıkmaya zorladı. Önce biraz nazlandım, ama üç yıl önce buraya çıkmış olan kızkardeşimden güvence aldığım için ve her gün burada benim yaşımdan küçük kızları ağırladığını bildiğim için onu takip ettim. Odaya henüz girmiştik ki, bir maden masrapaya şurup döktü, ardı ardına üç bardak yutturdu. Bu hazırlık da tamamlandığında, dokunmayı meslektaşından daha çok seven saygıdeğer peder, beni öpmeye koyuldu ve titreyerek juponumu çıkardı; küçük direnme çabalarımına rağmen, korsemin altından bulüzümü kaldırarak, ortaya çıkan göğsüme saldırdı ve her yerime dokunduğuna ve her yerimi gördüğüne emin olduktan sonra bana çişim olup olmadığını sordu. Bana içirdiği çok miktardaki içecekten sonra, bu ihtiyacım olabildiğince fazlaydı ama bunu onun önünde yapmak istemiyordum. 'Oh! Tanrım, küçük oyuncu!' diye mırıldandı hovarada. 'Oh! Tanrım, bunu benim önümde yapacaksınız ve benim üzerime işeyeceksiniz. Tutun...' dedi bana organını külotundan çıkarmamı sağlayarak. 'İşte yıkayacağınız alet: Bunun üzerine işemeniz gerekiyor.' Sonra beni tuttu ve bir bacağımlı birine, bir bacağımlı diğerine olmak üzere iki sandalyenin üzerine yerleştirdi, sandalyeleri mümkün olduğunca birbirinden uzağa koydu, daha sonra bana çömelmemi söyledi. Bu yükseklikte dururken altıma bir vazo yerleştirdi, vazanın yüksekliğinde küçük bir tabureye yerleş-

ti. organı elinde, tam benimkinin altındaydı. Ellerinden biriyle kalçalarını tutuyor, diğeriyle kendi organını okşuyordu. Duruşum nedeniyle tam onunkinin hizasında olan ağzımı öpüyordu. "Hadi küçüğüm işe!" dedi bana. "sıcacık akışyla duygularımı hakimiyetine alan bu büyüğü likörle kapla organımı. İşe canım. işe ve organımı sular altında bırakmaya çalış." Louis heyecanlanıyor, tahrik oluyordu... Bu eytında lemin duygularını her şeyden çok okşadığını görmek kolaydı. Karnilemin şişiren suların en şiddetli aktığı anda yumuşacık bir rahatlama geldi ve her ikimiz de aynı anda aynı vazoyu doldurduk, o meniyle, ben ise idrarla. İş bittiginde Louis, aşağı yukarı Laurent ile aynı söylevi çekti. Küçük koltuğunu çöpçatanı yapmak istiyordu ve bu kez kızkardeşimin tehditlerinden fazla korkmadan, çekkinmeden tanıdığım tüm çocukları gördüm Louise. Hepsine aynı şeyi yaptırdı ve bıkmadan iki üç kez gördükleri için bile, küçük arkadaşlarımdan aldığımdan başımsız olarak, para ödüyordu. Daha altı ay olmamıştı ki, kızkardeşimden saklanmak koşuluyla keyfimce harcayabileceğim küçük bir servetim olmuştu."

"Duclos!" Başkan'ın sözünü kesmişti, "öykülerin bütün ayrıntıları içereceği ve her şeyi kapsayacağı konusunda önceden uyarılmadınız mı? Sözünü ettiğiniz tutkuların, insanların gelenekleri ve karakterlerine bağlı olduğuna, koşullara göre değişebileceğine inanamayacağımızı bilmiyor musunuz? Ya sizin öykülerinizden bizi tahrik etmesi dışında bir şey beklemediğimizi?" "Evet monsenyör" dedi la Duclos, "hiçbir ayrıntıyı arlamamak ve karakterler ya da tarzları gün ışığına çıkarmaya yaradıklarında dakikalarca üzerinde durmak konusunda önceden uyarılmışım. Bu zevkinizi yeterince tatmin edemedim mi?" "Evet ama" dedi Başkan, "ikinci din adamının organı ya da boşalışı konusunda fikrim olamadı. Peki, organınıza dokundu mu ve kendi organını buraya dokundurdu mu? Gördüğünüz gibi, ayrıntılar es geçildi!" "Paradon!" dedi la Duclos, "hatalarımı hemen telafi edecek, bundan sonra daha dikkatli olacağım." Ve devam etti..

“Peder Louis, kalın olmaktan çok uzun ve genelde aynı çapa sahip, çok sıradan bir organa sahipti. Pek de kolay sertleşmediğini ve ancak boşalma anında biraz dikkate değer olduğunu hatırlıyorum. Organıma hiç dokunmadı. İdrarımın daha kolay akabilmesi için, parmaklarıyla mümkün olduğunca aralamakla yetiniyordu. Organını iki üç kez yaklaştırdı. Boşalması ani ve kısa oldu. ‘Ah! İşte o zaman çocuğum, işe o zaman güzel çeşmenden... İşte o zaman, işe o zaman... Boşaldığımı görmüyor musun?’ sözlerinden başka söz duyulmadı. Bütün bunlar ağzıma kondurduğu inanılmaz şehvetli öpücüklere karışıyordu. “İşte böyle Duclos!” dedi Durcet, “Başkan haklı... İlk anlatımda hiçbir şey hayal edemiyordum. Oysa şimdi gözümün önüne getirebiliyorum adamımızı.” “Bir dakika Duclos!” dedi Piskopos yeniden başlamaya hazırlandığını görerek, “ben kendi adıma işeme öyküsünden daha fazlasını istiyorum... Bunun daha ileri gidebileceğini hissediyorum.” Aynı anda Narsis’i kendine doğru çekti. Din adamının gözlerinden ateş fışkırıyordu. Organı karnına yapışmıştı... Menisi köpükler saçan organından dışarı çıkmak istiyordu, ama bunu ancak şiddet içeren yollarla yapabiliirdi. Her şey durdu: Boşalma, asla engel olunmaması gereken ve mükemmelliğine katkıda bulunacak her şeyin kullanılacağı çok önemli bir olgu olarak görülüyordu. Ama bu kez doğa din adamının isteklerine cevap vermedi ve odaya kapanmasından birkaç dakika sonra, aynı ereksiyon haliyle, üstelik deliye dönmüş halde dışarı çıktı ve ayın sorumlusu Durcet’e yönelerek: “Bu küçük rezile bu cumartesi bir ceza ver...” dedi çocuğu sert bir şekilde kendisinden uzaklaştırarak. “Ve lütfen ciddi olsun.” Şüphesiz genç çocuk onu tatmin edememişti ve olayı babasına alçak sesle anlatan Julie oldu. “Eh! Öyleyse başka bir tane al...” dedi Dük, “Seninkilerle tatmin olamıyorsan, bizim dörtlünden seç.” “Oh! Şimdi tatminim az önce istediğimden çok farklı olacak...” dedi din adamı. “Karşılanmamış bir isteğin bizi nereye götüreceğini biliyorsunuz. Bu küçük şarlatanla olmayacaksa kendimi tutabilirim...” diye devam etti, “İşte bu kadar... Haa! Emin ol, çocuk cezalandırılacaktır...” dedi Durcet. “İlkin diğerlerine örnek teşkil etmesi

iyidir. Seni bu durumda görmek beni kızdırdı; başka bir şey dene, kendini düzdün." "Monsenyor" dedi la Martaine, "sizi tatmin edebilecek kadar iyi hissediyorum kendimi. Efendimiz isterse..." "Eh! Hayır, hayır tabii ki" dedi Piskopos, "kadın organı istemediğimiz anlar olduğunu bilmiyor musunuz? Bekleyeceğim, bekleyeceğim... Duclos devam etsin, akşama bakınız: tam istediğim gibi bir şey bulmam lazım. Devam et Duclos!" Arkadaşları, Piskopos'un şehvet düşkünlüğünü açık yüreklilikle ortaya koyuşuna güldükten sonra öykü şu sözlerle yeniden başladı:

"Yedi yaşına yeni girmiştim ki, bir gün, her zamanki gibi Louise küçük arkadaşlarımdan birini görmüşken, meslektaşlarımdan bir başka din adamının da yanında olduğunu gördüm. Daha önce böyle bir olay olmadığından şaşırdım ve oradan kaçmak istedim, ama Louis beni sakinleştirdi. Bunun üzerine küçük arkadaşım ve ben çekinmeden içeri girdik. 'İşte Peder Geoffroi!' dedi Louis arkadaşına beni ona doğru iterek, 'Sana çok sevimli olduğunu söylememiş miydim?' 'Evet, gerçekten de!' dedi Geoffroi beni dizlerine oturtup öperek. 'Kaç yaşındasın küçüğüm?' 'Yedi pederim.' 'Benden elli yaş daha az...' dedi Peder beni yeniden öperek. Bu kısa sohbet esnasında, şuruplar hazırlanmıştı. Alışlageldiği üzere her birimize üçer bardak içirildi. Ama Louise av getirdiğimde şurup içme alışkanlığım olmadığından, yalnızca ona getirdiğime içecek verdiğinden, hatta orada bile kalmayıp, hemen çıktığımdan, bu muameleye şaşırdım ve en saf masumiyet tonuyla ona şunları söyledim: 'Neden bana da içiriyorsunuz pederim? Benim de mi içememi istiyorsunuz?' 'Evet çocuğum' dedi beni hâlâ bacakları arasında tutan ve ellerini ön tarafında çoktan dolaştırmaya başlayan Geoffroi, 'evet, sizin de içmenizi istiyorum, sizin maceranız da benimle geçecek ve belki de buraya getirdiğinizinkinden biraz farklı olacak. Odama gelin, Peder Louis'i küçük arkadaşınızla yalnız bırakalım ve kendi köşemize çekilelim. İhtiyaçlarımız giderildiğinde, tekrar bir araya geliriz.' Çıktık... Louis bana alçak sesle arkadaşını memnun edersem pişman olmayacağımı söyledi. Geoffroi'in odası

Louis'ninkinden fazla uzak değildi ve kimse bizi görmeden ulaşabildik. İçeri girer girmez iyice isteklenmiş olan Geoffroi bana giysilerimi çıkarmamı söyledi. İtaat ettim... Gömleğimi göbeğimin üzerine kadar kendisi kaldırdı ve beni yatağının kenarına oturtarak, bacaklarımı mümkün olduğu kadar araladı. Bu sırada karnım tamamen ortaya çıkacak ve bedenim yalnızca kuyruksokumum üzerinde duracak şekilde eğilmeye zorlamaya devam ediyordu. Bana bu pozisyonda kalmamı ve elleriyle bacaklarımdan birine hafifçe vurduğunda işlemeye başlamamı söyledi. Beni bir an bu durumda seyrettikten sonra, bir eliyle organımın dudaklarını aralamaya çalışıyor ve diğer eliyle de külotunun düğmelerini çözüyordu; aceleci ve sert hareketlerle kara ve ondan beklenene cevap vermeye pek de hazır gözükmeyen cılız bir organı okşamaya başladı. Adamımız daha başarılı olmak için sevdiği bu küçük alışkanlığını sürdürürken, mümkün olan en yüksek tahrik düzeyine ulaşmaya çalışıyordu: Sonunda bacaklarımdan arasında diz çöktü, ona sunduğum küçük deliğin içini bir kez daha inceledi, dişlerinin arasından anlayamadığım sövgüler mırıldanarak ağzını defalarca buraya yapıştırdı. Bu sırada hâlâ hareketlenmeyen organını okşamaya devam ediyordu. Sonunda dudakları organımın üzerine sıkı sıkıya kapandığında sinyalin geldiğini anladım. Az sonra ihtiyarın ağzına içimdekileri boşaltıyor, onu gırtlığına ulaşma hızında yuttuğu idrarla yıkıyordum. Bir anda organı hareketlendi ve yüce başı bacaklarımdan birine doğru yükseldi. Organının ürkütücü sertliğinin izlerini gururla boşalttığını hissettim. Her şey öylesine çakışmıştı ki, zaferiyle alt üst olmuş organı kan gözyaşları dökerken, o da son damlaları yutuyordu. Geoffroi sallanarak ayağa kalktı. Oldukça sert bir şekilde bana on iki sol verdi, diğerleri gibi ona başka kızlar da getirmemi söylemeden (belli ki zaten birileri getiriyordu) kapıyı açtı ve bana arkadaşının odasının yolunu göstererek, gitmemi, vaaz saatinin yaklaştığını, beni oraya götüremeyeceğini söyledi ve cevap verecek zaman bırakmadan odasına kapandı."

"Eh! Ama gerçekten" dedi Dük, "illüzyonunun kayboluş anını kaldıramayan bir çok insan vardır. Bir kadının onu bu kadar zayıf bir durumda görmesinden gururu kırılıyor ve böylece duyduğunu rahatsızlıktan dolayı keyfi kaçıyor gibi görünüyor." "Hayır" dedi Adonis'in dizleri dibinde yatan ve ellerini Zelmire'nin üzerinde dolaştıran Curval, "hayır arkadaşım... Bunun içinde gurur yok. Şehvet düşkünlüğü müz dışında hiçbir değeri olmayan nesne, şehvet duygusu sonduğunda tamamen değersiz görünür. Tahrik ne kadar şiddetliyse, bu tahrikin desteği kalmadığında, nesne de o ölçüde çirkinleşir, yaptığımız şu ya da bu egzersizden dolayı az çok yorulmuş oluruz ve hissettiğimiz keyifsizlik, yorgunluk yarattığı için mutluluktan hoşlanmayan durgunlaşmış bir ruhun esansıdır." "Ama yine de bu keyifsizlik" dedi Durcet, "sıklıkla ölümcül sonuçlarını gördüğümüz intikam projesinden doğar." "Bu başka bir şey!" dedi Curval, "Bu öyküler belki daha sonra bize örnekler sağlayacak, doğal olarak ortaya çıkacak incelemeler için acele etmeyelim. "Başkan doğru söylüyor" dedi Durcet: "Yolunu değiştirmeden önce, keyif kaçırarak açıklamalara girişmektense, kendini bizim haz aldığımız şekilde hazırlarsın sanırım." "Kesinlikle... tek söz etmem!" dedi Curval, "çok soğukkanlıyım... Şu kesin ki" diye devam etti Adonis'i ağzından öperek, "bu çocuk çekici... ama onunla cinsel ilişkiye giremeyiz. Sizin kurallarınız inanılmaz sert... Biraz makulleşmek lazım... Biraz... Hadi, hadi devam et Duclos! Çünkü kendimi kaybedeceğimi hissediyorum ve illüzyonumun en azından yatmaya gidene kadar sürmesini istiyorum." Organının kalkmaya başladığını gören Başkan, iki çocuğu da yerlerine gönderdi ve ne kadar güzel olursa olsun onu tahrik edemeyen Constance'nin yanına yeniden uzanarak Duclos'u bir kez daha acele etmesi için sıkıştırdı... O da boyun eğdi:

"Küçük arkadaşımın yanına gittim. Louis de işini bitirmişti ve her ikimiz de oldukça memnun terk ettik manastırı; ben oraya bir daha gitmeme kararı almıştım. Geoffroi'nin ses tonu kendime duyduğum

saygıyı sarsmıştı ve duyduğum keyifsizliği derinleştirecek sonraları ve sonuçları sevmezdim. Ama kaderimde bu manastırda başka maceralar da yazılıydı ve bunları yaşamış olan ve bana aktaran kızkardeşim örneğinde olduğu gibi, işin on dörtten sonra karmaşıklığına ikna olmuşum. Bu son maceradan üç ay sonra, yine bu saygıdeğer adamların isteği üzerine yaklaşık altmış yaşındaki adamı tekrar gördüm. Bu kez beni odasına çağırırken herhangi bir oyuna başvurmadı. Başarmıştı. Bir pazar sabahı kendimi neden ya da nasıl olduğunu anlamadan orada bulmuştum. Peder Henri olarak çağırdıkları yaşlı çapkın içeri girdiğimi görür görmez kapıyı kapattı ve beni tüm kalbiyle öptü."

'Ah! Küçük kaltak!' diye haykırdı neşeyle, 'Seni yakaladım. Bu kez elimden kurtulamayacaksın. Oh! Küçük burunlum...' diyordu kendinden geçerek. Başımın üzerinde eğilerek burnumu tamamen ağzının içine aldı. Emmekte kalmıyor, sırasıyla iki burun deliğimi diliyle şehvetle okşuyordu. Ortalıkta hiçbir şey yoktu... Hiçbir şey olmadı, olduysa da külotunun içinde oldu... Hiçbir şey fark etmedim. Öpücüklerinin ve yalamalarının yoğunluğu çok güçlü bir coşkuya işaret ediyorsa da sanırım boşalmadı. Yalnız beni de hiç bırakmadı, elleri yolunu hiç şaşırmadı ve bu ihtiyar şehvet düşkününün fantezisinin, dünyanın en namuslu ve en toy kızını bile, en küçük bir şehvet hissetmeden etkileyebileceğinden emin oldum..."

"Dokuz yaşıma girdiğimde tesadüfen başıma gelenler aynı temizlikte değildi. Peder Etienne, şehvet düşkünün adı buydu, kızkardeşimden defalarca beni ona götürmesini istemişti; kardeşim, kilisenin bir köşesinde, dua odasının yanında karşılaştığımızda bana onu görmeye gitmemi söyledi (ama annemin kuşkulandığı, her şeyi öğrenebileceği endişesiyle yanımda gelmek istememişti). Peder o kadar iyi davranıyor, o kadar inandırıcı nedenler sunuyordu ki, kuşkulandım. Peder Etienne yaklaşık kırk yaşındaydı. Dinç, canlı, güçlü kuvvetliydi. Odasına girer girmez, bir erkeğin organına nasıl dokunacağımı bilip bilmediğimi sordu. 'Maalesef!' dedim ona kızarak, 'Ne-

den söz ettiğini anlamıyorum.' 'Eh peki! Sana öğreteceğim küçüğüm.' dedi beni tüm kollarıyla, ağzıyla ve gözleriyle severek. 'Benim tek zevkim küçük kızları eğitmektir ve onlara verdiğim dersler o kadar mükemmeldir ki, bir daha asla unutmazlar. Eteklerini kaldırmakla başla işe, zira eğer sana, bana zevk vermek için neler yapman gerektirğini öğreteceksem, aynı zamanda nasıl zevk alabileceğini de öğretiliyim ve bu ders sırasında hiçbir şey bizi rahatsız etmemeli. Hadi senden başlayalım. Burada gördüğün' dedi bana elini küçük tepciğin üzerine koyarak, 'senin cinsel organın. Kendine zevk vermek için burayı tatlı tatlı okşaman gerekir. Bir parmağını yavaşça şurada hissettiren klitoris adı verilen küçük yükseltiye sürmelisin.' Sonra bana uygulatarak: 'İşte bak küçüğüm, tam böyle, ellerinden biri bunun için çalışırken, diğer parmaklarından birini şu muhteşem deliğe sokmalısın...' Daha sonra elimi yerleştirerek: 'İşte böyle, evet... Eh peki! Hiçbir şey hissetmiyor musun?' diye devam etti bana dersini vererek. 'Havır pederim, emin olun hayır...' diye cevap verdim safça. 'Ah! Henüz çok gençsin, ama iki yıl içinde, sana vereceği zevki göreceksin.' 'Durum' dedim ona, 'yine de bir şeyler hissediyorum galiba.' Ve yapabildiğimce sürttüm elimi bana gösterdiği yerlere... Gerçekten de, beni ele geçirmeye başlayan birkaç hafif şehvet kıpırtısı tarifi safsata olmadığını gösteriyordu ve bu yardımcı yöntemi uyguladığım bu büyük deneyimden sonra, ustamın yeteneğine iyice ikna oldum. 'Gel bana' dedi Etienne, 'aldığın haz beni de tahrik ediyor. Bunları paylaşmam lazım melegim. Tut!' dedi bana, iki küçük elimin ancak çevrelediği devasa bir organı avucumun içine almanızı sağlayarak, 'Buna kamış denir ve' diye devam etti bileğimle ileri geri hızlı hareketler yaptırarak, 'bu harekete de sallamak denir.' 'Bak şu anda kamışımı sallıyorsun. Devam et çocuğum, tüm gücünle devam et. Hareketlerin ne kadar hızlı ve sık olursa, o kadar çabuklaştırırsın esriklik ânımı. Ama asıl önemli şeye dikkat et...' diye devam etti hareketlerimi yönetmeyi sürdürerek, 'Başı hep açıkta bırakmaya dikkat et. Prepüs (sünet derisi) olarak adlandırdığımız bu deriyle kaplanmasına izin

verme: Eğer prepüs baş olarak adlandırdığımız şu bölümü kaplarsa, rüm zevkim kaçır. Hadi göreyim seni küçüğüm!' diye devam etti usram. 'Hadi senin bana yaptığını ben de sana yapayım.' Ve bunları söylerken başını göğsüme bastırdı... Ben devam ederken, iki elini edepsizce verleştiirdi organıma. Parmaklarını öylesine beceriyle hareket ettiriyordu ki, sonunda hazza yenik düştüm ve gerçekten de ilk deneyimimi ona borçluydum. Bu sırada başım döndüğünden durdum ve durmaya hazır olmayan saygıdeğer Peder, bir an yalnız benimkiyle ilgilenmek üzere kendininkini unutmaya razı oldu. Hazzın keyfini çıkarmamı bekledikten sonra, cinsel coşkumun ara vermek zorunda bıraktığı işime geri döndürdü beni. Artık kendisinden başka bir şeyle vakit kaybetmemi ve oyalanmamı istemiyordu. Bütün ruhumla yerine getirdim isteğini. Bu adildi... Ona minnettardım. Oldukça isteyerek gidiyordum yanına. Aceleci okşamalarım sonunda çıldırarak boğulan ve beni içindeki zehirle kaplayan canavarın sunduğu her şeyi dikkatle inceliyordum. Etienne, olabilecek en şehvetli taşkınlıklarla kendinden geçiyordu. Ateşli bir şekilde ağzımı öpüyor, organıma dokunuyordu, sözlerinin sapkınlığı kendini kaybetmişliğini çok daha iyi ortaya koyuyordu. F.... ve b.....'lar, en şefkatli anlarda söylenen sözler oldukça uzun süren bu anların coşkusunu belirtiyor ve idrar yutmayı seven arkadaşından çok farklı olan kibar Etienne, yalnızca ne kadar güzel olduğumu söylemek üzere geri çekiliyor, onu yeniden görmeye gelmem için yalvarıyor, bana her seferinde aynı şekilde davranıyordu. Elime bir küçük ekü sıkıştırarak, benden aldığının karşılığını veriyor ve hem deneyimlerimin artacağından hem de keyifli maceralar yaşayacağımdan emin halde, manastıra yeniden gelmeye kendi kendime ikna olmam için yeni bir servet dışında hayret ve keyif içinde bırakıyordu beni. Ama kaderim bu değildi: Yeni dünyada çok daha önemli olaylar oluyordu ve eve döndüğümde, son öykümün yarattığı mutluluğun sarhoşluğunu kısa sürede yok edecek haberler bekliyordu beni."

Bu sırada salonda bir çan sesi duyuldu: Bu, akşam yemeği servisi

yapılacağı ilan ediliyordu. Öyküsünün küçük başlangıcı için alkışlanan Duclos kürsüden indi ve herkes üstüne başına biraz çeki düzen verdikten sonra, aceleyle Comus'un sanduklarını görmeye giderken yeni zevklerle ilgilenmeye başladı. Bu yemek sekiz küçük çıplak kız tarafından sunulacaktı. Birkaç dakika erken çıkma ihtiyatlılığını gösterdiklerinden, salona geçildiğinde hazırıldılar. Konukların sayısı yirmiydi: Dört arkadaş, sekiz vurucu ve sekiz küçük oğlan. Ama Naniye karşı hâlâ ofkeli olan Piskopos onun şölene katılmasına izin vermek istemedi. Birbirlerinin kararlarına saygı göstermek konusunda önceden anlaştıklarından, kimse vazgeçirmeye çalışmadı onu. Dolayısıyla küçük adam, monsenyörün onu affedebileceği şölen zamanını beklemek üzere karanlık odasına kapatıldı. Eşler ve öykücüler, şölenlere hazırlanmadan önce ayrı ayrı yemek yiyeceklerdi. Sekiz küçük kızın yaptığı servisi ihtiyarlar yönetiyordu; sonunda masaya oturuldu. Akşam yemeğinden çok daha güçlü olan bu gece yemeği aynı zamanda çok daha şatafatlı, parlıtlı ve tantanalı sunuluyordu. Önce et suyuna çorba ve yirmi çeşit ordövr servisi yapıldı. Bunların yerini, kümes hayvanları ve av etlerinden yapılmış yirmi çeşit yemek aldı. Ardından, hayal edebileceğiniz tüm nadir türlerin bulunduğu et yemekleri servisi edildi. Sonunda soğuk hamurlular yerini, çeşitli tarz ve formlarda sunulan yirmi altı sıcak yemeğe bıraktı. Sofra toplandı, kaldırılanların yerini sıcak ve soğuk tatlılar aldı. Sonunda, mevsime rağmen inanılmaz sayıda meyve, dondurma, çikolata ve likörler masaya geldi. Şaraplara gelince, her serviste çeşit değişiyordu: İlkinde Burgonya şarabı, ikinci ve üçüncüde iki değişik İtalyan şarabı, dördüncüde Rhin şarabı, beşincide Rhône şarapları, altıncıda köpüklü şampanya ve değişik servislerde iki çeşit Yunan şarabı. Kafalar tamamen dumanlanmıştı. Akşam yemeğinde olduğu gibi, gece yemeğinde de hizmetçilere kötü davranma izni yoktu: Bunlar topluluğun temeliydi ve fazla yıpratılmamalıydılar. Buna karşılık, istenilen pislik ve ahlâksızlık dozu uygulanabilirdi. Yarı sarhoş olan Dük, artık Zelmire'nin suyundan başka bir şey içmek istemediğini söylledi

ve onu masanın üzerine çıkarıp, bardağının üzerine çömelterek durdurtuğu iki bardağı arka arkaya yuvarladı. "Bir bakirenin suyunu içmek için çabaya değer!" dedi ve Fanchon'u yanına çağırdı: "Gel kız" dedi, "aynı kaynaktan su çekmek istiyorum." Sonunda sözler ateşlendi, değişik gelenek ve felsefeler tartışıldı; ahlâkın ne kadar karalandığını düşünmeyi okuyucuya bırakıyorum. Dük şehvet düşkünlüğü üzerine bir söyleve başladı. Sapkınlıkların doğada yeri olduğunu ve kullandıklarından daha çeşitli olduklarını sözleriyle kanıtladı. Görüşleri genel olarak onay gördü ve alkışlandı. Tasarlanan prensipleri uygulamaya koymak üzere kalktılar. Şölen salonunda her şey hazırды: Kadınlar çoktan soyunmuş, yerdeki halıların üzerine uzanmış, tatlıların sunulmasından az sonra masadan kalkan genç oğlanlara karışmışlardı. Arkadaşlarımız ayakta sallanarak içeri girdiler. İki ihtiyar soydu onları ve ağıla saldıran kurt gibi düştüler sürünün ortasına. Tutkuları engellerle inanılmaz derecede tahrik olan Piskopos, Herkül kendi içindeyken bu duyguya ve sunulan o önemli hizmete yenik düşmüşken ve aslında şüphesiz Antonious'tan gelmesini beklerken, öylesine yoğun ve öylesine yakıcı meni yığınları boşalttı ki, coşkudan kendinden geçti. Duyduğu şehvetin aşırılığından uyuşan duyuları Baküs dumanları ile zincirlenmişti ve kahramanımız bu baygınlık halinden onu yatağa taşımak zorunda kalacakları derinlikte bir uykuya geçiverdi. Dük de kendi köşesine çekilmişti. Martaine'nin Piskopos'a yaptıklarını hatırlayan Curval, aynı hizmetin kendisine de verilmesini istedi. Birleşme sırasında boğulur gibiydi. Daha binlerce korkunçluk, binlerce iğrençlik birbirini izledi. Üç ünlü şampiyonumuz, zira Piskopos bu dünyada değildi artık, dediğim gibi, üç kıymetli atletimiz, o âna kadar orada olmayan ve onları almaya gelen gece hizmeti verecek dört vurucu ve öyküler sırasında kanepelerinin üzerinde olan kadınlarıyla birlikte, odalarına çekildiler. Yalnızca okşanmak için yaratılmış gibi görünen ve şüphesiz hazzan çok acı verdikleri zalimliklerinin bu zavallı kurbanlarıyla odalarına çekildiler... İşte ilk günün öyküsü böyleydi.

İkinci Gün

Her zamanki saatte kalkıldı. Aşırılıklara tamamen yenik düşerek sabahın dördünde yalnız başına yatmaya terk edildiğini fark ederek çok kızan Piskopos, Julie ve onun hizmetindeki vurucu görevlerini yapmaya gelsinler diye zili çaldı. Şehvet düşkününü adam yeni ahlâksızlıklar peşinde, gelir gelmez kollarına anıldı. Sabah kahvaltısı kurallara uygun olarak kızların dairesinde yendi. Durcet kahvaltının hemen ardından ziyaretine başladı ve tüm anlatıklarımıza rağmen, yeni suçlular sunuldu ona. Michette suç işlemişti. Curval'in bütün gün temizlenmeden kalmasını istediği Augustine, tam tersi bir durumdaydı. Yaptıklarını hatırlamıyordu. Çok özür diledi ve bir daha yapmayacağına söz verdi ama adam gözünün yaşına bile bakmadı. İkisi birden ilk cumartesi ceza listesine yazıldı. Bu küçük kızların masturbasyon sanatındaki beceriksizliklerinden özellikle hoşnutsuz, bir gün önce bu konuda yaşananlarla iyice baştan çıkmış olan Durcet, gündüzleri bu konuda ders verecekleri bir saat belirlemelerini ve sırasıyla içlerinden birinin bu iş için sabahları bir saat erken kalkmasını önerdi. Bu egzersiz zamanı sabah dokuz ile on arasına konulabilirdi. Dedğim gibi erken kalkarak saat dokuzda bu egzersizi yaptırabilirlerdi. Bu görevi yerine getiren kişinin sarayın tam ortasında bir koltuğa sakın sakın oturmasını ve şatoda bulunan en iyi masturbasyoncu olan Duclos tarafından getirilen ve kılavuzluk edilen her küçük kızın sırasıyla gelip yanına oturmasını, la Duclos'un ellerini, hareketlerini yönlendirmesini, adamın durumuna göre okşama hareketlerini nasıl hızlandırıp yavaşlatacağını öğretmesini, bu işlem sırasında nasıl davranmaları, nasıl durmaları gerektiğini göstermesini kararlaştırdılar. İlk on beş günün sonunda, artık öğretilecek ders kalmadığı halde bu sanatı beceremeyenler için cezalar belirlemeye karar verildi. Fransız prensiplerine göre, işlem sırasında penisin baş kısmını her zaman açıkta tutmayı ve işleme katılmayan ikinci elin, ilgili kişinin değişik fantezilerine uygun olarak, çevreyi okşamakla meşgul olmasını tam olarak anlatmak gerekiyordu. Para babasının bu projesi hepsinin hoşuna gitmişti. Çağırılan la Duclos, gerekli akıllılığı

göstererek, dairelerine her zaman el alıştırmaları yapabilecekleri bir yapay erkeklik organı koymayı kabul etti. Oğlanlarla aynı iş için, bu konuda kızlardan daha da beceriksiz olan Herkül görevlendirildi. Çünkü söz konusu olan kendisine yapılanları başkalarına yaptırmaktı. Bulunabilecek en iyi mastürbatörler haline dönüşmeleri için bir hafta yeterliydi. O sabah aralarında, hatalı kimse yoktu... Şapele, bir gün önce neredeyse tüm izin istekleri reddedilen Narsis dışında, Duclos, iki vurucu, Julie, Thérèse, Cupidon ve Zelmire gönderildi. Curval çok istekliydi... Sabah vakti oğlanları ziyaret ederken Adonis ile fazlasıyla baştan çıkmıştı. Thérèse ve iki vurucuyla birlikte çıkınca boşalacağını sandılar, ama kendini tuttu. Yemekte olağanüstü bir şey olmadı. Tek ilginçlik, fazlasıyla içmiş ve gevezelik etmiş olan sevgili Başkan'ın, çocuklar gibi çıplak olmasını istedikleri ihtiyar Fanchon'un yönettiği Augustine ve Michette, Zélamir ve Cupidon tarafından kahve servisi yapılırken yeniden ateşlenmesiydi. Aralarındaki aykırılık Curval'ın şehvi öfkesini yeniden canlandırdı, ihtiyar ve Zélamir ile birlikte çok sevdiği sapkınlıklara teslim oldu. Bu olay spermlerini kaybetmesine neden olacaktı. Organı havada olan Dük, Augustine'yi sıkıştırıyordu. Okşuyor, yeminler ediyor, ipe sapa gelmez sözler söylüyordu ve zavallı küçük, baştan ayağa titreyerek, kendisini yakalamak üzere olan pusudaki avcının karşısında titreyen güvercin gibi sürekli geri çekiliyordu. Yine de adam, birkaç küçük öpücük ve ertesi sabah başlaması planlanan dersin ilkinin vermekle yetindi. Daha az heyecanlı olan diğer ikisi çoktan öğle uykusuna yattıklarından, iki şampiyonumuz da onları izledi. Öykü salonuna geçmek üzere, saat altıda uyanıldı. Önceki günün dörtlüleri, hem kişiler hem de giysiler olarak değişmişti. Arkadaşlarımızın kanepelerinde şunlar vardı. Dük: Piskopos'un kızı ve Dük'un yeğeni Aline... Piskopos: Üvey kızı Constance, Dük'un karısı ve Durcet'in kızı... Durcet: Dük'un kızı ve Başkan'ın karısı Julie... Ve biraz uyanmak ve canlanmak isteyen Curval: Erdemi ve saflığı yüzünden tüm dünyevi zevklerden uzak olan, Durcet'in karısı ve kendi kızı Adélaïde... Curval bazı kötü şakalara onunla başladı ve tüm seans bo-

yunca zevklerine uygun, ama bu zavallı küçük kadın için son derece rahatsız edici bir pozisyonda kalmasını emrederek, duruşunu bir an bile bozarsa öfkesinin sonuçlarına katlanmakla tehdit etti. Her şey hazır olduğunda, Duclos kürsüsüne çıktı ve anlatmaya kaldığı yerden devam etti:

"Annem gideli uç gün olmuştu ki, ondan çok saygınlığı ve parası için endişe duyan kocası, en değerli mallarını sakladığı odasına girdi. Aradıklarının yerinde, annemin bıraktığı, ondan ayrılmaya karar verdiğini ve hiç parası olmadığından, orrada ne bulursa almak zorunda kaldığını bildiren notu görünce şaşkınlığı inanılmaz oldu. Onu ıtt etmesinin nedenini tamamen kendinde ve kötü muamelelerinde aramalıydı. Üstelik annem götürdüklerine karşılık iki kızını bırakıyordu. Ama adam bunların yeterli olduğunu düşünüyordu. Evde yatmamıza izin vererek iyilik yaptığını düşünmesi olayları annem gibi algılamadığını kesin olarak gösteriyordu. Bize, kızkardeşime ve bana gösterilen özendenden pek memnun olmasak da git gide hoşumuza gitmeye başlayan küçük hayat tarzına teslim olma özgürlüğüyle dopdolu, küçük alışkanlıklarımızı sürdürmek ve sevgili üvey babamızdan bize vermekten hoşlanacağı şeyleri istemek dışında bir şey düşünmedik. Kızkardeşim ve ben, kaderimize müdahale ettiğimizi düşünerek, hemen yakınlarda küçük bir odaya taşındık. İlk düşündüğümüz annemize ne olduğuydu. Bir manastırda kaç pederle gizli bir hayat sürmeye karar verdik, yakınlarda bir yerlerde başının çaresine baktığına şüphemiz yoktu ve manastırdan bir papaz gelip bize bir not iletene kadar da bu konuda endişelenmedik. Bu notta, gece çöker çökmez, manastırda bekçilik yapan ve bu notu vatan pederi görmeye gitmemiz söyleniyordu. Saat ona kadar kilisede bizi bekleyecek, mutluluğunu ve huzurunu paylaşmamızı sağlamaktan mutluluk duyacağı annemizin yanına götürecekti. Mutlaka gelmemiz ve gizliliğe büyük özen göstermemiz konusunda ısrar ediyordu, zira annemiz ve bizim iyiliğimiz için, üvey babamızın ne yaptığımızı bilmemesi çok önemliydi. O dönemde on dört yaşına basmış ve henüz dokuz yaşında olan, benden daha akıllı

ve daha mantıklı olan kızkardeşim, notu getireni gönderdikten ve bu konuda düşünceğini bildirdikten sonra, bütün bu manevralara şaşır-maktan kendini alamamıştı. 'Françon' dedi bana, 'oraya gitmeyelim. Bunun altında bir şey var. Bu teklif dürüst bir teklifse, neden annem bunun altına bir not eklemedi ya da en azından imza atmadı? An-nem manastırda kiminle birlikte olabilir? En iyi arkadaşı olan Peder Adrien yaklaşık üç yıldır orada değil. Ondan beridir de annem oraya ancak geçerken şöyle bir uğruyor. Neden o manastırda inzivaya çekil-miş olsun? Bekçi Peder onun aşığı değil, asla da olmadı. İki ya da üç kez gönül eğlendirdiğini biliyorum, ama sırf bu nedenle bir kadını sa-hiplenecek bir adam değil. Üstelik kaprislerini bir kez tatmin edince, tutarsız ve hatta kaba bile olabiliyor. Annemize neden bu kadar ilgi duysun? Bunun altında bir şey var diyorum sana. Onu sevmedim. Şu yaşlı bekçiyi... Kötü, sert, kaba. Beni bir kez odasına sürükledi, üç kişi daha vardı yanında ve başıma gelenlerden sonra oraya bir daha adım atmamaya yemin ettim. Bana inan. Bu alçak keşişlere yaklaşmayalım. Artık senden saklamanın anlamı kalmadı Françon, birini tanıyorum ve iyi dostum olduğunu söyleyebilirim: Madam Guérin diyorlar ona. İki yıl önce sık sık ziyaretine gidiyordum. Bana her seferinde güzel geceler yaşattı. Bunlar manastırda yaptıklarımız gibi beş para etmez partiler değil: Üç eküden aşağı aldığım olmadı daha. İşte kanıt bura-da...' diye devam etti kızkardeşim, bana on eküden fazla paranın bu-lunduğu cüzdanını göstererek. 'Gördüğün gibi dünyalığımı yaptım sayılır. Eğer beni dinlersen, sen de gel derim. La Guérin seni de kabul edecektir, bundan eminim... Sekiz gün kadar önce güzel bir parti için beni çağırmaya geldiğinde görmüş seni. Beni bu teklifi iletmekle gö-revlendirdi. Senin kadar genç birini her zaman bulabilir aslında. Beni dinle diyorum sana. Kısa sürede tüm sorunlarını geride bırakırsın. Sonuçta ancak bu kadarını söyleyebilirim. Bu geceden sonra harca-maların konusunda bana güvenme küçüğüm. Bu dünyada herkes ba-şının çaresine bakar. Bunları etimle tırnağımla kazandım. Sen de ya-pabilirsin... Utanıyorsan cehennemin dibine kadar yolun var. Sakın

beni aramaya gelme, çünkü bu söylediklerimden sonra dilin iki kırı
dışarı çıksa bir bardak su vermeyeceğimden emin olabilirsin. Anne
me gelince, başına gelenler ne olursa olsun hiç kızmıyorum, hatta ho-
şuma gittiğini bile söyleyebilirim. Tek isteğim o fahişenin hayatım
boyunca benden uzak durması. Mesleğim konusunda beni ne kadar
rahatsız ettiğini biliyorsun. Oysa çocukluğum sırasında verdiği tüm
öğütlerin üç kat berterini yaptı. Canım neyse, şeytan alsın götürsün ve
en önemlisi saramadan getirmesin! İşte onun için tek dileğim bu!
Doğrusunu söylemek gerekirse, kızkardeşim gibi şefkatli, benden çok
daha iyi ruhlu birinin bu mükemmel anne hakkındaki sövgülerini
paylaşmıyordum. Bana yaptığı öneriden dolayı teşekkür ettim, onun-
la birlikte bu kadına gideceğime söz verdim, beni kabul etmesi halin-
de benimle ilgili yükümlülüğünden kurtulacağını söyledim. Manastı-
ra gitmeyi reddetmek konusunda ona katılıyordum. 'Eğer gerçekten
mutluysa, onun için sevinirim...' dedim, 'bu durumda annemin kade-
rini paylaşma ihtiyacı duymadan, biz de kendi çapımızda mutlu ola-
biliriz. Eğer bize bir tuzak kurulmuşsa, bundan kesinlikle kaçınma-
mız lazım.' Bunun üzerine kızkardeşim beni öptü. 'Güzel' dedi, 'artık
iyi bir kız olduğumu görüyorum. Git, git ve bir servet yapacağımızdan
emin ol. Ben mutlaka zengin olacağım güzelim, sen de öyle: İstedigi-
miz kadar para kazanacağız hayatım. Ama kimseye bağlanmamak la-
zım, bunu hiç unutma. Bugün biri, yarın diğeri, fahişe olmak lazım
küçüğüm... Ruhunun da kalbinin de fahişe olması lazım.' 'Bana gelin-
ce' diye devam etti. 'ben fazlasıyla fahişeyim gördüğün gibi, beni kö-
tülükten döndürebilecek ne bir din ne bir papaz ne de bir nasihat söz
konusu olabilir. Ben yoluma böylece devam edeceğim, lanet olsun!
Kıçımı bir bardak şarap içermişcesine sakın göstereceğim herkese.
Beni dinle Françon, erkeklerin gönlünü alarak çok şey kazanabiliriz.
Bu iş başlarda zordur, ama alışılır. Bir dolu adam, bir dolu zevk... Ön-
ce beklemek gerek. Biri bir şey ister, diğeri başka bir şey, ama ne fark
eder... İtaat etmek için oradayızdır, boyun eğerez: Az sonra her şey
bitmiştir ve geriye yalnızca para kalır.' Allak bullak olmuşum... Bu

kadar genç ve bana her zaman namuslu görünmüş bir kızın ağzından bu kadar edepsiz sözler duyduğuma inanamamıştım. Ama kalbim onunla olduğundan, yalnızca onu taklit etmekle kalmayacağımı, hat- ta gerekenden de fazlasını yapacağımı söyledim. Memnun oldu, beni yeniden öptü ve geç olmaya başladığından, keklük ve güzel şarap ara- maya çıktık. Gece yemeğimizi yedik ve beraber yattık. Ertesi sabah kalkıp Guérin ile tanışmaya ve bizi kızlarına katması için yalvarmaya karar vermiştik. Bu yemek sırasında kızkardeşim şehvet oyunları ile ilgili bilmediğim her şeyi öğretti bana. Tamamen çıplak halini göster- di ve Paris'in gördüğü en güzel yaratıklardan biri olduğundan bir kez daha emin oldum. Çok güzel bir ten, çok sağlıklı bir görünüm, ve bu- na rağmen çok diri ve ilgi çekici bir endam, dünyanın en güzel mavi gözleri... La Guérin'in ondan ne kadar memnun olduğunu ve hiç bı- kmadan, defalarca yeniden istediğini de öğrendim. Daha yeni yatağa gitmiştik ki, Bekçi Peder'e bir cevap vermeyi unuttuğumuzu, belki de önemsemeyişimizden rahatsız olup, buralarda kalmamızı engelleye- ceğini hatırladık. Ama bu ihmalî nasıl telafî edecektik? Saat on biri geçmişti, ve olayları akışına bırakmaya karar verdik. Macera fikri bek- çinin kalbini fazlasıyla sıkıştırıyor ve benziyordu, bize sözünü ettiği mutluluktan çok kendisini düşündüğünü anlamak zor değildi, zira saat gece yarısını henüz vurmuştu ki, kapımız yavaşça çalındı. Gelen Bekçi Peder'in ta kendisiydi. İki saatten beri bizi beklediğini söylü- yordu. En azından bir cevap gönderebilirdik. Ve yatağımızın yanına oturarak, annemizin hayatının kalan bölümünü manastırdaki bir giz- li dairede geçirmeye karar verdiğini ve burada, günün yarısını onunla geçirmeye gelen manastırın ileri gelenleri ve annemin yanında kalan bir başka genç kadınla dünyanın en büyük iyiliklerinden yararlandığı- nı söylüyordu. Gelip onlara katılabileceğimizi, ama hayatımızın ka- lan kısmını burada geçirmek için çok genç olduğumuzdan, bize an- cak üç yıl için bizi kabul edebileceğini söyledi. Bu sürenin sonunda özgürlüğümüz yanında biner ekü vermeye yemin etti. Annem tara- findan yalnızlığını paylaşmak gibi gerçek bir iyilik yapmamızı sağla-

mak üzere görevlendirilmişti. 'Saygıdeğer pederim' dedi küstahça kızkardeşim, 'teklifiniz için size teşekkür ederiz. Ama bu yaşta, papazların fahişesi olmak için bir manastır dehşetine kapanmaya hiç niyetimiz yok. Fazlasıyla olduk zaten.'

Bekçi teklifini teklifladı. Bu konuda başarılı olmayı ne kadar istediğini kanıtlayan bir kıvılcım gösterdi, bir hareket yaptı. Başaramayacağına görünce, öfkeden neredeyse deliye dönmüş bir şekilde kızkardeşimin üzerine atıldı. 'Eh peki küçük fahişe!' dedi ona, 'Gitmeden önce en azından bir kez tatmin et beni.' Ve külotunun düğmelerini çozerek hiç direnmeyen, tutkusunu tatmin etmeye bırakırsa ondan çok daha çabuk kurtulacağından emin olan kızın üzerine at gibi bindi. Uçkur düşkünün dizlerinin altında sıkıştırdığı kızkardeşimin yüzünün dörtte birini kaplayan kahlıktaki sertleşmiş organını sürtmeye başladı. 'Ne güzel bir yüz' diye haykırdı, fahişenin küçük güzel yüzü! Onu spermlemlerimle yıkayacağım! Kahrolası!' Kapılar açıldığı anda sperm fışkırdı ve kızkardeşimin her yeri, özellikle de burnu ve ağzı, planı başarıyla sonuçlansa da tutkuları bu kadar ucuza tatmin olmayacak adamımızın şehvetinin kanıtlarıyla doldu. Masanın üzerine bir ekü attı ve fenerini yeniden yaktı: 'Küçük birer aptalsınız siz, küçük dilencilersiniz...' dedi bize, 'Her şeyinizi kaybettiniz. Tanrı sizi sefaletin içine atarak cezalandırsın ve intikam alabilmem için tekrar karşılaşmamızı nasip etsin: İşte, son dileklerim bunlar.' Yüzünü kurulayan kızkardeşim tüm bu saçmalıkları iade etti ve kapımız sabaha kadar bir daha açılmamak üzere kapandı. En azından gecenin kalanını sakın geçirmiştik. 'Bu gördüklerin' dedi kızkardeşim, 'en sevdiği tutkularından biri. Kızların yüzüne boşalmayı sever o. Bunla kalsa iyi... Ama uçkur düşkününün daha başka ve beni fazlasıyla kaygılandıran tehlikeli zevkleri de var...' Uykuya yenik düşen kızkardeşim cümlesini bitirmeden uyudu ve ertesi gün bizi başka maceraların beklediğinden emin olanları düşünmeden uyuduk. Sabah erkenden kalktık ve kendimize en iyi şekilde çeki düzen vererek Madam Guérin'in evine gittik. Bu kadın Soli caddesinde, birinci kattaki oldukça geniş bir dairede

oturuyor, evini on altı ve yirmi iki yaşları arasında, hepsi son derece taze ve çok güzel altı matmazel ile paylaşıyordu. Eğer lütfedip izin verirseniz, size onları tasvir edeyim baylar, çünkü daha sonra gerekli olabilir. La Guerin kızkardeşimi istediği anda kullanmasına olanak sağlayacak projeden memnun, kabul etti bizi ve her ikimizi de büyük bir zevkle yerleştirdi. 'Gördüğünüz gibi bu çocuk çok genç' dedi ona kızkardeşim beni göstererek. 'Size çok iyi hizmet verecektir, buna kefilim. Yumuşakbaşlıdır, naziktir, güçlü bir karakteri vardır ve ruhu fahişeliğe kesin karar vermiştir. Tanıdığınız çapkınlar arasında çocuk isteyen bir çok kişi vardır eminim. İşte, tam istedikleri gibi bir tane... Alın kullanın onu.' La Guerin bana doğru dönerek, kesin kararlı olup olmadığını sordu. 'Evet, madam' diye cevap verdim, onu mutlu edecek biraz küstah bir tavırla, 'para kazanmak istiyorum.' Kızkardeşimi daha önceden gayet iyi tanıyan, onu arkadaş bilen yeni kızlarla tanıştırdım. Beni kollayacaklarına söz verdiler. Hep beraber yemek yedik ve özetle beyler, bu benim geneleve ilk yerleşimimdi."

"Burada pratik katılımda bulunmadan fazla kalamazdım. Daha o akşam, yaşlı bir tüccar geldi. Paltosuna sıkı sıkı sarılmıştı. Guerin ilk ilişkim için onunla eşleştirdi beni. 'Ah! bakın bu kez' dedi yaşlı hovar-daya beni takdim ederken, 'tam istediğiniz gibi tüyü bitmemiş bir kız Mösyö Duclos: Hiç tüyü olmadığına bizzat kefilim.' 'Kesinlikle...' dedi garip ihtiyar beni göz ucuyla süzerken, 'bu bana tam çocuk gibi göründü. Kaç yaşındasın küçüğüm?' 'Dokuz yaşında mösyö...' 'Dokuz yaş... Güzel, güzel Madam Guerin, bildiğiniz gibi tam sevdiğim türden. Daha genci varsa: Dadısının elinden kurtulunca alırım onu da.' Ve la Guerin bu sözlere gülerek ikimizi bir odaya kapattı. Yaşlı şehvet düşkününü bana doğru yaklaştı, iki üç kez ağzımdan öptü. Ellerimden birini yakalayarak organını pantolonundan çıkarttırdı ve yine fazla bir şey söylemeden, juponumu sıyırdı, beni kanepenin üzerine yatırdı, gömleğim göğsümün üzerine kaldırılmıştı ve uyluklarımın üzerine atar gibi oturup bacaklarımı mümkün olduğunca açtı, ellerinden biriyle organımı olabildiğince aralarken, diğeriyle tüm gücüyle üzerine

bastırıyordu. 'Küçük güzel kuş' dedi coşarak ve zevkten soluk soluğa, 'yapabilsem nasıl da besleyeceğim onu! Ama artık yapamıyorum. Aç, aç küçüğüm, iyice arala.' On beş dakikanın sonunda, adamımın daha güçlü soluk aldığını duydum."

"Bazı kahrolası sözler ona enerji vermişti ve her yanımlı parmaklarıyla organıma sokmaya çalışırken içime püsküren sıcak ve köpüksü sperm. lerle kaplanmış hissettirdim. Az sonra yıldırım gibi çıkıp gitti. İşte Duclos adımı alışıma öyküsü böyledir bayağı. Bu evde her kız ilk işlerini birlikte yapıyordu. Adamın adını alıyordu. Ben de bu kurala boyun eğdim."

"Bir dakika!" dedi Dük. "Siz ara verene kadar kesmek istemedim, ama madem bu noktaya geldik, bana iki konuyu biraz daha açıklayın: Bunlardan ilki, daha sonra annenizden haber alıp almadığınız, başına ne geldiğini öğrenip öğrenmediğiniz ve ikincisi ise, kızkardeşiniz ve sizin ona karşı hissettiğiniz antipatinin içinde kendiliğinden mi doğduğu, bir nedeni olup olmadığıdır. Bu insan kalbinin öyküsüne ilişkindir ve bizim de özellikle üzerinde durduğumuz konu budur." "Monsenyör" diye cevap verdi Duclos, "ne kızkardeşim ne de ben bu kadından bir daha en küçük bir haber aldık." "Peki" dedi Dük, "bu durumda her şey aşikar: Değil mi Durcet?" "Tartışmasız..." diye cevap verdi para babası. "Hiç şüphesiz, ve siz tuzaga düşmediğinize sevinmelisiniz, zira bir daha asla kurtulamazdınız." "Boşuna!" dedi Curval, "Bu çılgınlık yayılıyor." "Bence çok güzel..." dedi Piskopos. "İkinci konu ne?" dedi Dük, anlatıcıya dönerek. "İkinci nokta monsenyör, yani antiparimizin nedeni, bunu size anlatabileceğimi sanmıyorum, ama kalplerimizdeki antipati öylesine şiddetliydi ki, ikimiz de başka türlü kurtulamamış olsaydık onu zehirleyebileceğimizi itiraf etmiştik. Tık-sintimiz son sınırındaydı ve buna neden olacak bir şey olmadığına göre, bizdeki bu duygu doğanın eseri gibi görünüyordu." "Kim kuşku duyabilir bundan..." dedi Dük. "Doğa her gün bize, insanların suç olarak adlandırdıklarına ilişkin çok şiddetli bir eğilim esinliyor ve bu eyleminiz, sizi böylesine güçlü bir antipatiyle donatarak verdiği bir

eğilimden ileri geldiğine, suçu esinleyen doğanın bir eseri olduğuna göre, yirmi kez zehirlemiş olurdunuz onu. Anneye hiçbir şey borçlu olmadığımızı düşünmek delilik olur. Peki bu saygı neye dayanır? Ona verilen spermin ürünü dışarı çıkartmasına mı? Tabi, başka ne olabilir! Bana gelince, bunda nefret ve aşağılama nedeninden başka bir şey göremiyorum. Bize can vererek mutluluk mu sağlıyor? Gerekmiyor... Biz rehlikelerle dolu bir dünyaya atıyor ve burada yapabildiğimizce başımızın çaresine bakmak bize kalıyor. Bir zamanlar aynı Duclos'un annesine beslediğine benzer duygular beslediğim bir annem olduğunu hatırlıyorum, ondan nefret ediyordum. İlk fırsatta öteki dünyaya gönderdim ve gözlerini yeniden açmamak üzere kapattığı andaki kadar mutlak bir şehveti bir daha yaşamadım."

O anda dörtlülerden birinden tüyler ürpertici çılgınlıklar duyuldu. Sesler Dük'unkinden geliyordu. Gidip baktılar, gözyaşı dökenin genç Sophie olduğunu gördüler. Bu konuşmalar, bu iğrenç adamlardan farklı bir kalbe sahip genç kıza onu dünyaya getiren kadının güzel anısını hatırlatmıştı... Annesinin hatırası şefkatli kalbinden gözyaşı selleri olmadan geçemiyordu. "Ah Kahrolası!" dedi Dük, "İşte mükemmel bir olay. Annenize ağlıyorsunuz değil mi küçük sümüklü? Yaklaş, yaklaş ki, seni teselli edeyim." Baştan çıkan şehvet düşkünü, ilk hareketleri, ilk sözleri ve yaptıklarıyla, bir boşalma ister gibi görünen şaşırtıcı organını gösterdi. Bu arada Marie (bu dörtlünün sorumlusu oydu) çocuğu getirdi. Gözyaşları sel gibi akıyordu, o gün giydiği dini giysi onu güzelleştiren bu acıya daha da çekicilik katmıştı. "Tanrının çocuğu" dedi Dük deli gibi kalkarak, "tam parçalamalık güzel bir parça! Duclos'un az önce anlattıklarını yapmak istiyorum: Organını spermle kaplamak... Soyun onu!" Herkes bu küçük mücadelenin sonunu sessizce bekliyordu. "Oh! Mösyö, mösyö!" diye haykırdı Sophie, Dük'un ayaklarına kapanarak, "Acıma saygı gösterin! Beni savunurken ölen, (bir daha asla göremeyeceğim) benim için çok değerli olan annemin kaderine ağlıyorum. Gözyaşlarıma merhamet edin ve en azından bir gece dinlenmeme izin verin." "Ah!" dedi Dük gökyüzünü işaret eden

organına dokunarak. "Bu sahnenin bu kadar şehvetli olabileceğini asla düşünmüştün. Hadi soyun, oyun hadi!" dedi Marie'ye ofke içinde. Şimdiye kadar çoktan çıplak kalmalıydın." Bu sırada Dük'ün sedirinde olan Aline sıcak gözyaşları döküyordu, şefkatli Adélaïde de farklı durumda değildi... Curval'in nişinden iniltiler geliyordu. Bu güzel yaduratiğin acısını paylaşmaktan çok uzak olan Curval ise, onu soktuğu pozisyonu bozmaktan dolayı şiddetle cezalandırıyor ve bu muhteşem sahnenin doğurduğu çok canlı bir ilgiyle yaklaşıyordu. Bu arada acısı-sahnenin göstermeden Sophie'yi de soydular... Duclos'un en küçük bir alaka göstermeden Sophie'yi de soydular... Duclos'un tasvir ettiği şekilde yerleştirdiler ve Dük boşalacağını önceden bildir-di. Peki bu nasıl olacak? Duclos'un anlattıkları organı sertleşmeyen bir adam tarafından gerçekleştirilmişti ve bu adam yumuşacık organını istediği yere yönelterek boşalabiliyordu. Oysa burada durum hiç de aynı değildi: Dük'ün organının başı, tehdit eder gibi görüldüğü gökyüzünden başka yere dönmek istemiyordu; o halde çocuğu üzerine yerleştirmek gerekecekti. Ne yapacaklarını bilemiyorlardı; engeller ortaya çıktıkça daha da tahrik olan Dük, sinirleniyor ve sövgüler yağdırıyordu. Sonunda Desgrandes yardıma koştu. Şehvet oyunları ile ilgili bilmediği yoktu yaşlı cadının. Çocuğu yakaladı ve dizlerinin üzerine öylesine düzgün oturttu ki, Dük'ün organının ucu vajinaya dokunur dokunmaz içeri kaydı. İki hizmetçi gelip çocuğun bacağına tuttu. Bakireliği daha önce bozulmuş olmalıydı, ama güzelliği hâlâ yerindeydi. Her şey bu kadarla kalmadı: Fırtınayı şiddetlendirmek ve doğru yöne yönlendirmek için oldukça becerikli bir el gerekiyordu. Blangis bu kadar önemli bir iş için bir çocuğun acemi eliyle riske girmek istemiyordu. "Julie'yi al" dedi Durcet. "Memnun kalırsın... Bir melek gibi başlıyor okşamaya." "Oh!" dedi Dük, "O çocuk boşalmama neden olur... Babası olmam yetiyor. Çok korkuyor benden." "Bana sorarsan, sana bir oğlan tavsiye ederim..." dedi Curval. "Herkül'ü al. Elleri yumuşaktır." "La Duclos'tan başkasını istemem!" dedi Dük. "Mastürbatörlerin en iyisi odur... Bırakın da biraz buraya gelin." Duclos, böylesine açık ter-cih edilmenin gururu içinde öne çıktı. Kolunu dirseğine kadar sıvadı

ve monsenyörün inanılmaz büyüklükteki organını avucunun içine alarak okşamaya başladı; organın başı hâlâ kapalıydı; onu öylesine hızlı ve adamın durumuna o kadar uygun sallıyordu ki, sonunda bomba, kaplayacağı deliğin üzerine patladı. Tamamen ıslattı... Dük çılgık arttı, yeminler etti, esip gürlledi. Duclos bırakmadı... hareketleri yarattığı zevkin derecesini ortaya koyuyordu. Bu iş için orada bekleyen Antinous akan spermleri vajinaya sokuyordu ve Dük o mükemmel duygulara yenik düşmüş halde şehvet solurken, ateşinin gücüyle kendini yakan coşkulu organının, mastürbatörünün parmakları arasında gevşeyişini seyrediyordu. Adam sedirin üzerine yığıldı, la Duclos yerine geri döndü, çocuk kurulandı, toparlandı, dörtlüsüne döndü ve hikayeye, izleyicileri uzun süreden beri içinde bulundukları bir gerçeklikten emin bırakarak yeniden başladı... Günah düşüncesi yine duyguları ateşlemişti ve bizi şehvete götürmüştü.

"Arkadaşlarımın yanına geri döndüğümde onları gülerken görünce çok şaşırmıştım..." dedi Duclos anlatmaya devam ederek. "Bana kurulanıp kurulanmadığımı ve az önce yaptıklarımı bildiklerini ima eden bir çok soru sordular. Uzun süre endişe içinde bırakmadılar beni; kız kardeşim, az önce kapatıldığım ve toplu partilerin verildiği bir yan odaya götürerek, kanepede içerinin kolayca görülebildiği bir delik gösterdi. Bu, kızların erkeklerin arkadaşlarına neler yaptığını görmek üzere kendi aralarında gruplaştıklarını, dolu olmaması koşuluyla, istediğim zaman benim de buraya gelmekte serbest olduğumu, çünkü bu deliğin zaman içinde bazı sırlar öğrenmemi sağlayabileceğini söyledi. Bu zevkten faydalanmama inandımı sekiz günden fazla sürdüremedim ve bir sabah, Rosalie adındaki, görebileceğiniz en güzel sarışınlardan birini çağırmaya geldiklerinde ona yapılacakları merak ettim. Saklandım ve işte, şahit olduğum sahne: Söz konusu adam yirmi altı ila otuz yaşlarındaydı. Kız içeri girer girmez onu, bu iş için getirilmiş çok yüksek bir taburenin üzerine çıkarttı. Çok geçmeden saçlarını tutan tüm tokaları çözdü ve bu güzel kızın başını süsleyen muhteşem sarı saç ormanının serilmesini izledi. Cebinden bir tarak

çıkarttı, saçları taramaya, karışıklıkları açmaya, okşamaya, öpmeye başladı. her hareketine özel olarak ilgilendiği saçların güzelliği üzerine övgüler eşlik ediyordu. Sonunda kâlorunun içinden sertleşmiş haldeki küçük cılız organını çıkardı, aceleyle sevgilisinin saçlarına sardı, bir yandan topuzun içinde kendine dokunuyordu. Diğer eliyle Rosali'nin boynunun çevresini sardı ve ağzını ağzına yapıştıtırırken ölü organı yeniden canlandı. Arkadaşının saçlarının spermle yapış yapış olduğunu gördüm... Adam daha sonra onları kuruladı, yeniden topladı ve âşıklar ayrıldılar."

"Bir ay sonra, oldukça barok bir fantezisi olduğundan arkadaşlarının gidip bakmamı önerdikleri biri için kız kardeşimi çağırmaya geldiler. Bu yaklaşık elli yaşlarında bir adamdı. İçeri girer girmez, ön hazırlıksız, okşamar olmaksızın, seremoni gereği yatağın üzerine uzanarak ablama arkasını uzattı. Kız kardeşim bu yaşlı ve kırış kırış olmuş kuşa saldırdı. beş parmağını birden deliğe soktu ve öylesine güçlü sallamaya başladı ki, yataktan sesler geliyordu. Bu arada adamımız, başka bir tepki göstermeden tahrik oluyor, kendisine dokunuyor, ona verilen hareketi izliyor, şehvetle kendini sunuyor, boşalırken haykırıyor ve zevklerin en büyüğünü yaşıyordu. Yaşadığı tahrik gerçekten de çok büyüktü, zira kız kardeşim ter içinde kalmıştı. Ama nasıl da naziktiler ve nasıl da kısır bir hayal gücüydü bu!"

"Kısa süre sonra bana denk gelen adam bu kadar ayrıntı istemediyse bile en azından daha şehvetli görünüyordu; onun çilgınlığı bana göre şehvet oyunlarının en renklisiydi. Bu yaklaşık kırk beş yaşlarında, kısa boylu, kel, ama canlı ve neşeli bir adamdı. Daha önce onun zevklerine sahip bir adam daha görmediğimden, onunla yalnız kalır kalmaz ilk hareketim, göbeğime kadar soyunmak oldu. Sopyayla tehdit edilen bir köpek bile daha asık yüzlü olamazdı: 'Ah! Allah belanı versin! Lütfen bunları bir kenara bırakalım...' dedi ve kaldırmış olduğunu aceleyle indirdi. 'Bu küçük fahişeler' diye devam etti heyecanlı, 'organlarını göstermekten başka bir şey bilmiyorlar! Belki de

bu akşam boşalmama neden olacaksınız.' Ve bunları söyledikten sonra, arkamı çevirdi ve giysilerimi teker teker kaldırmaya başladı. Bu duruş şekliyle beni kendisine çekti ve yürürken kıç hareketlerimi görmek üzere eteğimi havada tutarak yatağa yaklaştırdı, karın üzeri yatırdı. Sonra büyük bir dikkatle arkamı inceledi, hâlâ bir eliyle ateşten daha çok korkarmış gibi görüldüğü cinsel organımı görünürde tutuyordu. Sonunda, bu iğrenç bölgemi (onun ifadesini kullanıyorum) mümkün olduğunca saklamamı söyleyerek, iki eliyle uzun süre ve şehvetle arkama dokundu. Aralıyor, sıkıştırıyor, bazı bazı ağzını dokunduruyordu ve hatta, bir iki kere doğrudan deliğime bastırdığını hissettim. Açıkça sabırsızlanarak işlemin sonuna geldi. "Yere tamamen uzanın!" dedi bana, "Evet, buraya, böyle... Bacaklarınızı iyice ayırın, kışınızı biraz kaldırın ve deliğinizi mümkün olduğunca aralayın. Güzel!..." diye devam etti uysallığımı görerek. Ve sonra, bir tabure alarak, bacaklarımın arasına yerleştirdi ve sonunda külotundan çıkartarak okşamaya başladığı organı, yanıp tutuştuğu deliğin tam üzerinde olacak şekilde tabureye oturdu. Hareketleri hızlanmıştı. Bir eliyle kendini okşuyor, diğeriyle uyluklarımı aralıyordu ve sözleri birkaç övgüyle bir çok yeminden oluşuyordu: 'Ah! Kahrolası! Bu ne güzel kalça...' diye haykırıyordu, 'Ne güzel delik! Nasıl da ıslatacağım onu şimdi!' Sözünü tuttu. Her yerimin ıslandığını hissettim; şehvet düşkünü adam hissettiği aşırı hazla bitip tükenmişti. Bu tapınağa atfedilen önemin, diğeri yakıp kavuran ateşten daha fazla olduğu doğrudu. Ve isteklerini tatmin edersem beni yeniden görmeye geleceğine söz vererek geri çekildi. Gerçekten de ertesi gün tekrar geldi, ama tutarsızlığı kız kardeşimi tercih etmesine neden oldu. Onları izledim ve tamamen aynı yöntemi kullandığını ve kız kardeşimin de aynı şekilde itaat ettiğini gördüm."

"Kız kardeşinin kıçı güzel miydi?" diye sordu Durcet. "Tek bir olay bunu size kanıtlayabilir monsnyör..." diye cevap verdi Duclos. "Güzel kalçalı bir Venüs çizme siparişi almış ünlü bir ressam, ertesi yıl onu model olarak çağırmıştı; Paris'in tüm genelevlerini dolaştığını, ama bu-

na degecek birini bulamadığını söylüyordu." "Peki, kız kardeşin on beş yaşında olduğuna göre, buradaki kızlarla yaşıt sayılır. Şimdi onun kalçasını" dedi para babası, "burada göğüsünün önündeki birkaçıyla karşılaştır." Duclos Zelmire'ye göz attı. Ama yalnızca kızı değil yüzü açtı. Sından da kız kardeşine benzeyen birini bulması olanaksızdı. "Peki Zelmire" dedi para babası, "gelin de bize kalçalarınızı gösterin." Zelmire bu sırada onun dörtlindeydi. Sevimli kız titreyerek yaklaştı. Onu kanepenin ayakları dibine, karnı üstü yerleştirdiler; kalçalarını araladılar. Küçük delik tamamen ortaya çıkmıştı. Baştan çıkan hovarda gözünün önüne serilenleri öptü ve okşadı. Bu sırada Julie'ye organını okşamasını emretti. İsteği yerine getirildi. Elleriyle çevresindekilere dokunuyor, şehvetten sarhoş oluyordu. Küçük organı Julie'nin şehvetli dokunuşlarıyla bir an sertleşir gibi olunca hovarda bağırdı, meni fışkırdı ve yemek çanı çaldı. Tüm yemeklerde aynı bolluk hakim olduğundan, birini anlatmak hepsini anlatmak anlamına geliyor. Herkes boşalmış olduğundan, yeniden güç toplama ihtiyacı duydular ve sonunda çok ama çok içtiler. Duclos'un kız kardeşi diye çağırdıkları Zelmire oyunlarda aşırı ragbet gördü ve herkes onun kıcını öpmek istedi. Piskopos menisini akıttı. Diğer üçü yeniden isteklendiler ve bir gün önceki gibi yatıldı, yani herkes kanepesinin üzerindeki kadını ve akşam yemeğinden beri ortalarda görünmeyen dört vurucudan birini aldı.

Üçüncü Gün

Dük saat dokuzda kalktı. Duclos'un genç kızlara vereceği derslere ilk katılacak olan oydu. Bir koltuğa yerleşti ve bir saat boyunca değişik dokunuşlar, mastürbasyonlar, okşamalar yaşadı. Bu küçük kızların öğretmenleri tarafından yönlendirilen ve kılavuzluk edilen değişik dokunuşlarını izledi ve tabii kolayca tahmin edilebileceği gibi, ateşli ruhu bu tür bir törenle delicesine tatlı olmuştu. Boşalmamak için inanıl-

maz bir çaba göstermesi gerekiyordu; kendini tutmayı başardı ve arkadaşlarının aynı soğukkanlılıkla karşılayamayacakları bir saldırıyı karşılamış olmanın zafer duygusuyla geri döndü. Bu durum bir bahse tutuşmalarına neden oldu. Bu dersler sırasında boşalanların ödeyeceği elli luilik bir ceza belirlendi. Hafta sonu için düşünülmüş on yedi şehvet oyunu tablosunu ayarlamak, bakireliği bozulacak kızları belirlemek için kahvaltı ya da ziyaretler yerine kızların öncekinden daha iyi tanınmasına olanak sağlayan bu sabah matineleri kullanıldı. Bu tablo yapılacak tüm işleri kesin olarak ortaya koyduğundan, okuyucu ya da bir kopyasını sunmanın gerekli olduğuna inandık. Kişiler için planlananları okuduktan sonra, olaylar yaşanırken daha çok ilgi duyulacağını düşündük.

Yolculuğun kalan bölümüne ilişkin projeler tablosu

7 Kasım, ilk hafta tamamlanıyor; sabah Michette ve Giton'un evliliği gerçekleştirilecek ve diğer üç evlilik gibi, yaşları dolayısıyla birleşmelerine olanak olmayan bu iki eş de aynı akşam ayrılacak ve onları ayırmaktan başka bir şeye yaramayan bu tören herkesin önünde yapılacak. Aynı akşam, ayın sorumlusu arkadaşın listesinde yer alan kişiler cezalandırılacak.

14'ünde, yukarıdaki koşullara uygun olarak Narsis ve Hebe'nin evliliği gerçekleştirilecek.

21'inde de aynı şekilde, Colombe ve Zelandir evlendirilecek.

28'inde de yine, Cupidon ve Rosette evlendirilecek.

4 Aralıkta, Champville'nin öykülerini takiben yapılacak törenlerde Fanny'nin bekareti bozulacak.

5'inde, Fanny herkesin ortasında genç eşiyle ilişkiye girecek (Hyacinthe ile evlendirilecek). Beşinci haftanın kutlamaları da bu şekilde gerçekleşmiş olacak. Akşam olagan ceza törenleri yapılacak, çünkü evlilikler sabahdan itibaren kutlanmaya başlanacak.

8 Aralıkta, Curval, Michette'nin bekaretini bozacak.

11'inde, Dük, Sophie'nin bekaretini bozacak.

12'sinde, altıncı haftayı kutlamak için, Sophie ile Céladon evlendirilecek ve yukarıdaki koşullara uyulacak.

Bunlar aşağıdakiler için tekrarlanmayacak.

15'inde, Curval, Hebe'nin bekaretini bozacak.

18'inde, Dük, Zelmire'nin bekaretini bozacak ve

19'unda, yedinci haftayı kutlamak için Adonis ve Zelmire evlenecek.

20'sinde, Curval, Colombe'nin bekaretini bozacak.

25'inde yani Noel günü, Dük Augustine'nin bekaretini bozacak ve 26'sında, sekizinci haftayı kutlamak üzere, Zephire ile Augustine evlenecek.

29'unda, Curval, Rosette'nin bekaretini bozacak ve Dük'ten daha bıkımsız olan Curval en gençlerini kendisine ayırsın diye yukarıda sözü edilen düzenlemeler yapılacak.

Ocağın 1'inde, Martaine'nin öykülerinin ilk gününde, yeni zerkler hayal etmeye başlanacak, aşağıdaki sırayla sodomist belaret bozmaları gerçekleştirilecek:

1 Ocakta, Dük, Hebe ile ilişkiye girecek.

2'sinde, dokuzuncu haftayı kutlamak üzere, Curval tarafından önden ve Dük tarafından arkadan bekaleti bozulan Hebe, öngöröldüğü gibi topluluğun önünde cinsel ilişkiye girecek, Herkül'e teslim edilecek.

4'ünde, Curval, Zelandir ile ilişkiye girecek.

6'sında, Dük, Michette ile ilişkiye girecek ve onuncu haftayı kutlamak üzere Curval tarafından önden, Dük tarafından arkadan bekaleti bozulan Michette haz alması vb. için Brise-cul'e verilecek.

11'inde, Piskopos, Cupidon ile ilişkiye girecek.

13'ünde, Curval, Zelmire ile ilişkiye girecek.

15'inde, Piskopos, Colombe ile ilişkiye girecek.

16'sında, on birinci haftayı kutlamak üzere, Curval tarafından ön taraftan ve Piskopos tarafından arka taraftan bekaleti bozulmuş Colombe haz alması vb. için Antinoüs'a verilecek.

17'sinde, Dük, Giton ile ilişkiye girecek.

19'unda, Curval, Sophie ile ilişkiye girecek.

21'inde, Piskopos, Narsis ile ilişkiye girecek.

22'sinde, Dük, Rosette ile ilişkiye girecek.

23'ünde, on ikinci haftayı kutlamak üzere Rosette, Bande-au-ciel'e teslim edilecek.

25'inde, Curval, Augustine ile ilişkiye girecek.

28'inde, Piskopos, Fanny ile ilişkiye girecek.

30'unda, on üçüncü haftayı kutlamak üzere Dük, Herkül ile

erkek ve Zéphire ile kadın olarak eşleşecek ve bu birleşimde diğer üçü gibi herkesin önünde gerçekleştirilecek.

8 Şubat'ta, on dördüncü haftayı kutlamak üzere Curval, Brise-cul ile erkek ve Adonis ile kadın olarak eşleşecek.

13 Şubat'ta, on beşinci haftayı kutlamak üzere Piskopos, Antonious ile erkek ve Celadon ile kadın olarak eşleşecek.

20 Şubat'ta, on altıncı haftayı kutlamak üzere Durcet, Bande-au-ciel ile erkek ve Hyacinthe ile kadın olarak eşleşecek.

27 Şubat'a denk gelen on yedinci hafta kutlamaları için, öykülerin tamamlanmasından bir gün önce, baylar kurbanlarını seçecek ama söylemeyecekler, kurban kaderini kutlamalarda öğrenecekti.

Bu düzenlemeler uygulandığında, otuz ocak itibariyle, bayların kadın olarak eşleşeceği ve eğlenceyi yolculuğun sonuna kadar sürdürmek amacıyla, bu tarihe kadar dokunulmamış bıraktıkları dört genç dışında tüm bekaretler bozulmuş olacaktı. Bekareti bozulanlar anlatımlar sırasında kanepeler üzerinde eşlerin yerini alacak ve geceleri, bayların son ay için kadın olarak rezerve ettikleri son dört oğlanın yanında, isteğe bağlı olarak değişerek yer alacaklar. Bekareti bozulmuş bir kız ya da oğlan, kanepede eşin yerini aldığı anda söz konusu eş boşanacak. Bu andan itibaren gözden tamamen düşecek ve ancak hizmetçilerin yanında kalabilecek. On iki yaşındaki Hébè, yine on iki yaşındaki Michette, on üç yaşındaki Colombe ve yine on üç yaşındaki Rosette'ye gelince... Vuruculara teslim edildikten sonra, aynı şekilde gözden düşecek ve artık yalnızca sert ve kaba şehvet oyunlarına maruz kalacaklar. Boşanılmış eşlerin yanında yer alacak ve son derece katı muamele göreceklidir. Ve 24 Ocaktan itibaren dördü de aynı düzeye ulaşmış olacaktır.

Bu tablodan. Dük'ün Fanny, Sophie, Zelmire, Augustine'nin önden ve Hébe, Michette, Giton, Rosette ve Zephire'nin arkadan; Curval'in Michette, Hébe, Colombe, Rosette'nin önden ve Zelamir, Zelmire, Sophie, Augustine ve Adonis'in arkadan bekaretini bozacağı; normal cinsel ilişkiye girmeyen Durcet'in Hyacinthe ile kadın olarak birleşeceği; yalnızca arkadan ilişkiye giren Piskopos'un, Cupidon, Colombe, Narsis, Fanny ve Celadon'un sodomist bekaretlerini bozacağı görülmektedir.

Gün bu düzenlemeler üzerine gevezeliklerle geçti ve cezalandırılacak hiç kimse olmadığından ve öykü saatine kadar her şey olaysız geçtiğinden, her zaman farklı olan düzenlemeler tamamlandığında ünlü Duclos kürsüsüne çıktı ve öyküsüne bir gün önce kaldığı yerden devam etti:

“Dün anlattığım son maceradan kısa bir süre sonra, Madam Guerin'in evine bana göre oldukça şehvet düşkün, oldukça kendine özgü, tuhaf alışkanlıkları olan genç bir adam geldi. Genç ve körpe bir süt anne istiyordu. Memesini emiyor ve sütünü içtiği bu kadının uylukları üzerine boşalıyordu. Organı bana çok küçük görünmüştü. Oldukça cılız bir adamdı; boşalması da yaptıkları kadar dingin oldu.”

“Ertesi gün aynı odaya tuhaf alışkanlığı size şüphesiz oldukça değişik görünecek bir başkası geldi. Göğüslerini ve yüzünü tamamen gizleyecek şekilde bir örtüyle sarılıp sarmalanmış bir kadın istedi. Bedenin tek görmek istediği bölgesi kalçalarıydı; gerisi onun için önemsizdi. Madam Guerin ona dışarıdan bir kadın getirtti, acınacak kadar çirkin, yaklaşık 50 yaşlarında olmasına rağmen kalçaları Venüs kadar biçimli bir kadın. Daha güzeli olamazdı. Bu olayı izlemek istiyordum. Oldukça kurnaz yaşlı kadın hemen yatağın kenarına karın üzeri yerleşti. Yaklaşık otuz yaşlarında olan ve bana cüppeliymiş gibi görünen hovardamız eteğini beline kadar sıyırdı, haz alması için ona sunulmuş olan güzellik karşısında kendinden geçti. Bu mükemmel kalçalara dokundu, geri çekildi, yeniden yaklaşıp ateşli bir şekilde öptü. Eminim örtüyü açtığında göreceklelerinden çok daha güzel bir kadın hayal edi-

yordu. Hatta belki Venus'un kendisini düşlüyordu. Az sonra dokunuşlarının etkisiyle sertleşen organı gözleri önündeki muhteşem kalçalardan üzerine zararsız bu yağmur boşalttı. Boşalması ateşli ve coşkulu oldu. Kültü olan nesnenin önünde oturmuştu; ellerinden biriyle aralıyor ve diğerini içine sokuyordu; en az on kez haykırdı: "Ne güzel bir kuç! Ah! Böyle bir kuçı meniye yıkamak ne muhteşem olacak!" İşi biter bitmez ayağa kalktı ve kiminle birlikte olduğunu öğrenmek konusunda en küçük bir istek duymadan odayı terk etti."

"Kısa bir süre sonra genç bir başrahip, ablamı istedi. Genç ve yakışıklıydı, ama organı öylesine küçük ve yumuşaktı ki zor fark ediliyordu. Kız kardeşimi kanepeye neredeyse çırılçıplak uzandırdı, uylukları arasına diz çöktü, kalçalarını iki eliyle havada tutuyor ve arkasındaki küçük güzel deliği okşuyordu. Bu sırada ağzını kız kardeşimin cinsel organına götürdü. Diliyle klitorisini okşadı. Öylesine ustalıkla hareket ediyor, iki hareketi öylesine uyumlu ve eşit aralarla tekrarlıyordu ki, kız kardeşimi her üç dakikada bir coşkudan delirtiyordu. Kız kardeşimin başının eğildiğini, gözlerinin kaydığını gördüm, edepsiz bir çığlık attı: 'Ah! Sevgili rahibim, beni zevkten öldüreceksin!' Papazın alışkanlığı, akmasını sağladığı şehvet likörünü içmekti. O da eksik kalmıyor ve sırası gelince, kız kardeşimin bulunduğu kanepeye uzanarak kendini okşuyordu, erkekliğinin kanıtlarını yere saçtığına şahit oldum. Ertesi gün sıra bendeydi ve emin olun beyler, hayatımda yaşadığım en hoş olaylardan biriydi. Ahlıksız papaz benim için ilk oldu; ilk hazzını onun ağzında yaşadım. Bana verdiği hazzı ona yaşatmak konusunda kız kardeşimden daha hevesliydim ve küçük elim ona, ağzının bana yaşattığı zevkleri vermekte gecikmedi."

Burada, Dük araya girme isteğini engelleyemedi. Sabah katıldığı oyunlardan dolayı özellikle baştan çıkmış olduğundan, cin gibi dönen edepsiz gözleri erken gelişmişliğini ortaya koyan muhteşem Augustine tarafından uygulanacak bu tarz bir şehvet oyununun çoktan yerinde duramaz olduğunu hissettiği spermlerini fişkırtacağını hayal etmiş-

ri. Augustine onun dörtlüsündeydi. Oldukça sevdiği bu varlık, haz için yaratılmış gibiydi... Kızı çağırdı. Kız o akşam bir başlık takmıştı ve bu giysi içinde çok çekiciydi. İhtiyar, eteğini sıyırdı ve Duclos tarafından tasvir edilen pozisyona soktu. Dük önce kalçalarına dokundu, diz çöktü, bir parmağını yavaş yavaş okşadığı anüsün içine sokarken, ağzıyla bu sevimli çocuğun oldukça belirgin olan klitorisini yakaladı ve emdi. Languedoclular ateşlidir... Augustine de bunun kanıtıydı... Güzel gözleri ışıldadı, iç çekti, kalçaları kendiliğinden yukarı doğru kalktı ve Dük, şüphesiz ilk kez boşalan bu körpe sıvıları elde etmekten oldukça mutlu olmalıydı. Ama lanet olası kalpleri böylesine basit ve hoş bir olaydan zevk alamayacak kadar katılaştırmış şehvet düşkünleri de vardı. Sevgili Dük'ümüz de onlardan sayılabilirdi. Bu muhteşem çocuğun özsuyunu yutarken kendisinininki akmamıştı bile. Bir an duraksadılar, zira doğaya teslim olmuşluğundan dolayı alt üst olmuş, başını ellerinin arasına gizleyen ve yerine kaçmanın yollarını arayan bu zavallı bahtsız küçüğü suçlayacak bir şehvet düşkününden daha tehlikeli kimse olamazdı. "Başka birini getirin!" dedi Dük çılgın bakışlarını Augustine'ye yönelterek: "Kendiminkini akıtana kadar herkesinkini emeyeğim." Dörtlüsünde yer alan ve yine onun tarafından bekareti bozulmuş olan ikinci kızı, Zelmire'yi getirdiler. Augustine ile aynı yaşıydı, ama içinde bulunduğu durumdan duyduğu hüznü onu her türlü zevk alma yeteneğinden mahrum bırakıyordu; bu olmasaydı, doğa belki keyfini çıkarmasına olanak sağlayabilirdi. Kaymak taşından daha beyaz iki küçük uyluğun üzerine kadar soydular. Yeni çıkmaya başlayan yumuşacık tüylerle kaplı bir küçük kabartı ortaya çıktı. Yerine yerleştirdiler; mecbur olduğundan ruhsuzca itaat etti, ama Dük ne yaparsa yapsın hiçbir şey elde edemedi. On beş dakika kadar sonra deli gibi ayağa fırladı, Herkül ve Narsis ile odasına kapandı: "Ah! Lanet olsun!" dedi. "Bana gereken avın burada olmadığını görüyorum" dedi iki kızdan söz ederek. "Ancak bunlarla başarılı olabilirim." Ne tür aşırılıklara başvurduğu bilinmiyordu, ama bir süre sonra zafere ulaştığını kanıtlayan çılgınlıklar ve iniltiler duyuldu: boşalmak

için oğlanlar her zaman için en güzel kızlardan bile daha garantili araçlardı. Bu arada Piskopos da Giton, Zalamir ve Bande-au-ciel ile odaya çekilmişti ve onun boşalma taşkınlıkları da kulaklara çalınırdı. ken, aşağı yukarı aynı aşırınlara teslim olmuş gibi görünen iki erkek kardeş, kahramanımızın aşkıdaki sözlerle yeniden başladığı oykusünün kalanını daha sakin bir şekilde dinlemeye başladılar.

"Guerin'in evine yeniler ya da anlattıklarımın daha ilginç zevklerle sahip olan insanlar gelmeden iki yıl geçmişti ki, bana kendime çekir düzen vermemi ve özellikle de ağzımı iyi yıkamamı söylediler. İtaat ettim ve çağrılınca aşağı indim. Guerin'in yanında yaklaşık elli yaşlarında, şişman ve tıknaz bir adam vardı. 'İşte, burada mōsyö!' dedi Guerin. 'Daha on iki yaşında bile yok ve annesinin karnından yeni çıkmış kadar temiz; isteklerinize cevap verebilir' Duba beni inceledi, ağzımı açtırdı, nefesimi kokladı ve şüphesiz memnun kalarak benimle birlikte cinsel ilişkiler için ayrılmış bölmeye geçti. Karşılıklı ve oldukça yakın oturduk. Çok ciddi, çok soğuk ve ağır kanlıydım. Bana göz ucuyla bakıyordu, gözleri yarı kapalıydı. Bu işin sonunun nereye varacağını bilemiyordum. Hızla boynuma atıldı, beni hareketsiz bırakacak şekilde kolunu başımın çevresine sardı ve dudaklarını benimkilerin üzerine yapıştırarak içine çekti, emdi. Bu onu coşkudan kendinden geçiriyor gibiydi. Öfkeyle dilimi kendine çekiyordu. En azından bir parça zevk kırıntısı hissedeceğimi düşünmüştüm, ama yanılıyordum. Çılgın emişleri sırasında biraz artan ateşi, bitirir bitirmez eski haline dönüyordu. Artık dayanamıyacağım söylediğim anda beni süzmeye koyuldu, başlangıçtaki gibi hareketsiz duruyordu. Sonunda bana tek söz etmeden ayağa kalktı, para ödedi ve çıktı."

"Ah! Kahretsin, kahretsin!" dedi Curval. "Artık ondan memnun değilim. Boşalmama neden oluyor." Tüm başlar kalktı ve herkes kanepeinde ağırlandığı eşi Julie'ye Duclos'un anlattıklarının aynısını yapan sevgili Başkan'ı gördü. Bu turkunun onun zevklerine uygun olduğu biliniyordu. Julie'nin genç Duclos'un çapkın adama yapamadığı kadar

beceriyle hizmet ettiği birkaç seanstan sonra, bu adamın istediklerinin Başkan inkilare uyduğuna karar verildi.

“Bir ay sonra” dedi devam etmesi emredilen Duclos, “tanımadığım bir adamla tamamen farklı bir yolla ilişkim oldu. Adam bir papazdı. Öncelikte yarım saat kadar beni öprükten ve okşadıktan sonra dilini anüsüme, deliğime soktu, iyice itti, çevirdi, öylesine beceriyle döndürüyordu ki, bağırsaklarımı dilinde hissettiğimi sandım. Artık soğukkanlılığını koruyamayan adam bir eliyle bacaklarımı ayırıyor, diğeriyle şehvetle kendini okşuyordu. Anüsümü öylesine şiddetle kendisine çekerek boşaldı, öylesine şehvetle okşadı ki, hazzını paylaştım. Bunu yaptıktan sonra, bir an için kalçalarımı inceledi ve genişletmiş olduğu deliğe dudaklarını yapıştırma isteğini engelleyemedi. Sık sık gelip beni isteyeceğini, zira kalçamdan çok memnun kaldığını söyleyerek gitti. Bana verdiği sözü tuttu ve yaklaşık altı ay boyunca, bana zevk vermeden sonlandırmadığı, çok alışmış olduğum oyunları tekrarlamak üzere haftada iki ya da üç kez geliyordu. Sonunda benimle pek ilgilenmemeye başladı, zira bir daha ne göründü ne de haber gönderdi. Erkekler o kadar garip ki, kim bilir neden rahatsız olmuştu.”

Burada anlatılanlardan tahrik olan Durcet, yaşlı papaz gibi, anüs emmek istedi. Ama bir kızını kesinlikle istemiyordu. Hyacinthe’yi çağırdı. Hepsinin arasında en çok hoşuna gideni oydu. Yerine yerleştirdi, kalçasını öptü, organını okşadı. Sinirlerinin titreyişi, her boşalması öncesinde görülen spazmları görenler, Aline’nin, elinden geldiği kadar beceriyle okşadığı çirkin hamsinin sonunda boşalacağını sandılar, ama para babası bu konuda pek cömert değildi... Yalnızca organı sertleşti. Kişiyi değiştirmeyi düşündüler, Celadon’u sundular, ama bir şey değişmedi. Gece yemeğini bildiren keyifli çan sesi, para babasının onurunu kurtardı. “Bu benim suçum değil” dedi arkadaşlarına gülererek. “Göreceksiniz, zafer benim olacak. Bu lanet olası gece yemeği olayı geciktiriyor. Hadi oyunu değiştirelim. Bakus beni taçlandırdığında, aşk mücadelesinden daha da azgın döneceğim.” Lezzetli oldu-

Bu kadın neçeli ve her zamanki gibi şehvetli geçen gece yemegini, bir çok küçük iğrençlik yaptıkları şölenler izledi. Bir çok ağız ve kalça emildi. En çok zevk alınan yerler genç kızların yüzleri ve boğazları oldu; onları kalçalarından tanımaya çalışarak eğlendiler. Dük birkaç kez yanıldı. Diğer üçü öyle ahşanlıklara sahiptiler ki, bir kere bile yanılmadılar. Yatıldı ve ertesi gün yeni zevkler ve yeni düşüncelere gebeydi.

Dördüncü Gün

Arkadaşlar, bir günlerini beka retleri bozulacak kızları ve erkekleri seçmeye ayrıldılar. Kendilerine ait olanları belirtmek üzere saçlarına değişik renklerde kurdele takma zorunluluğu koydular. Sonuç olarak, Dük kızıl ve yeşili benimsedi. Kızıl kurdele taşıyanlar önden ve yeşil kurdele taşıyanlar arkadan ona ait olacaktı. Böylece Fanny, Zelmire, Sophie ve Augustine saçlarının bir kenarına kızıl tokalar takarken ve Rosette, Hebe, Michette, Giton ve Zéphire ise kalçalarına ilişkin hakların Düke ait olduğunu kanıtlamak üzere saçlarının arkasına yeşil kurdele yerleştirdiler. Curval ön için siyah ve arka için sarıyı benimsediğinden, Michette, Hebe, Colombe ve Rosette artık ön taraflarında bir siyah fiyonk taşıyacak; Sophie, Zelmire, Augustine, Zélamir ve Adonis ise topuzlarına sarı bir tane yerleştireceklerdi. Durcet yalnızca Hyacinthe'nin arkasına leylak rengi bir kurdele taktı ve beş sodomist beka ret bozması dışında kimseyi almayan Piskopos, Cupidon, Narsis, Céladon, Colombe ve Fanny'ye arkalarına bir mor kurdele takmalarını emretti. Bu kurdeleler hiçbir koşulda çıkarılmayacaktı. Bu genç insanları önden ya da arkadan görenler, renkleri sayesinde ön ve arka tarafları üzerinde kimlerin hak sahibi olduğunu ilk bakışta anlayacaktı. Geceyi Constance ile geçirmiş olan Curval sabah fazlasıyla keyifsizdi. Hoşnutsuzluğunun nedeni tam olarak bilinmiyordu... Küçük bir şey hovardaların keyfini kaçırmaya yetebilirdi. Cumartesi cezaya yazacak kadar ileri gittiği bu güzel kız, hamile olduğunu açıkladı, bu konuda tek şüphelenilecek kişi Curval idi, çünkü kocası bu parti başla-

dığından beri, yani dört gündür ona dokunmamıştı. Bu haber, onlara yaşatacağı farklı şehvet oyunlarından dolayı şehvet düşkünlerimizi çok eğlendirmişti. Dük vazgeçmiyordu. Ne olursa olsun, Curval de yarattığı hoşnutsuzluk nedeniyle belirlenen cezayı çekmeliydi. Armuru olgunlaşmaya bırakmak istiyorlardı. Hamile bir kadın onları eğlendiriyordu ve iğrenç hayal güçleri sayesinde çok daha eğlenecceklerinden emindiler. Masa servisine aldılar onu. Cezalar ve diğer küçük detaylar, durumu sayesinde daha şehvetli hale geliyordu, ama yine de kanepeye mahkumdu ve yeni bir yatak emrine kadar burada kalacaktı. O sabah mastürbasyon egzersizlerine katılan Durcet oldu. Organı olağanüstü küçük olduğundan, öğrencilere daha çok güçlük yarattı. Çabaladılar, ama bütün gece kadın rolü oynamış para babası bir erkek olmayı asla kaldıramıyordu. Karşı koymadı ve ustaların en iyisi tarafından yönlendirilen bu sekiz sevimli öğrenci bütün çabalarına rağmen başarılı olamadı. Buradan tamamen zafer kazanarak çıktı; iktidarsızlık bazen hovardalar arasında takılmak olarak adlandırılan bir zevk yaratabiliyordu; onun sabah viziteleri şaşırtıcı derecede sertti. Kızlar arasında Rosette oğlanlar arasındaysa Zelamir, kurbanları olmuştu... Bunlardan biri, ona bulmasını söyledikleri gibi değildi -bu ikilem açıklanacak- ve diğeri, ona saklamasını emrettiklerini maalesef boşa harcamıştı. La Duclos, Marie, Aline ve Fanny, ikinci sınıftan iki vurucu ve Giton dışındakilere görünmedi. O gün fazlasıyla istekli olan Curval, Duclos ile fazlasıyla tahrik oluyordu. Şehvi öyküler anlattığı akşam yemeğinde de sakinleşmedi, Colombe, Sophie ve Zephyre kahve sunarken, sevgili arkadaşı Adonis ile birlikte olmayı başardı. Onu yakaladı, bir sedir üzerine yatırdı, küfürler savurarak devasa organını bacaklarının arasına arkadan yerleştirdi ve bu inanılmaz büyüklükteki alet altı parmak öteki tarafa geçtiğinden, yakaladığı et parçasının üzerinden genç çocuğa sürtünmeye koyuldu. Bu sırada, geniş olduğu kadar da kirli kıçını herkese gösteriyordu; Dük pis deliğe girmeye yeltendi. Uzanabileceği mesafede görünce, Zephyre'nin ağzını emmeye devam ederken, sinirli organını buraya yöneltti. Bu atağı

halkı olmayan Curval keşiflerle maraklandı. Kıpırdandı, gevşedi, kendini bıraktı. Bu sırada, süründüğü sevimli genç oğlan örkeyle organın inanılmaz büyüklükteki başına boşaldı. Islaklığını hissettirdi sıcak me- ni Dük'ü de heyecanlandırdı, gerildi ve gelip tam karşısına yerleşen Durcet'in kışını köpüklü bir sporna dalgasıyla kapladı; Durcet'in be- yaz ve porsumuş kalçaları, bağırsaklarına kadar almayı daha çok sevdi- ği büyümlük liköre bulandı. Bu sırada Piskopos da boş durmuyor, sırası- yıyla bu iki mukemmel çocuğa fazla sert davranıyordu. Bir süre uy- dular ve öykü saati geldiğinde, anlattıklarına aşağıdaki gibi devam eden sevimli Duclos'u dinlediler:

"Madam Guérin'in evinde bazı değişiklikler olmuştu..." diye başla- dı kahramanımız. "Çok güzel iki kız, onları buradan çekip çıkaracak enayiler bulmuşlardı ve sevgili mamamız bu kaybı telafi etmek üzere, Saint-Denise çevresindeki bir meyhanecinin kızına göz koymuştu; kız on üç yaşındaydı ve hayatta görebileceğiniz en güzel yaratıklardan biriydi. Ama dindar olduğunca ağır başlı da olan küçük kız, her türlü tarlı söze iteniyordu. Guérin bu kıza evine çekmek için çok büyük bir dalavere çevirmiş, onu, tuhaf alışkanlığını daha sonra anlatacağım özel birinin kolları arasına atmıştı. Bu adam elli beş, elli altı yaşlarında olmasına rağmen hâlâ dinç ve iri yarı bir adamdı... Kırtan fazla gös- termiyordu. Genç kızları, kötü yola düşürmek konusunda ondan da- ha yetenekli olamazdı. Bu onun en büyüleyici yeteneği aynı zaman- da, tek ve epiz zevkiydi. Tüm istediği çocuksu onyargıları yok etmek, endemi aşışmak ve kumluluğun o güzel renklerini yaymaktı. Hiçbir şeyi as geçmezdi: Baştan çabarı sahneler, hoş vaatler, muhteşem de- neyimler, her şeyi önceden hazırladı; yine öyle yapıyordu, çocuğun ya- pına ve düşünce biçimine odaklanmıştı. Asla yanılmazdı. Yalnızca iki saatlik bir konuşmayla, son derece namuslu ve mantıklı bir küçük kıza bir fahiye dişistirebilirdi. Zaten otuz yaşından beri Paris'te bu işi

vapıyordu. Madam Guerin'e, en iyi arkadaşlarından birine, kataloğunda ilişkiye girdiği ve kötü yola düşürdüğü on binden fazla kız olduğunu söylemişti. On beş mamaya benzer hizmetlerde bulunuyordu ve bunu yapmadığında, kendi hesabına araştırmalarda bulunuyor, bulduğu herkesi kirletiyor ve ardından gedikli müşterilerine gönderiyordu. Zira aralarında çok ilginçleri vardı; beyler size çok özel birinin öyküsünü anlatıyorum... O, çalışmalarının meyvelerinden asla haz almazdı... Çocukla baş başa kalır, onu, ruhunun ve tatlı dilinin sağladığı tüm olanaklarla baştan çıkmış halde geri çıkardı. Bu işin duyularını tamamen tahrik ettiği kesindi, ama nasıl tatmin olduğunu bilmek olanaksızdı. İyice bakıldığında, konuşmalarının sonunda bakışlarında büyüleyici bir ışık olmazdı. Yarattığı şeytani eserin neden olduğu kesin ereksiyonu ortaya koyacak şekilde elini külotunun önünde biraz hareket ettirse de başka bir şey görülmezdi. Geldi ve genç meyhaneci kızla birlikte bir odaya kapandılar. Onları izledim... Uzun süre baş başa kaldılar... Adam şaşırtıcı bir etki yarattı. Çocuk ağladı, ateşlendi, bir rür taşkınlık havasına girdi. Bu, adamın gözlerinin en ateşli olduğu an oldu ve külotunun önünde hareketleri belirginleşti. Az sonra kalktı, çocuk öpmek ister gibi kolunu yakaladı, bir baba gibi öptü ve herhangibir şehvet belirtisi göstermeden çıkıp gitti. Üç saat sonra küçük kız bohçasıyla Madam Guerin'in evine geldi."

"Ya adam?" dedi Dük... "Dersten hemen sonra yok oldu!" diye cevap verdi Duclos. "Çalışmalarının sonucunu görmeye gelmedi mi?" "Hayır monsienyör, bundan emindi.. Daha önce hiç başarısız olmamıştı." "İşte, son derece olağandışı bir tip!" dedi Curval. "Siz ne düşünüyorsunuz Bay Dük?" "Bence de" diye cevap verdi Dük. "Hayır" dedi Piskopos, "yanılıyorsunuz: Bu, şehvet oyunlarına hazırlıktan başka bir şey olamaz. Buradan çıkınca çok daha büyük oyunlarda tükenmeye gittiğine bahse girerim." "Daha mı büyük?" dedi Durcet. "O bir usta olduğuna göre, kendi eserlerinden haz almaktan daha muhteşem nasıl bir şehvet söz konusu olabilir?" "Eh peki!" dedi Dük. "Bahse girerim doğru tahmin ediyorum... Sizin de dediğiniz gibi bir tür hazır

lık bu. Bence kızları kırılarak tahrik oluyor ve oğlanları düzmeye gidiyordu... Bahse girerim eşcinseldi." Duclos'a bu konuda herhangi bir kanıt olup olmadığını ve küçük oğlanlardan hoşlanıp hoşlanmadığını sordular. Oykücümüz herhangi bir kanıt olmadığı cevabını verdi ve Dük'ün çok gerçek gibi görünen iddiasına rağmen, herkes bu garip satıcının karakteri konusunda şüphe içindeydi. Tuhaf alışkanlığının gerçekten mükemmel olduğu konusunda ikna olmalarının ardından, Duclos öyküsüne devam etti.

"Henriette adlı yeni genç kızımızın gelişinin ertesi günü fantezi düşkünü bir adam gelerek ikimizi eşleştirdi; hem onu hem beni, ilkimizi birden istedi. Bu yeni hovarda, yan odada geçen oldukça özel şehvet sahnelerini bir delikten izlemekten zevk alıyordu yalnızca. İnsanları gizlice izlemeyi seviyordu. Böylece, başkalarının hazlarında kendi şehvetinin kutsal besinini buluyordu. Onu, size daha önce anlatmış olduğum ve arkadaşlarım gibi benim de şehvi tutkular konusunda deneyimlerimi arttırmak için sık sık gittiğim odaya yerleştirdiler. Beni inceleyen bu adamı eğlendirmem gerekiyordu. Genç Henriette, dün size sözünü etmiş olduğum kış deliği karıştırıcısı ile diğer daireye geçti. Gözlemciye sunmak istedikleri oyun, bu adamın son derece şehvet uyandıran tutkusuydu ve onu daha çok tahrik etmek, sahneyi daha ateşli ve izlemeye değer kılmak için, kızın bakire olduğunu ve bunun ilk ilişkisi olacağını söylediler. Adam küçük kızın masum ve çocuksu havasına kolayca kandı. Kız gözlendiğini aklına getirmeden, olabildiğince sıcak ve istekli davrandı. Adama gelince... Gözünü deliğe yapıştırmış, bir eli kalçalarımın, diğeri yavaş yavaş hareket ettirdiği organının üzerinde hazzını onu şaşırtan olaylarda arar görünüyordu. 'Ah! Ne gösteri ama!' diyordu zaman zaman... 'Bu kızın ne kadar güzel bir kuşu var; herif de güzel öpüyor hani!' Sonunda Henriette'in aşığı boşaldığından, benimki beni kollarının arasına aldı ve bir süre öptükten sonra çevirdi, arka tarafını okyada, öptü, öptü, şehvetle öptü ve kalçalarımı hazzının kanıtlarıyla ıslattı."

"Kendi kendini mi uyarıyordu?" dedi Dük. "Evet mösyö" diye yeniden başladı Duclos "Uyarırken de emin olun inanılmaz küçüklükteki organı yalnızca bir ayrıntı olarak kalıyordu."

"Daha sonra gelen adam" diye devam etti Duclos, "belki de listemde olmayı hak etmiyordu, ama yine de bana göre oldukça özeldi; şehvet düşkünlüğünün bir insandaki namus, erdem ve dürüstlük duygularını ne ölçüde yok edebileceğini göstermek istiyorum size. Bu adam görmek değil, görülmek istiyordu ve fantezisi diğerlerinin şehvet oyunlarını seyretmek olan adamlar olduğunu bildiğinden, la Guerin'den böyle bir zevke sahip bir adamı gizlemesini ve kendi hazlarını seyrettirmesini istemişti. La Guerin birkaç gün önce deliğin önünde eğlendirdiğim adamı çağırdı ve diğer adamın izlendiğini bileceğini söylemeden, ona sunulacak gösteriyi gizlice izleyebileceğine inandırdı. İzleyici kız kardeşimle birlikte delikli odaya kapanırken, ben de diğerine geçtim. Deliğin yerini bilmesine rağmen hiç heyecanlanmadan karşısına geçti ve beni de yanına oturttu. Onu okşuyordum. Organı sertleşir sertleşmez ayağa kalktı, izleyiciye gösterdi, döndü, arkasını gösterdi, beni soydu, benimkini de gösterdi, önümde diz çöktü, burnunun ucuyla anüsüne dokundu, iyice araladı, büyük bir keyifle her yerini gösterdi ve kendi kendini uyararak boşaldı; bu sırada beni deliğin önünde tutuyor, böylece buradaki kişinin tam o ânı, kalçalarını ve âşığının organının taçlanışını görmesini sağlıyordu. Kız kardeşimin söylediğine göre adam çıplaktı ve hiç bu kadar zevk almadığını söylüyordu; o anda onun da kalçaları en az benimkiler kadar ıslanmıştı."

"Genç adam hem güzel bir organa hem de kıça sahip olsaydı" dedi Durcet, "çok güzel bir ilişki olabilirdi." "Muhteşem olmalıydı" dedi Duclos, "zira organı çok uzun ve oldukça kalındı. Kalçalarıysa hem pürüzsüz, hem yumuşak, hem de Aşk'ın kendisi kadar biçimliydi." "Kalçalarını araladınız mı?" diye sordu Piskopos, "deliğini izleyiciye

gösterdiniz mi?" "Evet mósyo!" diye cevap verdi Duclos, "O benimkini gösterince, ben de onunkini gösterdim, dünyanın en şehevi halıyla sunuyordu." "Hayatında yaklaşık on iki benzer sahne gördüm" dedi Durcer, "ama bunlar bana çok pahalıya patladı. Bundan daha hoş az şey vardır hayatta: Her ikisinden de söz ediyorum, zira izlemek de izlenmek kadar güzeldir."

"Aşağı yukarı aynı zevklere sahip bir kişi" dedi Duclos, "birkaç ay sonra beni Tuilerie'ye götürdü. Erkekler: asılmamı ve aralarında saklandığı bir yığın sandalyenin ortasında, ona mastürbasyon yapmamı istiyordu. Bu şekilde yedi ya da sekiz kişiden sonra, oldukça çok sayı da gelip geçen olan bir yolda, bir bankın üzerine yerleşti, eteklerimi arkadan kaldırdı, kucumu gelip geçene göstermeye başladı, organını havaya kaldırmıştı ve bana, gelip geçenlerin önünde onu okşamamı emretti. Gece olmasına rağmen, edepsizce boşaldığında çevremizde ondan fazla insan vardı ve bu bir skandal olmuştu. Rezil olmamak için kaçmak zorunda kaldık."

"Guérin'e öykümüzü anlattığımda güldü ve bana oğlanların bu işi yaptığı Lyon'da, en az bunun kadar garip zevkleri olan bir adam tanıdığını anlattı. Kılık değiştiriyor, parasını ödediği ve bu iş için tuttuğu iki kızı yanına alıyor, olayları izlemek için bir köşeye saklanıyormuş; bu iş için tuttuğu kız ona birlikte olduğu hovardanın organını ve kalçalarını gösteriyormuş; bu, adamımızın tek tutkusuymuş ve ancak böyle boşalabiliyormuş."

Duclos, o akşam hikayelerini erken bitirdiğinden, gecenin yemek servisinden önceki bölümünü sevdikleri bazı şehvet oyunları ile geçiriler. Ateşlenen kâhanelerinde kinizm olduğundan kabinlere geçemediler ve herkes diğerlerinin önünde eğlendi. Duk, Duclos'u çınlıklı sokaklara, örne doğru caddesine bir sandalye dayadı ve Desgrandes'e onu arkadaşının kalçaları üzerinde, organının başı her harekette Duclos'un arka deliğine degecek şekilde tahrik etmesini emretti. Bir süre bununla

ovalandılar; sonunda öykücünün arka deliği tamamen ıslandı ve Dük, çok iyi hizmet gördüğünü söyleyerek ve ne derecede baştan çıkmış olduğunu kanıtlayan haykırışlarla boşaldı. Curval kendini sundu... Piskopos ve Durcet de kendi köşelerinde, iki ayrı cinsle çok garip şeyler yaparlarken yemek servis edildi. Gece yarısı yemeğinden sonra dans edildi. On altı genç, dört vurucu ve dört eş, üç dörtlü oluşturabiliyordu, ama bu balonun tüm aktörleri çıplaktı; sedirlerin üzerine uyuşuk uyuşuk serilmiş hovardalarımız, dansın zorunlu kıldığı değişik duruşların sunduğu farklı güzellikleri seyrederek mükemmel şekilde eğleniyorlardı. Yanlarında, aldıkları zevkin azlığına ya da çokluğuna göre hızlı ya da yavaş şekilde dokunan anlatıcılar vardı. Günün şehvetinden yorgun düştüklerinden kimse boşalmıyordu. Herkes sonunda, ertesi gün yeni iğrençliklere geliyecek gücü bulmak üzere yatağa gitti.

Beşinci Gün

O sabah mastürbasyon okuluna kendini sunan Curval oldu ve genç kızlar ilerleme göstermeye başladığından, bu sekiz sevimli küçük kızın artan dokunuşlarına, değişik şehvetli oturuşlarına dayanmakta çok güçlük çekti. Kendini tutmak istediğinden, mekanı aceleyle terk etti, kahvaltıdan sonra o sabah baylara eşlik edecek dört genç sevgiliyi seçti: Dük'un favorisi Zéphire, Curval'ın sevgilisi Adonis, Durcet'in arkadaşı Hyacinthe ve Piskopos'un arkadaşı Cèladon, bundan böyle tüm yemeklerde sevgililerinin yanında olacak, eşlerin ve vurucuların imtiyazını paylaşarak, düzenli olarak her gece onlarla yatacaklardı. Bildiğimiz gibi sabahları yatağa gelmemiş dört vurucunun dört oğlan seçtiği törene katılacaklardı. Yalnız geldiler ve baylar genç oğlanların dairesine geçtiklerinde, öngörülen törenlere kalan dördünü aldılar. İki-üç günden beri Dük, kalçalarını çok güzel bulduğu ve sözlerinden etkilendiği Duclos'a kaptırmıştı gönlünü, odasında yatmasını istedi ve

bu örnek başarılı olduğunda, Curval de deli olduğu yaşlı Fanchon'u kabul etti. Diğer ikisi yine geceleyin dairelerindeki bu dördüncü yeri dolduracak kişiyi aramakla zaman geçirdiler. Aynı sabah, seçilen dört sevgilinin olağan giysilerini belirlediler, dörtlüde olduğu gibi, karak-terlerine uygun kostümleri giymek zorunda olmadıklarında az sonra tanımlayacağım giysi ve takılar içinde olacaklardı. Bu giysi bir tür kü-çük, özellikle dar, dekolte, Prusya formunda degaje, son derece kısa ve ancak uylukların ortasına kadar uzanan türdendi. Göğsü ve alt bölü-mü uniformalar tarzında kopçalı olan bu küçük giysi beyaz tafta ile çeperlenmiş kızıl satenden, arka tarafı ve kenarları beyaz satenden ola-caktı ve altında yine beyaz satenden bir tür kısa buluz ya da jile ve kü-lot bulunacaktı. Bu külotun arka tarafı tam ortadan açık, düğümlü olacak. Bu açık bölümden sokulan el en küçük bir güçlükle karşıla-şmadan cinsel organa ulaşabilecekti. Bu deliği yalnızca büyük bir kur-dele düğümü örtecek ve çocuğun bu bölgesinin tamamen çıplak kal-ması istendiğinde, bu hakirenin kime ait olduğunu gösteren renkteki kurdelenin düğümünü çözmek yeterli olacaktı. Kenarlarda birkaç bukleye ortaya çıkan saçlar tamamen serbestti, arkada uçuşuyordu. Yalnızca öngörülen renkte bir kurdele ile toplanmıştı. Oldukça koku-lu bir pudra ve griyle kızıl arası bir baş örtüsü saçları çevreliyordu. Kirpikleri oldukça bakımlı ve hepsinde siyah boyalıydı; yanaklarının sürekli hafif kırmızı rengi güzelliklerine son parıltıyı ekliyordu. Başla-rı çıplaktı... Çok güzel, büyük kızıl bağlarla bağlanmış gri bir ayakkabı giyen bacaklar, kızıl brode beyaz ipek çoraplarla kaplıydı. Şehvetle tutturulmuş bir tül bağ küçük bir dantel sütyen ile birleşiyordu ve bu dört parçaya bakıldığında, dünyada daha çekici hiçbir şey olamayaca-ğına emin olunabilir. Bu şekil oluşturulduğu anda, ara sıra sabah vakti verilen tüm izinler kesin olarak reddedildi ve vurucuların eşler üzerinde sahip olduğu haklar onlara da tanındı. Yalnızca yemekte de-ğil, günün her anında, istedikleri zaman kesinlikle yanılmadıklarına emin olduklarında, kötü muamelede bulunulabileceklerdi. Bu işler ta-mamlanıp, olağan ziyaretlere geçildi. Curval'in belirli bir halde

bulunmasını emrettiği güzel Fanny tam tersi bir haldeydi (bunu daha sonra açıklayacağız)... Ceza defterine yazıldı. Bu genç insanlar arasında Giton, yapılması yasaklananı yapmıştı... Onu da kaydettiler. Şapel görevleri tamamlandığında masaya oturdular. Bu, dört âşkın birden kabul edildiği ilk yemek servisi oldu. Her biri kendilerini seven ve soluna favorisini almayı tercih eden adamların sağında yerlerini aldılar. Bu çekici ufaklıklar yemeği daha da şenlendirdiler; dördü de çok nazik, son derece narındı. Evin havasına iyiden iyiye uyum göstermeye başlamışlardı. O gün çok meşgul olan Piskopos yemek boyunca neredeyse sürekli olarak Celadon'u öptü. Bu çocuk kahve sunan dörtlüde de yer alacağından, tatlı servisinden az önce dışarı çıktı. Baştan çıkan monsenyör onu yan salonda çırılçıplak gördüğünde, kendini daha fazla tutamadı. "Aman Tanrım!" dedi heyecanla. "Eğer onu düzemeceksem, en azından Curval'ın dün yaptığını yaparım. Ve bu sözleri ederken küçük adamı yakalayarak karın üstü yatırdı, organını uyluklarının arasına kaydırды. Hovarda tamamen çıplaktı, organının kılları çok girmek isteyeceği minyon deliğe sürtünüyordu. Ellerinden biriyle küçük Aşk'ın muhteşem küçük kalçalarını okşuyor, diğeriyle organına dokunuyordu. Ağzını güzel çocuğun ağzına yapıştırdı, göğsüne hava üflüyor, tükürüğünü yutturuyordu. Dük, bu sahneyle tahrik olmak için o gün kahve sunan ikinci çocuk olan Cupidon'un kış deliğini sıkıştırarak önüne yerleşti. Curval gözleri önünde Michette tarafından tahrik ediliyordu. Durcet ona Rosette'nin ayrılmış uyluklarını sundu. Her şey coşkusunu artırmaya yönelikti. Bütün vücudu titriyor, gözleri parlıyordu. Şehvetin onun üzerinde oluşturduğu etkileri bilmeyenler için oldukça ürkütücü olabilirdi. Sonunda spermier fışkırdı ve sonunda küçük arkadaşının altına yerleştirilen Cupidon'un kalçaları üzerine aktı. Öykü saati gelmişti. Hazırlandılar. O gün özel düzenlemeler yapılmış, hepsi kızlarını kanepelerinin üzerine almıştı. Endişelenecek bir şey kalmamıştı ve Duclos şu sözlerle yeniden başladı:

"İstememiş olsanız bile baylar, size Madam Guérin'in evinde başıma gelenleri gün be gün anlatacak, özel günler yaşanmasına neden

olan olayları ayınlımlandıracak ama benden daha önce dinlemiş ol-
duklarınızın monoton tekrarları olan çocukluğuma ait olayları atlaya-
cağım. On altıncı yaşına gelmeme rağmen, mesleğimde henüz büyük
bir deneyim yaşamamıştım. Nihayet bir gün gündelik fantezisi anla-
tılmaya değer bir hovardaya düştüm. Bu yaklaşık elli yaşlarında bir
yargıçtı ve adamı yıllardan beri tanıdığını söyleyen Madam Guérin'e
göre, size anlatacağım fanteziyi her sabah düzenli olarak tekrarlıyor-
du. Olağan alışkanlığını her şeyden önce sevgili mamamıza anlatmıştı
ve onun evinde ilk benimde başladı. Size sözünü ettiğim deliğin önüne
tek başına geçti. Buraya açılan odamda bir hamal ya da bir köylü,
halktan, temiz ve sağlıklı bir adam bulunuyordu. Adamın bütün iste-
diği buydu: Yaşı ya da tipi önemli değildi. Gözünün önünde, deliğe
mümkün olduğunca yakın durmuş, önceden açıklama yapılmış ve bu
şekilde para kazanma fikrini çok hoş bulmuş bir dürüst köylüyü tah-
rik ediyordum. Kendimi hiç direnmeden bu adamın benden isteyebi-
leceği her şeye teslim ettikten sonra, bir porselen tabağa boşalmasını
sağladım ve son damla düşene kadar burada kaldıktan sonra, aceleyle
yan odaya geçtim. Adamın beni burada bekliyordu, tabağın üstüne
atıldı, hâlâ sıcak olan salgıyı yuttu, kendininki de aktı. Bir elimle or-
ganını tahrik ediyor, diğeriyle akanları topluyordum ve her fışkıрма-
da elimi hızla iğrenç ağzına götürüyor, olabildiğince özenle saçtığı sal-
gıları yutturuyordum. Olay bundan ibaretti. Bana ne dokundu ne öp-
tü, ne de soydu ve gösterdiği ateşlilik ölçüsünde bir soğuklukla koltu-
ğuna dönerek, bastonunu aldı, çok güzel dokunduğumu ve tarzını
çok iyi kapıgımı söyleyerek uzaklaştı. Ertesi gün, bir başka adam ge-
tirdiler, zira her gün hem kadını hem de adamı değiştirmek gerekiyor-
du. İşi kız kardeşim yapacaktı. Memnun ayrıldı. Ertesi gün yeniden
gelecekti ve Madam Guérin'in evinde bulunduğum süre boyunca, sa-
bah tam dokuzda bu seremoniyi kaçırdığını hiç görmedim, kendisine
gösterilen çok çekici kızlara rağmen, tek bir kıza bile dokunmamıştı."

"Hamalın kaçıncı görmek istiyor muydu?" dedi Curval. "Evet mon-
senyör" diye cevap verdi Duclos, "menisini yuttuğu adamla ilgilenir-

ken onu sürekli olarak döndürmemiz gerekiyordu... Böylece adam da kızı her yöne döndürüyordu.” “Ah! Bunu tahmin ediyordum” dedi Curval, “başka türlü de olamazdı zaten.”

“Kısa bir süre sonra” diye devam etti Duclos, “eve yaklaşık otuz yaşlarında, oldukça güzel, ama Judas kadar kızıl bir kızın geldiğini gördük. Önce bunun yeni arkadaşımız olduğunu sandık, ama yalnızca tek bir parti için geldiğini söyleyerek keyfimizi kaçırdı. Bu yeni kızı isteyen adam da az sonra görüldü. Bu şişman bir para babası idi ve cinsel zevki de özel olmalıydı, zira daha önce kimsenin istemediği bir kızı istiyordu. Bu durum bana seyretmeye gitme isteği vermişti. Daha odaya yeni girmişlerdi ki, kız çıırılçıplak soyundu. Bembeyaz ve son derece tombul bedenini gözler önüne serdi. ‘Hadi, zıpla, zıpla!’ dedi ona para babası, ‘Terlemeni istediğimi biliyorsun.’ İşte kızıl saçlı kız taklalar atıyor, oda içinde koşuşturuyor, genç bir keçi gibi zıplıyordu ve adamımız kendi kendini tahrik ederek seyrederken, bu maceranın amacını anlamayı başaramıyordu. Genç kız sırlıslıkla olduğunda hovardaya yaklaştı, bir kolunu kaldırdı ve tüm kıllarından terler damlayan koltukaltısını koklattı. ‘Ah! İşte bu, işte bu!’ dedi adamımız yapış yapış kolu ateşli bir şekilde burnuna yapıştırarak. ‘Bu ne güzel koku, nasıl da keyiflendiriyor beni!’ Daha sonra kızın önünde diz çöktü, vajinasının içini ve kıkı deliğini de kokladı, içine çekti, ama sürekli olarak en çok sevdiği, en çok koku bulduğu koltukaltına geri dönüyordu. Ağzı ve burnu aceleyle hep buraya gidiyordu. Sonunda pek kalın olmasa da, oldukça uzun olan organı, bir saatten fazla tahrik edilmesine rağmen başarı görülmeyen organı burnunu kaldırmaya yeltendi. Kız oturdu. Para babası arkasından yaklaşarak balığını koltuğunun altına soktu. Kız kolunu sıkıştırdı ve bölgeyi son derece daralttı. Bu esnada adam gördüklerinin ve diğer koltukaltının kokularının keyfini çıkarıyordu. Organını itti ve ona bunca zevk veren bu bölgeyi ısırarak boşaldı.”

“Bu yaratığın mutlaka kızıl mı olması gerekiyordu?” dedi Piskopos. “Mutlaka...” dedi Duclos. “Unutmayın ki monsenyör bu kadınların

bu bölgelemade çok şiddetli bir koku vardır ve bu koku güçlü koku-
salar yerlerden geldiğinde daha çok zevk verir." "Olabilir" diye yeni-
den soze girdi Piskopos, "ama bana sorarsanız, bu kadının koltukal-
tındansa kalçasını koklamayı tercih ederdim." "Ah, ah!" dedi Curval,
"Her ikisinin de çekiciliği ayrıdır. Sizi temin ederim deneseydiniz siz
de severdiniz." "Yani hay Başkan" dedi Piskopos, "bu durum sizi de
eğlendiriyor mu?" "Evet, ben de denedim" dedi Curval, "ve emin olun
ki her seferinde boşalmadan edemedim." "Eh peki! Hayal edebiliyo-
rum. Kalçasını kokluyordunuz değil mi?" diye yeniden başladı Pisko-
pos... "Eh! Tamam, tamam..." diye kesti Duk. "Her şeyi ortaya döktür-
meyin monsenyör, yakında duymamamız gereken şeyler söyleyecek.
Devam edin Duclos ve bunların sözünüzü kesmesine izin vermeyin."

"Altı haftadan fazla zamandır" diye yeniden başladı öykücü, "la
Guerin kız kardeşimin yıkanmasını engelliyor ve aksine ondan, müm-
kün olan en kirli halde kalmasını istiyordu. Nedenini tahmin edemi-
yorduk elbette. Sonunda bir gün, yarı sarhoş görünümlü sivilceli bir
çapkın geldi ve madama yeterince pis bir fahişe olup olmadığını sor-
du. 'Oh! Size cevap bile vermeyeceğim...' dedi la Guerin. İkisini bir
araya getirdi, bir odaya kapattı. Deliğe koştum hemen... Yeni ulaşmış-
tım ki, kız kardeşimin şampanya dolu büyük bir bide üzerine cırılçıp-
lak, ata biner gibi oturduğunu ve adamımızın da, büyük bir süngerle
onu yıkadığını gördüm. Her yerini ıslatıyor, bedeninden ve sünger-
den damlayan en küçük bir damlayı bile itinayla topluyordu. Kız kar-
deşim uzun zamandan beri hiçbir yerini yıkamamıştı. Arka tarafına
dokunmasına bile izin verilmediğinden, şarap kısa sürede kahverengi
pis bir görünüm aldı. Kokusu pek hoş gibi görünmüyordu. Ama bu
likör onun kırıyla ne kadar yüklenirse, yetiver düşkünümüzün de o ka-
dar hoşuna gidiyordu. Adam sıvıyı tattı, muhteşem buldu, bir bardak
aldı ve kötü kokulu şaraptan en az yarım düzine bardak içti. İçtikten
sonra da kız kardeşimi yakaladı, yatağın üzerine karın üstü yatırdı,
kalçaları ve iyice aralanmış deliğin üzerine, iğrenç tutkusunun kirli
detaylarında köpürmüş meni akıttı."

"Ama bundan çok daha pis şeyler görecektim. Evde, kerhane ağzıyla 'arakçı' olarak çağırdığımız ve asıl işi gece gündüz yeni bir av peşinde koşmak olan bir kadın vardı. Hiçbir zaman çekici olmamış bu yaratık, kırk yaşın üzerinde iyice çökmüş, ayakları da kokmaya başlamıştı. Marki de ... için asıl uygun özelliği de buydu. Marki eve geldiğinde Louise (kahramanımızın adı buydu) ile tanıştırıldı, onu muhteşem buldu ve haz tapınağına gider gitmez ayakkabılarını çıkarttırdı. Bir aydan uzun bir süre çoraplarını ve ayakkabılarını değiştirmemesi söylenen Louise, Marki'ye ondan başka herkesi kusturacak kadar pis bir ayak sundu. Ama bunun olabilecek en pis ve en iğrenç ayak olmasıydı zaten adamımızı iyiden iyiye tahrik eden. Kadını yakaladı, tutkuyla öptü... Ağzı bazı bazı uzaklaşıyor ve dili ayağına dolaşıyordu."

"Oh! İşte bunu anlayamıyorum..." dedi Piskopos. "Sanırım bunu anlamanız için uğraşmam gerekecek!" dedi Curval. "Ne! Sizin de böyle bir zevkiniz mi var yoksa?" dedi Piskopos. "Beni izleyin..." dedi Curval. Ayağa kalktılar, çevresini sardılar ve en iğrenç tutkuları kendinde toplayan bu inanılmaz şehvet düşkününün daha önce anlattığımız pis ve yaşlı hizmetçi Fanchon'un iğrenç ayağını öperken zevkten kendinden geçtiğini gördüler. "Ben, bütün bunları anlıyorum..." dedi Durcet. "Bu iğrençlikleri anlamamak için hayattan bezmiş olmak gerek. Pislik şehvet uyandırır, o da hemen oracıkta giderilir. Böyle basit bir şeyden bezersek, hayal gücü gücünir ve olanaklarımızın azlığı, yeteneklerimizin zayıflığı, ruhumuzun yozlaşması iğrençlikleri de beraberinde getirir."

"Guerin'in en iyi adamlarından biri olan yaşlı diplomatın öyküsü de böyleydi sanırım..." diye yeniden sözü aldı Duclos. "Yalnızca şehvet oyunlarından, doğuştan ya da adaletin eliyle bozulmuş kadınlar istiyordu. Tek kelimeyle tek gözlü, kör, topal, kambur, tek bacaklı, kol-suz, dişleri dökülmüş, bazı organları sakat ya da kamçılanmış, damgalanmış ya da bazı suçlardan dolayı cezalandırılmış ve tabii hepsi oldukça olgun çağda kadınları alıyordu. Ona elli yaşlarında, hırsız dam-

gası yemiş ve üstelik tek gözlü bir kadın verdiklerini görünce şaşır-
dım. Oysa bu çifte kusur adama hazine gibi geliyordu. Onunla birlik-
te odaya kapandı, çıtlıçıplak soydu, omuzları üzerindeki aşağılanma-
na neden olan damgaları öptü, onur verici olduğunu soylediği yara iz-
lerini emdi. Bundan sonra, tüm aresini arka deliğine yöneltti, kalçaları
hafif araladı, uzun süre tımdı ve kızın sırtına ata biner gibi oturarak,
organını adaletin vurduğu damgaların üzerine sürttü. Arkaya doğru
eğilerek, ona böyle bir haz veren tapınağı yeniden öptü ve onu böyle-
sine baştan çıkaran iğrenç izlerin üzerine boşaldı."

"Aman Tanrım!" dedi o gün şehvetten başı dönen Curval. Bakın
arkadaşlar, bu serleşmiş organa bakın da, bu tutku öyküsünün beni
ne kadar baştan çıkardığını görün!" Desgrandes'i çağırarak: "Gel iğ-
renç kadın! Anlatılan tüm ahlâksızlıkları içinde barındıran kadın, gel
de o adama yaşatılan zevki bana da yaşat." Desgrandes yaklaştı, bu tür
aşırılıklarını paylaşan arkadaş Durcet. Başkan'ın soyunmasına yardım
etti. Kadın önce biraz güçlük çıkardı. Olacaklardan kaygılıydı, toplu-
lukta daha çok değer kazanmasını sağlayacak bir şeyi kendine sakla-
maktan dolayı azarlandı. Sonunda, söz konusu olayların izlerini taşı-
yan sırt ortaya çıktı ve bir V ve M harfi, şehvet düşkünlerimizin ah-
lâksız isteklerini tahrik eden onur kırıcı damgaları iki kez aldığını gös-
terdi. Bedenin diğer bölgeleri yıpranmış ve bozulmuştu. Kalçası
renkli tafta gibiydi. Ortada pis, geniş bir delik görünüyordu, o baş
parmak ve üç parmağın duruşu, onu topallatan o kısa bacak, o dişsiz
ağız, her şey hovardalarımızı tahrik ediyor, baştan çıkarıyordu. Dur-
cet ön tarafını, Curval arka tarafını emiyordu. Son derece güzel ve
son derece körpe bedenler güleri önüne serilmiş, onların her türlü is-
teğini yerine getirmeye hazırken, doğanın ve günahın aşağıladığı, altı
üst ettiği bu en pis ve en iğrenç kadınla tadıyordu iki şehvet düşkün-
müz en muhteşem hazları... Bu durum nasıl açıklanabilirdi! Her ikisi
de önlerindeki kadavra üzerine tartışır gibiydi. Leşin üzerine çullar-
mış buldoglar gibi, en iğrenç aşırılıklarda teslim olduktan sonra meni-
lerini kustular ve bu hazzın nedeni olduğu bitkinliğe rağmen, yemek

saati gelip de diğer zevklerle ilgilenmeleri gerektiğini haber vermeseydi, aynı ahlâksızlık ve iğrençlik tarzıyla yeniden başlayabilirlerdi. Boşalmış olmaktan dolayı umutsuzluğa düşen ve bu durumlarda ancak yiyecek ve içeceklerle yeniden güç kazanabilen Başkan, gerçek bir sefiş gibi homurdandı. Küçük Adonis'in Bande-au-ciel'i düzmesini istedi ve fışkıran spermleri yutturdu. Oracıkta yaşanan bu son iğrençlikten pek memnun kalmayarak ayağa kalktı, hayal gücünün ona bundan çok daha güzel şeyler yaşatacağını söyleyerek, hiçbir açıklamada bulunmadan, Fanchon, Adonis ve Herkül'ü de yanına aldı, dipteki odaya kapandı ve şölene kadar ortada görünmedi. Her biri birbirinden özel binlerce iğrençlik için hazır halde, pırıl pırıl geri döndü, ama kendimize koyduğumuz temel kurallar bu iğrençlikleri okuyucularımıza anlatmamıza olanak sağlamıyor. Yatıldı ve o gece yatağını paylaşmak üzere olağanüstü güzellikteki kızı Adélaïde'yi de yanına alan tutarsız Curval, onunla gecelerin en güzelini geçirebilecekken, ertesi sabah bütün gece yeni iğrençlikler peşinde koştuğu mide bulandırıcı Fanchon'un üzerinde yatarken bulundu. Bu sırada yataklarından edilmiş Adonis ve Adélaïde, biri oldukça uzak küçük bir yatakta ve diğeri yerdeki bir battaniyenin üzerindeydi.

Altıncı Gün

Mastürbasyonlara katılmaya gitme sırası monsenyördeydi; gitti de. Duclos'un öğrencileri erkek olsalardı, monsenyör hiç direnmeyecekti şüphesiz. Ama karnın altında küçük bir delik onun gözlerine çok yanlış görünüyordu ve çevresini saranlar melek bile olsa, bu lanet olası delik görüldüğünde, onu sakinleştirmek güçtü. Yine de kahramanca direndi... Hatta sanırım organı sertleşmedi bile ve işlemler devam etti. Korkunç cezalar günü olan ertesi gün, yani cumartesi günü, tam da istedikleri gibi, tüm genç kızları cezada gormeleri kolay olacaktı...

Çok hevesliydi... Çünkü onlarla her gece ilişkide bulunabilmek istiyorlardı. Altısı zaten cezalıydı; tatlı ve güzel Zelmire yedinci oldu ve dürüst olmak gerekirse, bunu hak etmiş miydi? Onunla ceza hazzını yaşama isteği gerçekten adil olma olanağı sağlıyor muydu? Bunu sağduyulu Durcet'in insafına bırakalım ve anlatılanlarla yetinelim. Suçlular listesinde çok güzel bir kadın da vardı. Bu, şefkatli Adélaïde idi. Eğer olan Durcet, ona diğerlerinden ayrıcalıklı davranmayarak örnek olmak istediğini söylüyordu ve o da cezalıydı. Yapması gerekeceklerin pek de hoş olmadığı bir yere götürüldü. Herkes Curval kadar ahlaksız ve aynı zevklere sahip değildi. Kız ne kadar direndiyse ne kadar asi davrandıysa, Durcet tarafından o kadar tartaklandı: Ceza defterinde sürekli kayıtlıydı, bu durum, topluluğu memnun ediyordu. Oğlanlara yapılan ziyaret de bir işe yaramadığından, şapeldeki gizli hazlara, buraya kabul edilmeyi talep edenlerin bile reddedildiği kadar aşırı ve özel zevklere geçildi. O sabah sırada Constance, gece görülme-yen iki vurucu ve Michette vardı. Akşam yemeğinde, her gün daha memnun kalınan ve daha güzelleşen, istekli ve şehvet düşkün Zephire, kendini hiç sunmayan, ama akşam yemeklerinde sürekli olarak hazır bulunan Constance'ye hakaret etti. Onu gebelik düşkünü olarak çağırdı ve söylediğine göre, sevgilisini memnun etmesini öğretmek için karnına birkaç şaplak indirdi, ardından Dük'ü öptü, okşadı, bir ara organıyla oynadı ve her öğle sonrasında onu meniye bulamadan geçirmeyeceğine yemin eden Blangis'in aklını başından aldı. Küçük adamı kızıştıktıkça, kız daha da cüretkar oluyordu. Kahve servisini yapacaklar arasında olduğundan, tatlı sırasında çıktı ve Dük'e hizmet etmek için çırtlıplak geri geldi. Dük masayı terk ettiğinde, son derece baştan çıkmış olduğundan oynaşmaya başladı. Kızın ağzını öptükten sonra, önündeki bir sandalyeye, ağız-nın hizasında bir yüksekliğe yerleştirerek, on beş dakika kadar bu şekilde oynadı. Organı sertleştiğinde, başını kaldırdı. Dük rütsüyü yapmak gerektiğini düşündü. Bununla birlikte, önceki gün yaptıkları dışında her şey yasaktı. Dük çareyi arkadaşlarını taklit etmekte buldu. Zephire'yi kanepenin üzerine doğru eğdi, organını uylukları arasına sı-

kıstırdı. Curval'in başına gelen onun başına da geldi: Organı on parmak dışarı çıkıyordu. "Benim yaptığım gibi yap!" dedi Curval ona: "Çocuğu organına dokundur, onun menisiyle ıslan." Ama Dük ikisini aynı anda yapmanın bir yolunu buldu. Kardeşinden Augustine'yi ona vermesini rica etti. Kızı, kalçaları Zephire'nin uylukları karşısına gelecek şekilde yerleştirdiler ve olaya biraz daha şehvet katmak üzere, bir oğlan Zephire'nin Augustine'nin yuvarlak ve beyaz kalçaları üzerinde duran organını tahrik etmeye başladı ve hayal edilebileceği gibi, bu kadar güzel bir şeyden duyduğu heyecanla bol bol boşalmakta gecikmeyen bu küçük çocuğun menisiyle ıslattı. Bu durumu çok hoş bulan ve Dük'ün organları sertleştiği anlarda tüm erkek kışları gibi bir organ için yanıp tutuşan kışını aralık gören Curval, önceki gün aldıklarını ona iade etmeye geldi ve sevgili Dük, bu girişin şehvetli gidiş gelişleriyle, Zephire ile neredeyse aynı anda fışkıran spermlerinin Zephire'nin tapınağının yan kolonlarını ıslattığını hissetti.

Ama Curval boşalmıyordu ve Dük'ün kışından gururlu ve sinirli organını çektikten sonra, Giton'un uylukları arasında gidip gelen Piskopos'u, Dük'e az önce yaptıklarını yaşatmakla tehdit etti.

Piskopos kendini savundu, kavgaya tutuştular. Piskopos sakinleştirildi ve okşadığı güzel çocuğun bacakları arasında kaybetti hovardalığının şehvetli özsuğunu. Bununla birlikte gönüllü oyuncu Durcet, Hebe ve ihtiyarı kendine ayırdıysa da sarhoşluktan ölmek üzere olduğundan zaman yitirmemiş ve hâlâ hasır altı tutmak zorunda olduğumuz iğrençliklere girişmişti. Sonunda yeniden sükunet sağlandı, uykuya daldılar. Kahramanlarımız saat altıda uyanacak, la Duclos'un sunmaya hazırlandığı öykülerle yeni keyiflere dalacaklardı. O akşam dörtlülerde cinsiyetler değişmişti: Tüm küçük kızlar; denizciler, oğlanlarsa yosmalar gibi giyinmişti. İlk bakışta çok hoştular. Bu küçükler kadar baştan çıkarıcı bir şey olamazdı: Küçük bir oğlanı bir kıza benzeten unsurları keşfetmeyi seviyorlardı. Kızların hoşla gitmek için onlardan istenilen cinsiyeti oynaması çok daha ilginç oluyordu. O

gün herkes kanepesine kendi karısını almıştı. Dini törenler benzeri bir düzenle hareket ediyorlardı. Herkes hazır... Goreceğimiz gibi Duclos şehvet oyunlarının devamını anlatmaya başladı...

"Madam Guérin'in evinde yaklaşık otuz yaşlarında, sarışın, biraz şişman, ama son derece beyaz ve taze bir kız vardı. Ona Aurore diyorlardı. Çok güzel bir ağız, güzel dişleri ve şehvetli bir dili vardı. Okulda Tanrı'nın mutlak varlığını kanıtlamaktan yorgun düşen Sorbonne'lu tıbbi ve sağduyulu doktor, bazen de bu yaratığı ikna etmek için kerhâcâz ve saçmalayan doktor, bazen de bu yaratığı ikna etmek için kerhâcâz neye geliyordu. Bir gün bu sofuca kapanmaları merak ederek deliğe koştu ve ilk birkaç okşamadan sonra ayaklarını birleştirdi, her şey ağız üzerine odaklanmıştı, hatibimiz sevgili eşini bir sandalyenin üzerine yerleştirdi, tam karşısına oturdu ve deliklerini elleri arasına, en iğrenç şekilde yerleştirdi: 'Harekete geçin güzel küçüğüm' dedi, ona. 'Harekete geçin: Beni bu bitkin durumdan çıkarmanın yolunu biliyorsunuz... Rica ederim hemen başlayın, zira hazza ulaşmak için sabırsızlanıyorum.' Aurore bir eliyle doktorun yumuşak organını yakalarken diğeriyle başını tuttu, ağzını ağzına yapıştırdı. Tanrı'nın hizmetindeki adamın coşkusu tarifsizdi. Çıplaktı, soluk soluğaydı, en küçük bir soluğu kaçırsa düş kırıklığına uğrayacak gibi görünüyordu. Bu arada, ellerini arkadaşımın göğsünde ve juponunun altında dolaştırıyordu. Ama bu dokunuşlar pek önemli değildi. Tek ve esas nesne soluklarıyla direncini kıran bu ağızdı. Sonunda bu seremoninin şehvetli dokunuşlarıyla kaba organ arkadaşımın eline boşaldı ve adam daha önce hiç bu kadar zevk almadığını söyleyerek kaçıp gitti."

"Kısa bir süre sonra, çok daha sıra dışı bir adam benden anlatmaktan geçemeyeceğim bir özel muamele istedi. O gün La Guérin beni, birkaç gün önce arkadaşımın yaptığından daha da sıkı yedirmişti. Hatta sevdiğimi bildiği ne varsa getirtmiş, masadan kalkarken, yanına göndereceği yaşlı hovarda ile yapmam gereken tek şey konusunda beni uyarmış, sıcak su içinde üç kusturucu ilaç içirmişti. Sonunda çapkın adam geldi. Ne için geldiğine dikkat etmesem de bizim evde defa-

larca gördüğüm bir kerhane kusuydu. Beni öptü, pis ve iğrenç dilini ağzıma soktu, pis kokusu ile beni kusturmaya çalışıyordu. Midemin ağzıma geldiğini görünce, coşkusu taşkınliga dönüştü: 'Cesaret küçüğüm!' diye bağırdı, 'Cesaret!' İstekleri konusunda önceden uyarıldığımdan, bir kanepenin üzerine oturttum onu. Bacaklarını iyice ayırmıştı, külotunun düğmelerini çözdüm, herhangi bir ereksiyon belirtisi göstermeyen yumuşak ve küçük organını yakaladım, okşamaya başladım. Bir yandan tahrik ederken, kalçalarımında dolaşan edepsiz ellerinin dokunuşları altında, kusturucunun çıkarmama neden olduğu sindirilmiş akşam yemeği kalıntıları üzerine boşalttım. Adamımız çıplaktı... Kendi krizimle meşgul olduğumdan güçlükle dokunduğum organı, şüphesiz yalnızca bu tür iğrençliklerle tahrik olan organı büyüdü, kendi kendine dikildi ve bu pislüğün yarattığı etkilerin kanıtlarını parmaklarımın arasına bıraktı."

"Ah! Kahretsin..." dedi Curval, "İşte muhteşem bir tutku, ama daha da rafine hale getirilebilir." "Ama nasıl?" dedi Durcet şehvet dolu soluklar arasında tıslayan bir sesle. "Nasıl?" dedi Curval, "Ah! Tabii ki, kızı ve yemekleri özel seçerek..." "Kızı... Ah! Anladım, bir Fanchon istiyorsun sen!" "Eh! şüphesiz." "Ya yemekler?" diye devam etti Adelaide'nin tahrik ettiği Durcet. "Yemekler?" diye yeniden başladı Başkan, "Ah! Tanrım, onu daha önce anlattığım tarzda teslim olmaya zorlayabilirim." "Yani" dedi git gide baştan çıkmaya başlayan para babası, "üstüne kusakasın..." "Kesinlikle." Her ikisi birden, Başkan yanında Fanchon, Augustine ve Zelamir ile, Durcet ise Desgrandes, Rosette ve Bande-au-ciel ile odalarına çekildiler. Duclos'un öykülerine devam edebilmesi için yarım saat beklemesi gerekirdi. Sonunda yeniden ortaya çıktılar. "İstedığın iğrençlikleri becerebildin mi?" dedi Dük ilk gelen Curvale. "Sayılır..." dedi Başkan, "Bu hayatın gerçek keyfi, ve bence şehvet ancak en pis en iğrenç olanla güzeldir." "Peki boşaldın mı?" "Kesinlikle hayır!" dedi Başkan, "Sana benzediğimi ve her dakika oraya buraya saçacak kadar bol spermim olduğunu mu sanıyorsun? Bu tür şeyleri sana ve Durcet gibi tartışılmaz şampiyonlara bırakıyorum" diye devam etti bitkinlikten

zor ayakta duran Durcet'in içti girdiğini görünce, "Bu doğru!" dedi para bahası. "Kendimi tutamadım. Bu Desgrandes'in sözleri ve davranışları öylesine edepsiz, istediğim her şeyi öyle rahat yapıyor ki... Hadi Duclos" dedi Duk. "başlayın, zira sözünü kesmezsek bu küçük çalçene güzel bir kadından aldığımız hazları dile düşürmenin ne kadar aşağılık olduğunu düşünmeden bize her şeyi anlatacak." Duclos öyküsüne devam etti:

"Bu baylar bu zıvalıkları bunca seviyorsa da" dedi öykücümüz, "nefüslerine biraz daha hakim olamamalarına kızdım doğrusu. Oysa bu akşam size anlatacağımın etkisi daha büyük olacaktı. Bay Başkan'ın da öğördüğü gibi, anlatacağımın her sözcüğünde ihtiyacını duyduğu tutku daha da mükemmelleşecekti. Bana bunun için yeterli zaman ranınmamasına kızdım. Yaşlı hakim des Saclanges, Bay Curval'in ister gibi görüldüğü tüm özel zevklere kelimesi kelimesine uygundu. Onu baştan çıkarmak için evin duayeni olan kadın seçilmişti. Bu yaklaşık otuz altı yaşında, sivilceli, ayyaş, küfürbaz ve ağzı bozuk, pek güzel olmadığı gibi balık gibi kokan, şişman ve iri yarı bir kadındı. Hakim geldi. Ona yemek ikram edildi. Sarhoş oldular. Sonunda her ikisi de kendilerini kaybetti. Birbirlerinin üstüne kusuyor, durup durup tekrar kusuyorlardı. Sonunda yemek artıkları ve parkenin üzerine saçtıkları pisliklerin içine yığılıp kaldılar. Ben görevlendirilmiştim, zira arkadaşımın ne bilinci ne de gücü yerindeydi. Oysa o an, şehvet düşkününü adam için en önemli andı. Onu yerde buldum, organı dimdik ve demir bir çubuk kadar sertti. Dokundum... Adam homurdandı ve küfretti, beni kendine doğru çekti, ağzını öptü ve bir boğa gibi bir o yana bir bu yana dönerek ve çarşesine kusmaya devam ederek boşaldı."

"Yine aynı kız, bu gösteriden kısa bir süre sonra, en az bunun kadar pis bir fantezi sergiledi bize. Çok iyi para veren şişman bir keşiş-karnının üzerine ata biner gibi bindi. Arkadaşımın bacakları mumlara bağlanmıştı. Bu pozisyondayken, kızın kasıkları üzerine bir çok

yiyecek koydular. Adam yemek parçalarını eline aldı, sevgilisini açık cinsel organından içeri soktu ve geri aldı. Vajinanın salgılarına tamamen bulamadan yemiyordu hiç birini."

"İşte, bütünüyle yeni bir yemek tarzı.." dedi Piskopos. "Bu sizin pek hoşunuza girmeyecektir değil mi monsenyör?" dedi Duclos. "Hayır!" diye cevap verdi din adamı. "Bu iş için burayı tercih etmem." "Eh peki!" diye yeniden başladı öykücü. Dinleyin de bu akşamki öykülerimi nasıl tamamlayacağımı görün. Sizi daha çok eğlendireceğime emim" dedi...

"Madam Guerin'in evine geleli sekiz yıl olmuştu. On yedi yaşına basmıştım ve bu arada çok saygı gösterilen bir büyük çiftlik sahibinin ziyaretimize gelmediği bir tek sabah bile görmemiştim. Bu yaklaşık altmış yaşlarında, şişman, kısa ve her şeyle Bay Durcet'e benzeyen bir adamdı. Onun gibi dinç ve sağlıklı görünüyordu. Ona her gün yeni bir kız sunmak gerekiyordu ve evdeki kızlar yalnızca dışarıdan gelecek kız randevuyu kaçırdığında işe karıştırılıyordu. Bay Dupont, adamın adı buydu, zevklerinde olduğu gibi kızların seçiminde de fazlasıyla güçlük çıkarıyordu. Az önce de söylediğim gibi, bir fahişe olmasını kesinlikle istemiyordu: İşçiler, butikte çalışan kızlar, özellikle de rezgahtarlar istiyordu. Yaşları ve renkleri de belirliydi: Sarışın, ne altında ne üstünde on beş ila on sekiz yaş arasında ve tüm bunlara ek olarak, cinsel organları yumuşak kızlar istiyordu ve bu bölgedeki en ufak bir bozukluk doğrudan dışlanma nedeniydi. Bakire olduklarında, iki kat para ödüyordu. O gün onun için on altı yaşında, kalçaları gerçek bir modelinkine benzeyen, oya gibi bir genç işçi kız beklemekteydi. Adam kendisine sunulacak hediyeyi tanıımıyordu ve genç kız o sabah anne babasından kurtulmayı başaramadığını ve onu beklemelerini söylediğinden, Dupont'un beni daha önce görmediğini bilen la Guerin, hemen burjuva giysileri giymemi, sokağın diğer ucundan taytona binmemi ve Dupont'tan on beş dakika kadar sonra gelerek, rolümü iyi oynamamı, bir acemi terzi gibi davranmamı emretti. Tüm

bunlardan önce, en önemlisi midemi bana verilen yarım bardak anason, üstüne de etkilerini daha sonra göreceğiniz bir büyük bardak bal-sam likörü ile doldurmak. Gereken her şey en iyi şekilde yapıldı: Al-lahtan her şeyi eksiksiz hazırlayacak birkaç saatimiz vardı. Aptal bir edayla geldim. Beni, dikkatli dikkatli süzen, ama çok özenli hazırlanmış olduğumdan uyutduğumuz öyküyü ortaya çıkaracak hiçbir şey keşfedemeyen para babasıyla tanıştırdılar. 'Bakire mi?' diye sordu Dupont. 'Hayır oradan değil...' dedi Guérin elini karnımın üzerine koyarak. 'Ama diğer yandan evet diyebilirim.' Hiç utanmadan yalan söylüyordu. Neyse adamımız kandı ve bize gereken de buydu. 'Soyun, soyun!' dedi Dupont. Ve La Guérin ereklerimin arka kısmını kaldırdı, beni biraz kendi üzerine doğru eğerek, şehvet düşkününü adına tercih ettiği tapınağı keşfetme olanağı sağladı. Adam inceledi. Bir ara kalçalarına dokundu, iki eliyle araladı ve şüphesiz gorduklerinden memnun kalarak, kışın güzel olduğunu ve benden hoşnut kalacağını söyledi. Daha sonra yaşım, yaptığım iş ile ilgili birkaç soru sordu ve etkileyici saf ve temiz havamdan tatmin olarak, beni dairesine çıkarttı. Çünkü La Guérin'in evinde, kendisinden başka hiç kimsenin girmediği ve içeri hiçbir şekilde görülemeyen bir dairesi vardı. İçeri girer girmez kapıyı dikkatle kapatı ve bir süre beni süzerek, hiç bozmadan sürdürdüğü o oldukça kaba ses tonu ve davranış tarzıyla benden kışımından hiç düzülmediğimin doğru olup olmadığını sordu. Rolüm bu tür bir sözcüğü bilmememi gerektirdiğinden, onu anlamadığımı söyleyerek tekrar ettirdim. İstediklerini anlamamamın mümkün olamayacağı bir yolla gösterdiği için, daha önce bu tür iğrençliklere teslim olduğumu düşünmesinden dolayı oldukça kızgın, dehşet ve namus edasıyla cevap verdim. O zaman bana yalnızca eteğimi çıkarmamı söyledi ve itaat ettiğim anda korsemın arka tarafını mümkün olduğu kadar kaldırarak beni soydu. Kolalı mendilim düştü ve tüm boynum ortaya çıktı. Adam kızdı. 'Şeytan gorsun memelerini!' diye haykırdı. 'Eh! Sizden meme isteyen oldu mu? İşte bu yüzden bu yaratıklar sabrımı taşıyor: Hep bu meme gösterme ahlaksızlığı.' Beni memelerimi saklamak ko-

nusunda acele ettirdi, özür dilemek için yaklaşacak oldum, bu şekilde ona ön tarafımı göstereceğimi fark ederek bir kez daha iteledi: 'Ah! Kahretsin sizi çevirdiğim gibi durun' dedi omuzlarımdan yakalayarak ve yalnızca arkamı görebileceği şekilde tutarak. 'Allah kahretsin şöyle kalın! Ne organınızı ne de gerdanınızı istiyorum: Burada yalnızca kucunuza ihtiyacımız var.' Aynı zamanda ayağa kalktı ve beni karnımın üzerine yarı yatık vaziyette yerleştireceği yatağın kenarına götürdü, bacaklarımdaki çok alçak bir yere oturarak, bu düzenlemeyle başını tam kalçamın hizasına getirdi. Bir süre süzdükten sonra, kucumı daha dışarı çıkaracak şekilde karnımın altına bir yastık koymak için kalktı. Yeniden oturdu, inceledi ve bunları önceden tasarlanmış bir şehvet oyununun ağırlığıyla, soğukkanlı bir şekilde yapıyordu. Bir süre sonra, iki kalçama birden saldırdı, araladı, ağzını açılan deliğe dayadı, anlaşılmaz bir şekilde yapıştırdı ve kısa bir süre sonra, aldığım emir üzerine ve duyduğum büyük ihtiyaç sonucu, hayatında görebileceği en patlamalı gazı gırtlığının en derinlerine gönderdim. 'Peki küçük küstah, ağzıma osurma cesaretini nasıl gösterebilirsiniz?' dedi ve hemen ağzını yeniden yerleştirdi. 'Evet mösyö' dedim ikinci bir osuruk göndererek, 'kalçamı openlere böyle davranırım ben.' 'Eh peki! Gaz çıkar o zaman küçük kaltak! Kendini tutamadığına göre, istediğin kadar, yapabildiğin kadar gaz çıkar.' O andan itibaren kendimi tutmadım, içtiğim ilacın yarattığı gazı çıkarmak için duyduğum isteği anlatamam. Bu şekilde geçen yaklaşık on beş dakikanın sonunda, bir kanepenin üzerine yattı, beni kendine doğru çekti, kalçalarım hâlâ burnunun üzerindeydi. Ona bu ilahi hazzı tattıran işi bu duruşla devam ettirirken, bir yandan da onu tahrik etmemi istedi. Gaz çıkardım... Bir paraktan daha kalın olmayan cinsel organının uzunca bir süre boşu boşuna okşadım. Okşamalarımda ve osuruklarımda yardımcıyla, sonunda organ sertleşti. Adamımızın aldığı haz git gide artıyordu, kriz anı ah-lâksızlığını iki katına çıkarmasıyla anlaşıldı. Artık osurmama neden olan kendi diliydi. Dilini gelen havayı yakalamak istermişcesine anüsümün dibine kadar soktu, osuruklarımı üzerine yöneltmemi istiyor-

du. Kendini kaybetti. Kafası artık yerinde değildi ve sonunda küçük çirkin organ parmaklarını yedi sekiz damla açık kahverengimsi sperm damlasıyla ıslattı. Ama adamın kabalağı çok çabuk geri gelip yerini aldıgından, bana kendime çeki düzen verme zamanını ancak tanıdı. Homurdanıyor, donuklaşıyor, tutkusunu ratmin etmişliğinin iğrenç görüntüsünü tek kelimeyle ortaya koyuyordu. Prestiji düşer düşmez ortaya çıkan bu bilinçsiz kabalık, duyularının ele geçirdiği kültürün aşağılanmasından intikam almanın yollarını arıyordu."

"İşte, daha öncekilerden daha çok seveceğim bir adam..." dedi Pis-kopos. "Ertesi gün yeni bir on altılık bulup bulamadığını biliyor musunuz?" "Evet monsenyör, buldu ve daha ertesi gün ise, çok daha güzel, on beşlik bir bakire buldu. Çok az adam bu kadar para ödediğinden, yine çok azı bu kadar iyi hizmet alıyordu." Bu tutku, bu tür aşinliklara son derece alışkın bu adamları ateşlendirdiğinden ve bunca evrensel kabul gören bir zevki hatırladıklarından, uygulamaya koymak için uzun süre beklemediler. Herkes tutabildiğini ve bulabildiğini yakaladı. Yemek saati geldi. Duydukları tüm iğrençlikleri birbirlerine katmış gibilerdi. Dük, Therése'nin başını döndürdü ve ağzına boşaltmasını sağladı. Durcet tüm odaya gaz çıkardı. Bütün akşam altmıştan fazla osuruk sağladı. Kafasından her türlü çılgınlık geçen Curval tek başına eğlenmek istiyordu ve Fanchon, Marie, Desgrandes ve otuz şişe Champagne şarabı ile dip odaya kapandı. Sonunda dördünü de taşıyarak götürmek gerekti. Kendi pisliklerinde yüzerken bulundular. Başkan, kusmuk içindeki Desgrandes'le sarmaş dolaş bir haldeydi. Benzer ya da farklı zevkleri olan diğer üçü de pek farklı durumda değildi. Şöleni içerek geçirmişler, yanlarındakileri sarhoş etmişler, kus-turmuşlar, küçük kızları osurtmuşlar, akıllarına geleni yapmışlar ve her şeyi yerli yerine koyan ve onları yatıran la Duclos dışında herkes, Apollon Sarayı'nın kapılarını aralayarak, insandan çok domuz yavru-ları gibi kendi pisliklerine dalmışlardı. Yalnızca dinlenmeye ihtiyaçları olduğundan her biri yalnız başına yatmaya ve Morpheus'un koynunda ertesi gün için biraz güç toplamaya gittiler.

Yedinci Gün

Arkadaşlar, artık her sabah la Duclos'un derslerine katılmaya gitmek istemiyorlardı. Gecenin hazlarından yorgun, bu işlemin çok erken saatte sperm kaybetmelerine neden olmasından korkarak ve bu seremoninin şehvet oyunları ve nesneleri üzerindeki isteklerini çok erken t kettiğine karar vererek, onlar yerine sırasıyla bir vurucunun gitmesine karar verdiler. Viziteler yapıldı. Sekizi cezaya kaldığından genç kızlardan yalnızca biri eksikti: Bu da tüm görevlerini yerine getirmeye alışmış, güzel ve çekici Sophie idi. Ona komik gelse bile her şeye uyum gösteriyordu. Ama gardiyanı Louison'a önceden haber veren Durcet, onun adını da sonunda cezalılar panosuna ve o korkunç deftere yazdırmayı başardı. İyice incelenen tatlı Aline de suçlu bulununca sekiz genç kızdan, iki  şten ve dört genç oğlarından oluşan akşam listesi hazırlanmış oldu. Bu işler tamamlandığında, ilk haftanın sonunda yapılacak birleşme töreninden başka bir şey düşünmez oldular. O gün şapelde herhangi bir mazeret izni verilmedi. Monsenyör dini giysilerini giydi ve tapınağa geldi. Kızın babasını temsil eden D k ve genç oğanın babasını temsil eden Curval, Michette ve Giton'u getirdiler. Her ikisi de şehir giysileriyle olağanüstü görünüyorlardı. Ama ters giyinmişlerdi, yani küçük oğlan kız gibi, kız da oğlan gibi giyinmişti. Bu konularla  lgili  ng r lm ş düzen uyarınca, okuyucularımızın bu dini törenin ayrıntılarını öğrenme zevkini bir süre daha geciktireceğiz. Tabii bunları açıklayabileceğimiz an da gelecek. Salona geçildi ve akşam yemeği saatini beklemek üzere bu küçük sevimli çift ile odaya kapanan dört hovardamız, onları çırılçıplak soydular ve genç oğanın organı fazlasıyla sertleştiğinden mümkün olan, ama diğer kullanımlara saklanan bir çiçeğin solmaması amacıyla izin verilmeyen cinsel organın küçük kızın vajinasına girmesi olayı dışında, evliliğe ilişkin yaşlarının elverdiği tüm törenleri gerçekleştirmeye zorladılar. Birbirlerine dokunmalarına, okşamalarına izin verdiler: Genç Michette küçük kocasını okşuyor, Giton da ustalarının da yardımıyla küçük karısını tahrik ediyordu. Her ikisi de şehvet adına içinde bulundukları köleliği

fazlasıyla, yaşları hissetmelerine izin verdiğince, küçük kalplerinde oluşabildiğince yaşamaya başladılar. Akşam yemeği yendi. İki eş şölene katıldılar, ama kahve sırasında onlara bakan herkes baştan çıktığını, dan onları, o gün kahve ikram eden Zélamir, Cupidon, Rosette ve Colombe gibi çulçulplak soyuldular. Bacaklar arasında uyarılma günün o saatinin modası oldu. Curval koca rolünü üstlendi, Duk ise kadin... Birbirlerinin bacaklarında tahrik oldular. Kahve içildiğinden be-ri sevimli Zélamir'in kızıyla ilgilenen, onu okşayan ve kendini okşayan Piskopos, az sonra aynı şekilde içine girdi. Bu sırada Durcet sevimli Cupidon'un kızı üzerinde sevdiği küçük iğrençlikleri uyguluyordu. İki buç aktörümüz hoşalmadılar... Az sonra biri Rosette'ye diğeri ise Colombe'ye saldırdı, Michette ve Giton'a yaptıkları gibi, bu sevimli çocuklara küçük güzel elleriyle karınlarının ötesine geçen bu devasa organları tahrik etmelerini söylediler. Bu süre zarfında hovar-dalarımız küçük haz kaynaklarının körpe ve muhteşem deliklerine kolayca dokunabiliyorlardı. Ama yine de hiç sperm dökülmedi. Akşam için fazlasıyla sperme ihtiyaçları olduğunu biliyorlardı ve buna göre hareket ettiler. O sırada genç eşler kendilerini kaybettiler, ama her biçimde gerçekleştirilen evlilikleri bir oyundan öteye geçemedi. Her biri onlara uygun görülmüş dörtlüye katıldı ve yeniden öyküsünü anlatmaya koyulan Duclos'u dinlediler:

"İzin verirsiniz baylar, bugünkü öykülerime dün akşam son öykümdeki para babası ile aşağı yukarı aynı zevklere sahip bir adam ile başlayacağım. Bu, yaklaşık altmış yaşlarında ve kendisinden daha yaşlı olanlar dışında kadın istememe fantezisi olan bir arzuhalci idi. La Guérin ona, kırıksık kalçaları tütün nemlendirmeye yarayan eski bir parfümüne benzeyen arkadaşlarından birini ayarladı. Şehvet düşkü-nümüze sunulabilecek tek nesne buydu. Adam bu kırıksık olmuş ku-çın önünde diz çöktü. Aşkla öptü... Burnuna osurulduğunda çoştı, ağzını açtı... Yine gaz çıkarıldı, dili ona yöneltilen kokulu rüzgarı an-vordu heyecanla. Bu arada bu için neden olduğu taşkınlığa direneme-di. Kulotundan yaşlı, solgun ve tapınılan kırıksık organı çıkardı. Ah!

Peki gaz çıkar hayatım!’ diye haykırdı tüm gücüyle kendini uyararak, ‘Gaz çıkar canım! Bu körelmiş organın düş kırıklığından tek beklediğim de bu osuruklar zaten.’ Tam anlamıyla çapkın ve şehvetten sarhoş hovarda, tanrıçasının bacakları arasında, tüm coşkusunu borçlu olduğu spemlerinden iki ya da üç damla kaybetti.”

Bu örneğin garip bir etkisi oldu! Kim bilebilirdi? Dört hovardamız aynı anda ve sanki aynı sözcüğü beklerlermiş gibi, dörtlülerinin vurucularını çağırdılar. İhtiyarlara ve onların çirkin kıçlarına saldırdılar, osurmaları için ısrar ettiler, osurukları aldılar ve şölenlerde onları bekleyen hazların anıları olmasaydı, arzuhalci ile aynı sürede tatmin olacaklardı. Ama hatırlayıp kendilerini tuttular. Venüslerini başlarından kovdular ve Duclos devam etti:

“Bir sonrakinin üzerinde fazla durmayacağım baylar...” dedi bu sevimli kız: “Aranızda bu konunun pek az meraklısı olduğunu biliyorum, ama her şeyi anlatmamı emrettiniz, ben de isteklerinizi yerine getiriyorum. Fantezisi, organımı kendi istediğim gibi okşamamı sevmek olan, oldukça genç ve çok güzel yüzlü bir adam gelmişti. Bacaklarım açık sırtüstü uzanmıştım. O da önümde diz üstü çökmüştü, kalçalarımı, organımı tam karşısına gelecek şekilde iki eliyle kaldırmıştı. Bir ara salgılarımı yuttu. O kadar hoş tutuyordu ve öylesine güzeldi ki boşalmıştım. O da kendisini okşuyordu, dünyada hiçbir şey ona bundan daha çok zevk vermiyor gibiydi ve az sonra, dünyanın en sıcak ve en ateşli menisi kapladı her yanıma. Ertesi gün, kız kardeşimden hemen sonra Aurore’yi çağırdı. Bir ayın sonunda hepimizi elden geçirmişti. Şüphesiz Paris’in tüm randevu evlerini dolaşıyordu.”

“Bu fantezi, sizin de kabul edeceğiniz gibi baylar, bir zamanlar Guérin’in arkadaşı olan adamınki kadar özel değildi. Guérin uzun süre birlikte olduğu bu adamın tüm şehveti, hatalı tohumları ya da yurmurtaları yemeye yönelmişti. Bir kız ne zaman istemeden hamile kalırsa adama haber veriliyordu. Adam koşarak geliyor ve embriyoyu şehvet içinde yutuyordu.”

"Bu adamı tanıdım ben" dedi Curval, "Hayatı da zevkleri de son derece hoştu." "Olabilir" dedi Piskopos, "ama bir o kadar emin olduğum bir şey daha varsa, o da onu taklit etmeyeceğimdir." "Peki ama neden?" dedi Curval. "Bu olayın bir boşalmayla sonuçlanacağına emnim ve şu an hamile olduğunu öğrendiğimiz Constance bunu yapmama izin verirse, oğlunu zamanından önce dünyaya getireceğime ve bir sardalye gibi ktır ktır yiyeceğime söz veririm." "Oh! Hamile kadınlardan ne kadar nefret ettiğinizi biliyoruz..." diye yanıt verdi Constance, "Adelaide'nin annesinden de bu nedenle uzaklaştığınızı da anlımışık... Julie bana inanıyorsa, önlemini alsın." "Ben de bebeklerden hoşlanmıyorum..." dedi Başkan. "Hayvanın karnı dolu olduğunda, delice midemi bulandırıyor, ama yine de karımı bu nedenle öldürdüğüm yanlışısına düşmeyin. Bir kadını öldürmek için nedenim olması gerekmediğini bilmenizi isterim. Hele ki, sizin gibi bir süt ineği bana aitse, danasını doğurmasını engellerim." Constance ve Adelaide ağlamaya koyuldular ve bu durum, Dük'ün sevimli karısına karşı duyduğu nefreti ortaya çıkardı. Dük ise, bu tartışmayı kaldırmayıp Curvale, kendisinin de bebekleri onun kadar sevmediği ve Constance'nin hamile olması halinde doğuramayacağı yanıtını verdi. Bu noktada Constance'nin gözyaşları iki kat arttı. Babası olan Durcet'in kanepesinin üzerindeydi. Durcet de onu teselli edeceğine, derhal sesini kesmezse tekme yiyeceğini söyledi. Zavallı bahtsız kız, gözyaşlarını kırgın kalbine gömdü ve şunları söylemekle yetindi: "Yüce Tanrım! Ne kadar da mutsuzum. Bu benim kaderim, katlanmam gerek biliyorum." Ağlamakta olan ve kanepesi üzerinde bulunduğu Dük tarafından daha fazla ağlamaması için tartaklanan Adelaide de gözyaşlarını durdurmayı başardı ve şehvet düşkünlerimizin iğrenç ruhu için son derece keyifli olsa da biraz trajik olan bu sahne sona erdiğinde Duclos öyküsüne şu sözlerle devam etti:

"La Guérin'in evinde, özenle döşenmiş ve yalnızca bir tek adam için açılan bir oda vardı. Taban çift katlıydı ve bu oldukça alçak arakat, az önce anlattığım tıkkaya sahip adama ayrılmıştı. Yanına bir kız

alarak, döşemede açılmış küçük bir kapıdan içeri giriyor ve başını üstteki odaya açılan bir deliğe yerleştiriyordu. Sözü geçen adamla odaya kapanan kızın onu tahrik etmekten başka işi yoktu ve ben, onun da üzerinde, aynı işi bir başka adama yapıyordum. Büyük bir gizlilikle yerleştirilmiş delik, kazara açılmış gibi görünüyordu ve ben, hem titizlikten hem de parkeye zarar verme endişesine sahipmişim gibi görünerek, adamımı yönlendirerek, meniye tam deliğe ve tabii tam da bu deliğin altında bulunan diğerinin yüzüne denk getirmek zorundaydım. Her şey öyle özenle hazırlanmıştı ki, hiçbir şey görünmüyordu ve iş en iyi şekilde başarıyla tamamlanıyordu: Hasta tam burnunun üzerinde yukarıda tahrik edilenin menisini gördüğünde, kendisinininkine de kavuşuyor, olay tamamlanmış oluyordu.”

“Bu arada, az önce size sözünü ettiğim yaşlı kadın yeniden ortaya çıktı. Bir başka şampiyonla ilgili bir işi vardı. Bu yaklaşık kırk yaşlarında bir adamdı. Kadını çırılçıplak soydu ve yaşlı bedeninin tüm deliklerini yaladı. Arka ve ön deliklerini, ağzını, burun deliklerini, göbek deliğini, kulaklarını, hiçbirini unutmadı. İğrenç adam diline her geleni yutuyordu. Bununla da kalmıyor, gevelediği pasta parçalarını tamamen eritene kadar kadının ağzına veriyordu. İçtiği şarapların tadını emene kadar bekletiyor ve sonra alıp yutuyordu. Bütün bu süre zarfında organı öylesine güçlü bir ereksiyona ulaşmıştı ki, herhangi bir müdahaleye gerek kalmadan meni fişkırtacak gibiydi. Sonunda hazır olduğunu hissetti, ihtiyarının üzerine atılarak dilini kış deliğine olabildiğince soktu ve deli gibi boşaldı.”

“Ah! Kahrolası!” dedi Curval, “Meni akıtmak için illa ki genç ve güzel olması mı lazım? Tüm hazzlarda meniye çeken kirli şeylerdir: Ne kadar kirli olursa, o kadar şehvet uyandırır.” “Bize şehvet veren özsular hayvani yanımızı tahrik eder ve harekete geçirir... Yaşlı, kirli ya da pis kokanların da salgıları, bizi tahrik edecek ve boşalmamızı sağlayacak araçları olduğundan kim şüphe edebilir?” Bu tez üzerine biraz daha tartışıldı ve yemekten sonra yapacak çok iş olduğundan,

servisin biraz daha erkene alınması istendi. Her biri cezaya mahkum edilmiş genç kızların sunduğu tatlı faslı için, yine cezaya kalmış dört oğlan ve iki eşle, yani on dört kurbanla birlikte salona geçildi. Bunlar tanıdığımız sekiz kız dışında Adelaide ve Aline; dört oğlan, Narsis, Cupidon, Zelamir ve Giton idi. Onları bekleyen hazların şehvetiyle şimdiden sarhoş olan dostlarımız, bol miktarda şarap ve likörle tahrik olmayı başardılar ve hastaların onları beklediği salona geçmek üzere, kimsenin bu zavallıların yerinde olmak istemeyeceği bir sarhoşluk, öfke ve şehvet haliyle masadan kalktılar. O günün şöleninde yalnızca suçlular ve servis yapacak ihtiyarlar bulunacaktı. Herkes çıplaktı, herkes titriyor, herkes ağlıyor, herkes kaderini bekliyordu. Koltuğuna oturan Başkan, Durcet'e her birinin adını ve suçunu sordu. En az meslektaş kadar sert olan Durcet defteri aldı ve okumaya çalıştı, ama herşeyi birbirine karıştırıyordu. Kendini toplayamadığından, işi Piskopos'a devretti. Arkadaşı kadar sarhoş olduğu halde kendine hakim olan Piskopos, sırayla hepsinin adını ve suçunu okudu. Başkan suçlunun yaşına ve gücüne uygun bir ceza belirliyordu, ama hepsi de fazla sert kalıyordu. Bu tören sona erdiğinde uygulamaya geçildi. Bize verilen planın burada cezalardaki şehvet oyunlarını anlatmamızı engellemesinden dolayı üzgünüz, ama okuyucularımız da duymak istemezlerdi zaten. Şu an için onları tahmin edemeyeceğimizi hissediyorlar. Bir şey kaybetmeyeceklerinden emin olabilirler. Tören oldukça uzun sürdü: Cezalandırılacak on dört kişi vardı ve çok keyifli anlar yaşandı. Dört iğrenç şehvet düşkünümüz de boşaldığına ve yorgunluktan bitkin, hem şaraptan hem şehvetten ölesiye sarhoş olduklarına göre her şey muhteşemdi. Dört vurucu onlara yardıma gelmeden dairelerine ulaşmayı başaramadılar. Bunca yaşanana rağmen, onları odalarında yeni şehvet oyunları bekliyordu. O gece, yatağına Adelaide'yi alacak olan Dük, kızı istemedi. Kız cezaya kalanlar arasındaydı ve Dük tarafından öylesine cezalandırılmıştı ki, tüm menisini kaybeden adam o gece onu daha fazla göremeyecekti. Yerde bir minder üzerine serilerek, yerini Duclos'a verdi.

Sekizinci Gün

Bir gün önceki olaylar nedeniyle, ertesini gün cezada kimse yer almadı, alamadı. Derslere vurucular üzerinde devam edildi ve kahveye kadar herhangi bir olay yaşanmadığından, bu günü bu saatten itibaren ele alacağız. Kahve Augustine, Zelmire, Narsis ve Z phire tarafından ikram edildi. Bacaklara sürtünmeler başladı. Curval Zelmire'ye ve D k' n Augustine'ine saldırdı ve o gün nedense daha önce olmadığı kadar hoş, çekici alev alev olan güzel bacaklarını hayranlıkla seyretti, öptü. Dedim gibi, şehvet düşkünlerimiz bu küçük sevimli kışları güzelce öptükten, okşadıktan sonra gaz çıkarılmasını istediler. Narsis istediğini çoktan almıştı bile. Z phire, Durcet'in ağzına bıraktı... Neden onu taklit etmesinlerdi? Zelmire başarmıştı, ama Augustine çok çabalamış, kendini zorlamış, D k' n onu gelecek cumartesi bir gün önceki şekilde cezalandıracağı yolundaki tehditlerine rağmen hiçbir şey çıkaramamıştı ve zavallı küçük tam ağlamaya başlamıştı ki, sessiz bir osuruk D k'  tatmin etti. Havayı kokladı ve oldukça sevdiği bu güzel çocuğun bu marifetinden memnun, inanılmaz büyüklükteki organını bacaklarının arasına yerleştirdi ve tam boşalacağı anda geri çekerek, iki bacağı birden ıslattı. Curval de Zelmire'ye benzerini yapmıştı, ama Piskopos ve Durcet küçük oyunlarla yetinmişlerdi.   le uykusundan sonra, o gün yaşını unutturacak şeyler giymiş olan Duclos'un bulunduğu salona geçtiler. O ışık altında gerçekten güzel görünüyordu ve  y  lerinden dolayı baştan çıkan şehvet düşkünlerimiz ona devam etme olanağı tanımak istemediler. Oysa kürsünün üzerinden kalçalarını göstermekten başka bir şey yapmamıştı. "Gerçekten güzel bir kalçası var..." dedi Curval. " yle ama dostum" dedi Durcet, "daha güzellerini gördüğümü söylemeliyim." Bu sözleri duyan kahramanımız eteklerini indirdi, oturdu ve  y  s ne keyif almak isteyen okuyucularımızın zahmet edip okumasını önerdiğimiz aşağıdaki sözlerle devam etti.

"Aklıma gelen bir düşünce ve bir olay baylar, az sonra anlatacağım,

alakasız olaya neden olmuştu. Bu düşünce çok basitti ve içinde bulunduğum zavallılık sonucu ortaya çıkmıştı. Madam Guérin'in evine gel-
li dokuz yıl olmuştu, çok az para harcıyorsam da elimde yüz lü bile
yoktu. Son derece düzenbaz olan ve yalnızca kendi çıkarlarını gözet-
en bu kadın ücretimizin en az üçte ikisini kendine ayırmanın bir yolunu
her zaman buluyor ve diğer üçte birden de büyük paylar istiyordu. Bu
durum keyfimi kaçırmıştı. Fournier adında başka bir mama tarafından
onun evine yerleşmem konusunda ısrarla kışkırtılıyordum. Fournier'in
evinde Guérin'ininkilerden çok daha iyi durumda ve daha zengin, daha
yaşlı hovardaları ağırladığını bildiğimden, onun evine gitmek üzere bi-
rikmiş paramı istemeye karar verdim. Bu düşüncemi sağlamlaştıran
konu, kız kardeşimin kaybı oldu. Ona son derece bağlıydım ve içinde
her şeyin onu hatırlattığı bir evde onsuz kalmaya devam edemezdim.
Yaklaşık altı aydır, görüntüsü hiç hoşuma gitmeyen, uzun boylu, zayıf,
esmer bir adam kız kardeşimi ziyarete geliyordu. Birlikte bir odaya çe-
kiliyorlardı. Burada ne yaptıklarını bilmiyordum, zira kız kardeşim ba-
na söylemek istemiyor ve delikten onları görebileceğim bir noktaya
gelmemeye özen gösteriyordu. Ne olduysa, güzel bir sabah odama gel-
di, beni öptü ve bu sevmediğim iri yarı adamın onu kapattığını, kaderi-
nin böyle olduğunu söyledi ve tek öğrenebildiğim, bundan sonra kaza-
nacaklarını kalçalarının güzelliğine borçlu olduğuydu. Bunları söyle-
dikten sonra bana adresini verdi, Guérin ile hesabını gördü, hepimizi
öptü ve gitti. Sizin de tahmin edeceğiniz gibi, iki gün sonra verdiği ad-
rese gittim, ama kimse ne istediğimi anlamıyordu. Kız kardeşimin
kandırıldığını anladım, zira beni onu görme zevkinden mahrum et-
mek isteyeceğini hayal ile edemiyordum. La Guérin'e bu konuda ya-
kındığımda hain hain sırttığını ve açıklama yapmayı reddettiğini gor-
düm. Bu gizemli maceranın bir parçası olduğunu, ama konuyu öğren-
memi istemediklerini anladım. Bunlar beni çok etkiledi ve karara var-
mama yardımcı oldu, artık size kız kardeşimden söz etme olanağım ol-
mayacağına göre baylar, yaptığım araştırmalar sonucu onu bulamadığımı,
ne olduğunu asla bilemediğimi söyleyebilirim."

yeydi. Beni başım yatağa doğru eğik halde dizüstü çokturdı ve benim üzerime dizüstü yerleştirdi. Ağzımı açık tutmamı emrederek, organımı ağzımda tahrir etmeye başladı. Bir damlasını bile kaçırmadım. İhtiyar hovarda, bu mide bulandırıcı gargaranın yarattığı kusma hissi ve yüz ifadelerimle çok eğleniyordu.

"İsterseniz baylar, Madam Fournier'in evinde, değişik zamanlarda başıma gelen dört benzer hikayeyi arka arkaya anlatayım..." diye devam etti. Duclos, "Biliyorum ki, bunlar Bay Durcet'in hoşuna gitmeyecek ve anlattıklarım için bana kızarak, gecenin kalan kısmına sevdigi bir hazzı yer vermemi isteyecek ve ben de ilk kez onu tanıma şerefine kavuşacağım."

"Ne?" dedi Durcet, "Bana öykünde bir rol mü vereceksin?" "İsterseniz bayım" diye cevap verdi Duclos, "sizin öykünüze geldiğimde bayları uyarırım." "Şerefim ne olacak? Ne?... Tüm bu genç kızların önünde, tüm iğrençliklerimi ortaya mı dökeceksin?" Herkes para başının endişesi karşısında gülerken, Duclos şu şekilde devam etti:

"Az önce sözünü ettiğim, yaşlı olduğu kadar iğrenç görünen bir başka şehvet düşkününü adam bana bu tutkunun bir başka türünü yaşattı. Beni yatağın üzerine çıplak bir şekilde yatırdı, ters yönde üzerime uzandı ve bu şekilde, dilimle şehvet dokunuşları yaratmamı istedi. Bunu ilk kez onunla yapıyordum. Beni yalıyor, tükürüğe buluyor ve tüm hareketleriyle kendisinden çok benim için çabalıyordu. İğrenç bir şekilde hırpalanmadığım için, ne yaparsa yapsın hareketsiz kalıyordum ve şehvet düşkününü adam beni iyice ateşlendirdikten sonra iyice sertleşmiş olan mütevazî organını ağzıma soktu, inleyerek boşaldı. Bana her şeyi önceden anlatmış olan Fournier'in talimatları nedeniyle işimi mümkün olduğunca şehvetle yaptım, dudaklarımı sıkıştırdım, organımı tüm gücümle emdim. Bir yandan da elimi kalçalarının üzerinden uzatarak, bana anlattığı şekilde anüsünü okşuyordum. Böyle bir talimat almamama rağmen hoşlanacağımı hissederek parmağımı içine soktum. Bu onu çığına çevirdi ve patladı. Salgıladığı sıvıyı ağzımda olabil-

diğince biriktirdim. İş bittiğinde adam, Fournier'e bugüne kadar onu bu kadar memnun eden bir kız daha görmediğini söyleyerek gitti."

"Bu maceradan kısa bir süre sonra, yetmiş yaşının üzerindeki yaşlı bir cadının odasında olup bitenleri merak ederken, bir parti yapacağını öğrendik. Bu tarz bir lapacının ne yapacağını merak ettiğimden, arkadaşlarıma onun evinde de Madam Guérin'ine benzer bir delik olup olmadığını sordum. İçlerinden biri evet cevabını verdi, beni buraya götürdü ve ikimize de yer olduğundan deliğin önüne beraberce yerleştik ve işte gördüklerimiz ve duyduklarımız... İki oda yalnızca bir paravanla ayrılmıştı ve bir kelimeyi bile kaçırmamak mümkündü. Oraya geleli birkaç dakika olmuştu ki, bu yeni Chloé'nin Daphnis'inin geldiğini gördük. Adam altmış yaşının üzerindeydi. Rantiyeydi. Kendine özgü bir adamdı ve parasını güzel kızlardansa döküntü fahişelerle yemeyi seviyordu. Çok iyi açıkladığınız bu zevkin özelliğini anlayacaksınızdır baylar. Ona derin bir saygı besleyen sevgilisinin yanına geldi. 'Naz yapma yaşlı kaltak' dedi yaşlı çapkın, 'naz yapma da soyun... Önce dişlerin var mı onu görelim?' 'Yok mösyö, tek bir dişim bile kalmadı...' dedi yaşlı kadın pis ağzını açarak... 'Siz de bakın ister-seniz.' Bu sırada adam yaklaştı ve başını yakalayarak, dudaklarının üzerine hayatımda gördüğüm en ateşli öpücüklerden birini kondu. Yalnızca öpmüyor, aynı zamanda emiyor, yutuyor, dilini pis kokan gırtlığına aşıyla daldırıyordu ve uzun zamandan beri böyle bir gün yaşamayan yaşlı kadın ona kendini tatifi zor bir şefkatle sunuyordu... 'Hadi' dedi para babası, 'hadi soyun!' Ve bu arada kendi külotunu çıkardı ve uzun süre dik kalacakmış gibi görünmeyen kara ve kırışık organını ortaya çıkardı. Bu esnada yaşlı kadın da çıplak kalmıştı ve sararmış, kırışmış, bu konudaki fantezileriniz ne olursa olsun anlatmam halinde dehşete düşeceğiniz kadar cılız yaşlı bedenini sevgilisine utanmadan sunmuştu. Hovardanız iğrenmek bir yana tahrik olmuştu. Kadını yakaladı, soyunmasını beklerken yerleştiği koltuğa, üzerine çekti, dilini bir kez daha ağzına daldırdı ve geri döndürerek madalyanın ters yönüne düşkünliğini ortaya koydu. Kadının kalçalarına do-

kunuşunu açıkça gordum, ama bunlara nasıl kalça diyebilirdim? Uylukların üzerine dalgalar halinde dökülen iki kırışık bulaşık bezi... Nasil olursa olsun, adam bunları araladı, dudaklarını, sakladıkları iğrenç deliği üzerine şehvetle yapıştırdı, dilini defalarca içine soktu ve o bütün bunları yaparken, yaşlı kadın da okşadığı ölü organa biraz can vermeye çalışıyordu. 'Asıl konumuza gelelim' dedi içli âşık, 'sevdiğim şeyi yapmazsan bütün bu çabalar boşa gider. Seni önceden uyardılar mı?' 'Evet mösyö...' 'Peki yutman gerektiğini de biliyor musun?' 'Evet köpecğim, evet pilicim yutacağım, yapacağın her şeyi yalayıp yuracağım.' O sırada hovarda, yatağa baş aşağı uzandı. Bu duruşuyla yumuşaklık organını kadının ağzına yerleştirdi, gırtlığına kadar soktu, haz aldığı iki bacağı yakalayarak omuzlarının üzerine yerleştirdi ve böylece yaşlı cadının uylukları arasına tamamen yerleşmiş oldu. Dili yeniden bu muhteşem deliğin derinliklerine yerleşti. Gül nektarını pompalamak isteyen arı bile daha şehvetli ememezdi. Bu sırada yaşlı kadın da onunla ilgileniyor, adamımız tahrik oluyordu. 'Ah işte!' diye haykırdı, bu kösnül oyunun on beşinci dakikasında, 'Okşa, okşa kadın! Em ve yut, işte akıyor! Akıyor, hissetmiyor musun?' Ulaşabildiği her yeri, bacakları, vajinayı, kalçaları, anüsü öpüyordu. Dili her yere değmiş, her yeri öpmüştü. Yaşlı kadın yuttu ve adam girdiği kadar yumuşak geri çıkan ve ereksiyon olmadan boşalmış gibi görünen zavallı organla yaptıklarından dolayı gururluydu ve ona haz veren mide bulandıncı nesneyi soğukkanlılıkla göremeyeceğinden mümkün olduğunca çabuk kapiya koştu.

"Ya yaşlı kadın?" dedi Dük. Duclos hemen devamını getirdi. "Yaşlı kadın öksürdü, tükürdü, boğazını temizledi, çarçabuk giyindi ve gitti."

"Birkaç gün sonra, bana bu sahneyi sunan arkadaşşa gelmişti sıra. Bu yaklaşık on altı yaşında, sarışın ve çok ilginç bir vücut yapısı olan bir kızdı. Onu iş üzerindeki halini kaçırmadım. Birlikte olduğu adam rantiye olan kadar yaşlıydı. Kızı bacakları arasında diz çokturdurdu, başını kulaklarından tutarak sabitledi ve bana şamura bulanmış bir bezden

daha pis ve iğrenç görünen organını ağzına yerleştirdi. Zavallı arkadaşım, körpe dudaklarına yaklaşan bu iğrenç parçayı görünce geri çekilmek istedi, ama adamımızın onu kulaklarından bir köpek gibi tutması boşuna değildi. 'Hadi kızım' dedi ona, 'bunu yapmak çok mu zor?' Şüphesiz, ona itaat etmesini istemiş olan la Fournier'i çağırmakla tehdit ederek direncini kırmayı başardı. Kız dudaklarını araladı, geri çekildi, biraz daha araladı ve sonunda, hıçkırıklara boğularak bu iğrenç organı ağızların en naziğine aldı. 'Ah, kaltak!' dedi adam öfkeyle, 'Fransa'nın en güzel organını emmek için bir de naz mı yapıyorsun! İnsanların senin için temizleneceğini düşünmüyorsun herhalde? Hadi em kaltak! Badem şekerini ye!' Bu saçma sapan laflarla ve karşısındakine verdiği mide bulantısından tahrik olan (gerçekten de baylar, bizde yarattığınız iğrenme duygusu hazzınızı kamçılıyor) şehvet düşkününü adam hazdan kendini kaybetti ve zavallı kızın ağzına erkekliğinden kuşku duyulmamasını engelleyecek kanıtları bıraktı. Yaşlı kadından daha az itaatkar olan kız hiçbir şeyi yutmadı ve ondan çok daha fazla iğrendiğinden, midesindeki her şeyi anında kustu ve ona pek dikkat etmeden üstünü başını düzelten hovardamız hızla odayı terk etti."

"Sıra bendeydi... Öncekilerden daha şanslıydım... Aşk'ın kendisine düşmüşürüm ve onu tatmin ettikten sonra bana, bu kadar hoş bir genç adamda bu kadar garip zevkler olmasından duyduğum şaşkınlıktan başka bir şey kalmamıştı. Geldi, beni soydu, yatağın üzerine uzandı, bana yüzünün üzerine çömelmemi ve son derece vasat organını ağzımla boşaltmaya çalışmamı emretti. Akmaya başladığını hissettiğim anda meniye yutacaktım, hatta yalvardı bana. 'Ama bu sırada boş durmayın, benim boşaldıklarımı yuttuğunuz gibi, ben de sizinkileri yutacağım. Bu güzel kıcı burnuma yapıştırın...' İşime koyuldum ve üç görevimi birden öylesine büyük bir ustalıkla yapıyordum ki, küçük balık kısa süre içinde tüm öfkesiyle ağzıma boşaldı, ben bunları yutarken Adonis'im de onu yıkadığım salgılarımı yutuyor ve sürekli kokuttuğum osurukları soluyordu."

"Aslında matmazel" dedi Durcet, "gençliğimin çocuksu oyunlarını hatırlattınız." "Ah! Ah!" dedi Dük gülerek, "bugün bir kadın organına bakmaya zor cesaret eden sen, o zamanlar nasıl iştebiliyordun onları?" "Doğru" dedi Durcet kızarak, "bu tür iğrençliklere kalkışmak hoş değil... Bugün tüm bu iğrençliklerden pişmanlık duyuyorum... Muhteşem kalçalar..." diye haykırdı bir tür coşkuyla... Bir an okşamak için kendine çektiği Sophie'ninkini öperek, "bu kutsal kıçlar sizden gizlediğim ne hazlar yaşattılar bana! Ey muhteşem kıçlar size bir kurbanla ödeyeceğim günahlarımı. Tapınaklarınız üzerine yemin ederim ki bir daha havatta dokunmayacağım size." Sonuncuyla yeterince tahrik olan şehvet düşkününü, yeni geleni yukarıda anlattığımız tarzda uygun pozisyona getirerek, son derece körpe ve kösnül anüsünü emerken küçük organını okşattı. Ama bu tür hazlardan bıkmış olan Durcet, bu şekilde nadiren haz alıyordu. Organını fazlasıyla okşadılarsa da aynı durumda geri çekilmek zorunda kaldılar. Herkes onun kadar bahtsız değildi. Colombe, Zélamir, Brise-cul ve Thérèse ile birlikte odasına çekilmiş olan Dük muduluğunu ortaya koyan iniltiler çıkarıyordu ve buradan çıkarken sürekli tüküren Colombe, ziyaret edilen rapınağı konusunda şüpheye yer bırakmıyordu. Kanepesinin üzerine tüm doğallığıyla uzanan Piskopos'a gelince, Adélaïde'nin kalçaları burnunda ve organı kızın ağzında, genç kadının dokunuşlarıyla kendinden geçiyordu... Bu sırada Curval ayakta inanılmaz boyuttaki trompeti Hebe'nin ağzında çoktan kendinden geçmiş boşalıyordu. Asil tatminin beş duyusunun haz almasında olduğunu düşünen Dük kendini gece yemeğine kadar tutmak istiyordu, ama içinde bulunduğu mutlulukla bu oldukça zordu. "Bu sözler bir hovardanın sözleri değil..." dedi Durcet. "Kendinizi istediğiniz an tatmin edebildiğinize göre, nasıl mutlu olabilirsiniz? Mutluluk herda değil istekte ve bu isteğe karşı çıkan engelleri aşmaktadır. Oysa bütün bunlar burada var mı? Yemin ederim, geldiğimden beri buradaki nesneler için bir kez bile akmadı benim, hep burada olmayanlar için boşaldı. Zaten" diye ekledi para babası, "bana göre mutluluğumuz için temel bir şey eksik:

Karşılaştırma zevki, zavallıları izlemekten doğan zevk. Bunu burada hiç göremiyoruz. Benim haz aldıklarımın haz alamayan ve acı çeken birini görmekten dolayı şunları söyleyebilmenin hazzını alır insan: Ben ondan daha mutduyum. İnsanların eşit olduğu ve bu ayrımların olmadığı yerlerde mutluluk olmayacaktır. Bu, hasta olmadan sağlığının kıymetini anlamayan adamın öyküsüdür.” “Bu durumda” dedi Piskopos, “sefaletin eziyet ettiği insanların gözyaşlarını izleyerek gerçek bir hazza mı ulaşacaksınız?” “Kesinlikle” dedi Durcet, “dünyada bu sözünü ettiğinizden daha etkileyici bir şehvet düşünemiyorum.” “Ne? Acılarını dindirmeyecek misiniz?” dedi Piskopos, Durcet’in güçlü bir haz için bu kadar ileri gidebileceğinden söz ettiğini duymak kolay değildi. “Dindirmekten kastınız ne?” dedi Durcet. “Yalnızca onların durumu ile benimkini karşılaştırmaktan doğan şehvetim, acılarını dindirmem halinde ortaya çıkmayacaktır, zira bu durumda, onları içinde bulundukları sefaletten çıkararak, bir an için de olsa benimle özdeşleştirecek ve karşılaştırmadan doğacak mutluluğu onlara tattırmış olacağım.” “Eh peki öyleyse” dedi Dük, “hayatım boyunca bana bu konuda benimsetilen iğrençlikleri açıklıyor bunlar. Bunları yapma nedenlerimi bilmeyenler beni katılıkla, vahşilikle ve barbarlıkla suçladılar hep ama ben karşılaştırmadan muhteşem bir haz alıyordum ve mutluydum.” “Gerçeği itiraf et!” dedi ona Dük, “burada uygunsuz bulduğün iğrenç zevkler adına en az yirmi zavallıyı mahvettin sen.” “En az yirmi mi?” dedi Durcet, “iki yüzden fazla dostum. Bugün sadakalarla yaşamaya mahkum dört yüzden fazla aile var.” “En azından bundan bir çıkarın oldu mu?” dedi Curval. “Neredeyse hepsinde ama her seferinde şehvet organlarımı uyandıran bir tür hainlikten yaptığım da çok oldu. Organım kötülük yaptığımda sertleşiyor. Kötülükte içimdeki tüm haz duygularını uyandıran keskin bir çekicilik buluyorum ve sadece bunun adına, başka bir şey beklemeden teslim edebiliyorum kendimi.” “Bu hazdan daha büyük bir çıkar düşünemiyorum...” dedi, Curval. “Parlamentodayken, masum olduklarını gayet iyi bildiğim zavallıların asılması için yüzlerce kez oy verdim ve her sefe-

rinde, bu küçük adaletsizlikle içimde haz organlarımı kısa sürede alev alev yakmaya başlayan bir kıvılcım hissettirdim. Daha fazlasını yaptığım da hissettiklerimi siz düşünün." "Suçun" dedi Dük, Zéphire'yi okşayarak yavaş yavaş baştan çıkmaya başlayan Dük, "suçun kendisinde başka bir şeye ihtiyaç duymadın tüm duyguları ateşleyecek kadar çekicilik var ve şehvet oyunlarına en uzak görünen zulümlerin bile insanda cinsel istek doğurduğunu benden daha iyi bilen yoktur emin olun. Hırsızlık yaparken, adam öldürürken, bir yeri kundaklarken organının sertleştiğini çok gördüm. Bizi harekete geçirenin şehvet nesnesi değil, kötülük olduğundan eminim. Sonuç olarak, yalnızca kötülük sayesinde istek duyuyoruz, nesnesi sayesinde değil. Eger bu nesne kötülük yapma olanağımızı yok etseydi, onun için istek duymazdık." "Orası kesin" dedi Piskopos, "en iğrenç olandan duyulan büyük haz da buradan kaynaklanmaktadır. Hazzın suçtan doğurulması istenen ve suçun korkunç olmasını gerektiren sistemden asla uzaklaşmamamız gerekir. Bence baylar" diye ekledi, "bu sözünü ettiğiniz duyguyu deyim yerindeyse küçük suçlar için hissetmemme noktasına geldiğimi itiraf etmeliyim ve işlediğim suç yeterince felaket, yeterince kötülük, bir o kadar da dalavere ve ihanet getirmezse, bu duygu doğmuyor içimde artık." "Peki" dedi Durcet, "tasarladığımız ve burada sözünü ettiğiniz tarzda suçlar işlemek mümkün mü? İtiraf etmeliyim ki, benim hayal gücüm her zaman yapabileceklerimin ötesine kayıyor. Her zaman yaptıklarımın bin katını tasarlıyorum ve her zaman bana ötesini hayal ettiren, ama yeterli olanağı vermeyen doğadan nefret ediyorum." "Dünyada işlenecek iki ya da üç suç var!" dedi Curval, ve "bunları da yaptığınızda her şey bitmiş oluyor, artık her şey geride kalıyor ve hiçbir şey hissetmiyorsunuz. Kahretsin, kaç kere güneşe saldırın düzenlemek, tüm evreni ondan mahrum bırakmak ya da dünyayı yok etmek üzere kullanmak geçmiştir içinizden? Asıl bunlar suç olmalı, bizim kendimizi adadığımız, bir yılda dünyada yığınla bulunan yaratıklardan bir düzinesini halletmeyle umutlu küçük sapkınlıklar değil." Bunun üzerine baştan çıktıklarından, iki-üç kız bu durumu fark ettiğin-

den ve organlar dikleşmeye başladığından, son derece sert fişkırımlarla bunca eziyete neden olan bu likörü güzel ağızlara boşaltmaya gitmek üzere masadan kalktılar. O akşam ağızlardan zevk almakla yetindiler. Yüz değişik tarz keşfettiler ve tamamen sakinleştiklerinde, yeniden başlayacak gücü toplamak üzere birkaç saat dinlenmeye çalıştılar.

Dokuzuncu Gün

Duclos o sabah ihtiyatlı olmak, genç kızlara mastürbasyon dersleri için kullandıkları vurucular dışında birilerini vermek ya da yeterince eğitildiklerine inandıkları kızlara ders vermeyi kesmek gerektiği konusunda uyarıda bulundu. Bir çok nedenle ve görüldüğü kadarıyla, vurucu adıyla bildikleri genç erkekleri kullanmaları sonucu ihtiyat göstermeleri gereken bazı entrikalara maruz kalabileceklerini, zaten bu genç insanların egzersiz için işe yaramadığını, hemen boşaldıklarını ve bu bayların kıçlarının beklediği zevklere daha uygun olduklarını söyledi. Bu nedenle derslere son verilmesine karar verildi. Zaten aralarında muhteşem mastürbasyon yapanlar vardı. Augustine, Sophie ve Colombe başkentin en ünlü mastürbatörlerinin bileğinin ustalığı ve hafifliği ile karşılaştırılabilir durumdaydı. Bu arada Zelmire en az yetenekli olanlarıydı: Yaptığı her şeyi çok yavaş ve beceriksizce yaptığı gibi, şefkatli ve melankolik karakteri acılarını unutmamasına izin vermiyor, her zaman üzgün ve karamsar görünüyordu. Kahvaltı vizitesinde ondan sorumlu ihtiyar cadı, onu akşam yatmadan önce Tanrı'ya dua ederken görüp şaşırdığını söyledi. Kızı çağırttılar, sorguya çektiler, duasının konusunun ne olduğunu sordular. Önce söylemeyi reddetti, sonra tehdit edildiğini görünce ağlayarak, Tanrı'ya içinde bulunduğu namusuna saygı gösterilmeyen bu sürgün hayatından kurtarması için yalvardığını itiraf etti. Bunun üzerine Dük, ölümü hak ettiğini bildirdi ve talimatnamenin bu konuyla ilgili maddesini okuttu. "Eh peki"

dedi kız, "oldurun beni! O zaman yakardığım Tanrı merhamet eder belki. Şerefimi lekelemeden önce öldürün beni ve ona adadığım bu ruh en azından temiz uçar başına. Her gün bunca zulümü görmek ve hissetmekten kurtulmuş olurum." Erdem, sıfık ve sıcaklığın hakimiyetindeki bu yanıt hovardalarımızın fazlasıyla tahrik olmasına neden oldu. Hemen oracıkta bekaretini bozmayı teklif edenler oldu, ama Dük daha önce belirledikleri çiğnenemez kuralları hatırlatarak kızı arkadaşları ile birlikte gelecek cumartesi verecekleri ciddi bir cezaya mahkum etmekle yetindi ve bu cezayı beklerken, dizleri üstünde gelerek her birinin organını yarımşar saat emecek, suçunu tekrarlaması halindeyse hayatını kaybedecek ve kurallar tüm sertliğiyle uygulanacaktı. Zavallı çocuk cezasının ilk bölümünü uygulamaya başladı ama bu seremoniyle baştan çıkan Dük, karar bildirildikten hemen sonra, kışını uzun uzun okşadı, iğrenç bir canavar gibi tüm salgularını bu küçük güzel ağzına boşalttı ve zavallı küçük, en küçük bir şikayette bulunmadan hepsini yuttu. Diğer üçü de sırayla tahrik edildiler, ama boşalmadılar. Herkesi reddettikleri için o gün fazla uzun sürmeyen olağan, oğlanlar ve şapel ziyaretlerinden sonra yemek yendi ve kahveye geçildi. Kahve, Fanny, Sophie, Hyacinthe ve Zélamir tarafından sunuluyordu. Curval, Hyacinthe'nin bacaklarına sürtünmeyi ve Sophie'yi Hyacinthe'nin bacakları arasına girerek buradan çıkan organını emmesini hayal ediyordu. Sahne çok hoş ve şehverliydi. Organı sertleşen küçük adam, küçük kızın burnunun üzerine boşaldı. Organının uzunluğu nedeniyle bu sahneyi taklit edebilen tek kişi olan Dük, Zélamir ve Fanny ile aynı şeyleri yapıyordu. Ama genç oğlan hâlâ boşalmamıştı. Böylece Curval'in keyfini çıkarttığı çok hoş bir andan mahrum kalmış oldu. Bunlardan sonra Durcet ve Piskopos dört çocuğun cezasını yerine getirirken organlarını okşattılar. Kimse boşalmadı ve kısa bir öğlen uykusundan sonra herkes yeniden yerini aldığında Duclos'un öykülerine devam ettiği salona geçildi:

"Sizden başka herhangi birileriyle haylar" dedi bu sevinli kız. "bu hafta bizi oynayacak olan öykülerin konusuyla ilgili endişe duyardım."

Ama ne kadar rezil olurlarsa olsunlar, sahip olduğunuz zevkleri tanıdıkça, ne kadar midenizi bulandırırırsam o kadar hoşunuza gideceğimi anlamış bulunuyorum. Sizi temin ederim inanılmaz iğrençlikler duyacaksınız, ama kulaklarınız bunlara alışkın, kalpleriniz sevmekte ve istemekte olduğuna göre, daha fazla beklemeden konuya geçeceğim. Madam Fournier'in evinde, şövalye diye çağırdığımız bir uşağımız vardı; nedenini niçinini bilmem ama her akşam düzenli olarak bize garip gelen bir tören için evimize gelirdi: Külotunun düğmelerini çözer, her gün sırasıyla içimizden biri dışkısını içeri doğru iterdi. Hemen külotunu toparlar ve bu paketle birlikte hızla çekip giderdi. Bu işlem sırasında kısa bir süre organını okşardı, ama boşaldığını hiç görmedik ve bu şekilde külotunun içine soktuğu dışkı ile nereye gittiğini de bilmezdik."

"Aman Tanrım!" dedi duyduğu her şeyi yapmak isteyen Curval, "Külotumun içine sıçılmasını ve bütün gece böyle kalmak istiyorum." Ve Louison'u bu işi yapmak üzere çağıran yaşlı hovarda öyküde anlatılan zevki herkese göstereceğini bildirdi. "Hadi devam et..." dedi Duclos'a ağır ağır kanepenin üzerine yerleşirken... "Gördüğüm kadarıyla bu gece bana eşlik edecek olan sevimli arkadaşımız Aline bu olayı pek uygun bulmuyor. Oysa ben fazlasıyla hoşlanmış bulunuyorum." Duclos öyküsüne şu sözlerle devam etti:

"Beni gönderdikleri şehvet düşkünü adamın evinde neler olacağı konusunda uyarılmıştım; bir oğlan çocuğu gibi giyindim. Yirmi yaşında, uzun güzel saçlı ve güzel yüzlü bir kız olduğumdan bu gıysı bana fazlasıyla yakışıyordu. Çıkmadan önce külotumun içine Başkan'ın kendi külotuna yaptığını koymak konusunda ihtiyatlı davrandım. Adamım yatakta bekliyordu. Yaklaştım. Beni ağzımın üzerinden iki üç kez şehvetle öptü. Gördüğü en güzel oğlan çocuğu olduğumu söyledi ve beni yakalayarak külotumun düğmelerini çözmeye çalıştı. Biraz direnmeye çabaladım. Asıl amacım isteklerini kamçılamaaktı, beni kendine bastırduğunda başardı, ama taşıdığım paketi fark ederek kapıldığı coşkuyu ve kalçalarımı nasıl kızarttığını nasıl tarif edeceğimi bile-

miyorum. 'Nasıl, küçük kaktak' dedi bana, 'külotunuza mı yaptınız! Ama bunu nasıl yaparsınız?' O anda, hâlâ arkam dönük ve kollarım aşağı doğru inik halde yakalayarak kendini tahrik ettirdi, sırtıma yapıştı ve dilini ağzıma zorla sokarak paketin üzerine fişkırttı menisini."

"Peki!" dedi Duk, "bildiğiniz kadınla tahrik olduğu başka bir şey yok muydu?" "Hayır monsnyör" dedi la Duclos, "size hiçbir ayrıntı saklamadan her şeyi anlattım. Ama biraz daha sabırlı olursanız sizin istediklerinize de geleceğim adım adım."

"Daha keyifli bir başkasına geçelim..." dedi bana arkadaşlardan biri. "Bir kıza ihtiyaç duymadan, tek başına eğlenen biri vardı. Yan odada, dört günden beri doldurmamız emredilmiş olan ve en az bir düzine dışkı parçasının bulunduğu delikli bir sandalye bulunduğunu bilecek, duvardaki deliğin önüne koştuk. Adamımız geldi... Yaklaşık yirmiş yaşlarında bir çiftlik kahyası idi. Odaya kapandı, doğrudan istediği parfümü yaydığını bildiği oturağa ilerledi. Aldı ve bir koltuğun üzerine oturarak, bir saat boyunca sahip olduğu zenginlikleri keyifle inceledi. Kokladı, dokundu, daha çok keyfini çıkarmak için tastan hepsini tek tek alıyor gibiydi. Sonunda coşkuya kapılarak pantolonunun cebinden siyah bir mendil çıkardı ve tüm gücüyle salladı. Bir eliyle kendini uyarıyor diğeriyle oturağa bastırıyor, isteklerini ateşleyebilecek yığının keyfini çıkarıyordu ama daha fazla dayanamadı. Bazen doğanın, bizi en çok etkileyen aşırılıklarla bir sonuca ulaşamayacak kadar ınatçı olduğu anlar vardır. Çok uğraştı, ama organı hiçbir şekilde sertleşmedi. Dokunuşları sertleştikçe, dışkıya batırdığı eliyle dokunurken, boşalmaya başladı... Kaskatı kesildi, geriye düştü, duraksadı, nefes aldı, organını okşadı ve ona bunca zevk veren dışkı yığınının üzerine boşaldı."

"Bir diğeri benimle baş başa yemek yedi ve masaya aynı yemeklerle dolu on iki tabak konulmasını istedi. Sırasıyla hepsini kokladı, içine çekti ve sonra bana onu tahrik etmemi emretti."

“Bir başka genç adam lavman başına para ödüyordu. Onunla olduğumda her birini kendi eliyle yönettiği yedi lavman yaşadım. Kendimi birkaç dakika tuttuktan sonra boyum yüksekliğinde bir yere çıkıyordum, adam da altına yerleşiyordu ve bağırsaklarımda biriken her şeyi uvarmakta olduğu organının üzerine bırakıyordum.”

Bütün gecenin aşağı yukarı anlattığımız tarzda pisliklerle geçtiğini tahmin etmek ve bu zevkin tüm arkadaşlarımızda varolduğuna, bunu en ileri götürenin Curval'ın olduğuna, diğer üçünün de daha az tutkulu sayılmayacağına inanmak da pek güç olmayacaktır. Sekiz küçük kızın dışkıları geceyi doldurmuş ve törenlere bütün bunları oğlanlar üzerinde denemek de eklenmiş ve ertesi gün daha hoş nesnelerle ilgili biraz daha makul öyküler duymak umuduyla daha büyük bir zevkle sona erişini gördüğümüz dokuzuncu gün de tamamlanmıştı.

Onuncu Gün

Burada aydınlığa kavuşacak başlangıç olaylarını hatırlıyor olmalısınız.

İlerledikçe, okuyucularımızı başlangıçta saklamak zorunda kaldığımız bazı olaylar konusunda daha iyi aydınlatma olanağına kavuşuyoruz. Örneğin, sabahları çocukların odasına yapılan ziyaretlerin nedeninin bu ziyaretler ve şapelde yaşanan hazlarla ilgili suçları cezalandırmak olduğunu söyleyebiliriz artık: Hangi cinsiyetten olursa olsun, özel izin olmadan tuvalete girmek yasaktı, bedensel ihtiyaçlarını onlardan istendiği şekilde giderene kadar beklemek zorundaydılar. Ziyaretler birisinin bu kuralları ihlâl edip etmediğini tespit etmeye yarıyordu: O ayın sorumlusu tüm odalardaki oturakları tek tek inceliyor ve birini dolu bulması halinde ilgi sahibi derhal ceza defterine kaydediliyordu. Bununla birlikte, kendini tutabilen kız ya da erkeğe bir kolaylık sağlanıyordu: Bu kolaylık, akşam yemeğinden az önce, şehvet düşkünlerimizin bu ihtiyaç aracılığıyla yaşayabilecekleri tatmin için

haz almak üzere tuvalet yaptırdıkları şapele gitmekti. Paketi korumayı başarmış diğerleri bu ihtiyaclarını gün içinde, dostlarımızın hoşuna gidecek ve genellikle, en azından az sonra ayrıntılarına gireceğimiz şekilde gideriyorlardı. Bu ayrıntılar bu tarz bir şehvet oyununa teslim olmanın tüm yollarını ortaya koyuyordu. Bir başka ceza nedeni daha vardı. Bide Seremonisi olarak adlandırdığımız olay, dört dostumuzun birden hoşuna gitmiyordu. Örneğin Curval, kendini temizlemekle meşgul olması gereken kişilerden zevk alamıyordu. Durcet de aynı şekilde, ertesi gün eğlenecekleri kişi konusunda sorumluluğu ihtiyara haber veriyor ve bu kişileri yıkanmaları ya da başka bir yolla kendilerine zarar vermeleri yasaklanıyordu. Bu işten nefret etmeyen iki kişi gerçekleştirilmesine katkıda bulunuyorlardı. Temiz olmamaları konusunda yapılan uyarıya rağmen temiz gelen olursa, derhal ceza listesine yazılıyordu. O sabah Colombe ve Hebe'nin başına gelen de buydu. Bir gün önce, şölenler sırasında sıçmışlardı ve ertesi gün kahve sırasında onlarla eğlenmeyi planlayan ve onları osurmalarını isteyeceği konusunda uyaran Curval, her şeyi olduğu gibi bırakmalarını özellikle belirtmişti.

Çocuklar yatmadan önce hiçbir şey yapmadılar. Sabah ziyareti sırasında önceden haber vermiş olan Durcet, onları pırıl pırıl bulunca çok şaşırdı. Hatırlayamadıklarını söyleyerek özür dilediler ve ceza defterine kaydedilmemelerini istediler. O sabah hiç kimseye şapel izni verilmedi. (Okuyucu ileride anlatacağımızda bunu hatırlamalıdır.) Her şeyi sabahtan tüketmemek, öykülere de bırakmak istiyorlardı.

O gün genç oğlanların mastürbasyon derslerini kesmeye karar verildi. Çünkü gereksiz hale gelmişti. Hepsi Paris'in en becerikli fahişeleri kadar ustalaşmış sayılırdı. Zéphire ile Adonis işe beceriklilikleriyle, yumuşaklıklarını da katıyordu. Bunca ustalaşmış bu küçük ve güzel ellerle okşanıp da kanayınca kadar boşalmayan organ azdı. Kahve zamanına kadar ilginç bir şey olmadı. Kahve servisi Giton, Adonis, Colombe ve Hebe tarafından yapıldı. Önceden uyarılan bu dört ço-

cuk gaz oluşturacak ilaçlar almışlardı ve onlardan gaz çıkarmalarını isteyen Curval, fazlasıyla gaza kavuştu. Dk, küçük ağız ona sunulan inanılmaz büyüklükteki organı tutmayı başaramayan Giron'a emdirdi organını. Durcet Hbe ile sevdiğı bazı iğrenç oyunları oynadı ve Piskopos, Colombe'nin kalçalarına gömüldü. Saat altıyı alıp, herkes verleştiğinde la Duclos'un aşağıda okuyacaklarımıza anlatmaya başladığı salona geçtiler:

"Madam Fournier'in evine, az sonra anlatacağım tutku ile ilgili oynayacağı rol nedeniyle kısaca da olsa söz edilmeyi hak eden yeni bir arkadaş gelmişti. Bu, la Guerin'in evinde yaşamakla birlikte arada sırada la Fournier için de çalışan, bir kadın avcısı tarafından kötü yola düşürülmüş genç bir işçi kızıydı. On dört yaşındaydı, kestane rengi saçlara, kahverengi ışıl ışıl gözlere, dünyada varolan en şhevi küçük yüze sahipti. Teni leylak kadar beyaz ve saten kadar yumuşak, olduķa duzgn ama biraz yağlıydı; sahip olduğı küçük kusur, Paris'te görülebilecek en körpe, en minyon ama fazlasıyla tombul bembeyaz kalçalara sahip olmasydı. İlişkiye girdiğı adam onun ilkiydi, zira her tarafından bakire olduğuna şüphe yoktu. Tabii böyle bir parça evin önemli müşterilerinden birine ayrılmıştı: Bu, zenginliğı kadar şehvet dşknluğı ile de tanınan Fierville keşişi idi. Parmak uçlarına kadar her yerinde gut hastalığının izlerini taşıyordu. Tanınmayacağı giysiler içinde geerek odaya kapandı. Ona gerekli olacak tüm malzemeler hazırды. Küçük kız içeri girdi... Adı Eugenie idi. İlk aşığının biçimsiz yüzünden biraz korkarak gözlerini yere indirdi ve kızardı. 'Yaklaşın, yaklaşın' dedi ona hovarda, 'Yaklaşın ve bana kalçalarınızı gösterin.' 'Mşy...' dedi konuşması yasak olan ocuk. 'Hadi, hadi dedim!' dedi yaşlı hovarda. 'Bu küçük bakireler en beteridir zaten; kı görmek isteyeceğimizi anlamazlar. Hadi soyunun, soyunun!' Sonunda küçük kız, son derece itaatkar olacağı konusunda söz verdiğı Madam Fournier'in hoşuna gtmeme kaygısıyla ilerleyerek, arka tarağını yarı yarıya açtı. 'Daha yukarı, hadi daha yukarı!' dedi yaşlı hovarda. 'Bunu benim yapacağımı mı sanıyorsunuz?' Sonunda, güzel kı tamamen ortaya ıktı. Keşiş

göz ucuyla bakarak kımıldamadan durmasını emretti. Çocuğu eğdi, bacaklarını gerdiretek, aralamasını sağladı ve yatağa doğru bastırarak, ön tarafında tamamen havaya dikilmiş kocaman organını Eugenie'nin güzel kışına sürterek elektrikleştirmek, bu güzel çocuğun sıcaklığından biraz olsun faydalanmak istedi. Sonra öpücüklere geçti. Daha kolay öpebilmek için diz çoktu ve iki eliyle bu güzel kalçaları mümkün olduğuna kadar açık tutarak, dilini ve ağzını bu hazinelere daldırdı. 'Beni aldatmamışlar, oldukça güzel bir kışınız var. Kakanızı yapalı çok oldu mu?' 'Az önce mışyö...' dedi küçük kız. 'Madam gelmeden önce bu konuda ihtiyatlı olmamı istemişti.' 'Ah, ah!... Demek bağırsaklarınızda hiçbir şey yok...' dedi hovarda. 'Eh peki, göreceğiz.' 'Bir şırınga alarak sütle doldurdu, oyuncuğunun yanına geldi, çevirdi ve batırdı. Eugenie, adamın üzerine ata biner gibi oturması ve varını yoğunu üstüne boşaltması konusunda önceden uyarılmıştı. Zavallı çekingen yaratık ona söylendiği gibi oturdu, kendini zorladı, şehvet düşkününü adam kendini tahrik ediyor, ağzını deliğin üzerine tamamen yapıştırmış, buradan boşalan değerli likörün bir damlasını bile kaçırmıyordu. Her şeyi büyük bir dikkatle yalayıp yuttu ve tam son yudumunda boşalmaya başladı. Kendini kaybetmişti. Ama neredeyse tüm gerçek hovardaların illüzyonlarının yıkılışını izleyen bu ruh halleri bu keyifsizlikleri nedendir? Keşiş işi biter bitmez küçük kızı sert bir hareketle uzağa fırlattı. Burada sayın keşişin sütten başka bir şey istemediğinin altını çizmek gerekir. Adam homurdandı, yeminler etti, sövgüler savurdu, para ödemeyeceğini, bir daha asla gelmeyeceğini, bu tür küçük veletler yüzünden zor hareket ettiğini söyledi ve bunlara, burada küçük bir aksenar olacak şekilde bir başka tutku anlatma fırsatıyla binlerce başka sövgü ekledi."

"Aman Tanrım..." dedi Curval, "bu ne kadar da nazik bir adam: Azıcık bok geldi diye birine kızmak? Bunu yiyenler de var!" "Sabredin, sabredin monsenyör..." dedi Duclos, "oykümüz sizin de istediğiniz düzen içinde sürmesine izin verin... Sözünü ettiğiniz özel şehvet düşkünlerini de göreceksiniz."

[Bu bölüm yirmi gecede, saat yedi ve on arasında yazıldı ve 12 Eylül 1785'te tamamlandı.]

—Bölümü tersten okuyun. Bundan sonraki bölüm en sona eklenebilir.—

"İki gün sonra, sıra bana gelmişti. Önceden haberdar edildim; oruz altı saattir tutuyordum kendimi. Kahramanımız, Kral'ın önceki gibi gut hastalığı her yerine dağılmış yaşlı papazlarından biriydi. Onun yanına çıplak, ama cinsel organ ve göğsü büyük bir özenle kapatmış halde gitmek gerekiyordu. Bu koşula çok dikkat etmem gerektiği, bu bölümlerde en küçük bir açıklık görmesi şanssızlığına düşmem halinde. onu boşaltma noktasına asla getiremeyeceğim söylenmişti. Yaklaştım. Arka tarafımı dikkatle inceledi. Bana yaşımı, gerçekten fena halde sıçma ihtiyacı içinde olup olmadığımı, dışkımın türünü, yumuşak mı sert mi olduğunu ve onu heyecanlandırıldığını fark ettiğim başka onlarca soru sordu. Çünkü yavaş yavaş organı dikiliyor ve o da bunu görmemi sağlıyordu. Yaklaşık dört parmak uzunluğunda ve iki ya da üç parmak kalınlığında olan bu organ, parlaklığına rağmen, varlığından şüphe etmemek için gözlük takmak gerekecek kadar küçük ve acınasıydı. Yine de adamımın isteği üzerine tuttum ve dokunuşlarımdan arzularını fazlasıyla tahrik ettiğini gördüm. Hemen kurbanını harcamaya koyuldu. 'Bana sözünü ettiğiniz şu sıçma isteği çocuğum dedi bana, ne kadar gerçek? Çünkü aldatılmayı sevmem. Göreceğiz, arkanızda gerçekten pislik olup olmadığını göreceğiz.' Bunları söyledikten sonra, sağ elinin orta parmağını tamamen içime sokarken, sol eliyle organında yarattığım ereksiyonu destekliyordu. Sondaj yapan parmağı onu temin ettiğim ihtiyacın gerçekliğine ikna etmek için fazla öteye gitmek zorunda kalmadı. Dokunur dokunmaz coşkuya kapıldı... 'Aman Tanrım!' dedi, 'beni aldatmıyor. Tavuk yumurtlayacak... Yumurtanın kokusunu alıyorum!' Keyiflenen yaşlı hovarda beni ar-

kamdan öptü. Yaptığı *baskıyla* kendimi tutmam iyice imkansız hale gelmişti; beni burada, şapelinizde bulunan makinaya oldukça benzer bir makinanın üzerine çıkarttı... Arka tarafım tam gözünün önündeydi. Burnuna iki üç parmak uzaklıktaki bir vazoun içine pislemem gerekiyordu. Bu mekanizma bu adam için hazırlanmıştı ve sık sık kullanılıyordu, zira yabancılarla ya da evin kızlarıyla bu tarz bir macera yaşamak üzere Fournier'in evine uğramadığı gün yoktu. Kızımın yerleştirileceği dairenin hemen altına konulmuş bir koltuk bu adamın tahrikti. Beni doğru pozisyonda görür görmez, yerine yerleşti ve başlamamı emretti. Önce birkaç osuruk duyuldu. Adam derin derin solu-
du. Sonunda dışkı görüldü; kendinden geçti: "Pisle küçüğüm, çıkar meleşim!" diye haykırdı ateşlenerek. "Dışkının o güzel popondan nasıl çıktığını göster bana..." Ve yardım ediyordu... Parmaklarıyla anüsüne bastırarak fırlamayı kolaylaştırıyordu. Kendini tahrik ediyor, inliyor, şehvetten sarhoş oluyordu ve onu kendinden geçiren hazzın aşırılığı, çılgınlığı, soluk alış verişleri, dokunuşları, her şey beni hazzının doruğunda olduğuna inandırdı ve başımı çevirdiğimde minyatür organının az önce doldurduğum vazoya birkaç damla sperm boşalttığını gördüm. Bu seferki öfkeye kapılmadan gitti. Onu yeniden görme şerefine kavuşacağımı söylediyse de aynı kızı iki kere görmediğini bildiğimden bunun gerçekleşmeyeceğinden emindim."

"Bunu hayal edebiliyorum..." dedi Başkan, kanepede arkadaşları Ali-ne'nin kalçasını öperken, "bir kalçayı birden fazla kullanmak için yoksunluk içinde yani bizim bulduğumuz halde olmak gerekir." "Sayın Başkan" dedi Piskopos, "sesinizin titreyen tonu bana organınızın serdeştiğini anlatıyor." "Ah! Tabii ki" dedi Curval, "bana zavallı bir gaz bile verme kibarlığını göstermeyen sevgili kızınızın kalçalarını öpüyorum." "Demek sizden daha murhuyum" dedi Piskopos, "çünkü eşiniz olan bayan tana dünyanın en güzel ve en bol malzemesini sunuyor... Hadi sessiz olun mösyö. sessiz olun!" dedi Dük. sesi başını örten bir şeyle boğulmuş gibiydi. "Sessizlik lanet olsun! Dinlemek için buradayız, bir şeyler yapmak için değil..." "Sen hiçbir şey yapmadığını mı

söylemek istiyorsun?" dedi Piskopos, "bu üç dört kışın arasına yalnızca dinlemek için mi serildin yani?" "Hadi hadi, hakkı var. Devam et Duclos, bu saçmalıkları dinlemek yapmaktan daha iyi, insanın kendini koruması gerek." Duclos yeniden başlamıştı ki, kendi dörtlüsünün ortasında, şehvet içinde, Augustine tarafından tahrik edilirken, Sophie, Zephire ve Giton ile anlatılanlara çok benzer tarzda küçük saçmalıklar yapan Dük'ün alışlagelmiş boşalma haykırırları ve küfürleri duyuldu. "Ah Tanrım" dedi Curval, "bu kötü örneklerle katlanamıyorum. Tam bir boşalma sağlayacak birini tanımıyorum; bu küçük fahişe" dedi Aline'ye bakarak, "az önce hiçbir şey yapamazken, şimdi ondan istenen her şeyi yerine getiriyor... Neyse vazgeçtim. Ah! Çok güzel sıçıyorsun oğlum, çok güzel sıçıyorsun, ama boşalmayacağım." "Gördüğüm kadarıyla baylar, sizi kendinden geçiren ben olduğuma göre, toparlamak da bana düşüyor, bunun için emirlerinizi beklemeden öyküme devam edeceğim." "Yo! Hayır hayır" dedi Piskopos, "Başkan gibi değilim ben. Spermlerim beni zorluyor ve mudaka akması gerekiyor." Bunu söyledikten sonra, herkesin önünde, bize verilen emre göre henüz açıklayamayacağım, ama şehvetinden spermlerin rahatsız ettiği testislerden hemen fışkırmasını sağlayan şeyler yapmaya başladı. Therèse'nin kalçaları arasına gömülmüş olan Durcet'in hiç sesi çıkmıyordu, doğası gereği diğer ikisinin yaptıklarını reddeder gibiydi, zira normalde ona ilgi gösterildiğinde hiç de sessiz kalmazdı. La Duclos ortalığın sakinleştiğini görünce kösnül öykülerine devam etti:

"Bir ay sonra, az önce anlattığıma oldukça benzer bir iş isteyen bir adamla beraber oldum. Bir tabağın içine pisledim. Adam tabağı burnuna götürdü, bana hiç dikkat etmeden kitap okurmuş gibi görüldüğü bir koltukta oturuyordu. Sövdü saydı, onun önünde böyle şeyler yapmak için son derece küstah olmam gerektiğini söyledi ama bir yandan da dışkıyı kokluyordu, dışkım burnunun dibinde dururken saçma sapan laflar eşliğinde boşaldı. Beni yeniden görmeye geleceğini ve benimle bir işi daha olduğunu söyledi."

"Bir dördüncüsü yetmiş yaşındaki kadınlarla benzer bir şölen düzenliyordu. En az doksan yaşındaki bir kadınla iş tuttuğunu da gör-düm. Bir kanepenin üzerine yatmıştı; üzerine ata biner gibi binmiş olan yaşlı kadın, yaşlı dışkıları kanepenin üzerine bırakırken neredeyse hiç boşalamayan yaşlı kırıksık bir organı tahrik ediyordu."

"La Fornier'in evinde oldukça özel bir başka eşya daha vardı: Bu, başka bir odada yatan bir adamın oturak yerinin tam altında olacak şekilde yerleştirilmiş bir tür sandalye idi. Ben adamın bedeninin bu-lunduğu odadaydım ve bacakları arasına diz çökmüş elimden geldi-ğince organını uyarıyordum. Bu seremoni, yaptıklarının ne işe yaraya-cağını bilmeyen halktan bir adamın sandalyenin bulunduğu odaya girmesi, üstüne yerleşmesi ve doğrudan adamımın yüzüne düşecek boklarını bırakmasından ibaretti. Ama bu adamın, bu rezil eğlenceye çok daha fazlasını katabilecek bir köylü olması gerekmektedir; ayrıca yaşlı ve çirkin olmalıydı. Adamı önden gösteriyorlardı ve bu özelliklere sahip değilse istenmiyordu. Hiçbir şey görmediysem de her şeyi duydum: Şok anında adamım boşaldı, dışkıları yüzünü kaplarken me-nisi de benim gırtlığımı dolduruyordu ve oradan çok iyi hizmet gör-müş edasıyla çıktığını gördüm. Tesadüf sonucu burada kullanılan genç adamla karşılaştım: Duvar ustası olarak hizmet veren Auverg-nat'lı iyi ve dürüst bir adamdı; yalnızca bağırsaklarındaki artıkları bo-şaltarak kuş kadar hafif ve keyifli hale geleerek birkaç ekü kazanmış ol-maktan çok mutluydu. Çirkinliği korkutucu boyuttaydı ve kırk yaşın üzerinde görünüyordu."

"Tanrı'yı reddediyorum" dedi Durcet, "zaten yapılması gereken de budur." Vurucularla en yaşlısı, Thérèse ve la Desgrandes ile odasına çekildi, birkaç dakika sonra zınlamaya başladığı duyuldu; dönüşte az önce kalkışmış olduğu aşırılıkları arkadaşlarına anlatmak istemedi. Yemek servis edildi. Akşam yemeği en az her zamanki kadar şıvetli geçti; fanteziler kurmuş olan arkadaşlar yemekten sonra her zamanki gibi bir arada eğlenmek yerine farklı köşelere dağıldılar. Dük Herkul,

Martaine, kızı Julie, Zelmire, Hèbè, Zélamir, Cupidon ve Marie ile dipteki odayı aldı. Curval, onunla kalması gereken her zaman korkudan titreyen ve onu sakinleştirmekten çok uzak olan Constance, Fanchon, la Desgrandes, Brise-cul, Augustine, Fanny, Narsis ve Zéphire ile öykü salonunu kapattı. Piskopos, o akşam Martaine'yi almasından dolayı intikam almak istediği Düke sakadatsizlik etmek isteyen la Duclos, Aline, Bande-au-ciel, Thérèse, Sophie, sevimli küçük Colombe, Céladon ve Adonis ile toplantı salonuna geçti. Durcet ise, toplanarak hahılar ve minderler döşenen yemek salonunda kaldı. Sevgili eşi Adélaïde, Antinoüs, Louison, Champville, Michette, Rosette, Hyacinthe ve Giton ile kapandı. Şüphesiz bu düzenleme sonucu şehvetleri iki katına çıkmıştı. Çünkü o akşam akıllarında tek bir fikir vardı... Hiçbiri uyumadı. Odalarda yaşanan pislikler ve iğrençlikler hayal edilemezdi. Gün ağarmasına doğru yeniden masaya oturmak istediler, zira gece boyu fazla içmişlerdi. Masada darmadağınık ve yer gözetmeden yerleştiler. Uyandırdıkları aşçılar haşlanmış yumurta, soğan çorbası ve omletler göndermişti. Yine içildi, ama Constance hiçbir şeyin dindiremediği bir acı içindeydi. Curval'ın durmadan büyüyen zavallı karnına nefreti giderek artıyordu. O gece şölenler sırasında darbelerden uzak kalmıştı, zira yavrusunun büyümesine izin vermeye karar vermişlerdi; dediğim gibi, daha kötü muameleler tasarlıyorlardı. Durcet ve Düke, yani babası ve kocasına yakınmaya kalkıştı. Onu şeytana havale ettiler ve daha erdemli ve daha dürüst bir insan olmak gibi hoşlarına gitmeyen özelliklerden vazgeçmesi gerektiğini söylediler: İşte aldığı karşılık bu oldu. Ve yattılar.

On Birinci Gün

Oldukça geç kalktılar ve o gün için alışageldikleri seremonilerin hepsini iptal ederek, yataktan kalkar kalkmaz masaya oturdular. Giton.

Hyacinthe, Augustine ve Fanny tarafından servis edilen kahve saati oldukça sakın geçti. Bu arada Durcet, Augustine'nin gaz çıkarması konusunda ısrar etti ve Duk, buna Fanny'nin ağzına yaptırmak istedi. Daha önce hiç denemedikleri bir olay yaşadıklarından tatmin oldular. Allahtan Augustine hazırlıktaydı... Para babasının yüzüne bir düzine kadar bıraktı. Oyle ki, neredeyse organının sertleşmesine neden olacaktı. Curval ve Piskopos ise, iki küçük oğlanın kalçalarını okşamakla yetindiler ve oyku salonuna geçildi.

"Bana bak" dedi bir gün bana bizimle kaynaşmaya başlayan küçük Eugenie, kerhanede geçirdiğim altı ay onu pek güzelleştirmiş sayılmazdı... "Bak Duclos" dedi ereklerini toplayarak, "Madam Fournier bütün gün bu kışla dolaşmamı istiyor." Bunu söyledikten sonra, bana küçük kış deliğini kapatan bir parmak kalınlığında bir bok tabakası gösterdi. "Bununla ne yapmanı istiyor?" diye sordum ona. "Bu, akşama gelecek yaşlı bir ihtiyar için!" dedi, "adam kışımnda bok görmek istiyor-muş." "Eh iyi o zaman" dedim, "mutlu olacak demektir, çünkü bundan iyisi can sağlığı." Madam Fournier'in dışkılarını bu amaçla kalçasına buladığını anlattı. Yaşanacak sahneyi merak ettiğimden, bu güzel küçük yaratığı çağırdıkları anda deliğe uçtum. Gelen bir keşişti, ama kodaman dediklerimizden. Citeaux'nun emrindeydi. Yaklaşık altmış yaşlarında, şişman, iri yarı, sert bir adamdı. Çocuğu okşadı, ağzından öptü ve ona yeterince temiz olup olmadığını sorarak, durumunu anlamak etmek için kızı soydu. Söylediklerinin tersiyle karşılaştı, ona böyle konuşmasını söylemişlerdi. "Küçük kaltak bu ne!" dedi keşiş durumunu görünce, "Bu kadar pis bir kalçayla bana temiz olduğunuzu söylemeye nasıl cesaret edersiniz? Kışınızı yıkayalı en az on beş gün olmuş gibi. Bunun bana yaratacağı güçlüğü farkında mısınız: Zira sizi temiz istediğimden, bununla ilgilenmek bana düşecek." Bu sözleri söylerken genç kızı yatağa itti ve iki eliyle araladığı kalçalarının hizasına dizüstü çöktü. Önce durumu iyice incelemek ister gibiydi. Git gitte heyecanlanıyor, organı sertleşiyordu. Burnu, ağzı, dili, her yeri aynı anda çalışıyordu. O kadar coşkuya kapılmıştı ki, güçlkle konuşabili-

yordu. Sonunda meni fıskırdı: Organını yakaladı, tahrik etti ve boşaldı. Ama şehvet düşkününü adam bununla yetinmedi. Bu şehvetli aşırılık onun için yalnızca bir başlangıçtı. Yeniden ayağa kalktı, küçük kızı yeniden öptü, kocaman pis bir cinsel organ göstererek, onu tahrik etmesini istedi. Bu iş onu yeniden isteklendirdi. Arkadaşımın kalçasına yapıştı, yeni öpücükler kondurdu ve bundan sonra yaptıkları beni de alt üst ettiğinden ve benim giriş niteliğindeki alanıma girmediğini düşündüğünden bunları, pek tanımadığı bir şehvet düşkününün aşırılıklarından söz edecek Madam Martaine'ye bırakıyorum. Sizden gelecek ve yine sizin kurallarınız gereği cevap verme iznim olmayan soruları önlemek üzere baylar, bir başka detaya geçiyorum.”

“Bir dakika Duclos...” dedi Dük. “Üstü kapalı sözlerle konuşacağım: Böylece cevapların kurallarımıza aykırı olmayacak. Keşişinki büyük müydü ve bu, Eugenie için ilk miydi?” “Evet monsenyör bu ilkti ve üstelik Keşişinki neredeyse sizinki kadar büyüktü.” “Ah! Ne güzel” dedi Durcet, “ne güzel bir sahne, görmek isterdim doğrusu.”

“Bir başkası ise akla gelebilecek en garip fantaziye sahipti. Delikli sandalyenin oturağında tek bir damla idrar olmayacak şekilde dört parça bok bulmak istiyordu. Onu bu hazinenin bulunduğu odaya tek başına kapatıyorlardı. Asla yanına bir kız almıyordu ve her tarafın hiçbir yerden görülmecek ya da fark edilmeyecek kadar sıkı sıkı kapatılmış olmasına büyük özen gösteriyordu. Daha sonra harekete geçiyordu. Ama olanları size anlatmam olanaksızdı. Çünkü onu gören olmamıştı. Bildiğimiz tek şey ondan sonra odaya girenlerin oturağı boş ve son derece temiz bulduğuydu: Bu dört boku ne yaptığını şeytanın bile anlatmakta güçlük çekeceğini tahmin ediyorum. Belki yalnızca bir yerlere atıyor, belki de başka bir şey yapıyordu. Ama bildiğim bir şey varsa, bu yaptığı şeyi kimsenin tahmin edemediğiydi. Fournier'den tek istediği, bunları ne yapacağını sormadan ve en küçük bir açıklama istemeden dört bok parçası bulmasıydı. Bir gün, ona söyleyeceklerimizden ne kadar etkileneceğini görmek, bu etki sonucunda

bokların kaderi konusunda bir bilgi edinmek için, ona verdiğimiz bokların son derece sağlıklı ve frengiye yakalanmış birinin olduğunu söyledik. Bize hiç kızmadan güldü. Ama yine de bu bokları atmaktan başka bir şey yaptığı anlaşılıyordu. Sorularımızda daha ileri gitmek istediğimiz zaman, bizi susturdu ve daha fazlasını öğrenmemiz mümkün olmadı."

"Bu akşam size anlatacaklarım bu kadar" dedi Duclos. Yarın konuyla, en azından yaşadıklarıyla ilgili başka bir hikaye anlatacağım. Çünkü bu yücelttiğiniz hoş zevkle ilgili anlatacak, sizi oyalayacak ancak iki üç günlük öyküm kaldı baylar."

Az önce sözü edilen adamın bokları ne yaptığı konusunda fikir yürüttüler ve birkaç tez ileri sürdüler... Duclos'tan aldığı hazı herkesin görmesini isteyen Dük, kadınla hangi şehvet oyunları ile haz aldığını ve kadının onu tatmin etme konusunda sergilediği rahatlığı, ustalığı, sürati ve yanında sarf ettiği güzel sözleri tüm topluluğa gösterdi. Akşam yemeği ve şölenler oldukça sakindi ve akşama kadar herhangi bir olay geçmediğinden, on ikinci güne la Duclos'un öyküleriyle başlayacağız.

On İkinci Gün

"Başlayacağım yeni öykü" dedi Duclos, "beni bir an için de olsa baylar, kişisel detaylara girmek zorunda bırakıyor. Hazlar bazen onu yaratan kişi tanındığında daha iyi anlatılabilir. Sizi yirmi birinci yaşına götüreceğim. Esmerdim, ama buna rağmen cildim çok hoş bir beyazlıktaydı. Başımı kaplayan inanılmaz gürlükteki saçlarım uçuşan doğal bukleler halinde kalçalarım kadar iniyordu. Gözlerim şimdi gördüğünüz gibiydi ve hep çok güzel dururdu. Görüntüm biraz daha dolgun, uzun, zarif ve benzersizdi. Arka taraftan bakınca, o günkü şehvet düşkünleri arasında oldukça ilgi çeken bu bölgem, herkesin dediği gibi, bu tarz için bulunabilecekler arasında en büyüleyicisiydi. Paris'te

bu kadar biçimli çok az kadın vardı. Kalçalarım dolgun, yuvarlak, oldukça yağlı ve çok az tombuldu. Dolgunluğu güzelliğinden hiçbir şey eksiltmiyordu. En küçük bir harekette bu kadar hayran olduğunuz ve sizin gibi bir kadının en çekici yanı olduğuna inandığım küçük gülü ortaya çıkarıyordu. Şehvet oyunları içinde bunca zamandır yer alıp da bu kadar körpe kalmam inanılmazdı. Doğanın bana verdiği akıl almaz dinginlik, körpeliğimi destekliyordu. Erkekleri pek sevmiyordum. O güne kadar tek bir kişiye bağlanmıştım. Hovarda bir ruh taşı-mıyordum. Garip bir şekilde öyle yaşayıp gidiyordum... Size biraz kusurlarımdan da bahsetsem iyi olacak. Ben hayatta hep kadınları sevdim baylar, bunu asla saklamadım. Kadınlara bittiğini söyleyen sevgili arkadaşım Madam Champville kadar değilse de haz almak konusunda kadınları her zaman erkeklere tercih ettim ve kadınlar duygularım üzerinde maço şehvet oyunlarından daha etkili oldular. Bunun dışında, çalmayı sevmek gibi bir kusurum oldu: Bu çılgınlığı ne kadar ileri götürdüğüme inanamazsınız. Dünya üzerindeki varlıkların eşit olması gerektiğine ve bu eşitliği de ancak ve ancak güç ve şiddetin sağlayabileceğinin doğanın ilk kanunu olduğuna tamamen inanarak, kaderimi değiştirmeye ve bu dengeyi mümkün olduğunca kendim sağlamaya çalıştım. Ve bu lanet olası çılgınlığım olmasaydı belki bugün hâlâ iyiliksever bir ölümlü olarak kalırdım.”

“Hayatın boyunca çok hırsızlık yaptın mı?” diye sordu Durcet. “Şaşılacak kadar mösyö... Eğer çaldıklarımı saçıp savurmasaydım bugün zengindim.” “Peki daha açık olabilir misin?” diye devam etti Durcet. “Hiç kapı kırdın mı, güveni suiistimal ettin mi, açıkça aldat-tın mı?” “Yapılabilecek her şeyi yaptım” dedi Duclos. “Öykülerimin sırasını bozmamak için ayrıntılar üzerinde durmayı düşünmüyordum, ama bunun sizi eğlendirebileceğini gördüğümünden, daha sonra bu konuda ayrıntı vermeyi unutmayacağım. Bana her zaman bu kusuruma bir yenisini eklememi söylediyse de bunun için çok kötü bir kalp gerekiyordu. Ama bütün bunlar benim hatam mıydı? Kötülükleri ya da mükemmeliyetleri doğadan almıyor muyduk ve onun duyarsız kıl-

diği bu kalbi kendi kendime yumuşatabilir miydim? Hayatımda ne kendimin ne de diğerlerinin acılarına ağladığımı hatırlıyorum. Kız kardeşimi sevdim ve kaybettüğimde en küçük bir acı hissetmedim. Kaybını öğrendiğimde nasıl soğukkanlı olduğuma siz de şahit oldunuz. Tanrı izin verirse tüm evrenin öldüğünü göreceğim ve tek damla gözyaşı dökmeyeceğim." "İşte, böyle olmak gerek..." dedi Dük, "merhamet budalalara özgü bir erdemdir. İnsan biraz dikkat ettiğinde, bize şehvetten başka bir şey kaybettirmediğini görür. Ama bu kusurla bir çok suç işlemiş olmalısın. Çünkü doğrudan acımasızlığa götürür seni değil mi?" "Monsenyör" dedi Duclos, "öykülerimizle ilgili belirlediğiniz kurallar size her şeyi açıklamamı engelliyor. Bu konuları arkadaşlarıma bıraktınız. Size söyleyecek tek bir sözüm var: Onlar gözünüze çok daha şehvet düşkünü görünecekler ve ben hiçbir zaman onlar kadar olamayacağım." "İşte, adil olmak diye buna denir" dedi Dük. "Hadi devam et. Sana sınırlar çizen biz olduğumuza göre anlatacaklarınla yetineceğiz, ama baş başa kaldığımızda özel küçük oyunlar konusunda merhamet etmeyeceğimi unutma."

"Sizden hiçbir şey saklamayacağım monsenyör. Beni dinledikten sonra, bu kadar kötü bir insana biraz iyilik bahsedebileceğiniz misiniz?" "Tüm bu kusurlarına rağmen ve her şeyden öte, insanlığa hakaret niteliği taşıyan ve doğadan aldığımız tüm gururu azaltan, rahatsız edici saygı duygusunu bütünüyle yadsımak anlamında, dediğim gibi, tüm bu kusurlarla seviyordu arkadaşlarım beni ve erkeklerin çoğu beni istiyordu. D'Aucourt adındaki bir çiftlik sahibi la Fournier'de parti yapmaya geldiğinde yine beni istedi. Yabancı kızlarla olduğu gibi evdeki kızlara da sık sık geldiğinden evdeki inbarı çoktu. Bizi mutlaka tanıştırmak isteyen madam, iki gün öncüsinden, bildiğiniz ve daha önce herhangi bir erkeğin sevdiğini görmediğim şeyleri onun için saklamamı istedi. Bu olayı ayrıntılarıyla öğreneceksiniz. D'Aucourt geldi ve ben böyle bir süzükten sonra, Madam Fournier'i ona daha önce bu kadar güzel bir yaratık sunmadığı için azarladı. Ona nezaketinden dolayı teşekkür ettim ve yukarı çıktık. D'Aucourt yaklaşık elli yaşlarında,

şışman, yağlı, ama güzel yüzlü, zeki bir adamdı ve onda en çok hoşuma giden, beni ilk andan beri etkileyen nazik karakterinin yumuşaklığıydı. D'Aucourt, 'dünyanın en güzel kıcına sahip olmalısınız' diyerek beni kendine doğru çekti ve elini eteklerimin altından arka tarafıma götürerek, 'ben bu işin erbabıyım. Sizin görünümünüzdeki kızlar her zaman güzel bir kıça sahip olurlar. Eh peki! Bakalım haklı mıyım?' diye devam etti bir an yoklayarak. 'Nasıl da körpe, nasıl da yuvarlak!' Ustalıkla arkamı döndürerek bir eliyle eteğimi belime kadar sıvadı. Diğeriyle kalçalarımı yokluyordu. İstedığı tapınağı incelemeye koyuldu. 'Aman Tanrım!' diye haykırdı, 'hayatta gerçekten çok kış gördüm, ama bu gerçekten en güzellerinden biri... Şunu yesem... Yalayıp yut-sam... Bu gerçekten ama gerçekten çok güzel bir kalça... Eh! Söyle bana küçüğüm, bunu daha önce söyleyen oldu mu sana?' 'Evet mösyö.' 'Size dışkıınızı çıkarmanızı isteyeceğim söylendi mi?' 'Oh! Mösyö, söylendiğine emin olabilirsiniz.' 'İşi biraz daha ileri götüreceğim' diye devam etti, 'tamamen sağlıklı değilseniz tehlikeli olabilir.' 'Mösyö' dedim ona, 'istediğiniz her şeyi yapabilirsiniz. Yeni doğmuş bir bebek gibiyim; güven içinde hareket edebilirsiniz.' D'Aucourt bu giriş konuşmasından sonra beni kendisine doğru eğdi. Hâlâ kalçalarımı ayırık tutuyordu. Ağzını ağzıma yapıştırdı ve on beş dakika boyunca tükürüğümü yuttu. Biraz -meni- fişkırtmak için yeniden başlıyor ve az sonra aşk içinde pompalıyordu. 'Tükürün, ağzıma tükürün' diyordu aralıklı olarak. 'Tükürükle doldurun onu.' Ve dilinin diş etlerimin üzerinde dolaştığını, mümkün olduğunda derinlere gittiğini ve bulduğu her şeyi çekmek ister gibi davrandığını hissediyordum. 'Hadi' dedi, 'organım sertleşiyor, asıl işimize bakalım.' Böylece bana organıyla ilgilenmemi emrederken kalçalarımı incelemeye koyuldu. Yaklaşık üç parmak kalınlığında, beş parmak uzunluğunda, oldukça sert ve yerinde duramayan bir organ çıkardım. 'Elbisenizi çıkarın' dedi bana D'Aucourt. 'Ben de külotumu çıkaracağım... Yapacağımız tören için kalçalarınızın serbest olması gerekiyor.' İtaat edildiğini görür görmez: 'Korsenizin altında kalan blüzunuzu' diye devam etti, 'iyice kaldırın

ve korsenizi çıkarın... Yatağın üzerine karın üzeri yatın.' Daha sonra bir sandalyenin üzerine oturdu ve yine görüntüsünden sarhoşa döndüğü kalçalarını okşamaya koyuldu. Bir an araladı onları ve dilinin, tavuğun gerçekten yumurtlamak isteyip istemediğini anlamak üzere mümkün olan en derinlere kaydığını hissettirdi. Size onun sözlerini aktarıyorum. Bu arada ben de ona dokunmuyordum. Ortaya çıkardığım küçük kuru organını yavaş hareketlerle kendisi tahrik ediyordu. 'Hadi çocuğum' dedi, 'işimize bakalım. Dışkı hazır, onu hissettirdim, dışarı yavaş yavaş çıkaracağınızı unutmayın. Benim işim uzun sürer, fazla acele etmeyin. Kalçalarınıza vuracağım... Küçük bir şaplak sizi ıkmamanız konusunda uyaracaktır.' Kült nesnesine mümkün olan en uygun pozisyonda yerleşti. 'Bu kadar mösyö' dedim ona sonunda, 'artık boşuna ıkınıyorum.' 'Gerçekten bitti mi küçüğüm? O halde, artık boşalmam gerek. Evet küçüğüm, bu güzel kıcı döverek boşalacağım. Oh Tanrım! Bana nasıl da haz veriyor! Bundan daha muhteşem bir zevk yaşamamıştım hayatımda, bunu her yerde söyleyeceğim. Ver meleşim, ver de şu güzel kıcı biraz daha emeyim, biraz daha yiyeyim.' Parmağını yeniden içime soktu. Bu sırada kendisini tahrik ediyordu. Hovarda coşkusunu tamamladığını sandığım binlerce pis laf ve yeminle menisini bacaklarımın üzerine boşalttı. Sonra oturdu, beni yanına aldı, ilgiyle seyrederek kerhane hayatından sıkılıp sıkılmadığımı ve beni bu hayattan çekip almak isteyecek birini bulmaktan memnun olup olmayacağımı sordu. Güç olanı yaptım ve hiç de ilginç olmayan bir detayla sizi oyalamadan, bir saatlik bir görüşmenin sonunda, onu ikna etmeyi başardım. Ertesi günden itibaren, ayda yirmi huielik bir maaş ve yemekle onun evinde yaşamaya başlamama karar verdi. Dul olduğundan, evinin tavanarasında kalmamda herhangi bir sakınca yoktu. Burada, bana hizmet edecek bir kız ve üç arkadaşta oluşan bir grup ve haftada dört kez, bazen birinin bazen bir başkasının evinde gece yarısı şölenleri için bir araya geldiği meclisleri vardı. Tek işim fazlasıyla yemek yemek olacaktı. Bana sürekli ikramda bulunulacaktı. Çünkü dediğim gibi benim fazlasıyla yemem, sindirimi kolay olsun diye iyi uyumam.

her gün düzenli olarak içimi boşaltmam ve günde iki kez üstüne sıçmam esastı. Bu sayı beni korkutmamalıydı. Çünkü beni yemekten patlayacak hale getirecekleri için, bazen iki yerine üç kez dışarı çıkma ihtiyacı bile duyacaktım. Para babası, pazarlığımıza güvence olarak bana çok güzel bir elmas verdi, öptü, Fournier ile ilgili ayarlamaları halledeceğini ve ertesi sabah hazır olmamı söyledi. Beni almaya bizzat kendisi gelecekti. Az sonra herkese veda etmiştim. Kalbimde hiç pişmanlık yoktu, zira bağlılığı reddediyordum. Yalnızca altı aydan beri çok özel bir ilişkim olan Eugenie için üzülüyordum... Yine de orayı terk ettim. D'Aucourt beni çok iyi karşıladı. Artık benim evim olacak çok güzel bir daireye bizzat yerleştirdi. Kısa sürede tamamen benim sedim burayı. Her gün, balıklar, istiridyeler, salamuralar, yumurtalar ve her türlü süt ürünlerinden oluşan çok sevdiğim sayısız yemeğin bulunduğu dört öğün yemeğe mahkumtum. Ama aslında o kadar zarar görüyordum ki, öfkeyle söylenmeye başladım. Sıradan bir öğünüm inanılmaz miktarda beyaz tavuk eti ve değişik şekillerde pişirilmiş kemikleri çıkarılmış av eti, az miktarda yağsız kasap eti, biraz ekmek ve meyveden oluşuyordu. Sabah kahvaltısında ve gece yatmadan önce bile bu et türlerinden yemem gerekiyordu. Bu saatlerde bana ekmek verilmiyordu ve D'Aucourt, son zamanlarda çorba dışında her şeyi yemekten vazgeçtiğimden yakınmaya başlamıştı. Öngörüldüğü üzere, bu rejim sonucu her gün iki kez son derece yumuşak ve normal bir yemekle olamayacak derecede lezzetli boklar çıkarıyordum. Buna inanılabılırdi, çünkü adam uzmandı. Bu işi sabah uyandığında ve gece yatmadan önce yapıyorduk. Ayrıntılar az önce anlattıklarımınla aşağı yukarı aynıydı: Önce uzun süre ağzımın emilmesine izin veriyordum. Ona her zaman doğal halde ve hiç yıkanmadan sunulmam gerekiyordu. Daha sonra ağzımı çalkalamama izin vardı. Zaten her seferinde de boşalmıyordu. Yaptığımız düzenleme onun tarafından herhangi bir sadakat gerektirmiyordu: D'Aucourt beni evinde dayanıklı bir yiyecek, bir dana eti parçası gibi bulunduruyor, her sabah değişiklik yapmayı yeterli görüyordu. Gelişimden iki gün kadar sonra, bazı şehvet

düşkünü arkadaşları akşam yemeğine geldiler ve temelde aynı olsa da farklı tutku türleri olarak analiz ettiğimiz bir zevke sahip olduklarından, bu adamların fantezileri üzerinde de duracağım. Davetliler geldiler. Bunlardan ilki, yaklaşık altmış yaşlarında, D'Erville adlı bir Parlamento Musteşarıydı. Kırk yaşlarında, inanılmaz güzel ve biraz fazla dolgun olması dışında hiçbir kusuru olmayan bir metresi vardı. Onu Madam du Cange diye çağırıyorlardı. İkincisi kırk beş elli yaşlarında, Després adında bir emekli askerdi. Metresi yirmi altı yaşında, sarı ve görebileceğiniz en güzel vücuda sahip çok güzel bir kızdı. Adı Marianne'ydı. Üçüncüsü altmış yaşlarında, Coudrais adında bir keşiş ve metresiyse, yeğeni olarak tanıştığı, on altı yaşında, gün kadar güzel bir oğlandı. Yemek servisi, bir parti ile meşgul olduğum asma katta yapıldı. Yemek lezzetli olduğu kadar neşeli de geçti ve matmazel ve oğlanın benimkine benzer bir rejimde olduklarını fark ettim. Yemek sırasında karakterler ortaya döküldü. Kimsenin D'Erville kadar hovarda olması mümkün olamazdı. Gözleri, sözleri, davranışları, her şey şehveti hatırlatıyor, hovardalığı çağırıyordu. Després çok soğukkanlı görünüyordu, ama şehvetperestlik, hayatı boyunca ruhunu ele geçirmişti. Keşiş ise rasdayabileceğiniz en gururlu ateistti. Neredeyse her cümlesinde küfürler savuruyordu. Matmazellere gelince, onlar da sevgililerini taklit etmekteydi. Gevezeydiler, ama yine de oldukça hoştular. Genç adam bana güzel olduğu kadar salak göründü ve ona rüekun görünen du Cange arada bir şefkatli bakışlar fırlatıyordu. Kendinden pek emin değil gibi görünüyordu. Tüm bu edep hali tatlı sırasında kayboldu ve sözler de örnekler kadar edepsizleşti. D'Erville D'Aucourt'u yeni keşfinden dolayı tebrik etti ve gerçekten güzel bir kırım olup olmadığını, gerçekten güzel sıçıp sıçmadığını sordu. 'Tanrım!' dedi para babası, 'niye soruyorsun ki... Aramızda aynı gayrı olmadığını ve paramız gibi metreslerimizi de içtenlikle paylaşacağımızı biliyorsun.' 'Ah, Tanrım! Tamam o halde' dedi D'Erville ve derhal barena donerek, başka bir odaya geçmemizi önerdi. Tereddüt ettiğimi gören Cange küstahça şöyle dedi: 'Hadi hadi matmazel, burada naz ya-

pılmaz. Bu arada ben de sizin sevgilinizle ilgileneceğim.' Gözlerimle sorguladığım d'Aucourt bana onaylama işareti yaptığundan, yaşlı müsteşarın peşinden gittim. İşte bu adam ve sonraki iki olay, bu akşam anlattıklarım arasında en güzel öyküleri oluşturacak ve sizin zevklerinizi yansıtacak üç bölüm olacak."

"Baküs dumanlarıyla bir hayli baştan çıkmış haldeki D'Erville, odaya çekilir çekilmez beni büyük bir istekle ağızından öptü ve fazlasıyla geri çıkartma ihtiyacı duyacağım üç dört Al şarabı yudumu aktardı. Soydu ve baştan çıkmış bir hovardanın bütün şehvetiyle arka tarafımı inceledi. Daha sonra bana D'Aucourt'un seçimine şaşırmadığını, çünkü Paris'in en güzel kıçlarından birine sahip olduğumu söyledi. Birkaç osurukla başlamamız için yalvardı ve yaklaşık yarım düzineye kavuştuktan sonra kalçalarımıza dokunup, sert bir hareketle aralarken, ağızından öpmeye başladı. 'İstiyor musun?' diye sordu bana. 'Fazlasıyla istiyorum' dedim. 'Eh peki güzel çocuğum' dedi bana, 'bu tabağa dışkınızı bırakın bakalım.' Bu iş için beyaz porselen bir tabak getirmişti. Ben ıkınırken o da tabağı tutuyor ve bokun kıçımdan çıkışını dikkatle izliyordu. Dediğim gibi, bu gösteri onu hazdan sarhoş ediyordu. Ben bitirir bitirmez tabağı aldı, içindeki şehvi yemekleri keyifle kokladı, dokundu, öptü, tekrar kokladı, daha sonra bana bir dışkı gördüğünde duyduğu şehvetin onu hayatta olmadığı kadar sarhoş ettiğini söyleyerek organını ağızıma almam için yalvardı. Bu işin hoş bir yanı olmamasına rağmen, arkadaşını memnun etmediğim için D'Aucourt'u kızdırma kaygısıyla her istediğini kabul ettim. Bir koltuğa yerleşti, tabağı hemen yanındaki, burnu dışkının üzerinde kalacak şekilde yarı uzandığı masanın üzerine koydu. Bacaklarını uzattı, beni yanındaki daha alçak bir sandalyeye oturttu ve pantolonunun içinden gerçek bir organ yerine şüphe uyandıracak kadar yumuşak bir organ çıkardı. İlgrenmeme rağmen, en azından ağızımda biraz canlanacağı umuduyla emmeye başladım... Yanılıyordum. Organını ağızıma alır almaz hareketleri, kasılmaları son derece ateşli ve son derece yoğun bir şehvete işaret ediyordu. Ama ne olursa olsun organı sertleşmedi ve bu çirkin küçük organ,

ağzımın içinde acıyla boşaldıktan sonra, büyük bir utançla geri çekildi ve sahibini büyük şehvet anlarını izleyen o çırpını, o terk edilmişlik, o tükenmişlik duygusu içinde bıraktı. 'Ah! Tanrıya lanet olsun' dedi müsteşar, 'bunun gibi sıçanım görünemiştım.'

"Geri döndüğümüzde keşiş ve yeğeninden başka kimse yoktu ve onların da işleri vardı. Ayrıntıları hemen anlatacağım. Topluluk içinde metres değişiklikleri yapıyorsa da kendininkinden her zaman memnun olan du Coudrais hiçbir zaman başkasını istemiyor ve kendininkini de vermeyi kabul etmiyordu. Bana söylendiğine göre, bir kadından haz alması asla mümkün değildi. İşte D'Aucourt ile arasındaki terk fark buydu. Aslında o da aynı seremoniyi uyguluyordu. Biz girdiğimizde, genç adam bir yatağın kenarına dayanmış, kucunu önünde diz çöküp zevkle âşığının ağzına dayarken, bir yandan da bacakları arasında sarktığı görülen son derece küçük organını okşayan amcasına uzatmıştı. Keşiş bu çocuğun günden güne daha iyi sıçmaya başladığına yeminler ederek, orada olmamıza aldırmadan boşaldı."

"Az sonra, birlikte eğlenen Marianne ve D'Aucourt göründüler ve onları, beni beklerken birbirlerini mıcıklamakla oyalandıklarını söyleyen Després ve du Cage izledi. 'Çünkü' dedi Després, 'o ve ben birbirimizi sizden öncesinden, eskiden beri tanırız. Güzel kraliçem, bana ilk kez sizinle oynamak için inanılmaz bir istek veriyorsunuz.' 'Ama mös-yö' dedim ona, 'sayın müsteşar hepsini aldı. Size sunacak hiçbir şeyim kalmadı.' 'Eh peki' dedi gülerek, 'sizden bir şey istemiyorum, her şeyi ben yapacağım. Yalnızca sizin parmaklarınıza ihtiyacım var.' Bu gizemin ne anlamı geldiğini görme merakıyla onu takip ettim ve odaya girer girmez, yalnızca bir dakikalığına kucumı öpmek istediğini söyledi. Açtım ve deliğimin üzerine kondurduğu iki üç öpücükten sonra, kulonunu çıkarttı ve bana az önce yaptıklarını onun üzerinde tekrarlamamı için yalvardı. Davranışları beni biraz şüphelendiriyordu. Bir sandalyenin üzerine ata biner gibi çıkmış, altına bir vazo koymuştu. Onu işi yapmaya hazır gördüğümde, kucumı öpmemin neden gerekli olduğunu

sordum. 'Son derece gerekli canım' diye cevap verdi bana, 'çünkü kırım görebileceğin en kaprisli popodur. Ancak öpüldüğü zaman çıkarır.' İtaat ettim, ama işimi şansa bırakmadım ve bunu gören adam: 'Daha yakından matmazel, daha yakından lanet olası!' dedi bana emrederek. 'Birazcık dışkıdan mı korkuyorsunuz?' Sonunda, alçakgönüllülükle dudaklarımı deliğin yakınlarına kadar uzattım. İçindekileri fişkırtmaya başladığını hisseder hissetmez duyduğum iğrenme o kadar şiddetliydi ki, yanaklarım al al oldu. Tabağı doldurması için tek bir hamle yetmişti. Hayatımda hiç böyle bir bok görmemiştim. Çok derin bir salata tabağını tek başına dolduruyordu. Adamımız bunu aldı, yatağın kenarına uzandı, bana tamamen boka bulanmış kıcını gösterdi ve çıkarmış olduklarını yeniden bağırsaklarına gönderirken organını sert hareketlerle okşamamı emretti. Burası da ne kadar pis olursa olsun itaat etmek gerekiyordu. Şüphesiz metresi de bunu yapıyordu. Bu onun için güç olmalıydı. Üç parmağımı bana uzattığı bulaşık deliğe batırdım. Adamımız tamamen çıplaktı... Bir eliyle kendi bokuyla oynuyor, diğeriyle bacakları arasında tüm ihtişamıyla beliren organını okşuyordu. Bu arada gösterdiğim özeni iki katına çıkarttım. Başarıya ulaşmıştım. Anüsünün kasılmalarından ereksiyon sağlayan kasların meni fişkırtmaya hazır olduğunu fark ettim. Hiç şaşırmadım... Tabak boşaldığında, adamım da boşalmıştı. Salona geri döndüğümde, vefasız D'Aucourt umu güzel Marianne ile buldum. Edepsiz ikisini de elden geçirmişti. Geriye yalnızca, kıskanç keşiş olanı biteni fark ederse işlerin pek de kolay olmayacağı delikanlı kalmıştı. Yaşananlardan oldukça keyif almıştım, çünkü çok görmek istediğim Marianne'nin vücudunu incelememe olanak sağlayacaktı. Muhteşemdi... Diri, beyaz, sıkı... Şaka yollu iki üç kez dokunduğum kıcı bana gerçek bir başyapıt gibi göründü. 'Bana hoşlandığınızı söylediğiniz hazlar için bu kadar güzel bir kız ne işinize yarıyor?' dedim Despre'e 'Ah!' dedi bana, 'sırlarımızın hepsini bilmiyorsunuz.' Daha fazlasını öğrenmem mümkün olmadı. Onlarla beraber bir yıl geçirmeme rağmen, ne biri ne diğeri bana bir şey açıklamak istediler. Ne olursa olsun âşığının benden haz almasını engellemeyen, bu toplantıda

yer alamayacak kadar özel olan tutkunun, gizli sırlarının kalan bölümünü hiç öğrenemedim. Birkaç sıradan şehvet oyunu, birkaç gaz, yine birkaç küçük dışkı sonra, en muhteşem şehvet duygusunu bunda bulur gibi görünen keşişin bir çok büyük eziyetinden sonra giyinildi ve herkes yatmaya gitti. Ertesi sabah, her zamanki gibi, gün doğarken D'Aucourt'un yanına gittim. Ne ben ne de o, önceki günkü sadakatsizliklerden yakındık. Marianne'den daha güzel sıçan bir kız dala görmediğini söyledi. Kendi kendini tatmin eden bir şekilde ne yaptığı üzerine birkaç soru sordum ama bana ne onun ne de diğerinin hiçbir zaman açıklanabileceğini istemedikleri bir sır olduğunu söyledi. Aşkın ve ben, her zamanki küçük oyunumuza başladık. Bana ara sıra dışarı çıkma izni veren D'Aucourt'un evinde pek de rahatsız değildim. Söylediğine göre dürüstlüğüme tamamen güveniyordu. Sağlığını tehlikeye atacak bir şey yapmamalıydım. Bunun dışında her şeyi bana bırakıyordu. Sağlığımı yalnızca egoistliğinden bu kadar ilgilenen adama inanıyor ve saygı duyuyordum ama kalan zamanımda para kazanmak için bir şeyler yapabileceğimi sandım. Sonuç olarak, evinde partiler yapmaya gitmem konusunda la Fournier tarafından ısrarla tahrik edildiğimden, bana para kazandıracak herkese teslim oluyordum. İşte, bu kaçamaklar sırasında, az sonra size anlatacağım bir başka dışkı meraklısına rastladım."

"Bir dakika" dedi Piskopos, "mola verene kadar bozmak istemedim, ama buraya geldiğimize göre, lütfen bizi bu son bölümün iki üç olayıyla ilgili aydınlatın. Siz baş başa partiler yaparken, o âna kadar yeğenini hiç okşamamış olan keşiş sadakatsizlik göstererek size dokundu mu ve diğerleri genç adamı okşamak için karılarına ihanet ettiler mi?" "Baylar" dedi Duclos, "keşiş genç oğlanı asla yalnız bırakmadı... Yani başında çıplak durmamıza rağmen bizlere sadece göz ucuyla bakıyordu. Ama D'Aucourt, Després ve D'Erville'nin kalçalarıyla eğleniyordu. Onları öpüyor, okşuyordu. D'Aucourt ve D'Erville üstüne sıçtılar ve bu onları haza buladı. Ama kadınlara gelince, onlara dokunmuyordu bile. Diğer üç arkadaşın, genç oğlanıyla durumu pek aynı değildi. Onu öpüyorlar, kış deliğine dokunuyorlardı. Ne yaptık-

larını bilmem, ama Despres onunla odaya bile çekildi." "Peki" dedi Piskopos, "her şeyi söylememiş olduğunuzu görüyorsunuz. Gördüğünüz gibi her şeyi anlatmamışsınız." "Bu doğru mösyö" dedi Duclos, "bana yaptığım büyük yanlış gösterdiniz." Bu arada, bu akşam da bununla sona erdi. Zaten fazla uzun sürmüştü. "Az sonra duyacağımız zil sesi bu geceyi sonlandırmayı düşündüğüm oyküyü anlatamayacağımı gösterecek... Eğer siz de isterseniz, bunu da yarın anlatınız." Gerçekten de zil çaldı... O gece henüz kimse boşalmamış olduğundan ve tüm cinsel organlar fazlasıyla havada olduğundan, kendilerini gece yarısı yemeğinde tüketmeye karar verdiler. Ama Dük dayanamadı ve Sophie'ye gelip ona kalçalarını göstermesini emretti ve bu güzel kızı sıçırarak, boklarına dokundu. Oldukça meşgul olan Durcet, Piskopos ve Curval, aynı işi ilki Hyacinthe'ye, ikincisi Celadon'a ve üçüncüsü Adonise yaptırdı. Bu sonuncusu tatmin sağlayamadığından korkunç ceza defterine yazıldı ve Curval, bir şehvet düşkününe yakışır şekilde yeminler ederek, ona görebilecekleri en büyük parça boku sunan Thérèse üzerinde aldı intikamını. Şölenler şehvet dolu geçti. Durcet, gençliğinde gördüğü bokları anarak, kendi akşamı için uç eski dostununkileri istediğini söyledi. Onu memnun ettiler ve küçük hovarda bir aygır gibi boşaldı. Bunca iğrençlikten sonra geceye biraz sukunet çoktu ve şehvet düşkünlerimiz isteklerine kavuştu.

On Üçüncü Gün

Kızı Adelaide ile birlikte yatan Başkan, onunla uykuya dalana kadar oynadıktan sonra, neredeyse her gece başına geldiği gibi şehvetle uyandığında yanında bulmak istediği Fanchon'a yatakta yer açmak için, yerde, yatağının yanında bir minder bulunduruyordu. Saat üçe doğru, sıçrayarak ulandı. Tam bir şehvet düşkünü gibi soyguler ve kurturler savurdu. Bazen tehlikeli olabilecek bir tür şehvi otkere kapılmıştı. İşte Fanchon'un yanında olmasını sevme nedeni buydu. Çünkü yaşlı kadın bazen kendini teslim ederek, bazen de odasında yatanlar

dan birini sunarak onu sakinleştirmenin yollarını çok iyi biliyordu. O gece, uyumadan önce kızıyla yaptığı bazı iğrençlikleri hatırlayan Başkan yeniden başlamak için onun getirilmesini emretti, ama kız ortalarda yoktu. Ortalık karıştı ve homurtular yükseldi. Curval öfkeyle ayağa fırladı. Kızını çağırttı. Mumlar yakıldı, arandı, tarandı, ama kız bulunamadı. İlk hareket kızların daireesine geçmek oldu... Tüm yataklara baktılar ve sonunda Adelaide ortaya çıktı. Çırılçıplak, Sophie'nin yatağının yanında oturuyordu. Benzer inançlara, tamamen aynı erdem, saflık ve cana yakınlığa sahip bu iki sevimli kız, birbirlerine karşı olabildiğince güzel şefkat duyguları besliyor ve maruz kaldıkları korkunç kadere ses çıkarmadan katlanabilmek için birbirlerini teselli ediyorlardı. Onlardan o zamana kadar şüphelenilmediyse de takip edenler bunun ilk kez olmadığını anlamış, daha büyük olanının diğerine çok güzel duygular beslediği, özellikle de dinden ve bir gün yaşadıkları tüm felaketleri telafi edecek Tanrı'dan uzaklaşmaması için çabaladığını fark etmişti. Güzel kızın misyonerliğini keşfettiğinde Curval'in kapıldığı öfkeyi ve yaptıklarını hayal etmeyi okuyucuya bırakıyorum. Kızı saçlarından yakaladı ve sövgüler yağdırarak odasına kadar götürdü, yatağa bağladı ve hatasını anlaması için ertesi akşama kadar burada bıraktı. Arkadaşlardan her biri bu sahneye bayılmıştı. Curval'in iki kızı ceza defterine yazmak konusunda nasıl acele ettiğini tahmin etmek kolay olacaktır. Dük cezanın derhal uygulanması taraftarıydı ve önerdikleri pek de hoş değildi. Ama Piskopos ona yapmak istedikleri konusunda birkaç mantıklı mazeret sunarken, Durcet kızları deftere kaydetmekle yetindi. Yaşlılara başvurma olanakları yoktu. Baylar o akşam hepsini odalarına almıştı. Bu durum bir idari hatayı gün ışığına çıkarmıştı. Gelecekte kızların daireesinde bir, erkeklerinkinde bir olmak üzere en azından iki yaşlı kadının nöbette kalınması için gerekli düzenlemeler yapıldı. Yeniden yatıldı ve artık öfkesi daha da iğrençleşen Curval kızına henüz söyleyeceğimizi şeyler yaptı, ama boşalma konusunda acele ettiğinden, sakinleştirilerek yeniden uykuya daldı. Ertesi gün tüm piliçler öylesine korkmuştu ki, hepsi de hatasızdı. Yalnız-

ca oğlanların dairesinde, Curval'in o gün kahve servisi sırasında kıcının boklu olmasını istediğinden yıkanma yasağı getirdiği küçük Narsis bu emri unutmuş, anüsünü pırıl pırıl etmişti. Tuvalete gitme ihtiyacı olduğundan hatasını onarabileceğini söylediye de ona kendisini tutmasını ve en azından bu sayede meşhur deftere yazılmayabileceğini söylediler. Korkunç Durcet'in gözler önünde gerçekleştirdiği seremoni çocuğa hatasının büyüklüğünü hissettirirken Bay Başkan'ın da boşalmasını sağlamıştı. Yalnızca durumu nedeniyle bu konularda rahatsız edilmeyen Constance, Desgrandes ve Brise-cul şapel izni alabildiler. Geri kalanlara kendilerini akşama kadar tutma emri verildi. Akşam yemeğinde konu geceki olaylardı. Başkan'ı kafesteki kuşu kaçırdığı için alaya aldılar. Champagne şarabı neşesini yerine getirdi ve kahveye geçildi. Kahve servisini Narsis ve Celadon, Zelmire ve Sophie yaptı. Sophie çok utanıyordu. Ona bunun kaç kere yaşandığını sorulduğunda, bunun ikinci olduğu ve Madam de Durcet'in ona çok güzel öğütler verdiği, bunlar için cezalandırılmalarının haksızlık olduğu cevabını verdi. Başkan, kızı çeşitli öğütlerle dediklerinin kendi durumundaki biri için çok kötü olduğu ve kafasında oluşan düşüncelerin onu her gün cezalandırmaktan başka bir işe yaramayacağı konusunda temin etti. Nerede olursa olsun, üç arkadaşı ve kendisi dışında bir efendisi ya da tanrısı olamayacağını, dolayısıyla onlara körü körüne hizmet ve itaat etmek zorunda olduğunu söyledi. Öğütler vermeye devam ederken kızı bacakları arasında diz çöktürdü ve organını emmesini emretti. Zavallı bahtsız küçük, titreyerek itaat etti. Her zaman bacakları dövme meraklısı olan Dük de Zelmire'yi hallediyor, bir yandan da dışkısını çıkartışını izliyordu. Bütün bunlar olurken, Durcet Celadon'u ve Piskopos Narsis'i boşalttırıyordu. Birkaç dakika şekerleme yaptılar ve öykü salonu hazır olduğunda, Duclos öyküsüne devam etti:

"La Fournier'in bana uygun bulduğu seksenlik çapkın bir hesap uzmanıydı. Kısa boylu ve şişmandı. Çok çirkin bir yüzü vardı. Aramıza bir vazo yerleştirdi, sırt sırta verdik ve aynı anda dışkımızı çıkardık... Vazoyu kaptı, parmaklarıyla iki dışkıyı karıştırırken ben de orga-

nini emiyor, ağzıma boşalmasını sağlıyordum. O sırada arkama gözü ilişti. Bakışlarını hiç ayırmıyordu. Taşkınlık hali pek de sakin geçmiyordu. Tepiniyor, bir yandan dışkılara dokunup bir yandan da boşalıyordu. Sövgüler savuruyordu. Bu garip seremoni için bana dört lui vererek çıkıp gitti."

"Bu arada benimki, bana her geçen gün daha fazla güven ve dostluk duyurmuştu. Suiistimal etmekte gecikmeyeceğim bu güven bir süre sonra ebediyen ayrılmamıza neden olacaktı. Bir gün beni odasında yalnız bırakmıştı. Dışarı çıkarken oldukça büyük ve ağızına kadar altınla dolu bir dolaptan para alarak cüzdanını doldurduğunu fark ettim. 'Oh! Ava bak' dedim kendi kendime. O andan itibaren bu parayı ele geçirmekten başka bir şey düşünemez oldum. El koyabileceğim her şeyi büyük bir dikkatle inceliyordum. D'Aucourt bu dolabı hiç kapatmıyor, ama odanın anahtarını yanına alıyordu. Bu kapı ve kilidin açmanın çok kolay olduğunu görünce, her ikisini de açmak için küçük bir çabanın yeterli olacağını düşündüm. Bu projeyi benimser benimsemeyiz D'Aucourt'un haftada iki kez yaptığı gibi bütün günü dışarıda geçirdiği ilk günü sabırsızlıkla beklemeye başladım. Bu, belki Madam Desgrandes'in anlatabileceği, benim alanıma girmeyen şeyler için Despres ve keşiş ile buluşacağı curcuna günleriydi. En az efendileri kadar şehvet düşkünü olan uşaklar da o partileri hiç kaçırmadıklarından evde neredeyse yalnızdım. Projemi gerçekleştirmek için sabırsızlıkla dolu halde, hemen odanın kapısına ulaştım, bir omuz darbesiyle içeri daldım, dolaba doğru uçtum, anahtarı buldum: Yerini biliyordum. Bulduğum her şeyi aldım... Burada en az üç bin lui vardı. Ceplerimi doldurduktan sonra diğer üç dolabı da talan ettim. Çok pahalı bir mücevher kutusu buldum. Onu da kaptım... Diğer dolaplarından bir şey almadım!... Şanslı D'Aucourt! İhtiyatsızlığının benden başkası tarafından keşfedilmediğine sevinmeliydi! Size tek söyleyebileceğim baylar, çok ilginç şeyler olduğuydu. Despres ve keşişin gizli oyunlarında kullandıkları dışında, bu iğrençliklerde kullanılabilecek tüm eşyalar buradaydı... Ama burada kesiyorum... Çünkü çizmiş olduğunuz sınırlar daha fazlasını

anlatmamı engelliyor. Desgrandes size kalanları açıklayacak. Bana gelince, hırsızlık yaptıktan sonra, bu tür haydutlardan gelebilecek tehlikeleri düşününce içim titreyerek oradan uzaklaştım. Londra'ya geçtim ve altı ayımı geçirdiğim bu kentteki günlerimden herhangi bir ayrıntı sizi ilgilendirecek türden olmadığından, hayatımın bu bölümündeki olayların üzerinden hızlıca geçmeye müsaade edin. Paris'te la Fournier dışında kimseyle çalışmamıştım. Para babasının bu bahtsız hırsızlık olayıyla ilgili yaptığı gürültü patırtıyı bana ilettiğinden, sonunda açık açık parayı bulanın başka şeyler de bulmuş olabileceğini ve beni takibe devam etmesi halinde bunları açıklayacağımı, hatta küçük dolapların içindekileri evinde kaldığım yargıca anlatacağımı yazarak susmasını sağladım. Adamımız sesini kesti ve altı ay sonrasında, üçlünün yaşadığı şehvet oyunları patlak verdiğinden ve onlar da yabancı ülkelere kaçmak zorunda kaldığından, çekinecek bir şey kalmadan Paris'e geri döndüm. Bilmem ahlâksızlığımı itiraf etmeme gerek var mı baylar? Şehre eskisi kadar fakir dönmüştüm ve yeniden la Fournier'in evine yerleşmek zorunda kaldım. Henüz yirmi üç yaşında olduğumdan, başıma gelen maceralar birmek tükenmek bilmiyordu. İsterseniz baylar, bizimle ilgisi olmayan konuları bir kenara bırakıp, şu anda ilgilenmekte olduğunuzu bildiklerime geri dönelim."

"Geri dönüşümden sekiz gün sonra, dışkıya bulanmayı sevenlerin zevklerine ayrılmış bir daireye yerleştik. Güzel adamım geldi. Bu bir din adamıydı, ama bu tür zevklere öylesine kapılmıştı ki, size anlatacağım aşırılıklarla bile heyecanlanamıyordu. İçeri girdiğinde çınılçılaktım. Bir an kalçalarımın baktıktan sonra, oldukça kaba bir hareketle dokunarak giyinmemi ve fiçıya girmesine yardım etmemi istedi. Onu soydum, destek oldum. Yaşlı sefih içeri yerleştikten sonra hazırlanan delikten sertleşmeye hazır organını çıkardı ve pisliklerle kaplı olmasına rağmen bana organıyla oynamamı emretti. Pislikler içinde boşaldıktan sonra kendisini on beş dakika boyunca yıkayacak iki hizmetçinin bulunduğu banyoya attı."

"Daha sonra bir başkası geldi. Sekiz gün önce, o günden beri özenle saklanan bir vazoya hem püslümiş hem çişimi yapmıştım. Dışkınan şehvet düşkünümüzün istediği halde olması için bu süre mutlaka uğraşan bir adamdı. İçeri girerken bana vazoun neredede olduğunu sordu. Gösterdim, alıp kokladı. 'Bunun sekiz gün önce yapıldığı doğru mu?' diye sordu bana. 'Kesin olduğunu söyleyebilirim bayım!' diye cevap verdim. 'Gördüğünüz gibi neredeyse kurumuş halde.' 'Oh! İşte bana da böylesi gerek' dedi. 'Bana göre pek kuru sayılmaz. Gösterin lütfen, bunu sıcan kışı gösterin bana.' Gösterdim. 'Hadî' dedi, 'tam karşıma yerleşin.' İstedîği gibi yerleştîm. Kalçalarını onu kendinden geçirmişti. Ama külotundan organını bile çıkartmadı. İzlemek onu doyuruyordu."

"Bir ay sonra gelen hovarda, La Fournier'yi istedi. Yüce Tanrım, seçtiği nesne inanılmazdı! Kadın yetmiş yaşındaydı. Yılancık hastalığı tüm cildini kemiriyordu ve sekiz çürük dişin süslediği ağzı, onunla yakından konuşmayı imkansız kılacak denli iğrenç bir koku yayıyordu. Ama onu isteyen adamın hoşlandığı da zaten bu kusurlarıydı. Bu sahneyi merak ederek deliğe koştum. Adam yaşlı bir doktordu, ama yine de kadının yanında genç kalıyordu. Onu yakalar yakalamaz bir on beş dakika kadar ağzından öptükten sonra, yaşlı bir ineğin arkasına benzeyen yaşlı, kırıış kırıış kalçasını gösterdi. Adam onu da öptü ve şehvetle emdi. Üç buçuk şişe likör getirdiler. Esculape'nin bu müridi, taptığı içeceği İris'inin üzerine boşalttı ve her yanını yaladı. Kadının tüm bedenini tükürük içinde bırakmıştı. 'Ah dostum!' dedi sonunda yaşlı mama. 'Artık bittim, artık tükendim! Hazırlan dostum, aldıklarımı iade etmeliyim.' Saleme'nin öğrencisi diz çöktü, külotundan kara kırıışık organını çıkardı ve heyecanla okşamaya başladı. La Fournier iğrenç, tombul kalçalarını adamın ağzının üzerine yerleştirerek organım emmeye başladı. Şehvet düşkünümüz daha fazla dayanamayarak boşaldı ve şehvetten yığıldı kaldı. Hovardamız bu sayede iki tutkusunu birden tatmin etmişti. Ayyaşlığını ve şehvet merakını."

"Bir dakika!" dedi Durcet, "Bu aşırılıklar beni tahrik ediyor. Des-grandes" diye devam etti, "eminim kıçın Duclos'un anlattığına benzi-yordur." Yaşlı mama başını salladı. "Bırak hadi bırak!" dedi Durcet. Sesi bu iğrenç kalçanın katmanları altında boğulmuş gibiydi. Olay, Piskopos Antinoüs, Curval Fanchon ve Dük Louison ile aynı şekilde eğlenirken sona erdi. Tüm bu aşırılıklarla aletleri demiri bile keser ha-le gelmişti. "Şimdi devam edebilirsin Duclos" dedi Dük, "hâlâ pek sa-kin sayılmazsak bile, en azından daha az sabırsız olduğumuz söylene-bilir. Seni dinleyebilecek duruma geldik."

"Maaiesef baylar!" dedi kahramanımız, "Bu akşam anlatacaklarım-dan arta kalanlar gördüğüm kadarıyla içinde bulunduğunuz durum için fazla basit kalıyor. Ama yapabileceğim bir şey yok, sırada bu var. Belirlenen sıraya uymalıyım. Bu maceranın kahramanı kraliyet ordu-sundan bir onbaşıydı. Onu çınlıçplak soyamak ve bir bebek gibi kun-daklamam gerekiyordu. Bu durumdayken önünde duran tabağın içi-ne dışkımı bırakacaktım. Her şey bittiğinde hovardamız çocuksu çığ-lıklar atıyordu."

"Peki, madem bizi bir çocuk öyküsüyle uğurladın, yine çocuklara dönelim. Fanny" diye devam etti Dük, "gelin ve dışkınızı çıkarın. Bu arada organımı emmeyi de unutmayın, zira artık boşalması gerekiyor sanırım." "Boylece onun istekleri yerine gelmiş oluyor" dedi Piskopos. "O halde yaklaşın Rosette. Fanny'ye emredilenleri duydunuz, siz de bana aynısını yapın." "Aynı emir sizin için de geçerli!" dedi Durcet yaklaşımakta olan Hebe'ye. "Demek modaya uymak gerekiyor..." dedi Curval. Augustine siz de arkadaşınızı taklit edin ve menimi gırtlığınızıza akıtın. Her şey tamamlandı ve çıkıp gittiler. Dört bir yandan osur-ma ve boşalma sesleri geliyordu. Şehvet duyguları tatmin edildiğinde sıra, iştahları geldi. Şölenlere özen gösterdiler. Tüm çocuklar yatırıldı. Bu muhteşem saatler dört gözde vurucu, dört hizmetçi ve dört öykü-cüyle geçirildi. Öylesine sarhoş oldular, öylesine iğrençlikler yaptılar ki, bana okuyuculara anlatma izni verilmiş şehvet oyunları tablosunu

bozmadan anlatmanı olanaksız. Curval ve Durcet kendilerinden geçmiş halde taşınarak götürüldüler, ama Dük ve Piskopos, henüz hiçbir şey yapmamışçasına soğukkanlı gecenin geri kalan bölümünde daha sıradan şehvet oyunlarına girişmeden edemediler.

On Dördüncü Gün

O gün havanın, iğrenç projeleri için daha elverişli hale geldiğini ve hiç kimseden sakınmalarına gerek kalmadığını fark ettiler. Yakındaki küçük koyağı dolduran inanılmaz miktardaki kar, şehvet düşkünlerimizin inziva evine hayvanların bile yaklaşmasını yasaklar gibiydi. Çünkü oraya kadar gelme cesaretini gösteren bir tek insan çıkmamıştı. Şehvetin, bu güven duygusuyla ve "burada, dünyanın bir ucunda, gözlerden uzak, herhangi bir yaratığın bana ulaşması mümkün olmayan bir yerde yalnızım, artık kerkemeler yok, engeller yok" denebildiğinde nasıl da artarak hissedilebileceğini tahmin edemezsiniz. O andan itibaren istekler sınırları aşarak taşıyor ve cezanın yokluğuyla coşku mükemmeye ulaşıyor. Bu noktada Tanrı ve bilinçten başka bir şey yok: Oysa, kalbinde ve düşüncelerinde ateist olan birini temelde kerleyen ne olabilir? Onun için neredeyse haz haline dönüşen vicdan azabını yenme işine bu kadar alışmış biri üzerinde bilinç nasıl bir hakimiyet kurabilir? Şehvet düşkünlerinin katil dişlerine teslim olmuş zavallılar grubu, yaşayamadığınız deneyimler bu düşünceleri benimsemenize olanak tanısa nasıl da titrerdiniz! O gün haftanın ikinci şölen günü oldu... Sadece kutlamalarla oyalandılar. Narsis ile Hebe evlendirilecekti, ama asıl korkunç olan, iki eşin de aynı akşam cezalılı oluyordu. Bu nedenle evlilik hazlarından cezanın acılarına geçmeleri gerekecekti... Ne acıklı! Oldukça zeki olan Narsis durumu fark etmiş ve olağan şölenlere katılmamıştı. Piskopos resmi giysilerini giydi, iki eş yan yana getirildi ve herkesin gözü önünde, her istediklerini yapmalarına izin verildi.

Ama inanır mısınız emir gelir gelmez, her şeyden haberdar olan küçük adam küçük karısının görüntüsünden son derece hoşnut, en azından bir fırsatını bulup bekaretini parmaklarıyla bozmaya yöneldi. Hemen karşı çıktılar ve Dük oracıkta bacaklarına saldırırken, Piskopos da eşinkilerle ilgileniyordu. Akşam yemeği yendi... Her ikisi de masadan kalkıldığında sıçarak, küçük çocukların dışkısını yemekten zevk alan Durcet ve Curval'i tatmin ettiler. Kahve servisi, Augustine, Fanny, Celadon ve Zéphire tarafından yapıldı. Dük Augustine'ye Zéphire'yi tahrik etmesini ve ona da boşalırken üstüne sıçmasını emretti. İş başarıyla tamamlandıktan sonra Piskopos aynısını Celadon'dan istedi: Bu sırada Fanny de onu tahrik ediyordu ve küçük adam, menisinin geldiğini hissederek hissetmez monsenyörün üstüne sıçma emri aldı. Ama burada ötekiler kadar parlak bir başarı elde edilemedi. Çocuk aynı anda sıçmayı beceremedi ve bu bir hata olsa da kurallarda sözü geçmediğinden herhangi bir ceza verilmedi. Durcet Augustine'yi sıçtırdı ve organı sertleşmiş olan Piskopos, üstüne sıçtırdığı Fanny tarafından tahrik edildi, boşaldı ve yaşadığı esirlik çok yoğun olduğundan Fanny'yi de biraz hırpaladı ve ne kadar isterse istesin, ne yazık ki cezalandıramadı. Piskopos'tan daha muzip biri düşünülemezdi. Boşalır boşalmaz ona bu hazzı veren nesneyi şeytana havale etmek istedi. Bu, bilinen bir durumdu. Kızlar, eşler ve genç erkekler bu yüzden menisinin akmasına neden olmaya korkarlardı. Ardından salona geçildi. Herkes yerini aldı. Duclos öykülerine kaldığı yerden devam etti:

"Bazen özel partiler için şehre inerdim ve birlikteyken daha şehvetli olduğundan, La Fournier de mümkün olduğunca bana katılmaya çalışırdı. Bir gün beni, her birinin içinde bir parça bok parçası bulunan vazolarla dolu kasaların bulunduğu bir dolabı olan Maltalı yaşlı bir şövalyenin evine gönderdi. Bu yaşlı şehvet düşkün, Paris'in en önemli manastırlarından birinin başrahibesi olan kız kardeşlerinden biriyle oturuyordu. Bu, kendini Tanrı'ya adanmış iyi bir kızdı. Her sabah güzeller güzeli manastır kızlarının dışkılarıyla dolu vazolar gön-

deriyordu. Adam bunları sıraya koyuyordu. Oraya gittiğimde benden eskilerden birini, söylediği numaralı vazoyu alıp getirmemi emretti. Görürdüm. 'Ah!' dedi. 'bu, gün ışığı kadar güzel, daha on altısında ti. Butün sebir kıza ait. Ben onunla uğraşırken sen de benimle ilgilen!' Butün seremoni onu tahrik etmekten, sonra da aynı kap içine kendi dışkıını bırakmaktan ibaretti. Yaparken beni seyrediyor, diliyle kıcıma dokunuyor ve anüsümü emerek içimi boşaltıyordu. Daha sonra dolap kapakları tekrar kapandı. Param ödenmişti, sabah erken saatte ziyaret ettiğim adamımız hiçbir şey olmamış gibi yeniden uykuya dalmıştı."

"Bence daha ilginç olan (bu yaşlı bir keşişti) bir başkası geldi. Kız ya da erkek onun için fark etmiyordu. Gelenlerden sekiz on dışkı parçası istedi. Bunları birbirine karıştırdı, ezdi, tam ortasını araladı ve ben buradan uzattığı organını emerken, asıl ilgisini bu karışıma yönelterek boşaldı."

"Bir üçüncüsü ve şüphesiz hayatta beni en çok iğrendireni ağzımı iyice açmamı emretti. Çıplaktım. Yerde bir minderin üzerinde yatıyordum ve o da üzerime çömelmişti. İğrenç herif dışkısını yüzüme bıraktıktan sonra eğildi ve bu kez de spermelerini yüzüme fışkırttı."

"Ah, ah! Bak bu hoş..." dedi Curval, "Tanrım tam da isteğim varken bunu denemeliyim. Kimi almalıyım Bay Dük?" "Kimi mi?" dedi Blangis, "size kızım Julie'yi tavsiye ederim. İşte burada tam elinizin altında. Ağzını da seveceksiniz, onu deneyin." "Tavsiyenize teşekkürler!" dedi Julie, suratını ekşiterek, "hakkımda böyle şeyler söylemeniz için ne yapmış olabilirim size?" "Eh! Madem bu onu kızdırıyor..." dedi Dük, "üsrelilik de iyi bir kız, o zaman Matmazel Sophie'yi alın. Bu körpe güzel ancak on dördünlüktedir." "Hadi git Sophie'yi çağır!" dedi ele avuca sığmaz organı hareketlenmeye başlayan Curval. Fanchon kurbanına yaklaştı. Bu küçük zavallının midesi çoktan bulanmıştı. Curval bu duruma güldü. Büyük çirkin organını yaklaştırdı ve bu sevimli küçük yüzün kalçalarını kirleterek, bu gülü soldurma niyeti konusunda bir fikir verdi. Cinsel organı ile oynadıklarında bomba fırla-

di. Sophie tek bir damla kaybetmedi. Alçak adamsa gönderdiklerini yeniden emdi ve yuttu. Bahtsız küçük kızın karnına sürtünürken, bağırsaklarındaki her şeyi heyecan içinde karşılayacak Durcet'in üstüne kustu. Durcet bu arada kendi organı ile oynuyordu. "Hadi Duclos, devam et" dedi Curval, "ve anlattıklarının yarattığı sonuçların keyfini çıkar. Nelere neden olabildiğini görüyorsun." Anlattıklarının bu kadar başarılı bulunmasından dolayı derinden mutluluk duyan Duclos yeniden başladı:

"Hoşunuza gittiğini gördüğüm adam" dedi Duclos, "ona sunulan kadının midesinin mutlaka bozuk olmasını istiyordu. Beni önceden herhangi bir şekilde uyarmamış olan la Fournier, akşam yemeğinde dışkıyı yumuşatan ve hatta bir süre sonra tamamen sıvılaştıran bir ilaç yutturdu. Adamımız geldi. Kült nesnesine kondurduğu ve içimi alt üst eden kramplar nedeniyle zor katlandığım birkaç hazırlık öpücüğünden sonra kendimi serbest bıraktım. İçimdekiler boşaldı. Cinsel organını tutuyordum. Kendinden geçti. Her şeyi yuttuktan sonra, benden dahasını istedi. İkinci bir çıkartmayı bir üçüncüsü izledi ve şehvet düşkününün küçücük organı, parmaklarımın arasına aldığı hazzın kanıtlarını bıraktı en sonunda."

"Ertesi gün, barok çılgınlığı sizin aranızda da çok rağbet görebilecek bir adamla karşılaştım. Onu genellikle iş tuttuğumuz ve gözlenmeye uygun odaya yerleştirdiler. Önce kendi kendine oyalandı. Beni yan odada bir başkası bekliyordu: Bu tesadüfen seçilmiş ve geleceğinden haberdar edildiğim bir fayton sürücüsüydü. Burada olması istenen şey, faytoncu tam deliğin karşısında pislerken, hovardamızın hiçbir ayrıntıyı kaçırmamasıydı. Dışkıyı bir tabağa koydum, kalçalarını araladım, anüsüne bastırdım, rahatlıkla sıçmasını sağlayacak hiçbir şeyi unutmadım. Adamım işini bitirdiğinde organını yakaladım ve kendi bokunun üzerine boşalmasını sağladım ve bu arada hep gözcümünün görüş alanında kaldım. Sonra diğer odaya koştum. Organıyla ilgilenmem için bana uzattı ve menisi, usta elimin esnek hareketleri altın-

da hazza ulaşırken, ona sanduklarının tamamını yuttu."

"Peki faytoncu kaç yaşındaydı?" dedi Curval. "Yaklaşık otuz..." dedi Duclos. "Oh! Ta kendisi, başkası olamaz!" dedi Curval. "Dürcet aynı şeyi tamamen aynı şekilde yapan bir adam tanıdığını ama bu adamın altmış yetmiş yaşında olduğunu söyleyecektir size." "Ama onun kadar güzel olamaz..." dedi, küçük organı Sophie'nin sıvıları ile burkunu kaldırmaya başlayan Dürcet. "İstediğiniz an yapabileceğime bahse girenm." "Organınız sertleşiyor Dürcet!" dedi Dük, "sizi tanıyım: Aklınızdan kötü şeyler geçmeye başladığında küçük organınız kımıldanmaya başlar. Bakın! Ben sakat bakıcısı değilim, ama sizin aşırılıklarınızı tatmin etmek için bağırsaklarımda ne varsa sunuyor ve bunun yeterli olacağına inanıyorum." "Oh Tanrım!" dedi Dürcet, "bundan daha büyük bir server düşünemiyorum sevgili Dük'üm." Harekete geçen Dük yaklaşırken, Dürcet de kolaylıkla yüzünü kaplayacak olan kalçalarının altına diz çöktü. Dük ıkınıyor, öteki inliyordu ve bu taşkınlıkları rezillğe taşıyan şehvet düşkünü hiç bu kadar zevk almadığına yeminler ederek boşaldı. "Duclos" dedi Dük, "gel de Dürcet'e yaptıklarını taklit et." "Monsenyör" diye cevap verdi öykücü-müz, "daha sabah yaptığımı, hatta sizin üzerinize boşaldığımı biliyorsunuz." "Ah! Doğru doğru..." dedi Dük. "Eh peki! Martaine, bu durumda sana ihtiyacım var, zira bir çocuk istemiyorum. Menimin fıskıracağını hissediyorum, ama biraz zorluk çıkaracağından özel şeyler istiyorum." Ama Martaine'nin durumu da Duclos'tan farklı değildi... Bu sabah Curval tarafından alıkonmuştu. "Nasıl olur Tanrım!" dedi Dük, "bu akşam mutlu olamayacak mıyım ben?" Thérèse öne çıktı ve görebileceğiniz en pis, en geniş ve en mide bulandırıcı bedeni sunmaya geldi. "Ah! Geç karşıma" dedi Dük karşısına geçerek; "bu iğrenç kık da işimi görmezse, bu karşıma neye başvurmam gerekir bilemiyorum!" Thérèse isteneni yapmak için kıvrılırken Dük de ona övgüler, yağıdınıyordu ve bu övgüler, tapınğı tapınak kadar korkunçtu. Organı Dük'ünki kadar sertleştiğinde, taşkınlıkların iğrençliğinden şikayet etmekten vazgeçti. Şehvetten sarhoş olan iğrenç adam sonunda

organıyla oynayan Duclos'un burnunun üzerine eril gücünü ortaya koyan kanıtları boşalttı. Sonunda masaya oturabildiler. Şölenler cezalara ayrılmıştı. O hafta yedi cezalı vardı: Zelmire, Colombe, Hébé, Adonis, Adélaïde, Sophie ve Narsis. Kırılğan Adélaïde gözetilmemişti. Zelmire ve Sophie gördükleri muamelenin izlerini taşıyorlardı. Koşullar henüz elvermediğinden daha çok ayrıntıya girmesek, Venüs'e yeniden kurban edilmek için gerekli gücü Morfeus'un kollarında aramak üzere yatmaya gittiler.

On Beşinci Gün

Ceza günlerinin ertesinde cezalıları nadiren ortada görülüyordu. O gün hiçbiri görünmedi. Sabah tuvalet izinleri hâlâ katıydı. Yalnızca Herkül, Michette, Sophie ve Desgrandese lütufta bulunuldu ve Curval, Desgrandes'i seyrederken boşalmayı planladı. Kahve servisinde pek bir şey yapılmadı. Kalçaları okşamak ve birkaç kış deliğini emmekle yetinildi ve saati geldiğinde çabucak öykü odasına geçildi. Duclos şu sözlerle devam etti:

"La Fournier'in evine yaklaşık on iki on üç yaşlarında, size sözünü ettiğim bu özel adamın zevklerinin meyvesi olmaya devam eden genç bir kız geldi. Uzun süreden beri onun kadar minyon, körpe ve o kadar güzel biriyle beraber olmadığına eminim. Sarıındı, yaşına göre iriydi, tablo gibiydi. Görüntüsü narin ve çekiciydi. Hayatta görebileceğiniz en güzel gözlere sahipti ve sempatik kişiliği onu büyüleyici kılan dingin ve ilgi çekici bir bütünü tamamlıyordu. Bu cinsel çekicilik nasıl bir aşağılanıma getirecekti? Nasıl bir başlangıç bekliyordu onu? İşinde son derece usta saray aşçılarından birinin kızıydı ve şüphesiz fahişeliği aklına bile getirmiyor, mutlu bir kadere hazırlanıyordu. Ama sözünü edeceğimiz adamın iğrenç tutkuları, kurbanının mutluluk hayalini kaybetmesine neden olarak daha da çok haz almasına olanak sağla-

cakn. K       Lucile bana yeni gelmişti ki, en iğrenç hazlarla bile tat-
min olmayan, bunları özellikle bir bakire üzerinde gerçekleştirmek is-
teyen adamımızın pis ve iğrenç kaprislerini tatmin etmeye ayrıldı.
Adamımız gelmişti. Çok zengin ve zenginliği kadar da cimri ve   hvet
d      , ya  lı bir ruhu   tüm kabalığını içinde taşıyan ileri yaşta bir
adamdı.   ocu  u gösterdiler. Çok güzel olmasına rağmen adamın ilk
i  i onu aşağılamak oldu: Homurdanarak, dişlerinin arasından, Paris'te
güzel bir kız bulmanın olanaksız olu  una küfretti... Sonunda, gerçek-
ten bakire olup olmadığım sordu. Bunu garanti ettiklerini, isterse g  s-
terebileceklerini söylediler. 'Ben bir   ftaliye bakacağım ha Madam
Fournier, bir   ftaliye? Bunu aklınızdan bile ge  irmezsiniz umarım...
Size gelmeye başladığımdan beri böyle bir şey istediğimi hiç gördü-
n  z m  ? Kullanırım bu doğru, ama onlara pek de d      n olmadığım
belli oluyordur sanırım.' 'Peki mösyö!' dedi la Fournier, 'bu durumda
bize g  veneceksiniz. Yeni doğmuş bir bebek kadar el değmemiş oldu-
   konusunda sizi temin ederim.' çıktılar ve sizin de tahmin edebile-
ce  iniz gibi, ba   başa kaldıkları  nda olup bitecekleri merak ederek de-
li  in karşısına yerleştim. Zavallı küçük Lucile, altmışlık sevgilisinin
küstahlığını, kabalığını ve k  t  c  ll    n   tarif etmek için kullanmak
zorunda kalacağım abartılı ifadelere bile dayanamayacak kadar utan-
mıştı. 'Eh peki! Orada aptal gibi dikilip ne yapıyorsunuz?' dedi adam
sert bir tonla. 'Size soyunmanızı söylemem mi gerekiyor? İki saatir
  oktan bir ka  a görmüş olmalıydum değil mi?... Eh peki! Hadi!' 'Peki
ama ne yapmalıyım mösyö?' 'Ah Tanrım! Bu da sorulur mu?... Ne mi
yapmalısınız? Soyunmalı ve bana ka  alarınızı göstermelisiniz.' Lucile
titreyerek itaat etti ve ancak Venüs'e yakışacak denli beyaz ve zarı   k  -
     bir kı   çıktı ortaya. 'Him... Güzel bir madalya' dedi kaba adam...
'Yaklaşın...' Daha sonra iki ka  ayı kabaca avuçladı ve araladı: 'Size bu-
radan hiçbir şey yapılmamış olduğundan kesinlikle emin misiniz?'
'Oh mösyö! Bana daha önce kimse dokunmadı.' 'Hadi gaz çıkarın!'
'Ama yapamam, mösyö.' 'Eh kendinizi zarlayın o halde.' Kız itaat etti,
hafif bir hava çıkardı ve büyük bir zeykle n  r  ldanan ya  lı hovardanın

zehirli ağzında kaldı. 'Dışkı isteğiniz var mı?' diye devam etti adam. 'Hayır mösyö.' 'Eh peki! Ama benim var. Bana bakın ve taklit edin. Bu arada beni tatmin etmeye hazırlanın... Şu elbiseleri de çıkarın artık.' Çıkarıldılar... 'Şu sofanın üzerine bacaklarınız yukarıda ve başınız aşağıda yerleşin.' Lucile yerini aldıktan sonra yaşlı adam pozisyonunu düzeltti. İyice ayırdığı bacakların küçük güzel organı mümkün olduğunca aralık bırakmasını sağlayarak, kalçaları bir oturak olarak kullanılabilir şekilde üzerine yerleşti. Nihai hedefi buydu ve oturağını daha da rahatlaştırmak üzere, iki elinin bütün gücüyle iki yana çekmeye başladı. Yerine yerleşti, ıkındı, bir bok parçası Aşk'ın bile tapınak olarak küçümsediği sunağa yerleşti. Adam arkasını döndü ve parmaklarıyla, az önce çıkardığı pisliği araladığı vajinanın içine olabildiğince itti. Yeniden oturdu. Bir ikinci, sonra da bir üçüncü parçayı çıkardı ve her seferinde aynı itme seremonisini tekrarladı. Nihayet sonuncusu gelmişti. Bu kez öylesine kabaydı ki, küçük kız bir çığlık attı ve belki de bu iğrenç iş sırasında doğanın kızlık zarı ile süslediği değerli çiçeğini kaybetti. İşte şehvet düşkünü adamımızın haz ânı da bu andı. Genç ve güzel küçük organı bokla doldurmak, bastırmak ve yeniden bastırmak... İşte en büyük zevki buydu. Cinsel organıyla oynamaya devam ederek dışarı çıktı. Yumuşak olmasına rağmen oynamaya devam ediyordu. Mide bulandırıcı organı ile uğraşarak az miktardaki sperminden birkaç damlayı yere akıtmayı başardı. Bunca iğrençliğe mâl olduğu için yitirmekten pişman oluyor gibiydi."

"Bana çok iğrenç görünen bu çılgınlıktan sonra kendime gelmem için zaman gerekti. Bu seferki yaşlı bir meclis üyesiydi. Dışkısını seyretnmekle kalmam yetmiyor, aynı zamanda yardım etmem, parmaklarımınla anüsüne bastırarak açmam, genişleterek maddenin çıkmasını kolaylaştırmam ve iş bittikten sonra, kirlenen her yeri dilimle büyük bir özenle temizlemem gerekiyordu."

"Ah Tanrım! İşte son derece yorucu bir angarya..." dedi Piskopos: "Eşlerimiz olan bu dört kadın, kızlarımız ya da yeğenlerimiz, her gün

burada değiller mi? Söyler misiniz lütfen, bir kadının dili kışklarımızı temizlemeyip de şeytana mı hürmet edecek? Bence başka bir işe de yaramazlar zaten. Constance" diye devam etti Piskopos o sırada sedirinde bulunan Dük'ün güzel karısına bakarak, "Duclos'a bu konudaki hünelerinizi kanıtlayın biraz; bakın benim kışım oldukça pis, sabah-tan beri temizlemedim, size saklıyordum... Hadi gösterin hünelerinizi." Bu türden işkencelere son derece alışkın olan zavallı kız, hayatından bezmiş her kadın gibi isteneni yerine getirdi. Tanrım, korku ve esaretnelere kadırdı! "Oh Tanrım!" dedi Curval pıslığe bulanmış iğrenç kışını sevimli Aline'ye göstererek. "Bu işi yapan yalnızca sen olmaya-caksın. Hadi küçük fahişe" dedi bu güzel ve erdemli kıza, "arkadaşını-zı aşın." İstedığı yapıldı. "Hadi devam et Duclos!" dedi Piskopos, "yal-nızca adamının pek de özel bir şey istemediğini ve bir kadının dilinin ancak kış temizlemeye yarayacağını göstermek istedik sana." Sevgili Duclos gülmeye koyuldu ve şimdi okuyacaklarımızla devam etti:

"Konuyla alakası olmayan bir olayı aktarmak için tutkular öyküsü-ne kısa bir ara vermeme izin verin baylar. Bu olay yalnız beni ilgilendi-riyor aslında, ama hayat öykümdeki ilginç olayları hazlarla ilgili olma-sa da sırasıyla anlatmamı emrettiğiniz için, bunun da anlatmadan ge-çilemeyecek türden olduğunu düşündüm. Madam Fournier'in evine geleli çok uzun zaman olmuş, evinin en eskisi ve en çok güven duydu-ğu kızı haline gelmiştim. Partileri düzenleyen ve paraları toplayan da-ha çok ben oluyordum. Bu kadın annemin yerini almış, değişik konu-larda yardımına koşmuş, İngiltere'deyken sürekli mektup yazmış, dö-nüşümde evini dostça bana açmış, yeniden sığınak sunmuştu. En az yirmi kez bana para vermiş ve genellikle de geri istememişti. Ona duy-düğüm saygıyı gösterme ve bana olan inanılmaz güvenini haklı çıkar-ma zamanı gelmişti. Ruhumun erdeme nasıl açıldığını ve kapılmamın nasıl kolay olduğunu göreceksiniz baylar. La Fournier hasta düştü ve ilk işi beni çağrtmak oldu. 'Duclos, çocuğum, seni sevdiğimi biliyor-sun...' dedi bana, 'Bunu sana kanıtlayacağım. Dış başlılığına rağmen bir arkadaşına ihanet edemeyeceğine inanıyorum. Şu anda çok hasta-

yım, yaşıyım ve başıma ne gelir bilemiyorum. Mirasımın peşine düşecek akrabalarım var. En azından şu küçük kasadaki yüz bin franklık altınımı onlardan kurtarmak istiyorum. Al çocuğum' dedi bana, 'bunları söyleyeceğim şekilde kullanman için veriyorum sana.' 'Oh, sevgili anneciğim' dedim ona kollarımı dolayarak, 'bu sözlerin beni çok üzüyor. Bunlara gerek kalmayacak ama gerekli olursa isteklerinizi harfi harfine yerine getireceğime ant içerim.' Buna inanıyorum çocuğum' dedi bana. İşte bu yüzden umudumu sana bağladım. Şimdi, dediğim gibi, bu küçük kasadaki yüz bin altın var. Hayatta birkaç utancım oldu sevgili dostum, hayatta pişmanlık duyduğum birkaç olay. Tanrı'dan koparıp günaha ittiğim kızlar oldu. Kendimi Tanrı katında daha huzurlu kılmak için kullanabileceğim iki araç var: Sadaka ve bir de dua. Bu paranın on beşer bin franklık iki parçasının birini, ruhumu esenliğe kavuşturacak bir ayin düzenlenmeleri için Saint-Honore Sokağı'ndaki papazlara, eşit miktardaki diğer bölümünü gözlerimi kapar kapamaz, çevredeki fakirlere sadaka olarak dağıtılmak üzere kilisenin papazına vermeni istiyorum. Yardım mükemmel bir şeydir çocuğum... Tanrı'nın gözünde, dünya üzerinde işlediğimiz günahları bundan daha iyi affettiren bir şey yoktur. Fakirler onun çocuklarıdır ve Tanrı onların acılarını dindiren herkesi kutsar... Sadakadan daha çok hoşuna giden bir şey yoktur. Bu, gökyüzüne ulaşmanın en iyi yoludur çocuğum. Paranın üçüncü parçasına gelince, ölümümden sonra, altmış bin lirasını Boubir Sokağı'nda Petignon adındaki kunduracı çocuğa vereceksin. Bu zavallı aslında benim oğlum, ama bunu bilmiyor; o gayrimeşru bir piçtir; bu zavallı öksüze en azından ölümümden sonra şefkat göstermek istiyorum. Geriye kalan on bin liraya gelince sevgili Duclos'um... Bunu sana olan bağlılığımın küçük bir ifadesi ve diğer bölümünü dağıtırken sana vereceğim zahmetin bir karşılığı olarak kabul etmeni rica ediyorum. Bu küçük miktar kendine bir yer almana ve hiç çıkışı olmayan, bir gün bırakmayı bile umut edemediğimiz bu lanetli mesleği bırakmana yardım eder.' Bu kadar büyük bir paranın bana ayrılmasından içten içe mutlu ve paylaştırma sırasında

tanamamı kendime ayırmaya son derece kararlı, durumu tersine döndürebilecek şekilde yeniden sağlığına kavuşması kabusunu gerçek kılacak tüm olanakları yok etmekten başka bir şey düşünmeden, sahte gözyaşları içinde ona olan bağlılığına yeminler ederek yaşlı mamanın kollarına atıldım. Sozunu ettiğimi iyileşme olanağı ertesi gün belirdi. Doktor kusturucu almasını emretti ve ona bakan ben olduğumdan, günde iki kez alacağını, ama bunların birbirinden uzak saatlerde olmasına dikkat etmek gerektiğini, zira ikisi aynı anda verildiğinde midisini deleceğini ve ikinci dozu ancak ve ancak birincisi yeterince etkili olmadığında vermem gerektiğini belirterek paketi bana teslim etti. Ünlü hekime olabildiğince dikkatli olacağıma söz verdim ve sırtını döner dönmez, zayıf bir ruhu engelleyebilecek tüm saçma minnet duygularını kalbimden atarak ve yalnızca altınımı, ona sahip olmanın huzur verici çekiciliğini düşünerek, her kötülük yapışımızda içimizde doğan o muhteşem heyecanı, vereceği hazzın büyüyüşünü hissederek, dediğim gibi yalnız ve yalnız bu duygulara teslim olarak iki tableti birden bir su bardağına attım ve ilacı güven içinde yutarak onun için seçtiğim ölüme kısa sürede kavuşacak tatlı arkadaşşıma sundum. Yaptıklarımın başarılı sonuçlarını görünce hissettiklerimi size anlattım. Can verirken yaşadığı öğürmenin her biri planımın gerçekten mükemmel olduğu duygusu yaratıyordu bende. Onu dinliyor, seyrediyordum. Gerçek bir sarhoşluk içindeydim. Bana kollarını uzatıyor, son bir kez daha veda ediyordu. Ben bundan haz alıyor, daha o anda sahip olacağım altınla gerçekleştireceğim binlerce proje tasarlıyordum. Uzun sürmedi... La Fournier aynı akşam vefat etti ve ben gizli paranın sahibi oldum."

"Duclos" dedi Dük, "dürüst ol: O sırada mastürbasyon yapıyor muydun? Suçun o ince ve şehvi duygulanımı şehvet organına dek ulaşmış mıydı?" "Evet monsenvör, size itiraf edebilirim... Aynı akşam art arda beş kez boşaldım." "Demek doğru!" dedi Dük haykırarak. "Suçun her türlü şehvet oyunundan bağımsız, kendine ait bir tahrik ediciliği olduğu doğru. Yalnızca şehvet oyunları ile tüm tutkuları atıp"

lemek ve aynı coşkunun içine düşmek mümkün olabilir? Peki sonra ne oldu?" "Eh nihayet Bay Dük, patroniçemi şerefli bir şekilde gömdürdüm... Mirasçı piç Petignon'un payını vermem ve sadaka dağıtmam gerekiyordu. Fournier ne demiş olursa olsun, bu işten her zaman gerçek anlamda nefret ederdim. Dünyada zavallıların da olması gerektiğine, bunun doğanın isteği olduğuna, zorunlu kıldığına ve o, dengesizlik istediğinde denge sağlamaya çalışmanın onun kanunlarına karşı gelmek anlamına geldiğine inanırdım." "Nasıl yani Duclos" dedi Durcet, "senin de prensiplerin var galiba! Seni böyle görmek beni rahatlatı. Sefalete duyulan her türlü merhamet doğanın düzenine karşı işlenmiş hakiki bir suçtur. Biz bireyler arasında yarattığı dengesizlik, eşitsizliğin hoşuna gittiğini kanıtlamaktadır. Çünkü bunu yaratan da odur ve bünyesinde bunu istemektedir. Zayıflara hırsızlık yaparak durumu düzeltme olanağı verdiğine göre, güçlülere de yardımı reddederek eski duruma dönme olanağı sağlamıştır. Evren, tüm varlıklar birbirine benzeseydi bir an olsun varlığını sürdüremezdi. Her şeyi koruyan ve idare eden düzen bu benzersizlikten doğmaktadır. Zaten, bu zavallı insanlar sınıfına iyilik yaparken bir başka sınıfa kötülük yapmış olurum. Çünkü bahtsızlık, zenginin şehvet ya da zulüm nesnesini arayacağı kaynaktır. Bir sınıfa yardım etmeyi keserek bir haz yolunu açık tutuyorum. Dolayısıyla sadakalarımla insan ırkının bir bölümüne küçük bir yardım yaparak diğerlerini fazlasıyla sıkıştırmış olurum. Bu nedenle sadakayı kendi içinde kötü bir şey olarak görür, bize farklılıklar verirken bunu bozacağımızı asla öngörmemiş olan doğaya karşı gerçek bir suç olarak kabul ederim. Böylece fakire yardım etmekten, dulu teselli etmekten ve öksüzün acılarını hafifletmekten oldukça uzak, doğanın temel eğilimlerini izlerim. Onları bulundukları durumda bırakmakla kalmam, aynı zamanda bu durumun sürüp gitmesine yardım ederim. Değiştirdiklerinde şiddetle karşı çıkar, bunu engellemek için tüm yolların mubah olduğuna inanırım." "Ne" dedi Dük, "onları soyamak ya da yıkıma itmeye bile mi?" "Kesinlikle!" dedi para babası, "bu sınıflar diğerlerine hizmet ettiğine göre sayıları artın-

labilir bile. Onları çoğaltarak birine biraz acı versem de bir diğerine fazlasıyla iyilik etmiş olurum." "İşte, son derece katı bir sistem dostlarım..." dedi Curval. "Yine de dediğimiz gibi, zavallılara iyilik etmek huzur vericidir!" "Zırraklık!" diye yeniden başladı Durcet. "bu haz bir diğerini etkilemez. Bunlardan ilki uydurma, diğeri gerçektir. İlki önyargılara bağlıdır, diğeri gerçeğe dayanır. İlki tüm duyguların en yanlış olanıdır, diğeri ise ruh için gerçek bir hazdır ve tüm tutkuları ateşler. Tek kelimeyle, biriyle cinsel istek duyarım diğeriyle çok az şey hissederim." "Ama her şeyi her zaman bu duygularla açıklamak doğru mu?" dedi Piskopos. "Her şeyi dostum" dedi Durcet, "hayattaki tüm etkinliklerimizde bizi sadece bunlar yönlendirmeli, zira yalnızca onlar gerçekten zorlayıcıdır." "Ama bu sistemden binlerce ama binlerce suç doğabilir." "Eh! Suçun ne önemi var, ben zevk aldıktan sonra..." dedi Durcet. "Suç, doğanın bir yolu, insanları yönetmesinin bir yoludur. Bu anlamda neden kendimi doğanın değil erdemin güdümüne bırakmamı isteyesiniz? Doğanın her ikisine de ihtiyacı var ve her ikisine de onun aracılığıyla ulaşıyorum. Bizi çok başka yerlere sürükleyecek bir tartışmaya daldık. Yemek saati geliyor ve üstelik Durcet'in işini bitirmesine çok var. Devam edin sevgili kızım, devam edin ve yalnızca bizim değil, tüm filozofların alkışını hak eden bir etkinliği ve sistemleri itiraf etmekte olduğunuzdan emin olun."

"İyi yürekli patroniçem gömülür gömülmez aklıma ilk gelen evi ele almak ve yeniden canlandırmak oldu. Bu projemi arkadaşlarıma açtım ve başta Eugénie olmak üzere hepsini çok sevdiğimi dostlarımı, bana mama gozuyle bakacaklarına söz verdiler. Bu urvanı almak için henüz çok gençtim: Yaklaşık otuz yaşındaydım, ama evi yönetecek yeterli tecrübeye sahiptim. Bundan dolayı da baylar, maceralarımı bu dünyada kendi ayakları üzerinde durmaya çalışan bir kızankiler olarak değil, sık sık başıma geldiği gibi, kendi işini kendi görebilecek kadar genç ve güzel bir başrahibe olarak aktaracak ve kendi yaşadığım maceraları özellikle altını çizerek anlatacağım. La Fournier'in tüm müda-

vimleri bana kalmıştı ve hem evimin işlerini hem de şehvet düşkünü adamların kaprislerini fazlasıyla memnuniyetle yerine getiren kızlarım sayesinde yenilerini çekmenin sırrını öğrenmiştim."

"İlk düşen La Fournier'in eski dostu, Fransa'nın yaşlı maliye bakanlarından biri oldu. Ona genç Lucile'yi verdiğimde çok heyecanlanmış görüldü. Alıştığı aşırılık, bir kız için hem pis hem de iğrenç olduğu üzere yüzünün üzerine pislemek, dışkılarını tüm yüzüne sıvamak ve onu bu haldeyken öpmek ve okşamaktı. Lucile bana duyduğu dostluk nedeniyle bu yaşlı iblisin tüm istediklerini yapmasına izin vermiş ve mide bulandırıcı eserini tekrar tekrar öperek karnının üzerine boşalmasını sağlamıştı."

"Kısa zaman sonra, Eugenie'nin ilgileneceği bir başkası geldi. Dışkı dolu bir fiçı getirtti, çıplak bir kızı içine sokup çıkardı ve ilk haline dönene kadar her yanını diliyle yalayarak temizledi. Bu ünlü bir avukat, zengin ve çok tanınmış bir adamdı. Kadınlardan en ufak bir haz almıyor, hayatı boyunca sürdüreceği bu şehvet yolunu yüceltiyordu."

"Fournier'in eski bir müdavimi olan Marki de onun ölümünden kısa bir süre sonra bana başsağlığı dilemeye geldi. Evime gelmeye devam edeceğine garanti verdi ve beni ikna etmek için aynı akşam Eugenie ile kaldı. Bu yaşlı şehvet düşkününün tutkusu önce kızın ağzını özenle öpmekti. Kızın tükürüğünü mümkün olduğunca yutuyor, on beş dakika kadar kalçalarını öpüyor, osurmasını sağlıyor ve sonunda da asıl büyük isteğini dile getiriyordu. İşi bittiğinde, bir bok parçasını ağzında saklıyor ve bir eliyle onu diğer eliyle kendini tahrık eden kızı üzerine eğiyor, bu boklu deliği okşayıp, organıyla oynamasının keyfini çıkarırken kızın, üstüne bıraktığı bok parçasıyla oynamasını istiyordu. Bu hazzı yaşamak için oldukça yüksek bir bedel ödesen de bu oyuna katılmak isteyen çok az kız çıkıyordu. İşte bu nedenle Marki'nin gözüne girmiştim. Yalnızca kendisinin olmamı isteyen kadar da kıskançtı."

Bu sırada iyice açışlenen Dük yemek çanının çaldığını, masaya oturmadan önce bu fanteziyi gerçekleştirmek istediğini söyledi. Ve işte şunları yaptı: Sophie'yi yanına çağırdı, dışkısını eline aldı, daha sonra Zela-Zelamir'i Sophie'nin dışkısını yemesi için zorladı. Bu taşkınlık Zela-mir gibi bir çocuk dışında herhangi biri için haz haline gelebilirdi. İşle-diği günahı tam olarak algılayacak denli eğitilmiş olmadığından, yalnız-ca tiksiniyor ve biraz nazlanmak istiyordu. Ama Dük, bir an için tereddütte kalmıyorsa da sonunda öfkeyle rehilir ederek cezalandırdı onu. Bu durum o kadar beğeni topladı ki, herkes az çok bir benzerini gerçekleştirdi. Çünkü Durcet tüm güzellikleri paylaşmak gerektiğini ileri sürüyor ve küçük oğlanların küçük kızların boklarını yiyerek ken-disine bir şey bırakmamalarını adil bulmuyordu. Sonunda Zephire'yi kendi üstüne sıçtırdı ve Augustine'ye gelip marmeladı yemesini emret-ti. Bu güzel ve çekici kız, emri yerine getirirken midesinden kan gelene kadar kustu. Curval de bu iğrençliği taklit etti ve sevgili Adonis'in bo-kunu üstüne alarak aynı iğrenmeyi sergilemeden yalayıp yutan Mic-hette'ye verdi. Piskopos da kardeşini izledi ve muhteşem Zelmire'yi sıçtırırken, Celadon'u reçeli yemeye çağırdı. Başlatırlıkları iğrençlikleri haz olarak gören şehvet düşkünleri için son derece ilgi çekici iğrenç ay-rıntılar yaşanıyordu. Piskopos ve Dük boşalırken, Curval bunu becere-medi ya da istemedi; böylece yemeğe geçildi. Burada Duclos'un yaptık-ları şaşkınlıkla kutlandı. "Saygının bir safсата olduğunu ve bu tür bağ-ların suçun etkilerini durdurmaması ya da engellememesi gerektiğini, zira kullandığımız nesnenin kalbimiz üzerinde herhangi bir hakkı ol-madığını anlayacak beyne sahipmiş," dedi Dük kadını şaşırtacak denli savunarak. "Kalp yalnız kendi için çalışmalı, varlığını ortaya koyması güçlü bir ruh için utanç olmalıdır. Bu durumda ondan nefret edilmeli ya da yok edilmelidir." "Bu doğru" dedi Durcet, "saygınlık yaratmaya çalışan bir düşünce adamı göremezsiniz. Kendine düşmanlar edinece-ğinden emin, bu konuda çaba göstermez." "Ama size hizmet eden kişi zevk almanız için çaba göstermez!" diye araya girdi Piskopos. "İyilikle-riyle size hakim olmaya çalışır. Bu tarz bir davranış neyi hak eder diye

soruyorum. Size hizmet ederken şöyle demez mi: Size hizmet ediyorum, çünkü size iyilik etmek istiyorum; oysa söylediği şudur: Sizi aşışlamak ve sizin üzerinizde yer almak için gebe bırakıyorum sizi.” “Bu düşünceler” dedi Durcet, “verdiğimiz hizmetin suiistimal edildiğini ve vansımalarının da ne kadar saçma olduğunu kanıtlamaktadır. Ama soylediğimiz gibi bunlar, ruhunun zayıflığı nedeniyle bu tür küçük hazlara cesaret edenler içindir. Bizim gibi tiksinti yaratanlar bence bunları yaratmaktan memnunlar.” Bu konuşmalar onları baştan çıkardığından, fazlasıyla içtiler ve şölenlere geçtiler; bilinçlerini kaybeden şehvet düşkünlerimiz çocukları yatırmayı ve gecenin bu bölümünü dört ihtiyar ve öykücüyle geçirmeyi, iğrençlikler ve işkencelerle hazzı yavaş yavaş ulaşmayı düşündüler. Bu on iki ilginç kişi arasında darağacını defalarca hak etmemiş bir kişi bile bulunmadığından, burada sözü edilenleri düşünmeyi ve hayal etmeyi okuyuculara bırakıyorum. Sözlerden cylemlere geçildi. Dük baştan çıkmıştı ve nedenini nasılinı bilmem, Thérèse’nin bu ânın izini hep taşıdığı söylendi. Ne olursa olsun, kahramanlarımızı eşlerinin o akşam için hazırlattıkları tertemiz yataklarda, gürültülü eğlencelerinde bırakalım ve ertesi gün neler olduğuna bakalım.

On Altıncı Gün

Yavaş yavaş tükenmeye başlayan Dük dışında kahramanlarımızın hepsi günah evine girdikleri kadar canlı kalktılar. Dük’un durumundan Duclos’u suçladılar: Bu kızın, kimseyle onunla olduğu kadar şehvetle boşalmadığını itiraf eden Dük ile şehvet oyunları yaratma konusunda ki eksiksiz ustalığı kesindi. Bu olaylarda kaprisin yaşa, güzelliğe, erdeme sıkı sıkıya bağlı olduğu doğruysa da tüm bunlar bir işe yaramayabiliyor, sıklıkla tüm lütuflarla taçlandırılmış deneyimsizler yerine sonbaharındaki güzelliklerin yakaladığı bir incelik gerekebiliyordu. Toplu-

lukta git gide seilmeye başlanan ve çok ilgi çeker hale gelen bir başka yaratık daha vardı: Bu Julie idi. Şimdiden hayal gücü, şehvet ve hovar- dalık simgesine dönüşmüştü. Kanamaya ihtiyacı olduğunu hissettire- cek denli politik, hiç umursamadıklarını bile yağlayacak denli numara- cıydı. Topluluktaki etkisini bildiği babasının yanında biraz itibar gör- meye devam etmek için Duclos'un arkadaşı gibi davranıyordu. Dük ile yatma sırası geldiğinde Duclos'a öylesine yaklaşıyor öylesine kurnaz ve kibar davranıyordu ki, Dük her zaman bu iki yaranın onda yaratmayı başardığı muhteşem hazları elde edeceğinden emin oluyordu. Bununla birlikte kızından fazlasıyla sıkılıyordu ve belki de tüm yeteneğiyle des- tek veren Duclos'un yardımı olmadan, istediklerini asla başaramayaca-ğını biliyordu. Kocasını Curval de aşağı yukarı aynı noktadaydı. Ağzı ve pis öpücükleri sayesinde birkaç boşalma sağlayabilse de tiksinti çok uzakta değildi. Aynı iğrenç öpücüklerin yaktığı ateşten doğduğu bile söylenebilirdi. Durcet kızı daha az önemsiyordu, bir araya gelişlerin- den beri iki defadan fazla tahrik edememişti onu. Buna göre geriye, şehvet oyunlarının tarzını seven ve dünyanın en güzel kıcının onda ol- duğunu düşünen Piskopos'tan başkası kalmıyordu. Piskopos, Venüs'e benzediğinden emindi. Kız hep bu yönünü dönüyordu ona, zira ne pahasına olursa olsun beğenilmek istiyordu. Korunmaya aşırı ihtiyaç hissettiğinden mutlaka birini istiyordu.

O gün şapelde Hebe, Constance ve Martaine'den başkası görülme- di. Sabah cezada da kimse yoktu. Bu üçü işlerini bitirdiğinde, Durcet de ihtiyaç duydu. Sabahın beri peşinden koşmakta olan Durcet ken- dini tatmin etmek için bu anı fırsat bildi ve hizmet için bıraktıkları Constance ile birlikte şapele kapandı. Dük tatmin olduktan sonra, küçük, para babasının ağzının tam ortasına sıçtı. Bu baylar bununla da yetinmediler ve Constance, Piskopos'a bir yarım saat daha birbirle- rine işkence ettiklerini söyledi. Dedğim gibi, çocukluktan arkadaştı- lar ve o zamandan beri okul çocuğu alışkanlıklarını bırakmamışlardı. Constance'ye gelince... Bu baş başa geçen zamanda pek bir hizmette bulunmadı. Kalçaları soydu, emdi ve en fazla cinsel organları uyardı.

Salona geçildi. Dört arkadaş kendi aralarında biraz sohbet ettikten sonra akşam yemeğinin hazır olduğu bildirildi. Yemek büyüleyiciydi ve her zamanki gibi şehvet doluydu; birkaç şehvetli dokunuş ve öpücükten sonra, çeşni niyetine skandal niteliğinde olaylar yaşanması şaşırtıcı değildi. Zephire ve Hyacinthe, Michette ve Colombe'nin kahve servisi için beklediği salona geçildi. Dük Michette'nin, Curval ise Hyacinthe'nin uyluklarına yapıştı. Durcet Colombe'yi sıçırttı ve Piskopos bunları Zephire'nin üstüne koydu. Curval, önceki gün Duclos'un anlattığı tutku öykülerinden birini hatırlayarak, Colombe'nin cinsel organının üzerine sıçmak istedi. Kahve servisinde olan Therese kızı yerleştirdi ve Curval işe koyuldu. Ama her gün karnını doldurduğu inanılmaz yiyecek miktarıyla orantılı, hatırı sayılır boyutta dışkılar çıkardığından, neredeyse hepsi yere saçıldı ve doğanın şüphesiz böylesine pis hazlar için yaratmadığı bu küçük güzel bakire organ, yalnızca yüzeyel olarak boka bulanmış oldu. Zephire tarafından mükemmel şekilde tahrik edilen Piskopos, izleyenlere bu muhteşem tabloyu sunmanın zevkini de hissederek menisini kaybetti. Deliye dönmüştü... Zephire'yi azarlıyor, Curval'i azarlıyor, herkese saldırıyordu. Gücünü yeniden kazanması için büyük bir bardak iksir içirdiler. Michette ve Colombe, öyle uykusu için bir sedir üzerine uzanmasını sağladılar ve yanından ayrılmadılar. Uyandığında iyice kendine gelmişti ve gücünü daha da iyi toplaması amacıyla Colombe, cinsel organını bir an için ağzına aldı: Tekrar burnunu kaldırmıştı. Öykü salonuna geçildi. O gün kanepesinin üzerinde Julie vardı. Kızı fazlasıyla sevdiğinden, onu orada görmek keyfini yerine getirdi. Dük Aline'yi, Durcet Constance'yi ve Başkan da kızını yanına almıştı. Her şey hazır olduğunda güzel Duclos kürsüye yerleşti ve söze şöyle başladı:

"Suç işleyerek elde edilen paranın mutluluk getirmeyeceğini söylemek yanlış olur, dediğim gibi, bence hiçbir sistem yanlış kabul edilemez. Evimdeki herkes mutlu oldu. La Fournier'in bile bu kadar geleni gideni olmamıştı. Bu durum aklıma korkunç olduğunu itiraf edeceğim ve pek hoşunuza gitmese de gururlanma cesaretini göstereceğim

bir fikir getirdi. Bence, birine yapmamız gereken iyiliği yapmadığı-
mızda kötülük yapmış olmanın haince şehvetini yaşarız ve benim
yozlaşmış hayal gücüm de bana, velinimetimin oğlu zavallı için şü-
hesiz oldukça önemli miktarda olan ve benim çoktan harcamaya baş-
ladığım bir serveti vermekle yükümlü olduğum küçük Petignon'a kar-
şı şehvet dolu bir oyun esnekledi. İşte, elime geçen fırsat böyle doğdu.
Tam bu sırada elime bir fırsat geçti. Bu bahtsız kunduracı çocuk, du-
rumu kendisinininkinden farksız fakir bir kızla evlenmişti. Bu fakir bir-
likreliğin meyvesi yaklaşık on iki yaşında ve bana anlarıldığı kadarıyla
çocuk çizgilerine körpe güzelliğinin tüm çekiciliğini ekleyen genç bir
kızdı. Sefalet içinde de olsa bir anne babanın gösterebileceği tüm
özenle yetiştirdikleri bu çocuk bana mükemmel bir av gibi göründü.
Petignon evime hiç gelmiyordu; burada sahip olduğu hakları bilmi-
yordu. La Fournier bana bu haklardan söz eder etmez ilk yaptığım o
ve tüm çevresi hakkında bilgi toplamak oldu. Evinde bir hazinesi ol-
duğunu da bu şekilde öğrendim. Aynı dönemde, la Desgrandes'in en
az bir kere sözünü edeceği ve şehvet oyunlarında usta ünlü Mesanges
Markisi bana geldi ve bedeni nasıl olursa olsun on üçüne henüz bas-
mamış bir bakire bulmamı istedi. Kızla ne yapacağını bilmiyordum.
Çünkü bu konuda pek ketum davranan bir adamdı. Ödenmesi gere-
ken tutarı, bekaret anlayan birilerine sorarak saptandıktan sonra elle-
rime sayacak ve bu andan itibaren de kimseye hesap vermek duru-
munda kalmayacaktı. 'Anlaşıldı mı?' diyordu. 'Çocuk bu ülkeden gi-
decek ve bir daha Fransa'ya asla geri dönmeyecek.' Yakında tekrar sah-
neye çıktığında anlayacağınız gibi, Marki müdahavimlerimden olduğun-
dan onu memnun edecek her şeyi yerine getirdim. Ona gereken Pe-
tignon'un küçük kızımı gibi geldi bana. Ama kızı nasıl kaçırarak-
tım? Çocuk evden hiç çıkmıyordu. Eğitimini bile evinde alıyordu. Bu
sağduyulu ve ihtiyatlı tutum bana hiç umut bırakmıyordu. Sözünü et-
tiğim ünlü küçük kız düşkünü de kullanmam mümkün değildi. O
sırada şehir dışındaydı ve Marki acele ediyordu. Bunun için tek bir
yol bulabildim. Yine de bu yol küçük gizli hainliğini suç noktasına

kadar götürüyor. Her şeyden önce karı kocadan kurtulmalıydım. Her ikisini de hapse attırmaya karar verdim. Böylece küçük kız korumasız kalacak ya da arkadaşlarının evine sığınacak ve onu tuzagıma çekmem kolaylaşmış olacaktı. Onlara tamamen avcumun içinde olan ve bu tür olaylardaki becerisinden emin olduğum bir dostumu gönderdim. Bilgi topladı, alacaklıları buldu, kıskırttı, destekledi. Sekiz günün sonunda hem kadın hem de adam hapisteydi. Bu andan itibaren işler benim için kolaylaşmıştı. Yoldan çıkmış bir satıcı kadın, kısa süre sonra küçük kızı fakir komşularından birinin evine terk edilmiş buldu. Kız bana getirildi. İçi de tamamen dış görünüşü gibiydi: Dünyanın en yumuşak en beyaz tenine ve en yuvarlak en biçimli hatlarına sahipti... Kısacası, bundan daha güzel bir çocuk bulmak olanaksızdı. Tüm masraflar eklendiğinde bana yaklaşık yirmi luye mal olmuştu ve Marki, söz konusu olacak tutarı ödemeye gönüllüydü. Ödemeyi yapacak, ama bu konuda bir daha tek kelime bile konuşmayacak, kimseyle de uğraşmak zorunda kalmayacaktı. Ondan yüz lui istemiştım, ama bu olayda esas olan harcamalarımı karşılamak olduğundan altmış luye fit oldum. Bunun da yirmi luisini, bu küçük kızın anne ve babasının uzun süre kızlarından haber alamamasını sağlayacak ayarlamaları yaptığı için savcıya gönderdim. Buna rağmen haber almayı başardılar. Kızın kaçırıldığını saklamak olanaksızdı. İhanetle suçlanan komşular yargılandılar. Sevgili kunduracı ve karısına gelince... Savcım öyle şeyler yaptı ki, bu olay konusunda asla şikayetçi olamadılar. Yakalandıklarının yaklaşık on birinci yılı sonunda hapiste öldüler. Bu küçük felaketten iki kat kazançlı çıkmıştım. Çünkü hem satabileceğim bir çocuk elde etmiş hem de kunduracıya vermek üzere emanet aldığım altmış bin franka kavuşmuştum. Küçük kıza gelince, Marki doğru söylemişti: Ondan bir daha söz edildiğini duymadım. Sanırım bu öykünün geri kalan kısmını Madam Desgrandes anlatacak. Sizi yeniden kendi öyküme, listede yer alan şehvetli detayları sunabileceğim günlük olaylara davet etmenin zamanı geldi."

"Oh Tanrım!" dedi Curval, "ihtiyatlılığını delicesine seviyorum.

Burada en ince ayrıntılarına kadar tasarlanmış bir hainlik, hoşuma giden bir düzen var. Kurbana son darbeyi indirebilecek yaradılıştan olun, baş yapıtlarımız arasına yerleştirilebilecek nitelikte bir iğrençlik gibi görünüyor bana. Ben bile daha beterini yapamazdım belki de" dedi Durcet. Çünkü insanları sonunda özgürlüklerine kavuşturmuşsun. Dünyada bunlardan başka bir şey düşünmeyen o kadar çok enayi var ki: Hayatlarının her anı senin için endişe verici olmalı. "Mösyö" diye yeniden sözü aldı la Ducios, "sizinki gibi bir kredisi olmayan insanlar, bu tarz olaylarda gizliliği esas tutar. Bu durumda ihtiyar zorunluluk halini alır ve her yapmak istenilen şeye cesaret edilemez." "Bu doğru..." dedi Dük; "o kadar da ileri gidemezsiniz..." Ve bu sevimli yaratık öykülerine devam etti.

"Size günlerden beri anlatmakta olduğuma benzer tarzda bayağılıklara hâlâ başvuruyor olduğunuzu görmek dehşet verici baylar..." dedi bu güzel kadın. "Sizi ilgilendirebilecek her şeyi anlatmamı ve hiçbir ayrıntıyı gizlemememi emrettiniz. İşte tüyler ürpertici iğrençliklere üç örnek daha. Sonra başka fantezilere geçeceğiz.

"Size anlatacağım ilk öykü, yaklaşık altmış altı yaşında yaşlı bir malikane sahibine aittir. Kadınları çıplak soyduruyor ve kalçalarını hayranlıktan çok kabalıkla bir an okşadıktan sonra, önünde, odanın tam ortasına, yere sıçmaya zorluyordu. Seyretme hazzını yaşadktan sonra sıra aynı yere kendisinininkini de bırakmaya geliyordu. Daha sonra elleriyle her ikisini birbirine karıştırıyor, kızı dört ayağının üzerine çömeliş karışımı yemeye zorluyor, bu sırada son derece boklu bir halde bırakmaya özen göstermiş olması gereken poposunu göstermesini istiyordu. Tahmin edebileceğiniz gibi baylar, bu tarz zırvallıklara razı olan çok az kız vardı. Üstelik adama genç ve körpe kızlar gerekiyordu... Ben bulabiliyordum, çünkü Paris'te her şey bulunurdu, ama parayı adama ödetiyordum."

"Bu tarz öykülerden geri kalan ikincisi kızın fazlasıyla yumuşak başlı olmasını gerektiriyordu. Hovardamız aşırı genç olmasını da istedi-

ğinden. bu tür rollere boyun eğecek çocuk bulmak kadın bulmaktan daha kolay oluyordu. Size sözünü edeceğim adama on üç on dört yaşlarında, çok güzel küçük bir çiçekçi kız verdim. Adam geldi, kızı tepeden tırnağa soydu. Bir an arkasını yokladı ve osurmasını istedi. Sonra da dört beş kez eğilerek kızın üstüne boklarını bıraktı ve gırtlığına düşer düşmez yutmaya zorladı. Bu sırada kızın göğsünün üzerine ata biter gibi oturmuş, bir eliyle oldukça büyük organını okşuyor, diğer eliyle de bokları parçalıyordu. Size sözünü ettiğim bu adam o sırada boşalmamış olduğundan, daha sonra yeniden hareketlenmek istiyordu. Sürekli kusan küçük kız merhamet diliyor. ama adam suratına gülüyor ve hiç istifini bozmuyordu. Menisini ancak altıncıda boşaltıyordu.”

“Temel konumuz olan ve daha sonra da sık sık aksesuar olarak göreceğimiz bu pisliklere son örnek yaşlı bir banker oldu. Ona güzel olmasına güzel, ama kırk, kırk beş yaşlarında ve gırtlığı son derece geniş bir kadın gerekiyordu. Kadınla yalnız kalır kalmaz tepeden tırnağa soydu ve memelerini kabaca yokladı. ‘Ne güzel inek memeleri!’ diye haykırdı. ‘Benim kalçamı silmeyeceklerse ne işe yarayabilirler ki?’ Daha sonra sıkıştırdı, birbirlerine sürttü. çekiştirdi, ezdi, pis ayağını üzerlerine koyarak bastırdı. Sürekli olarak bir boyundan daha iğrenç bir şey olamayacağını ve doğanın bu deriyi neden yarattığını, kadın bedenini neden bu kadar aşağıladığını ve kirlettiğini anlayamadığını söylüyordu. Tüm bu tuhaf sözlerden sonra, kendi de çıılçıplak soyundu. Aman Tanrım! O ne vücuttu öyle! Baylar nasıl anlatsam size? Tepeden tırnağa tamamen irinle kaplı, tiksindirici bir yarayı andırıyordu ve iğrenç kokusu bulunduğu yan odadan bile duyuluyordu. Emilecek varlık bundan ibaretti.”

“Emmek?” dedi Dük.

“Evet baylar” dedi Duclos, “dilin dokunmadığı küçücük bir nokta bile bırakmadan baştan ayağa emilecekti. Ona verdiğim kadın öngörüldüğü üzere güzeldi. Bu mide bulandırıcı kadavrayı görür görmez dehşet içinde geri çekildi. ‘Nasıl yani kaltak?’ dedi adam, ‘senin mide-

ni mi bulandırıyorum? Ama yine de bana dokunman, dilini bedeni-
min her noktasında gezdirmen gerekiyor. Ah! Bu kadar müşkülpe-
sent olma! Diğerleri yaptı... Hadi hadi, naz yapma..."

"Paranın her şeye kadar olduğunu söyleyenler yanılmamıştı. Ona
sunduğum zavallı inanılmaz bir sefalet içindeydi ve bu işin ucunda iki
luz vardı. Ondan istenilen her şeyi yaptı... Yaşlı hasta son derece iğrenç
bedeni üzerinde bir dokunuş hissetmekten ve onu yiyip bitiren yan-
ma hissi azaltmaktan memnun, şehvetle mastürbasyon yapıyordu.
İş bittiğinde, sizin de tahmin edebileceğiniz gibi bu bahtsız kız kor-
ku bulantılar içindeydi. Adam kızı sırt üstü yatırdı, ata biner gibi
üzerine yerleşti, memelerinin arasına sıçtı ve birbirlerine bastırarak
geriye doğru büküldü. Ama boşaldığını görmedim. Bir süre sonra, bir
tek boşalma için bir çok benzeri işlem gerektiğini anladım. Bu da aynı
yere iki kez gelmeyen adamlardan olduğundan, onu bir daha hiç gör-
medim. Aslında buna pek de üzülmedim."

"Bana kalırsa" dedi Dük, "ben bu adamın yaptığı son işlemi çok
mantıklı buluyorum. Memelerin gerçekte kış silmekten de başka ne
işe yarayabileceğini hiç anlamamışımdır." "Aslında" dedi körpe güzel
Aline'nin memelerini kabalıkla okşamakta olan Curval, "hayatta me-
melerden daha tahrik edici şeyler olduğu kesin. Bunlar beni her sefe-
rinde öfkeliyor. İtiraf etmeliyim, her meme görüşümde bir tür
mide bulantısı, belli bir iğrenmeye kapılıyorum. Beni daha çok iğren-
diren ancak bir cinsel organ olabilir." Aynı anda Aline'yi de göğsün-
den yakalayarak odasına çekildi ve sarayından iki kızın, Sophie ve
Zelmire'nin ve bir de Fanchon'un kendisini izlemesini sağladı. İçeride
neler olduğu pek anlaşılmadı. Tiz bir kadın çılgınlığından kısa bir süre
sonra orgazm inlemeleri duyuldu. Geri geldiler. Aline ağlıyor ve göğ-
sünün üzerinde bir mendil tutuyordu. Tüm bu olaylar kimseyi ilgilен-
dirmediğinden gülüşmelere karşılandı. Duclos öyküsüne kaldığı yer-
den devam etti:

"Birkaç gün sonra, daha çok el için yorucu olan çılgınlığı içimi faz-

la sıkmayan yaşlı bir keşişle bizzat ben ilgilendim. Bana derisi parşömene dönmüş, çirkin şişman bir kış uzattı: Dokunmam, okşamam, tüm gücümle sıkıştırmam gerekiyordu. Sıra deliğe geldiğinde, beterin beteri ile karşılaştım. Bu bölgedeki deriyi tutup birbirine sürtmem, sıkıştırmam, parmaklarımla sert bir şekilde canlandırmam gerekiyordu. Menisinin akması bu işlemdeki sertliğime bağlıydı. Bu sırada o da kendi organıyla oynuyordu. Beni soymamıştı bile. Adam bu işe çok alışkın görünüyordu. Çünkü arkası tamamen gevşek olmakla birlikte meşin gibi kalın bir deriyle kaplıydı. Ertesi gün, şüphesiz manastırda hakkımda yaptığı övgüler üzerine bana meslektaşlarından biri daha geldi. Bu kez adamın kışına tüm gücümle şaplaqlar atmam gerekecekti. Ama daha şehvet düşkünü ve meraklı olan bu adam, her şeyden önce karşısındaki kadının kalçalarını gözden geçiriyordu. Cinsel organımı öptükten sonra on, on iki kez diliyle dokundu. Kalçalarına inen şaplaqlar bu dokunuşların arasına denk geliyordu. Cildi kıpkırmızı kesildiğinde organı da sertleşti. O güne kadar dokunduğum en güzel organlardan biri olduğunu söyleyebilirim. Sonra beni yeniden kolları arasına alarak, bir elimle vurmaya devam ederken, diğer elimle organıyla oynamamı emretti.”

“Belki yanılıyordum ama” dedi Piskopos, “galiba pasif dayak bölümüne gelmiş bulunuyoruz. “Evet baylar” dedi la Duclos, “ama bugünkü görevim sona erdiğinden, bizi bundan sonra bir çok gece oyalayacak olan bu tür zevklere başlamayı yarına bırakmamı doğru bulursunuz sanırım. Yemeğe henüz yarım saat olduğundan Durcet, iştahları açmak üzere birkaç lavman almak istediğini söyledi. Kadınlar titrediler, ama karar verilmişti. Dönüşü yoktu. O gün serviste olan Therese muhteşem şeyler vereceğini garanti etti. İddiadan kanıta geçildi ve küçük para babası bağırsaklarını yüklediğinde, Rosette’ye gagasını açmasını işaret etti. Biraz sızlanma, biraz direnme, sonrasında itaat kaçınılmazdı. Tahmin edileceği gibi, geri dönüşü için fazla beklemek gerekmedi. Neyse ki yemek saati gelmişti. Yoksa adam şüphesiz yeniden başlayacaktı. Ama bu yenilik ruhları alt üst ettiğinden, başka zevklerle

de ilgilendiler. Şölenlerde memeler üzerine birkaç parça dışkı bırakıldı. Dük herkesin önünde la Duclos'un dışkısına dokundu. Bu güzel kız onu tahrik ederken, yaşlı şehvet düşkününün elleri her yerinde dolaşıyordu. Menisi aniden fışkırdı. Curval de la Champville ile aynı oyunu taklit ettikten sonra, sonunda yatmaktan söz etmeye başladılar.

On Yedinci Gün

Başkan'ın Constance'ye karşı hissettiği inanılmaz antipati her gün daha da belirginleşiyordu. Sırası gelen Durcet yeni bir düzenleme sonucu geceyi kızla geçirmiş ve ertesi gün çok ciddi şikayetlerde bulunmuştu. "Madem içinde bulunduğu durum ve meyvesinin umduğumuzdan önce doğması korkusuyla olağan işkenceleri uygulayamıyordunuz, lanet olsun bu kaltağı en azından yaptığı aptallıklar için cezalandırmanın bir yolunu bulmak gerek" diyordu. Şehvet düşkünlerinin lanetli ruhu burada biraz ortaya çıkıyor. Ey okuyucu! Bu şaşırtıcı haksızlığı biraz analiz edersen durum açıkça ortaya konabilir: Kızın suçu, arkası istendiğinde önünü dönmesiydi. Bu hatalar asla affedilmiyordu. Ama daha da beteri olayı yadsıyor oluşuydu. Israrla, bu durumun onu harcamak isteyen Başkan'ın uydurması olduğunu ve onunla her yatışında böyle yalanlar söylediğini ileri sürmekteydi. Ama bu konudaki kurallar kesindi ve kadınların sözüne asla inanılmamaktaydı. Bu kadını gelecekte meyvesini mahvetme riski olmadan nasıl cezalandıracaklarını bulmak bir sorun oldu. Sonunda, her hatasında bir bok parçası yemek zorunda kalmasına karar verildi. Curval bu işe hemen başlanmasını talep etti. Kabul ettiler. Kızların dairesinde yemeğe geçildi. Kıza da burada bulunması emredildi. Başkan odanın ortasına dışkısını çıkardı ve kıza bu iğrenç adamın yaptıklarını yemek üzere dört ayak üzerinde odanın ortasına kadar gitmesi söylendi. Kız dizleri üzerine çöktü, aman diledi, kimse duymadı. Doğa bu adamların içine kalp yerine taş koymuştu. Zavallı küçük kadının söyleneni yerine ge-

tirmeden önce yaptığı nazdan daha keyifli bir şey olamazdı. Ne kadar eğlendiklerini Tanrı biliyordu. Sonunda kaderine boyun eğdi. İşin yarısında midesi kalktı, tamamlayamayacaktı. Nihayet her şey bitti. Bu sahneyle tahrik olan şehvet düşkünlerimizin her biri seyir esnasında bir küçük kız tarafından tahrik ediliyordu. Bu işten özellikle etkilenen, Augustine tarafından mükemmel şekilde okşanan Curval oldu ve fakir yemeğini henüz bitiren Constance'yi çağırdı: "Gel bakalım kaltak! Balığı tuttuktan pişirdikten sonra sosunu da dökmek gerekir. Öylece duruyor, gel de ilgilen!" dedi. Bu sırada öte taraftaki Curval, Augustine'yi sıçtırtırken menisini Dük'ün zavallı karısının ağzına akıtıyor, sevimli Augustine'nin taze ve leziz küçük bokunu yutuyordu. Ziyaretler tamamlandı... Durcet Sophie'nin kabında bok buldu. Genç kız hasta olduğunu söyleyerek özür diledi. "Hayır" dedi Durcet dışkıya dokunarak, "bu doğru değil: Sindirim sorunu olan biri ishaldir... Bu son derece sağlıklı bir dışkı." Az sonra o ölümcül defteri alarak, gözyaşlarını saklamaya ve durumuna acınmasını sağlamaya çalışan bu sevimli yaratığın adını en üste yazdı. Bunun dışında her şey yolundaydı... Oğlanların odasında, bir gün önce şölenlerde sıçmış ve kıcını yıkamaması emredilmiş olan Zélamir'in izin almadan temizlendiği fark edildi. Bu en büyük suçlardan biriydi... Zélamir de deftere kaydedildi. Buna rağmen Durcet oğlanın kıcını öptü ve bir an için organını ağzına soktu. Daha sonra boşta olan iki vurucu, Aline, Fanny, Thérèse ve la Champville'nin sıçmakta olduğu şapele geçildi. Dük, Fanny'nin bokunu eline aldı. Başkan ise, önceden boşalmış olmasına rağmen Augustine'nin yanına gönderilecek olan Aline'inkini aldı. Constance'nin görüntüsü hepsini baştan çıkartmıştı. Çünkü uzun zamandır sabahları böyle çılgınlıklarda bulunmamışlardı. Akşam yemeğinde iyice isteklendiler. Dük, Fransa'da yasaların şehvet oyunlarını neden yasaklandığını anlayamadığını zira şehvet düşkünlüğünün vatandaşları oyalayarak entrikalara ve devrimlere girişmesini engellediğini söyledi. Piskopos yasaların şehvet oyunlarını değil, bu tür aşırılıkları yasakladığını dile getirdi. Böylece analizlere geçtiler. Dük tehlikeli olabile-

cek, hükümette şüphe yaratabilecek hiçbir oyun olamayacağını ve bu nedenle de bu tür ufak tefek işlere karşı çıkmak istenmesinin zalimce, hatta anlamsız olduğunu belirtti. Yarı sarhoş olan Dük kendini Zéphire'nin kollarına bıraktı. Bir saat boyunca bu güzel çocuğun ağzını emerken, durumdan yararlanan Herkul inanılmaz büyüklükteki organını Dük'ün anüsüne sokmaktaydı. Blangis kendini teslim etti ve öpmekten, bir harekette bulunmadan, farkında bile olmadan cinsiyet değiştirdi. Diğer arkadaşlar çevrede başka iğrençliklere girişmişlerdi. Kahveler geldi. Daha önce çok fazla oyun oynanmış olduğundan oldukça sakin geçti ve belki de bu seyahat boyunca menilerin saçılmadığı tek gün oldu. Çoktan kürsüsüne çıkmış olan Duclos topluluğu bekliyordu ve herkes yerini aldığı anda, şu şekilde devam etti:

"Her açıdan üzerine titredığım, evimden birini kaybetmiştim: Eugenie, tutkuyla bağlı olduğum ve bana para getirebilecek her şeye olağanüstü itaati nedeniyle özellikle ihtiyaç duyduğum Eugenie, benden özel bir yolla kaçınılmıştı. Makûl bir tutar ödeyen bir hizmetçi kasabada bir akşam yemeği için onu almaya gelmiş, bu işin yedi sekiz lui getireceğini söylemişti. Bu olay meydana geldiğinde evde değildim. Zaten olsaydım bir yabancı ile çıkmasına asla izin vermezdim. Ama yalnızca ona sormuşlardı ve o da kabul etmişti... Onu bir daha hiç görmedim."

"Bir daha da göremeyeceksiniz!" dedi Desgrandes, "ona önerilen hayatının son partisiydi. Bu güzel kızın öyküsünün bu bölümünü anlatmak da bana düşecek sanırım." "Ah! Aman Tanrım!" dedi Duclos, "henüz yirmi yaşındaki o güzel kız, dünyanın en zarif ve en çekici yurul!" "Paris'in en güzel vakudu olduğunu da eklemelisiniz: İşte, tüm bu çekicilik ona ölüm getirdi. Şimdilik devam edin de bu tür saçmalıklarla fazla vakit kaybetmeyelim."

"Kalbimle ve yatağında onun yerini Lucile aldı..." diye devam etti la Duclos, "Ama evdeki işleri üslenemedi. Çünkü bunun için yumuşak başlılık ve içtenlik gerekiyordu. Ne olursa olsun, kısa bir süre son-

ra. zaman zaman ziyaretine gelen ve Eugénie ile birlikte hoşlandığı-
mız Benedikt başrahibini onun ellerine teslim ettim. Bu din adamı
kızın cinsel organını diliyle uyardıktan ve ağzını emdikten sonra, yal-
nızca cinsel organı ve testisleri üzerinden hafifçe kırbaçlanmalıydı.
Organı sertleşmeden, yalnızca sürtünmeyle tahrik oluyor ve sonunda
bu bölgeye indirilen tek bir sopa darbesiyle boşalıyordu. En büyük
zevki, kızın, organından çıkan meni damlalarını sopanın ucuyla hava-
ya fırlatmasıydı.”

“Ertesi gün, kaba etlerine tamı tamına yüz değnek darbesi vurmak
gereken birine bizzat kendim gittim. Önce arkadan öpüyor, bu sırada
da kendini soyduruyor ve organıyla oynuyordu.”

“Bir üçüncüsü yine o yakınlarda beni istedi. Her aşamaya daha çok
rörensellik katıyordu... Sekiz gün önceden haberdar edilmiştim. Tüm
bu zamanı vücudumun hiçbir yerini, özellikle de cinsel organımı, kal-
çamı ve ağzımı yıkamadan geçirmem gerekiyordu. Uyarıyı aldığım
andan itibaren en az üç karış derinliğinde bir kabı idrar ve bokla dol-
durmaya başladım. Sonunda geldi... Yaşlı bir vergi memuruydu... Hali
vakti yerinde güçlü bir adamdı. Çocuksuz bir duldu ve sık sık böyle
partiler veriyordu. Öğrenmek istediği ilk şey, bana bildirilen ön koşul-
ları tam olarak yerine getirip getirmediğimdi. Onu bu konuda temin
ettim. İkna olmak üzere işe, ağzımın üzerine, dudaklarımın üzerine
bir öpücük kondurmakla başladı. Şüphesiz tatmin olmuştu, zira yu-
karı çıktık. Kutunun içine yerleştirdiğim değneklere baktıktan sonra
bana soyunmamı emrederek yıkamam kesinlikle yasaklanmış tüm
bölgelerimi koklamaya başladı. Yasağı tam olarak yerine getirmiş ol-
duğundan, istediği kokuyu bulmuştu şüphesiz. Çünkü cinsel organi-
nın hareketlendiğini görmüştüm ve haykırdı: ‘Ah! Kahretsin! Çok
güzel! Tam istediğim gibi!’ Devamında, bu kez ben onun arkasına
dokundum. Derisi hem rengiyle hem de sertliğiyle hakiki bir meşin
gibi idi. Bir an dokunduktan, okşadıktan sonra biçimsiz kalçalarını
araladım, sopaları içine batırıp çıkardım ve silmeden tüm gücümle on

kez vurdum. Ama darbelerim bu inanılmaz kaleyi hiç etkilememiş gibiydi, herhangi bir harekette bulunmadı. Bu ilk ataktan sonra üç parmağımı birden anusüne soktum ve tüm gücümle hareket ettirmeye başladım. Adamımızın burası da hissizdi. Kimildamadı bile. Bu ilk iki hafif seremoniden sonra harekete geçen bu kez o oldu: Karnımı yatağa yaptırdı, çömeldi, kalçalarını araladı ve diliyle istediği gibi şupga yaptırdı, çömeldi, kalçalarını araladı ve diliyle istediği gibi şupga yaptırdı. İyice içine çektikten sonra, onu yeniden kırbaçladım. Yeniden diz çöktü ve diliyle dokundu. Bu böyle en az on beş kere tekrarlandı. Sonunda rolümü öğrenmiştim. Dokunmadan, izlediğim organının durumuna göre davranıyordum. Diz çöküşlerinden birinde tam burunun ortasına dışkıyı bıraktım. Geri düştü, bana küstah olduğumu söyledi ve kendi kendini tahrik ederek, yoldan geçenlerin bile duyabileceği çığlıklar atarak boşaldı. Dışkılar yere düşmüştü. Bakmak ve koklamakla yetindi... Dokunmadı. En az iki yüz kırbaç darbesi yemişti. Kaba etleri uzun süredir alışkın görüldüğünden, çok hafif bir izden başka bir şey kalmadığını söyleyebilirim."

"Oh! Tanrım" dedi Dük, "işte seninkine rakip olabilecek bir kış Başkan." "Orası kesin..." dedi Curval dili dolaşarak, zira o sırada Aline onun organıyla oynuyordu. "Sözünü ettiğimiz adamın benim kalçalarım ve zevklerimden fazlasına sahip olduğu kesin. Evet bide kullanmıyorum, ama yıkanmama süresinin daha uzun olmasını isterdim: En az üç ay suya dokunulmalı bence." "Başkan organın sertleşiyor!" dedi ona Dük. "İnanabiliyor musunuz?" dedi Curval. "Beni Aline'ye sorabilirsiniz, o size söyleyecektir. Çünkü ben başlangıcını da bitişini de fark edemeyecek kadar alıştım bu duruma. Sizi temin edebileceğim tek konu, konuşmakta olduğumuz anda pis bir fahişe istediğimdir. Benim için her türlü rahatlığı sonuna kadar göstermesi, poposunun dışkı ve organının balık gibi kokmasıdır. Hev Therese! Pislikte zıvanadan çıkmış olmalısın. Vaftizden beri yıkanmamış mide bulandırıcı organının kokusu üç metre öteden duyuluyor. Lütfen gel burnuma day ve hatta bunlara bir parça da dışkı ekle." Therese yaklaştı... Bu pis, mi-

de bulandırıcı ve iğrenç sözler üzerine Başkan'ın burnuna süründü ve istenilen bok parçasını bıraktı. Aline'nin organı ile oynadığı şehvet düşkünümüz boşaldı ve Duclos öyküsünün devamını şöyle getirdi...

"Size anlatacağım iş için her gün yeni bir kız bulan yaşlı bir adam, arkadaşlarımdan biri aracılığıyla onu görmeye gitmemi rica etti. Bu sırada bu şehvet düşkününün alışkın olduğu işlem konusunda da bilgi sahibi oldum. Gittim. Bu tür oyunlara alışkın oluştun verdiği soğukkanlı, güvenli bakışlarla inceledi beni. Ona sunulan nesnenin değerini bir dakika içinde anlamıştı. 'Çok güzel kalçalarınız olduğunu söylediler bana...' dedi, 'ben bu tür güzel kalçalara zaafı olan altmışında bir adam olduğumdan, ününüzü hak edip etmediğinizi görmek istedim... Soyunun.' Bu kesin söz, bir emirdi... Yalnızca itaat etmekle kalmadım, bu tecrübeli hovardaya mümkün olduğunca yaklaştım. Önce dimdik durdum. Ardından yavaş yavaş eğildim ve kült objesini hoşuna gidebilecek tüm biçimleriyle gösterdim ona. Her hareketimde yaşlı hovardanın üzerimde gezinen ve bazen donup kalarak bazense hakimiyeti biraz daha ele geçirerek durumun keyfini çıkaran ellerini hissediyordum. 'Delik oldukça geniş!' dedi bana, 'hayatınız boyunca fazlasıyla sodomist bir fahişe olmuş olmalısınız.' 'Ne yazık ki öyle mösyö!' dedim ona, 'erkeklerin oldukça kaprisli olduğu ve hoşlarına gitmek için her şeyimizi sunmak zorunda kaldığımız bir çağda yaşıyoruz.' Daha sonra ağzının, kalçalarımın arasına kapandığını ve dilinin deliğe girmeye çalıştığını hissettim. Bana tavsiye edildiği üzere derhal gevşedim ve dilinin üzerine en iğrenç ve en hoş rüzgarı bırakıverdim. Bu iş keyfini kaçırmadıysa da daha fazla heyecanlanmasını da sağlamadı. Sonunda, bir yarım düzineden sonra kalktı, beni yatağının kenarına götürdü ve içinde dört sopanın bulunduğu bir fayans kova gösterdi. Kovanın üzerinde, altın kancalı çivilere asılmış çok sayıda kırbaç asılıydı. Bunlardan birini seçin, hazırlanın. İşte kıçım: Gördüğünüz gibi kuru, zayıf ve son derece sertleşmiş haldedir. Dokunun!' dedi... 'Görürsünüz' diye devam etti, 'darbelerle sertleşmiş, ancak en inanılmaz aşırılıklarla heyecanlanabilecek yılanmış bir meşin. Bu şekilde dura-

cağım..." dedi bacaklarını varacağına uzatıp, bacaklar yerde, karın üstü uzanarak, 'Sopaları ve kırbaçları dönüşümlü olarak kullanın. Uzun sürebilir, ama sona yaklaşıldığını anlayacaksınız: Popomun üzerinde olağandışı bir şeyler gördüğünüz anda, ne yapıyorsam onu taklit etmeye hazır olun. Yer değiştireceğiz, güzel kalçalarınızın önünde diz çökeceğim, ne yapıyorsam onu yapacaksınız ve boşalacağım. Ama en önemlisi vabırsızlanmamanız... Çünkü çok uzun zaman alacağı konusunda sizi bir kez daha uyarıyorum.' İşe hemen koyuldum... Bana önerildiği gibi alet değişiklikleri yaptım. Aman Tanrım! O ne hissizlikti... Ter içinde kalmıştım... Daha rahat vurmak için kolumu dirseğıme kadar sıvadım. Bazen sopalarla bazen kırbaçla, bir o kolumla bir bu kolumla devam edeli kırk beş dakika kadar olmuştu, ama en ufak bir değişiklik göremiyordum. Hovardamız hareketsizdi. Bir ölü gibi kımlıdamadan duruyordu. Bu işten aldığı şehvetin sessizce tadını çıkarıyor gibi görünüyordu ama dışarıda herhangi bir iz, cildi üzerinde herhangi bir belirti fark edilmiyordu. Sonunda saat ikiyi çaldı. Saat on birden beri iş başındaydım. Birden belini doğrulttuğunu gördüm. Kalçalarını araladı. Kırbaçlamaya devam ederek, sopaları belirli aralıklarla, uzattığı kalçalarına vurdum. Bir bok parçası fırladı... Kırbaçlamaya devam ettim. Her vuruşumda bir dışkı parçası havaya uçtu. 'Hadi cesaret!' dedim ona, 'İşte yüze yüze kuyruğuna geldik.' Sonra adamımız öfkeyle ayağa kalktı, sert ve isyankar organı karnına yapışmıştı. 'Yerime geçin' dedi, 'hadi yerime geçin, size meni vermek için dışkıdan başka hiçbir şeye ihtiyacım yok.' Çabucak onun yerine eğildim. Söylemiş olduğu gibi diz çoktu ve ağzına yaklaşık üç günden beri bu amaçla sakladığım yumurtayı bıraktım. Bunu alır almaz menisi fışkırdı ve hazdan haykıarak geriye doğru atıldı. Ama ona verdiğim boku bir saniyeden fazla elinde tutmamıştı. Daha sonra baylar, püfhesiz aynı tarzdan olan sızlar dışında, daha abartılı kasılmalar yaşayan çok az adam gördüm. Menisini saçarken neredeyse kendinden geçmişti. Senans bana iki lui kazandırdı."

"Eve döndüğümde Lucile'yi yaşlı bir adamla iş üzerinde buldum.

Önceden herhangi bir şekilde dokunmadan, sirkede bekletilmiş sopalarla belinden bacaklarına kadar dövdürüyordu kendini. Kızın kol gücü yettiğinde indirilen darbelerden sonra adam organını emdirerek tamamladı işini. Kız, adam işaret verir vermez önünde diz çöküyor ve bu yaşlı adamın yıpranmış organını memelerinin üzerine sürterek, pörsümüş haliyle ağzının içine alıyor, yola gelen günahkâr, yaptığı hatalar için ağlamakta gecikmiyordu.”

Duclos o akşam anlatacaklarını bitirmişti... Yemek saati yaklaştığından beklerken ufak tefek iğrençliklerle yetindiler. “Çoktan tükenmiş olmalıydın...” dedi Dük Curval’e, “gördüğüm kadarıyla bu gün iki kez boşaldın. Bir günde bu kadar meni kaybetmeye alışkın değilsindir sen.” “Bir üçüncüye hazırlanabiliriz...” dedi la Duclos’un kalçalarına sürtünürken Curval. “Oh! Siz nasıl isterseniz...” dedi Dük. “Ama bir şartım var!” dedi Curval. “bana izin vereceksin.” “Oh! Hayır!” diye yeniden sözü aldı Dük, “söz verdiğimiz zamandan önce yapmamayı vaat ettiğimiz şeyler var biliyorsun. Kendimizi becerdertirmek de bunlardan biri: Bu işe girişmeden önce bize bu tutku ile ilgili birkaç öykü anlatılmasını beklememiz gerekiyor. Bununla birlikte, bugüne kadar ki öykülerde baylar, üzerinden şöyle bir geçmekle yetindik. Öykülerde, anlatılana kadar yasaklamamız gereken çok fazla özel haz var. Bunların ancak odalarımızda ya da gizli bölmelerde yapılmasını hoş görebiliriz. Mesela sen az önce Aline ile bunlardan birine giriştin... O kulak patlatıcı çılgılığı boşuna mı attı kızcağız. Boynundaki o mendili boşuna mı taşıyor? Eh peki! Seç bakalım: Ya bu gizemli hazlar ya da sana herkesin içinde yaşama hakkı tanınanlar... Seninki bir üçüncü seçenek gerektiriyor... Kendini tutamayacağın konusunda yüz luyeye bahse girerim.” Bu sırada Başkan hoşuna giden kim varsa yanına alıp dip odaya geçmek için izin istedi. Duclos’un da yanlarında olması ve boşaldığına tanıklık etmesi koşuluyla bu talebi kabul edildi. “Peki” dedi Başkan, “kabul ediyorum.” Başlangıç olarak herkesin önünde la Duclos tarafından beş yüz kez kırbaçlandı. Ardından sevgili ve sadık arkadaşı Constance’yi da yanına aldı. Kızın hamileliğine zarar verecek

herhangi bir şey yapmaması rica edildi. Constance'ye, kızı Adélaïde, Augustine, Zelmire, Céladon, Zéphire, Thérèse, Fanchon, la Champville, la Desgrandes, la Duclos ve üç vurucuyu da ekledi. "Oh! Lanet olsun, bu kadar çok adam kullanacağını düşünmemiştik..." dedi Dük. Ama Piskopos ve Durcet, Başkan'ın tarafını tutarak sayı sınırlaması olmadığını söylediler. Başkan grubu ile birlikte çekildi ve bu arada Durcet ve Curval, onlara kalanlarla birlikte tabi ki Tanrı'ya dua etmekte geçirmediler zamanlarını. Bir yarım saatin sonunda, Constance ve Zelmire ağlayarak geri döndü ve Başkan da grubunun kalanıyla çok geçmeden onları izledi. Yanında, organının sertliğine tanıklık eden ve mersin dalından bir tacı hak ettiğini onaylayan la Duclos vardı. Okuyucu, Başkan'ın yaptıklarını anlatmamamızı hoş görecektir, çünkü koşullar henüz buna izin vermemektedir. Ama bahsi kazanmıştır ve esas olan da budur. "İşte yüz lui" dedi parayı alırken, "bunu, yakında alacağımı sandığım cezayı karşılamakta kullanacağım." İşte okuyucudan anlatmamızı istememesini rica edeceğimiz başka bir olay daha. Bu şehvet düşkününün işleyeceği suçları önceden tasarladığı ve hak edeceği cezaları göze aldığı görülmektedir. Bu andan ertesi günün öyküleri başlayana kadar sıra dışı bir şey olmadığından, okuyucuyu hemen bu âna götüreceğiz.

On Sekizinci Gün

Güzel, süslü ve her zamankinden de çok göz kamaştıran la Duclos, on sekizinci akşamın öykülerine şöyle başladı:

"Justine adında şişman ve yaşça büyük birini bulmuştum. Yirmi beş yaşındaydı. beş ayak altı [parmak] uzunluğundaydı. Kolları bacakları bir kabare sanatçısınıninkileri andırıyordu. Çizgileri ve cildi çok güzeldi. Dünyanın en güzel vücuduna sahipti. Evim ancak onlara çekilen azapla birazcık haz bulabilen türden yaşlı hovardalarla dolup

taştığından, bu pansiyonerin bana büyük yardımı olabileceğini düşündüm. Gelişinin ertesi gününden itibaren, bana fazlasıyla övdükleri kırbaçlama yeteneğini kanıtlamak üzere, göğsünün altından dizlerine ve sırtının ortasından baldırlarına her yerinden kan fışkırana kadar kırbaçlanması gereken yaşlı bir semt komiserine verdim onu. İş tamamlandığında, şehvet düşkününü adam kendini beğenmiş kızımızı yalnızca soydu ve aletini kalçalarının üzerine yerleştirdi. Justine hakiki bir Cythere karakteri gibi davranıyordu. Uçkur düşkünümüz bana gelip bir hazineye sahip olduğumu ve hayatında hiç bu kaltağın yaptığı gibi kırbaçlanmadığını itiraf etti.

Ondan faydalanmak istediğim durumu göstermek için kısa bir süre sonra, vücudunun her yerine kamçı darbeleri vurduran bir yaşlı Cythere karakteri ile bir araya getirdim. Adam kanlar içindeydi, içindeyken kızın kendi ellerine işlemesi ve adamın vücudunun en çok parçalanmış yerlerinin üzerine sürmesi gerekiyordu. Bu losyon sürüldükten sonra, işkenceye yeniden başlanıyordu. Sonunda boşaldı. Kız adamın bıraktığı meniye dikkatle elinde topladı ve bu yeni merhemi tekrar adamın vücuduna sürdü.

Bu yeni kazanımda başarılıydım. Her gün daha yoğun övgüler alıyordum. Ama her seferinde şampiyonu kullanmak mümkün olmuyordu. Bu özel adam giysiler dışında kadınsılık istemiyordu ve daha açık bir deyişle, hovardamız kadın gibi giyinmiş bir erkek tarafından dövülmek istiyordu. Üstelik özel bir silah kullanılmalıydı! Sakın sopalar istediğini sanmayın: Kalçalarının çelik sopacıklar demetiyle barbara parçalanmasını istiyordu. Aslında biraz sodomizm kokan bu olaya fazla bulaşmamalıydım. Fournier'in eski müdavimlerinden, evimize her zaman sadık kalmış ve yeri geldiğinde yardımlarını esirgemeyecek olan bir adama güçlük çıkartmak istemedim. Birkaç kez günlük işlerimizde kullandığımız on sekiz yaşlarındaki bir oğlana güzelce kılık değiştirttim, eline çelik teller demetini tutuşturdum. Bundan daha keyifli bir seremoni olamazdı (izlemek isteyeceğimi tahmin edersiniz). Sözde

bakiresini seyretmekle başladı işe ve şüphesiz tam zevkine uygun bula-
rak, uzak duvarların izlerini taşıyormuş gibi görünen ağzı üzerine beş
altı öpücük kondurdu. Bundan sonra kalçalarını gösterdi ve hâlâ genç
adama bir kız gibi davranarak, ona dokunmasını ve sıkı sıkı kavraması-
nı söyledi. Önceden iyice tembihlemiş olduğum genç oğlan ondan is-
tenilen her şeyi yerine getiriyordu. 'Hadi' dedi hovarda, 'kamçılayın
tenilen her şeyi yerine getiriyordu.' Genç oğlan sopalar demetini aldı ve
ona sunulan kalçaların üzerine hemen elli sert darbe indirdi. Bu ince
dokunakların oluşturduğu ince izlerle fazlasıyla hırpalanan şehvet düş-
künümüz erkek kırbağcısının üzerine atıldı. Onu soydu, bir eliyle cin-
siyetini kontrol ederken, diğeriyle açgözlü bir şekilde iki kalçasını kav-
radı. İlk olarak hangi tapınağı ziyaret edeceğini bilemiyordu. Sonunda
arka tarafa karar verdi, ağzını coşkuyla buraya yapıştırdı. Oh! Doğayı
hiçe sayana, bu farklı kültü veren de o değil miydi! Aman Tanrım, bu
hiçe sayış gerçek olsaydı, övgüler bu kadar gerçek olur muydu? Hiçbir
kadın kalçası, bu genç oğlanın gibi öpülmemiştir... Hovardanın dili
üç dört kez anüsünün içinde kayboldu. Sonunda doğrularak: 'Ey sev-
gili çocuğum' diye haykırdı, 'işine devam et!' Yeniden kamçılандı ama
artık fazla heyecanlı olmadığından, bu ikinci saldırıyı daha güçlü kar-
şıladı. Kan içinde kalmıştı. Bir an için organı sertleşince, aceleyle coşku
nesnesini gencin ellerine verdi. Oğlan onu okşarken, o da aynı hizmeti
sunmak istedi, ama bu kez organını istemişti: Dokundu, okşadı, sarstı
ve bir süre sonra ağzının içine soktu. Ön cilveleşmeler sonrasında,
üçüncü kez darbelere teslim etti kendini. Bu son sahne onu iyice öfke-
lendirmişti. Adonis'ini yatağın üzerine attı, üzerine uzandı, aynı anda
hem kendi hem onun cinsel organını sıkıştırıyor, kendininkini bu gü-
zel oğlanın ağzına yapıştırıyor ve bu okşamalarla yeniden baştan çıkı-
lıyordu, ona da kendisinin tattığı kutsal zevki vermek istiyordu. İkisi de
aynı anda boşaldı. Bu sahneyle zevklerden şehvet düşkünümüz endişe-
lerini yok etmeyi denedi ve bana bazen bu gençle, bazen diğerleriyle
aynı hazzı yaşatacağıma söz verirdi. Vazgeçirmeye çalıştım, onu en az
bu kadar iyi kırbaçlayacak çekici kızlarım olduğu konusunda teminat

verdim: Bakmak bile istemedi."

"Buna inanırım..." dedi Piskopos: "Erkeklerden hoşlanıyorsanız bu-
nu asla değiştirmezsiniz. Aradaki fark öylesine abartılıdır ki, denemeye
bile kalkmazsınız." "Monsenyör" dedi Başkan, "iki saat üzerinde tar-
tışabileceğimiz bir tez arıyorsunuz ortaya." "Ve her seferinde de benim
lehime sonuçlanacak bir tartışma..." dedi Piskopos, "çünkü bir oğlanın
bir kızdan daha üstün olduğuna şüphe yok." "Kuşkusuz" diye yeniden
söze başladı Curval, "ama bu sisteme bazı itirazları olanlar olabilir ve
bunlar gibi, örneğin Martaine ve Desgrande'in anlatacağı türden haz-
lar için de bir kız bir oğlandan daha iyidir." "Kabul etmiyorum" dedi
Piskopos. "Sizin kastettikleriniz için bile bir oğlan bir kızdan daha iyi-
dir. Hazrı asıl yaşayanın neredeyse her zaman kötü taraf olduğunu
unutmayın. Günah sizin cinsinizden olan biriyle olmayana göre daha
büyük görünecektir ve o anda, şehvet de iki kat olacaktır." "Ever" dedi
Curval, "ama suiistimalden doğan bu despotizm, bu güç, bu büyük
haz, zayıf üzerindeki gücümüzü görmekten ileri gelir." "Vardır da..." di-
ye cevap verdi Piskopos. "Kurban sizdense, bir kadınla bir erkeğe göre
daha iyi kurduğunuza inandığınız bu hakimiyet, yalnızca önyargılara
dayanır. Bu cinsiyetin alışlageldiği üzere kaprislerinize daha çok bo-
yun eğmesinden ileri gelir. Ama bir an için bu yaygın önyargıları bir
kenara bırakın ve diğer zincirlerinizden tamamen kurtulun: Aynı oto-
riteyle, daha büyük bir suç fikrine ulaşacaksınız ve mutlaka şehvetiniz
de iki kat artacak." "Ben de Piskopos gibi düşünüyorum" dedi Durcet.
"Hakimiyetin sağlandığından emin olunduktan sonra, gücün suiisti-
malinin kendi hemcinsinle bir kadınla olduğundan daha mükemmel
olacağına inanıyorum." "Baylar" dedi Dük, "tartışmalarınızı yemek sa-
atine bırakmanızı ve öyküler dinlemeye ayrılmış bu saatleri karmaşık
laflarla geçirmemenizi isterdim. Hadi Duclos devam edin!" Ve
Cythère hazırlarının sevimli hakimi, sözlerine aşağıdaki gibi devam etti:

"Yaşlı bir parlamento katibi" dedi, "bir sabah beni görmeye geldi
ve la Fournier zamanından alışkın olduğu yöntemini değiştirmek iste-

medi. Söz konusu olan, cinsel organı ile oynarken git gide artan şiddette dayak yemekti. Yani önce yavaş yavaş, daha sonra organın aldığı duruma göre biraz daha güçlü ve sonunda boşalırken tüm gücümlle dövmem gerekiyordu. Bu adanın şılgınlığını öyle iyi anlamıştım ki, yirminci tokatla menisini fışkırttım."

"Yirminci!" dedi Piskopos, "vay canına! Benim isteğimi kaçırmak için bu kadarı bile gerekmez." "Gördüğün gibi dostum" dedi Dük, "herkesin tutkusu farklı... Kimseninki ile alay etmemeli ya da ayıplamalıyız. Hadi Duclos, bir tane daha ve sonra da bitir artık."

"Bu akşam geriye kalan" dedi Duclos, "bana arkadaşlarımdan biri tarafından anlatıldı. İki yıldan beri, kulaklarından kan gelene kadar, burnunun tam üzerine yirmi yumruk vurulduğundan, kalçaları, organı ve testisleri ısıldığından iktidarsız kalmış bir adamla yaşıyordu. Oldukça zahmetli hazırlıklardan sonra, damızlık atlar gibi oluyor ve neredeyse her seferinde bu özel muameleyi yapan kişinin yüzüne, şeytana yeminler ederek boşalıyordu."

Tüm bu anlatılanlar arasından özellikle de kırbaçlama ile ilgili olanlar bayları iyice baştan çıkardığı için, o gece bu fanteziden başkası gerçekleştirilmedi. Dük; Herkül, Durcet Bande-au-ciel, Piskopos; Antonioüs ve Curval Brise-cul tarafından kan gelene kadar kamçılındı. Gündüz hiçbir şey yapmamış olan Piskopos şölenler sırasında, Zela-mir'in iki günden beri tutturduğu bokunu yiyerek boşaldı. Ve yattılar.

On Dokuzuncu Gün

Daha sabahtan, o günün şehvet oyunları için seçilmiş kişilerin bokları üzerinde birkaç incelemeden sonra, Duclos'un öykülerinde sözünü ettiği bir şeyi denemek, gerektiğine karar verildi. Baylarınkı dışındaki tüm masalardan ekmek ve çorbanın kaldırılmasından söz ediyorum. Bu iki nesne kaldırılarak kümes ve av hayvanı etleri iki katına çıkarıldı. Sekiz gün sonunda dışkılarda belirgin bir fark görüldü: Daha yu-

muşak, daha yapışkan, çok daha tatlıydılar. Aucourt'un Duclos'a verdiği tavsiyelerin bu konularda gerçekten uzman bir hovardanın tavsiyesi olduğuna karar verildi. Nefes kokularında da bir miktar değişiklik oluşabileceğini düşündüler. "Eh! Neden olmasın?" dedi Düke, "Haz almak mı, bir kadın ya da oğlanın ağzının tertemiz olmasını isteyenler için bunu söylemek pek hoş olmazdı."

"Her türlü çulğınlığı bir kenara bırakalım. Pis bir ağız isteyen an-cak sapkınlıkla hareket edebileceği üzerine istediğiniz kadar örnek verebilirim, ama emin olun hiç kokusuz bir ağız da öperken hiç haz vermeyecektir: Bu tür hazlar için her zaman biraz keskince bir tuz gereklidir ve bu keskinlik ancak biraz pislikle sağlanır. Ağız ne kadar temiz olursa olsun en azından onu emen sevgiliyle biraz kirlenir ve onun hoşuna gidenin de bu pislik olduğuna şüphe yoktur. Bu konuda bir adım daha ileri gidersek, bu ağzın pis olmasını isteyebilirsiniz: Çürümüşlük ya da kadavra kokmazsa, süt ya da çocuk kokar. İşte, istenmeyeceğini söylediğim de budur. Uyacağımız rejim, her şeyden öte, mahvetmese bile biraz değişiklik yaratma sakıncası doğurur ve bize gereken de budur"

"Sabah ziyaretinde bir şey yapmadılar: Gözlemlədiler. O sabah kimse tuvalet izni talep etmedi ve masaya oturdular. Serviste olan Adélaide, Durcet tarafından tuvaletini bir Champagne şarap bardağı içine yapmaya zorlandığından ve beceremediğinden, haftanın başından beri onu cezaya yazma fırsatı arayan bu barbar koca tarafından o ölümcül deftere kaydedildi. Kahveye geçildi... Kahve Cupidon, Giton, Michette ve Sophie tarafından servis ediliyordu. Dük Sophie'yi eline sıçtırap yüzüne sürerek bacaklarının arasından becerdi. Piskopos aynısını Giton'a ve Curval de Michette'ye yaptı... Durcet ise Cupidon'u pisletti. Başka hiç kimse boşalmadı. Öğlen geldiğinde la Duclos'u dinlemeye koyuldular.

"Daha önce görmediğimiz bir adam" dedi bu sevimli kız, "bize oldukça özel bir seremoni önerdi: Üçüncü basamak üzerine bir kaide

oturtulacak, ayaklar ve beden üçüncü basamağa ve daha yukarıda kalan eller de kaideye bağlanacaktı. Bu sırada adam çıplak olacaktı. Tüm gücümle kamçulamam gerekiyordu. Kamçılarını ucu yıprandığında dipleri-
rini kullanacaktım. Çıplaktı. Ona dokunmam gerekmiyordu. O da kendine dokunmuyordu. Belirli bir aşamadan sonra devasa organı canlanmaya başladı. Basamaklar arasında bir saat sarkacı gibi gidip geldiği görülmüyordu. Çok geçmeden büyük bir coşku sonucu, odanın ortasına fırladı. Adama çözdük. Parasını ödedi ve her şey orada sona erdi."

"Ertesi gün arkadaşlarından birini gönderdi... Bu adamın organını, testislerini, kalçalarını ve bacaklarını altın bir iğneyle delik deşik etmemiz gerekiyordu. Ancak kanlar içinde kalınca boşalıyordu. Onunla yine bizzat ben ilgilendim ve sürekli olarak daha fazlasını istediğinden, iğneyi tüm gücümle, neredeyse dibine kadar batırdığımda menisinin elimde parıldadığını gördüm. Onu çözdüğümde ağzımın üzerine atıldı, inanılmaz şekilde öptü ve olay sona erdi."

"Bir üçüncüsü, ilk ikisinden haberdar olduğundan bana hiç ayırım gözetmeden vücudunun her yerini dikenli tellerle dövmemi emretti. Onu kan içinde bıraktım... Kendisini aynada seyretti ve hiçbir şeye dokunmadan, dokundurmadan, benden hiçbir istekte bulunmadan, yalnızca kendini bu durumda görerek menisini bıraktı."

"Bu aşırılıklar beni çok eğlendiriyordu ve onlardan gizli bir haz alıyordum. Bunlara teslim olanlara hayranlık duyuyordum. Bu uç olayla neredeyse aynı dönemde, bir Danimarkalı senyör değişik hazlar yaşamak istediği partiler için bana başvurmuş, evime on bin franklık elmas, bir o kadar mücevher ve beş yüz lui nakit parayla gelme ihtiyatsızlığını göstermişti. Ganimet, avuçlanımın arasından uçup gitmesine izin verilemeyecek kadar büyüktü: Nazik adamımız. Lucile ve benim sayemde son meteliğine kadar soyuldu. Şikayet etmek istediyseniz de polise gereken rüşveti verdiğimden şikayeti bir işe yaramadı. O zamanlarda altın karşılığı istediğinizi yaptırmanız mümkündü. Adamımız sesini kesmesi emrini aldı. Böylece, kalanının zevkini huzur içinde çıkarmam için vermek

zorunda kaldığım birkaç mücevher dışında mallar benim oldu. Bir soygun yapıp da ertesi gün başka bir mutluluk yaşamadığım olmamıştı: Bu güzel servert yeni bir müdavimi de beraberinde getirdi... Ama bu, gündelik işlerden, evin kısmetlerinden biri olarak da algılanabilirdi..."

"Bu, kraliyet sarayındaki saygınlığından sıkılmış, fahişeler arasına karışıp rolünü değiştirmekten hoşlanan yaşlı bir muhasipti. İşe benimle başlamak istedi. Onun hocası olacak ve her yaptığı hatada dizüstü çökmeye zorlayacak, bazen ellerine bazen kalçasına, öğretmenlerin sınıfta kullandığı türden bakır bir değnek ile sert darbeler indirecektim. Ne zaman baştan çıktığını fark etmek de bana düşüyordu. Bu sırada organını elime alacak ve onu azarlamaya devam ederek, 'Küçük haylazım, küçük yaramazım' diye çağırarak tahrik edecek ve diğer çocuksu sözlerle şehvetle boşalmasını sağlayacaktım. Bu olay, evimde haftada beş kez tekrarlanıyordu, ama her seferinde iyice eğitimden geçmiş yeni bir kız kullanılıyordu. Bu iş için ayda yirmi beş lui alıyordum. Pariste istediği kadar kız bulabilirdim ona... Bu sevimli okul çocuğunu on yıl ağırladım pansiyonumda. Daha sonrasında cehennemde başka dersler almaya gitti."

"Bu arada yıllar geçiyordu. Her ne kadar yüzümden yaşım anlaşılmıyorsa da erkeklerin fantezilerinde bana yer vermek istememeye başladığını fark ediyordum. Oldukça yakışıklı müdavimlerim de vardı... Otuz altı yaşındaydım ve yaşadığım maceraların kalanını da bu dönemden kırk yaşına kadar yaşadım."

"Otuz altı yaşına geldiğimde, az sonra tutkunu olduğu çılgınlığı anlatarak geceyi kapatacağım şehvet düşkünü bir adam özellikle beni istemişti. Bu yaklaşık altmış yaşlarında bir keşişti. (Zaten belli bir yaşın altındakileri almıyordum. Bizim mesleğimizde para kazanmak isteyen her kadın da böyle yapar şüphesiz) İlahiyatçı geldi ve baş başa kalır kalmaz kalçalarımı görmek istediğini söyledi. 'İşte dünyanın en güzel kalçası...' dedi bana... 'Ama ne yazık ki yalnızca yiyecek sağlamak için kullanacağım. Alın' dedi bana kalçalarımı ellerinin arasına alarak,

'İşte bana yiyecek sunacak olan da burada... Lütfen dışkıyı çıkarma-
ma yardım edin.' Bir porselen vazo aldım ve dizlerimin üzerine yerleş-
tirdim. Keşif uygun yüksekliğe çömeldi, anüsünün üzerine bastırdım,
araladım ve boşalmasını sağlayacağımı düşündüğüm her türlü değişik
hareketi uyguladım... Yaptı... İnanılmaz büyüklükte bir bok parçası,
kabı doldurdu. Onu şehvet düşkünü adama sundum, üzerine atladı,
aldı, yuttu ve ona böylesine güzel bir yumurta yumurtlamış olan kal-
çalara tarafımdan uygulanan şiddetli kamçı darbeleriyle geçen bir on
beş dakikanın sonunda boşaldı. Her şeyi yalayıp yutmuştu. Kendini
öyle iyi tutmuştu ki, ancak son lokmada boşalmıştı. Onu kamçıladi-
ğim süre boyunca, şu tarz sözlerle tahrik etmeyi de ihmal etmemiş-
tim: 'Hadi bakalım küçük kerata! Küçük pislik! Bok yiyebilir misin?
Ah! Göstereceğim sana küçük rezil! Bu tür iğrençliklere kapılmayı
göstereceğim sana!' Tüm bu muamele ve sözlerle şehvet düşkünü
adam zevkin doruğuna ulaşmıştı."

Burada Curval yemek öncesinde, Duclos'un tarif ettiği gösterinin
gerçeğini sunmak istedi. Fanchon'u çağırttı... Kız onun sıçmasını sağ-
ladı ve bu yaşlı organı ile oynarken, hovardamız bokunu bıraktı. Bu
şehvet oyunu hepsini baştan çıkarttığından, her yanda bok olsun iste-
diler ve daha önce boşalmamış olan Curval, kendi bokunu hemen
oracıkta sıçtırdığı Thérèse ninki ile karıştırdı. Erkek kardeşine haz ve-
rerek hizmet etmeye alışkın olan Piskopos, aynısını la Duclos ile ya-
parken Duk, Marie ile ve Durcet ise Louison ile birlikteydi. Durcet
rüyler ürperticiydi. Kendini kaybetmişti. Tekrar ediyorum, bu tür eski
orospulara alışkındı. Emrinde çok güzel yaratıklar vardı... Ama bildi-
ğiniz gibi bakınlık da bolluktan gelirdi ve bu şehvet oyunlarının or-
tasında karşılaşılırdı işkenceyle. Bu pisliklerle herhangi bir boşalma
hedeflenmediyse de Piskopos kendini tutamazdı. Masaya oturuldu. Bu
iğrençlikler sırasında şölenlerde dört yaşlı ve dört oykücuden başkası-
nı istememişlerdi. Geri kalanları gönderdiler. Herkes gittiğinde iste-
diklerini söylediler, istediklerini yaptılar ve hovardalarımız sarhoşluk-
tan bitkin halde yattılar.

Yirminci Gün

 nceki akşam çok hoş bir Şey olmuştu: K r kütük sarhoş olan D k odasına girmek yerine kendisini genç Sophie'nin yatağına atmıştı. Yaptıklarının kurallara aykırı olduğunu çok iyi bilen bu çocuğun ona söyleyebildiği tek Şey bu oldu. Buna karşın adam aldırılmıyor, geceki kadını olan Aline'nin yatağında olduğunu düşünüyordu. Ama D k, Aline ile -Sophie ile yapması yasak olan- bazı laubalilikleri yapabileceğinden, bu kızı istediği gibi eğlenmek üzere bir pozisyona sokmak istedi. Bu tür bir Şeyi daha önce hiç yaşamamış olan zavallı  ocuk, D k'  inanılmaz boyuttaki organının başı daracık arka kapısını zorlarken ve içine girmeye çalışırken buldu. Zavallı k  k tüyler  rperti i çığlıklar atmaya koyuldu ve odanın ortasında çırılçıplak koşturarak kendini kurtarmaya çalıştı. D k ise Şeytansı yeminler ederek peşinden koşuyor, onu hâlâ Aline sanıyordu: "Kadın, bu ilk kez mi sanki?" dedi ve tam onu yakalayacakken Zelmire'nin yatağına düştü ve bu genç kızı Aline olduğuna inanarak öptü. D k amacına ulaşmaya kesin kararlıydı, ama Zelmire planı fark eder etmez, ilk kurtulan arkadaşını izledi ve soğukkanlılıkla her Şeyi yoluna koyarak Duclos'u bulmaya gitti. Ama şölenlerde leş gibi sarhoş olan Duclos, D k' n yatağının ortasında neredeyse bilinçsiz uzanıp kaldığından ona herhangi bir yardımda bulunamadı. Umutsuz ve bu koşullar altında kime başvuracağını bilemeden tüm arkadaşlarını birden yardıma çağırmak isteyen kızcağız, Constance ile yatan Durcet'in yanına girme cesaretini gösterdi ve ona olup bitenleri anlattı. Constance sarhoş Durcet'in boşalmak istediğini söyleyerek, onu engelleme çalışmalarına rağmen kalkma cesaretini gösterdi. Bir mum alarak kızların odasına geldi: Hepsini odalarının ortasında gecelik ile buldu. D k hâlâ peşlerindeydi. Hep aynı kişiyle uğraştığını ve onun da Aline olduğunu sanıyor, bu gece kızın cadılaştığını söylüyordu. Sonunda Constance hatasını fark etmesini sağladı. Ondan isteyeceği her Şeyi yerine getirmeye hazır olan Aline'ye kavuşacağı odasına götürülmesine izin vermesini rica

etti... Son derece sarhoş ve baştan çıkmış olan Dük, Aline'yi becermekten başka bir şey düşünmüyordu. Onu götürmelerine izin verdi. Bu güzel kız, Dük'ü aldı ve yattılar... Constance odasına çekildi ve genç kızların odası nihayet sükunete kavuştu. Ertesi gün bu geceki maceraya çok güldüler. Dük, bu durumda bir bekarer bozmuş olması nedeniyle ceza ödemek zorunda olmayacağını, çünkü çok sarhoş olduğunu ileri sürüyordu: Boşuna umutlanmamasını, yaptığının karşılığını fazlasıyla ödeyeceğini söylediler. Her zamanki gibi sultanlarda yedikler yemeklerini. Hepsi çok korktuğundan söz ediyordu. Bununla birlikte başkaldırılarına rağmen hiçbir cezaya yazılmadı. Oğlanların dairesinde her şey yolundaydı ve akşam yemeğinde de kahve servisinde de olağanüstü bir olay olmadığından, önceki gecenin aşırılıklarından etkilenen Duclos'un o akşam aşağıdaki beş öykü ile topluluğu eğlendireceği öykü salonuna geçtiler...

"Size anlatacağım bu olayda hizmet eden yine bendim baylar. Bu seferki bir doktordu... İlk işi kalçalarımı incelemek oldu ve muhteşem bulduğundan, bir saat boyunca öpmekten başka bir şey yapmadı. Sonunda küçük zaaflarını itiraf etti: Dışkıyı çıkarmam söz konusuydu... Bunu biliyordum ve aslında kendimi hazırlamıştım da. Bu tür oyunlarda kullandığım beyaz porselen vazoyu doldurdum... Dışkıyı ele geçirir geçirmez üzerine atladı. İşini yeni bitirmişti ki, sığır sinirinden bir kamçı aldım (bu onun arkasını okşamam için gereken aletti), ona tehditler savurdum, vurdum, kendinden geçerek iğrenç sözler mırıldandı ve yemeye devam ederek boşaldı. Masanın üzerine bir lui fırlatarak yıldırım hızıyla kaçıp gitti."

"Kısa bir süre sonra, boşalmasını sağlamak için fazlasıyla uğraşması gereken bir adamı Lucile'nin ellerine teslim ettim. Öncelikle ona sunulacak bokun yaşlı ve fakir bir kadına ait olması gerekiyordu ve bundan emin olması için kadın işini onun önünde görmek zorundaydı. Adama her yanı yaralarla ve yılanlık hastalığı izleriyle dolu yetmişlik bir kadın verdim. On beş yaşından beri ağzında tek bir dişi yoktu:

‘Bu iyi, çok iyi...’ dedi adam, ‘işte, bana da böylesi lazımdı.’ Daha sonra Lucile ve bokla çekildi. Ustra olduğu kadar gönül alıcı da olan bu kız, adamı bu iğrenç dışkıyı yemeye teşvik ediyordu. Adam dışkıya bakıyor, kokluyor, dokunuyor, ama bir karara varmakta güçlük çeker gibi görünüyordu. Sonunda Lucile tüm becerisini göstererek küreği ateşe sürdü ve kıpkırmızı halde geri çekerek, hemen karar vermezse, onu ikna etmek için kalçalarını dağlayacağını açıkladı. Adamımız titredi, yeniden denedi: Yine iğrendi. Böylece Lucile onu tehdit etmekten vazgeçerek külotunu indirdi ve bu tür fantezilerle pörsümüştü, tamamen çizikler içinde kalmış çirkin bir anüse bakarak yavaşça kalçalarını kastı. Hovarda yeminler etti, Lucile hızlandı, adamı sıkıştırarak dağlamakla tamamladı işini. Acı onu tahrik etmişti. Bir ısırk aldı. Yeni yakıklarla yeniden tahrik edildi ve iş, sonuna kadar böyle sürdü gitti. İşte boşalma ânı da böyle geldi ve daha şiddetlisini de pek görmemiştim. Yüksek sesle çığlıklar atıyor, yerlerde yuvarlanıyordu. Çıldırıldığını ya da sara krizine girdiğini düşündüm. Şehvet düşkününü adam, iyi muamelemizden memnun, ona aynı kızla hep yeni ihtiyarlar vermem koşuluyla müdavimimiz olacağına söz verdi. ‘Ne kadar iğrenç olurlarsa’ dedi bana, ‘size o kadar çok para öderim. Bu konudaki sapkınlığımı nerelere kadar götürebileceğimi hayal bile edemezsiniz...’ diye ekledi, ‘ben bile düşünmeye cesaret edemiyorum.’

“Ertesi gün bana gönderdiği dostlarından biri, sınırları bence ondan çok daha ötelere taşıdı. Çünkü tek farkı kalçalarını dağlatmak yerine, kor halindeki ateş maşalarıyla dövülecek olmasıydı. Dedğim gibi, bu tek farka rağmen ona çok daha yaşlı, daha pis ve hamallardan bile iğrenç kokan yaşlı biri gerekiyordu. Şaşılacak şekilde, çok uzun zamandır evimizde olan seksen yaşında yaşlı bir uşak bu iş için hoşuna gitti ve adam da ona muhteşem sıcak bir bok yumurtladı. Bu sırada Justine sıcaklığından güçlkle tutabildiği maşalarla adamı kızartıyordu. Daha geniş alanların maşayla dağlanması ve neredeyse pişirilmesi gerekecekti.”

"Bir başkası kalçalarını, karnını, organını ve testislerini büyük bir ayakkabı bizi ile deldiriyor ve aşağı yukarı aynı törenleri istiyordu, yani kimden geldiğini bilmek istemediği bir lazımlık içinde sunduğum boku yiyordu."

"İnsanların çulğunluğu hayal güçlerinin ateşiyle nerelere götürebileceğini tahmin edemezsiniz baylar. Yine aynı prensipler dahilinde, önündeki boku yiyene kalçalarının morartılana dek kalın sopalarla dövülmesini isteyen birini görmüş müydünüz? Bu olayda bu iğrençliği yalayıp yuttuğunda, mide bulandırıcı menisi ağzama akıyordu."

"Her şey olabilir..." dedi Curval Desgrandes'in kalçalarını okşayarak "Bu konuda çok daha ileri gidilebileceğine inanıyorum." "Daha ileri mi?" dedi Dük, gündüz kadını olan çıplak Adelaide'nin arkasından orasını burasını biraz sertçe sıkıştırarak. "Dahasını!" dedi Curval. "Dahasını! Ben bu tür şeyleri asla yeterince uygulamadığımızı düşünüyorum." "Ben de onun gibi düşünüyorum" dedi Durcet. "Antinoüs'ü becerirken tüm bu saçmalıklarla kafamın daha iyi olacağını hissediyorum." "Durcet'in ne demek istediğini bildiğime bahse girerim!" dedi Piskopos hiçbir şey yapmadan. "Peki niye şeytanmışım?" dedi Dük. Sonra Piskopos ayağa kalktı, alçak sesle Durcet ile konuştu. "Eh! Tabii ki ever" diyen Curval'e gitti, "veee..." Dük haykırıyordu. "ah, kahretsin! Bunu asla bulamazdım." Bu baylar daha fazlasını açıklamadığından, ne demek istediklerini anlamak mümkün olmadı. Bunları her zaman üstü örtülü geçmekle de ihtiyatlı davranmış olacağımıza inanıyorum, çünkü açık edilmesi gerekmeyen bir çok şey vardır. Duruma bağlı olarak ihtiyatlılık gerekir. Terbiyeli kulaklarla karşılaştırılabilir ve kesinlikle eminim ki okuyucum ona sunduğumuz her şeyi zaten bilmektedir. Daha ileri gidersek, çok daha büyük övgüler hak ederiz. Bu konuda neredeyse eminiz kendimizden. Son söyleyebileceğimiz, herkesin kendi ruhunu kurtarabileceğidir. Örneğin insanların hayal güçlerini ateşleyen konuların, gizli dehşet sahnelerinin,

tüm iğrençliklerin, kaptislerin açığa vurulmasından hoşlananlara bu ya da öteki dünyada karşılaşacağımız herhangi bir ceza uygun olabilir mi? Bu durum insanlığın mutluluğu için gizli tutulması gereken sırları açığa vurmak olur. Gelenekleri yozlaştırmak ve İsa'nın kardeşlerini bu tür tablolarla yer alabilecek tüm sahnelerde aşağılamak olur. Kalplerimizin derinliklerini gören Tanrı, yeryüzünü ve gökyüzünü yaratan ve bir gün bizi yargılayacak olan Tanrı, O'nun tarafından esinlenmiş bu tür suçları işleme ihtiyacı duyacağımızı bilir!

Başlanmış olan birkaç olay tamamlandı. Örneğin Curval Desgrandes'i dışkısını çıkarmasına yardımcı oldu. Diğerleri farklı kişilerle aynı şeyleri ya da daha çok sevdiklerini yaptılar ve yemeğe geçildi. Şölenlerde, bayların yukarıda çok daha bol ve çok daha kokulu dışkıları söz konusu edildiği yeni bir sistemden söz ettiğini duyan Duclos, onlar gibi amatörlerin daha çok ve daha hoş kokulu boklar elde etmenin sırrını bilmediklerini görünce şaşırdığını söyledi. Nasıl olacağı konusunda sorguya çekilince, tek yolun kişiye hemen oracıkta yaptırmak, ona karışık ya da sağlıksız şeyler yedirmek yerine, yemek saati dışında atıştırtmasını sağlamak olduğunu söyledi. Deney o gece gerçekleşti: O akşam yemeğe katılmayan ve yemekten hemen sonra yatan Fanny'yi uyandırdılar. Hemen oracıkta dört büyük bisküvi yemeye zorladılar. Ertesi sabah kız o güne kadar elde ettikleri en büyük ve en güzel boku çıkarttı. Böylece, asla ekmek vermemek koşuluyla bu sistemi benimsediler. Duclos, diğer sırrın meyvelerle güzelleştirme olabileceğini onaylamıştı. Bu genç kızların ve güzel genç oğlanların midelerini biraz da olsa bozmadan gün geçmiyordu ve bundan ne sağladıkları belli değildi. Bunlardan şöyle bir söz etmenin nedeni herhangi bir amatörün bu sırrı kullanmak istemesi halinde, en iyi yöntem olmadığı konusunda kesin olarak inanması içindir. Gecenin kalan bölümünde olağandışı bir şey olmadığından, ertesi gün, üçüncü hafta kutlaması olarak Colombe ve Zelamir'in göz kamaştırıcı birleşmelerine hazırlanmak üzere yattılar.

Yirmi Birinci Gün

Alışlageldiği üzere, sabahtan itibaren düğün töreni ile ilgilendiler. Kasten mi yapıyorlardı bilmiyorum ama genç kız sabahtan itibaren sürekli soğlu bulunuyordu. Durcet odadaki lazımlığında dışkı bulduğunu iddia ediyordu. Kız kendini savundu... Onu cezalandırmak isteyen Durcet'in bir gün öncesinden gelerek bu dışkıyı bıraktığını ve onları cezalandırmak istediklerinde sık sık bu tür dalaverelere başvurdıklarını söyledi. Söylemesine söyledi ama kimse dinlemedi ve küçük kocası da zaten listede olduğundan, her ikisini de cezalandırmak zevkiyle çok eğlendiler. Bu arada genç çift tulumbaya götürüldü. Ayinden sonra, yemek öncesinde evlilik töreninin gerçekleştirileceği büyük salona getirildiler. Her ikisi de aynı yaştaydı ve genç kıızı kocasına çıplak olarak teslim ederek istediği her şeyi yapmasına izin verdiler. Daha kötü ve daha zor bir birleşme olamazdı. Genç adam ok gibi karısının üzerine atladı ve organı fazlasıyla sertleşmiş ve daha önce hiç boşalmamış olduğundan, kıızı becermesi kaçınılmazdı. Oysa baylar tek başlarına toplamak istedikleri bu körpe çiçekleri hiçbir şeyin bozmasına izin vermemekte kararlıydılar. Oğlanı gözüne kestiren Piskopos, genç adamın heyecanını görerek ereksiyondan kendisi yararlandı ve Zelandir'in genç eşini becereceği o fazlasıyla güzel ve daha şimdiden çok gelişmiş organını kendi arkasına koydurdu. Bu genç adam için ciddi bir farktı! Piskopos'un yaşlı, oldukça geniş kalçasıyla on üç yaşında küçük bir bakirenin dar organı! Ama mantık beklenemeyecek adamların arasındaydılar. Curval, Colombe'ye saldırdı ve gözlerini, ağzını, burun deliklerini ve yüzünün tamamını diliyle yoklayarak, ön taraftan becerdi. Şüphesiz bu sırada ona da bazı hizmetler verildi, zira boşalmıştı. Aslında bu tür saçmalıklarla meni kaybedecek bir adam değildi. Akşam yemeği yendi. İki çift, yemeğe alındığı gibi kahveye de kabul edildi. O günkü kahve servisi elit takım tarafından, yani Augustine, Zelmire, Adonis ve Zephire tarafından servis edildi. Yeniden tahrik olmak isteyen Curval dışkı isteğinde ısrarlıydı ve Augustine ona olabilecek en güzel dışkı parçasını çıkarttı. Dük, Zelmire ta-

rafından; Durcet Colombe ve Piskopos ise Adonis tarafından tahrik edildi. Adonis, Piskopos tarafından sıkıştırılırken, Durcet'in eline pisledi. Ama hiç meni yoktu. Bu nadir bir durumdu: Başlangıç oynaşmalarında pek tutumlu davranmazlardı, ama sonuna doğru aşırı iltiyaç olacağından kendilerini tuttular. Başlamadan önce gelip kıcını göstermesi için davet edilen güzel Duclos'un bulunduğu öykü salonuna geçtiler. Duclos topluluğun gözleri önünde rahatlıkla kendini sergiledikten sonra, öyküsüne kaldığı yerden devam etti:

"Yine karakterimin bir özelliği olarak baylar" dedi bu güzel kız, "sizin de yeterince tanıdığınız üzere, size anlatmış olduklarımda neleri saklayabileceğimi değerlendirebilir ve benden daha açık olmamı isteyebilirsiniz. Lucile'nin annesi korkunç bir sefaletin içine düşmüştü ve evinden kaçtığından beri hakkında hiç haber alamamış olan bu sevimli kız, felaketini tesadüfen öğrenmişti. Marki de Mesanges'in benden istediği zevkin aynısına sahip bir müdavimim için genç bir kız arayışında olan pezevenklerimden biri, tam Lucile ile yatakta olduğum bir anda gelerek, bakire olduğu kesin, son derece güzel ve söylediğine göre Matmazel Lucile'ye iki su damlası kadar benzeyen on beş yaşından küçük bir kız bulduğunu, ama son derece sefil bir durumda olduğundan satılmadan önce birkaç gün bakım gerektirdiğini bildirdi. Daha sonra, kızı birlikte bulduğu yaşlı kadını ve bu ananın içinde bulunduğu dehşet verici yoksulluğu anlattı. Anlatılanlardan, yaş ve yüzle ilgili ayrıntılardan, çocuğa ilişkin bir şeylerden Lucile, bunların kendi annesi ve kız kardeşi olabileceği fikrine kapıldı. Küçük yaşta kaçarken, kardeşini annesinin yanında bırakmıştı... Şüphelerini doğrulamak için yanlarına gitmek üzere izin istedi. İğrenç beynim, çok geçmeden tüm bedenimi kaplayan ufak bir dehşet duygusuyla sarsıldı... Az sonra satıcıyı dışarı çıkarttım ve içimdeki sıkışma duygusunu dindiremediğimden, Lucile'ye benimle oynaması için yalvarmaya başladım. Sonra işin tam ortasında duraksayarak: 'Bu yaşlı kadına neden gitmek istiyorsun?' diye sordum ona. 'Niyetin ne?' 'Eh!' dedi henüz beni tanıyamamış olan Lucile, 'eğer elimden gelirse ve tabii gerçekten

benim annemse acılarını hafifletmek isterim.' 'Aptal!' dedim onu iterek. 'İğrenç popüler önyargılarına kurban olmak istiyorsan tek başına git. Git ve onlara övgüler düzme cesaretini göstererek, seni on yıl tatlatarak bir kötülük yaparak kendini tatmin etme fırsatını yitir!' hatlatacak bir kötülük yaparak kendini tatmin etme fırsatını yitir!' Şapıran Lucile, bana bakınca anlamaktan oldukça uzak olduğu bu felsefeyi açıklamamı gerekeceğini anladım. Açıkladım da bizi gününüzün yargılarına zincirleyen çirkin bağları kavramasını sağladım. Bir annenin bizi karnında taşımasından dolayı saygımızı değil nefretimizi hak ettiğini, çünkü sadece kendi zevki için ve dünyada yaşanabilecek felaketlere maruz bırakma riskine rağmen bizi yalnızca ve yalnızca kaba şehvet duygusunu tatmin etmek için dünyaya getirdiğini gösterdim. Doğru yol olarak gördüğüm ve kalbimizin önerdiği bu sistemi yaymak için, çocukluğumuzdan gelen önyargıları yok etmek gerektiğini de ekledim. 'Ne olursa olsun' diye devam ettim, 'bu yaratığın mutluluğu mu sefaleti mi önemli? Bulunduğu durumda sorumluluğun var mı? Saçma olduğunu gösterdiğim bu çirkin bağlardan uzaklaş ve bu yaratıktan da tamamen uzaklaş. Onu tamamen ayır kendinden. Yalnızca bahtsızlığının seni ilgilendirmediğini değil, bunu iki katına çıkarmakla şehvet bile duyabileceğini göreceksin. Çünkü aslında ona nefret borçlusun, bu kanıtlandı. İntikamını al... Budalaların kötü davranış olarak adlandırdıklarını yap. Suçun duygular üzerinde her zaman mutlak hakim olduğunu biliyorsun. İşte ona yapmanı istediklerimden iki haz alma nedeni daha: İntikamın verdiği büyük mutluluk ve kötülük yapmaktan alınan haz.' Lucile ile size anlattığımdan daha tatlı bir dille konuştuğumu, zaten son derece şehvet düşkününü ve yozlaşmış olan ruhunda benim prensiplerimle bir şehvet uyandığını, bu şehvetin tadına vardığını söylemeliyim. Güzel yanakları sınırları her zorlayınca ortaya çıkan hazzın aleviyle renkleniyordu. 'Eh peki!' dedi bana. 'ne yapmak gerek.' 'Eğlenmek ve para kazanmak...' dedim ona. Hazza gelince... Benim prensiplerimi benimsemen halinde garantili.. Yaşlı anneni ve kız kardeşini bizim için son derece şehvetli olacak iki partide kullanabileceğime göre, para da kesin.' Lucile kabul etti. İşle-

veceği suça daha da teşvik etmek için cinsel organı ile oynadım. Daha sonraki günlerde hazırlıklardan başka bir şeyle ilgilenmez olduk. Önce ilk planı ayrıntılandırdık. Size anlattığım hazlar sınıfına girdiğinden, olaylar zincirini biraz bozsam da planımın ilk ayağını öğrendiğiniz göre, ikinci bölüm konusunda da aydınlatacağım sizi."

"Çevremizde çok zengin, çok saygın ve söylenebilecek her şeyi aşan ahlâksızlıkta bir adam vardı. Onu Kont adıyla tanıdığımdan, daha sonra adını öğrenmiş olsam da bu sıfatla çağırmanı sanırım uygun görürsünüz. Kont'un tutkuları çok güçlüydü. Otuz beşinin üzerindeydi. İnançsız, kuralsız, tanrısız, dinsizdi ve özellikle de baylar, sizin gibi o da iyilikseverlik denilen o duyguya karşı konulmaz bir nefret duyuyordu. Biri yerine diğerine yardım edilmesinin, anlamsız yardımlarda bulunarak doğanın bireyleri değişik sınıflara koyarak oluşturduğu düzeni alt üst etmenin nasıl düşünülebileceğini anlayamadığını ve kesinlikle kabul edemediğini söylüyordu. Bu duygularla dopdoluydu... Kendini tutamıyordu... Yardımı reddetmekte gerçek bir haz bulmakla kalmıyor, bu hazı bahtsızlara yaptıklarıyla artırıyordu. Örneğin şehvet oyunlarından biri, gözyaşlarıyla ıslanmış ve emekle kazanılmış ekmeğini yiyen yoksulların aç uyuduğu karanlık sığınaklar aramaktı. Bu gözyaşlarının acısından haz alarak cinsel doyum sağlamakla kalmıyor. Aynı zamanda acıların kaynağını artırıyor ve mümkün olursa bu bahtsızların var olan olanaklarını da yok ediyordu. Bu haz bir fantezi değildi. Bu bir öfkeydi. Çok yakıcı bir zevkti ve bu aşırılıklar kadar hiçbir şey ruhunu ateşlemiyordu. Bir gün bana da iğrençliğinin meyvesi olmak düştü. Bu olağandışı çılgınlığı çocukluğundan beri yaşıyordu. Acı dolu sızlanışlarla git gide katılaştırmış olan kalbi hiçbir zaman tatlı duygular hissetmemişti. Kişiyi tanımanız için, aynı adamın aynı anda üç tutkusu olduğunu bilmeniz önemli: Bunlardan birini size ben anlatacağım, birini adını da vererek la Martaine anlatacak ve çok daha korkunç olan sonuncusunu la Desgrandes, şüphesiz anlatacaklarının en sertlerinden biri olarak öykülerinin sonuna saklayacak. Beni ilgilendiren kısımla başlayalım. Bir inziva evinde yaşarken bul-

duğum Kont, gönderdiğim haberi sevinçle karşıladı. O sırada yaşadığı olaylar maddi açıdan ilerlemesi için çok önem taşıyordu. Ama benim teklif ettiğim olaylar yalnızca on beş gününü alacaktı. Aynı zamanda bu küçük kızı kaçırmak da istemiyordu. Sonuçta; bu ilk toplantıya katılma zevkinden mahrum kalmayı göze alarak ikincisini garantiledi. Bana, bedeli ne olursa olsun çocuğu derhal kaçırmamı ve bildirilen adrese götürmemi emretti. Sızı daha çok merakta bırakmamak için baylar, bu adresin ona üç gizli parti sağlayacak olan la Desgrandes'in adresi olduğunu söyleyeyim. Bu arada, hem kızıyla tanıştırmak hem de kızkardeşini kaçırmamanın bir yolunu bulmak üzere Lucile'nin annesini bulduk. Kendini iyice hazırlamış olan Lucile annesini, hakaret etmek, şehvet oyunlarına alet oluşunun nedeninin o olduğunu söylemek ve bu zavallı kadının kalbini deşen ve kızına kavuşmanın keyfini yok eden binlerce benzeri söz sıralamak için donanımlıydı. Başlangıçta fırsatını bulduğumuza inandım ve büyük kızını bu hayattan çekip alan annenin ikinci kızını kapıyordum. Ama bulduğumuz yolla başarılı olamadık. Zavallı kadın ağladı ve hayatta hiçbir şeyin ikinci kızının ona yardım etmesini engelleyemeyeceğini söyledi. Yaşlıydı, cılızdı, bu çocuğun bakımına muhtaçtı ve onu elinden almak canını almak anlamına gelecekti. Burada utanarak itiraf ediyorum baylar ama kalbimin derinliklerinde, işleyeceğim suçla yaratacağım dehşetin kalitesinin şehvetimi artırdığını gösteren küçük bir hareket hissettim ve yaşlı kadına birkaç gün içinde onlara büyük yardımları olabilecek, çevresi geniş bir adamla ikinci bir ziyarette bulunacağımızı bildirerek çıktık. Bu genç kıza sahip olmak için olağan yolları kullanmaktan başka bir şey yapmadım. Onu iyice incelemiştim, zahmete değerdii: On beş yaşında, endamı güzel, çok güzel tenli ve çok güzel çizgileri olan bir kızdı. Üç gün sonra geldi ve vücudunun her yerini inceledim. Uzun zamandır kötü beslenmeye mahkum olmasına rağmen güzellik, yumuşaklık ve körpelik dışında bir şey görememiştim. Onu hayatımda ilk kez ortaklaşa iş yaptığım madam Desgrandes'e gönderdim. Adam geldi; Lucile onu annesine götürdü ve az sonra anlatacağım

sahne de burada yaşandı. Yaşlı kadını yatakta buldular. Çok soğuk bir kışın ortasında olmamıza rağmen ocak yanmıyordu. Yatağının yanında içinde biraz süt bulunan bir sürahi vardı. Kont içeri girer girmez bu sürahinin içine işedi. Her türlü gürültü patırtıyı engellemek ve kadını düşürdüğümüz duruma iyice hakim olmak için Kont, emrindeki iki iri yarı namussuzu istenmeyen herhangi bir müdahaleye şiddetle karşı koymak üzere kaldırıma dikmişti. 'Yaşlı cadaloz!' dedi Kont. 'Buraya, bana göre çok güzel bir fahişe olan kızınla birlikte geldik. Acılarını azaltmaya çalışacağız ama önce bunları anlatman lazım bize. Hadi!' dedi oturup Lucile'in kalçalarını yoklamaya başlayarak. 'Şikayetlerini ayrıntılarıyla anlat bakalım.' 'Ne yazık!' dedi iyi yürekli kadın. 'Bu ahlâksızla geldiğinizde acılarımı azaltmadınız. Aksine artırdınız.' 'Terbiyesiz!' dedi Kont, 'kızına hakaret etmeye nasıl cesaret edersin? Hadi!' dedi ayağa kalkıp yaşlı kadını da şiltesinden çekistirerek. 'Hemen kalk yataktan ve ettiğin hakareten dolayı diz çöküp af dile ondan!' Direnmeye olanak yoktu. 'Ve siz Lucile, soyunun, poponuzu öprürün annenize ki barıştığınızı gözlerimle göreyim.' Hakarete uğrayan Lucile saçma sapan laflar mırıldanarak kalçasını zavallı annesinin yaşlı yüzüne sürttü. Kont yaşlı kadının tekrar yatmasına izin verdi ve söze başladı. 'Size bir kez daha söylüyorum...' diye devam etti. 'Bana tüm acılarınızı anlatırsanız, yardım edeceğim size.' Zavallılar onlara söylenen her şeye inandılar. Yakınmayı seviyorlardı ne de olsa... Yaşlı kadın tüm acılarını anlattı ve özellikle de kızının kaçırılmasından büyük bir acıyla söz etti. Lucile yi kızının nerede olduğunu bilmekle suçluyordu... Çünkü kısa bir süre sonra onunla birlikte gelen kadın kızının bakımını üstlenmeyi teklif etmişti. Bu nedenle kızını kaçıranın da o kadın olduğunu düşünmekte haklıydı. Bununla birlikte Kont elbisesini çıkarttığı Lucile'nin kalçasının tam karşısında, zaman zaman bu güzel kızı öperek kendi cinsel organıyla oynuyor, sorular soruyor, ayrıntıları öğreniyor ve iğrenç şehvet duygusunun tüm iniş çıkışını ona verilen yanıtlarla ayarlıyordu. Ama yaşlı kadın, çalışarak ona yiyecek içecek sağlayan kızının yok olmasının onu mezara gö-

türeceğini, her şeyini kaybettiğini ve son dört gündür kalan bu azıcık sütle idare ettiğini söylediğinde: 'Eh peki orospu!' dedi menisini yaşlı kadının üzerine yönlendirerek ve Lucile'in kalçalarını sıkı sıkı tutmaya devam ederek. 'Eh peki kaltak! Gebereceksin! Acın uzun sürmeyecek.' Menisini akıtmayı tamamlayarak: 'Bu gerçekleştiğinde yegane pişmanlığın zamanında yetişememek olacak.' Ama her şey bununla bitmiyordu! Kont bir boşalmayla sakinleşecek adam değildi... Rolünü benimseyen Lucile, yaşlı kadın manevralarını görmeyecek şekilde devam ediyordu. Her tarafı kolaşan eden Kont, bu zavallının bir zamanlar sahip olduğu değerli varlığından kalan yegane küçük nesneyi cebine indirdi. İşlediği suçu iki katına çıkarınca organı sertleşen Kont, yaşlı kadını yataktan çekip aldı, çınılçıplak soydu ve Lucile'ye onu, bu yaşlı kadının porsumuş bedeni üzerinde tahrik etmesini istedi. İstedliğini yapmak zorunda kaldılar. Hain adam menisini bu yaşlı bedenin üzerine fişkırtırken hakaretlerini iki katına çıkarıyor ve bu zavallı fakire oradan gitmeleri ve yakında kolları arasında olacak küçük kızından haber alabilmesi için doğru durması gerektiğini söylüyordu. Bu son boşalmasını, bu zavallı ailenin tamamına ilişkin tasarladığı eziyetlerin iğrenç hayal gücünde yaktığı şiddetli şehvet ateşiyle yaşadı ve çıktı. Bu olaya bir daha geri dönmek için hainliğini hangi noktalara kadar taşıyabildiğini dinleyin baylar. Kont bana güvенеbileceğini görerek bu yaşlı kadın ve küçük kızı için hazırladığı ikinci sahneyi de anlattı. Kızı hemen getirmem gerektiğini ve üstelik tüm aileyi bir araya getirmek istediğinden, güzel vücudu onu fazlasıyla heyecanlandırmış olan Lucile'yi de ona vermeme istedi. Diğer ikisi gibi onu da ortadan kaybetmeyi planladığını benden saklamıyordu. Lucile'i seviyordum ama parayı daha çok seviyordum. Bu üç yaratık için bana deli bir para verdi, her şeye razı oldum. Dört gün sonra Lucile, küçük kız kardeşi ve yaşlı anne bir araya toplanmıştı. Nani olduğunu anlatmak Madam Desgrandes'e dişüyor. Bana gelince, ben en beterlerinden biri olduğundan öykümün sonunda anlatmam gereken bu anekdotla bolunmuş öykülerine kaldığım yerden devam ediyorum."

“Bir dakika!” dedi Durcet. “Bu olayları soğukkanlılıkla dinleyemiyorum? Benim üzerimde tarif edilmesi zor bir etki yaratıyorlar. Öykünün ortasından beri menimi zor tutuyorum. Uygun görürseniz boşaltayım...” Michette, Zélamir, Cupidon, Fanny, Thérèse ve Adélaïde ile odasına çekildi. Birkaç dakika sonra haykırıışlarını duyduk ve Adélaïde ağlayarak geri döndü. Bu tür öykülerle kocasını baştan çıkardıklarını ve kurbanının hep kendisi olduğu için çok mutsuz olduğunu anlattı. Bu arada Dük ve Piskopos da zaman kaybetmemişti, ama yaptıkları hâlâ sizden saklamak zorunda olduğumuz olaylara dahil olduğundan, okuyucularımızdan perdeleri çekmemize ve hemen Duclos’un yirmi birinci gecesini bitirebilmesi için kalan dört öyküsüne geçmemize izin vermesini rica ediyoruz.

“Lucile’nin gidişinden sekiz gün sonra, oldukça keyifli bir çılgınlığı olan bir hovardayla beraberdim. Günler öncesinden haberdar edildiğimden, oturaklı sandalyemde oldukça çok sayıda bok parçası biriktirmiş ve kızlarımdan birine, bunlara biraz daha eklemesini rica etmiştim. Adamımız Savoyard giysileri içinde çıkageldi. Sabah vaktiydi... Odamı gözden geçirdi. Oturaklı sandalyeme doğru atıldı. Boşaltmak üzere yukarı çıktı (bu onu uzun süre oyaladı)... Geri geldi, nasıl da itinayla temizlediğini gösterdi ve ücretini istedi. Törenden daha önce haberdar edildiğimden, elimde bir süpürge sapıyla üzerine atıldım. ‘Ne ücreti alçak?’ dedim ona, ‘işte sana ücret!’ Ona oracıkta en azından bir düzine darbe indirdim. Kaçmak istedi. Takip ettim ve işte, o sırada hovardamız sanki onu gırtlaklıyorlar, öldürüyorlarmış, sandığı gibi dürüst bir kadının değil bir orospunun evindeymiş gibi avazı çıktığı kadar bağırarak tüm merdiven boyunca boşalmaya devam etti.”

“Bir başkası, bu iş için kutu içinde taşıdığı küçük boğumlu bir sopayı üretra kanalına sokmamı istiyordu. Bir elimle üç parmak kadar soktuğum boğumlu sopayı hızlı hızlı sokup çıkarmam ve diğer elimle de başını kaldırmış organını okşamam gerekiyordu. Boşalma anında, sopayı çekecek, önünde tutacak ve üzerine boşalmasını sağlayacaktım.”

"Altı ay sonra birlikte olduğum bir keşiş, organı ve testisleri üzerine kaynamış balmumu dökmemi istiyordu. Ona dokunulmasına gerek kalmadan, yalnızca bu hisle boşalıyordu. Organı hiç sertleşmiyor ve menisinin fışkırması için, her yerinin balmumuyla kaplanması ve insana benzer halden çıkması gerekiyordu."

"Bu sonuncusunun bir arkadaşı kalçasını altın iğnelerle delik deşik ettiriyordu. Bu şekilde deliklerle bezenen arka tarafı bir kalçadan çok kevgire benziyordu. İğnelerin batışlarını daha iyi hissetmek için üzerine oturuyordu. Ona bütünüyle aralanmış kalçalar gösteriliyor, o da kendi organı ile oynayarak bir anüs deliği üzerine boşalıyordu."

"Durcet" dedi Dük, "senin güzel tombul kalçanı tamamen altın iğnelerle kaplanmış halde görmek hoşuma giderdi doğrusu: Hayatta daha ilginç bir şey görmediğimden eminim." "Sayın Dük" dedi para babası, "yaklaşık kırk yıldır sizin peşinizden gelmekten gurur ve onur duyduğumu biliyorsunuz. Bana örnek olma lutfunda bulunduğunuz sürece de arkanızdayım." "Tanrım!" dedi Curval, "Lucile'nin öyküsü kadar tahrik edici bir öykü daha duymamıştım! Gıkımı çıkarmadan dinledim, doğrusu bu kadarını tahmin etmiyordum: Bakın!" dedi karnına yapışmış organını göstererek. "Yalan söylemediğimi görün. Bu üç karının öyküsünün sonunu duymak için sabırsızlanıyorum. Onların bir mezarda buluşması hoşuma gidecek." "Yavaş, yavaş!" dedi Dük, "olaylar üzerine tahminlerde bulunmayalım. Tahrik olduğunuza göre Bay Başkan, size işkencelerden söz edilmesini isterdiniz herhalde. Siz de her ölüm cezası verdiğinde organı sertleşen meslektaşlarınıza benziyorsunuz." "Bırakın Devleti, cüppeyi" dedi Curval. "Burada olay Duclos'un yöntemlerinden hoşlanıyor olmam. Bu kızı çok hoş buluyorum. Kont'un öyküsü beni dehşete düşürdü." "Bu işi bir düzene sokmak lazım Başkan!" dedi Piskopos. "Aksi taktirde burada güvende olmayacağız ve en azından hepimizi idama mahkûm edebilirsiniz." "Hayır sizi değil, ama bu bayanları ve özellikle de şu anda kanepe-min üzerine uzanmış olan ve bir parçacık meni içinde değişikliğe uğradığı için ona bir daha dokunmayacağımızı düşünen Bayan Du-

şesi iç rahatlığıyla mahkum ederdim.” “Oh!” dedi Constance, “durumu böylesine saygıyla karşılayacağınızı tabii ki düşünemem. Hamile kadınlardan nasıl tiksindiğinizi biliyorum.” “Oh! Hem de nasıl” dedi Curval. Kendi odasına, sanırım bu güzel karnın üzerinde birkaç iğrençlik yapmaya gidiyordu ki, Duclos yakaladı. “Gelin, gelin mösyö Başkan..” dedi. “Bu kötülüğü yapan ben olduğuma göre, yine ben telafi edebilirim.” Arkalarında Augustine, Hebe, Cupidon ve Therese ile dip odaya geçtiler. Uzun süre Başkan ın zırlıtısı duyulmadı ve Duclos’un tüm özenine rağmen küçük Hebe gözyaşları içinde geri geldi. Hatta gözyaşlarından fazlası da vardı, ama ne olduğunu söylemeye hâlâ cesaret edemiyoruz. Kurallar buna olanak vermiyor. Biraz sabır, sevgili okuyucular, yakında sizden hiçbir şey saklamayacağız. Dişlerinin arasından homurdanan, tüm bu kurallar yüzünden keyifle boşalamadığını vb. söyleyen Curval geri döndüğünde masaya oturdular. Yemekten sonra cezalar için kapandılar. O akşam pek kalabalık değildiler: Sophie, Colombe, Adelaïde ve Zélamir’den başka cezaya kalan olmanıştı. Gecenin başından beri Adelaïde’ye kızgın olan Durcet onu istemedi... Kont’un öyküsü anlatılırken gözyaşlarıyla yakalanan Sophie hem bu hem de eski suçundan cezalandırıldı ve günün asıl büyük işi Zélamier ve Colombe’a Dük ve Curval tarafından biraz barbarlığa varan bir ciddiyetle muamele edilmesi oldu.

Keyifleri özellikle yerinde olan Dük ve Curval yatmak istemediklerini söylediler ve likörler getirterek geceyi dört öykücü ve şehveti günden güne artarak onu özel bir varlık seviyesine ulaştıran Julie ile beraber geceyi içerek geçirdiler. Ertesi gün, yedisi birden onları ziyarete gelen Durcet tarafından sarhoşluktan bitkin halde bulundular. Çıplak kıızı, babası ve eşi arasında, erdem ve edebi değil, yalnızca şehveti kanıtlar halde gördüler. Okuyucuyu daha çok merakta bırakmamak gerekirse, ikisi de aynı anda hazza ulaşmış gibiydi. Kızı ikinci kullanan gibi görünen Duclos yanlarında sarhoşluktan olmuş halde yığılmıştı. Diğerleri ise bir köşede, bütün gece itinayla besledikleri büyük ateşin karşısında birbirlerinin üzerindeydiler.

Yirmi İkinci Gün

Geceki bu gürültülü eğlence nedeniyle, o gün çok az şey yaptılar. Törenlerin yarısı aralandı. Yemek açık havada yendi ve ancak kahve servisinde kendilerini gelmeye başladılar. Kahve, Rosette ve Sophie, Zélamir ve Giton tarafından sunuluyordu. Curval kendine gelmek için Giton'u dışkılarını çıkartmasını istedi. Piskopos Sophie'ye ve Ducer ise Zélamir'e organlarını sundular, ama kimse boşalmadı. Salona geçildi. Bir gün önceki aşırılıklardan dolayı çok hasta olan güzel Duclos gözleri kapanarak katıldı toplantıya ve öyküleri öyle kısıydı ki, okuyuculara dostlarının söylediıklarını aktarmak ve özetlemek üzere çok az bölüm alabildik.

Bunlardan ilki, sıcak su ile doldurulan ve boşalma anında içindeki suyu kimse dokunmadan sonuna kadar boşaltan bir kalaylı yapay erkeklik organını kışına sokup çıkartıyordu.

İkincisi de aynı zevke sahipti ama çok daha fazla araç kullandırıyordu. Çok küçük bir tane ile başlıyor, yavaş yavaş, büyüterek, sonunda çok büyük boyutlu birine geçiyor ve ancak onunla boşalıyordu.

Üçüncü için çok daha fazla gizem gerekiyordu. Önce çok büyük bir aleti anüsüne yerleştiriyor ve çıkarılıyordu. Hemen ardından adam dışkılarını çıkartıyor, çıkarttıklarının tamamını yiyordu ve kırbaçlanıyordu. Bu iş de tamamlandığında, aleti yeniden arkasına sokuyor ve çıkarılıyordu. Bu kez pisleyen bir fahişe oluyordu ve adam kadının çıkarttıklarını yerken, o da adamı kırbaçlıyordu. Alet üçüncü kez yerleştiriliyordu... Bu kez, kimsenin dokunmasına gerek kalmadan, kızın dışkı parçasını yemeyi tamamlayarak menisini fişkırtıyordu.

Duclos, dördüncü öyküde kendini tüm eklemlerinden iplerle bağlayan bir adamdan söz etti. Boşalmasını daha keyifli kılmak için boga-zını bile sıkıyorlardı ve bu durumdayken menisini karşısındaki orospunun kışının üzerine fişkırtıyordu.

Beşincisinde, penisinin başını bir halatla sımsıkı bağlatan bir başkası vardı. Odanın öteki ucunda duran çıplak bir kız halatı bacaklarının arasından geçiriyor ve kalçalarını göstererek hâlâtı çekmeye başlıyordu... Adam böyle boşalıyordu.

Görevini bitirdikten sonra oldukça yorulan öykücü çekilmek için izin istedi. İzin verildi. Masaya oturduktan sonra bir süre açık saçık fıkralar anlattılar, ama hepsi iki baş aktörümüz kadar yorgun hissediyordu kendini. Şölenlerde bu tür şehvet düşkünlerinin olabileceği kadar sakindiler ve sessiz sedasız yataklarına çekildiler.

Yirmi Üçüncü Gün

"Senin boşalırken yaptığın kadar bağırlır, haykırılır mı?" diye sordu Dük, Curval'e yirmi üçü sabahı tekrar görüştüklerinde. "Böyle çılgınlık atarak ne elde etmeyi umuyorsun şeytan? Bu kadar şiddetle boşalmanın da hiç görmemiştim!" "Ah! Lanet olsun!" dedi Curval. "Bana bu eleştirileri getiren sen misin! Bu çılgınlık dostum, aşırı hassasiyetimden ileri geliyor: Tutku nesnelerimiz sinirlerimizden geçen elektrik akımını öylesine canlandırıyorlar ki, bu akışkanı oluşturan hayvansal ruhlarımızın aldığı şok, bir makinenin bile harap olacağı bir şiddet düzeyine ulaşıyor ve güçlü, acı dolu heyecanlara borçlu olduğumuz o korkunç haz dalgalarında haykırışlarımıza hakim olamıyoruz." "İşte çok güzel özetlendi. Peki hayvansal düşüncelerini bu şekilde harekete geçiren muhteşem nesne neydi?" "Daha ileri gidemiyor oluşumun umutsuzluğuyla, yatak arkadaşım Adonis'in organını, ağzını ve anüsünü emiyordum ve bu sırada Antinoüs, sevgili kızınız Julie'nin de yardımıyla kulaklarınıza çarpan çılgınlara neden olan likörün akışını sağlamaya çalışıyorlardı." "Böylece, işte bugün poponuzdan soluyorsunuz..." diye devam etti Dük. "Hiç de değil" dedi Curval. "Beni izleme zahmetine girer ve dikkat etme onurunu bahşederseniz, en azın-

dan sizin kadar iyi devam edeceğimi görürsünüz." Durcet yenicki set-
visinin hazır olduğunu söylemeye geldiğinde, bunları konuşuyorlardı.
Kızların dairesine geçtiklerinde, kahve ve su fincanlarını getirmek
üzere bekleyen sekiz küçük sevimli çıplak sultanla karşılaşılar. Dük o
ayın yöneticisi olan Durcet'e, sabah kahvesinin neden suyla yapıldığı-
nı sordu. "İstedığınız zaman sütü de olur..." dedi para babası. "İster-
misiniz?" "Ever..." dedi Dük. "Augustine" diye seslendi Durcet. "Mos-
vo Dük'e süt de getirin." Böylece hazır bekleyen genç kız yaklaşarak
küçük güzel kıçını tasın üzerine yerleştirdi ve anüsünü Dük'ün tasına
daldırarak üç ya da dört kaşık beyaz, tertemiz sütü boşalttı. Bu şakaya
çok güldüler ve herkes süt istedi. Tüm kıçlar Augustine'inki gibi ha-
zırdı: Bu, o ayın zevk yöneticisinin arkadaşları için tasarladığı hoş bir
sürprizdi. Fanny, Piskopos'un, Zelmire, Curval'in ve Michette para
babasının fincanı ile ilgilendi... İkinci bir fincan daha istediler ve bu
yeni fincanlar için diğer dört sultan gelerek aynı töreni tekrarladı. Şa-
ka çok hoş bulundu... Sütten başka bir şey isteyen Piskopos baştan
çıktı ve güzel Sophie onu tatmin etti. Süt egzersizi için kendilerini
uzun süre tutmaları ve bu ilk seferinde sütten başka bir şey bırakma-
maları gerektiğinden, hepsi sıçma isteğindeydi. Oğlanların tarafına
geçildi: Curval, Zelmire'in ve Dük, Giton'u dışkılarını çıkartmalarına
yardımcı oldu. O gün şapelin gardropları iki ast vurucu, Constance ve
Rosette (Sade'in el yazmalarında tam olarak böyle geçer)'den başkası-
nı görmedi. Önceki günkü bağırsak boşaltma öyküleri deneyimleri-
nin en güzellerinden biriydi. Kahve sırasında kendini tutarken daya-
nilmaz bir acı duymuş ve sonrasında görebileceğiniz en süper dışkı
parçalarından birini çıkarmıştı. Duclos'u sırtından dolayı kurladılar
ve bundan sonra her gün büyük bir gizlilik içinde kullandılar. Yemek-
teki şaka akşam yemeğindeki sohbetleri neşelendirdi ve daha sonra
sözünü etme olanağı bulacağımız aynı tarz başka oyunlar hayal etme-
lerini sağladı. Aynı yaştaki dört genç tarafından sunulan kahve servisi-
ne geçtiler: Zelmire, Augustine, Zephire ve Adonis, dördü de on beş
yaşındaydı. Dük Augustine'nin anüsünü okşayarak bacaklarına sür-

ründü. Curval, Zelmire'e, Duk, Zephire'ye ve para babası Adonis'in eline aynısını yaptı. Augustine, onu sıçtırmalarını beklediğini ve artık kendini tutamadığını söyledi. Bir gün önceden belirlenenlerden biriydi kendisi... Curval derhal ağzını uzattı ve sevimli küçük kız, onu tahrik eden Fanchon'un elleri arasına bir meni ırmağı bırakan Başkan'ın eline devasa bir dışkı parçası bıraktı. "Eh güzel!" dedi Dük'e. "Gördüğünüz gibi geceki aşırılıklar, gündüz hazlarına herhangi bir zarar getirmiyor. İşte buradasınız Mösyö Dük!" "Uzun kalmayacağım" dedi Zelmire'den Augustine'nin Curval'e verdiği hizmeti alırken oldukça aceleci davranan adam. Aynı anda Dük geriye doğru kıvrıldı, çığlıklar attı ve deli gibi boşaldı. "İşte bu kadar" dedi Piskopos. "En azından aramızdan ikisi gücünü öykülere saklasın." Diğer iki mösyö gibi menisini kontrol edemeyecek Durcet, buna tüm kalbiyle katıldı ve bir süre uyukladıktan sonra, ilginç Duclos'un parlak ve şehvetli öyküsünü şu sözlerle devam ettirdiği salona geçtiler.

"Şehvet oyunlarının kalplerini taşlaştırdığı, yalnızca onları aşağılayan ve iğrençleştiren yollarla haz almalarına ve eğlenmelerine neden olacak şekilde onur ve kibarlık duygularını tamamen yok ettiği insanlar bu dünyada nasıl varolabiliyor baylar?" diye sordu bu güzel kız. "Yalnızca utanç içindeyken zevk aldıkları söylenebilir, yalnızca onursuzluk ve iğrençlikler yaklaştırır onları hazzı. Size anlatacağım bu öykülerde baylar, bu iddiama kanıt olarak vereceğim değişik örneklerde, fiziksel hislere dikkat etmeyin. Bunların da olduğunu biliyorum, ama fiziksel hissin verdiği güçlü desteğe, maneviyattan gelenleri eklemekten onları heyecanlandırmayı başaramayacağınızdan kesinlikle emin olabilirsiniz."

"Evime sık sık, adını ve unvanını bilmesem de hali vakti yerinde olduğuna şüphe duymadığım bir adam geliyordu. Ona verdiğim kadın türü hep aynıydı. Güzel ya da çirkin, yaşlı ya da genç olması onun için hiç fark etmiyordu. Rolünü iyi oynaması yeterliydi. Söz konusu rolü şuydu: Her zaman sabah vakti geliyor, yatağın üzerinde beline kadar

soyunmuş masûrhasyon yapıp halde bir kadının bulunduğu bir odanın resadüfenmiş gibi giriyordu. Onun girdiğini gören kadın şayrıtmış gibi yaparak kendini yatağın altına atıyordu. 'Burada ne işin var iğrenç he-rif?' diye soruyordu ona. 'Sana beni rahatsız etme iznini kim verdi al-çak?' Adam özür diliyor, kadın onu dinlemiyor ve yeni, çok daha sert ve çok daha çarpıcı sövgüler yağmuruna tutarak, poposuna tekmeler indiriyordu. Adam her seferinde arkasını dönüyor ve sanki kendini ko-rumak ve kaçmak istemiş gibi davranıyordu. Sınıyor, merhamet dili-yordu... Aldığı tek yanıt darbeler ve sövgülerdi. Kendini yeterince tah-ririk olmuş hissettiğinde, o âna kadar gizli tutmaya özen gösterdiği orga-nının külotundan ustalıkla çıkarıyor ve üç dört hafif bilek hareketinden sonra, sövgüler ve darbeler arasından sıyrılıyor ve boşalıyordu.

"İkincisi, bu tür egzersizlere daha dayanıklı ve daha alışkın olan ve aynı işi parasına göz koymuş bir hırsız ya da hamal ile yapmak isteyen bir adamdı. Şehvet düşkünü gizlice giren adamı görünce, hırsız diye çığlığı basıyordu. Bu sırada diğerinde olduğu gibi darbeler ve sövgüler birbirine karışıyordu. Tek fark bu adamın külotunu sürekli inik tuta-rak ona vurulan darbeleri hep çıplak kalçalarının ortasına almak iste-mesi ve saldırganın çamura bulanmış büyük demir pençeli ayakkabı kullanmasıydı. Bu adam boşalma anında kaçmıyordu. Odanın tam ortasında külotu inik halde çakılıp duruyor, tüm gücüyle kendiyle oy-nuyor, duşmanının darbelerini karşılıyor ve son anda, bu kez kendisi küfürler ve zevkten öldüğüne dair yeminler ederek aman diliyordu. Ona verdiği adam ne kadar iğrenç, ne kadar halkın içinden, ayakka-bıları ne kadar büyük ve kirli olursa, adamın şehveti de o kadar artı-yordu. Normalde seçeceğim kadını ne kadar süslemem ve güzelleştir-mem gerekiyorsa, bunun için de bu ayrıntılara o kadar özen göster-mem gerekiyordu."

"Üçüncüsü, evin saray olarak adlandırdığımız bölümünde, önce-den parası ödenmiş ve bilgilendirilmiş iki adamı kavga ederken bul-mak istiyordu. Ona saldıracaklardı. O merhamet dileyecek, diz üstü

çökecekti. Ama saldırganlar onu dinlemeyecek ve az sonra şampiyonlardan biri üzerine atlayarak, içine kaçıp kurtulacağı önceden hazırlanmış bir odaya kadar sopa darbeleriyle tartaklayacaktı. Burada bir kız tarafından karşılanacak, sakinleştirilecek, şikayete gelen bir çocuk gibi okşanacaktı. Kız eteklerini kaldıracak, arkasını gösterecek ve şehvet dâşkünü mü üzerine boşalacaktı."

"Dördüncüsü de aynı ön hazırlıkları istiyordu, ama sırtına sopa darbeleri yağmaya başlar başlamaz, herkesin önünde mastürbasyon yapıyordu. Bu son işlem sırasında bir an bile duraksamıyor, sopa darbeleri ve sövgüler devam ediyor, daha sonra adamın hareketlendiği ve menisinin fışkırmaya hazır olduğu görülür görülmez pencere açılıyor, adam belinden yakalanıyor ve öteki tarafta önceden hazırlanmış bir gübre yığını üzerine atılıyordu... Bu altı ayaktan daha fazla bir yükseklik değildi. İşte boşalma anı da buydu. Ön hazırlıklardan manevi olarak, düşüşün hızıyla da fiziksel açıdan tahrik oluyordu. Menisi asla gübreliğin üzerinde kalmıyordu. Onu bir daha görmüyorduk. Anah-tarı aşağıda duran küçük bir kapıdan çıkıp gidiyordu."

"Bu iş için para alan iyi giyimli bir adam, bizim beşinci örneğimiz olan adamın bir kızla kapandığı ve beklerken kıızı öpmeye devam ettiği odaya aniden dalıyordu. Gürültücü adam kapıyı kırarak metresini hangi hakla ayarttığını bağıra çağıra sorduktan sonra, kılıcını eline alıyor ve karşısındakine kendisini savunmasını söylüyordu. Adamımız tamamen alt üst olmuş halde dizüstü çöküyor, af diliyor, yeri ve düşmanının ayaklarını öpüyor ve metresini geri verebileceğine, bir kadın için kavga etmeye değmeyeceğine yeminler ediyordu. Karşısındakinin yumuşaklığı karşısında daha da küstahlaşan gürültücü adam buyurganlaşıyordu: Karşısındakini korkaklıkla, yağcılıkla suçluyor ve kılıcıyla yüzünü parçalamakla tehdit ediyordu. Biri ne kadar tehditkar olursa diğeri de o kadar yumuşuyordu. Nihayet, birkaç dakikalık münakaşadan sonra, saldırgan düşmanına bir uzlaşma konuşması yapı-yordu: 'Bir dalkavuk olduğumu görüyorum' diyordu. 'Sana kıcımı öp-

men koşuluyla merhamet edeceğim.' 'Oh Mösyö! ne isterseniz...' di-yordu öteki memnun. 'Pis kalçanızı bile operımı isterseniz. Yeter ki bir kötülük yapmayın bana.' Gurültücü adamımız çok mutlu bir halde coşkuyla üzerine atılıyor ve genç adam suratına yarım düzine kadar gaz çıkarırken, yaşlı şehvet düşkün, zevkin dorugunda, hazdan ole-rek menisini akıtyordu."

"Tüm bu aşırılıklar düzmece..." dedi Durcet kekeleyerek (çünkü küçük hovarda bu iğrençlikler anlatılırken sertleşiyordu). "Değersizli-ği sevmek ve aşağılamada haz bulmaktan daha basit bir şey olamaz. Onur kırıcı şeyleri şehvetle seven kişi, onursuz olmaktan haz duyar ve böyle olduğu söylendiğinde organı sertleşmelidir. Bayağlaşma, bazı ruhların en yaygın hazzıdır. Bunun söylenmesinden hoşlanır ve hiçbir şeye yüzü kızarmayan bu adamın ne kadar ileri gidebileceğini bilmek olanaksızdır. Maraziliklerini seven bazı hastaların öyküsü de buna benzer." "Bu, kinizmin konusuna girer..." dedi Curval, Fanchon'un kalçalarını sıkıştırarak: "Cezanın da coşkunun ürünü olduğunu bil-meyen var mıdır? Halk arasında aşağılandığı anda organı sertleşen adamlar görülmemiş midir? Kuklasının yakıldığını öğrendiği anda organını külotundan çıkaran ve 'Allah kahretsin! Ben istediğim nok-tadayım, utanç ve iğrençlik içindeyim. Bırakın beni, bırakın beni bo-şalmam lazım!' diye haykıran Marki de'ın öyküsünü herkes bilir. Ve söylediği her şeyi de yapmıştır." "Bunlar münferit vakalar" dedi bu-nun üzerine Dük. "Bana nedenleri açıklayın." "Onlar kalbimde..." di-ye yeniden söze başladı Curval. "İnsan bir kez alçalır, aşırılıklarla yoz-laşırsa, kalbine bir daha asla çıkmayacak bir tür kokuşmuşluk girmiş olur. Aksi koşulda, utanç ruhunun teslim olmasını önerdiği kötülük-lere karşı ağır basacaktır... Burada olamaz: Bu ateşlediği, ondan uzakta başlatığı ilk duygudur. İçinde bulunulan durumda kızarmamakla kı-zarmaya neden her şeyi sevmek arasında yalnızca bir adım vardır. Farklı bir ruha sahip olanları etkileyen her şey hazla dönüşüm gösterir ve o anda benimsenen yeni durumu hatırlatan her şey yalnızca ve yal-nızca şehvi olabilir." "Ama bu noktada olmak için kötülük içinde

hangi yolu tutmak gerekir!" dedi Piskopos. "Eminim" dedi Curval. "bu yol fark edilmeden bulunur, çiçekler üzerinden devam eder. Bir aşırılık diğerini getirir. Her zaman aç gözlü olan hayal gücü bizi kısa zamanda sonuca götürür ve kariyerini tamamlarken kalbi katılaştırdığından, bir zamanlar erdemler içeren bu kalp hedefe ulaşır ulaşmaz bir tekini bile tanımaz olur. Daha canlı şeylere alıştığından, o zamana kadar onu sarhoş etmiş yumuşak ve dingin duyulardan hemen silkinir. Alçaklık ve onursuzluğun bu yeni hareketlerinin devamı olacağını derhal hisseder. Şüpheye düşmemek için sıradanlaştırmakla başlar işe. Kısa sürede bunları sevdiğini fark eder çünkü bu yeni keşifler doğaya bağlıdır ve artık değişmez." "İşte cezayla düzeltmeyi zorlaştıran da budur..." dedi Piskopos. "Olanaksızlaştıran demelisiniz dostum. Cezalandırmak istediğiniz kişi, birkaç eksikle, cezalandırılarak sevdiği, eğlendiği, keyif aldığı duruma geliyor ve uzak da olsa bu durumdan haz alıyorsa verdiğimiz cezalarla onu düzeltmeyi nasıl başarabilirsiniz?" "Oh! İnsan inanılmaz bir muamma!" dedi Dük. "Ever dostum..." dedi Curval. "İşte bu durum, anlamaktansa düzmeyi yeğlerim dedirtmiştir her zaman." Yemek saati geldiğinden konuşmalar kesildi. Akşam hiçbir şey yapmadan masaya oturdular. Ama tatlı sırasında Curval bir şeytan gibi sertleşerek bir bekarret bozmak istediğini açıkladı. Bunun için yirmi lui ceza ödemeyi kabul ederek ona ayrılmış olan Zelmire'yi yakaladı ve odaya sürükledi. Bu sırada üç arkadaş önüne atlayarak, önceden belirlenen kurallara uymasını, onlar da aykırı davranmak istedikleri zamanlar olduğu halde kendilerini dizginlediklerini, en azından dostlukları adına kurallara uyulması gerektiğini söylediler. Ve hemen sevdiği Julie'yi yanına gönderdiler. Kız Champville ve Brise-cul ile birlikte adamın üzerine atladı ve üçü birden salona geçerek şöenlere başlamak üzere diğer arkadaşlara katıldılar. Onları iş üzerinde buldular ve sonunda Curval, son derece şehvi duruşlar ve hovardalıklar arasında boşaldı. Durcet şöenlerde yaşlılara, kışına iki-üç yüz darbe vurdurdu... Piskopos, Dük ve Curval vuruculara sunuldu ve yatmaya gidilmeden önce herkes doğadan alınan

yetenek ölçüsünde meni kaybetti. Curval'in sözünü etmiş olduğu be-
karet bozma fantezisinin yeniden akla düşmesinden kaygı duyulduğu
için, yaşlıları kızların ve oğlanların dairelerinde yatırmaya özen göster-
diler. Aslında bu ihtiyata gerek yoktu. Bütün gece saldırıya geçen Julie
onu ertesi gün topluluğa yumuşacık teslim etti.

Yirmi Dördüncü Gün

İnanç gerçek bir ruh hastalığıdır... Ne kadar çabalarsak çabalayalım
asla düzelmez. Bahtsızların ruhuna işlemesi daha kolaydır. Çünkü
inanç onları sakinleştirir, kötülöklere sükunetle karlanmalarını sağla-
yacak rafsatalar sunar. Bu ruhlardan inancı sökmek diğerlerinden da-
ha güçtür. Adelaide'nin öyküsü de böyleydi. Gözlerinin önündeki ho-
vardalık ve şehvet tablosu geliştikçe, onu git gide daha zavallı bir po-
zisyona düştüğü bu felaketlerden bir gün kurtaracağına inandığı yüce
Tanrı'nın kollarına daha da çok atılıyordu. Durumunu ondan iyi his-
seden yoktu. Şimdilik hafif de olsa, çoktan kurbanı olduğu bu cehen-
nemi başlangıcı nelerin takip edebileceğini gayet iyi öngörebiliyordu.
Öyküler daha da sertleştğinde adamların arkadaşlarına ve ona karşı
tutumlarının daha korkunç hale geleceğini anlıyordu. Bütün bunlar,
sevgili Sophie'sine daha da bağlanmasına neden oluyordu. Geceleri
yanına gitmeye cesaret edemiyordu artık. Fazla göze batmışlardı. Ba-
şından beri böyle hatalara karşı çok sert davranılıyordu. Ama bir an
boşluk bulduğunda, yine de oraya uçuyordu. Anlatmakta olduğumuz
o sabah da birlikte yattığı Piskopos'un yanından çok erken saatte kal-
karak, sevgili Sophie'siyle olmak için genç kızların odasına gelmişti.
Durcet, o aykırı görevleri nedeniyle diğerlerinden daha erken kalktığı
için kızı burada bulan da o oldu ve nasıl cezalandırılacağına toplulu-
ğun karar vereceğini bildirdi. Adelaide ağlıyordu. Tüm gözyaşlarını
döktü ve kendini tamamen koyuverdi... Kocasından talep etmeye ce-
saret ettiği tek methamet Sophie'sini cezalandırmamalarıydı, zira onu
gormeye gelen kendisiydi. Sophie onun odasına gelmemiştii. Durcet

olayı olduğu gibi aktaracağını ve hiçbir şey gizlemeyeceğini söyledi. Cezaya bu kadar düşkün olan bir hakimden daha ne beklenebilirdi. Durum bundan ibaretti... Sophie'yi cezalandırmak çok hoş olacaktı: Durcet onun canını neden bağışlasındı? Toplandılar ve para babası olanları anlattı. Suç tekerrür etmişti. Başkan sarayda olduğu sırada dahi meslektaşlarının tekerrür eden bir suçun, doğanın insanda eğitimden ve prensipten daha etkili olduğunu kanıtladığını, sonuç olarak suçu tekrarlatarak kişinin kendisinin efendisi olmadığını ortaya koyduğunu, dolayısıyla iki kat cezalandırılması gerektiğini ileri sürmüşlerdi. Başkan da eski meslektaşları kadar mantıklı olmak istiyordu. Sonuçta kızı ve arkadaşını kuralların tüm sertliğiyle cezalandırmak gerektiğini açıkladı. Ama kurallar bu tür durumlar için ölüm cezası getirdiğinden ve bu noktaya gelmeden önce kızlarla biraz daha eğlenmek istediklerinden, onları çağtırmaya, dizüstü çöktürerek kuralların onları ilgilendiren maddesini açıklamaya ve böylece bu tür bir suçla aldıkları riski hissettirmeye karar verdiler. Böylece kızlara önceki cumartesinin üç katı ceza verdiler bunun bir daha tekrarlanmayacağına yemin ettirdiler. Bir kez daha yaşanması halinde onlara karşı tüm katlıklarını göstereceklerini bildirerek ürkütücü deftere adlarını kaydettiler. Durcet'in ziyareti bu deftere üç isim daha yazılmasına neden oldu: Bunlardan ikisi kızlardan, biri oğlanlardandı. Bu durum, yeni küçük sindirim deneyimlerinin sonucuydu. Zavallı çocukların kendilerini tutamadıkları, cezalandırılmak pahasına tuvaletlerini yaptıkları görülyordu.. Sultanlardan Fanny, Hebe ve oğlanlardan Hyacinthe kendine hakim olamamıştı: Oturaklarında bulunan inanılmazdı. Durcet bunlarla uzun süre eğlendi. Hiç bu kadar sabah izni talebi olmamıştı. Herkes Duclos'un söylediklerinin büyük bir sır olduğuna yeminler ediyordu. İstenilen izinlerin sayısının çokluğuna rağmen yalnızca Constance, Hercule, gece işi olmayan iki vurucu, Augustine, Zephyre ve la Desgrandese izin verildi. Biraz eğlendiler ve masaya oturdular. "Görüyorsun" dedi Durcet Curval'e, "kızının din öğrenmesine izin vererek yaptığın hatayı görüyorsun, artık bu aptallıklardan

vazgeçirmek neredeyse imkansız. Sana söylemiştik zamanında." "Ben-
ce" dedi Curval, "bunları öğrenmiş olması iğrenmemesine neden de-
gil. Yaşı gelince bu aşağılık dogmaların saçmalığını anlayacak." "Bu
söylediklerin mantıklı kişiler için geçerli" dedi Piskopos. "Bir çocuk
için hayale kapılmamak lazım." "Onu sert partilerle yola getirmek zo-
runda kalabiliriz..." dedi Adélaïde'nin kendisini dinlediğini bilen
Dük. "Getiririz..." diye cevap verdi Durcet. "Benden başka yandaşı
yoksa, pek de iyi savunulmayacağını önceden söylemiştim ona." "Oh!
İşte buna inanırım mösyö!" dedi Adélaïde ağlayarak. "Bana karşı olan
duygularınızı bilmeyen yok." "Duygular?" dedi Durcet. "Sevgili eşim,
önce bir kadına ve özellikle de bana ait olan size karşı herhangi bir
duygum olamayacağı konusunda sizi uyarmalıyım. Benim dinim, nef-
ret ve nefret içeren her şeydir. Size karşı ayrım gözetmeyişim konu-
sundaysa; her zaman aşağıladığım iğrenç ve bayağı safsatalardan söz
etmeye devam ederseniz çok şiddetli bir tiksintiye kapılacağım konu-
sunda sizi uyarmak isterim. Bir Tanrı'nın varlığını kabul etmek için
aklı yitirmek ve ona tapmak için ise bütünüyle aptal olmak lazım. Kı-
sacası, babanız ve bu bayların önünde, sizi bir kez daha böyle bir halt
işlerken bulursam aşırı katı davranacağımı bildiriyorum. O lanet Tan-
rı'nıza tapmak için dindar olmak gerekiyorsa, burada istediğiniz ka-
dar dua edebilirsiniz." "Ah!" diye yeniden sözü aldı Adélaïde "titreye-
rek, dindar mı? Yüce Tanrım! Dindar mı, umarım Tanrı izin verir!"
Tam karşısında olan Durcet'in bu cevap karşısında sabrı taşmıştı. Sa-
vurduğu darbe öyle şiddetliydi ki, başına denk gelse kızı öldürebilir-
di... Çünkü kız duvara yapıştı. "Siz çok kustah bir yaratıksınız!" dedi
Curval dayaktan kaçmak için babasının ve Antinous'un dizlerine ka-
panan kızına. "Karnınıza yüz tekme vurulmasını hak ediyorsunuz."
Bir yumruk darbesiyle kendinden uzağa fırlatarak: "Gidin de diz çö-
kerek kocanıza yalvarın... Az sonra size olabilecek en korkunç cezaları
uygulayacağız." Kız gözyaşları içinde Durcet'in ayaklarına kapandıysa
da Durcet fazlasıyla tahrik olduğunu ve bin lui için bile bu fırsat ka-
çırmak istemeyeceğini, hemen oracıkta genel bir örnek olacak ama

cumartesi gününe de golge düşürmeyecek bir ceza vermeleri gerektiğini söyledi. Bu kez servis yapan çocukları çarçabuk göndermek ve cezayı oracıkta uygulamak istiyordu, oysa kahve içilirken eğlenme alışkanlıkları vardı. Adélaïde ve iki yalnız yaşlı Louison ve Fanchon, dört kadın arasında en acımasız ve en korkusuz olanları durumun olan bitene bir perde çekmemize neden olacağı kahve salonuna geçtiler. Dört kahramanımızın boşaldığına ve Adélaïde'nin yatmaya gitmesine izin verdiklerine şüphe yoktu. Kombinasyonu düşünmeyi okuyucuya bırakıyor ve hemen Duclos'un öykülerine geçiyoruz. O akşam Adélaïde alacak olduğu halde Augustine ile değişiklik yapan dük dışında her biri yanına eşlerini alıp yerleştiğinde, Duclos öyküsüne kaldığı yerden devam etti:

"Bir gün" dedi bu güzel kız, "gördüğüm randevu evlerindeki arkadaşlarımdan birine pasif kırbaççı olarak yardım ediyordum. Dikenli sopalar ve sığır sinirinden kamçılarla dövülen adamlar gördüğümünden ve bizzat kırbaçladığımdan, daha beterlerine de şahit olmuştum. 'Oh Tanrım!' dedi bana. 'Bu konuda daha sertlerini gördüğünü bildiğimden, yarın sana müdavimlerimden birini göndereceğim.' Beni sabah-tan, ziyaret saati ve hatırladığım kadarıyla M. de Grancourt adındaki bu yaşlı çiftçiye izletilecek şölen konusunda uyardığından, gereken her şeyi hazır ettim ve adamımızı bekledim. İş benimle olacaktı. Her şey buna göre hazırlanmıştı. Geldi ve yalnız kaldıktan sonra: 'Mösyö' dedim ona, 'size söylemek zorunda olduğum haberdan dolayı üzgünüm ama hapsedilmiş bulunuyorsunuz. Buradan asla çıkamayacaksınız. Parlamento tutuklanmanız görevini bana verdiği için üzgünüm, ama yazılı emir cebimde duruyor. Sizi evime gönderen kişi tuzak kurmuştu. Aslında olan bitenden haberdardı ve bu sahnenin yaşanmasını engelleyebilirdi. Neyse! Suçunuzu biliyorsunuz. İşlediğiniz türden karanlık ve dehşet verici suçlar cezasız kalmaz ve bu kadar ucuz kurtulduğunuz için fazlasıyla mutlu olduğunuzu görüyorum.' Adamımız söylevimi büyük bir dikkatle dinlemişti. Biter bitmez ağlayarak ayaklarına kapanarak, onu kurtarmam için yalvardı. 'Kendimi fazlasıyla kaybettigimi

biliyorum. Tanrı ve Adalete son derece saygısızlık ettim... Aama ma-
dem ki cezalandırılmamdan siz sorumlusunuz tatlı bayan, sizden bana
iyi davranmanızı ısrarla rica ediyorum.' 'Mosyö' dedim ona, 'ben göre-
vimi yapacağım. Benim de izlenmediğimi nereden biliyorsunuz. Ben-
den istediğiniz merhamet benim de hoşuma gitmez miydi? Sorun-
ve sakın olun. Size tek söyleyebileceğim bu.' Grancourt itaat etti ve bir
dakika içinde anadan doğma çırılçıplak kaldı. Aman Tanrım! Bu nasıl
bir vücuttu böyle! Ancak renk renk boyanmış bir taftaya benzetebilir-
dim. Karşıdaki bedenin her yeri yara izleriyle kaplıydı. Buna rağmen,
bana sabah vakti açıklamasıyla birlikte gönderilen sivri iğnelerle kaplı
demir çubuğu ateşe koydum. Bu öldürücü silah, Grancourt çırılçıplak
kaldığı sırada neredeyse kor haline gelmişti. Ona saldırdım ve önce ya-
vaş, sonra biraz daha hızlı ve ardından tüm gücümle dövmeye başla-
dım. Ayrım gözetmeden ense kökünden topuklarına kadar her yerine
vuruyordum. Adamı göz açıp kapayana kadar kanlar içinde bırakmış-
tım. 'Siz iğrenç bir adamsınız!' diyordum ona vururken. Tüm bu suçla-
rı işlemiş bir alçaksınız. Sizin için kutsal olan hiçbir şey yok. Son ola-
rak da annenizi zehirlediğiniz söyleniyor. 'Bu doğru madam, bu doğ-
ru...' diyordu cinsel organı ile oynarken. 'Ben bir canavarım, ben bir ca-
niyim, yapmadığım ve yapmayacağım alçaklık yok. Darbeleriniz boşu-
na. Asla düzelmeyeceğim. Suça karşı aşırı şehvet duyuyorum. Beni öl-
dürseniz de suç işleyeceğim. Suç benim bir parçam, hayatım. Onunla
yaşadığımı hissediyorum ve onunla ölmek istiyorum. Bu sözlerle ne
kadar heyecanlandığımı tahmin edersiniz...' Sövgülerimi ve darbeleri-
mi iki kat artırdım. Bu arada bir parça meni fışkırdı... Bu bir işaretti.
Bu işaretle birlikte en hassas yerlere vurma işini ve sertliğimi iki katına
çıkardım. Takla atm, zıpladı, kaçtı ve boşalırken bu kanlı şölenin izle-
rinden kurtulması için hazırlamış olan bir ılık su küvetine atmaya gitti
kendini. Oh! Bu kez arkadaşımın bu konuda benden daha çok şey gör-
me onuruna sahip olduğunu itiraf ettim. Şunu da söyleyebilirim, biz
Paris'te bu kadar çok şey görmüş yegane iki kişiyiz. Çünkü Granco-
urt'umuz değişiklik yapmaktan hoşlanmıyordu. Yirmi yıldır her uç

günde bir aynı iş için bu kadına gidiyordu.”

“Kısa bir süre sonra, aynı arkadaşım fantezisinin size en az bunun-
kı kadar özel geleceğine inandığım bir başkası için aradı beni. Sahné
Roule'deki küçük evinde geçecekti. Beni yatakra bir adamın yattığını
gördüğüm oldukça loş bir odaya soktular. Odanın ortasında bir tabut
duruyordu. ‘Görüyorsunuz’ dedi bana hovardamız. ‘Ölüm döşeginde
olan ve kült nesnesine son bir kez daha dokunmadan gözlerini kapat-
mak istemeyen bir adamla karşı karşıyasınız. Kalçalarla taparım ben
ve bir kış öperken ölmek istiyorum. Gözlerimi kapar kapamaz beni
kefene sararak bu tabutun içine yerleştirin ve tabutu çivileyin. Niye-
tim bu zevkin koynunda ölmek ve bu son anımda şehvet nesnemden
hizmet almaktır. Hadi’ diye devam etti, alçak bir sesle ve kesik kesik
soluyarak, ‘çabuk olun, zira son anımı yaşıyorum.’ Yaklaştım, arkamı
döndüm, ona kalçalarımı gösterdim. ‘Ah! Ne güzel bir kalça!’ dedi.
‘Beni bu güzelin mezara götürmesinden çok hoşnutum!’ Ve dokuna-
rak araladı, heyecanlı bir şekilde öptü.”

“Ah!’ dedi biraz sonra uzaklaşarak ve öteki tarafa dönerek. ‘Bu haz-
zı uzun süre yaşayamayacağımı biliyordum! Ölüyorum, size söyledik-
lerimi unutmayın.’ Ve bunları söyledikten sonra derin bir soluk verdi,
morardı. Şeytan herif rolünü öyle iyi oynuyordu ki, neredeyse öldüğü-
ne ben bile inanacaktım. Hiç istifimi bozmadım: Bu kadar eğlenceli
bir törenin sonunu merak ederek adamı tabuta yerleştirdim. Hiç ki-
mıdamıyordu. Böyle görünmesini sağlayan bir sırtı mı vardı, benim
hayal gücüm fazla mı etkilenmişti bilmem. Bence adam bir demir çu-
buk kadar sert ve soğuktu. Yalnızca organı yaşam belirtisi veriyordu.
Zira sertti ve karnına yapışmıştı. Adamın durumuna rağmen meni
damlaları fişkırtır gibi görünüyordu. Derhal kefene sarıp sürükledim.
Bu pek kolay olmamıştı, zira kaskatı duruşu onu bir sığır kadar ağır
kılıyordu. Yine de sonunda başardım. Adamı tabutun içine yatırıp ya-
tırmaz ölüler duasını okumaya koyuldum ve sonunda tabutu çivile-
dim. İşte bu kriz anıydı: Çekiç sesleri duyulur duyulmaz ki, deli gibi

haykırdı: "Ah! Yüce Tanrım! boşalıyorum! Kurtar beni kaltak, yakalarsam geberteceğim seni!" Beni bir korku aldı ki sormayın gitsin... Merdivene atladım ve tecrübeli bir uşakla karşılaştım. Efendisinin çalgınlıklarını bildiğinden bana iki lui verdi ve aceleyle efendisini koyduğum tabuttan kurtarmak için odaya koştu."

"İşte güzel bir haz!" dedi Ducet. "Eh peki Curval, sen bunu nasıl buluyorsun?" "Mukemmel" dedi Curval, "ölüm fikrini kullanmak isteyen ve bunu şehvetle birleştirmenin en iyi yolunu arayan bir adam. Bu adamın gerçekte bir popo mıncıklarken öleceğine hiç şüphe yok." "Asıl şüphe olmayan" dedi Champville, "inançsızlıktan gurur duyuyor oluşu. Onu tanıyorum ve bu gururu göstermek için dinin en kutsal gizemlerini bile kullandığını size gösterecek fırsatım olacak." "Olmalı da..." dedi Duk. "Bu her şeyle alay eden ve son anlarında bile düşünmek ve eylemde bulunmak isteyen bir adam." "Ben" diye ekledi Piskopos, "bu tutkuda çok baştan çıkarıcı bir yön buluyorum. Organımın kalktığını sizden saklamayacağım. Devam et Duclos, devam et, aksi taktirde saçmalayacağım ve bugün bunu yapmak istemiyorum."

"Eh peki!" dedi güzel kız. "İşte daha az karmaşık biri daha: Bu, yalnızca kık deliğini dikirme zevkini yaşamak için beş yıldan fazla peşimden koşan bir adamdı. Karın üstü yere uzanıyor, ben de bacakları arasına oturuyordum ve elimde bir iğne ve balmumuna batırılmış yarım karış uzunluğunda bir iple tüm anüs çevresini dikiyordum. Adamın bu bölgedeki derisi öylesine sertti ki, işimi yaparken iğne darbelerim bir damla bile kan çıkartmıyordu. Bu arada o da kendi organı ile oynuyor ve son iğne batışında bir şeytan gibi bağırarak boşalıyordu. Sarhoşluğu başa çıkılmazdı. Yaptığım işten korkuyordum... İşte, hepsi bu."

"Bir başkası için doğanın her köşesini tüylü yarattığı bedeninin tamamını şarap ispiertosu ile ovuyor, ardından bu ispiertolu likörü tutuşturuyordum... Tüm tüyler aynı anda yok oluyordu. Kendini alevler içinde görünce boşalıyordu... Bu arada ben de belimi, kalçamı ve geri kalan bölgelerimi gösteriyordum... Çünkü bu adamın asla ön tarafa

bakmamak gibi kötü bir zevki vardı.”

“Aranızdan hanginiz bir zamanların noter yardımcısı ve bugünün Parlamento Başkanı Mirecourt’u tanıyor baylar?” “Ben...” diye cevap verdi Curval. “Eh peki Mösyö” dedi Duclos, “bir zamanlar yaşadığı ve bence bugün de devam ettirdiği tutkusunun ne olduğunu biliyor musunuz?” “Hayır ve inançlı biri olarak bilindiğinden ya da bilinmek istediğinden, öğrenmek de çok hoşuma gider.” “Eh peki” diye devam etti Duclos. “ona bir eşek muamelesi yapılmasını istiyordu...” “Ah Tanrım!” dedi Dük Curval’e. “Arkadaşımın nasıl böyle bir zevki olabilir! Bu adamın inançlı olduğuna bahse girebilirim... Eh peki sonra?” “Daha sonra monsеньör, onu yularından tutmak, odada bir saat kadar dolaştırmak gerekiyor, bu arada o da anıyordu. Üzerine biner binmez, yürüyüşünü hızlandırmak istermiş gibi tüm vücudunu ince bir değnek ile kamçılıyorduk. Hızını iki kat artırıyordu ve bu zaman zarfında organı ile oynadığından boşalırken tiz çığlıklar atıyor, bir çiftte savuruyor ve kızı sırtüstü yere atıyordu.” “Oh! Bu seferki şehvi olmaktan çok keyifli. Peki, lütfen söyle bana Duclos, bu adamın aynı zevke sahip arkadaşı da var mıydı?” “Evet” diye cevap verdi sevgili Duclos akıllı davranıp işi şakaya vurarak ve görevini tamamladığından kürsüden inerek evet monsеньör, bana çok arkadaşı olduğunu söylemişti, ama onları bize göstermek istemiyordu.” Seans bittiğinden yemek öncesinde birkaç oyun oynamak istediler... Dük Augustine yi fena halde sıkıştırıyordu. “Şaşırmıyorum” diyordu klitoris ile oynayarak ve organını ona yapıştırarak, “Curval’ın bazen anlaşmayı bozarak bir bekaret halletmek istemesine şaşırmıyorum, zira örneğin şu an Augustine’inkini zevkle şeytana satabilirdim.” “Hangisini?” dedi Curval. “Bana kalsa ikisini de!” diye cevap verdi Dük. “Ama uslu durmak lazım: Zamanını bekleyerek hazlarımızı daha mükemmel kılacağız. Hadi küçük kız” diye devam etti, “bana kalçalarını göster. Bu belki düşüncelerimin içeriğini değiştirebilir... Lanet olsun! Bu küçük kızın ne kadar da güzel bir poposu var! Curval, bana ne yapmanı önerirsin?” “Bir tahtirevan...” dedi Curval. “Harika olur!” dedi Dük. “Ama sabret... Her şeyin zamanının geleceği-

ni göreceksin." "Çok sevgili kardeşim" dedi papaz kesik kesik, "meni kokan sözler ediyorsunuz." "Eh! Kesinlikle boşalmak için büyük bir istek duyuyorum." "Kim tutuyor sizi?" diye sordu Piskopos. "Oh! Bir çok şey..." diye devam etti *sine* Dük. "Her şeyden önce bok yok, bok isterdim. Aslında bilmiyorum: Çok şeye ihtiyacım var." "Peki neye?" diye sordu Dük. "Bana küçük bir iğrençlik yeter." Ve Augustine, Zéla-mir, Cupidon, Duclos, Desgrandes ve Herkül ile dip odaya geçti... Bir dakika sonra, sonunda Dük'ün hem başının hem taşaklarının rahatlamış olduğunu kanıtlayan çığlıklar ve haykırışlar duyuldu. Augustine'e ne yaptığı pek bilinmiyordu, ama ona karşı duyduğu aşka rağmen, parmaklarından biri sarılı halde ağlayarak geri geldiği görüldü. Bütün bunları hâlâ açıklayamıyor olduğumuz için üzgünüz, ama tabi olduğumuz bu baylar izin verilmediği için henüz anlatmadığımız şeylere kalışmamalılar. Bu durum yaptıkları anlaşılmaya da formel olarak uymaktadır, ama bir topluluğun tamamı aynı hatayı yaptığında, yine topluca affedilmektedir. Dük geri döndü ve Durcet ile Piskopos'un da zaman kaybetmemiş olduğunu ve Brise-cul'un kolları arasındaki Curval'in yanında şehvet nesneleri olanların yapabileceği her şeyi keyifle yaşarken görerek memnun oldu. Yemek servis edildi. Şölenler her zamanki haliyle gerçekleşti. Yattılar... Adelaïde iyice topallıyordu... O gece onu alması gereken Dük çağırdı ve şölenlere her zamankinden biraz daha sarhoş geldiğinden, onu idare edemeyeceğini söylediler. Sonuçta o gece de önceki geceler gibi, yani coşku ve şehvet içinde geçti. Şairin de dediği gibi; sarışın tan vakti geldiğinde Apollon Sarayı'nın kapıları açıldı, kendisi de hovarda olan bu Tanrı, yeni şehvet oyunlarını aydınlatmak üzere gok mavisi tahtına çıktı.

Yirmi Beşinci Gün

Silling Satosu'nun aşılmaz duvarlarının sağırlığında yeni bir entrika hazırlanıyordu. Ama Adelaïde ve Sophie'ninki kadar tehlikeli bir so-

nucu olmayacaktı. Yeni bir birliktelik de Aline ve Zelmire arasında gelişiyordu. Bu iki genç kızın karakterlerinin uygunluğu onları birbirine bağlamaya yardımcı olmuştu. Her ikisi de uysal ve hassastı. Aralarında iki buçuk yaş vardı. Oldukça çocuksu, oldukça iyicil olan bu çocuklar neredeyse aynı erdemlere ve hatta kusurlara sahipti. Çünkü uysal ve şekfatli olan Zelmire de Aline gibi uyuşuk ve tembeldi. Öyle iyi anlaşıyorlardı ki, yirmi beşi sabahı aynı yatakta bulundular. İşte sonrasında olup bitenler: Curval'e ayrılmış olan Zelmire bilindiği gibi onun odasında yatıyordu. Aynı gece Aline Curval'in yatak kadını idi. Ama Curval şölenler sırasında ölesiye sarhoş olunca, Brise-cul'den başkasıyla yatmak istemedi. Böylece tesadüfen terk edilen ve bir araya gelen iki küçük saf genç kız üşümek kaygısıyla aynı yatağa girerek ve parmak uçlarına kadar örtündüler. Curval sabah gözlerini açıp da bu iki kuşu aynı yuvada görünce orada ne aradıklarını sordu ve ikisinin de derhal yatağına gelmesini emretti. Suç ağırdı: Bu iki küçük hanım ahlâksızlıkların kurbanıydı ama birbirlerine edepli davranmaları isteniyordu (zira böyle uygunsuz şehvet oyunlarına izin yoktu) ve arada bir aralarında ahlâksızlık yapmalarına izin verildiğinde bunun mösyölerin emriyle ve gözleri önünde yaşanması gerekiyordu. Olayın konseye getirilmesine karar verildi. İtiraz etmeye cesaret edemeyen iki suçlu ne yaptıklarını anlatma ve küçük özel yeteneklerini herkesin önünde gösterme emri aldılar. Fazlasıyla kızararak, ağlayarak ve yaptıklarından dolayı özür dileyerek istenileni yerine getirdiler. Bu küçük güzel çifti cumartesi günü cezada görme fikri öylesine hoştu ki, kimse merhamet etmeyi aklından bile geçirmedi. O hafta defteri büyük bir keyifle doldurmuş olan Durcet'in emriyle kaydedildiler. Bu gezi tamamlandığında yemeğe gidildi ama Durcet ziyaretine devam etti. Korkunç sindirim oyunları yine bir cezaya mal oldu. Bu seferki küçük Michette idi... Söylendiğine göre artık kendini tutamıyordu. Onu, bir gün önce fazla yedirmişlerdi, onlarca küçük çocuksu özür deftere yazılmasını engelleyemedi. Fazla isteklenen Curval öfkeli gözlerini kıza dikerek: "Oh! Evet lanet olası küçük kaltak..." dedi ona. "Oh! Evet lanet kız!

Cezanızı çekeceksiniz, üstelik de benim ellerimden. Böyle sıçmanıza izin yok. En azından bizi haberdar edebilirdiniz. Dışkıyla karşılaşma-
ya hazır olmadığımız bir saatte olduğumuzu biliyorsunuz.” Ona bu
dersi verirken bir yandan da kalçalarını sertçe sıkıştırıyordu. Oğlanlar
biraktıkları gibi bulundular. Hiçbir şapel izni verilmedi masaya otu-
ruldu. Akşam yemeğinde Aline'nin yaptıkları konusunda fikir alış veri-
şinde bulundular. Onun saman altından su yürüttüğüne inanıyorlardı
ve artık bunun kanıtları da ortaya çıkmıştı. “Eh peki, dostum!” dedi
Durcet Piskopos'a. “Görüntüye inanmalı mıyız?” Oybirligiyle yanış-
maları için bir neden olmadığına ve hepsi yalancı olduğundan, zekala-
rını daha becerikli olma yolunda kullanmadıklarına karar verdiler. Ko-
nuşmalar kadınlar üzerine döndü ve onlardan öğrenen Piskopos kadın-
ların onda yarattığı öfkeyi anlattı. Onları hayvanların en çirkin halleri
kadar aşağılık buluyordu. Bir zamanlar dünyayı onlar olmadan yarat-
manın yolunu bulan doğada hiçbir şeye zarar vermeden kadınların kö-
künü kazıyabileceğimizi söyleyerek varlıklarının gereksiz olduğunu ka-
nıtladı. Kahveye geçildi... Servis Augustine, Michette, Hyacinthe ve
Narsis tarafından yapılıyordu. En basit ve en büyük zevklerinden biri
oğlanların organlarını ağzına almak olan Piskopos, birkaç dakika Hy-
acinthe ile oynayıp eğlenirken, birden geri çekilerek haykırdı: “Ah Tan-
rım, dostlarım, işte bir bekaretin bozuluşu! Bu küçük komik çocuk ilk
kez boşalıyor, bundan eminim.” Gerçekten de kimse Hyacinthe'nin bu
noktaya geldiğini fark etmemişti. Hatta bu işi başarmak için fazla genç
olduğunu düşünüyorlardı, aslında on dördünü doldurmuştu. Bu, do-
ğanın yeni yetenekler bahsettiği bir yaştı ve Piskopos'un zafere kavuş-
tuğu düşüncesi doğruydü. Yine de olayı kesinleştirmek istediler. Mace-
raya hepsi birden tanık olmak istiyordu. Genç adamın çevresinde ya-
rım daire şeklinde oturdular. Haremin en ünlü masturbasyon ustala-
rından Augustine, çocuğu topluluğun önünde tahrik etme emri aldı.
Genç adama da kızın vücudunun istediği yerine dokunma ve okşama
izni verildi: Gün kadar güzel, on beş yaşındaki genç bir kızın kendini
on dördündeki genç bir delikanlının okşamalarına teslim etmesi ve

doyumların en mükemmeli için tahrik etmeye çalışmasından daha şehvetli bir gösteri olamazdı! Hyacinthe, belki doğanın da yardımıyla ama muhtemelen gözünün önünde yaşanan örnekler sayesinde yalnızca mastürbatörünün güzel küçük kalçalarına dokundu, okşadı, öptü ve bir süre sonra güzel yanakları renklendi. İki üç derin nefes alıp verdi ve güzel küçük organı titredi. Beş altı yumuşak ve krem gibi beyaz damla üç adım öteye, kalanı da hemen yanında duran ve kendini Narsise teslim etmiş olan Durcet'in bacağına üzerine düştü. Olay kesinleşmişti. Çocuğun her yerini öptüler, okşadılar: Herkes bu taze meniden bir parça almak istiyordu ama onun yaşında ve ilk başlangıçta altı boşalma çok görünmediğinden, şehvet düşkünlerimizden her biri ağzına bir tane istedi. Bu gösteriyle baştan çıkan Dük, Augustine'e saldırdı ve iki üç kez boşalana dek klitorisini diliyle tahrik etti. Dük, Augustine'i bu şekilde kullanırken, artık yaşayamayacağı hazların izlerini toplamaya gelen, bu güzel çocuğun ağzını binlerce kez öpen ve böylece bir başkasının duyularında gezinen şehveti yutan Durcet'yi izlemekten daha eğlenceli bir şey olamazdı. Geç olmuştu. Öğle uykusunu adayarak Duclos'un uzun süreden beri onları beklediği öykü salonuna geçmek zorunda kaldılar. Herkes yerini alınca, maceralarına kaldığı yerden şu sözlerle devam etti:

"Aşağılanmalarda ya da acılarda, yaş ya da bezginliğin kaybettirdiği haz kıvılcımlarına yeniden kavuşmak için bazen kendisine karşı da işkenceler yaratan insanları anlamanın çok güç olduğunu söylemekten gurur duyuyorum baylar. Altmış yaşında ve her tür şehvet oyununa fazlasıyla düşkün birinin duyularını ancak vücudunun her yerinde ve özellikle de doğanın bu hazları verdiği yerler üzerinde bir mum yaktırarak uyandırabilen bir adam olabileceğine inanır mısınız? Bu mumları kalçalarına, cinsel organına, taşaklarına ve özellikle de kık deliğine sıkıca bastırarak söndürüyorduk... Bu arada, o da bir kık deliği öpüyor ve bu acılı işlem on beş yirmi kez tekrarlandıktan sonra, ona hizmet eden yakıcının anüsünü emerek boşalıyordu."

"Kısa bir süre sonra, beni bir ar kağıdı kullanmaya zorlayan ve tüm vücudunu tam olarak adımı andığımız hayvanlarınkı gibi kağıtlanmanı isteyen bir başkasını gördüm. Vücudu tamamen kana bulandığında, onu şarap ispiertosuyla ovalıyordum ve bu acı anı onun, gerdanının üzerine parlayarak boşalmasını sağlıyordu. Menistyle sulamak istediği savaş alanı burasıydı. Önünde diz üstü çöküyor, organını memelerimle sıkıştırıyor ve taşaklarındaki fazla sertliği ustalikle yayıyordum."

"Bir üçüncüsü, kalçalarındaki kulları tek tek yolduruyordu. Bu sırada az önce yapmış olduğum sıcacık bokun üzerinde kendi organı ile oynuyordu. Daha sonra bir parça meni bana krizin yaklaştığını anlatıyordu. İş sonuca vardırarak için her iki kalçasına da kan çıkaracak birer makas darbesi atınam gerekiyordu. Her tarafı türlü yaralarla kaplıydı ve açacağım iki yara için el değmemiş bir yer bulmakta güçlük çekiyordum. O anda burnunu bokun içine daldırıyor, tüm yüzüne buluyor ve sperm dalgaları esrikliğini taçlandırıyor."

"Bir dördüncüsü, organını ağzıma yerleştiriyor ve tüm gücümle ısırmanı emrediyordu. Bu sırada son derece sivri dişli bir demir tarakla iki kalçasını yırtıyor, daha sonra da organının çok hafif ve çok zayıf bir ereksiyonla boşalmaya hazır olduğunu hissettiğim anda, iki kalçasını olağanüstü miktarda ayırıyor ve bu iş için önceden yere yerleştirmiş olduğum bir mumu anüsüne, deliğine mümkün olduğunca yaklaşıtıyordum. Ancak bu mumun anüsünü yaktığını hissettiğinde boşalmaya hazır oluyordu. Böylece ısırıklarımın şiddetini iki katına çıkarıyordum. Çok geçmeden ağzım dolmuş oluyordu."

"Bir dakika!" dedi Piskopos, "bugün ağza boşalmaktan söz edildiğini duymak istemiyorum. Bu bana az önce yaşadığım keyfi hatırlatıyor ve aklımı bu tür zevklere çekiyor." Bunu söylerken o gece yanında görevli olan Bande-au-ciel'i kendine çekti ve gerçek bir kadın şehvetiyle organını emmeye koyuldu. Meni fışkırdı, fışkıranları yuttu ve aynı işlemi Zephire ile yineledi. Organı sertleşmişti. Bu kriz sırasında

vanında nadiren kadın bulundururdu. O gün ne yazık ki yeğeni Aline oradaydı. "Ne yapıyorsun orada kaltak?" dedi ona. "Benim erkek iste-diğimi bilmiyor musun?" Aline kaçmak istedi ama adam onu saçla-rından yakaladı ve hareminden iki kızla, Zelmire ve Hebe ile birlikte odasına sürükledi. "Görürsünüz, görürsünüz..." dedi arkadaşlarına. "Bu namussuzlar kamış isteğime anlam verememenin cezasını çekecekler!" Fanchon emir üzerine üç bakireyi izledi ve bir süre sonra Aline'nin çığlık çığlığa bağır-dığı duyuldu. Sevgili yeğenin acılı sesine monsenyörün boşalma homurtuları da eklendi. Sonunda hepsi bir-den geri döndü... Aline ağlıyor, arkasını tutuyor, sıkıyordu. "Gel de göster bakayım!" dedi düğ. "Kardeşimin hoyradığının izlerini görme-yi pek seviyorum." Aline'nin ne gösterdiğini bilmiyorum çünkü bu cehennem benzeri odalarda neler olup bittiğini keşfetmem mümkün olmuyordu. Ama Düğ haykırdı: "Ah! Kahretsin! Bu muhteşem! Emi-nim ben de aynısını yapabilirim." Bunun üzerine Curval, saatin geç olduğunu ve şölenlerde açıklayacağı bir eğlence projesi bulunduğunu, bunun için hem kafasının hem menisinin yerinde kalması gerektiğini söyledi. Duclos'dan geceyi kapatacakları beşinci öyküyü anlatmasını rica ettiler ve kız şu sözlerle devam etti:

"Kendini aşağılatma ve zarar verdirme çılgınlığına sahip bu ola-ğandışı adamlardan biri de" dedi bu güzel kız, Foucolet adıyla çağır-dığımız Hazine Bakanı idi. Bu çılgınlığını ne kadar ileri götürebile-ceğini hayal etmek olanaksızdı. Tüm işkencelerden bir örnek uygula-mak gerekiyordu. Onu asıyordum, ama ip tam zamanında kopuyor, adam döşegin üzerine düşüyordu. Hemen ardından Saint-Andrae haçının üzerine yatırıyor ve bir karton sopa ile kollarını bacaklarını kırar gibi yapıyordum. Omzunun üzerini yarı ısıtılmış demir ile hafifçe dağlıyor, sırtını büyük bir sanat eseri yaratır gibi özenle kamçılı-yordum. Bütün bunlara iğrenç sövgüler, acı vaat eden tehditler eşlik etmeliydi. Bu sırada o da git gide rükenerek, organı elinde, Tanrı'dan ve Adalet'ten alçakgönüllülikle özürler diliyordu. Sonunda seans,

baştan çıkışının son evresinde, hovardanın menisini boşalttığı arka tarafında sona eriyordu."

"Eh peki, Duclos bitirdiğinde huzur içinde boşalmama izin verecek misin?" dedi Dük, Curval'e. "Hayır, hayır!" dedi Başkan. "Sakla suyunu. Ona şölenlerle ihtiyacım olduğunu söylemiştim. "Oh! Emrindeyim!" dedi Dük, "Beni yaşlı bir adam yerine koyuyor ve burada akıtacağım birkaç damla meninin dört saat sonra yaşanacak olaylara katılmamı engelleyeceğini mi düşünüyorsun? Korkma, hazır olacağım, ama kardeşim bana öylesine güzel bir canavarlık örneği verdi ki, sevgili ve sevimli kızın Adélaïde ile denemezsem çok sınırlı olacağım." Ve kızı dörtlüsündeki Therèse, Colombe ve Fanny ile odaya iterek, Piskopos'un yeğeni ile yaptıklarını tekrarlardı ve kısa zamanda boşaldı. Çok geçmeden genç kurbanının tüyler ürpertici çılgılığı ve ihtiyaç hovardanın homurtuları duyuldu. Curval bu iki kardeşten hangisinin daha iyi olduğunu saptamak istedi? İki kadını da çağırdı ve ikisinin de arkasını inceleyerek, Dük'ün daha iyi taklit ettiğine karar verdi. Masaya oturdular... Tüm erkekler ve kadınlar birkaç ilaç alarak bağırsaklarını hava ile doldurduğundan, yemekten sonra ağza osurma oyunu oynadılar. Arkadaşların dördü de kanepelerinin üzerine başlarını yukarıda uzanmıştı ve herkes sırayla gelip ağızlarına osuruyordu. Duclos saymakla ve kaydetmekle görevliydi. Yalnızca dört yutucuya karşılık otuz altı osurucu kız ve erkek olduğundan, bazıları neredeyse yüz elli tane yutmuştu. Curval bu şehvetli törene Dük'ün de katılmasını istiyordu, ama buna gerek kalmamıştı. Curval kendisine önerilen yeni bir oyun daha fazla ilgisini çekecek kadar hovardalık düşkünüydi ve Fanchon'un hoş rüzgarlarında bir ikinci kez boşalmadan edemedi. Curval için meniye mül olan Anzinois'un osurukları oldu. Durcet, Martaine'inkilerle ve Piskopos da Desgrandes'inkilerle tahrik olarak kaybetti kendininkini. Ama genç güzeller hiçbir şey elde edemediler, bu nedenle devam etmeleri ve iğrençlikler yapanın hep bu sefih insanlar olması gerekiyordu.

Yirmi Altıncı Gün

Cezalardan daha keyifli bir şey olmadığından, başka hiçbir şeye bu kadar zevkle hazırlanılmadığından ve öykülerin gelişimiyle izin verildikçe, buraya kadar tadılması zorunlu olan bu tür zevklere olabildiğince teslim olunuyor, insanları cezalarını çekerken şehvet yaratacakları hatalara düşürmeye yönlendirmenin tüm yolları hayal ediliyordu. Bu iş için arkadaşlar o sabah olağanüstü bir toplantı yapmışlardı. Bir çözüme bağlayacaklardı... Varolan kurallara, çiğnenmesi doğrudan cezalandırılmaya neden olacak farklı maddeler eklediler. Önce karlılarından, genç oğlanlar ve kızlardan ısrarla arkadaşların ağzına gaz çıkarmalarını istediler. Bu istek içlerini kapladığı anda, hemen birilerini bulmaları ve içlerindeki oracıkta boşaltmaları gerekiyordu. Suçlulara ağır bir bedensel işkence uygulanacaktı. Bide ve kış silme cezalarının kullanımı da şiddetle savunuluyordu. Hiçbir istisna tanınmadan herkese asla yıkanmama ve sıtıktan sonra kıçlarına herhangi bir şey sürmeme emri verildi. Popoları temiz bulunan bu kişinin, ceza almak için bu işi arkadaşlardan birinin yaptığını kanıtlaması gerekecekti. Ama sorgulanan arkadaş canı istediğinde olanı biteni yadsıma kolaylığına sahip olduğundan, durum iki kez daha zevkliydi. Anüsü diyle temizlemek ve ona bu zevki veren kişiyi cezalandırmak... Buna örnekler göreceğiz. Daha sonra yeni bir tören başlatıldı... Sabahtan itibaren, kahvede, kızların odasına gidilir gidilmez, hatta bundan da sonra, oğlanların odasına geçildiğinde, herkes sırayla arkadaşların önünde eğilecek, yüksek ve duyulur bir sesle şöyle diyecekti: "Tanrı'dan nefret ediyorum! Popomu ister misiniz? Üzerinde biraz dışkı var." Ve bu sövgüyü ya da öneriyi söylemeyen kız ya da erkekler hemen o ürkütücü deftere kaydedilecekti. Sofu Adelaide ve genç öğrencisi Sophie'nin bu tarz iğrençlikleri ağızlarına almakla ne kadar güçlük çekeceklerini tahmin etmek güç olmayacaktı. Bu düzenlemelerin ardından, hafiyeler belirlendi. Tüm tiranlar tarafından benimsenen cezaları artırmanın bu barbar yolu coşkuyla kabul edildi. Bir başkasına dair şikayet bildiren kişinin işleyeceği ilk hatada alacağı cezanın ya-

rı yarıya indirilmesine karar verildi. Bu herhangi bir vaat içermiyordu. Çünkü bir başkasını suçlayan kişi yarısının indirileceği söylenen cezayı zaten bilmiyordu. Ona verilmek istenen cezayı artırmak da çok kolaydı. Suçlamaya kanıt aramadan inanılmasına, deftere kaydedilmek için herhangi biri tarafından suçlanmanın yeterli olmasına karar verildi ve ilan edildi. Ayrıca yaşlıların yetkileri de artırıldı. Gerçek olsun ya da olmasın, herhangi bir şikayet durumunda kişi derhal cezalandırılacaktı. Kısacası, en güçlü tiranın bile yaşayabileceğinden daha büyük zevkler tadacaklarından emin, küçük toplulukları üzerinde uygulayacakları tüm eziyet ve adaletsizlikleri ortaya koydular. Bu iş bitince gardiropoları ziyaret ettiler. Colombe suçlu bulundu. Bir gece önce yemeğine kattıklarına dayanamamıştı. Çok mutsuzdu. Üst üste dört haftadır cezadaydı. Yaptıkları ortadaydı ve hayatta görebileceğiniz en taze, en düzgün ve en minyon kızı suçlamaktan başka çare yoktu. Poposunu silmemiş olduğunu, en azından bunun ona biraz fayda sağlaması gerektiğini öne sürdü. Durcet inceledi ve çok büyük ve çok geniş bir dışkı bulaşığı bulunduğundan, pek sert muamele görmeyeceğine güvence verdi. Organı sertleşen Curval çocuğa saldırdı ve anüsünü tamamen temizleyerek dışkı parçasını aldı. Yemek arasında kızın ağzına sert öpücükler konduruyor ve kendi yaptıklarını yutmaya zorluyordu. Bir gün önce tuvaletten sonra mümkün olan en pis halde kalmaları emredilmiş olan Augustine ve Sophie'yi ziyaret ettiler. Sophie adet dönemindeydi. Sırası geldiğinden Piskopos ile yattı. Augustine son derece remizdi. Durumundan emin halde gururla geri çekildi ve alışlageldiği üzere Bay Dük ile yattığı ve organını emdiği Dük'ün kış deliğini yalayarak boşaldığını söyledi. Dük'e sorulduğunda (doğru olsa bile) bunları hatırlamadığını, organı Duclos'un kışında uykuya daldığını, olayı daha derinlemesine inceleyebileceklerini ifade etti. Durumu olabilecek en ciddi ve en ağır haliyle ele aldılar. Duclos'u aramaya gittiler. Neler olup bittiğini gören Duclos, Dük'ün söylemiş olduklarını onaylarken, Augustine'in de monsenyörün yatağına çağrılmış olduğunu, monsenyörün kendi bokunu yemek için onun üstüne pisle-

diğini anlattı. Augustine tezini desteklemek istedi ve Duclos'a karşı çıktı ama susması istendi ve neredeyse tamamen masum olmasına rağmen cezaya kaydedildi. Oğlanların tarafına geçildiğinde Cupidon'u hatalı buldular: Odadaki lazımlığına görebileceğiniz en güzel dışkı parçasını bırakmıştı. Dük yakaladı ve yuttu... Bu sırada genç adam organını emiyordu. Tüm şapel izinlerini reddettiler ve yemek odasına geçildi. Durumundan dolayı ancak zaman zaman kullanılan güzel Constance, o gün orada çırılçıplak bulunuyordu. Hafiften şişmeye başlayan karnı Curval'i fazlasıyla baştan çıkardı ve Curval'in, meyvesini en azından belli bir süre sakınmak isteyen ve acısının her gün daha da arttığı fark edilen bu zavallı yaratığın kalçalarını ve göğsünü biraz sert yoklamaya başladığının fark edilmesiyle, hiçbir zaman muaf tutulmadığı öykülere o gün katılmama izni aldı. Curval yeni doğan çocuklar üzerine dehşet verici sözler söylemeye başlayarak, otuz yaşından önce hamile kalan kadınların meyveleriyle birlikte öldürüldüğü Formoza Adası kanunlarının uygulanmamasını protesto etti ve Fransa'da gereğinin iki katı nüfus birikince bu kanunun uygulanmaya başlayacağını iddia etti. Kahveye geçtiler... Sophie, Fanny, Zelamir ve Adonis, bu kez özel bir şekilde servis yapıyordu: Kahveyi ağızlarıyla taşıyorlardı. Sophie, Dük'e, Fanny Curval'e, Zelamir Piskopos'a ve Adonis Durcet'e hizmet ediyordu. Ağızlarına bir yudum alıyor, çalkalıyor ve hizmet ettikleri kişinin gırtlığına boşaltıyorlardı. Masadan son derece baştan çıkmış halde kalkan Curval, bu seremonide tekrar isteklendi ve organı sertleşince Fanny'yi yakaladı ve ağzına boşalarak, bu zavallı çocuğun kımıldamaya bile cesaret edemeyeceği en ağır işkencelerle yutmasını emretti. Dük ve diğer iki arkadaş gaz çıkarmaya ya da pislemeye koyuldular. Öğleni bulduklarında, öykülerine şu sözlerle devam eden Duclos'u dinlemeye gittiler...

"Onlara verilen acılardan şehvet alan bu özel adamlardan geriye kalan iki macerayı hızlı geçeceğim" dedi, bu sevimli kız. Sonra isterse-
niz konu değiştirebiliriz. Bunlardan ilki, ayakta, çıplak halde organı ile oynamamı ve bu sırada da tavanda açılan bir delikten üzerimize

kaynara yakın sıcaklıkta su boşaltılmasını istiyordu. Onunla aynı tutkuya sahip olmadığımı anlatmaya çalıştıysam da kendimi onun kurbanı olmuş buldum. Herhangi bir zarar görmeyeceğimi ve bu acıların sağlık için mükemmel olduğu konusunda beni temin ediyordu. Ona inandım ve izin verdim. Evinde olduğumdan, suyun sıcaklık derecesini kontrol edemedim. Neredeyse kaynardı. Bundan ne zevk aldığımı hayal etmek imkansızdı. Bense işimi mümkün olduğunca ustalıkla yaparken çığlıklar atıyordum, itiraf etmeliyim neredeyse haşlanıyorduk. Derim soyuldu ve bu adamın evine bir daha asla gitmeyeceğime yeminler ettim."

"Ah! Lanet olsun! Güzel Aline ile böyle haşlanmak istedim birden!" dedi Dük. "Monsenyör" diye cevap verdi kız yavaşça, "ben bir domuz değilim." Bu çocuksu yanıtının safiyane dürüstlüğü herkesi güldürdüğünden. Duclos'a aynı tarzda örnek olarak anlatacağı ikinci ve son örneğin ne olduğunu sordular.

"Benim için o kadar da acı verici değildi" dedi, Duclos. "Elime kalın bir eldiven giydikten sonra, sobanın içinde ısınan küçük çakılları bir mangalın üzerine alarak, elimdeki neredeyse kor haline gelen mangalı enseden topuğa, adamımızın tüm vücuduna sürtmem gerekiyordu. Adamın derisi bu tür işlerle meşine dönmüştü. Cinsel organına gelirsek, onu tutmam ve sıcak taşlardan bir avuç alarak tahrik etmem gerekiyordu. Çok hızlı sertleşiyordu. Sonra diğer elimle bu iş için kor haline getirilmiş küreği taşaklarının altına yerleştiriyordum. Bir yandan bu sürtünme, diğer yandan testislerini yiyip bitiren bu sıcaklık, belki de iki kalçama ufak dokunuşlar, ona yetiyordu ve spermini kıpkırmızı kürek üzerine akıtmaya özen göstererek ve bu hazlarla kavrulduğuna inanarak boşalıyordu."

"Curval" dedi Dük, "bu senden başka kimse senin sevmeyeceği bir adam gibi göründü bana." "Bana da öyle geliyor" dedi Curval. "Menisini yakmak istemesi fikrini sevdiğimi saklayamam." "Oh! Bütün bunların sana ne sağladığını açıkça görebiliyorum..." dedi Dük. Aynı ko-

şullar altında sen de aynı zevkle yakardın değil mi?" "Ben pek emin değilim" dedi Curval ve bilmediğim bir şey yaparak Adelaide'ye büyük bir çığlık attırdı. "Kime bağırıyorsun böyle kaltak?" dedi Curval kızına... "Dük'ün bana yakmaktan, eziyet etmekten, meniye haşlamaktan söz ettiğini görmüyor musun? Allah aşkına taşaklarımdan biraz meni akıtabilir misin? Hadi devam edin Duclos..." dedi Curval, "Çünkü bu fahişenin gözyaşlarının beni boşaltacağını hissediyorum ve istemiyorum."

"İşte, buradayız" dedi kadın. Daha çok hoşunuza gideceğini sandığım, çarpıcı olaylar içeren detaylara geldik. Bildiğiniz gibi Paris'te ölüleri evlerin kapılarında sergileme geleneği vardır. Akşam, onu götüreceğim bu tür yas evlerinin her biri için bana on iki frank ödeyen bir adam vardı. Tüm istediği benimle birlikte mümkün olduğunca ev gezmek, hatta mümkünse tabutun yanına kadar yaklaşmaktı. Menisini tabutun üzerine fişkırtacak şekilde tahrik etmeye zorluyordu beni. Böyle üç dört gece koşturduk durduk. Her gittiğimiz yerde aynı işi yapıyorduk. Ben onun organı ile oynarken, arkama dokunmaktan başka bir şey yapmıyordu. Yaklaşık otuz yaşlarında bir adamdı ve neredeyse on yıl müdavimim oldu. Bu süre boyunca iki binden fazla tabutun üzerine boşalmasını sağladığıma eminim."

"Ama bu iş sırasında hiçbir şey söylemiyor muydu?" diye sordu Dük. "Size ya da ölüye birkaç laf etmiyor muydu?" "Ölüye küfürler ediyordu..." dedi Duclos, "Al işte kaltak! Al işte aptal! Al işte iğrenç yaratık! Menimi de beraberinde götür cehenneme!" "İşte özel bir çılgınlık..." dedi Curval. "Dostum" dedi Dük, "bu adamın bizlerden biri olduğundan emin olabilirsin." "Haklısınız monsnyör!" dedi la Martaine. "Bu adamın bir kez daha sahneye çıkışını anlatma olanağım olacak." Bu sırada Duclos, sessizlikten faydalananarak şöyle devam etti:

"Biraz benzer bir fanteziyi çok daha ötelere götüren bir başkası, herhangi bir mezarlıkta tehlikeli bir hastalıktan ölmemiş (en çok üzerinde durduğu buydu) bir genç kızı gömecekleri zaman bize haber ve

recek ispiyonların bulunmasını istiyordu. Ona istediğini bulduğum-
da, her seferinde büyük para ödünordu. Akşam yola çıkıyorduk, bir
şekilde mezarlığa giriyorduk ve ispiyonun bildirdiği çukura gidiyor-
duk. Mezar daha çok yeni örtüldüğünden cesedinin üzerine kaplayan
toprağı ellerimizle kazmamız kolay oluyordu. Ona dokunabilir hale
gelir gelmez, adam cesedi, özellikle de kalçalarını okşarken ben de
onun organı ile oynuyordum. Bazen ikinci kez sertleşiyordu organı.
O zaman da cesedin üzerine pısıyor ve beni de dışkımı da bırakma-
dan, bedeninin dokunabileceği her yerini okşayarak boşalıyordu."

"Oh! Burada itiraf etmem gerekirse" dedi Curval, "bunu hayatta
birkaç kez yaptım. Henüz zamanı gelmediği için anlatabayacağım
birkaç ayrıntı daha ekliyordum. Ne olursa olsun bu kadın beni tahrik
ediyor... Bacaklarınızı aralayın Adelaide..." Bundan sonra neler olup
bittiğini bilmiyorum ama kanepenin ağırlıklarıyla ikiye katlandı çok ba-
riz bir boşalma duyuldu. Bay Başkan'ın tüm sadeliği ve erdemine rağ-
men zina yapmış olduğu çok kesindi. "Başkan" dedi Dük, "kızın ölü
olduğunu hayal ettiğine bahse girerim?" "Evet bu doğru" dedi Curval.
"Aksi taktirde boşalamazdım." Duclos, kimsenin tek kelime etmediği-
ni görerek akşamı şöyle kapattı:

"Sizi böylesine ölümcül düşünceler içinde bırakmamak için baylar,
geceyi Dük Bonnefort'un tutkusunu anlatarak kapatacağım. Beş-altı
kez ve hep aynı şekilde eğlendirdiğim bu genç senyör yalnızca arka-
daşlarımdan biriyle görüşüyordu. Elinde yapay bir erkeklik organı bu-
lunan bir kadının karşısına geçiyor, kadının hem önden hem arkadan
üç saat boyunca mastürbasyon yapmasını istiyordu. Bir saat kurulu-
yordu ve üç saat tam olarak dolmadan durulduğunda paramızı öde-
miyordu. Karşınızda duruyor, bizi izliyor, zevkten kendimizi kaybe-
decek hale gelmeye zorluyor ve yapılan işlemin etkisiyle gerçekten
kendimizden geçtiğimizde onunkini de çabuklaştırmamız garanti
oluyordu. Aksi taktirde, üçüncü saatin sonunda saat çaldığında bize
yaklaşıyor ve burnumuzun üzerine boşalıyordu."

"Ben" dedi Piskopos, "bizi neden bundan öncekinin hayalleri ile bırakmayı tercih etmediğini anlayamıyorum Duclos. Geceyi tamamladığın bu sudan öykü gibi aklımızdan uçup gideceğine, çok daha keskin ve rahatsız edici bir şeyler bırakırdı belki." "Kız haklı!" dedi Durcet'nin yanında duran Julie. "Ben kendi hesabıma ona teşekkür ediyorum. Kafanızda madam Duclos'un az önce doldurduğu düşünceler olmazsa hepimiz daha sakin uyuruz." "Ah! Bu sizi yanıltmasın güzel Julie!" dedi Durcet. "Çünkü ben, yenisinden sıkıldığımda hep eskisini hatırlarım ve bunu size kanıtlamam için uslu uslu beni izleyin şimdi" Durcet, nasıldır bilmem boşalmak için Sophie ve Michette ile odasına kapandı. Sophie'nin hoşnut olmadığı her halinden belliydi. Çünkü tüyler ürpertici bir çığlık attı ve horoz ibriği gibi kıpkırmızı kesildi. "Oh! Onu ölü gibi düşünemeyeceksin, çünkü ona dehşet bir yaşam belirtisi verdin!" "Korkudan bağırdı!" dedi, Durcet. Ona ne yaptığımı sor ve alçak sesle kulağına fısıldamasını emret!" Sophie söylemek için Düke yaklaştı. "Aaaa" dedi Dük yüksek sesle. "Bunda ne bu kadar bağırarak ne de boşalma sağlayacak bir şey var.." Ve yemek saati geldiğinden tüm laflara ve hazlara ara vererek masa zevklerini tatmaya gittiler. Şölenler oldukça sakin geçti ve son derece nadir görüldüğü üzere herhangi bir sarhoşluk sahnesi bile yaşanmadan erdemle yatmaya gittiler.

Yirmi Yedinci Gün

Sabah erkenden, bir gün önceden yetkilendirilmiş kişilerle, Rosette dışında tamamı cezaya gidecek olan ve başkalarını, onu bile suçlamakta olan sultanlar hazırıldılar. Kızın bütün gece osurduğunu söylediler... Genç kızların görevlerinden biri de eğlendirmek olduğundan hemen cezaya yazıldı. Geriye kalanlar biraz kem küm eden Sophie ve Zelmire dışında muhteşemdi... Arkadaşlar yeni bir komplimanla ka-

rarlı bir şekilde yaklaşıyorlar: "Lanet olsun! Popomu ister misiniz? Dışkıyla kışkış" Gerçekten her yeri bok kaplıydı. Çünkü ihtiyarlar, temizlenmeleri korkusuyla her türlü çanak, peçete ve tüm suyu ortadan kaldırmışlardı. Ekmeksiz et rejimi yıkanmayan bu küçük ağzının hepsini sulandırmaya başladığından, o gün nefes kokularında şimdiden büyük farklılıklar ortaya çıktığı fark edildi. "Ah! Kahretsin" dedi Curval, Augustine'nin ağızına dilini sokarak, "şimdiden bir şeyler oluyor! Bunu opunce organı sertleşiyor insanın!" Herkes bu hoşluk konusunda hemfikirdi. Kahveye kadar değişik bir olay olmadığından hemen kahve zamanına geçecegiz. Kahve Sophie, Zelmire, Giton ve Narsis tarafından sunuluyordu. Dük, Sophie'nin boşalması gerektiğine ve bu deneyimi mutlaka yaşatmaları gerektiğine emin olduğunu söyledi. Durcet'e seyretmesini emretti ve kızı bir kanepenin üzerine yatırarak hem vajinasının kenarlarını, hem klitorisini, hem de kış deliğini önce parmaklarıyla ardından da diliyle yokladı. Doğa zafer kazanmıştı: On beş dakikanın sonunda, bu güzel kız alt üst oldu; kıpkırmızı kesildi, iç geçirdi. Durcet tüm bu hareketleri hâlâ kızın boşalacağına inanamayan Curval ve Piskopos'a izletiyordu. Dük için bu körpe küçük organ her yere damlattığından ve küçük kaltak dudaklarını meniyle kapladığından ikna olmak kolay oldu. Dük deneyiminin şehvetine direnemedi. Ayaa kalktı ve genç kızın üzerine eğilerek aralanmış tepeciğin üzerine boşaldı ve parmaklarıyla mümkün olduğunca aralayarak spermlerini cinsel organın içine akıttı. Curval, gördükleriyle baştan çıkmış halde kızı yakaladı ve meniden başka bir şey istedi. Kız küçük güzel kışını uzattı ve Başkan ağzını yapıştırdı. Zeki okuyucumuz ardından neler olup bittiğini anlamakta güçlük çekmeyecektir. Bu zaman zarfında Zelmire de Piskopos'u eğlendiriyordu. Cinsel organını emiyor ve iyice sallıyordu. Ve tüm bunlar arasında Curval, Narsis'e masturbasyon yapıyor, arkasından ıhtırasla öpüyordu. Yine de yalnızca Dük kaybetti menisini: Duclos o akşam öncekilerden daha güzel öyküleri olduğunu açıklamıştı ve bunları dinlemek üzere kendilerini tutmak istiyorlardı. Saati geldiğinde içti geçtiler ve bu ilgi çekici kız, bakın nasıl

başladı söze:

"Daha önce tanımadığım, ne etrafta gördüğüm ne de varlığını bildiğim, ama tüm olanlardan sonra size ayrıntılarıyla tarif edeceğim bir adam bana bir mesaj göndererek, akşam saat dokuzda, Blanche-du Rempart sokağına gitmemi rica etti. Notta çekinecek bir şey olmadığı da belirtiliyordu. Mektubun ilişiginde iki lui vardı ve tanımadığım bir kişinin bu şekilde başlayan taleplerine karşı çıkmamı gerektirecek olağan ihtiyatlılığıma rağmen, bilinçaltımda endişelenmeme gerek olmadığı konusunda beni uyaran bir önseziye uyarak kendini tesadüflere bıraktım. Gittim... Bir uşak efendisinin dairesine bu şekilde giremem izin veremeyeceği, tamamen soyunmam gerektiği konusunda beni uyardı. Emre uydum... Beni istenilen halde görür görmez elimden tuttu ve iki üç oda geçtikten sonra bir kapıyı çaldı. Kapı açıldı, içeri girdim. Uşak çekildi ve kapı geri kapandı. Girdiğim odayla bir fırın arasında en küçük bir fark yoktu. Bu odaya herhangi bir yerden ne bir gün ışığı ne de hava giriyordu. İçeri girer girmez çıplak bir adam yanıma geldi ve tek söz söylemeden kısıkvrak yakaladı. Bu korkunç törenden kurtulmam için biraz meni boşaltmam yeterli olduğundan emin olduğum için korkmadım. Canavarın onu böylesi hain kulan zehrini bir an önce akıtmak üzere elimi hemen karnının altına götürdüm. Çok kalın, oldukça sert ve son derece dik bir organla karşılaştım. Ama adam derhal parmaklarımı itti... Ne dokunmamı, ne de kontrol etmemi ister gibi bir havası vardı ve beni bir tabureye oturttu. O da yanıma oturdu ve sırayla memelerimi yokladı, sıktı ve öylesine şiddetle birbirine bastırdı ki, 'Canımı acıtırıyorsunuz!' dedim. Bunun üzerine durakladı, beni yeniden kaldırdı, yüksek bir sedirin üzerine karnı üzerine yatırdı ve arkada bacaklarımın arasına oturarak, kalçalarıma da memelerime yaptıklarını yapmaya koyuldu. Mıncıkladı ve garip bir şiddetle sıkıştırdı, yoğurdu, mıncıklarken öptü, kık deliğimi emdi ve bu tekrarlanan sıkıştırmalar bu tarafta diğerine göre daha tehlikesiz olduğundan hiç karşı çıkmadım. Yapılmasına izin verdiğim şeyler bana çok basit göründüğünden, bunca gizemin nedenini anlamaya çalışı-

için bulunduğunuzu bir kez daha hatırlayın. Hadi devam et Duclos zira daha beterini yapmaktan korkuyorum. Bu güzel çocuğa taptığım için" dedi dişlerinin arasından, "fazla ileri gitmek istemiyorum."

"Saint-Elme Şövalyesinin tutkusundan söz edildiğini duydunuz mu bilmem..." dedi Duclos, anlatmaya kaldığı yerden devam ederek, "Servetini riske atarak buraya gelenleri acımasızca tartakladığı bir oyun evi yaptırmıştı. Ama asıl olağandışı olan, Şövalye'nin onları dolandırırken cinsel haz almasıydı: Her kelle uçuşunda, külotunun içine boşalıyordu; çok iyi tanıdığım ve uzun süre hizmetinde olan bir kadın, bana bu olayın adamı baştan çıkarmaya yetmediğini, bazen de yanıp tutuştuğu ateşi söndürecek birkaç küçük olay daha aramaya gidecek denli ateşlendiğini söyledi. Bununla da kalmıyordu: Her türlü hırsızlık olayı onu aynı ölçüde çekiyordu. Onun yanında hiçbir nesne güvende değildi. Masanızda olduğunda peçetelerinizi çalardı... Odanızdaysa mücevherlerinizi, cebinize yakınsa cüzdanınızı ya da mendilinizi. Araklayabileceği hiçbir şeyi azımsamazdı. Her şey ele geçirdiği anda onu baştan çıkarıyor, hatta boşalmasını sağlıyordu.

"Ama şüphesiz en az bunun kadar olağandışı olan bir başkası da la Fournier'in evine gelişimden çok kısa zaman sonra birlikte olduğum ve hâlâ müdavimim olan Parlamento Başkanı Roli idi. Durumu oldukça nazik olduğundan, benden başkasını istemezdi. Başkan'ın Grève Meydanı üzerinde küçük bir evi vardı. Yaşlı bir hizmetçi kapıcı olarak yalnız başına oturuyordu burada. Kadına verilmiş tek emir bu evi temizlemesi ve meydanda idam hazırlıkları gördüğünde derhal Başkan'a haber vermesiydi. Böylece Başkan, bana hazır olmam için haber gönderiyor, kılık değiştirerek faytonuyla beni almaya geliyor ve birlikte küçük evine gidiyorduk. Bu odanın cumbası idam sehpasını tam olarak ve çok yakından görecektir şekilde düzenlenmişti. Başkan ve ben, mükemmel bir cep dürbünüyle kırımlardan birinin üzerine yerleşiyorduk ve beklerken sabırsızlanan Thémis kölesi olağanüstü hoşuna giden bir işle, kalçalarını öperek oyalanıyordu. Sonunda kopan gürültü

kurbanın gelişini bildiriyor. saygıdeğer beyefendi penceredeki yerini alıyor ve beni de onu okşamam ve hareketlerimi izlediğimiz infiza uydurarak, meni kurbanın ruhunu Tanrı'ya teslim etme anında fıskıradurarak, meni kurbanın ruhani cinsel organıyla oynamam için yanına yerleştirecekti. Her şey hazırlanıyor, Başkan sehpanın üzerine çıkarılan suçluydu hayran hayran seyrediyordu. Adam ölüme yaklaştıkça şehvet düşkününün organı da ellerimin arasında iyice deliye dönüyordu. Sonunda darbe iniyordu: Bu boşalma ânıydı: 'Ah! Tanrım!' Diyordu o zaman, 'Tanrı ikimizi de becerdi! Onun celladı olmayı ne çok istedim. Kesinlikle bundan daha iyi vururdum!' Aldığı haz işkencenin türüne göre değişiyordu: Adamın asılmasından çok az etkilenirken, kafasının kesilmesi onu coşkudan delirtiyordu. Adam yakılıyor ya da kolları bacakları kesiliyorsa tamamen kendinden geçiyordu. Erkek ya da kadın olması onun için fark etmiyordu: 'Hamile bir kadın belki biraz daha etkileyebilirdi, ama maalesef olmadı.' 'Ama monsienyör' dedim ona bir gün, 'gücünüzü kullanıp zavallı bir hamile kurbanı ölüme götürebilirsiniz.' 'Şüphesiz' diye cevap verdi bana. 'Bu beni daha çok eğlendirir: Otuz yıldan beri hakimlik yapıyorum, ölüme başka türlü ses verdiğim olmadı.' 'Peki bu insanların ölümüne neden olarak bir tür katil olduğunuzu düşünmüyor musunuz?' dedim. 'Nasıl? dedi bana. 'Biraz daha açık konuşun?' 'Bu yaptıklarınız tüm dünyada dehşetle karşılanır..' 'Oh!' dedi bana. 'Cinsel isteklerimiz için dehşet içeren eylemlerden yararlanmayı bilmek gerekir. Bu oldukça basittir: Sizin tüyler ürpertici olduğunu düşündüğünüz bu olay boşalmanıza neden olduğunda korkunç olmaktan çıkar. Artık yalnızca diğerlerinin gözünde böyledir. Diğerlerinin nesneler üzerine neredeyse her zaman hatalı olan görüşünün bu konuda da hatalı olmadığını kim garanti edebilir bana? Her şeyiyle iyi ya da her şeyiyle kötü hiçbir şey yoktur..' diye devam etti. Bu değerlendirmeler geleneklerimiz, genel bakış açımız ve onyargılarımızla ilişkilidir. Bu noktada, aslında tamamen önemsiz olan bir şey sizin gözünüzde iğrenç olduğu halde benim hoşuma gidebilir... İşte, o andan itibaren doğru yeri saptama gücünüzü do-

Yalnızca siz aşağılıyorsunuz diye kendimi eğlendiğim bir şeyden mahrum etmem delilik değil midir? Git, git sevgili Duclos! Bir insanın hayatı da bir kedi ya da köpeğinki gibi üzerinde oynayabileceğimiz denli önemsiz bir şeydir. Kendini korumak konusunda en acizi odur... Oysa aşağı yukarı bizimle aynı silahlara sahiptir. Bu kadanna bile endişelendiğine göre' diye ekledi adamım. 'bakalım arkadaşlarımdan birinin fantezisine ne diyeceksin?' İsterseniz baylar bu adamın bana anlattığı bu haz, bu akşamın beşincisi ve son öyküsü olsun."

"Başkan, bu arkadaşının yalnızca idam edilecek kadınları istediğini söyledi. Ona teslim edecekleri an, ölüm anına ne kadar yakın olurlarsa o kadar fazla para ödüyordu ama yargı kararının mutlaka imzalanmış olması gerekiyordu. Konumundan dolayı bu tür iyi mallar her zaman elinin altındaydı. Birini bile kaçırmamıştı... Kelle başına yüz luye kadar ödediğini gördüm. Kadından faydalanmadı. Yalnızca kalçalarını göstermeye ve sıçmaya zorladı. Hakkında bu tür bir karar alındığını duymuş bir kadının bok kokusunun eşi benzeri olmadığını ileri sürüyordu. Bazen günah çıkarılan papaz, bazen bir aile dostu oluyordu ve her seferinde, istekleri yerine getirilirse onları affettirebileceği umudu veriyordu." "Peki işi ne zaman bitiyordu? Ne zaman tatmin oluyordu, isteklerinin ne kadar ileri gittiğini düşünüyorsun sevgili Duclos?" diye sordu, bana Başkan... "Aynı yerde sevgili dostum: Menisini sona saklıyordu ve son nefeslerini verdiklerini görünce kendini bırakıyordu..." "Ah! Bu çok vicdansızca!" dedim, ona. "Vicdansızca mı?" diye kesti... "Bunlar boş laflar çocuğum! Organımı sertleştiren bir şeyden daha vicdansızca ne olabilir ki ve dünyadaki yegane suç da bu konuda bizi şeyleri reddetmektir."

"Aslında hiçbir şeyi reddetmiyordu" dedi, la Martaine. "Madam Desgrades ve ben, aynı adamla birkaç şehvetli ve kriminal anekdot yaşamaya fırsatı bulduğumuzu topluluğa bildirmekten gurur duyarım." "Ah! Ne iyi" dedi Curval, "zira bu adamı şimdiden çok sevdim. Hazları üzerine düşünmeye değer, üstelik felsefesi de fazlasıyla hoşuma

gitti. Tüm bu eğlencelerden zaten sıkılmış bir adamın iğrenç önyargıları ile varoluşunun sınırlarını kırdıktan sonra yollarını araması inanılmaz olur. Örneğin, cinayeti suç mertebesine yükselten kişi tüm bu hazları kullandığını düşünmemiştir. Bu önyargıyı dayanılmaz bir düşüldönüştürme cesareti göstererek birbirinden muhteşem yüzlerce zevkten mahrum etmiştir kendini. Şeytan doğadan bir, on, yirmi, beş yüz adam daha çok ya da daha az doğurtmasını isteyebilir mi? Fatihler, kahramanlar, tiranlar bize yapılmasını istemediğimizi başkalarına yapma cesaretini göstermenizden ibaret olan bu absürd kanuna karşı çıkmamışlar mıdır? Ashında dostlarım sizden saklamıyorum, doğanın bu kanunu vb. ile ilgili bana anlatma cesaretini gösterdiği saçmalıkları duyduğumda ürperdim. Yüce Tanrım! Doğa kanununu oluşturanlar cinayet ve suç işlemekten, işletmekten ve esinlemekten bikanlardır. Oysa doğanın kalplerimizin derinliklerine yerleştirdiği tek etki, ne pahasına olursa olsun kendimizi tatmin etmemizdir. Ama sabırlı olun, az sonra bu konulara tamamen açıklık getirecek mükemmel bir fırsat yakalayacağım. Derinlemesine inceledim ve doğaya hizmetin tek yolunun türü ne olursa olsun isteklerine körü körüne hizmet etmek olduğuna sizi de ikna etmeyi umuyorum. Zaten bu kanunların devam etmesi için kötülük de erdem kadar gereklidir. Doğa zamanı geldikince o an için gerekli hale geleni bize önermeyi bilmektedir. Evet dostlarım, bütün bunlara başka bir gün devam ederim. Şu anda meni boşaltmam lazım. Çünkü bu la Grève Meydanı infazlarının bu şeytani adamı, taşaklarını iyice şişirdi..." ve en az kendisi kadar şehvet düşkünü iki iyi dostu Desgrandes, Fanchon ile dip odaya geçerken, Aline, Sophie, Hébé, Antinoüs ve Zéphire'nin de üçünü izlemesini sagladılar. Hovardanın bu yedi kişiyle ne yapmayı hayal ettiğini çok iyi bilmiyorum, ama uzun sürdüğünü söyleyebilirim; çok fazla çığlık duyuldu: "Hadi, o zaman dönün! Ama sizden istediğim bu değil ki!" benzeri, fuhuş sahnelerinde fazlasıyla geçtiği bilinen yeminiere karışmış başka keyif sözleri duymamızın ardından, sonunda kadınlar fazlasıyla kızarmış, fazlasıyla değişmiş ve tüm duyuları delice hırpalanmış

halde yeniden göründüler. Bu sırada, Dük ve iki arkadaşı da boş durmamıştı... Piskopos daha önce boşalan tek kişiydi, ama tercih ettiği olagandışı tarz bize yaptıklarını anlatma olanağı vermiyordu. Yeniden masaya oturdular. Curval yine biraz felsefe yaptı. Çünkü tutkuları bu sistemler üzerinde etkili olmuyordu. Prensiplerine sıkı sıkıya bağlı olsa da aynı zamanda öylesine dinsiz, öylesine inançsız, öylesine caniydi ki, ancak bu şehvet ateşi içinde kaybediyordu menisini ve ona göre tüm sağduyulu insanlar böyle olmalıydı. Meni prensipler dikte ettirmemeli, bunları yönlendirmemeliydi; yalnızca kaybediş şeklinin prensiplerini ayarlamalıydı. Ve felsefe cinsel istek olduğunda da olmadığında da tutkulardan bağımsız kalmalıydı. Şölenlerle ilgili olarak henüz üzerinde durmadığımız ve bununla birlikte oldukça ilgi çekici bir konu kızlarda ve oğlanlarda güzel kalçalar olmasına göre karar vermektir. Sonuç olarak, önce sekiz oğlanı bir kızın üzerine dik olarak, belki biraz eğilmiş halde yerleştirdik: Bu bir kalçayı incelemenin ve değerlendirmenin tek gerçek yoluydu. İnceleme çok uzun ve çok tırtızdı; herkesin düşüncesini aldık, görüş alışverişinde bulunduk, art arda on beş kez ziyaret ettik ve genellikle hep Zephire'de karar kıldık: Oybirliğiyle fiziksel olarak bundan daha mükemmel ve daha biçimli-sinin bulunmasının imkansız olduğuna ikna olduk. Kızlara geçtik... Aynı pozisyonu aldılar... Karar aşaması uzun sürdü. Augustine, Zelmire ve Sophie arasında karar vermek neredeyse olanaksızdı. Daha büyük olan Augustine diğer ikisinden daha biçimliydi. Tartışmasız resamlara model olacak durumdaydı. Ama hovardalarımız keskinlikten çok yumuşaklık, zarafetten çok dolgunluk istiyorlardı. Kız onlara biraz fazla ince ve nazik gelmişti. Diğer ikisinin ten rengi öylesine taze-ydi öylesine tombullardı, kalçaları öylesine beyaz ve öylesine yuvarlak, göğüslerinin biçimi öylesine şehvet uyandırıcıydı ki, Augustine'yi seçtiler. Ama geri kalan ikisi hakkında nasıl karar vereceklerdi? On oylamada da oylar eşit çıktı. Sonunda Zelmire öne geçti. İki sevimli kızı yanlarına çağırdılar, bütün gece öptüler, okşadılar, oynadılar. Zelmire'ye Zephire'yi tahrik etmesini emrettiler... Boşalırken izlenmesi

çok keyifli oluyordu... O da sırası gelince, kolları arasında renkten renge giren kıza masturbasyon yaptı ve tüm bu tarifsiz şehvet sahneleri Dük ve kardeşinin menilerini kaybetmemesine neden oldu. Ama yaşlı ve yıpranmış ruhlarını heyecanlandırmak üzere en azından gül renginde sahnelere ihtiyaç duyan ve tüm bu komikliklerin gençlere göte olduğunu düşünen Curval ve Durcet'yi hafifçe hareketlendirdi. Sonunda yatmaya gıdıldı ve Curval birkaç yeni rezil oyun ile tanık oldukları pastoral şefkat duygularını yok etti.

Yirmi Sekizinci Gün

Bu bir evlilik günüydü ve bu arada, evlilik bağından çok daha olümcül bir bağla bağlanma sırası Cupidon ve Rosette'ye gelmişti. O akşam ikisi de cezaya kalacaktı. Sabah kimse hatalı bulunmadığından, günün bu bölümünü tamamen düğün törenine ayırdılar ve tören yapılır yapılmaz, birlikte neler yapabileceklerini görmek için salonda toplandılar. Venüs'ün gizemleri, onu henüz tanımayan çocukların gözlerinde genellikle yüceltilmiş olduğundan, nesneler üzerine uygulayacakları fazlasıyla teori vardı. Cinsel organı fazla sertleşen Cupidon, küçük pipisini mutlak bir masumiyetin ateşi içinde kendini teslim eden Rosette'nin bacakları arasına yerleştirdi. Genç oğlan öylesine doğru hareket ediyordu ki, bu kez başaracakmış gibi görünüyordu. Piskopos onu kolları arasına aldı ve çocuğa yapılacak kendisine yaptırdı. Eminim onun küçük karısının yerinde olmaktan çok memnundu. Çocuk, Piskopos'un gevşek poposunu delerken, kıza hüznünü kanıtlayan bakışlarla bakıyordu. Ama kız da az sonra oldukça meşgul olacaktı... Çünkü Dük onu bacakları arasından becerecekti. Curval Piskopos'un küçük vurucusunun poposunu şehvetle okşuyordu. Bu küçük güzel popo tam istendiği gibi olduğundan diliyle temizledi ve organı sertleşti. Durcet ise, Dük'ün önden yakaladığı kıızı arkadan be-

ceriyordu. Bütün bunlara rağmen kimse boşalmadı ve iki genç eş ma-
saya oturttular... Kahve servisini Augustine ve Zelamir'e yaptır-
dılar. Bir gün önce güzellik ödülünü alamamış olmaktan dolayı alt üst olan
şehvetli Augustine, onu binlerce kez daha ilgi çekici kılan karmakarı-
şık saç stiliyle surat asar gibiydi. Curval onun bu halinden heyecan-
landı ve kalçalarını kontrol ederek: "Bu küçük kaltağın nasıl ödül ala-
madığını anlamıyorum..." dedi. "Çünkü dünyada bundan daha güzel
bir popo yok diyor, şeytan!" Bir yandan da Augustine'nin kalçalarını
araladı ve onu tatmin etmeye hazır olup olmadığını sordu. "Oh!
Ever" dedi kız, "kesinlikle. Çünkü benim artık ona ihtiyacım yok."
Curval kızı bir sedirin üzerine yatırdı ve güzel kalçalarının önünde
diz çöktü. "Kutsal Tanrı adına!" dedi arkadaşlara dönüp karnına ya-
pışmış organını göstererek. "Çılgınca şeyler yapabilecek durumday-
ım!" "Mesela ne? diye sordu, bu durumdayken ona dehşet öyküleri
anlattırmayı seven Dük. "Ne mi?" diye yanıt verdi Curval: "Bana
önerilebilecek, doğayı donduracak, evreni alt üst edecek her türlü iğ-
rençlik." "Gel gel!" dedi Durcet, Augustine'ye çılgınca bakışlar attığı-
nı görerek. "Gel, gidip Duclos'u dinleyelim. Öykü zamanı geldi. Şu
anda sana izin versek zavallı bir piliç çok kötü bir on beş dakika geçi-
recek." "Oh! Ever" dedi Curval ateşli bir şekilde, "çok kötü bir on beş
dakika: Bundan emin olabilirsiniz." "Curval" dedi Rosette'yi sıçtıra-
rak aynı şekilde çılgınca baştan çıkmış olan Dük, "sarayı şimdilik bize
terk et... İki saat sonra olanı biteni anlatırız." Daha sakin durumda
olan Piskopos ve Durcet onları birer kolundan yakaladı ve hovardala-
rı oldukları gibi, yani külotları inik ve organları havada öykü salonun-
da (bu iki mösyönün durumundan haberdar edildiğinden yakında sö-
zünün kesileceğini bilen ve aşağıdaki sözlerle anlatmaya başlayan
Duclos'un yeni öykülerini dinlemeye hazır haldeydiler) çoktan top-
lanmış olan topluluğun önüne çıkardılar.

"Saraydan, yaklaşık otuz beş yaşlarında bir senyör" dedi Duclos,
"bana geldi ve bulabileceğim en güzel kızlardan birini istedi. Bana çılgınlığını önceden söylemişti. Onu tatmin etmek için daha önce hiçbir

partie katılmamış ve şüphesiz bulabileceği en güzel yaratıklardan biri olan bir genç işçimi verdim. İkisini odaya koydum ve neler olup biteceğini görme merakından hemen duvardaki deliğin başına gittim. 'Madam Duclos sizin gibi çirkin bir orospuyu nereden buldu?' diye başladı adam. 'Çirkefin içinden şüphesiz!.. Sizi bulmaya geldiklerinde birkaç nöbetçi askere asılıyordunuz herhalde.' Utangaç genç kız olacaklar konusunda haberdar edilmediğinden nasıl davranacağını bilemiyordu. 'Hadi! Soyunun o halde...' diye devam etti muhasepe... 'Ne kadar da çarpıksınız!... Sizden daha çirkin ve daha aptal bir fahişe hayatta görmedim. Eh hadi ama bu gidişle işimiz bu gün bitmeyecek! ... Ah! Bu kadar övdükleri vücut bu mu? O ne biçim memeler öyle. Bu kadar ancak yaşlı bir inekte olur herhalde!' Ve kabaca dokundu. 'Ya bu göbek! Ne kadar da kırı kırış kırış!... Yirmi çocuk mu doğurdunuz ne?' Bir tane bile doğurmadım mösyö. Sizi temin ederim. 'Oh! Evet, bir tane bile öyle mi: Tüm kaltaklar böyle der... Onlara kalsa hepsi bakiredir... Hadi arkanızı dönün! O iğrenç poponuzu... O ne pörsümüştü, o ne mide bulandırıcı kalçalar öyle... Poponuzu tekmelerle döve döve bu hale getirdiler arkanızı herhalde!' Burada sözü edilenin hayatta görebileceğiniz en güzel kış olduğunu unutmayın baylar. Bununla birlikte genç kız alt üst olmaya başlamıştı. Küçük kalbinin çırpınmalarını hissediyor, güzel gözlerinin bulandığını görüyordum. Lanet olası hergele, git gide daha da abartıyordu. Kıza söylediği tüm saçmalıkları size aktarmam imkansız. Ona dünyadaki en çirkin ve en iğrenç yaratık olduğunu söyleme cesaretini bile gösterdi. Sonunda kızın kalbi sıkıştı ve gözyaşları döküldü. İşte bu, şehvet düşkünü adamın biktirici sözler buketini sakladığı son andı. Kızın cildine, boyuna, çizgilerine, kızın etkileyici olduğunu düşündüğü kokusunun mide bulandırıcılığına, duruşuna, aklına ilişkin tüm korkunç sözleri size aktarmam olanaksız: Tek kelimeyle, onurunu kurtarmak için tüm yollara başvurdu. Ancak bir hamalın ağzına alabileceği çirkinlikleri kusakarak kızın üzerine boşaldı. Bu sahne son derece keyifli bir olayla sonuçlandı: Bu genç kıza bir yemine mal oldu. Kız hayatta bir daha asla böyle bir maceraya girişmeyeceğine

yemin etti ve sekiz gün sonra, hayatının kalanını geçirmek üzere bir manastıra kapandığını öğrendim. Bunu genç adama söyledim. Çok eğlendi ve yapacağı yeni konuşmalar için başkalarını istedi.”

“Bir başkası” diye devam etti Duclos, “ona son derece hassas ve söylenecek kötü sözlerin çok güçlü bir acıya neden olabileceği kızlar aramamı emretti. Bu türden kızlar bulmak benim için çok zahmetliydi. Çünkü bu özelliği anlamak vakit alıyordu. Adamımız tanıdıktı. Uzun süredir aynı oyunu oynuyordu ve bir bakışla doğru kıza düşüp düşmediğini anlıyordu. Bu nedenle onu hiç aldatmıyordum ve her zaman onun istediği türden bir ruha sahip kızlar gönderiyordum. Bir gün Dijon’da, Valcouit adındaki taptığı bir genç adamdan haber bekleyen bir kıızı gösterdim ve baş başa bıraktım onları. ‘Neredensiniz matmazel?’ diye sordu doğrudan şehvet düşkünümüz. ‘Dijon’dan Mösyö...’ ‘Dijon mu? Ah! Hay Allah! Az önce oradan beni çok üzen bir haber aldım.’ ‘Nedir o? diye sordu genç kız ilgiyle, ‘tüm şehri tanırım. Bu haber beni de ilgilendirebilir.’ ‘Oh! Hayır’ diye yeniden söze başladı adamımız, yalnız beni ilgilendiriyor. Bu çok ilgilendiğim genç bir adamın ölüm haberi. Dijonlu erkek kardeşimin tanıştırdığı bir kızla evlenmişti. Kıza tutkundu ama düğünün ertesi günü aniden öldü.’ ‘Adı nedir, lütfen söyleyin Mösyö?’ ‘Adı: Valcouit, Paris’ten şu sokak, şu evden... Oh! Büyük ihtimalle tanıımıyorsunuzdur.’ Ve o anda genç kız sırtüstü düşerek bayıldı. ‘Allah kahretsin!’ dedi şehvet düşkünümüz külotunu çözerek ve kızın üzerinde mastürbasyon yaparak. ‘Ah! Yüce Tanrım, işte tam istediğim gibi! Hadi kalçalar, kalçalar! Boşalmam için yalnızca kalçalara ihtiyacım var.’ Kızın arkasını döndürerek, tamamen hareketsiz haldeyken soyduktan sonra, arkasına yedi sekiz meni damlası fışkırttı ve ne söylediklerinin nereye varacağı ne de zavallı kıza ne olacağı konusunda endişelenmeden çekip gitti.”

“Peki kız öldü mü?” diye sordu, sırayla becerilen Curval. “Hayır” dedi Duclos. On haftadan uzun sürecek bir hastalığa yakalandı. “Oh! İyi bari...” dedi Dük. “Ama ben” diye devam etti bu vicdansız

adam, "adaminizin bunlari söylemek için adet dönemini seçmesini istetdim." "Evet" dedi Curval "dogru söyluyorsunuz Bay Duk: Organiniz sertleşiyor, buradan görebiliyorum. Kızın hemen oracıkta olması ni isterdiniz sanırım." "Eh tabi, en iyi zamanıdır!" dedi Duk. "Sizni böyle düşünüyorsanız, ben de kabul ederim... Ben, bir kızın ölümü üzerine pek vesveseli değilimdir." "Durcet" dedi Piskopos, "bu iki namussuzu boşalmaya göndermezseniz, bu akşam yine gürültü kopacak." "Ah! Lanet olsun!" dedi Curval Piskopos'a. "Fazla endişelisiniz! İki üç kez az ya da çok ne fark eder? Hattı Bay Duk, hadi beraber dipteki odaya gidelim zira bu bayların bu akşam skandal yaratmamızı istemediği belli oluyor." Söyler söylemez de harekete geçti. İki çehvet düşkünümüz Zelmire, Augustine, Sophie, Colombe, Cupidon, Narsis, Zelamir ve Adonis yanında Brise-cul, Bande-au-ciel, Thérèse, Fanchon, Constance ve Julie'yi de peşlerine taktılar. Bir süre sonra iki üç kadın çiğliğiyla, boşalan iki ahlâksızın inlemeleri duyuldu. Augustine eli kanayan burnunda ve Adelide da göğsünü bir mendille kapayarak geri geldi. Her türlü tehlikeden sıyrılacak denli düzenbaz ve oldukça şehvet düşkünü olan Julie ise deli gibi gülüyor ve o olmasaydı asla boşalamayacaklarını söylüyordu. Grup geri geldi. Zelamir ve Adonis'in kalçaları yine meniyle kaplıydı. Ona herhangi bir laf edememeleri için bütün kibarlıkları ve ihtiyatlılıklarıyla davrandıkları konusunda teminat vererek, artık tamamen sakinleştiklerini, dinleyebilecek durumda olduklarını bildirdiler. Duclos'a devam etmesini emrettiler; kız şu sözlerle devam etti:

"Bay Curval'ın ihtiyaçlarını gidermek konusunda bu kadar acele etmesine kızdım. Çünkü onun hoşuna gidebileceğini düşündüğüm iki hamile kadın öyküm vardı anlatacak. Bu tür kadınlara olan düşkünlüğünü biliyorum. Zaten bu konuda bazı kararsızlıkları varsa bile, bu iki öykü bu kararsızlıkları giderecektir mutlaka."

"Anlat, anlatmaya devam et!" dedi Curval. "Meninin duygularımı hiçbir zaman etkilemediğini ve kötülüğe duyduğum en büyük aşkın

onu yaptıktan hemen sonra doğduğunu bilmez misin?"

"Eh peki" dedi Duclos, "tutkusu kadınları doğurtmak olan bir adamla tanıştım. Kadını acılar içinde seyrederken mastürbasyon yapıyor ve çıkar çıkmaz çocuğun kafasına boşalıyordu."

"Bir ikincisi, yedi aylık hamile bir kadını on beş ayak yüksek bir kaidenin üzerine bağlıyordu. Kadın dimdik, dengesini kaybetmeden durmak zorundaydı. Çünkü şanssızlık eseri düşseydi, hem kendisi hem yavrusu ezilecekti. Sözüünü ettiğim şehvet düşkünü adam, bunun için para ödediği halde zavallı kadının durumundan pek fazla etkilenmediğinden kadını boşalana kadar burada tutuyor ve önünde 'Ah! Güzel heykel, güzel yaratık, güzel imparatoriçe!' diye haykırarak mastürbasyon yapıyordu.

"Sen heveslenmiş olmalısın, değil mi Curval?" dedi Dük. "Yo! Hiç de değil, yanılıyorsunuz... Doğaya ve eserlerine fazlasıyla saygı duyarım. Zevklerimizin yaygınlaşması ne kadar da ilgi çekici değil mi? Ben bir hamile kadına yüreğim sızlamadan bakamıyorum: Bir fırın gibi, vajinasının derinliklerinde bir miktar akıntıdan üretim yapan bir yaratık olduğumu hayal edin! Bundan daha güzel, daha hoş ne olabilir? Constance, gelin lütfen! Gelin de böylesine ulvi bir gizemin gerçekleştigi tapınağınızı öpeyim." Kız onun bölmesinde bulunduğundan sunulmasını istediği tapınağı araması için uzağa gitmesi gerekmedi. Ama olayların hiç de Constance'nin anladığı şekilde geçmediğini düşündürecek şeyler oldu. Çünkü bir külte gösterilecek saygıya uymayan bir çığlık duyuldu. Duclos, sessizliğin hakim olduğunu görünce, öykülerini aşağıdaki olay ile tamamladı.

"Tutkusu çocuklara tiz çığlıklar attırmak olan bir adam tanıdım..." dedi bu güzel kız. "Ona en fazla üç dört yaşlarında çocuğu olan bir anne gerekiyordu. Bu annenin çocuğu kendi gözleri önünde sert bir şekilde ısırmasını istiyordu ve bu muameleden rahatsız olan küçük yaratık tiz çığlıklar atmaya başladığında, annenin yaşlı şehvet düşkünü-

nün organına yapışması ve çocuğu doğru sert bir şekilde sallaması, çocuk göz yaşları dökmeye başlar başlamaz burnuna boşalmasını sağlaması gerekiyordu.”

“Bu adamın üremeyi senden daha çok sevmediğine bahse girerim...” dedi Piskopos Curval. “Buna inanırım...” dedi Curval. “Zaten söylendiği üzere, bir kadının çok daha derin ruhlu olduğu prensibine göre, bu büyük bir hergele olmalıydı. Çünkü ne çocukları ne de hamile kadınları seven bir adam asılması gereken bir canavardır. İşte, yaşlı gevezeler mahkemesindeki davam...” dedi Curval, “Çünkü bunları ben de kesinlikle sevmiyorum.” Geç olduğundan masaya oturdular. Gece yemeğinde şu sorular üzerine tartıştılar: İnsanın duyarlılığı ne işe yarıyordu ve onun mutlu olup olmamasında etkili miydi? Curval bunun yalnızca tuzak oluşturduğunu ve çocuklukta, en acımasız gösterilerle ilk yok edilmesi gereken duygu olduğunu kanıtladı. Herkes soruyu farklı yönden ele aldıysa da Curval’ın görüşünde birleştiler. Yemekten sonra, Dük ve Curval kadınları ve küçük oğlanları yatmaya göndermeleri ve tüm erkekler bir arada kutlama yapmaları gerektiğini söylediler. Herkes projeyi kabul etti, sekiz vurucu ile birlikte kapandılar ve neredeyse tüm geceyi kendilerini becerttirerek ve likör içerek geçirdiler. Gün doğarken iki saat uyudular ve okuyucu ertesi gün yaşanan olayları ve öyküleri okudukça öğrenecektir.

Yirmi Dokuzuncu Gün

Bir atasözü vardır (ve atasözünden de önemlidir)... Buna göre, iştahın yemek yerken açıldığı öne sürülür. Bu atasözü basit olmakla birlikte çok derin bir anlamı vardır: Kötülük yaptıkça yenisini isteriz ve ne kadar çok yaparsak o kadar çok isteriz anlamına gelmektedir. İşte doymak bilmeyen şehvet düşkünlerimizin durumu da budur. Söylediğimiz gibi affedilmez bir vicdansızlık, kabul edilmez bir şehvet oyun-

ları düşkünlüğüyle, zavallı karılarını yaşanabilecek en iğrenç ve en kirli oyunlara katılmaya mahkum etmişlerdir. Bununla da yetinmemiş ve aynı gün bir gün öncenin sodomist şehvet oyunlarından çıkmış gibi görünen yeni bir kural ilan etmişlerdir. Dedğim gibi kadınlar 1 Aralık tarihinden itibaren tüm ihtiyaçlarını bir vazoya yapacaklardır. Beyefendilerse büyük ya da küçük, yalnızca ve yalnızca ağızlara yapacaktır. Beyler ihtiyaçlarını tatmin etmek istedikleri zaman onlara hizmet etmek üzere peşlerinde olan dört sultanı kullanacak, ihtiyaçları daha önce eşleri tarafından verilen ve daha ayrı bir şeye hizmet edeceklerinden artık veremeyecekleri hizmetle giderilecekti. Meşru dört sultan Curval için Colombe, Dük için Hébé, Piskopos için Rosette ve Durcet için Michette olarak belirlenmişti. Bu işlemlerden herhangi birinde yapılacak en küçük bir hatada dört genç kız inanılmaz bir sertlikle cezalandırılacaktı. Zavallı kadınlar bu yeni kuralı öğrendikten sonra yıkılarak ağlamaya başladılar, ama ne yazık ki, seslerini duyuramadılar. Her kadının kendi kocasına ve Aline'nin de Piskopos'a hizmet etmesine karar verildi. Bu iş için değişiklik yapma izni verilmeyecekti. İki ihtiyar rol sırasıyla yer değiştirerek, aynı hizmeti vermek üzere burada bulunabilecekti. Saat de değişmez bir şekilde akşam şölen çıkışı olarak saptandı. Bu işin sürekli olarak hep birlikte yapılmasında karar kılındı. İşlem sırasında, yapacakları hizmet için bekleyen dört sultan kalçalarını gösterecek ve ihtiyarlar işe hız kazandırmak, anüsü açmak ve tahrik etmek için bir anüsten diğerine gideceklerdi. Bu kural resmen ilan edildikten sonra, bir gün önce yapmamış oldukları cezalandırmalar sırasında erkekler arasında şölen yapma isteğine kapıldılar. Operasyon sultanların dairesinde gerçekleştirildi; bütün gece gönderilmediler ve onlardan sonra üçü de korkunç listede kayıtlı olan Adélaïde, Aline ve Cupidon alındı. Bu tür durumlarda uyguladıkları tüm protokol ve detaylarla yaklaşık seremoni dört saat sürdü. Sonunda son derece keyifli halde akşam yemeğine indiler. Özellikle de en belirgin ereksiyonla bu işlerden fazlasıyla haz alan Curval, çok keyifliydi. Düke gelince, Durcet gibi o da boşalmıştı. Sevgili karısı Adélaïde ye

karşı çok sert bir şehvet duygusu beslemeye başlayan Durcet, menisi-
ne mal olan şiddetli haz saldırılarıyla cezalandırdı karısını. Yemekten
sonra kahveye geçtiler; Zéphire ve Giton'u ve isterlerse diğerlerini tes-
lim ederek, taze kalçalar sunmayı çok istediler: Bu, sultanlar için ola-
naksızdı. Bu nedenle, tablodaki sıralamaya göre, Colombe ve Michet-
te hizmet etti. Curval, onda çok özel istekler doğmasına neden olan
değiş tokuş için Colombe'nin kalçasını inceleyerek, organını arkadan
bacaklarının arasına yerleştirdi... Bazen organıyla istemeden olmuş gi-
bi delip geçmeyi çok isteyeceği küçük deliği zorluyordu. Oğlana baki-
yor, inceliyordu. "Allah kahretsin!" dedi arkadaşlarına. "Bu kalçayı
becermeme izin verirse topluluğa iki yüz lui vermeye razıyım." Bu-
nunla birlikte, kendini tuttu ve boşalmadı bile. Piskopos Zéphire'in
ağızına boşalmasını sağladı ve bu muhteşem oğlaninkini yutarken ken-
disininkini de kaybetti. Durcet'ye gelince... Giton'a kalçalarına tek-
meler indirtti, oğlanı pisletti, ama bakir bıraktı. Öykü salonuna geçil-
di... Her baba, oldukça sık karşılaştığımız bir düzenlemeyle o akşam
kendi kızını kendi kanepesine almıştı... Sevgili öykücümüzün beş öy-
küsünü kuloşlar inik halde dinlediler.

"Fournier'in bıraktığı mirası devraldığımдан beri evimin üzerinde
mutluluk hüküm sürüyordu" dedi, bu güzel kız. "Hiç bu kadar zengin
müdavimlerim olmamıştı. Müdavimlerimden arasında olan bir Bene-
dikt Papazı, bir gün bana gelerek çok özel bir fanteziden söz edildiğini
duyduğunu ve hatta heveslenen arkadaşlarından birini de uygularken
gördüğünü, kendisinin de gerçekleştirmek istediğini, yani sonuç olarak
benden çok kıllı bir kız istediğini söyledi. Ona, hem koltukaltlarında
hem de cinsel organı üzerinde tutam tutam kulları olan yirmi sekiz ya-
şında iri yarı bir yaratık verdim. 'İşte, ihtiyacım olan buydu..' dedi. Ba-
na fazlasıyla bağlı olduğundan ve sık sık birlikte eğlendiğimizden hiç-
bir şey sakınmazdı benden. Kızı çıplak iki kolları kalkık halde bir sedi-
rin üzerine yatırdı. Son derece ince uzun bir makasla bu yaratığın iki
koltuk altının tüylerini kesmeye başladı. Koltukaltından cinsel organa
geçti. Onu da çınlıplak bıraktı. Her iki tarafta da sanki daha önce hiç

kl olmamış gibi en küçük bir iz kalmayacak şekilde çok büyük bir titizlik gösteriyordu. İşi bittğinde, tüylerini kestiği yerleri öptü ve eseriyle coşarak bu kırılmış kollar yığını üzerine menisini yaydı.”

“Bir başkası çok daha garip bir tören istiyordu: Bu adam, Florville Dükü idi. Bulabileceğim en güzel kadınlardan birini evine götürmem emrini almıştım. Bir uşak karşıladı bizi; bir döner kapıdan girdik malikaneye. ‘Şu güzel yarattığı hazırlayalım’ dedi bana kahya. ‘Bay Dük’un eğlenebileceği hale gelmeli... İzleyin beni.’ Oldukça loş dönmeler ve koridorlardan geçtikten sonra, sonunda siyah satenden bir minderin çevresine yerleştirilmiş altı mumla aydınlatılan loş bir odaya girdik... Tüm oda yas için döşenmiş gibi görünüyordu. İçeri girince korktuk. ‘Sakin olun!’ dedi bize rehberimiz. ‘Başınıza en küçük bir kötülük gelmeyecek. Yine de her şeye hazırlıklı olun ve özellikle de size söyleyeceklerimi tam olarak yerine getirin.’ Kızı çırılçıplak soydu. Muhteşem saçlarını açarak serbest bıraktı. Ardından mumların ortasına yerleştirilmiş bir mindere yatırdı. Ölü süsü vererek tüm sahne boyunca mümkün olduğunca kımıldamamasını ve nefes almamasını söyledi. ‘Çünkü eğer efendim sizin gerçekten öldüğünüze inanmaz, oyun oynadığınızı fark ederse, deliye dönecek ve emin olun paranızı ödemeyecektir.’ Kızı minderin üzerine bir kadavra gibi yerleştirir yerleştirmez, ağzına ve bakışlarına acı çektiği duygusu vererek saçlarını çıplak göğsüne döktü. Kızın hemen yanına bir hançer yerleştirdi ve kalbinin bulunduğu tarafa tavuk kanı ile çok büyük bir yara açılmış görüntüsü verdi. ‘Sakin endişelenmeyin’ dedi yine genç kıza. ‘Hiçbir şey söylemenize, yapmanıza gerek yok: Hareketsiz kalmanız ve sizden uzak olduğunu gördüğünüz anlarda fark ettirmeden nefes almanız gerekiyor. Şimdi biz çekilebiliriz...’ dedi uşak. ‘Gelin madam, matmazelden endişe etmemiz için sizi tüm sahneyi duyabileceğiniz ve görebileceğiniz bir yere yerleştireceğim.’ Kız önceleri çok heyecanlıydı, daha sonra da uşağın sözleriyle biraz sakinleşti. Onu o halde bırakarak çıktık. Beni gizemin kutsanacağı odanın yanındaki bir hücreye götürdü ve siyah bir perdeyle örtülü kötü yapılmış bir kapı aracılığıyla her

şeyi duyabiliyordum. Görmek de çok kolaydı çünkü örtü ince krep-
tendi. Ardındaki nesneleri odanın içindeymiş gibi ayırt edebiliyor-
dum. Uşak bir çanın ipini çekti. Bu işaretti. Birkaç dakika sonra, yak-
laşık altmış yaşlarında uzun boylu, zayıf ve cılız bir adamın içeri girdi-
ğini gördük. Hint işi taftadan uçuşan bir ropelöşambırın içinde tama-
men çıplaktı. İçeri girer girmez durdu... Burada gördüklerimizin bir
sürpriz olduğunu gönül rahatlığıyla söyleyebilirim. Çünkü kesinlikle
yalnız olduklarına inanan Dük, onu seyrettiğimizi hayal etmekten
çok uzaktı. 'Ah! Ne güzel bir kadavra!' diye haykırdı az sonra... 'Ne
güzel bir ceset!... Oh! Aman Tanrım! Kan ve hançere bakılırsa, daha
yeni öldürülmüş... Ah! Bu işi yapan nasıl da coşmuştur kim bilir!'
Cinsel organıyla oynayarak: 'Bir darbe de ben indirmeyi nasıl da ister-
dim! Kızın karnına dokunarak: 'Hani miydi acaba?... Ah ne yazık
ki hayır. Dokunmaya devam ederek: 'Ne güzel bir ten! Hâlâ sıcak... ve
ne kadar güzel bir göğüs!' Kızın üzerine eğildi ve inanılmaz bir öfkey-
le ağzını öptü. 'Hâlâ tükürükleri duruyor' dedi... 'Bu salgıyı nasıl da
seviyorum!' İkinci kez dilini gırtlığına kadar soktu. Rolünü bu kız-
dan daha iyi oynamak olanaksızdı. Bir kütük kadar hareketsizdi. Dük
yaklaştığı zamanlarda, hiç nefes almıyordu. Sonunda kızı yakaladı ve
karın üstü döndürdü: 'Bu güzel kalçaya bir bakmam lazım...' dedi.
Görür görmez: 'Ah! Kahretsin, ne güzel kalçalar bunlar!' Onları öp-
tü, araladı ve dilini o küçük deliğe yerleştirişini açıkça gördük. 'İşte
tam istediğim gibi' diye haykırdı heyecanla. Hayatta gördüğüm en
güzel kadavralardan biri! Ah! Bu güzel kızın canını alan ne kadar da
mutludur şimdi! Kim bilir ne kadar da zevk almıştır!' Bu düşünce bo-
şalmasına neden oldu. Kızın yanında yatıyor, ona sarılıyor, kalçalarını
kalçalarına yapıştırıyordu. İnanılmaz haz belirtileriyle ve spermini
kaybeden bir şeytan gibi çığlıklar atarak kızın kış deliği üzerine boşal-
dı: 'Ah! Kahretsin, kahretsin! Onu bizzat öldürmüş olmayı nasıl da is-
terdim!' Operasyonun sonu böyle geldi. Şehvet dükkünümüz ayağa
kalktı ve ortadan kayboldu. Ölmek üzere olan kızımızı yeniden can-
landırmanın zamanıydı. Kendine gelemiyordu. Korkudan tüm duy-

guları donmuştu ve rolünü yaptığı karakteri doğal olarak oynamaya hazırды. Gayet iyi tahmin edebileceğiniz gibi en az yarısını çalmış olan uşağın verdiği dört luyi alarak çıktık.”

“Yaşasın Tanrım!” diye haykırdı Curval. “İşte gerçek bir tutku öyküsü! En azından tadı tuzu yerinde.” “Bir atıncı kadar sertleşti organım” dedi Dük. “Bu adamın bununla da kalmadığına bahse girerim” “Bundan emin olabilirsiniz Bay Dük” dedi Martaine. “Bazen daha çok gerçeklik istiyordu. Madam Desgrandes ve ben, sizi bu konuda ikna etme fırsatı bulacağız.” “Peki seni şeytan, beklerken sen ne yaptın?” dedi Curval Dük’e. “Bırak beni, bırak!” dedi Dük. “Kızımı beceriyorum şu anda ve tabi ölü olduğunu hayal ediyorum.” “Ah vicdansız!” dedi Curval. “Kafasında iki suç birden var.” “Allah kahretsin!” dedi Dük. Gerçek olmalarını çok isterdim!” İğrenç spermlerini Julie’nin vajinasına akıttıktan sonra: “Hadi devam et Duclos” dedi vakit kaybetmeden, devam et sevgili dostum ve Başkan’ın boşalmasına izin verme. Çünkü kızını becerdiğini duyuyorum: Komik ufaklığın kafasından kötü fikirler geçiyor; onu bana ailesi emanet etti. Davranışlarına dikkat etmeliyim... Yoldan çıkmasını istemiyorum.” “Ah! Buna gerek kalmadı!” dedi Curval. “Artık gerek kalmadı boşalıyorum! Ah! Yüce Tanrım! Ah cansız güzel!” Şehvet düşkünü adam tam da hayal ettiği gibi görünüyordu: Hovardanın ruhundaki inanılmaz sapkınlığı, hiçbir şey duymayışını, görmeyişini taklit etmek istedi! “Devam et Duclos!” dedi Piskopos, “çünkü bu kaltaklar beni baştan çıkarıyor ve şu halimde bunlardan daha beterini yapabilirim.”

“Bu maceradan bir süre sonra, yine bir başka hovarda ile yalnızdım” dedi, Duclos. “Adamın çılgınlığı belki biraz daha aşağılayıcıydı, ama o kadar iç karartıcı sayılmazdı. Beni zemini çok güzel halı kaplı bir salona aldı. Çırılçıplak soyduktan sonra dört ayak üzerine yerleştirdi: ‘Bakalım’ dedi iki yanındaki iki büyük Danois’dan söz ederek, bakalım köpeklerim mi daha çevik sen mi? Hadi yakalayın onu! Aynı anda büyük et parçaları attı yere ve bana bir hayvan gibi seslenerek:

'Getir, getir!' dedi. Fantezisinin içine daha iyi girebilmek dört ayak üzerinde eri getirmek için koştum. Hemen ardımdan koşturan köpekler kısa sürede önüme geçtiler, eti yakaladılar ve efendilerine götürdüler. 'Siz tam bir beceriksizsiniz' dedi bana patron. 'Köpekleriminizi yemesinden mi çekiniyorsunuz? Bu konuda hiç endişelenmeyin, sizce kötülük etmezler ama kendilerinden daha beceriksiz olduğunuzu görünce içten içe alay edecekler sizinle. Hadi, rovanş... yakala!' Yeni bir et parçası atıldı ve köpekler yeniden bana karşı zafer kazandılar. Sonuçta oyun iki saat sürdü... Eri yakalama ve ağızımla adama geri getirme becerisi yalnızca bir kez gösterebildim. Kendilerini oyuna kaptırmış bu hayvanlar kazansam da kaybetsem de bana zarar vermiyordu. Aksine benimle kendi türlerindenmişim gibi oynuyor ve eğleniyor gibi görünüyordular. 'Hadi!' dedi patron. 'Yeterince çalıştınız artık yemek zamanı.' Zili çaldı, güvenilir bir adamı içeri girdi. 'Hayvanlarıma yiyecek getir' dedi. Aynı anda uşak yere abanoz ağacından çok lezzetli et parçaları ile dolu bir yalak bıraktı. 'Hadi' dedi bana, 'köpeklerimle birlikte sen de ye! Ama yemek konusunda koşuda oldukları kadar nazik olmayacaklarından dikkatli ol.' Yapabilecek bir şey yoktu, itaat etmek gerekiyordu. Dört ayak üzerinde başımı yalağa soktum ve yiyecekler çok temiz ve çok güzel olduğundan, en küçük bir mücadeleye girişmeden bana da nazikçe yer ayıran köpeklerle birlikte yemeye başladım. İşte, şehvet düşkünümüzün kriz anı da buydu: Bir kadını küçük düşürmek, aşağılamak ruhunu inanılmaz şekilde baştan çıkarıyordu. 'Salak karı!' dedi sonra karşımda mastürbasyon yaparken. 'Şu kaltağa bak köpeklerimle birlikte nasıl da tıkinıyor! Tüm kadınlara böyle davranmak gerek... Ancak böyle yaparsak terbiye edebiliriz. Neden köpeklere evcil hayvanlardan farklı muamele edelim ki? Ah kaltak! Ah fahişe!' diye haykırdı ileri doğru atılıp menisini arkama fişkirterek. 'Ah! Salak karı, seni köpeklerimle birlikte besledim işte!' Her şey bu kadardı... Adamımız ortadan kayboldu, ben aceleyle giyindim ve cebimde iki lui buldum, bu uygun ve şüphesiz şehvet düşkünümüzün zevkleri için ödemeye alışkın olduğu bir rakamdı."

“Burada baylar” diye devam etti Duclos, geceyi tamamlamak üzere gençliğimde başıma gelmiş iki macerayı anlatmak istiyorum. Pek sert olmadıklarından, bana ilk başta anlatma izni verdiğimiz basit olaylar arasında yer aldılar. Ama sonlarını daha sonraya saklamak zorunda kaldım. O zamanlar ancak on altı yaşındaydım ve hâlâ la Guerin’in evinde çalışıyordum. Beni büyük bir gizlilikle bir adamın dairesinin altındaki hücreye yerleştirmişler, yalnızca beklememi, sakın olmamı ve benimle eğlenmeye gelecek senyöre itaat etmemi söylemişlerdi. Ama nedense daha fazla bilgi vermekten kaçınmışlardı. Neler olacağını bilsem bu kadar korkmazdım, şehvet düşkünümüz de bu kadar zevk alamazdı belki. Hücreye gireli yaklaşık bir saat olmuştu ki nihayet kapı açıldı. Gelen efendimin kendisiydi. ‘Ne yapıyorsun burada kaltak?’ diye sordu bana şaşırmış edasıyla. ‘Bu saatte dairemde ne işin var? Ah fahişe!’ diye haykırdı soluğum kesilecek kadar boğazımı sıkarak. ‘Ah! Adi, beni soymaya geldin sen!’ O anda, birini çağırdı. Ortaya hemen güvenilir bir uşak çıktı: ‘La Fleur’ dedi ona öfke içinde, ‘buraya gizlenmiş bir hırsız buldum; onu çırlıçıplak soy ve sana emir verdiğimde öldürmeye hazır ol.’ La Fleur başını eğdi, kaşla göz arasında üstümü başımı soyuverdi ve eşyalarımı ulaşamayacağım bir yere attı. ‘Hadi’ dedi şehvet düşkünümüz uşağına, ‘git de bir çuval bul, bu orospuyu içine koyup ağzını dik ve götürüp nehre at!’ Uşak çuval aramak üzere çıkıp gitti. Bu süreyi patronumun ayaklarına kapanıp bana merhamet etmesi için yalvarmakla, onu beni buraya yerleştirenin sürekli çalıştığım mamam Madam Guerin olduğunu, bir hırsız olmadığımı ikna etmeye çalışmakla geçirdiğimi tahmin edersiniz... Ama çapkın adam hiçbir şey dinlemeden beni kalçalarımın yakaladı ve kuvvetle sıktı: ‘Ah! Pislik’ dedi, ‘bu güzel kalçayı balıklara yem edeceğim!’ Görebildiğim tek şehvetli hareket buydu. Bu sahnenin ardından şehvet oyunlarının geleceğini düşündüren başka hiçbir olay olmamıştı. Uşak geri geldi, yanında bir de çuval getirmişti. Elimden geldiğince direnmememe rağmen, beni içine yerleştirdiler, çuvalın ağzını diktiler. La Fleur beni omuzlarının üzerine kaldırdı. O sırada şehvet düşkünümüzde

gelişen krizin belirtilerini duydum. Beni çuvala tıkar tıkmaz mastürbasyon yapmaya başlamış olmalıydı. La Fleur beni yüklenir yüklenmez, hovardanın menisi fişkırdı. 'Nehre... nehre... Duyuyor musun La Fleur?' diyordu zevkten sayıklayarak. Evet, nehre ve çuvala bir de taş koy ki fahişe kısa sürede gebersin.' Bunları söyledikten sonra çıktık bir yan odaya geçtik. Burada çuvalı diken La Fleur bana giysilerimi iade etti. Ustasının çok farklı zevklerini tatmin ettiğimin kanıtı olarak iki lui verdi. Guérin'in evine dönerek beni önceden uyarmamış olduğu için fena halde azarladım kadını. Barışmak için iki gün sonraki partide beni daha çok bilgilendirmek zorunda kaldı..."

"Yine aşağı yukarı anlatmış olduğuma benzer şekilde büyük bir çiftçinin odasının altındaki bir hücre söz konusuydu. Ama bu kez efendisi tarafından beni la Guérin'in evinden almaya gönderilen uşakla birlikte bulunuyordum. Patronumun gelişini beklerken, uşak bu hücredeki çalışma masasında bulunan bir çok mücevheri göstererek eğleniyordu. 'Neden olmasın' dedi bana. Bunlardan birkaçını alsanız kimseye zararınız olmaz. Yaşlı adam Karun gibi zengin... Bu masada sakladığı mücevherlerin miktarını bile bilmediğine bahse girerim. Bana güvenin ve rahatsız olmayın. Size ihanet edeceğimden de korkmayın sakın.' Maalesef, bu aldatıcı öneriyi kabul etmeye fazla hazırdım... Eğilimlerimi biliyorsunuz, size daha önce anlatmıştım. Daha fazla ısrar beklemeden, en değerli nesneye el atma cesaretini gösterdim ve yedi sekiz lülik bir küçük altın kutuyu arakladım. Alçak uşağın tüm isrediği de buydu. Bu konuya yeniden dönmek için söyleyeyim, daha sonra, eğer almayı reddetseydim, fark ettirmeden bunlardan birini cebime kaydıracağını öğrendim. Efendisi geldi. Beni çok iyi karşıladı. Bu arada uşak çıktı ve yalnız kaldık. Bu diğeri gibi değildi. Gerçekten eğleniyor gibi görünüyordu: Beni arkamdan uzun uzun öptü, kendini kirbaçlattı, organını ağızda dolastırды ve boğazıma soktu. On taraf hariç her türden, tüm şehvet oyunlarını denedi, ama yaptıklarına rağmen kesinlikle boşalmadı. Asıl önemli an gelmemiştir. Bu yaptıklarının için hazırlıktan başka bir şey değildi. Sonunu sonra göreceksi-

niz. 'Ah! Kahretsin...' dedi bana, 'sofada efendisine göndermeyi vaat ettiğim küçük bir mücevher kutusunu bekleyen bir hizmetçi vardı. İzin verin sözümü yerine getireyim. İşim biter bitmez devam ederiz.' O lanet uşağın teşvikiyle işlenmiş olduğum küçük suçun suçluluk duygusuyla, bu sözlerin beni nasıl titrettiğini hayal etmeyi size bırakıyorum. Bir an oyalamak istedim adamı. Daha sonra hiçbir şey yokmuş gibi davranmanın ve riske girmenin daha iyi olacağına karar verdim. Çalışma masasını açtı, aradı taradı ve sözünü ettiği nesneyi bulamayınca bana öfkeli bakışlar fırlattı. 'Kaltak!' dedi, bana sonunda. Uzun süreden beri buraya yalnızca sen ve uşağımın girdiğine eminim! Aradığımı bulamadığıma göre onu sizden başkası almış olamaz...' 'Oh mösyö!' dedim ona titreyerek. 'Bunu yapmayacağımdan emin olabilirsiniz...' 'Hadi! Lanet olsun!' dedi öfkeyle (oysa külotu hâlâ çözüktü ve organı karnına yapışık haldeydi). 'Hadi alçak kadın, aradığımı bulmam lazım.' Bana soyunmamı söyledi. Bana bunu yapmaması için yirmi kere ayaklarına kapandım: Hiçbir şey onu yumuşatmadı, hiçbir sözüm kendisine ulaşmadı. Giysilerimi bizzat öfkeyle parçaladı ve çıplak kalır kalmaz ceplerimi boşalttı. Anlayabileceğiniz gibi kutuyu bulması fazla zaman almadı. 'Ah! Ahlâksız!' dedi bana. 'İşte, şimdi ikna oldum. Alçak karı! İnsanlara hırsızlık için mi geliyorsun?' Ve hemen güvenilir adamını çağırarak: 'Hadi' dedi ona öfkeyle, 'hadi çabuk gidin bana komiseri çağırın!' 'Oh mösyö!' diye haykırdım. Gençliğime acıyın! Baştan çıkarıldım, kendi başıma yapmazdım, beni buna ittiler...' 'Eh peki!' dedi yaşlı hovarda. 'Tüm bu açıklamaları adalet karşısında yaparsınız, ama ben intikamımın alınmasını istiyorum.' Uşak çıktı... Adamı kendini bir koltuğun üzerine attı. Organı yine sertleşmişti ve büyük bir taşkınlıkla binlerce hakaret yağırdıyordu. 'Bu kaltak, bu ahlâksız!' diyordu. 'Ben onu gerektiği gibi ödüllendirmek isterken, o buraya beni soymaya gelmiş!... Allah kahretsin! Göreceksin sen!' Aynı anda kapı çaldı ve üniformalı bir adamın içeri girdiğini gördüm. 'Komiser Bey!' dedi patron. 'İşte, size teslim edeceğim kaltak! Size onu çırtlı çıplak teslim ediyorum. İşte, kız ve elbiseleri burada.

İşte, cebinde bulduklarım... Lütfen onun asılmasını sağlayın komiser! Sonra yine koltuğunun üzerine çöktü ve boşaldı. 'Evet, onu astırın lanet olsun! Onu asılmış görmek istiyorum Komiser Bey! Onu asılmış görmek istiyorum... Sizden tüm istediğim bu...' Sözde komiser beni ve giysilerimle birlikte aldı yan odaya götürdü. Uniformasını çıkardı ve beni alıp getiren, soyguna teşvik eden uşak olduğunu görmemi sağladı. İçinde bulunduğum durum onu tanımamı engellemiştir. 'Eh peki!' dedi bana. 'Korkunuz mu?' 'Ne yazık ki, evet' dedim ona. 'Daha fazla yapamayacağım.' 'Birtü zaten' dedi bana. İşte zahmetinizin karşılığı. Aynı anda bana efendisinin çalmakla suçladığı nesne ile birlikte giysilerimi de verdi. Bir bardak likör içirdi ve Madam Guérin'in evine geri götürdü."

"Bu çılgınlık hoş" dedi piskopos. Buradan hareketle başka şeyler de yapılabilir. Biraz daha sertlik katabiliriz, zira ben hovardalıkta yumuşaklıktan yana değilim. Dediğim gibi daha az yumuşaklıkla, bir orospuya ona uygulamak istediğimiz davranış haksız bile olsa şikayet etmemesini sağlayacağımızdan emin oluruz. Böylece ona tuzaklar kurarız, bu tuzaklara düşmesini sağlarız ve suçlu durumuna düşürdüğümüzden emin olduğumuzda, artık istediğimizi yapabiliriz... Artık şikayet edeceğinden kaygı duymamıza gerek kalmaz. Onu ihbar etmemizden ya da suçlamamızdan çok korkacaktır. 'Bu kesin' dedi Curval. Ben daha fazlasını yapardım ve hiçbir şey, sevgili Duclos, hiçbir şey sizi bu işten kurtaramazdı. Öyküler uzun sürdüğünden, o akşam yemek saati oynasacak zaman kalmadan gelmişti. Yemekten sonra biraz hasar yaratmaya kararlı halde masaya oturdular. Herkes toplandığında genç kızlar ve genç oğlanları da kadın ve erkek sınıfında değerlendirmeye kararına vardılar. Buna karar vermek için, herhangi bir şüphe duyulan şu ya da bu cinsten kişiyi tahrik etmeye karar verdiler. Kadınlar, Augustine, Fanry ve Zelmire'den emindiler: On dört on beş yaşlarındaki bu üç sevimli küçük yaratığın üçü de küçük dokunuşlarla boğalıyordu; Hébé ve Michette henüz on iki yaşlarında olduklarından daha deneme yapılabilecek durumda birer değildi. Buna göre, sul-

tanlar arasında ilki on dört ve diğer ikisi on üç yaşında olan Sophie Colombe ve Rosette'yi denemek gerekiyordu. Oğlanlardan Zephire, Adonis ve Celadon'un yetişkin bir adam kadar meni çıkarttığı biliniyordu. Giton ve Narsis denenmek için çok gençti. Buna göre yalnızca Zelandir, Cupidon ve Hyacinthe söz uygundu. Arkadaşlar yere yerleştirilmiş bir yığın minderin çevresinde daire oluşturdu. Bu ilkler için Champville ve Duclos'a görev verildi. Biri sevice olarak, üç genç kızı tahrik edecek ve diğeriye, erkek cinsel organı üzerindeki becerisiyle oğlanların ilk kez boşalmasını sağlayacaktı. Arkadaşların koltuklarının oluşturduğu ve ortasında minderlerin yığıldığı dairenin içine geçtiler. Sophie, Colombe, Rosette; Zelandir, Cupidon ve Hyacinthe ellerine teslim edildi. Her arkadaş, gösteri sırasında kendileriyle oynaması için bacakları arasına bir çocuk aldı. Dük Augustine'yi, Curval Zelandir'i, Durcet Zephire'i ve Piskopos Adonis'i yakaladı. Tören oğlanlarla başladı ve Duclos gerdanı ve kalçaları açıkta, kolu dirseklerine kadar sıvanmış halde, bu muhteşem ganimetleri birbiri ardına kirletmeye başladı. Bu işe daha fazla şehvet katmak mümkün değildi. Elini çok yumuşak hareket ettiriyordu... Hareketleri çok tatlıydı ve bir miktar şiddet içeriyordu... Bu genç oğlanlara ağzını, göğsünü ya da kalçalarını öylesine beceriyle sunuyordu ki, boşalamayanların buna henüz muktedir olmadığı kesindi. Zelandir ve Cupidon'un organları sertleşti, ama ne kadar uğraşırlarsa uğraşınsınlar bir şey çıkmadı. Hyacinthe üzerinde zafer kısa sürede, altıncı bilek hareketinde gerçekleşti: Meni göğsüne fışkırdı ve çocuk arkasına dokunarak kendinden geçti. Durum o kadar barizdi ki, tüm işlem sırasında ona önden dokunmayı hayal bile edememişti. Kızlara geçtiler. Champville neredeyse çırılçıplaktı. Saçları çok güzel taranmıştı. Geri kalan her yerinin tüm zarifliğiyle, ellisinde olmasına rağmen otuzunda bile göstermiyordu. Bu işlemin şehvetiyle büyük bir keyif yaşamayı hayal ediyor, hâlâ çok güzel olan büyük kara gözleri pırıl pırıl parlıyordu. En az Duclos'un gösterdiği kadar beceri gösterdi: Hem klitorisi, hem vajina girişini hem de kık deliğini okşuyordu. Ama doğa Colombe ve Rosette'de hiçbir ge-

lişmeye olanak vermedi; en küçük bir haz belirtisi bile oluşmadı. Ama güzel Sophie'de durum aynı değildi: İkinci parmak darbesinde Champville'in göğsüne yığıldı kaldı. Kesik kesik nefes alıp veriyordu... Güzel yanakları açık kiraz pembesine dönüştü. Aralanan ve ıslanan dudaklarıyla her şey doğanın ona bahşettiği coşkuyu kanıtlıyordu... O, kadın ilan edildi. Olağanüstü isteklenen Duk, Champville'e ikinci kez gelip onu tahrik etmesini emretti ve anında boşalan şehvet düşünümüz iğrenç menisini genç bakireninkine karıştırdı. Curval ise işini Zelmire'in bacakları arasında görmüştü. Diğer ikisi genç oğlanların bacakları arasındaydılar. Yattılar. Ne ertesi gün sabah, ne yemekte, ne kahvede burada sözü edilmeyi hak edebilecek herhangi bir olay oldu. Hemen Duclos'un muhteşem giysiler içinde olduğu, şimdi ki beş öykü ile kasım ayında otuz günün ayrıldığı yüz elli öykünün son bölümünü tamamlamak üzere kürsüsüne çıktığı salona geçildi.

Otuzuncu Gün

"Kont Lernos'un özel olduğu kadar da tehlikeli fantezisinden söz edildiğini duyup duymadığınızı bilmiyorum baylar..." dedi bu güzel kız. "Ama yaşadığını birkaç manevraya yakından tanık olduğumdan ve bunları çok olağandışı bulduğumdan, size ayrıntılarıyla anlatmamı emrettiğiniz şehvet oyunlarının arasında yer alabileceklerine inandım. Kont Lernos'un tutkusu mümkün olduğunca çok sayıda genç kızı ve kadına zarar vermektir. Onları baştan çıkarmak için kitaplar veriyor, bu kadınları başka adamlara teslim ediyordu. Ya adamları istedikleri nesne ile bir araya getiriyor ya da sevgilisi olmayan kadınlara aşık buluyordu. Tüm partilerini düzenlediği, yalnız yaşadığı bir evi vardı. İnsanları burada bir araya getiriyor, sakinlik ve huzur vaat ediyor ve onları iş üzerinde gormenin zevkini yaşamak üzere gizli bir odaya çekiliyordu. Yaşananların sayısı arttıkça kendini kaybediyor ve bu küçük

birleşmeleri gerçekleştirmek için her şeyi yapıyordu. Paris'in nereden se tüm manastırlarından tanıdıkları vardı. Evli kadınların büyük çoğunluğunu tanıyordu ve o kadar da iyi ayarlıyordu. İki evinde üç dört randevu olmadığı gün yoktu. Şehvetlerini paylaştığından kimsenin şüphesi yoktu. Ama gözlemevindeki deliğe bir kez yerleşti mi, kimse ne nasıl ne de hangi yolla boşaldığını biliyordu, çünkü hep yalnız oluyordu: Yalnızca olanlar biliniyordu ve işte ben de bunun anlatılmaya layık olduğunu düşündüm."

"Yaşlı Başkan Desportes'in fantezisi sizi belki biraz daha çok eğlendirecektir. Bu yaşlı şehvet düşkününün seyre düşkünlüğünden haberdar, her zamanki gibi sabah saat ona doğru evine gittim ve tamamen çıplak halde ona kalçalarımı göstererek, iyice yerleşmiş olduğu bir koltukta kuçımı öptürdüm ve burnuna gaz çıkarmakla başladım. Rahatsız olan Başkan'ım ayağa kalktı. Yanında bulundurduğu bir sopa ile ardımdan koşmaya başladı. İlk işim kendimi kurtarmak oldu. 'Densiz!' dedi bana peşimden ayrılmayarak. 'Evime gelip böyle ahlâksızlar yapmayı gösteririm ben sana!' Ben kaçıyordum o kovalıyordu. Sonunda iki karyola arasına sığındım. Beni dövmekle tehdit etti. Köşeye sıkışmıştım... İyice sindim, bir fare kadar küçülmüştüm: Bu korku ve aşağılama menisinin sonunu getirmişti ve yaşlı hovarda zevkten haykırarak göğsümün üzerine boşaldı."

"Ne! Sana bir tek sopa bile indirmeden mi?" dedi Dük. "Bana dokunmadı bile..." diye yanıt verdi la Duclos. "Ne sabırlı adammış..." dedi Curval. "Dostlarım, elimizde Duclos'un sözünü ettiği tarzda bir sopa olduğunda onun kadar sabırlı olamayacağımızdan emin olabilirsiniz." "Biraz sabır baylar..." dedi Champville. "Size yakında aynı tarzda ve madam Duclos'un burada sözünü ettiği, Başkan kadar sabırlı olmayan adamlar anlatacağım." Yaşanan sessizliğin öykülerini devam ettirmek için fırsat olduğunu fark eden Duclos aşağıdaki gibi devam etti:

"Bu maceradan kısa zaman sonra, fantezisi çıplak bir kadını bir salıncağa bindirmek ve çok yükseklere uçurmak olan Marki de Saint-

Graud'un evine gittim. Her itişte burnunun ucundan geçiyordum. Beni bekliyordu ve her seferinde, tam o anda ya bir osuruk bırakacaktım ya da kıcıma bir şaplak yiyecektim. Elimden geleni yaptım, birkaç şaplak yedim, ama piddetli osuruklar bıraktım. Ve yaşlı hovarda bu sıkıcı ve yorucu seremoninin bir saati sonunda boşaldığında salıncak durdu ve tatil paramı aldım."

"Yaklaşık üç yıl sonra, La Fournier'in evinin sahibi olduğumda bir adam bana çok özel bir öneride bulundu: Kendi karısı ve kızıyla birlikte olacak adamlar bulunacaktı. Tek koşul adamın onlara neler yaptığını görebilmesi için bir köşeye saklanabilmesini sağlamaktı. Karısını ve kızını bana teslim edecekti. Söylediğine göre onlar sayesinde para kazanmakla kalmayacak, her parti için üzerine iki lui alacaktım. Tek bir şartı vardı: Karısı ve kızı için kendi belirleyeceği değişik fantezilere sahip adamlar istiyordu: Karısının memelerinin üzerine sıçılmasını ve kızının ise soyularak, hayranlıkla seyredeceği kıcının gizlendiği yere döndürülmesini ve daha sonra da ağzına boşalınmasını istiyordu: Elindeki malları bu iki fantezi dışında herhangi bir tutku için vermeyecekti. Karısı ve kızının evimde olmaktan şikayet etmeleri halinde tüm sorumluluğu adamın üstlenmesi konusunda söz aldıktan sonra tüm isteklerini kabul ettim ve bana getireceği kişileri tam istediği şekilde kullanacağıma söz verdim. Hemen ertesi gün getirdi mallarını: Karısı otuz altı yaşında, pek güzel olmasa da iri yarı ve biçimli vücutlu, yumuşak ve alçak gönüllü bir kadındı. Kızı ise on beş yaşındaydı, kumraldı, biraz tombuldu. Dünyanın en körpe, en hoş görünümüne sahipti. 'Aslında Mösyö' dedi eşi, 'bizi yapmaya zorladıklarınız hiç hoş değil...' 'Beni kurdınız' dedi yaşlı hovarda, 'ama inanın böyle olması gerekiyor. Bana güvenin ve devam edin. Çünkü bundan vazgeçmeye niyetim yok. Karacağınız olaylara ve tekliflere en ufak bir şekilde direnirseniz, siz, matmazel yarından tezi yok ikiniz birden hayatınızın kalanını geçirmek üzere bodruma kapatılacaksınız.' O sırada karısı birkaç damla gözyaşı dökerek onu bekleyen adamın bulunduğu daireye geçti. Kızı kendi sırası gelene kadar yan odada kızlarımla bir-

likte güven içinde bekleyecekti. Giderken, biraz daha ağladı ve bu kaba adamın karısından ilk kez böyle bir şey istediğini anladım. Ne yazık ki başlangıç için zor bir seçimdi. Çünkü onu teslim ettiğim barok zevklere sahip adam son derece itibarlı ama oldukça sert, yaşlı bir hovardaydı ve ona pek de nazik davranmayacaktı. 'Hadî, ağlamak yok artık...' dedi kocası içeri girince. 'Sizi izlediğimi unutmayın ve sizi teslim ettiğim o dürüst adamı bütünüyle tatmin etmezseniz, buna mecbur kalmanızı bizzat ben sağlayacağım.' Kadın içeri girdikten sonra kocasıyla birlikte olanları görebileceğimiz bir odaya geçtik. Bu zavallı kadını bir yabancının kabalığına kurban oluşunu seyrederken, bu yaşlı şehvet düşkününün hayal gücünün ne kadar ateşlendiğini tahmin edemezsiniz. Kadından her yeni bir şey istenişinde büyük bir zevkle kıvranıyordu. Durumundan memnun bir hovardanın vahşice davranışlarıyla hırpalanan bu zavallı kadının boyun eğişi, saflığı, kocasına muhteşem bir gösteri oluşturunuyordu. Ama kaba bir şekilde yere yatırıldığını ve gerdanı üzerine sıçması için teslim ettiğim yaşlı maymunu, karısının gözyaşlarını ve kadının maruz kaldığı iğrençlikleri ve sözleri gördüğünde kendini tutamadı, onu tahrik ettiğim elim birden meniyle kaplandı. Sonunda bu ilk sahne sona erdi. Çok zevk almıştı ama ikincisinden aldığı haz bambaşka oldu. Annesinin gözyaşlarına tanık olmasına rağmen neler olup bittiğini hiç bilmeyen genç kızı ikna etmek için büyük güçlüklerle karşılaşmadığımız ve özellikle de büyük tehditlerde bulunmadığımız söylenemezdi. Zavallı küçük her türlü güçlüğü çıkanyordu... Sonunda onu da ikna etmeyi başardık. Kızı teslim ettiğim adam neler yapması gerektiğini çok iyi biliyordu. Bu güzel varlıkla ödüllendirdiğim ve hiçbir şey sormadan ondan istediklerimi olduğu gibi kabul eden olağan, müdavimlerimden biriydi. 'Oh! Bu ne güzel kalça!' diye haykırdı hovarda baba, adam kızının kalçalarını bize çırılçıplak gösterdiğinde. 'Oh! Lanet olsun, o ne güzel kalçalar!' 'Ne?' diye sordum ona. 'İlk kez mi görüyorsun yoksa?' 'Evet emin olabilirsiniz...' dedi bana. Gösterinin zevkini çıkaramam için bu yola başvurmam gerekiyordu. 'Bu güzel kalçayı ilk görüşüm ama son olmaya-

cağından emin olabilirsiniz" dedi büyük bir şehvet ve arzuyla. Cinsel organını hızlı hızlı okşarken kendinden geçiyordu. Bu genç bakireden istenen utanç verici şeyleri, usta şehvet düşkününün ellerinin bu tür dokunuşlara daha önce hiç maruz kalmamış bu güzel bedenin üzerinde dolaymasını, kızı diz çöktürdüğünü, ağzını açmaya zorladığını, kocaman organını ağzına soktuğunu ve içine boşaldığını gördüğünde, bir mal sahibi olarak hayatında hiç bu kadar haz almadığına yeminler ederek kendini geriye doğru attı ve bu hazzın bazı kanıtlarını parmaklarının arasına bıraktı. Her şey bitmişti. Zavallı kadınlar ağlamaktan perişan halde geri geldiler. Bu sahneden aşırı heyecanlar duyan koca ona sık sık bu tür gösteriler sunmalarına karar vermişti bile. Altı yıldan uzun süre onları evimde kabul ettim ve kocadan aldığım emir üzerine, bu iki zavallı yarattığı size anlattığım, benim evimde geçmedikleri için yeterince tatmin edici olmayan yaklaşık on, on iki değişik tuckuya maruz bıraktım."

"İşte, bir kadın ve kızı kötü yola düşürmenin güzel bir yolu!" dedi Curval. "Bu fahişeler başka şey için mi yaratılmışlar sanki! Bizim zevklerimizi tatmin için doğduklarına göre, her şekilde tatmin sağlamak zorunda değiller mi? Bir çok kadını ve üç dört de kızımı oldu... Tanrı ya şükür geriye yalnızca şimdilerde Dük'ün becerdiği Matmazel Adelaide kaldı. Ama bu yaratıklardan herhangi biri onları düzenli olarak maruz bıraktığım fahişelikleri reddetselerdi onları ya öldürür ya da hayatım boyunca yalnızca kızlarından becerilmeye mahkum ederdim." "Başkan, organınız kalkıyor!" dedi Dük... "Bu becerme konusu sizi her zaman etkiliyor." "Sertleşmek mi? Hayır!" dedi Başkan. "Ama tam da Matmazel Sophie'yi sıçtıracak haldeyim. Muhteşem bokunun bir şeyler yaratabileceğini umuyorum..." "Oh! İnan, düşündüğünden de iyi..." dedi Curval, "yemin ederim organım şimdi kendine geliyor! Aranızda kim benimle odaya geçmek ister?" "Ben!" dedi Durcet, bir saatten fazladır miniciklediği Aline'yi de yanında sürükleyerek. İki hovardamız Augustine, Fanny, Colombe ve Hébé, Zélamir, Adonis, Hyacinthe ve Cupidon'u peşlerine takarak, bunlara Julie ve

iki ihtiyar, la Martaine ve la Champville'yi, Antinoüs ve Herkül'u de ekleyerek gittiler. Yarım saat sonra zafer kazanmış bir edayla yeniden ortaya çıktılar. Her biri spermlerini en hoş sefahat ve şehvet oyunlarında kaybetmişlerdi. "Hadi" dedi Curval Duclos'a. "Bize sonunu göster sevgili dostum. Beni yeniden tahrik edebilirsen, bir mucize gerçekleştirmekle övünebilirsin. Çünkü vallahi bir yıldır bu karar çok sperm kaybetmemişimdir herhalde. Gerçekten..." "İyi" dedi Piskopos, "bize Duclos'un anlatacağından daha sert bir tutku sunacağın kesin. Güçlüden zayıfa gidemeyeceğimize göre, seni susturmamız ve öykümüzü dinlememiz daha iyi olacak." Az sonra bu güzel kız, öykülerini şu tutkuyla bitirdi:

"Sonunda Marki Mesanges'in tutkusunu anlatabilirim baylar..." dedi, "Paralarıyla keyif çatarken karısıyla birlikte hapislerde çürüyen zavallı ayakkabıcının kızını hatırlarsınız. Onu tatmin eden Lucile olduğundan, isterseniz bu öyküyü onun ağzından anlatayım..."

"Marki'nin evine saat sabahın onuna doğru vardım" dedi bana bu sevimli yaratık. "İçeri girer girmez, tüm kapılar üzerime kapandı. 'Buraya ne halt yemeye geldin kaltak?' diye sordu bana Marki öfke içinde. Beni rahatsız etme iznini sana kim verdi? Bu konuda herhangi bir şekilde uyarılmadığımdan, böyle karşılaşmanın beni ne kadar ürkütüğünü kolaylıkla tahmin edersiniz. 'Hadi, çırılçıplak soyun!' diye devam etti Marki. 'Seni yakaladığıma göre fahişe, bir daha benim evimden çıkamayacaksın... Gebereceksin... İşte, sonun geldi.' Gözyaşları içinde yere çöktüm. Marki'nin ayaklarına kapandım ama onu vazgeçirmenin hiçbir yolu yoktu. Soyunmak konusunda pek de acele etmediğimden, giysilerimi hışımla bedenimin üzerinden kopartarak yırttı. Ama beni asıl korkutan çıkardıklarını ateşe attığını görmek oldu. 'Bunlara artık gerek kalmadı...' diyordu tek tek ocağa atarken. 'Artık bir elbiseye, mantoya, düzgün görünmeye ihtiyacın yok: Sana yalnızca bir bira lazım!' diyordu. Bir anda tamamen çırılçıplak kaldım. O sırada beni daha önce hiç görmemiş olan Marki arkama bakarak hay-

ran kaldı. Küfürler ederek dokundu, araladı, sıkıştırdı, ama hiç öpmeydi. "Hadî fahişe!" dedi. "Tamam artık! Sen de giysilerini izleyeceksin ve seni şu ocağın üzerine bağlayacağım. Evet, lanet olsun! Evet, Allahın belası! Seni canlı canlı yakacağım fahişe! Yanan etinden çıkacak kokuyu zevkle soluyacağım!" Ve bunları söyledikten sonra bembeyaz kesilerek koltuğuna yığıldı ve menisini hala yanmakta olan giysilerinin üzerine fışkırtarak boşaldı. Kapı çaldı, açıldı, bir uşak beni götürdü ve yan odada yakulılardan iki kat daha güzel görünen giysilerle tepeden tırnağa giydirdi."

"Lucile'nin bana anlattığı öykü böyleydi... Geriye ona sattığım genç bakireyi nasıl kullandığını öğrenmek kalıyor." "Daha da iyisi var..." dedi la Desgrandes. "Bu Marki'yi tanıtmakla iyi ettiniz. Çünkü onunla ilgili benim de anlatacaklarım var." "Siz ve sevgili arkadaşlarım" dedi Duclos Desgrandes'e diğer iki arkadaşına da yönelerek, "bu işi benden daha duygulu, daha düşünceli ve daha keyifli bir şekilde yapın lütfen. Sıra size geldi, benim işim bitti. Ben artık bu baylardan, kendi yaptıklarını çerçevenin dışına çıkamayan kaçınılmaz şekilde birbirinin neredeyse aynı öykülerimin monotonluğunun neden olmuş olabileceği sıkıntıdan dolayı af diliyorum."

Bu sözlerden sonra Duclos topluluğu saygıyla selamladı ve bayların kanepesinin yanına gelmek üzere kürsüden indi. Herkes tarafından alkışlandı ve övgüler aldı. Akşam yemeği servisi yapıldı. Hiçbir kadına tanınmamış bir şerefle o da masaya davet edildi. Öyküleri kadar sohbeti de hoştu ve topluluğa sağladığı zevklere ödül olarak iki sarayın genel yönetimine atandı. Dört arkadaş tarafından yolculukları boyunca herhangi bir aşırılıktan sakınılacağı sözü verildi. Paris'teki evine sağ salım ulaştırılacak, burada kaybettiği zaman ve onlara zevkleri yaşarmak için girdiği zahmet fazlasıyla tazmin edilecekti. Curval, Dük ve Duclos gece yemeğinde öylesine sarhoş oldular ki, yölenlere katılmaları neredeyse olanaksız görünüyordu. Durcet ve Piskopos'u birlikte keyif sürmeye ve Champville, Antinoüs, Brise-cul, Thérèse ve

Louison ile dipteki odaya çekilmeye bırakıldılar. Diğer iki arkadaş öylesine korkunç ve iğrenç olabiliyordu ki onlara katılamayacakları kesindi. Sabahın ikisinde yatıldı. Kasım ayı ve ilkinin iyi karşılanmadığını görmemiz halinde ikincisini halka anlatmayacağımız bu şehvetli, ilgi çekici öykünün ilk bölümü bu şekilde sona erdi.

Yaptığım Hatalar

Başlangıçtaki tuvalet öykülerini fazla uzattım... Bunlardan söz eden öykülerden sonraki ayrıntılara gerek yoktu.

Aktif ve pasif sodomizmden fazla söz ettim... Bunlar öykülerde anlatılanlarla kalmalıydı.

Duclos'u kız kardeşinin ölümü konusunda hassas kılmakla hata ettim. Bu karakterinin diğer yanlarına uymuyor; bunu değiştirelim.

Aline şatoya geldiğinde bakireydi derken hata etmiş olabilirim... Sanırım değildi ve olmamalıydı da... Piskopos onu her yerinden becermişti.

Yeniden okuyamadığımdan, eminim başka hatalar da vardır. Bunları, yanımda neredeyse sürekli taşıdığım ve yazdığım her olay ve portreyi kaydettiğim not defterimle açıklığa kavuşturacağım. Zaten bu defter olmasa, kişilerin çokluğu nedeniyle korkunç sıkıntıya düşerim.

Hadi ikinci bölüme... Henüz bekaretleri bozulmamış olan Augustine ve Zéphire yine ilk bölümdeki gibi Dük'ün odasında, Adonis ve Zelmire Curval'inkinde, Hyacinthe ve Fanny Durcet'ninkinde, Celadon ve Sophie ise Piskopos'un kende yatmaya devam ediyor.

İkinci Bölüm

{İkinci sınıf ya da iki kat şiddette yüz elli turku.
Aralık ayının otuz bir günü Champville'nin
öyküleriyle doldu; Biz de bunlara o ay şatoda
geçen skandal olayların eksiksiz günlüğünü ekledik...}

(Plan)

Bir

1 Aralık – Champville, öykülerine başladı ve aşağıdaki yüz elli öyküyü anlattı. (Sayılar öyküleri tanımıyor.)

1. Yalnızca üç ve yedi yaş arasındakilerin bekaretini bozmak istiyordu ve üstelik yalnızca cinsel organdan. Beş yaşındayken Champville'nin bekaretini bozan da oydu.

2. Dokuz yaşında bir kızı boynundan bağlatıyor ve arkadan bozuyordu.

3. On iki on üç yaşında bir kıza tecavüz etmek istemiş ve tabancayı gırtlığına dayayarak bekaretini bozmuştu.

4. Erkekleri bir bakirenin cinsel organı üzerinde tahrir ediyor-

du. Meni merhem işlevi görüyordu. Daha sonra bakireyi adama tutturarak içine giriyordu.

5. Ardından biri beş yaşında, biri beş, diğeri yedi yaşında üç kızın bekaretini bozmak istiyordu.

İki

6. Yalnızca dokuz ve on üç yaş arası kızları bozmak istiyordu. Organı inanılmaz büyüklükteydi. Bakireyi dört kadının tutması gerekiyordu. Marraine'nin üç yaşındayken bekaretini bozan da oydu... Adam şeytan gibiydi.

7. On ya da on iki yaşındaki bir kızın bekaretini uşağına bozdurttu ve bu iş sırasında yalnızca arka taraflarına dokundu. Bir bakirenin bir uşağını okşuyordu... Sonunda uşağın kıcı üzerine boşalıyordu.

8. Bir gün sonra evlenecek bir kızın bekaretini bozmak istedi.

9. Evlenen kadını kilisede ve gerdek vakti becermek istedi.

10. Son derece becerikli bir adam olan uşağının ülkenin dört bir yanından evlenme vaadiyle kandırdığı kızları ona getirmesini istedi. Adam, onları becerdikten sonra muhabbet tellallarına teslim edecekti.

Üç

11. İki kız kardeşin bekaretini aynı anda bozmak istedi.

12. Bir kızla evlendi, bekaretini bozdu, ama onu aldattı ve olay yaşanır yaşanmaz da terk etti.

13. Bakire kızın başka bir adam tarafından bozuluşunu seyrettikten sonra kızı becerdi. Organı tamamen sperme bulanmış olsun istiyordu.

14. Kızı içine girmeden, yapay bir erkeklik organıyla bozdu ve açtığı aralığın üzerine boşaldı.

15. Bu işleri seven bakireler buldurdu ve onlara ağırlıklarınca altın ödedi. Dük otuz yaşından beri bin beş yüzden fazlasının bozulduğunu gördüğünü itiraf edecekti.

Dört

16. Bir erkek kardeşi, kız kardeşinin bekaretini bozmaya zorladı ve sonra kızı becerdi. Her ikisini de önünde sıçtırdı.

17. Bir kızın bekaretini bozduktan sonra, babasını kendi kızını becermeye zorladı.

18. Kızı dokuz yaşında gençleve götürdü ve burada mamaya tutturduğu kızın bekaretini bozdu. On iki kız buldu ve hepsini de bu şekilde bozdu.

19. Otuz ve kırk yaş arasında olmayan bir kadın becermek istemedi.

20. Yalnızca rahibelerin bekaretini bozmak istiyordu ve istediğini elde etti. İnanılmaz bir servet döktü.

Bu dördünün akşamıydı ve aynı akşam şöenlerde Dük, dört ihtiyar tarafından tutulan ve la Duclos tarafından sunulan Fanny'in bekaretini bozdu. Ardından kızı bir kez daha becerdi; kız kendini kaybetti. Bilinci yerinde değilken ikinci kez becerdi.

Aynı beyande, bu öykülerin de etkisiyle, beşinci haftayı kutlamak üzere Hyacinthe ve Fanny'yi evlendirdiler. Evlilik herkesin önünde gerçekleşti.

Beş

21. Annesinin kızını kendi elleriyle tutarak sunmasını istedi. Önce anneyi becerdi ve ardından da anne tarafından tutulan çocuğun bekaretini bozdu. Bu Desgrandes'in yirmi şubatta anlattığıyla aynı olaydı.

22. Yalnızca zina yapmayı seviyordu. Ona yumuşak başlı ve halk tarafından işinde gücünde oluşuyla tanınan kadınlar bulmak gerekiyordu. Kadınları kocalarından tiksindiriyordu.

23. Kocanın, karısını bizzat sunmasını ve becerirken de tutmasını istiyordu (arkadaşlar bunu derhal taklit edecekti).

24. Evli bir kadını bir yatağa yerleştirdi ve kadının kızı üzerine uzanmış organını öptürürken becerdi. Biraz sonra da kızı annesinin kış deliğini öperek becerecekti. Kızı organını öperken işetti... Anneyi ise kıcını öperken pisletti.

25. Dört evli öz kızı vardı. Dördünü de becermek istiyordu. Günün birinde kızından olan ve kocanın kendisinin sandığı çocukların bekaretini bozma zevkini yaşayabilmek için, dördünden de çocuklar yaptı.

Dük bunun üzerine bir öyküyü anlatmaya başladı, ama pek rağbet görmedi. Çünkü sık tekrarlanmayacak olaylar tutku kabul ediliyordu. Dedim gibi, annesinden yaptığı üç çocuğu beceren bir adamı tanıdığını, bunlardan da oğluyla evlendirdiği bir

kızı olduğunu, bunu becererek kız kardeşini, kızını ve torununu becermiş olduğunu ve oğlunu kız kardeşini ile üvey annesini becermeye zorladığını söylüyordu.

Curval, birbirlerine çocuklarını teslim eden başka bir erkek ve kız kardeş anlattı. Kızkardeşin bir oğlu ve bir kızı vardı ve erkek kardeş de aynı şekilde. Öylesine karıştılar ki, bazen kendi yeğenleriyle, bazen onların çocuklarıyla ve bazen öz kuzenleriyle birlikte oluyor ve erkek ve kızkardeşler birbirini becerirken, anne babalar, yani erkek ve kızkardeşler de birlikte oluyordu. Akşam Fanny ön taraftan topluluğa sunuldu ama Piskopos ve Durcet önden yapmadığından, kız yalnızca Curval ve Dük tarafından becerildi. Bu andan itibaren kolunda küçük bir kurdele taşımaya başladı. Her iki bekaretini de kaybettikten sonra daha geniş kızıl bir kurdele takacaktı.

Altı

26. Bir kadının klitorisini uyarırken, kendini de tahrik etmelerini sağladı. Kız ile aynı anda boşalmak istiyordu, ama kadını tahrik eden adamın kalçalarına boşaldı.

27. Bir kızın anüsünü öperken bir ikinci kız onun anüsünü ve bir üçüncüsü de organını uyarıyordu. Kızların her biri kıç deliğini öpebilsin ve organına dokunsun diye sürekli yer değiştiriyorlardı. Gaz çıkarmaları da gerekiyordu.

28. Birinin organını yalarken bir ikincisini ağzından beceriyor, bir üçüncüsünün de kalçasını yalıyordu. Sonra yerler değişiyordu. Tüm kadınlar boşalmalı ve o da özsularını yutmalıydı.

29. Pis bir anüsü emdi, kendi pis poposunu dille temizletti ve pis bir poponun üzerinde kendi organıyla oynadı. Ardından üç kız yer değiştirdi.

30. İki kızı önünde uyarmlarını sağladı ve mastürbasyon yapan kadınlar işlerine devam ederken hepsini sırasıyla ağızlarından becerdi.

O gün Zephire ve Cupidon'un birbirlerine mastürbasyon yaptıkları ama henüz birlikte olmadıkları keşfedildi. Cezalandırıldılar. Fanny şöenlerde fazlasıyla elden geçti.

Yedi

31. Büyük bir kızın bir küçüğe kötülük etmesini, onu tahrik etmesini, kötü öğütler vermesini ve sonunda bakire olsun olmasın, becerilirken tutmasını istedi.

32. Dört kadın istedi... İkisini organından ve ikisini ağzından becerdi. Organını birinin ağzından çıkarıp diğerinin organına sokuyordu. Bu arada bir beşinci kız da yapay bir erkeklik organıyla onu kışından tahrik ediyordu.

33. Altısı genç ve altısı yaşlı on iki kız istedi. Mümkünse bunlar altı anne-kız olmalıydı. Cinsel organlarını kışlarını ve ağızlarını okşadı. Sıra cinsel organa geldiğinde işlemelerini, ağza geldiğinde tükürmelerini ve kışa geldiğinde osurmalarını istedi.

34. Tahrik olmak için, her biri değişik pozisyonlarda duracak sekiz kadın kullandı.

35. Değişik pozisyonlarda birlikte olan üç erkek ve üç kızı seyretmek istedi.

Sekiz

36. Her biri iki kızdan oluşan on iki grup oluşturdu. Gruplar yalnızca kızlarını gösterecek şekilde yerleştirilmişlerdi. Vücutlarının geri kalan kısmı saklıydı. Bu kızları seyrederek kendi organıyla oynadı.

37. Aynalı bir odada, aynı anda altı çiftte mastürbasyon yaptırıldı. Her çift değişik şehvetli duruşlarla kendini uyaran iki kızdan oluşuyordu. Salonun ortasındaydı, çiftlere ve aynalardaki yansımalarına bakıyordu. Bütün bunların ortasında, yaşlı bir kadın tarafından tahrik edilerek boşaldı. Bu çiftlerin kalçalarını öptü.

38. Dört kadını önünde sarhoş etti, dövdürdü ve iyice sarhoş olduklarında üstüne kusmalarını istedi. Mümkün olan en yaşlı ve çirkin kadınları seçmişti.

39. Bir kızı üstüne pisletti, ama dışkıları yemedi. Bu arada kalçasını okşadı, bir ikinci kıza organını emdirdi. Boşalırken bu kızın eline dışkısını bıraktı. Ardından kızlar yer değiştirdi.

40. Bir adamı üstüne pisletti ve dışkıları yedi. Bu sırada küçük bir oğlan onu tahrik ediyordu. Daha sonra adam onu uyardı ve küçük oğlanı pisletti.

O akşam şölenlerde Curval, Michette'nin bekaretini daha önce anlatıldığı gibi, dört yaşlı kadın tarafından tutulmuş ve la Duclos tarafından sunulmuş halde bozdu. Bu bir daha tekrarlanmayacaktı.

Dokuz

41. Az önce üstüne pisleyen kızı ağzından becerdi. Bunun üzerinde bir ikincisi vardı. Başı diğerinin bacakları arasındaydı ve adam ikincisinin yüzünün üzerinde duran bir üçüncüsünün dışkı, ilkinin ağzındayken becererek, üçüncü tarafından ikincisinin yüzüne dışkı parçasına dokundu ve daha sonra, her biri sırasıyla üç rolü üstlenecek şekilde yer değiştirdiler.

42. Gün içinde otuz kadını elden geçirdi ve her birinin üstüne dışkısını bırakmasını istedi. Bu partiyi haftada beş kez tekrarladı. Yani bir yılda yedi bin sekiz yüz kızı elden geçirdi. Champville ile karşılaştıklarında yetmiş yaşındaydı ve elli yıldır bu işi yapıyordu.

43. Her sabah on iki tane kız alıyor ve on iki dışkı parçası yutuyor, hepsini aynı anda elden geçiriyordu.

44. Otuz kadının işeyerek ve sıçarak doldurduğu bir küvete oturuyordu... Bütün bunlara dokunarak ve içlerinde yüzerek boşalıyordu.

45. Dört kadının karşısında dışkısını çıkarıyor, ona bakmaya ve dışkısını yapmaya yardım etmeye zorluyor, ardından çıkanları paylaşarak yemelerini istiyordu. Her biri, birer parça bok yapıyordu. Adam onları karıştırıyor ve dördünü birden yutuyordu... Ama bu kadınların en az altmışında olması gerekiyordu.

O akşam Michette, topluluğa cinsel organından sunuldu; o andan itibaren o da küçük bir kurdele taşımaya başladı.

On

46. Kız A'yı ve B'yi pisletti... Daha sonra B'yi, A'nın dışkısını ve A'yı, B'nin dışkısını yemeye zorladı.

47. Bir anne ve 3 kız istedi. Sonra da onların pislemesini seyretti.

48. Bir kızı annenin eline pislemeye ve kalçasını annesinin göğüsleriyle temizlemeye zorladı... Adam daha sonra annenin ağzındaki dışkı parçasını yiyecek ve anne kızının üstüne pisleyecekti. (Öncekinden farklı olsun diye bir oğlan ve anne koymak daha iyi olacak.)

49. Bir babanın oğlunun ve oğulun da babasının üstüne sıçmasını istedi.

50. Erkek kardeşin kızkardeşin organına pislemesini ve dışkı parçasını yemesini istedi. Daha sonra kızkardeşin erkek kardeşinin üstüne pislemesi ve oğlanın dışkıyı yemesi gerekecekti.

On Bir

51. Zalimlerden söz edeceği konusunda uyarıda bulundu ve fahişenin cinsel organı ile oynarken korkunç sövgülerde bulunmasını isteyen bir adamdan söz etti. Sırası gelince kendisi de tüyler ürpertici sövgüler düzecekti. Adamın bu esnadaki tüm eğlencesi kalça öpmekten ibaretti. Başka bir şey yapmıyordu.

52. Kızın akşam onunla birlikte kiliseye gidip, özellikle de şaraplı ekmek ayini sırasında organı ile oynamasını istedi.

53. Günah çıkartmaya, günah çıkarttığı rahibe organını sertleştirmeye gitti. Ona bazı iğrençlikler anlatıyor, konuşurken bir yandan da kendi organını uyarıyordu.

54. Kızın günah çıkartma odasına gitmesini istedi. Ağzından

becermek için buradan çıkmasını bekledi.

55. Bir şapelde ayin sürerken bir fahişeyi becerdi ve göğesime anında boşaldı.

O akşam Sophie'yi cinsel organından bozdular ve çok fazla sövdüler.

On İki

56. Günah çıkartılan bir rahibi kandırdı. Genç rahip adaylarının günah çıkartma saatinde yerini ona bırakmasını sağladı. Böylece çocukların günahlarını öğrendi ve verebileceği tüm kötü öğütleri verdi.

57. Kızının parayla satın aldığı bir keşişe günah çıkartmaya gitmesini istedi ve her şeyi duyabileceği bir yere yerleştirdi. Ama keşiş günah çıkarma sırasında eteklerini kaldırmamasını ve kalçasını babasının görebileceği şekilde yerleştirmesini istedi: Böylece hem kızının günahlarını dinledi hem de kalçasını gördü.

58. Ayine çırlıçıplak fahişelerle birlikte gitti. Birini diğerinin kalçaları üzerinde seyrederek kendini tahrik etti.

59. Karısını önceden satın aldığı, kadınları seven bir keşişe günah çıkartmaya gönderdi ve keşiş onu gizlice izlemekte olan kocanın önünde becerdi. Kadın reddedince koca yerinden çıktı ve günah çıkartılan keşişe yardıma gitti.

O gün, Céladon ve Sophie'nin evliliği gerçekleştirilerek altıncı hafta şölenleri kutlandı. Akşam Sophie cinsel organından teslim edildi ve kurdele takmaya başladı. Bu yalnızca dört tutku yaşanan bir olaydı.

On Üç

60. Fahişeleri ayin sırasında sunağın üzerinde becerdi. Kutsal taş üzerindeki kıçlar çırılçıplaktı.

61. Çıplak bir kızı büyük bir haçın üzerine ata biner gibi oturttu. Bu pozisyonda cinsel organından ve ağzından becerdi. Bu sırada İsa'nın başı da orospunun klitorisine sürtünmekteydi.

62. Kilisedeki kutsal çanağa gaz çıkarması için zorladı, içine işetti, pisletti ve olayı boşalmakla tamamladı.

63. Genç bir oğlanı kutsal tabağa pisletti ve organını emdirdi.

64. İki kızı İsa'lı haç üzerine pislettirdi. Onlardan sonra kendisi de pisledi ve idolünün yüzünü kaplayan üç dışkı parçası üzerinde tahrik edildi.

On Dört

65. İsa heykelcikli haçları, Meryem'in ve yüce Tanrı'nın resimlerini kırdı, parçaların üzerine pisledi ve hepsini yaktı. Aynı adam çılgınlığını bir fahişeyi vaaza götürmek ve Tanrı'nın sözleri eşliğinde mastürbasyon yaptırmaya kadar vardırırdı.

66. Gidip pazarlık yaptı ve üstüne dışkı bırakacak dört fahişeyi geri döndü.

67. Kızı vaize gönderdi ve dönüşte ağzından becerdi.

68. Evindeki bir vaaz sırasında rahibin sözünü kesti. Vaazı durdurdu ve kızı rahibin kutsal çanağın içine boşalmasını sağlamaya ve daha sonra da çıkanları yutmaya zorladı.

70. Mayasız ekmek dağıtıldığında ayini kesti ve rahibi, fahişeyi ekmekle becermeye zorladı.

O gün Augustine ve Zelmire'nin sert bir biçimdi cezalandırıldı.

On Beş

71. Kızı mayasız ekmeğin üzerine gaz çıkardı, kendisi de gaz çıkararak ve bir fahişeyi becerirken ekmeği yedi.

72. Duclos'un sözünü ettiği kendisini tabuta çivileten adam fahişeyi mayasız ekmeğin üzerine pislemeye zorladı. Kendisi de pisledi ve hepsini çevreye saçtı.

73. Fahişelerin klitorisini mayasız ekmekle uyardı, üzerine boşalmasını sağladı, daha sonra da içine sokarak kadını bununla becerdi. Bu sırada kendisi de üzerine boşaldı.

74. Mayasız ekmeği bıçak darbeleriyle parçaladı ve parçaları anüsüne soktu.

75. Ekmeğin üzerinde tahrik ettirdi kendini, boşaldı ve daha sonra da hepsini bir köpeğe yedirdi.

Aynı akşam Piskopos, bir mayasız ekmek hazırladı ve Curval bununla Hébé'nin bekaretini bozdu; ekmeği cinsel organına soktu ve üzerine boşaldı. Bir çok ekmek daha hazırladı. Daha önce bekaretleri bozulmuş olan sultanların hepsi bu mayasız ekmeklerle becerildiler.

On Altı

Champville o âna kadar öykülerinin temelini oluşturan kutsal şeylere saygısızlığın artık yalnızca aksesuar olacağını ve iki kat şehvetli küçük seremonilerin temel nesne haline dönüşeceğini açıkladı. Bütün bunların aksesuarlar olarak hatırlanmasını,

Duclos'un anlattıklarıyla kendisinininkiler arasındaki farkın da burada olduğunun unutulmamasını, Duclos'un yalnızca bir erkekle bir kadından söz ettiğini ve kendisinin bir çok kadını erkekle birleştireceğini söyledi.

76. Ayin sürerken bir kız tarafından kırbaçlandı. Bir arada kızı ağzından becerdi ve göğsü yükseliş sırasında boşaldı.

77. Kendini kıl kırbaçla iki kadın tarafından hafifçe kırbaçlatıldı. Kadınlardan her biri on darbe indirdi. Adam vuruşları arasında anüsünü okşuyordu.

78. Ağzına gaz çıkaran dört kıza kendini kırbaçlattı. Kızlar sırayla kırbaçlıyor ve gaz çızıkarıyorlardı.

79. Önce kızını becerirken karısına kırbaçlattı ve sonra karısını becerirken kızına. Bu Duclos'un sözünü ettiği, kızını ve karısını aynı genelevde satan adamdı.

80. Aynı anda iki kıza kırbaçlattı kendini: Biri önden vuruyordu, diğeri arkadan. Canı istediğinde biri kırbaçlarken diğeri beceriyor, daha sonra öteki kırbaçlarken diğeri beceriyordu.

Aynı akşam Hébé'yi cinsel organından becerdiler. Kız küçük bir kurdele taşımaya başladı, büyüğünü ancak iki bekaretini de kaybettiğinde takacaktı.

On Yedi

81. Bir oğlanın kalçasını öperken kendini becerttirdi. Bu sırada o da bir kızı ağzından beceriyordu. Daha sonra kızın kalçasını öperek ve bir başka kıza kırbaç darbeleri indirerek oğlanı becerdi. Sonra oğlana kendini kırbaçlattı. Onu kırbaçlayan fa-

hişeyi ağzından becerdi ve kalçasını öptüğü oğlana kendini kırbaçlattı.

82. Kendini yaşlı bir kadına kırbaçlattı. Yaşlı bir adamı ağzından becerdi, ve bu adamla kadının kızını üstüne pisletti. Daha sonra hepsi üç rolü de yerine getirecek şekilde değişiklik yaptı.

83. Kendi organıyla oynadı. Bir kızın kalçaları üzerine dayanmış bir haçın üzerine boşalırken kendini kırbaçlatıyordu.

84. Bir fahişeyi mayasız ekmekle becerirken kendini kırbaçlattı.

85. Tüm bir genelevi gözden geçirdi. Ağzına gaz çıkaran ve pisleyen mamanın anüsünü öperken, tüm fahişelerden kırbaç yemekteydi.

On Sekiz

86. İki faytoncuya ve nalbant oğlanlara sırayla ikişer ikişer kendini kırbaçlattı ve o sırada kırbaçlamayanları ağzına gaz çıkarttı. Bu olay gün boyu on ya da on altı kez tekrarlanıyordu.

87. Üç kız onunla oynarken, dördüncü dört ayak üzerinde kaşığıladı adamı... Dört kız sırayla yer değiştiriyor ve üzerine çıkıyorlardı.

88. Altı çıplak kızın ortasına geçti... Özürler diledi, önlerinde yere kapandı. Her kız bir ceza veriyordu ve reddedilen her ceza için yüz kırbaç darbesi söz konusuydu. Kırbaçlayan da isteği reddedilen kız oluyordu. Cezalar oldukça ahlâksızdı: Biri üstüne pislemek istiyor, diğeri yerdeki tükürükleri yalatarak temizletiyordu. Biri adet dönemindeki cinsel organını yalattı, içlerinden ikisi ayak parmaklarını, biri sümüğünü, vb.

89. On beş kız, üçer üçer geldiler... Biri kırbaçladı, biri organına ağzına aldı, biri pisledi. Daha sonra pisleyen kırbaçladı, ağzına alan pisledi ve kırbaçlayan ağzına aldı. On beşi de sırayla yer değiştirdi. Adam hiçbir şey görmedi ve hiçbir şey duymadı. Kendini kaybetmişti. Olayları bir mama yönetiyordu. Bu parti haftada altı kez tekrarlanıyordu. (Bunu yapmak çok keyifli, tavsiye ederim. Çok hızlı hareket etmek gerekiyor. Her kız yirmi beş kırbaç darbesi vurmak zorunda ve bu yirmi beş darbenin vurulma süresinde ilki adamın cinsel organını emecek ve üçüncüsü pisleyecek. Her kızın elli darbe vurmasını istediğinde yedi yüz elli darbe yemiş olur ki, bu da çok fazla sayılmaz.)

90. Yirmi beş fahişe kalçasını mıncıkladı, tüm güçleriyle vurdular ve okşadılar ve ancak tamamen hissizleşince bıraktılar.

Akşam Zelmire'nin bekaretini cinsel organından bozarken Dük'ü kırbaçladılar.

On Dokuz

91. Projesini altı kıza uygulattı. Herkesin bir rolü vardı. Onu idama mahkum ettiler. Hemen astılar, ama ip koptu. İşte bu boşalma anıydı. (Bunu Duclos'un benzer öykülerine ekleyin.)

92. Altı ihtiyar kadına yarım daire yaptırdı. Üç genç kız cadılardan oluşan yarım dairenin önünde diz çöktürerek yüzüne tükürmelerini istedi.

93. Bir kız sopanın ucunu anüsüne sokup çıkarırken, bir ikincisi önden bacaklarını ve cinsel organını kırbaçlıyordu: Böylece önündeki kırbaççısının memelerinin üzerine boşaldı.

94. İki kadın onu dana sinirinden yapılmış bir kırbaçla öldüre-

siye döerken, bir üçüncüsü önünde diz çökerek memeleri üzerine boşalmasını sağladı.

O akşam, yedinci haftanın kutlaması olarak Zelmire ve Adonis evlendirildi. Zelmire'in bir gün önceki bekaret bozulma töreni beklenmişti.

Yirmi

95. Kırbaç istemiyor gibi görünerek altı kadını dövdü. Ellerindeki sopaları almak istedi ama kadınlar daha güçlüydü ve direnmesine rağmen kırbaçla dövdükleri adam çıplaktı.

96. On iki kızdan oluşan iki sıranın arasından sopa yiyerek geçti. Tüm vücuduna kırbaç darbeleri almıştı. Dokuz tur attıktan sonra boşaldı.

97. Ayaklarının altını, organını, bacaklarını kırbaçlatırken bir kanepenin üzerine uzanmıştı. Üç kadın ata biner gibi üzerine çıkmış ve üstüne pislemişti.

98. Üç kız sırasıyla dövdüler. Biri kıl, diğeri dana sinirinden yapılma bir kırbaç üçüncüsü sopa kullanmıştı. Bir dördüncüsü önünde diz çöktü. Uşak anüsü uyarır ve kız da organını emerken, o da uşağın organını tahrik ederek mastürbasyon yapan kızın kalçaları üzerine boşalmasını sağladı.

99. Altı kızın arasındaydı. Biri iğneler sokuyor, diğeri mıncıklıyor, üçüncüsü yakıyor, dördüncüsü ısıtıyor, beşincisi tırmalıyor ve altıncısı kırbaçlıyordu. Bütün bunlar ayırım gözetmeden vücudun her yerine yapılıyordu... Adam her şeyin ortasına boşaldı.

O akşam, bir gün önce bekareti bozulmuş olan Zelmire cinsel

organından topluluğa, yani topluluğun buradan ilişkiye giren yegane ikilisi olan Curval ve Dük'e sunuldu. Curval Zelmire'i becerir becermez, Constance ve Adélaïde'ye olan öfkesi kabardı; Constance'nin Zelmire'i kullanmasını istedi.

Yirmi Bir

100. Kızı bir heykel kaidesinin üzerinde çıplak dururken, uşağına kendini tahrik ettirdi. Uyarırlarken kızın kımıldamaması, dengesini yitirmemesi gerekiyordu.

101. Kalçalarını okşamakta olduğu mamaya cinsel organını teslim ederken, kız parmakları arasında küçücük kalmış bir mum tutuyor, ihtiyar hovarda boşalmadan da bırakmaması gerekiyordu. Adam kızın eli yanana kadar boşalmamaya özen gösterdi.

102. Altı kızı yemek masası üzerine karın üstü yatırdı. Adam yemek yerken kızları, kalçasında bir mum parçasıyla yatmaya devam etti.

103. Yemek yerken, bir kızı sivri çakıl taşları üzerinde diz üstü çöktürdü. Kız yemek sırasında kımıldarsa, parasını alamayacaktı. Kızın üzerine iki mum konmuştu ve eriyen mum tüm sıcaklığıyla sırtının üzerine ve memelerine akıyordu. Küçücük bir kımıldanısta parası ödenmeden geri gönderildi.

104. Kızı dört gün boyunca çok dar demir bir kafeste kalmaya zorladı. Zavallı ne oturabiliyor ne yatabiliyordu. Adam demirlerin arasından besliyordu onu. (Bu, hindiler balosunda Desgrandes'in sözünü edeceği olaydı.)

Aynı akşam Curval, Colombe'nin cinsel organından bekaretini bozdu.

Yirmi İki

105. Çıplak bir kızı bir örtünün altında dans ettirdi. Bu sırada bir kedi kızı ısırıyor, tırmalıyordu. Kız, adam boşalana kadar her seferinde zıplamak zorundaydı.

106. Bir kadına kendi kendisini kan içinde bırakacak kadar şiddetli kaşıntı veren bir ilaç verdi ve kendi organıyla oynarken izlemeye zorladı.

107. Bir kadının adetini bir ilaçla durdurdu ve böylece ağır hastalıklara yakalanma riski yarattı.

108. Kadına korkunç ağrılara neden olacak bir ilaç verdi. Bütün gün pislemesini ve acılar içinde kıvranmasını izledi.

109. Tatlı kıza sürtündü... Çırılçıplak halde bir sütuna bağladı ve üzerine bir sürü büyük sinek attı.

Aynı akşam, Colombe cinsel organından teslim edildi.

Yirmi Üç

110. Kızı inanılmaz bir hızla dönen bir döner tablaya yerleştirdi. Çırılçıplak halde adam boşalana kadar döndü durdu.

111. Bir kızı boşalana kadar baş aşağı astı.

112. Yüksek dozda kusturucu yutturdu. Onu zehirlediğine inandırdı ve kusmasını seyrederken kendini tahrik etti.

113. Mosmor olana kadar kızın boğazını sıktı.

114. Art arda dokuz gün günde üç saat kalçasını sıktı.

Yirmi Dört

115. Bir kızı yirmi ayak yükseklikte bir merdivenin üzerine çıkarttı. Basamaklardan biri kırıldı ve kız düştü. Ama aşağıda minderler hazırды.

116. Tüm gücüyle tokatlar attı ve bu sırada boşaldı. Bir koltukta oturuyordu ve kız önünde diz çökmüştü.

117. Kızın ellerinin üzerine kemerle vurdu.

118. Arkası ateş gibi olana kadar kalçalarının üzerine güçlü şaplaqlar indirdi.

119. Anüsünden demirci körüğü ile şişirdi.

120. Neredeyse kaynar sıcaklıkta suyla lavman yaptı. Neden olduğu yüz mimikleriyle eğlendi ve kızın kalçasına boşaldı.

O akşam Aline, kışının üzerine şaplaqlar yedi. Dört arkadaşı kıpkırmızı kesilene kadar vurdular. Yaşlı bir kadın omuzlarından tutuyordu. Augustine'ye de birkaç tane vurdular.

Yirmi Beş

121. Sofuları aradı ve İsa heykelcikli haçlar ve tespihlerle dövdükten sonra, Meryem Ana heykelli bir sunak üzerine rahatsız edici ve kıvıldamayacağı bir pozisyonda yerleştirdi.

Çok uzun bir ayın olması (o sırada olduğu gibi) ve kızın göğsü

yükseliş anında bokunu mayasız ekmek kabına bırakması gerekiyordu.

122. Kızı buzlu bir kış gecesinde bahçenin ortasında çırılçıplak koşturdu. Düşmesi için aralıklı ipler gerilmişti.

123. Dalgınlıkla yapar gibi kızı çıplak kalır kalmaz neredeyse kaynar sıcaklıkta su dolu bir küvetin içine attı ve üzerine boşalana kadar çıkmasını engelledi.

124. Kışın ortasında, bahçenin ortasındaki bir kolonun üzerine, beş Pater ve beş Meryem Ana duası okuyana kadar ya da bu gösterinin karşısında onu tahrik eden bir başka kız sayesinde menisi fişkırana kadar çıplak bağlıyordu.

125. Bir tuvalete yapıştırıcı sürdürdü ve kızı buraya sıçmaya gönderdi. Kız oturur oturmaz kalçası yapıştı. Bu arada, arkasına bir mangal yerleştirmişti. Kız kaçmaya çalıştı ve derisi tuvaletin yuvarlağı üzerinde kaldı.

O akşam Adélaïde'ye ve Sophie'ye kutsal nesnelere saygısızlık ettirdiler ve Dük, uzun süredir aşık olduğu Augustine'nin beka-retini bozdu. Üst üste üç kez cinsel organı içine boşaldı. Hemen o akşam dehşet verici soğuğa rağmen avlularda çırılçıplak koşturtmayı önerdi. Bunu içtenlikle öneriyordu; ama diğerleri kabul etmedi. Çünkü kız çok güzeldi ve güzelliğini korumasını istiyorlardı. Zaten henüz arkadan bekareti bozulmamıştı. O akşamdan itibaren kahve servisine başlamasını sağlamak için topluluğa iki yüz lui önerdi: Reddetteler. En azından kıcı tokatlanmalıydı. Kız her arkadaştan yirmi beş şaplak yedi. Dük kendininkileri tüm gücüyle indirdi ve vururken dördüncü kez boşaldı. O gece kızla birlikte yattı ve gece boyu üç kez daha becerdi.

Yirmi Altı

126. Kızı sarhoş etti. Kız yattı. Uyur uyumaz yatağına göndertti. Oturağını almak için gece yarısına doğru eğildi. Bula devrilmişti. Kız önceden hazırlanmış minderlerin üzerine düştü. Adam da orada bekliyordu ve düşer düşmez kızı becerdi.

127. Bir bahçede, tehdit ettiği arabacı kırbacıyla peşinden koştuğu kızı çırılçıplak kovaladı. Kızın yorgunluktan tükenene kadar koşması gerekiyordu: İşte o anda kızın üzerine atladı ve oracıkta becerdi.

128. Kızı yüze kadar sayarak siyah domuz kılından kırbaçla dövdü. Her on vuruşta bir durup kızın kalçalarını öpüyordu.

129. Kızı şarap ispiertosunda bekletilmiş sopalarla dövdü ve kan görür görmez kızın kalçaları üzerine boşaldı.

Champville, o gün yalnızca dört tutku anlattı. Çünkü sekizinci hafta kutlamaları vardı. Bunu her ikisi de Dük'e ait olan ve onun odasında yatan Zéphire ve Augustine'in evliliğiyle kutladılar. Ama kutlamalardan önce Dük kızı kırbaçlarken Curval'in de oğlanı kırbaçlamasını istedi. Bu istekleri yerine getirildi... Her birine yüz kırbaç darbesi vurulacaktı ama çok fazla boşalmasına neden olduğu için Augustine'ye karşı her zamankinden de coşkulu olan Dük, kan çıkana kadar kırbaçladı. (O akşam için cezaların nasıl olacağını, nasıl uygulandığını açıklamak ve vurulacak kamçı sayısını açıklamak gerekiyordu. Vurulan darbe sayısından bir hatalar tablosu çıkarabilirsiniz.)

Yirmi Yedi

130. Yalnızca beş ve yedi yaşları arası küçük kızları kamçılarak istedi ve her seferinde yeniden cezalandırmak için bir bahane aradı.

131. Bir kadın günah çıkarmak üzere gelince, adam rahip rolüne girdi. Kadın tüm günahlarını saydı döktü ve adam ceza niyetine beş yüz kamçı darbesi indirdi.

132. Dört kadını elden geçirdi ve her birine altı yüz kamçı darbesi vurdu.

133. Sırasıyla iki uşağına aynı töreni uygulattı. Yirmi kadının her birine altı yüz kırbaç darbesi vuruldu. Kadınlar bağlı değildi. Adam olanları seyrederek mastürbasyon yaptı.

134. Yalnızca on dört ve on altı yaşları arası küçük oğlanları kamçıladi ve daha sonra ağzına boşalmalarını sağladı. Her birine yüz darbe vurdu... Oğlanları ikişer ikişer alıyordu.

O akşam Augustine cinsel organından teslim edildi. Curval kızı art arda iki kez becerdi ve sonra Dük gibi kamçılama istedi. İkisi de bu sevimli kıza öfkeleniyorlardı. O akşamdan sonra, kızın sahibi olmak için topluluğa dört yüz lui önerdiler: Topluluk tekliflerini reddetti.

Yirmi Sekiz

135. Çıplak bir kızı bir odaya soktu. Burada iki adam üzerlerine atıldı ve kalçalarını kan çıkana kadar kırbaçladılar. Bu sırada kız bağlıydı. Bu iş bittiğinde, o adamları fahişenin kanlı kalçaları üzerinde tahrik etti ve kendisi de mastürbasyon yaptı.

136. Kollarından ve ayaklarından duvara bağlıydı. Önündeki duvarın karnının karşısına gelen noktasında kesici bir plaka vardı. Kaçmak isterse öne doğru atılması gerekecekti: Böylece kendi kendini kesecekti... Düzenekten kurtulması için tek yol dayağın sona ermesiydi.

137. Art arda dokuz gün, ilk gün yüz vuruş olmak üzere, dokuz gün boyunca vuruş sayısını iki katına çıkararak bir kızı kırbaçladı.

138. Fahişeyi dört ayak üzerine çöktürdü, ata biner gibi üzerine çıktı. Yüzü kalçalarına dönüktü ve bacakları arasında iyice sıkıştırıyordu. Kalçalarını ve cinsel organını arkadan iyice hırpaladı ve bir iş için bir kırbaç kullandığından, darbelerini vajinanın içine yöneltmesi kolay oluyordu ve yaptı da.

139. Hamile bir kadın istedi. Sırtını destekleyecek bir silindir üzerine geriye doğru eğilmesini sağladı. Başını silindirin üzerinden arkadaki bir sandalyeye yerleştirdi ve buraya dağılan saçlarından bağladı. Bacakları mümkün olduğunca açık ve şişkin karnı olağanüstü gergin duruyordu. Böylece cinsel organı tamamen gerilmiş oluyordu. Darbelerini buraya ve karnına yöneltti. Kan görünce silindirin öteki tarafına geçti ve yüzünün üzerine boşaldı.

Not: Aldığım notlarda yalnızca bekaret bozmalar işaretlenmişse de burada Dük'ün Augustine'yi aldığı yazıyor. Bunun yanlış olup olmadığını ve dört sultanın bekaretinin daha baştan bozulup bozulmadığını ve o andan itibaren kime aitlerse onun odasında yatıp yatmadıklarını kontrol edin.

O akşam Dük fazlasıyla gözden düşmüş olan Constance'yi boşadı; ama yine de hamileliği nedeniyle onunla ilgili projeleri olduğundan kızı bir yere yerleştirdiler. Augustine, artık Dük'ün karılık görevini yalnızca sofa ve gardıroplarda yerine getirecekti. Constance'nin artık yalnızca ihtiyarlar arasında yeri vardı.

Yirmi Dokuz

140. Yalnızca on beş yaşında kızlar istedi; çobanpüskülleri ve ısırğanlarla kanatana kadar dövdü... Kalçalar üzerinde seçim yapmak çok gücü.

141. Dört kadına kalçaları tamamen çürüyene kadar, öküz sinirinden kırbaçla darbeler indirdi. Ardından becerdi.

142. Ucu demirli kırbaçlarla dövdü ve her yerden kan aktığını görene kadar boşalmadı.

143. Desgrandes'in yirmi şubatta sözünü edeceği adam, hamile kadınlar istedi. Arabacı kırbacıyla vurarak kalçalardan et parçaları kopana kadar dövdü. Zaman zaman karınlarına birkaç şaplak attı.

O akşam Rosette'yi kırbaçladılar ve Curval, cinsel organından bekaretini bozdu. O gün Herkül ve Julie'nin bir entrikasını keşfetmişlerdi: Kız kendini becerttirmişti. Üzerine gittiklerinde umursamaz davrandı. Onu inanılmaz şekilde kırbaçladılar. Her zaman iyi huylu olan Herkül gibi, o da sevildiğinden ikisini birden affettiler ve eğlenmeye koyuldular.

Otu

144. Belirli bir yüksekliğe bir mum yerleştirdi. Kızın sağ elinin orta parmağında ucu muma bağlı çok kısa bir sopa vardı ve acele etmezse tutuşacaktı. Bu sopa ile yüksekte duran mumu yakması gerekiyordu ama mum çok yüksekte olduğundan ulaşabilmesi için sıçraması zorunluydu. Elinde deri kayışlardan bir kırbaç olan yaşlı hovarda daha yükseğe sıçraması ve mumu daha çabuk yakması için tüm kol gücüyle vuruyordu. Başarırsa sorun yoktu, ama başaramazsa fena halde kırbaçlanıyordu.

145. Sırasıyla karısını ve kızını dövdü ve gözleri önünde dövül-
meleri için geneleve sattı. Bu daha önce anlatılanla aynı değil.

146. Omuzdan topuklara sopalarla dövdü. Kız bağılıydı. Arka
tarafını kan içinde bıraktı.

147. Memelerden başka yere vurmadı. Çok büyük memeler is-
temiş ve hamile kadınlara iki katını ödemişti.

O akşam, Rosette cinsel organından teslim edildi. Curval ve
Dük onu iyice becerdikten sonra, arkadaşlarıyla birlikte cinsel
organını kamçılادılar. Kız dört ayak üzerindeydi ve bir sopa
aracılığıyla darbeleri içine yönelttiler.

Otuz Bir

148. Sopalarla yalnızca yüze vurdu... Ona güzel yüzlü kızlar
gerekliyordu. Bu, Desgrandes'in yedi şubatta anlatacağı adamlar
aynı.

149. Sopalarla vücudun her yerine vurdu; yüz, cinsel organ ve
göğüs, ayırım gözetmedi.

150. Bir odadaydı... Dört kız onu baştan çıkarıyor, tartaklıyor-
du. İyice ateşlendiğinde, karşıdaki odada çıplak bekleyen kızın
üzerine atıldı ve boşalana kadar kızın her yerine öküz sinirin-
den kamçıyla darbeler indirdi... Daha çabuk boşalması için,
ancak boşalmaya çok yaklaştığında bırakıyorlardı adamı. (Biri-
nin neden fazlasıyla yettiğini anlayın.)

Champville alkışlandı, Duclos'a yapılan övgüler ona da yapıldı
ve o akşam, her ikisi de arkadaşlarla birlikte yemek yedi. O ak-

şam şölenlerde Adélaïde, Aline, Augustine ve Zelmire'nin göğüsleri dışında tüm bedenler sopalarla dövülmeye mahkum edildi; göğüslerinden en az iki ay daha haz almak istiyorlardı, zira çok biçimliydiler.

Üçüncü Bölüm

[Üçüncü sınıf suçlara ya da Ocak'ın otuz bir gününü
Martaine'nin öykülerinde dolduran yüz elli tutkuya
bu ay boyunca şatoda yaşanan skandal olaylar
günlüğünü ekledik.]

(Plan)

Bir

1. Kendini becerdirmeyi çok seviyordu ve yeterince büyük organları nerede arayacağını da iyi biliyordu. Ama dinleyiciler tarafından çok iyi bilinen ve fazla basit bir haz olduğundan bu tutkunun üzerinde durmayacağım.
2. Yalnızca üç ve yedi yaşları arası küçük kızların bekaretini arkadan bozmak istedi. Öykücünün bekaretini bozan da bu adamdı: O sırada dört yaşındaydı. Kız hastalandı, annesi bu adamdan yardım istedi; çok sert muamele gördü. Duclos'un geçen 29 Kasım'da sözünü ettiği, 2 Aralık'ta Champville'nin anlattığı ile aynı zebaniydi. Devasa bir organı vardı. İnanılmaz zengin bir adamdı. Günde iki küçük kızın bekaretini bozuyordu. 2 Aralık'ta Champville'nin dediği gibi sabah birini önden

ve akşam diğeri arkadan ve bütün bunlar diğeri tutkularından bağımsızdı. Adam, Martaine'yi becerirken kızı dört kadın tutuyordu. Boşalması altı dakika aldı ve bunu yaparken böğürüyordu. Bu işi yaparken çok usta ve nazik olmalıydı çünkü kız, ancak dört yaşındaydı.

3. Annesi, Martaine'nin küçük oğlan kardeşinin bekaretini yalnızca oğlanları beceren ve tam yedi yaşındakileri isteyen bir başka adama sattı.

4. Kız on üçünde, erkek kardeşi on beşindeydi. Oğlanı kızkardeşini becermeye zorlayan, bu sırada sırasıyla bir oğlanı bir kızı arkadan beceren bir adamın evine gittiler.

(La Martaine) poposunu övdü. Ondan göstermesini istediler: Kürsünün üzerinden gösterdi. Az önce sözünü ettiği adam Duclos'un 21 Kasım'da ve 27 Şubat'ta anlattığı Kont'tu.

5. Hem oğlanı hem kızı becerirken bir yandan da kendini becerttirdi. Bu, Desgrandes'in 24 Şubat'ta anlatacağı adamdı.

O akşam, Dük yalnızca on iki yaşındaki Hébé'nin bekaretini arkadan bozdu. Bitmek tükenmek bilmeyen acılar yaşandı... Kız dört yaşlı kadın tarafından tutuluyor ve Duclos ile Champville tarafından sunuluyordu. Ertesi gün bir kutlama olduğundan, bir aksaklık olmaması için Hébé o akşam arkadan teslim edildi ve dört arkadaş da hazza ulaştı. Çocuk kendini kaybetmiş halde yatağına götürüldü... Yedi kez becerilmişti. Martaine kızın kaçtığından söz etmez, bu yanlışır.

İki

6. Dört kızı ağzına gaz çıkartırken beşinciye becerir, sona yer değiştirir. Hepsi sırasıyla gaz çıkarır ve becerilir, ancak beşincisinin kalçasına boşalır.

7. Üç genç oğlan ile eğlenir. Becerir ve pisletir. Üçünü sürekli farklı pozisyonlara geçirir ve hareketsiz bulduğunu tahrik eder.

8. Kız kardeşi kalçadan becerirken, oğlan kardeşi üstüne pisletir, ardından yer değiştirir ve bu oyunlardan birinde de onu becerirler.

9. Yalnızca on beş yaşında kızları becerir, ama önce tüm güçleriyle kırbaçlatır.

10. Bir saat boyunca kalçaları ve anüsünü yumuşattıktan ve sıkıştırdıktan sonra, biri tarafından tüm gücüyle kırbaçlanırken becerir.

O gün dokuzuncu haftayı kutlarlar. Herkül Hébé ile evlenir ve cinsel organından ilişkiye girer. Curval ve Dük de sırayla karı ve kocayı becerirler.

Üç

11. Yalnızca ayinde ilişkiye girer ve göğsü yükselişte boşalır.

12. Bir İsa yontulu haçı ayakları altında ezer ve kızı da ezdirmeye zorlayarak becerir.

13. Duclos'un on birinci gününde Eugénie ile eğlenen adam kızı pisletir, pis poposunu siler. İnanılmaz büyüklükte bir organı vardır ve organının ucu boka bulanmış halde ilişkiye girer.

14. Bir oğlanı mayasız ekmekle becerir, kendisini de becertirir. Becerdiği oğlanın yanındaki de bir başka kurbanı olur. Üçüncü oğlanın üzerine pisler. Böylece değişiklik yapmadan, korkunç sövgüler savurarak boşalır.

15. Vaaz vermekte olan rahibi becerir ve secde sırasında bir an geri çekilir. Rahip mayasız ekmeği anüsüne sokar ve onun üzerinden becerilir.

Akşam Curval, mayasız ekmek ile genç ve sevimli Zélamir'i arkasından becerir. Antinoüs Başkan'ı başka bir nesne ile becerir. Bu sırada Başkan diliyle bir başka ekmek parçasını Fanchon'un anüsüne sokar.

Dört

16. Kırbaçlarlarken çok yaşlı kadınları becermeyi seviyordu yalnızca.

17. Becerilirken, o da yaşlı adamları beceriyordu.

18. Kendi oğluyla bir oyun düzenlemişti.

19. Yalnızca çok çirkin kadınları, zencileri ya da eciş bücüş insanları becermek istiyordu.

20. Ensest, zina, sodomizm ve kutsal şeylere hakareti birlikte yapmak için evli kızını bir mayasız ekmekle becerdi.

O akşam, Zélamir'i dört arkadaşı arkadan teslim ettiler.

Beş

21. Üstüne bir dışkı parçası bırakan genç bir oğlan ve yaşlı bir kadını becerirken, sırasıyla iki adam tarafından becerildi ve kırbaçlandı.

22. Sırasıyla iki adam biri ağzından biri poposundan becerdi adamı. Oyunun üç saat sürmesi gerekiyordu. Saat masanın üzerindeydi. Onu ağzından becerenin menisini yuttu.

23. Bazen de zorla kendini on adama becerttirir. Boşalmadan yirmi dörde kadar dayanabilir.

24. Arkadan becerilmek üzere karısını, kızını ve kız kardeşini sundu ve becerilişlerini seyretti.

25. Çevresindeki sekiz adamı kullandı. Biri ağzından, biri arkasından, biri sağ kasığının altından, biri sol kasığının altından becerdi. Her birini tahrik ediyordu. Yedincisi bacaklarının arasında ve sekizincisi yüzünün üzerinde tahrik oluyordu.

O akşam Dük, Michette'yi arkadan becerdi ve ona korkunç acılar yaşattı.

Altı

26. Yaşlı bir adamı önünde becerttirdi; organını yaşlı adamın kışından defalarca çekerek, emilmek üzere izleyicinin üstüne bıraktı. Ardından yaşlı adamın organını emdi, adamı becerdi. Bu sırada az önce yaşlı ihtiyarı beceren de onu beceriyor ve ihtiyar sunan tarafından kırbaçlanıyordu.

27. Anüsünü daha da daraltmak için, becerdiği on beş yaşındaki genç bir kızın boğazını şiddetle sıktı. Bu esnada dana sinirinden bir kırbaçla kırbaçlanıyordu.

28. Anüsüne civa dolu bilyeler koydurttu. Bu bilyeler bir yukarı çıkıyor bir aşağı iniyordu. Bilyelerin sağladığı aşırı keyifle organlar emdi, meniler yuttu, kızları sıçtırdı, boklar yedi. Bu taşkınlığı iki saat sürdü.

29. Bir adamın kızını ve oğlunu arkadan becerirken, babanın da onu becermesini istedi.

Akşam Michette arkadan teslim edildi. Durcet, Duclos'u alan Dük'ü ve Fanchon'u alan Curval'i örnek alarak, la Martaine'yi odasında yatmaya çağırdı. Bu kız, Duclos'un Dük üzerinde sahip olduğu hakimiyetin aynısını sağlamıştı.

Yedi

30. Bir kız beceriyormuş gibi, karın üzeri yatan bir genç kızın bacakları arasından başını geçirerek bir hindiyi becerdi. Bu zaman zarfında onu da beceriyorlardı ve boşaldığı an kız, hindi- nin boynunu kesti.

31. Bir keçiye ağzından becerdi... Bu sırada onu kamçılıyorlar- dı. Bu keçi yavruladı. Sırası gelince canavara da benzemesine rağmen yavruyu da becerdi.

32. Tekeleri becerdi.

33. Bir köpek tarafından uyarılan bir kadının boşalmasını gör- mek istedi. Köpeği kadına zarar vermeden karnı üzerinde tek kurşunla öldürdü.

34. Anüsüne mayasız ekmek tıkadığı bir kuğuyu becerdi ve bo- şalırken hayvanı boğarak öldürdü.

Aynı akşam Piskopos, Cupidon'u ilk kez becerdi.

Sekiz

35. Tek bir noktası açıkta kalacak şekilde hazırlanmış bir sepete yerleştirdi kendini. Bu deliğe kısırak döl suyu sürülmüş kalçasını yerleştirdi. Kısırak bedenine benzeyen sepet kısırak derisiyle kaplıydı. Bundan etkilenen bir at onu becerdi ve bu zaman zar-

finda o da sepetin içinde güzel bir beyaz köpeği beceriyordu.

36. Bir ineği becerdi, dölledi ve doğan canavarı da becerdi.

37. Aynı şekilde düzenlenmiş bir sepetin içine bir boğanın organını içine alacak bir kadın yerleştirdi. Gösterinin tadını çıkarttı.

38. Anüsüne giren ve onu sodomize eden eğitilmiş bir yılanı vardı. Bu sırada o da bir sepet içinde duran ve her tarafından bağlı olduğu için ona zarar veremeyecek kediyi beceriyordu.

39. Daha sonra ayrıntılarını anlatacağımız bir düzenek hazırlayarak kendisini bir eşeğe becertirken o da bir sıpayı becerdi.

Akşam, Cupidon arkadan teslim edildi.

Dokuz

40. Bir keçi diliyle yumurtalıklarını yalarken, o da keçiye burundan becerdi. Daha sonra keçiye döndürdü ve arkadan da becerdi.

41. Bir köpek kış deliğini yalarken, o da bir koyunu becerdi.

42. Boşalırken kafasını keseceği bir köpeği becerdi.

43. Bir fahişeyi gözleri önünde bir eşeği tahrik etmeye zorladı ve bu gösteri sırasında onu becerdi.

44. Bir şebeği kışından becerdi. Hayvan bir sepete kapatılmıştı. Bu sırada anüsünün kasılmalarını iki katına çıkarmak için sepet sallanıyordu.

O akşam sonuna kadar tüketilen ve Michette'e büyük zarar ve-

rilen Brise-cul ve Michette evliliğiyle onuncu hafta kutlandı.

On

Sözü edilen tutkuyu değiştireceğini ve yukarıda, Champville'nin öykülerinde temel öğe olan kırbacın artık bir aksesuar olmayacağını bildirdi.

45. Bazı suçlardan hüküm giymiş kızlar buldurttu. Onları tutuklanacaklarını söyleyerek korkuttu. İdam cezasına çarptırılmak istemiyorlarsa yardım etmeyi vaat etti. Kızlar düştükleri dehşet duygusuyla, kan içinde kalana kadar kırbaçlanmaya izin verdiler.

46. Yalnızca inceleyeceği bahanesiyle çok güzel saçlı bir kadın buldurttu. Ama bakarken saçlarını kesti ve çok güldüğü bu felakete ağzı açık kalan kadını seyrederek boşaldı.

47. Kız, büyük numaralarla karanlık bir odaya sokuldu. Kimseyi göremiyor, ama daha sonra ayrıntılarını anlatacağımız, kendisiyle ilgili ve onu korkudan öldürebilecek bir konuşmayı dinlemeye başladı. Sonunda, nereden geldiğini bilmediği tokatlar ve yumruklar yağmuruna tutuldu... Ardından bir boşalmanın çığlıklarını duydu ve sonunda serbest bırakıldı.

48. Kız, lambalarla aydınlatılmış bir tür yeraltı mezar odasına sokuldu. Dehşetle çevresine baktı. Bir an sonra tüm ışıklar söndü, dehşet verici çığlıklar ve zincir sesleri duyuldu. Bu sırada kız kendinden geçti. Aksi takdirde bu korkutucu olaylar yeni sahnelerle devam edecekti. Kız bilincini kaybeder kaybetmez bir adam üzerine atıldı ve onu becerdi. Sonunda bıraktı ve yardımına koşan uşaklar oldu. Bu adama çok genç ve çok tecrübesiz kızlar gerekiyordu.

49. Kız, yine birkaç ayrıntı dışında benzer bir yere girdi. Çıplak halde boş bir odaya kapatıldı. Kapı çivilendi ve adam çivi sesleriyle boşaldı.

O akşam anlatılanları Zelmire'ye uyguladılar. Sözü edilene benzeyen ve anlatılanlara uygun hazırlanan bir mahzene indirdiler. Dört arkadaş burada çıplak, tüm aletleriyle bekliyorlardı; kız kendini kaybetti ve bu sırada Curval, onun arkadan bekaretini bozdu. Başkan bu kız için Dük'ün Augustine için hissettiğine benzer, şehvetle karışık öfkeli bir aşk hissediyordu.

On Bir

50. Duclos'un sözünü etmiş olduğu, 29 Kasım'ın ikinci adamı, aynı zamanda Desgrandes'in 26 Şubat'taki ikinci adamı, Dük de Florville siyah saten örtülü bir yatağın üzerine yeni öldürülmüş güzel bir kız cesedi yerleştirilmesini istedi... Kızın her yerini okşadı ve onu becerdi.

51. Bir başkası, biri kız ve biri erkek iki tane kadavra istedi ve bir yandan genç kızın kalçalarını öperken, dilini kızın anüsüne sokarak genç oğlanın kadavrasını becerdi.

52. Kızı balmumundan yapılmış ama gerçeğinden ayırt edilemeyecek kadvralarla dolu bir odada kabul etti; her biri değişik yerlerinden vurulmuş gibiydi. Kıza seçmesini ve onu yarası en hoş görünen kadavra gibi öldüreceğini söyledi.

53. Kızı gerçek bir kadvraya ağız ağıza bağladı ve tüm arkası kan içinde kalana dek bu halde kırbaçladı.

O akşam Zelmire arkadan teslim edildi, ama önce, davası gö-

rüldü ve gece öldürüleceği bildirildi. Kız buna inanmıştı. Bunun yerine bir güzel becerildi. Her bir arkadaş yüz kırbaç darbesi vurmakla yetindi ve Curval beraberinde yatmaya götürdüğü kızı bir kez daha becerdi.

On İki

54. Adet döneminde bir kız istedi. Kız yanına getirildi ama adam derinliği sekiz ayak, bir kenarı on iki ayak uzunluğunda kare bir buzlu su rezervuarının yanına yerleşmişti. Kızın onu tanımaması için maske takmıştı. Kız yanına gelir gelmez içine itti. Düşüş anı adamın boşalma anıydı. Kızı kısa süre sonra sudan çıkardılar, ama adet döneminde olduğundan, çok şiddetli bir hastalığa yakalanacaktı.

55. Kızı çıplak halde çok derin bir kuyuya indirdi ve üzerini taşla doldurmakla tehdit etti. Korkutmak için birkaç toprak attı ve kuyunun içine fahişenin başının üzerine boşaldı.

56. Evine hamile bir kadın getirtti. Tehditleriyle ve sözleriyle korkuttu. Kırbaçladı. Kimi zaman kendi evinde kimi zaman kadının evinde çocuğunu düşürtmek için kötü muamelelere devam etti. Bu kadınlar kendi evinde doğurursa iki kat para ödüyordu.

57. Kızı; kediler, sıçanlar ve farelerle dolu kapkaranlık bir hücreye kapattı. Ölene kadar burada kalacağına inandırdı ve her gün kapısının önünde alay ederek mastürbasyon yapmaya gidiyordu.

58. Arkasına havai fişekler soktu, düşen ateşler kalçalarını dağlıyordu.

O akşam Curval, Zelmire'yi kendi karısı ve eşi olarak ilan etti. Piskopos onları evlendirdi. Fazlasıyla gözden düşen Julie'yi boşadı. Yine de şehvet oyunlarına maruz kalacaktı ve daha sonra da göreceğimiz gibi, hakkında açıklama yapılana kadar Piskopos tarafından korunacaktı.

Yine o akşam, Durcet'in Adélaïde'ye olan takıntılı nefreti her zamankiden iyi fark edildi... Kızı tartakladı, yaraladı. Kız üzül-
dü, ama babası olan Başkan da artık onu desteklemiyordu.

On Üç

59. Bir kızı havaya asılı Saint- André haçının üzerine bağladı ve arka tarafını tüm gücüyle kırbaçladı. Bundan sonra kızı çözdü ve bir pencereden attı, ama kız önceden hazırlanmış minderlerin üzerine düştü. Onun düşüşünü duyunca boşaldı.

Bu durumu meşrulaştırmak için oluşturduğu sahneyi siz hayal edin artık.

60. Kıza bir odayı korkunç nesnelerle doluymuş gibi görmesini sağlayan bir ilaç yutturdu. Kız kendine doğru akan bir sel gördü, sudan kurtulmak için bir sandalyenin üzerine çıktı.

Ona kendini suya atıp yüzmekten başka çıkar yolu olmadığı söylendi. Atladı, ama yüz üstü döşemenin üzerine düştü ve çok kötü yaralandı. İşte bu, önceden en büyük zevki kalça öpmek olan hovardamızın boşalma anıydı.

61. Kızı bir kulenin tepesinde bir makara yardımıyla asılı tuttu. Alttaki pencereye yerleştirilmiş kordon menzilindeydi. Kendini tahrik ederken kordonu da sallıyor ve boşalırken ke-seceği tehdidini savuruyordu. Bu esnada da onu kamçılıyorlar-

dı ve boşalmadan önce fahişenin dışkısını çıkarmasını istedi.

62. Kız dört uzvundan dört küçük kordonla bağlıydı. Bu şekilde korkunç bir pozisyonda havada asılı dururken, altındaki küçük kapıyı açtılar ve yanan harlı ateşi gördü: Kordonlar koparsa ateşin içine düşecekti. Kızı tahrik ettiler ve şehvet düşkünü ihtiyar boşalırken bir kordonu kesti. Bazen kızı ayrı pozisyona getiriyor, beline bir ağırlık asıyor ve dört kordonu öylesine geriye ki, kullandığı kızın karnı çatlıyordu ve beli kırılıyordu. Kız adam boşalana kadar böyle kalıyordu.

63. Kızı bir tabureye bağlıyordu. Başının bir karış üzerinde havada asılı duran çok keskin bir hançer duruyordu. İp koparsa çok sivri olan hançer kafasına girecekti. Adam karşısında masrübasyon yapıyor ve endişeyle eriyen kurbanın mimiklerinden haz alıyordu. Bir saatin sonunda kızı serbest bırakırken kestiğini kanıtlamak üzere aynı hançerle kalçalarını kan içinde bırakıyordu. Kanlı kalça üzerine boşalıyordu.

O akşam, Piskopos Colombe'un bekaretini arkadan bozdu ve boşaldıktan sonra kan içinde kalana kadar kırbaçladı. Çünkü bir kızın onun boşalmasını sağlamasına katlanamazdı.

On Dört

64. Hiçbir şey bilmeyen genç bir çaylağı becerdi ve boşalırken kulaklarına iki kurşun sıkarak saçlarını yaktı.

65. Kızı yaylı bir koltuğa oturttu. Bağlı olduğu demir çemberlere yerleştirilmiş tüm yayları çıkarttı. Diğer yaylarda vücuduna yönelmiş yirmi hançer bağlı bulunuyordu. Hiç kımıldamasını en küçük bir hareketinde delineceğini söyleyerek masrübasyon yapıyordu ve boşalırken menisini üzerine fişkırttı.

66. Bir tahterevalli aracılığıyla neredeyse kapkaranlık olan ve bir dua iskemlesi, bir tabut ve kafatasları bulunan bir odaya düştü. Topuzlar, kılıçlar, tabancalar, hançerler ve mızraklarla donanmış altı hayalet gördü. Titredi, korkuya kapıldı; adam içeri girdi, kızı yakaladı ve tüm vücudunu bütün gücüyle kamçıladıktan sonra, becerdi ve boşaldı. Kız sıklıkla adam içeri girmeden bayıldığından, onu sopa darbeleriyle kendine getiriyordu.

67. Bir kulede bir odaya girdi. Ortada büyük bir ateş gördü. Bir masanın üzerinde, zehir ve hançer vardı. Ona üç ölüm şeklinden birini seçmesini önerdiler. Çoğunlukla zehri seçiyordu: Zehir denilen derin uykuya düşüren bir afyondur. Bu sırada şehvet düşkünü adam onu beceriyordu. Bu, Duclos'un 27'sinde söz ettiği ve Desgrandes'in 6 Şubat'ta anlatacağı adamdı.

68. Desgrandes'in 16 Şubat'ta sözünü edeceği aynı adam bir kızın kafasını kesmek için tüm hazırlıkları yaptı. Tam darbe ineceği anda, bir kordonla kızın bedenini çekiyordu. Darbe bir kütüğün üzerine düşüyor ve kılıç üç parmak içeri giriyordu. Kordon kızı zamanında çekmese, kız ölecekti. Adam darbeyi indirdiğinde boşalıyordu. Ama önce boynu kütüğün üzerindeki kızı beceriyordu.

Akşam, Colombe arkadan teslim edildi. Kafasının kesilebileceği ima edildi.

On Beş

69. Fahişeyi neredeyse idam ediyordu. Kızın ayakları bir tabureye dayanmıştı, tabure de bir kordona bağlıydı. Adam karşısında bir koltuğa yerleşmiş bu kadının kızı tarafından tahrik ediliyordu. Boşalırken, kordonu çekti, kadın artık desteği olmadığından asılı kaldı. Adam çıktı, uşaklar geldi, kadını çözdü ve bi-

raz kan dökerek kendine getirildi. Kız annesinin kurtulduğundan habersizdi. Adam kızla yatmaya gitti ve bütün gece annesini astığını söyleyerek sodomist ilişkiye girdi... Kadına ne olduğunu merak etmiyordu. (Sorarsanız, Desgrandes anlatacaktır.)

70. Kızı kulaklarından yakaladı ve odanın ortasında, çirilçiplak dolaştırdıktan sonra da boşaldı.

71. Kızın göğsü hariç her yerini olağanüstü sert mıncıkladı; her yerini mosmor yaptı.

72. Boğazını sıkı, gevşetti ve tamamen morarana kadar tekrar tekrar sıkı.

73. Memelerinin üzerine iğnenin ucuyla rakamlar ve harfler çizdi. İğne kızdırılmış olduğundan boğazı şişen kız çok acı çekti.

74. Memelerine iki bine yakın toplu iğne batırdı ve tüm göğsü kaplandığında boşaldı.

O gün her zamankinden daha hovarda olan Julie'yi, Champville ile oynaşırken yakaladılar. Piskopos her zaman olduğu gibi kızı savundu ve Dük'ün Duclos'u, Durcet'nin Martaine'yi Curval'in Fanchon'u aldığı gibi, odasına kabul etti. Kız, boşanmasının ardından hayvanların yanında yatmaya mahkum edildikten sonra la Champville'nin onu odasına aldığını ve onunla birlikte yattığını itiraf etti.

On Altı

75. Kızın vücudunun göğüsler de dahil olmak üzere her yerine büyük iğneler batırdı. Kızın vücudu tamamen kaplandığında boşaldı (Desgrandes'e söyleyin anlatsın; bu 27 Şubat'taki dördüncü kız).

76. Kızı içeceklerle şişirdikten sonra cinsel organını ve anüsünü dikti. İşemek ya da pislemek isteyip de yapamamaktan barana kadar bekledi.

77. Bir odada dört kişiydiler ve kızlara yere düşene kadar tekme ya da yumruk yağıdırıyorlardı. Dördü de hiç sesini çıkarmadan mastürbasyon yapıyor ve kızlar yere düşünce boşalıyordu.

78. Onu yakaladılar ve bir pnömatik makineyle içine hava bastılar.

On birinci haftayı kutlamak için o gün Colombe ve Antinoüs'un evliliğini gerçekleştirdiler. Augustine'i keyifle arkadan beceren Dük, o gece ona karşı şehvi bir öfkeye tutulmuştu... Kızı Duclos'a tutturdu, sırtının ortasından kaba etlerine kadar üç yüz kırbaç darbesi indirdi ve Augustine'in kırbaçlanmış kıcını öperken la Duclos'u becerdi. Augustine için çılgınlıklar yaptıktan sonra yanında yemek yemesini istedi. Yalnızca kızın ağzından yedi ve bu şehvet düşkününü ihtiyarların karakterini ortaya koyan binlerce başka şehvet oyunu gerçekleştirdi.

On Yedi

79. Kızı karın üstü bir masaya bağladı ve kalçalarının üzerine boşalttığı çok sıcak omleti yedi.

80. Kızın başını bayılana kadar bir mangala bağladı ve bu haldeyken becerdi.

81. Kükürtlü tahta çöplerle göğsünden kalçalarına yavaş yavaş, hafif hafif yaktı.

82. Cinsel organında, kalçasında ve göğüslerinin üzerinde, bir defada çok miktarda mum söndürdü.

83. Kızın kirpiklerini kibritle yaktı... Bu durum ne gece dinle-
nebilmesi ne de uyumak için gözlerini kapatmasına olanak
sağlıyordu.

O akşam Dük, Giton'un bekaretini bozdu. Oğlan fenalaşmıştı.
Çünkü Dük'ün organı çok büyüktü, çok sert davranıyordu ve
Giton da yalnızca on iki yaşındaydı.

On Sekiz

84. Tabancayı gırtlığına dayayarak kor olmuş bir kömürü çiğ-
nemeye ve yutmaya zorladı ve daha sonra cinsel organından
içeri tazyikli su şırınga etti.

85. Dört ağacın çevresinde cırılçıplak dans ettirdi. Ağaçların ara-
sında çıplak ayaklarla izleyebileceği tek patika keskin demir par-
çaları, çiviler ve cam parçalarıyla kaplıydı ve her ağacın önünde
elinde bir sopa bir adam bekliyordu. Kız bunlardan birine yakın
geçtiğinde neresi gelirse, önden ya da arkadan vuruyorlardı. Kız
gençliğine ve güzelliğine göre belli bir süre koşmaya zorlanıyordu,
en çok eziyet görenler her zaman için en güzeller oluyordu.

86. Burnunun üzerine kan boşalana kadar şiddetli yumruklar
indirdi ve kız kanlar içinde kalmasına rağmen devam etti... Bo-
şaldı ve menisini kızın kaybettiği kana karıştırdı.

87. Kızın etini ve özellikle de kalçalarını sıkıştırdı, çürüttü ve
göğüslerini çok sıcak demir kerpetenlerle sıkıştırdı. (Desgran-
de'se söylerseniz sözünü edecektir.)

88. Çıplak vücudunun değişik yerlerine ve özellikle de en hassas yerlerine küçük barut yığınları yerleştirdi ve ateşledi.

Akşam Giton'u arkadan teslim ettiler ve törenle Curval, Dük ve Piskopos tarafından kırbaçlanarak becerildi.

On Dokuz

89. Cinsel organının içine kurutulmuş ve kartonla kaplanmış bir barut silindiri soktu, ateşledi ve alevi görünce boşaldı. Ama önce kızın kalçasını öptü.

90. Kızı baştan ayağa şarap ispiertosu ile iyice ıslattı; ateşe verdi ve boşalana kadar bu zavallı kızı alevler içinde seyrederek eğlendi. Bu işi iki üç kez tekrarladı.

91. Anüsüne kaynar yağ akıtarak lavman yaptı.

92. Önce güzelce kamçıladıktan sonra anüsüne ve ardından da cinsel organına kızgın demir batırdı.

93. Hamile bir kadını doğurana kadar ayaklarının altında çiğnedi. Ama önce kamçılardı.

Aynı akşam Curval Sophie'nin arkadan bekaretini bozdu. Ama önce kan çıkana kadar her arkadaş tarafından yüzer kez kırbaçlandı.

Curval Sophie'nin kalçasına boşaldıktan sonra, aynı akşam mahzene indirmesine ve istediği gibi eğlenmesine izin verilmesi için topluluğa beş yüz lui önerdi; reddedildi. Kızı yeniden becerdi ve bu ikinci boşalmasında bir tekme yapıştırarak on beş adım ötedeki şiltenin üzerine fırlattı. Aynı akşam, hıncını tüm gücüyle kırbaçlayacağı Zelmire'den çıkaracaktı.

Yirmi

94. Ona mastürbasyon yapan kızı okşar havasındaydı. O nedenle de kız kendini sakınmıyordu. Ama boşalma anında kızın başını yakaladı ve tüm gücüyle duvara vurdu. Darbe öylesine beklenmedik öylesine şiddetliydi ki kız aniden düştü bayıldı.

95. Dört şehvet düşkününü toplanmıştı. Kızı yargıladılar ve cezasını verdiler. Cezası yüz sopa darbesiydi. Her bir arkadaş yirmi beşer darbe indirdi. İlki sırtla bel arasına, ikincisi belden baldıra, üçüncüsü boynundan memeler de dahil göbeğe ve dördüncüsü karın altından ayaklara kadar ki bölgeye vuruyordu.

96. Her bir gözüne, her bir meme ucuna ve klitorisinin üzerine bir iğne batırdı.

97. Kalçalarının üzerine, cinsel organına ve gerdanının üzerine balmumu damlattı.

98. Kolundan kan akıttı ve ancak kansızlıktan kendini kaybedince durdurdu.

Curval, hamileliği nedeniyle Constance'nin kanını akıtmayı önerdi: Bayılana kadar uyguladılar bu isteği... Kanını akıtan Durcet oldu. O akşam, Sophie'yi arkadan teslim ettiler ve Dük, kötülük yapmış olmayacaklarını, bunun farklı bir durum olduğunu söyleyerek kanını akıtmayı ve yemeğe sos yapmayı önerdi. Yaptılar, kanı akan Curval oldu... Bu sırada Duclos ona mastürbasyon yapıyordu ve menisi akana kadar kesik atmak istemedi... Daha sonra geniş bir kesik oluşturdu. Tüm bunlara rağmen Sophie Piskopos'un hoşuna gitmişti. Karısı olarak kabul ederek böylece büyük bir gözden düşme yaşayacak olan Aline'i boşadı.

Yirmi Bir

99. İki kolundan da kan akıttı ve kanı akarken ayakta durmasını istedi. Zaman zaman kızı kırbaçlamak için kanamayı durduruyor, daha sonra yaraları yeniden açıyor ve kız bayılana kadar devam ediyordu. Ancak kız yere yığılınca boşalıyordu. Ama önce kızı sıçtırtıyordu.

100. Dört uzvundan ve boğazından kan akıttı ve bu beş kan çeşmesini izleyerek mastürbasyon yaptı.

101. Etlerini küçük küçük kesti, özellikle de kalçalarını kesti ama memelerine dokunmadı.

102. Derin kesikler attı ve özellikle de memelerinin uçlarını ve anüs çevresini kesti... Daha sonra yaraları kızgın demirle dağladı.

103. Vahşi bir hayvan gibi dört uzvundan bağlandı. Bu sırada üzerinde bir kaplan postu örtünmüştü. Bu durumdayken tahrik edildi, kırbaçlandı, dövüldü, arkadan uyarıldı. Tam karşısında çok yağlı, çıplak bir kız, ayaklarından tabana ve boynundan tavana bağlanmış, kımıldayamayacak halde duruyordu.

Yaşlı hovarda iyice ateşlendiğinde serbest bırakıldı, vahşi bir hayvan gibi kızın üzerine atıldı ve her yerini ve özellikle de klitorisini ve meme uçlarını ısırarak, onu dişleriyle taşıdı. Bir hayvan gibi çığlıklar atıyordu ve uluyarak boşaldı. Kızın sıçması gerekiyordu; adam yerdeki bokunu yiyecekti.

Aynı akşam Piskopos, Narsis'in bekaretini bozdu... Çocuk 23'ündeki kutlamayı bozmamak için topluluğa o akşamdan teslim edildi. Dük onu becermeden önce üstüne dışkısını çıkarmasını sağladı ve öncekilerden aldığı meniye buraya bıraktı. Onu becerdikten sonra, kamçıladi.

Yirmi İki

104. Dişleriyle parçaladı ve iğnelerle dişetlerini kopardı. Bazen yakıyordu.

105. Kızın elinin bir bazen birkaç parmağını kırıyordu.

106. Ayaklarından birini çekiç darbeleriyle şiddetle ezdi.

107. Bir bileğini çıkardı.

108. Boşalırken ön dişlerinin üzerine bir çekiç darbesi indirdi. Asıl zevki, önceden ağzını fazlasıyla emmekti.

O akşam Dük, Rosette'nin bekaretini arkadan bozdu ve organı onun kışına girdiği anda Curval küçük kızın iki korkunç acıyı aynı anda hissetmesi için bir dişini söktü. Aynı akşam, ertesi günün kutlamalarını bozmamak üzere kız topluluğa teslim edildi. Curval, kışına boşaldığında (ve en son o kalmıştı), dediğim gibi bunu yaptığında, küçük kızı sille tokat tüm gücüyle girişerek yere devirdi.

Yirmi Üç

Şölen nedeniyle yalnız dört öykü dinlediler.

109. Bir ayağını çıkardı.

110. Kızı becerirken bir kolunu kırdı.

111. Kızı bir bacak kemiğini bir demir çubuk darbesiyle kırdıktan sonra becerdi.

112. Kızı bir ip merdivenin iki basamağına, uzuvları ters yönlerde bağladı. Merdiveni çektiklerinde kız düşüyordu. Bazen bir uzvu bazen diğeri kırılıyordu.

O gün, on ikinci haftayı kutlamak üzere Bande-au-ciel ve Rosette'nin evliliği gerçekleştirildi. O akşam, becerildikten sonra Rosette'den kan akıtıldı ve Aline, Herkül tarafından becerildi. Her ikisinin bayıldığını gördükleri bir anda boşalan şehvet düşkünlerimizin bacakları ve organları kanla parıldayana kadar kanatıldılar.

Yirmi Dört

113. Bir kulağını kesti. (Bütün bu insanların önceden ne yaptığını belirtmeye dikkat edin.)

114. Kızın dudaklarını ve burun deliklerini yardı.

115. Dilini emdikten ve ısırıktan sonra, kızgın demirle deldi.

116. El ve ayaklarından bir çok tırnağını söktü.

117. Bir parmağının uç bölümünü kesti.

Öykücünün bu tarz bir davranışın herhangi bir ceza görmediğini söylemesi üzerine Durcet hemen o akşam, git gide daha belirgin bir şehevi takıntı sahibi olduğu Adélaïde'nin küçük parmağının ucunu kesti. Kendini kaybederek boşaldı. Yine o akşam Curval, Dük'ün karısı Adélaïde'nin arkadan bekaretini bozdu. Kız işkence çekmişti. Curval ona karşı olan çılgın öfkesiyle, Dük ile birlikte aynı akşam mahzene inme planları yaptı ve Durcet'e, ona bu izni verirlerse onun da Durcet'e Adélaïde'yi becerme olanağı vereceğini söyledi. Ama Piskopos bir söylev çekti ve beklemlerini sağladı. Curval ve Dük böylece Augustine'yi diğerinin kolları arasındayken tüm güçleriyle kırbaçlamakta yetindiler.

Yirmi Beş

118. Kızın üstüne on beş yirmi damla kızgın erimiş kurşun damlası damlattı ve diş etlerini tazyikli su ile yaktı.

119. Kıza diliyle boklu anüsünü temizletip, dilinin ucunu kes-tikten sonra, becerdi.

120. Ete giren ve kesen bir demir kesme makinesi vardı. Girdi-ği yerden sokulduğu yere kadar yuvarlak bir parça çıkarıyor, geri çekilmedikçe oymaya devam ediyordu.

121. On, on beş yaşında bir oğlanı hadım etti.

122. Kızın meme uçlarını sıktı ve çekti ve ardından makasla kesti.

Aynı akşam Augustine arkadan teslim edildi. Curval kızı bece-rirken Constance'nin gerdanını öpmek istedi ve boşalırken dişleriyle bir parça kopardı. Ama hemen pansuman yaptıkla-rından, hiç iz kalmamasını sağladılar. Curval arkadaşlarına bu yaratığa karşı duyduğu öfkeden haz aldığını, kızın ona esinlen-diği öfke duygularını kontrol edemediğini söyledi. Sırası geldi-ğinde Dük de Augustine'i becerdi, bu güzel kıza karşı hisset-tikleri olabildiğine ateşlendi... Gözaltında olmasaydı, kızı gö-ğüslerinden yaralayabilir ya da boşalırken tüm gücüyle boğazı-nı sıkabilirdi. Topluluktan yine ona sahip olmasına izin veril-mesini istediye de Desgrandes'in öykülerini beklemesi gerek-tiğini bildirdiler. Kardeşi Aline üzerinde örnek olarak sabırlı olmasını rica etti ve aksi taktirde yapmak istediklerinin tüm düzenlemeleri bozabileceğini söyledi. Bununla birlikte, artık kendini tutamıyordu... Bu güzel kıza mutlaka acı vermesi gere-kiyordu, kolunda hafif bir yara açmasına izin verildi: Yarayı ön

kol etinde açtı, buradan kan emdi, boşaldı ve yarayı dördüncü gün iz kalmayacak şekilde temizlediler.

Yirmi Altı

123. Bağlanmış ve savunmasız bir kızın yüzünde bir beyaz şarap şişesi kırdı, ama önce ağzını ve dilini uzun uzun emdi.

124. İki bacağına bağladı, bir elini sırtında tutturdu, diğer eline kendini savunması için küçük bir sopa verdikten sonra, büyük kılıç darbeleriyle saldırıya geçti, etlerinde yaralar açtı ve üzerlerine boşaldı.

125. Saint-André heykelciği olan bir haç üzerine yatırdı kızı. Kurban töreni yaptı, üç uzvunu yaraladı ve bir kolunu ya da bir bacağına kırdı.

126. Profilini döndürdü ve iki memesine saplanacak saçmalarla dolu bir el silah sıktı. Küçük uçlardan birini koparmayı hedefliyordu.

127. Yirmi adım ötesinde yere çömeltilti ve kalçalarına tüfekle bir el ateş etti.

Aynı akşam Piskopos, Fanny'nin arkadan bekaretini bozdu.

Yirmi Yedi

128. Desgrandes'in 24 Şubat'ta sözünü edeceği adam hamile bir kadının çocuğunu karnının üzerini tüm gücüyle kırbaçlayarak düşürdü... Çıkışını izlemek istedi.

129. On altı, on yedi yaşında genç bir oğlanı kökten hadım etti, ama önce becerdi ve kamçıladi.

130. Bir bakire istedi. Ustura ile klitorisini kestikten sonra çekiç darbeleriyle soktuğu bir demir silindir ile bekaretini bozdu.

131. Kadına çocuğunu anında düşürten bir ilaç sayesinde sekizinci ayda düşük yaptırdı. Bir başka seferinde, kış deliğinden doğum yapmasını sağladı, ama çocuk ölü çıktı ve annenin hayatı tehlikeye girdi.

132. Bir kol kesti.

O akşam, Fanny arkadan teslim edildi. Durcet onu hazırlanmakta olan bir tuzaktan kurtardı. Karısı olarak aldı... Piskopos tarafından evlendirilmelerini sağladı ve Adélaïde'yi boşadı. Bir parmağı kırmaktan ibaret olan ve aslında Fanny için hazırlanmakta olan işkence ona uygulandı. Durcet parmağı kırarken Dük de beceriyordu.

Yirmi Sekiz

133. Kızın iki işaret parmağını kesti ve kızgın demirle dağladı.

134. Kızın dilini kökünden kesti ve kızgın demirle dağladı.

135. Bir bacak kesti ve sıklıkla bacağı becerirken kestiriyordu.

136. Kızın tüm dişlerini söktü ve yerine bir çekiç yardımıyla batırdığı birer çivi koydu. Bunu ağzından becerdiği kadına yapıyordu.

137. Bir göz çıkardı.

O akşam sırayla Julie'yi kırbaçladılar ve tüm parmaklarına birer iğne batırdılar. Bütün bunlar, Piskopos'un fazlasıyla sevdiği bu kızı becermesi sırasında yapıldı.

Yirmi Dokuz

138. İspanyol balmumu akıtarak iki gözü kör etti ve akıttı.

139. Bir memeyi kökünden kesti ve kızgın demirle dağladı. La Desgrandes bu adamın memeyi kesişini ve kızartarak yiyişini anlatacaktır.

140. Kızı becerdikten ve kırbaçladıktan sonra iki kalçasını da kesti. Bunları yediği rivayet ediliyordu.

141. Kızın iki kulağını kökünden kesti.

142. Tüm uzuvları, yirmi parmağı, klitorisi, meme uçlarını, dili kesti.

O akşam Aline, dört arkadaş tarafından acımasızca son bir kez becerildikten sonra her uzvundan bir parmağın bir arkadaş tarafından kesilmesine mahkum edildi.

Otuz

143. Vücudunun üst kesiminden bir çok et parçası kestirdi, kızarttırdı ve onunla birlikte yemeğe zorladı. Bu Desgrandes'in 8 ve 17 Şubat'ta anlattığı adam.

144. Genç bir oğlanın dört uzvunu da kesti, gövdeyi becerdi ve öylece ölüme terk etti. Uzuvları köke çok yakından kesilmediğinden, oğlan uzun süre yaşadı. Onu bu halde bir yıl boyunca becerdi.

145. Kızı bir elinden sıkıca bağladı ve bu şekilde yiyecek vermeden bıraktı. Kızın yanında büyük bir bıçak ve önünde de mükemmel bir ziyafet sofrası duruyordu. Doymak istiyorsa bağlı olan elini kesmeliydi, aksi takdirde böylece ölecekti. Önce, kızı arkadan becerdi. Bir pencereden izlemeye devam etti.

146. Bir anne ve kızı bağladı. Birinden birinin yaşaması ve diğerini yaşatması için, elini kesmesi gerekiyordu. Tartışmalarını, içlerinden hangisinin diğeri için kendini feda ettiğini izleyerek eğlendi.

O akşam on üçüncü haftayı kutlamak için yalnızca dört öykü anlatıldı. Dük'ün kadın, Herkül'ün erkek olduğu ve Dük'ün erkek Zéphire'nin kadın olduğu evlilikler kutlandı. Sekiz oğlan arasında bildiğimiz gibi en güzel kıça sahip olan oğlan kız kıyafetleri içinde sunulmuştu ve bu halde Aşk kadar güzeldi. Tören Piskopos tarafından yönetildi ve herkesin önünde gerçekleştirildi. Bu genç oğlanın bekareti o gün bozuldu; Dük, bundan dolayı büyük bir haz içindeydi ve çok acı verdi. Oğlanı kan içinde bıraktı. Bütün işlerin arasında Herkül de onu beceriyordu.

Otuz Bir

147. İki gözünü oydu ve önünde yemek bulunduğunu, tek yapacağının gidip onu bulmak olduğunu söyleyerek bir odaya kapatıp gitti. Ama yemeğe ulaşmak için görmediği ve sürekli kızgın tutulan bir demir plaka üzerinden geçmesi gerekiyordu. Adam bir pencereden bu işi nasıl yaptığını seyrederek eğlendi: Kız ya yanacaktı ya da açlıktan ölmeyi tercih edecekti. Önceden kızı fazlasıyla kamçılardı.

148. Ona, dört uzvundan halatlarla bağlanarak çok yükseğe asılmak anlamına gelen halat cezası verdi. Bu yükseklikten kurşun gibi düşmeye bırakılacaktı. Her düşüş sonrasında ramparça oluyor ve tüm uzuvları kırılıyordu, çünkü havada halatlarla asılı kalıyordu.

149. Etine derin yaralar açarak içine kaynar zift ve eritilmiş kurşun döktürdü.

150. Tam doğurduğu anda, yalnız başına ve çıplak astı. Çığlıklar atmakta olan çocuğu da karşısına, yardımına koşamayacağı mesafeye bağladı. Bu şekilde çocuğunun ölümünü seyretmesi gerekiyordu. Ardından tüm gücüyle annenin cinsel organını kırbaçladı. Darbelerini vajinanın içine yönlendiriyordu. Çocuğun babası da genelde kendisi oluyordu.

151. Suyla şişirdi. Ardından cinsel organını, anüsünü, ağzını dikti ve su engelleri yıkana ya da kız ölene kadar bu şekilde bekledi. (Neden bir fazla olduğunu kontrol edin ve daha önce yazdığımı sandığım bu sonuncusunun diğerini çıkarın.)

Aynı akşam Zéphire arkadan teslim edildi ve Adélaïde katı bir cezaya mahkum edildi. Vajinasının içi, çevresi, koltuk altları kızgın demirle dağlanacak ve memelerinin altı biraz kavrulacaktı. Bütün bunlara kahramanca ve Tanrı'ya dua ederek katlandı. Bu, cellatlarını daha da tahrik etti.

Dördüncü Bölüm

[Desgrandes'in öyküleriyle dolan Şubat ayının yirmi sekiz gününün yüz elli ölümçül ya da dördüncü sınıf tutkusuna, bu ay şatoda geçen skandal olayların eksiksiz günlüğünü ekledik..]

(Plan)

Her şeyden önce bu ay ki tüm değişiklikleri yerli yerine oturtalım. Dört eş de boşandı. Bununla birlikte Julie, onu yanına hizmetçi olarak alan Piskopos'tan merhamet gördü. Ama Aline, Adélaïde ve Constance için hiç umut ışığı yoktu. Yine de sonucu için Duclos'un yanında barındırma olanağı tanındı. Asıl amaçları meyvesini almaktı. Bu sırada Adélaïde ve Aline kesimlik hayvanların katında yatıyorlardı. Eşlerin şu sayamayacağımız fonksiyonlarının tamamını üstlenen sultanlar Augustine, Zelmire, Fanny ve Sophie oldu: Tuvaletlerde, akşam yemeği servisinde, kanepelerde ve gece, bayların yataklarında. O dönemde geceleri bayların yatak düzenleri şöyleydi. Her bir vurucunun kendi rolü vardı: Dük yatağına vurucu ile birlikte Augustine'i, Zéphire ve Duclos'u almıştı. Dördünün arasında yatıyordu ve Marie kanepede kalıyordu. Curval ise Adonis, Zelmire, bir vurucu ve Fanchon'un arasında yatıyordu; başkası

yoktu. Durcet Hyacinthe, Fanny, bir vurucu ve la Martine'in (kontrol edin) arasında yatıyordu ve Louison da kanepedeydi. Piskopos Céladon, Sophie, bir vurucu ve Julie arasında yatıyordu ve onun kanepesinin üzerindeki de Thérèse idi. Bunlar, küçük eşler Zéphire ve Augustine, Adonis ve Zelmire, Hyacinthe ve Fanny, Céladon ve Sophie'nin evlendikleri kişilerle aynı efendiye sahip olduklarını gösteriyor. Kızların sarayında yalnızca dört genç kız ve oğlanların sarayında ise dört oğlan kalmıştı. Champville kızların ve Desgrandes oğlanlarındakinde, Aline söylendiği gibi ahırda ve Duclos her gece Dük ile yattığından, Constance, Duclos'un odasında yalnız başına yatıyordu. Akşam yemeği, dört eşi temsil eden dört sultan ve gece yarısı yemeği ise kalan dört sultan tarafından sunuluyordu. Kahve her zaman bir dörtlü tarafından getiriliyordu. Ama nişin karşısındaki eskinin öykü dörtlüsü artık bir oğlan ve bir kızdan oluşuyordu. Her öykü saatinde Aline ve Adélaïde sözünü ettiğimiz öykü salonunun sütunlarına bağlanıyordu. Buraya kalçaları kanepelerin karşısında bağlanıyorlardı ve yanlarında her zaman dövülmeye hazır olmaları için sopalarla donatılmış küçük bir masa bulunuyordu. Constance öykücülerin sırasında oturma iznine sahipti. Her ihtiyar kendi çiftine aitti ve Julie emirleri almak ve hemen oracıkta uygulamak üzere çıplak halde bir kanepeden diğerine gidip geliyordu. İşte Desgrandes öykücülerine bu ortamda başladı. Özel bir düzenleme içinde arkadaşlar, bu ay içinde Aline, Adélaïde, Augustine ve Zelmire'in tutkularına kabaca teslim edilmesine ve önceden belirtilmiş olan günde ya yalnız başlarına kurban edilmelerine ya da kızlar seçtikleri bir arkadaşlarıyla birlikte kurban edilmesine karar verildi. Constance, zamanı geldiğinde açıklanacağı gibi, son hafta kutlamalarında kullanacaktı. Bu yeni düzenlemeler sonucu dul kalan Dük ve Curval, ayı tamamlamak için, tüm fonksiyonlarını yerine getirebilecek bir eş alacak, bunu kalan dört

sultan arasından seçebileceklerdi. Sütunları süsleyen iki kadın alındığında, sütunlar boş kalacaktı. Desgrandes başladı ve yalnızca cinayetlerden söz edeceği konusunda uyarıda bulunduktan sonra, önceden söz verdiği üzere en küçük ayrıntılara bile girmeye özen göstereceğini ve özellikle de gelenekleri ve prensipleri olmayan beyinler tarafından oluşturulmuş, cinayete kadar gidebilecek hovardalık ve cinayet tarzının hangisi olduğunu görmek, ilişkiler ve bağlılıkları değerlendirebilecek şekilde, bu katil şehvet düşkünlerini tutkularına sürükleyen olağan hazlarını ortaya koyacağını bildirdi. Daha sonra başladı.

Bir

1. Üç günden beri yemek yememiş bir fakir kızla eğlenmeyi seviyordu. İkinci tutkusu da en küçük bir yardımda bulunmadan, bir hücrenin dibinde bir kadını açlıktan ölmeye terk etmektir. Onu gözetliyor ve izlerken mastürbasyon yapıyor ama ancak ölüm gününde boşalıyordu.
2. Her gün pozisyonunu biraz değiştirerek, uzun süre hapis tuttu. Önce pisletiyor ve bir yemeğin içine kattığı dışkısını yiyordu.
3. Ağız emmeyi, tükürük yutmayı seviyordu ve bir ikincisi (tutkusu) de kadını yalnızca on beş günlük yiyeceklerle bir hücreye kapatmaktı. Otuzuncu günde içeri giriyor ve kadavranın üzerinde mastürbasyon yapıyordu.
4. İştetiştiriyordu ve ikinci olarak da su içmesini engelleyerek çok fazla yiyecek vererek yavaş yavaş öldürüyordu kızı.
5. Kadını kamçılıyor ve uyumasını engelleyerek öldürüyordu.

Aynı akşam, çok fazla yemek yedikten sonra ayaklarından asıldı. Bunun altında durarak mastürbasyon yapan ve düşünceleri yutan Curval'in üzerine kusana kadar burada kaldı.

İki

6. Üstüne sıçtırtıyor ve inliyordu... İkinci tutkusu ekmek içi ve şarap ile beslemektir. Kadın bir ayın sonunda ölüyordu.

7. Önden becermeyi seviyordu. Kadına çok kısa zamanda ölmesini sağlayacak kadar kötü bir zührevi hastalık bulaştırıyordu.

8. Üstüne kusturuyordu. İkinci tutkusu bir içecek ile onu çok çabuk öldürecek bir ateşli hastalık bulaştırıyordu.

9. Pisletiyordu... İkinci zevki de içinde zehirli maddeler bulunan kaynar ya da tazyikli suyla lavman yapmaktır.

10. Kız altında cam küre bulunan bir direğe zincirleniyor ve küredeki yirmi aç yılan canlı canlı her yerini kemiriyordu.

11. Kız ayaklarına top mermileriyle bağlanarak bir elinden asılıyordu. Elini bırakırsa yanan bir ocağın içinde bulacaktı kendini.

12. Bacakları havada olacak şekilde ağzından bir kazığa geçirildi. Yanmakta olan meşaleler yağdırılıyordu üzerine.

13. Vücuttan çıkarılan sinirler uzun iplere bağlanmıştı. Uçları kızgın demirlerle dağlanıyordu.

14. Kız bir önden bir arkadan çelik uçlu demir kerpetenlerle sıkıştırılıyor ve kırbaçlanıyordu. Zaman zaman kızgın demirle dağlanıyordu.

15. Kız, bağırsaklarını yırtan, acıdan kendini kaybetmesine, tüyler ürperten çılgık atmasına neden olan ve son ana kadar işkence çektiren bir ilaçla zehirlendi... Bu işkence en korkunçlarından biriydi.

Şehvet düşkününü adam indiği mahzende bir süre dolaştı. On beş dakika kadar şeytansı küfürler ederek ve işkence gören kıza sövgüler yağdırarak her bir işkenceyi dikkatle teftiş etti. Sonunda kendini tutamaz hale geldiğinde ve bunca zamandır hakim olduğu menisi fişkırtmaya hazır olduğunda, tüm işkenceleri gözlemleyebileceği bir koltuğa yığıldı. İki şeytan ona yaklaştı, kıçlarını gösterdiler ve tahrik ettiler. İşkence gören on beş kızını de bastıran haykırışlar atarak menisini boşalttı. Ardından çıkıp gitti... Henüz ölmemiş olanlara merhamet edildi. Ölenlerin bedenleri öylece gömüldü ve on beş kişinin sonu böyle gelmiş oldu.

Desgrandes öykülerine burada son verdi. Övgüler aldı, kutlandı vb. O gün sabahtan beri planlanan kutlama için korkunç hazırlıklar yapılıyordu. Constance'den iğrenmekte olan Curval'in organı sabahtan beri kızın içinden çıkmamıştı... Hakkındaki kararı da becerirken bildirmişti kıza. Kahve servisi beş kurban tarafından yapılmıştı: Constance, Narsis, Giton, Michette ve Rosette. Bu esnada işkencelerle oyalanmışlardı. Bu konuda tek bildiğimiz dörtlünün çıplak olduğuydu. Desgrandes öykülerini bitirir bitirmez önce Fanny çağırıldı, el ve ayaklarının kalan parmakları kesildi ve Curval, Dük ve dört baş vurucu tarafından arkadan yumuşatılmadan becerildi. Sophie geldi... Sevgilisi olan Céladon kızın vajinasının içini yakmaya zorlandı, tüm el parmakları kesildi ve dört uzvundan kan akıtıldı, sağ kulağı kesildi ve sol gözü çıkarıldı. Céladon tüm bunlara yardım etmeye ve sık sık bizzat uygulamaya zorlandı ve en kü-

çük bir mimiğinde uçlarında kızgın demirler bulunan kırbaçla kırbaçlandı. Daha sonra akşam yemeği yenildi. Yemek şehvetli geçti ve köpüklü şampanyalar ve likörler içildi. İşkenceler şölen saatine bırakıldı. Tatlı sırasında baylara her şeyin hazır olduğu bildirildi. Mahzene indirdiler ve mekanı çok iyi donatılmış ve düzenlenmiş buldular. Constance bir tür mozolenin üzerine yatırılmıştı. Dört köşe dört çocukla süslüydü. Kalçaları çok körpe olduğundan, hırpalarken çok zevk aldılar. Sonunda işkence başladı... Curval Giton'u becerirken Constance'nin karnını bizzat açtı ve çoktan biçimlenmiş ve erkek olduğu belirlenmiş meyvesini koparıp aldı. Hepsi birbirinden korkunç olan işkencelere bu beş kurban üzerinde devam ettiler.

1 Mart'ta, karların henüz erimediğini görerek, kalan zamanı ayırtılarıyla yeniden tasarlamaya karar verdiler. Odalarında yeni düzenlemeler yaptılar ve kalan işkencelere yardım etmeleri koşuluyla Fransa'ya geri götüreceklerine yeşil kurdele vermeye karar verdiler. Mutfaktaki altı kadına hiçbir şey söylemediler ama zahmeti hak eden üç hizmetçiyi ölüm cezasına çaptırmaya ve üç aşçıyı yeteneklerinden dolayı affetmeye karar verdiler. Sonuç olarak, liste yapıldı ve o döneme kadar zaten kurbanlar verilmiş olduğu görüldü:

Eşlerden: Aline, Adélaïde ve Contance	3
Saraydaki Kızlardan: Augustine, Michette, Rosette ve Zelmire	4
Oğlanlardan: Giton ve Narsis	2
Vuruculardan: Astlardan biri	1

Toplam

Yeni düzenlemelere Dük'ün yanına ya da başka bir deyişle korumasına aldıkları:

Herkül, Duclos ve bir aşçı	4
Curval: Brise-cul, Champville ve bir aşçı	4
Durcet: Bande-au-ciel, Martaine ve bir aşçı	4
Ve Piskopos: Antinoüs, Desgrandes ve Julie	4
Toplam	16

Dört arkadaş, hiç zaman kaybetmeden dört vurucu ve dört öykücünün katılımıyla (aşçıları kullanmak istememişlerdi) son günlere kadar dokunulmayacak olan üç hizmetçi dışında geri kalanların olabilecek en hain şekilde ele alınmasına ve dairelerin üzerinde birer hücre oluşturulmasına karar verdiler. Üç ast vurucu en sağlam hücreye kapatılacak ve zincirlenecekti. İkinci hücrede, Fanny, Colombe, Sophie ve Hébé bulunacaktı, üçüncüsüne Céladon, Zelamir, Cupidon, Zéphire, Adonis ve Hyacinthe ve dördüncüsüne ihtiyarlar konulacaktı. Her gün bir kişi kurban edileceğinden üç hizmetçiyi istedikleri zaman yakalanacak ve boş olan hücrelerden birine koyacaklardı. Her öykücüye bir hücrenin sorumluluğu verildi. Baylar kurbanlarla istedikleri zaman, keyiflerine göre ister hücrelerinde ister salona ya da odalarına çağırarak eğlenebileceklerdi. Sonuç olarak, az önce de söylendiği üzere her gün bir kişi aşağıdaki sıraya göre kurban edilecekti:

1 Mart Fanchon, 2'sinde Louison, 3'ünde Thérèse, 4'ünde Marie, 5'inde Fanny, 6'sında ve 7'sinde Sophie ve Céladon daha önce de söylendiği gibi birbirlerine çivilendiklerinden sevgili olarak birlikte öleceklerdi. 8'inde ast vuruculardan biri. 9'unda

Hébé. 10'unda ast vuruculardan biri. 11'inde Colombe. 12'sinde ast vuruculardan sonuncusu. 13'ünde Zelandir. 14'ünde Cupidon. 15'inde Zéphire. 16'sında Adonis. 17'sinde Hyacinthe. 18'i sabahı üç hizmetçi yakalandı, ihtiyarların hücrelerine konuldu ve 18, 19 ve 20'sinde öldürüldü.

Toplam

20

Bu yeniden düzenleme, aşağıda görüldüğü üzere varolan kırk altı kişinin tamamının kullanılmasını öngörüyordu:

Efendiler	4
İhtiyarlar	4
Mutfaktar	6
Öykücüler	4
Vurucular	8
Genç oğlanlar	8
Eşler	4
Genç kızlar	8

Toplam

46

Buna göre, otuz kişi öldürülmüş ve on altısı Paris'e geri dönmüş oldu.

Toplam sayı:

1 Mart'tan önce, ilk şöenlerde katledilenler	10
1 Mart'tan itibaren	20
Ve geri dönenler	16

Toplam

46

Son yirmi kişiye uygulanan işkenceler ve başlangıştan beri sũr-
dũrũlen hayattan hareketle, ayrıntıları kolaylıkla belirleyebilir-
siniz. Ama önce kalan on ikisinin birlikte yemek yediğini sy-
leyeceksiniz ve işkenceler keyfinize kalmış.

Notlar

Bu plandan hiçbir şekilde uzaklaşmayın: Her şey bir çok kez
ve bũyũk bir dikkatle kombine edilmiştir.

Başlangıcı ayrıntılandırın. Genelde, özellikle de gece yemekle-
rindeki törenlerin üzerinde durun.

Aışıklık sağladığınızda bir defter edinin ve belli başlı kişilikleri
ve bir çok tutkuda yer alan ve cehennemdekiler gibi bir çok
kez szũ edileceklerin isimlerini kaydedin. İsimlerin yanında
geniş bir sũtunu boş bırakın ve bu sũtunu onunla ilgili karşılaş-
tıklarınızı aynen kopya ederek doldurun. Bu not çok önemli-
dir ve eserinizi aışıkça grmenizin ve tekrarlamalardan kaşın-
manızın tek yolu budur.

İlk blũmũ yumuşatın... Fazla aşırıda kaçıyor... Olayların şid-
deti ne çok zayıf kalmalı ne de fazla hızlı gelişmeli. Özellikle
de dört arkadaşa anlatılmamış bir şey yaptırmamaya dikkat
edin. Bu özeni gstermemişsiniz.

İlk blũmde, babası tarafından sunulan kũuk kıızı ağzından be-
ceren adam, daha önce szũ edilen, pis bir organla beceren ada-
mın kendisidir.

Aralık ayında kũuk kızların gece yemeği sunduğu sahnede, li-
körlerin arkadaşların bardaklarına kışlarıyla şırına edildiğini
yerleştirmeyi unutmayın: Daha önce aışklamıştınız, ama plan-
da szũnũ etmediniz.

Diğer İşkenceler

Bir boru aracılığıyla cinsel organından içine bir fare bırakıldı. Boru geri çekildi, cinsel organının ağzı dikildi ve geri çıkamayan hayvan barsakları kemirip yedi.

Kızı kemirip bitirecek bir yılan yutturuldu.

Genel olarak, şehvet düşkünü Curval ve Dük'ü ateşli ve azgın halde tanımlayın. İlk bölümde ve planda onlar böyle ele alındı... Piskopos'u soğuk, mantıklı ve katı bir hovarda olarak tanımlayın. Durcet ise, muzip, sahtekar, hain ve alçak olarak anlatılmalı. Bu karakterlere bunlara uygun olan her şeyi yaptırın.

Tekrarları engellemek üzere, öykücülerin anlattığı kişiliklerin adlarını ve özelliklerini dikkatle gözden geçirin.

Kişiliklerin kaydedildiği defterde, şatonun planının oda oda çizildiği bir sayfa olmalı ve yanında bıraktığınız boş alana odalarda yaşatılan olayların türünü kaydetmelisiniz.

[Bu büyük esere 22 Ekim 1785'te başlandı.]